

**Expositio Dñi Egidii Romani
Super Libros Priorum
Analeticorum Aristotelis
cum textu eiusdem.**

**Enidi Posthumi Pisarenensis philosophie cultoris
accuratissimi Dialogus.**

**Dic sophie qua parte places? quibus erigis oris
cervicem? patria qua trabis urbe genus?
Fida stragirei descripsi tela magistri.
orbe legor toto. Adartia Roma tulit
Sed tua cur minio tibi cornua cedrus obumbrat?
Hec est pro reditu pompa parata meo.
Que facies tibi prima fuit? qua ue aduena mundi
parte uenis? longum quo duce carpis iter?
Sordebam: emersi e tenebris: Scotio duce: per quem
In tenebris virtus nulla iacere potest.**

Joannes Antonius Scotius Partheno-
peus Magnifico Domino Antonio Ju-
stiniano Patricio Veneto Artium doctori
clarissimo ac senatori bñ merito felicitatē

Antiqua consuetudo 17 pene cum litteris
ipsis orta Ad nostram usque tempora de-
ducta; ut que quicque conscripserunt regi-
bus 7 principibus ueluti terrestribus dijs
sacraretur ut ab illis 7 auctoritatem 7 orna-
mentum scripta sumerent. Idem Jouis se-
culo maxime fuisse in usu apud Rimitium
legimus. Nam quomodo Juppiter eiectione de
regno patre Saturno maiorem vite par-
tem in Olympo monte degeret. Quicum-
que quidpiam noui inuenissent; ad eum ue-
niebant. Et suas inuentiones dedicabant.
Sic 7 Esopus fabulator egregius fabula-
rum opusculum Creso Lydorum regi sa-
cravit. Et Oppianus Cilix poeta sui tem-
poris non obscurus opus suum de piscium
natura Commodi imperatori dicauit. Sic
7 grauissimus vir ille Plinius Vespasia-
no naturalem ascripsit historiam. Et cete-
ri posterius eundem morem ad nostra usque
tempora seruarunt. Presentem itaque di-
sputationem tibi deuoti Generose Anto-
ni. non regi aut principi. tum quia non mi-
nus illustrari illam ac ornari nomine tuo
speramus. tum etiam quod grauissimo tuo
ac doctissimo examine iudicari illam ma-
lumus. ut abs te castigata quomodo fuerit. in lu-
cem prodire non dubitet. Vale.

Questio.
Uestio est. An potissima de

mōstratio replet
ut illa nullo pacto sit dāda: Que pfecto
admodū utilis nīmūq; difficilis qō est.
vtilis qdē / tū ppterea q; demratiua disci
plina finis est totū logice ut p^o p^o p^o z
5° capite dixit Aristoteles. Demratiue
aut discipule finis z pfectio ultia est potis

lima demratiō. Tū ē q; quō scire sit per demratiōē itel
ligē maxīma z potissima scia erit p maxīma z potissima
demratiōē. Quare qdā maxīmarū sciarū munē sortī
ti sum^a potissima demratiōe sūpisse originē fateri ne
cesse est. Difficilis vō cū nulls eā ātea disputarit. Maxī
mū aut pncipiū oīum ut dixit Ag. in calce libri Elēcho
rū. qre z difficillimū. Quāto enī optimū pte itāto pūif
simū magnitudie: difficillimū est aut videri. Hoc aut in
uēto facile ē addē z augē reliquū. Quare cū ea q; ex pⁿ
cipio iuentur paxi p^mis augmētū sumē soleāt ut ibidē
Ag. Erūt oīuz qui hāc qōnē legerint / que audierint / omīf
fis in ea facile idulgē. De iuētis aut Aristoteli reliq; pⁱ
patheticis (quoz doctrinā imitati sum^o) mltas hēe grās.

Ad cuius qōnis negatiuā pte arguimus pmo
supponētes q; mediū fm Ag. in po
tissima demratiōe est definitio. ut p; ab ipso in plurib^o
locis pmi z scdi posteriorz z p^o de aia tex. cōmētarij. xj.
4° p^h. te. cōmētarij. 34. ac 7° me^o te. p^mētarij. 59. Tūc si
nō daf definitio potissima ergo nec demratiō potissima.
Enthimema p; nā cū deficiēte cā pte z imediata deficiat
effect^o. Mediu aut sit demratiōis huiusmodi Lā deficiē
te medio deficiet utiq; demratiō. Sed pcedēs enthime
matis pbat / q; ut dixit Ag. 6° thopicoz. Quelibet de
finitio ex gñe pstat z dita. Sed in quibet definitioe ultia
dita apponī d; cū illa sit cōpletua qd dātatis. At ultima
dita nobis ignota est / cū illā circūloqmur plurib^o diffe
rētis / ut p; expmēto. Quare nulla daf uera z potissima
definitio. cū definitio circūlocuta non sit potissima.

Amplius si de quo magis videt iēē / z nō inest /
nec de quo min^o / sed magis videt / q;
demratiōes mathematice sint potissime / z nō sint: q; nul
la daf demratiō potissima. Adāoz est manifesta. z mīoz
pro pma pte est cōmētatoris Auerrois / 2° me^o tex. cō
mētarij. 16. ubi / z nō op; (ingt) hoiez querē / ut idē sit mo
dus fidei in nālīb^o z mathematicis. demratiōes enim
mathematice sūt in pmo ordie certitudīnē / z reliq;. Qd
ēt ex 2° cōmētario p^o p^h. hēri pōt / ubi hēt q; in mathema
ticis pcedim^o ab hīs que sūt nota z nobis z nāe. Ex q;
cōcludi pōt mathematicas demratiōes dicere eē z cām:
D; aut ille nō sint potissime / pbat. Nam pmo postero
rū habet / q; cā que demratiōis est mediū / nō soluz est
altero mō cā effectus in cognoscēdo scilicet: sed etiaz in
eēndo qm est. Tūc sic arguimus. Mediu in mathemati
cis non est cā in eēndo: ergo demratiōes mathe^o non
sunt potissime / pntia patet ex dictis: sed pcedēs pbat per
2° me^o / p^o p^h / cōmētario p^o. ubi nō oēs (ingt) artes
cōsiderāt oēs cās. Sed quedā formales tm / ut mathe^o.
que forma fm oēs nō est forma / que est altera pars com
posita: sed est forma declarās qd dātatis. ergo mediuz per
istā formā / nō erit potissimū: quare nec demōstratiō.

Amplius perfectior demratiō / que pōt dari / est
demratiō / per genus cāe finalis / per
Ag. 2° post^o. cū ibi stet resolutio totius demratiōis s;
illa nō est potissima eo q; cā finalis nō est cā in essendo /
sed in mouēdo fm Ag. 2° p^h. z etia effectus magis hēt
eē per cās intrinsecas q; extrinsecas. Lā aut finalis est ex
trinseca: q; per ipsam nō erit demratiō potissima z p pns
nec p alias cās erūt potissime demratiōes cū demratiō p
cās finalē sit ceteris alijs potior / ut aucte Ag. ē declaratū.
Cōfirmāt pte hāc qōnis pte Epicurus atpētēsis / ac et^o

sectatores oēs / q; nedū potissimā demratiōē negarūt. s;
oēm logicā ut deūā agūt / pprobāq; repudiāt. At pte op
positā celebrioz phantū turba ueriorē ostēdit. Nā ut ce
teros antiquoris pte ptes pteream^o / acutissimus vir ille
Chrysipp^o / per. 40. ferme annos logice studijs itēt^o / tum
ceteras logice ptes / tū uel maxime eā que de demratiōe
laboriosissime scripsit. Plato diuina mētis abūdātia in
struct^o / binarie eaten^o / phie / phisice v; z ethice / tertiā logi
cā addidit / z psumato trinario phie opi / extremā manū i
posuit. Cui^o auditor: Aristoteles p^hoz oīuz facile pnceps
qui dialecticā p^m iuenti (ut ipse de se in calce libri elen
choz testat) Judicatiuā logicā quā p^o Plato p^m acha
demicoz / ac et Stoici sufficiēter psecuti erāt / ita in artēz
redēgit / psecit / ac cōpleuit / ut nunq; ampli^o in ipsa qd pīā
desideratū fuerit. Est aut iudicatiua ars oīs pp demratiō
nē potissimā. Theophrast^o et Aristotelē imitat^o / septēz de
demratiōe libroz cōposuit. Themisti^o pte rea. Jo. grā
matic^o: Eudem^o / z alij ex antiqs pipatheticis in cōmēta
rijs suis in Ag. hāc artē sufficiēter sūt psecuti: Et (ut gre
cos obmittā) Gallen^o arabes / duos et de demratiōe edī
dit libroz. Laborauit z Auic. in demratiue artis uestiga
tione / ut in ei^o sufficiētia facile mōstrat. Alfarabi^o pte rea
z alij cōplures / z Auerroes potissimū q; iudicatiuā oēm
Aristotelis logicā adamussim est cōmētāt^o. Quāta vō la
tinorū fuerit cura in hui^o artis uestigatiōe oīb^o pstat. Nā
pp illā doctissim^o q; vir ille Boeci^o libzū diuisionū cōpo
suit. Hū itaq; tot tātiq; nō memorarent nisi ars demrati
ua daret / z maxie potissima demōstratiō que totius artis
est finis z perfectio ultima.

Horū itaq; sniaz ueluti pblematis nri ueriorē pte
terminare cupiētes / Cū potissima demratiō
quibet definitionē accipiat mediū / vidēdū erit p^o / Quo
duplex definitio / z quō ab iuicē distinguant definitioes:
Et h; quā cālitate demratiōē igrediant. 2° cū demratiō
sit sill^o sciaz faciēs: declarabim^o / Cui^o ne cognitionē / quā
ue sciam in diuisis doctrinis faciat demratiō: ut i de facile
possim^o cognoscē / quenam demratiōnū alteri pstat. Illa
nāq; pstat / que maiorē sciaz certiorēq; demratiō cogni
tionē pturiet. Scrutabimur 3° quenā pferēda sit demra
tio iter illas / que cām i eēndo demrate p^olonis accipiūt.
4° pblema terminabit. 5° soluent adducta.

Propter p^mū breui a nobis est pmo repetēda
definitiois vulgata illa distinctio / D;
duplex sit definitio idētica. s. z cālī. Idētica illa que idē
ipostat qd definitū. ut hō est aial rōnale / L; adh^o iter de
finitionē z definitū distinctio quedā vtaf ut sctilis doctor
Scot^o in p^o 2° distinctiois pmi apte declarat / quā distin
ctionē eiusdē doctoris imitatores ex natura rei dicerēt.
Causalis vō que causam dicit intrinsecā uel extrinsecāz
definitū ut domus est ligna lateres zc.

Attēdēdū 2° q; definitiones que sūt mediū in
demratiōe sec^o se hnt in sciētis reali
b^o / z sec^o in logica que scia rōnalis est / Definitiones et
enī logice ex gñe z dita cōponunt / z loqmur de definiti
onib^o entū logicaliū z nō entū alteri^o p^osideratiōis / s; lo
gic^o possit definire entia ad ei^o p^osiderationē p^ontēta per
gen^o z dita / utpote sill^o / enūctationē zc. z possit defi
nire per gen^o z dita / entia p^ontēta ad p^osiderationē alia
rū sciarū / utpote hoīem / equū / zc. Et q; gen^o z dita sunt
forma rei / forma saltē declarās qd dātatis / id dicit^o logicū
definire p formam. Et hec est intentio Ag. z 2° 1° Auer
rois p^o de aia tex. z cōmētario. 16. ubi Ag. dialecticum
(ingt) in definiēdo assignare spēm z rōnē. z Cōmētator /
Disputatores (ingt) dāt definitioes fm formā. D; aut lo
gic^o p gen^o z dita / definit / pbat. Nā cū logic^o sit artifex
rōnis z cois / hēt p^osiderare definitiā coia z rōnis / genus
aut qd cōe est respectu definite spēi / ut sciētib^o p^ophiriū
late appet. S; cui pīā tūc forte videret / q; si logice defini
tiōes ex coib^o tm pcesserint in demratiōe aliq; mediū

eē nō possint: cū talis q̄libet pcedat ex pprijs: ut p̄o po-
steriorū tex. cōmētarij. 5. declaravit A. n. si eēt q̄ lz talis
dēmstratio cōe p̄ncipiū sumat. s. genus/ qd̄ qd̄e colus est
sp̄e. Est tñ tota p̄ncipiū ppriū respectu passionis dem̄ra-
bilis seu iherētie passiōis ad s̄bm. Et lz tales logicas de-
finitōes A. p̄o de aia tex. cōmētarij. xi. negocio dem̄ra-
tuo iēptas appellet. Quare (ingens) s̄m q̄scūq; diffinitō-
nes/ nō p̄tingit accētia cognoscē/ nec de illis imagina-
ri aliqd̄ facile. Manifestū est q̄ dialectice sūt z uane oēs
nō tñ debem⁹ logicas definitōnes ad demōstrādū iut
les opinari/ nā vult A. q̄ definitōnes que nō faciunt
cognoscē accētia p̄pa definiti sūt uane/ z dicunt dialecti-
ce pp̄ similitudinē: q̄ sicut dialectica est ex colb⁹ z pbabilr
pcedit/ ita iste definitōes que nō faciūt scire accētia pro-
pria definiti/ z sicut dialectica nō agiūt sciam/ ita ex illis
definitōib⁹ scia agiari nō pōt. Ex quo tñ nō sequit⁹ q̄
oēs definitōnes logice sint uane/ s̄z aliq̄e tñ/ que nō de-
clarāt accētia p̄pa definiti/ s̄z oēs uane dici possint/ si ad
ph̄sicū negociū compent/ ut infra mōstrabimus. Logice
igif definitōes/ ut dictū ē danf p̄ gen⁹ z d̄iaz que lz sint
cāe formales/ tñ nō ut sic p̄siderant a logico cū per ea de-
finiūt z dem̄rat. S̄z p̄siderant ut gen⁹/ z d̄iaz/ q̄ genus ut
gen⁹ est colus sp̄e. Sed realiū sciarū definitōes danf p̄
cās pp̄ias rei/ que nullo mō sūt sibi cōes: q̄ de nāli hēt
cōmētator Auerroes 2° de aia cōmētario. 12. Sermo (in
quies) nālis definitōes nō demōstrat gen⁹ s̄z cām rei pp̄i-
am pp̄inquā exiūt in re. Et magn⁹ Albert⁹ p̄o ph̄sico-
rū capite p̄o. Si definitōes (ingit) nāles darent p̄ itēti-
nē cōem generū z d̄iarū que abstracte in uli s̄m rōnez
simplicē accipiunt. Manifestū est q̄ tūc eēt logice. Et
tō quo ad ph̄sicū negociū eēt uane oēs/ qm̄ ex talib⁹ nō
p̄stituit eē rei sensibilis s̄z pōt⁹ ex mā z forma sensibili-
bus. Et sicut de nālibus definitōibus dictū est ita suo
mō de alijs ceterarū sciētiarū dicendum esset.

Attēdēdū 3° q̄ nō opz q̄ cā que dem̄rat sit itri-
seca rei de qua est dem̄ratio. s̄z suffic
q̄ illa cā sit cā iherētie passionis ad s̄bm. Si dem̄ratio p̄
pōnē pcludat/ quā de 3° adiacēte logici dicit/ aut sit cā q̄
re sit s̄bm. si dem̄ratio fuerit pp̄ōnis de adiacēte 2°. Nāz
per dem̄rationē sciam itēdim⁹ que qōnē tollat an demō-
strationē p̄positā. Dis aut qō per dem̄rationē scibilis ē
de adiacētib⁹ pp̄ōnis cathēgorice. An. s. sit s̄bz ul' an pas-
sio aliq̄ s̄bo iherēat/ z pp̄ quā cām/ qō enī de q̄dditate nō
p dem̄rationē/ sed p̄ definitionē terminat. q̄re q̄cūq; de
mōstratio p̄ cām p̄cesserit. Ad h̄ q̄ optima sit dem̄ratio
sufficit q̄ cām accipiat/ pp̄ quā sit s̄bm/ aut pp̄ quā aliqd̄
s̄bo iherēat. Nā sic qōnē an p̄positā terminabit/ z si cā il-
la nō sit itri-seca rei/ de q̄ est dem̄ratio. Et tō lz entia ma^{ca}
nō sint cōposita p̄ cās itri-secas/ cū ipsa sint simplices for-
me: s̄z p̄terea s̄m cōem opinionē z vītātē forma/ per quā
dem̄rat mathematic⁹/ nō sit forma que ē altera ps cōpo-
siti s̄z forma declarās q̄dditatē. Ad 2° tñ scie potissime de
mōstrabūt cū cā/ p̄ quā pcedūt/ que est forma q̄dditatez
declarās/ sit cā iherētie passionis in s̄bo: in eēndo z cog-
scēdo/ sicut dicitur figurā planā trib⁹ lineis rectis p̄tētā/ ac
h̄ntē angulū extrisecū/ zc. eē cām in eēndo h̄ndi tres an-
gulos duob⁹ rectis eq̄les. Cui⁹ s̄le ēt iēde appet/ de cā ef-
ficiēte/ z finali/ que nō sūt itri-sece rei/ de q̄ sit dem̄ratio/ z
tñ dem̄rant potissime/ eo q̄ dictū est q̄ cā que est mediū
nō est neciū q̄ sit itri-seca/ dem̄ratio enī p̄ ultimū finē ē
potissima z irresolubil/ sic 2° posteriorū A. logiusculo
p̄cessu declarat/ z tñ finis est extriseca cā ut late apparet.
Exēplo p̄terea idē ostēdim⁹ itēpositiōis terre/ q̄ cā est q̄
re eclipsis lune iherēat/ z tñ illā lune cāz nō dicitur. Ad
diū igif potissime dem̄rationis qōnē pp̄ qd̄ terminātis/
qd̄ est definitio/ est cā in cognoscēdo/ z in eēndo/ nō qd̄e
rei de qua est demōstratio: sed iherētie passionis ad s̄bz/
ita q̄ definitio pro tāto potissime dem̄rationis est medi-
uz/ pro quāto cām importat iherētie dicte/ nō rōne idē

titatis/ si qua sit simul idētica definitio z causalis.
Et aut 2^m p̄missoz absoluam⁹/ attēdi uolum⁹ p̄mo/ q̄
ut dicit A. 2° ph. tex. cōmētarij. 18. Mathematic⁹
cus nō mētif abstrahēdo. z ut oēs sibi exponēdo p̄uentūt
nō mētif abstrahēdo a mā sensibili/ que posterior ē quā
titate/ nō aut a mā itelligibili nam mētif utiq; si ab illa
abstraheret. Per hāc aut mā itelligibilē nō itelligim⁹
mām que est altera ps cōpositi/ nā si ab ipsa nō abstrahē-
ret tūc p̄sideraret ipsaz z p̄ p̄ns oēs cās/ q̄ sic in cōmēta-
rio. 70. 2ⁱ ph. hēt 2°. q̄ cōsiderat mā p̄siderat oēs cās/
cui⁹ rō est q̄ ēt p̄siderat formam/ cū correlatiue dicant z
vnū correlatiuoz nō possit cōsiderari sine reliq̄. Et q̄ nō
la forma est p̄petuo in mā/ q̄ s̄m cōmētatorē in corpib⁹
celestib⁹ nō est mā/ Segt q̄ ista forma fuit iducta in mā
ab aliq̄ agētē/ z ex p̄nti hēt cōsiderare cās agētē. Et q̄ oē
agēs agit pp̄ finē: similr hēbit cōsiderare finē. Et sic oēs
cās. nō possum⁹ ḡ dicē q̄ mā a q̄ mathematic⁹ nō abstra-
hīt sit mā que est altera ps cōpositi. Nec p̄ mā itelligi-
bilē possum⁹ itelligē s̄bam/ ut diu⁹ Agnas dicē vī. quez
qdā latinoz modernoz imitant. Nā si ab illa mathema-
tic⁹ nō abstraheret/ p̄sideraret utiq; illā/ z in entiu mathe-
maticoz definitōib⁹ poneret/ siue ut q̄dditatis p̄tē siue
ut aliqd̄ ad q̄dditatē neciū. qd̄ qd̄e eē falsuz latissime cō-
stat. Mathematic⁹ enī nō hēt entiu mathematicoz disti-
ctā cognitionē. sed cū res de qb⁹ mathematic⁹ cōsiderat
puta quātitas p̄tinua z discreta sint in reb⁹ nālib⁹/ earuz
termini z effect⁹. uel in mā exntes uel sine mā/ ut dimēsi-
ones celestes/ neciō quātū ad p̄pas q̄dditates a nāli p̄si-
derabunt/ ut ab A. 2° ph̄sicoz tex. cōmētarij. 18. accipi
pōt. Nā cū earū q̄dditates sine reb⁹ nālib⁹ eē nō possint
neciō res nāles distinctas earū definitōes igredunt uel
ut q̄dditatis p̄tes/ uel saltē ut aliqd̄ neciō req̄sitū ad qd̄-
ditatē/ eo mō quo dicerem⁹ ēt mā itelligē definitōnez
rerū nāliū tenēdo q̄ sola forma sit q̄dditas ut tenet Auer-
roes 7° p̄me ph̄ie cōmētario. 21. z. 3. 4. z p̄o de aia cōmēta-
rio. 16. In quātū s̄o entia uel in q̄tū aliqd̄ entis aut s̄be
a me^{co} cōsiderant q̄ oia cognoscit ut p̄tingit. i. in uli p̄o
me^{co}. Mathematic⁹ ḡ nō p̄siderās distincte entia ma^{ca}
nō cōsiderabit s̄bam nec mā que est altera ps cōpositi
z hinc est q̄ abstractio math^{ca} a mā est uera. Nā lz mā ut
mā sit p̄o: quātitate: z quātitas imēdiatē vnīat ipsi tan q̄z
s̄bo nō adeq̄to pp̄ corp⁹ celeste. Tñ math^{ca} uere pōt ab-
strahē nedū a mā sensibili que posterior est q̄titate (cuz
q̄litates sensibiles isint māe z s̄be mediātē quātitate.) s̄z
ēt a mā ut mā z s̄ba. q̄ math^{ca} nō p̄siderat q̄titatē distin-
cte/ nec q̄tū ad pp̄iā q̄dditatē/ nec ut aliqd̄ entis/ cū ista
p̄sideratio sit nālis z diuina. s̄z cōsiderat tñ math^{ca} entia
ista cōfusa. Nā ultima math^{ca} resolutio in q̄tū math^{ca} est
nō induēs altioris artificis hitū. stat ad p̄ncipia p̄se nota
ex cōfusa rōne terminoz ut p̄ de ista linea est lōgītudo/
que ex cōfusa rōne terminoz est euīdēs nō cognito q̄ li-
nea sit quātitas p̄tinua uel q̄ sit ps entis. aut que. z q̄ sit
termin⁹ corp̄is nālis. Tales enī pp̄ōnes p̄se note in ma-
th^{ca} apte nate sūt eē p̄se note/ ex terminis p̄fuse cognitis
ut sūt ēt pp̄ōnes p̄se note ad sensum ut ista nix ē alba hīc
coru⁹ est niger. Per mā itelligibilē a q̄ math^{ca} nō
abstrahit (saluo semp iudicio meli⁹ sentiētū) itelligim⁹ i
p̄nti q̄titatē p̄tinuā z discretā/ Cui⁹ s̄nie p̄sētre vidēt v̄/
ba diu⁹ Alberti p̄o ph̄sicoz capite p̄o. Ad quē ēt sensum
itelligi possēt v̄ba A. 7° p̄ ph̄ie tex. cōmētarij. 30. q̄ ibi
s̄l cū Auerrois expōne videbīs. Nā quō de q̄titate p̄ti-
nua z discreta mltas passiōes p̄sideret math^{ca} z dem̄ret
S̄bz aut sit p̄pa mā saltē/ i q̄ suaz passiōnū z nō sēbilis
ut p̄z: s̄z itelligibilis tñ. Segt q̄ math^{ca} passiōes illas p̄si-
derās/ nullo pacto a mā itelligibili abstrahet. Quō p̄ter-
hec aut in q̄titate sint sic in p̄pa mā imagiabili z itelligi-
bili math^{ca} p̄sideratio itelligibilē māz oino p̄cernet. Nec
opz p̄terea q̄ q̄cūq; math^{ca} cōsiderat sint in q̄titate p̄ti-

nua aut discreta sic i ppo sbo. qz qzitas ptnua nō est in qzitate ptnua s; sufficit qz aliq a math^o cōsiderata i quā tate ptnua sint aut discreta ad hoc ut eius pōsideratio a materia intelligibili nō dicat esse abstracta.

Attendendū 2° qz cū demōstratiōes math^o abstrahāt a mā sensibili ut declaratiō ē. Effect^o math^o z iherēte pparū passionū ad ppa sba p sēsus cognosci nō poterūt. Quare quō i cuiuslibet effect^o cognitionē tñ bifariā manu duci possim^o utpote p sensuz uel per cām/cū math^o nō sint sensibilia ad ea cognoscēda tātū per cām deueniemus. Quī qdē cognitionis modus/ z pp qd effect^o z qz est/ simul aperiet/ cum nullā aī de eē effect^o cognitionē p̄habuerimus. z hanc mathe matice demōstratiōes simul eē z cām effect^o dare dicūt. Et ab Auerro nro 2° celli cōmētario. 35. nedū pp quid sed absolute demōstratiōes uocant/ qz idē 2° ph. cōmētario 23. z 2° cōmētario pmi. pp qd simplr solit^o est appellare/ vñ patet erro: Sualterū anglicū 2° phisicoz. z pauli heremite 2° posteroz. Aliter hec noia qz Auerroes utitur interpretatiū. In nālib^o aut qz ut plm ab eē effectus sensu noto ad cām iuestigādā pcedimus. Quā cā cognita regredimur iterū ad effectū pp qd demōstrādū. (nam ut nūc supponimus regredī in demōstrationib^o licet.) per demōstrationē effectū eē nullo pacto cognoscim^o. cum aī demōstrationē sensu p̄cognitū fuerit. s; cām qre sit effectus bñ dignoscimus. Qd ut exēplo manifestū fiat. vulgataz illā demōstrationē ptim nālē ptim mathematicā sbiciem^o/ qua: cognito eē eclipsis s; sensuz ad positōnē terre iter solē z lunā facile deducimur. hac vō per intellectus uestigatiōnē p̄fecti^o nota iterū ad demōstrādā eclipsim regredimur. ipaz per p̄ptiā cām notificādo. Quare in nālib^o ut plm nō hnt demōstratiōes absolute z simplr. Sed hec solū que ab Auerro pp qd tñ demōstratiōes dñr. Sile ē accidit in methaphisica. Nā cum ipa via doctrine ceterarū phie ptū ultima fuerit. ad ipamq; resoluendo manu ducamur. erūt demōstrabiles effect^o fere oēs per alias scias antea cognitū: pus qz in methaphisicā sciam ascēdamus. Quare nec in ipa plerūq; absolute demōstratiōes fieri poterūt. Ex qz appet qz demōstratiōi pp qd qzū est ex pte sui/ eāq; cōpetat mathematicis diuisis z nālī/ b^o sciētis applicari/ z qzū est ex se equalē in oib^o hīs doctrinis cognitionē agenerare. Tñ ob diuisos uestigatiōnū modos qz in diuisis sciētis utimur pp diuisitatez entū de qz ille p̄siderat ita demōstratiōes pp qd in diuisis doctrinis ab iuce distiguunt ut altera fiat potior altera. Nā quō in nālib^o ut dictū est entia sensibilia p̄siderent/ eoz eē sensu p̄cipimus/ z ex i^o ad qz est cause pcedimus. qre quō regredimur ad effectū per demōstrationē pp qd. quare sit effectus tātūmō cognoscemus. In me^o aut tū ut dictū est ceterarū sit ultima z dicat pp qd reliquarum sciaz. Siqñ pp qd demōstratiōes formabimus creberrime cām tñ effect^o z nō ei^o eē notificabit. Sed in matha^o qz nō possum^o effect^o eē pus cognoscē qz eoz cognoscām^o cām. cū a motu z sensu entia mathematica abstrahāt. demōstratiō pp qd effectū eē z ei^o cām sil cognoscē faciet/ qre eis/ que in nālib^o z in methaphisica creberrime sūt/ longe p̄stabit cū maiorē sciam certiorēq; demōstratiō cognitionē pturiat. Et licet methaphisica sicut z math^o a sensu z motu abstrahāt/ nō tñ p̄pterea math^o demōstratiōes dicēt esse z cās. cū ille plerūq; sint ad demōstrandas qōnes per nālē z mathematicā qz sunt notas. Attamē accidit iterdū ut in me^o pp qd simplr demōstratiōes formēt siq; p̄clones ibi mōstrabimus que qz sunt per aliqō sciētias nō inotuerit. ut forte ille in qz passiōes entis de spālib^o entib^o per p̄mū pp qd qd est ens p̄cluderem^o. Sicut accidit ē in nālib^o dari iterdū pp qd simplr demōstratiōes licet b̄ sit rarissime. Sed qz math^o scie a sēsu z motu abstrahūt/ nec pp qd dicūt earū sciaz que sensuz z motū cōcernūt/ demōstratiōib^o absolutis fere semp utunt. Quare

demōstratiōes ma^o ut plurimum ceteras fere oēs cognitionis certitudine superabunt.

Et quoniā demōstratiōes p cām ad inuicē cōparādo/ eā oīdē polliciti sumus/ que ceteras p̄stet. demōstratiōē dicimus cām finalē sumētem pro medio/ oib^o alijs potiorē eē que in eadē scia per alias cās p̄cesserit/ quia per cām finalē nedū effectū/ sed alias cās demōstramus/ nā cum finis sit cā carū 2° phisicoz tex. cōmētarij. 31. totū qōnis ultima solo stabit ad cām finalē qua hita ampli^o nō queremus/ sed oīno pausabim^o/ ut si quere/ pp qd hō risibilis/ rñ debif/ qz admiratiuus de vis/ z licet sit p̄fecta reditio cāe. imediate tñ p̄tingit ulterius quere/ pp qd admiratiuus/ z rñ debif/ qz disciplinabilis. At ulterius quere/ pp qd disciplinabilis/ qz si dicat qz cōposit^o ex corpe z aīa intellectiua/ iterū hui^o cāe quere/ mus cām. ut pp qd sit cōposit^o z dicemus qz beatificabilis. Et tūc hēbimus finē ultimū. nec ampli^o dubitare cōtinget/ imo oēs qōnes cessabūt. Quare cām finalēz pro medio accipiētes potissime demōstrabim^o/ z inherētiāz passiōis ad sōm irresolubilr p̄cludem^o. Nā licet finis nō sit imediata cā effect^o/ est tñ cā actionis aliaz carū ita qz agēs nō ageret nisi motū a fine nec p̄ qz forma iforma ret mām. Scrutari aut que sit cālitās finis z pro qz eē finis sit cā z lōgissimū eēt z a nra disputatiōe nimis alienū. Diximus aut cōparasse nos demōstratiōes p diuisa genera carū pcedētes in eadē scia z nō diuisis. nā secus eēt in diuisis ut paulo infra mōstrabimus/ cū ob diuisos uestigatiōnū modos/ qz in diuisis sciētis utimur. Accidat demōstratiōē cām formalē accipientē in vna scia potiorēz eē ea demōstratiōe que in alijs sciētis/ nedum cām finalē tñ. sed simul ipsam z alias mediū ad demōstrādūz accipet mō pp qd tñ cōclusionis notificet z nō simul qz z p̄pter quid cōclusionis aperiat.

Veritate aut iducte qōnis oīsuri p̄mittim^o qz ut Robert^o linconēsis in posteriorū cōmētarijs ab Aq. textu accepit z diuus Albert^o eorū/ dē posteriorū p̄mo retulit libro. Notior demōstratiō illa est que reliq; oēs bonitate excedit dignitate z certitudine. Per bonitatē itelligētes v̄tutē. i. ultimū ptatis cōparate ad actū meliorē eo mō quo meliorē diceremus homis opationē qz bruti. quia ad rōcinari ordinat. qd est p̄fecti^o opatio eēntiali opatiōe bruti. Per dignitatē vō uolumus p̄fectionē opatiōis respectu eiusdē act^o. ut illa dignior dicat domus que magis z p̄fecti^o attingit finē suum. utpote que magis z p̄fecti^o tegit ab ibi/ b^o. qd est opatio ultima ei^o. Per certitudinē aut nre mētis illustrationēz itelligim^o. ut id certi^o sit qd clari^o itelligim^o z firmi^o. Nā ma cōpatio in reb^o est diuisa sp̄z. 2° in reb^o eiusdē sp̄t. 3° z i reb^o eiusdē sp̄t z diuisis. Demōstratiōē itaq; alterā altera potiorē dicim^o que p̄fectiorē agenerat sciaz utpote que pp qd ea qz est qz z p̄fitez agnantiū sciaz qz magis z p̄fecti^o id faciat z que nre mētis oculū magis illustret.

Quare qōnē solūm^o dari utiq; asserētes potissimā demōstratiōē qd qdez p̄p̄thetice pbabit/ iux p̄p̄theticoz filloz modū quez p̄mo p̄oz capite. 28. nos Auer. docuit/ z enīz po^m demōstratiō sit ps p̄n^o demōstratiō qd est s̄m libri posteriorū. Talis autē demōstratiō non possit in ea scia qz de eo s̄bo determinat cui^o tal^o est ps p̄n^o ut Auer. 27. 2° 2° de aīa dixit z apte ēt oīdīt in lite quā de s̄bijs sepatis cū Aluic^o i plurib^o cōmētarijs se hūisse cōmēorat/ tñ z sic z de cuiuslib^o s̄bi p̄n^o pte infra z ip̄ntiaz de demōne po^m licē id nob oīdīm^o. Cū illā eē nō p̄ demōnē s; p̄ p̄p̄theticiū fill^o p̄cludēus. z si p̄ hitū ēt libri posteriorū fill^o talē formem^o. nā p̄ talē ea qz p̄se nō sūt. pbare possum^o. si modicla inuitōe idigeāt ut dicē Auer. 2° ph^o 2° 3° z p̄ p̄oz capite. 28. ita qz nedū de p̄n^o pte/ s; d̄ ip̄o s̄bo siqñ an sit ignotū fuerit/ p̄ p̄p̄theticiū fill^o oīdī poterit. qd tñ eē aī demōnes in scia formādas p̄cogscit/ si est enī qd est p̄cognitō de s̄bo p̄ scie aī demōnē est qñ per

filli hypotheticū termiabilis: Si est itaq; fillis demratiu^o
 affirmatiuus pp qd uls z onsiuus / eo q optimus iste
 sit z ceteroz dignissimus z certissimus / est demratio po
 tissima. Sed est fillis demratiuus in pma figura affirma
 tiuus pp qd uls z onsiuus ceteroz optimus dignissim^o
 z certissimus. g est demratio potissima. Cōditio manife
 sta est per totū pcessuz pmi posterioz z per ea que dixi
 mus rōne formalē potissime demōstrationis assignātes.
 p^o eteni posterioz ondit **A**ff. demrationē in p^o fig^a af
 firmatiuā / ulem ppter quid / z ostēsiuā / esse ceteris alijs
 potiore / Positum aut inductiue ostendit tam in rōna
 libus sciētijis qz in realib^o. In rōnalib^o qdē sciētijis earū
 demratiōes tm p̄siderādo / alterāq; alteri cōpando / dici
 mus dari fillm demratiuū affirmatiuū pp qd ulem zc.
 q sit eiisdē p̄sideratiōis melior dignior z certior. z h̄c
 demratiōes in logica p̄sepe forment. Libuit tm eas uel
 maxime in p̄nti adducē qb^o p^o p̄oz capite. 20. z. 22. **A**ff.
 utif. ubi pbat oēm fillm onsiuū eē in aliq̄ triū figurarū
 pp oēm talē accipe aliqd mediū cōe utriq; extremorū.
 Qd mediū tripl̄r uariari p̄tingit. Ex q̄ ulter^o uult h̄c q
 ois fillis tā onsiuus qz ex hypothēsi sit in aliq̄ triū figuraz.
 Et q̄ tm tres sunt figure filligistice pp qd ēt ibidem de
 mōstrat oēm fillm eē ex trib^o termis p̄pterea qz vna cō
 clusio per vnicū mediū pcludi debeat / Qz ēt fillis ois tm
 ex duab^o p̄pōnib^o p̄stet per hoc demrat tanqz per causā
 Quia scilz ois fillis est ex trib^o terminis / Quare in rōna
 li scia demratiōes dabunt pp qd ules zc. que plerisq;
 alijs in logica potiores erūt / Si qua aut in logica sit de
 m̄ratio / que per cām finalē pcedat adhuc erit h̄is potior
 ut si demratiōe ex p̄p̄ijs z ueris eē demōstrare m^o / pp
 ip̄az eē fillm facientē scire. At v̄o / si qua eēt que z finalez
 z ceteras cās quas logica p̄siderat simul accipet / adhuc
 ceteris oib^o eiisdē p̄sideratiōis eēt potior / z h̄c stādo i
 tra eiisdē p̄sideratiōis limites potissima dicere / eo q̄ ista
 meliorē sciam faceret / z magis z certius illā ageneraret.
 In realib^o etiā oib^o sciētijis idē facile patet. Et p̄mo i nā
 lib^o in qb^o p̄sepe demratiuū filli. pp qd adducunt affir
 matiui ules z onsiui zc. Exēpli aut loco sufficiat h̄c ad
 duxisse illū quo **A**ff. 8. phisicorū textu cōmētarij. 73. mo
 tuz circularē eternū eē ondit per p̄p̄iā z necessariā cām
 ut ibi p̄^o asseruit. ppter terminū. s. a quo mot^o non esse
 actu z p̄se distinctū ab eiisdē termino ad quē. Adhuc at
 h̄is potiores erūt in nālīb^o h̄i qui per cām finalē p̄esse
 rūt / sicut ille sc̄di de aia quo demrat aiam eē actū organū
 ei corpis. pp ip̄am eē p̄ncipiū uegetādi sentiendi fm lo
 cum mouēdi z itelligēdi. demratio enī illa pp qd est (di
 cant qd uelint alijs) nedum qz mediū est definitio p̄p̄ia
 aie ut dixit **A**uerroes. Sed ēt qz est cā finalis p̄me defi
 nitiōis. Et tandē si qua sit que z finalē z reliquas ēt cās
 simul accipiat nālīū oīuz potissima erit. eo qz meliorem
 sciaz faciet z magis z certū illā agenerabit. Sūt ēt p̄sepe
 in methaphisica huiusmodi filli demratiui in p̄ma figu
 ra pp qd ules z onsiui ut in. 7. eiisdēz tex. cōmētarij. 15.
 ubi **A**ff. pbat ex mā z forma fieri vnū p̄se qz hoc actus
 illud potētia. Que aut per cām finalē p̄cesserit reliquis
 erit potior. z que per oēs cās quas methaphisicus p̄side
 rat oīum adhuc potissima. Cōsiderat enī methaphisic^o si
 nē efficientē formā z forte mām. ut diuus **Albert^o** 3° me
 tha^o retulit. Efficientē qdē ut a motu abstrahit z ut rōnē
 tm dantis ēt ip̄ortat cū rō dantis eē p̄oz sit rōne mouētis.
 Sine v̄o qui est in p̄mo motore vniuersi eē immobilis / qui
 est in eo sicut in duce exercit^o / qui nullū motuz fm se in
 eludit / mām etiā fortassis nō ut fm mot^o / sed pot^o ut s̄
 stētans ens z ps ei^o qd qdē est aū motū cuz nihil mouea
 tur nisi p̄us sit ens indiuiduū z subsistēs. In mathemati
 cis p̄pterea hos demratiuos fillos fere semp adduci latif
 sime p̄stat ut **Euclidis** libros legētib^o apte patebit. in qz
 p̄ma p̄pōne / sup datā lineā triāgulū collocari ondit / pp
 lineas ductas a cetro circuli ad circūferētias eē equales /

z in. 30. p̄mi triāgulū h̄c tres angulos demōstrat pp h̄c
 angulū extrinsecū duob^o oppositis intrinsecis equualen
 tē / tanqz pp p̄p̄iā z imediatam cām / que cā est formalis
 cuz istā tm p̄sideret mathematicus. ut cōmētario p^o ma
 thematicis erūt potissime. nec istis in ea scia potiores da
 bunt / cū ut diximus aliq̄s cās a formalī mathematicus
 nō p̄siderat. Cōcludimus itaq; in q̄libet scia dari demō
 stratiōes ceteraz oīuz potissimas que in eadē scia fiant.
 Si v̄o sciarū oīum demratiōes p̄fundamus / illasq; ad
 inuicē cōparemus solū mathematicas pre oēs dicemus
 potissimas. eo qz nedū per cās p̄cedat z onsiue ac affir
 matiuē ulq; in p^o figura ordinari possint. Sed qz semp
 meliorē fere ceteris oib^o aliarū ēt sciaz sciaz faciāt z ma
 gis z certū illā agenerēt / cum cām z eē effect^o fere semp
 simul notificēt / pp qd certū effectū cognoscē faciūt qz re
 lique fere oēs que in alijs sciētijis per cās finalē tm aut p
 ip̄am z alias ēt cās p̄cedūt. Et id cum is certitudinis mo
 dus fere oib^o mathematicis demratiōib^o competat ab
Auerroes. 2° p̄me phie cōmētario. 16. in p^o ordine certitu
 dinis demratiōes mathematice collocant easq; demon
 stratiōes / absolutas / aut pp qd simplr semp appellat.
 Quo tm nō repugnāte h̄is oib^o eā potiorē asserem^o que
 in scia oēs cās p̄siderate simul in medio oīa carū genera
 agregaret z sit eē z cām effect^o cognoscē faceret. H̄c qz
 simplr potissimā diceremus. uerū dari illā admodū erit
 difficile / Cū in scia oēs cās p̄siderate / difficile sit effect^o
 causas omnes cognoscere. nisi ad earum cognitionem
 sensu z motu manuducamur.

Ex quibus correlarie pcludim^o / logicā eē ue
 re sciam. Nā quō i ea (ut dictū est)
 potissime demratiōes forment. Demōstratiōes aut ue
 rissimā sciam generēt. Erit utiq; logica uere scia. qd qui
 dem libet uert^o paululum declarare. Nā nec nimīuz a
 p̄nti negotio aliena disceptatio est. z fm seip̄am admo
 dū qdē utilis. q̄ z si vulgata sit. z iter disputatiū ora sepe
 uersata / Tū difficilis adeo / ut creberrime illos in erro
 res detrudat innumeros.

Attentione itaq; dignum ut diuus **Aquinas**
 4° me^o capite 4°. Et doctor s̄
 tilis in p^o qōne uliuz / Bitaria logicā accipi posse. Uno
 mō ut docēs / Alio mō ut ea utemur i alijs sciētijis. Nō
 mō ip̄am sciam dicimus / cuz per p̄p̄iā z neciā p̄n^o ne
 cessarias z p̄p̄ias passiōes de p̄p̄ijs substātijis demon
 strēt / quē admodū p̄us declaratiū fuit de scia in libro p̄io
 rū tradita. Quo ēt mō notitiā libri posterioz sciam p̄clu
 dere possumus. quō in eo libro pleriq; sint cōclones in
 qb^o p̄p̄ie passiōes demratiōis de demratiōe demō
 strant per demratiōis definitionē. Et sic a pari de cogni
 tione libri elenchoz z thopticoz suo mō dicēdū erit. Si
 aut 2° mō logicā accipiamus sic ut p̄teriti doctores dixē
 rūt / ex coibus tm p̄cedit. Quare ut sic nō erit scia. Sed
 ut intelligamus qd sibi uult logica utens seu logica qua
 utimur / quā nō eē sciam diximus v̄ba **A**uerrois addu
 cemus / qui p^o phisicorū cōmētario. 35. logica inqt / duob^o
 modis usitat in alijs sciētijis. p̄mo ut est istrumētū discer
 nēdi uerū a falso / z iste modus est p̄pus. Alio mō fm
 qz illa que sunt declarata in logica accipiunt pro maxi
 mis in p̄struēdo ul destruēdo aliqd z ista p̄sideratio cuz
 usitat in actib^o p̄ticularib^o est nō p̄p̄ia. In arte p̄o uli. 1.
 in p̄ma phia est p̄p̄ia. Hec **A**uerroes. Quā ēt sniam h̄c
 7° p̄me phie cōmētario 2°. Sciendū (ingens) qz ista de
 claratio est logica / z plures demratiōes in hac scia sūt lo
 gice / scilz / qm p̄pōnes ei^o sunt accepte a dialectica. Dia
 lectica enī usitat duob^o modis. vno modo fm qz est in
 istrumētū z sic usitat in sciētijis alijs. Alio mō fm qz ac
 cipit illud qd declaratur est in illa in aliq̄ scia speculatiua
 z fm qz accipit est cum ista p̄sideret de ente simplr. z p
 pōnes dialectice sunt entis simplr ut descriptiōes z defi
 nitiōes. z alia dicta in eis. Hec idem **A**uerroes logice

utque distinctione ponentes in docente et utensile docente
asserentes sciam utensile vero minime. Per utensile primum
distinctionis Averrois membrum non potest accipi: ut scilicet logi-
ca utensilis que scia dicitur non potest logicum instrumentum. Tum quia
instrumentum tale non est logica, nam demum non est logica nec hypo-
piscus filius aut elenchus: Sed cognitio de istis est logica
sicut et nec sarculum est agricultura quod tamen est instrumentum agrico-
le. Tum et quod Scotus et reliqui qui hac distinctione utun-
tur utensile logicam dicunt ex coibus procedere: Sed si instrumentum
logice utpote demonstratione alicui scie applicemus non
coia sed propria accipietur primum ut idem Scotus in primo elechoz
quone asseruit. Et ut habet Averroes iste modus est proprius
applicare scilicet instrumentum logicum scientiis particularibus est mo-
dus proprius scientiis particularibus: quod tunc in eis per propria pro-
cedemus primum. Quare non erit utensile logica logicum in-
strumentum. Ex quibus per Bualterium Burleum male intellexit
se Averroes primo philosophia commentarii 35. qui per verba hec Averrois
iste modus est proprius. Exponit iste modus est proprius lo-
gice cum soli logice peculiare sit per sua instrumenta verum a falso
discernere. Patet propterea error anglicus exponens Scotum
per utensile logicam infra logice intellexisse. Sed quo nam pa-
cto logica infra dicenda erit scia ne an modus sciendi? Di-
cimus quod modus sciendi cum per demonstrationem accipiat sciam per
thopicum vero solum opinio. Que via est in sciam dicente Ari-
stotele primo thopicorum capite 2o. Potentes dubitare ad utram-
que partem dictionis facile quod verum et quod falsum in uno quo-
que enunciare posse. Per solum est litigiosum falsigraphum
et tetatuum ignorantia agrif et deceptio. qua cognita ipsa
sciam in scientiis vitare. Clerum hanc talia infra dicantur modus
sciendi non tamen sunt modus sciendi qui de logica que est scia
maliter predicet quod logica que scia est est habitus personis de
mistrate. De quo hitu non dicitur talis modus sciendi cum
nulli conclusionis in logica demstrate habitus sit una particularis
demstratio aut unum filium thopicum vel elechus. Atque verum
est quod logica que est scia habitus scilicet personis demstrate est
modus sciendi maliter ita scilicet ut ista sit predicatio malis.
Logica est modus sciendi et non formalis. Nam cum logica (ut
dictum est) sit scia de nullo aut ente suus modus formalis
predicet cum modus non sit de additate eius cuius est modus.
non erit ista formalis predicatio logica est modus sciendi.
Sed quod modus sciendi competat scie logice ut quasi passio sibi
suo vel mae predicatio modi sciendi de logica dicitur ma-
lem. Ita quod sicut ista predicatio est malis habitus est risibilis ita
ista logica est modus sciendi. Non tamen sicut prima est scdi mo-
di dicendi per se. Ita et scda quod non est satis manifestum quo
pacto modus predicet de illo cuius est modus cum modus
non sit de additate et additati sit magis intrinsecus quam quelibet
passio. Sed ista logica est scia est formalis predicatio
et primi modi. Tamen igitur infra logica quod habitus conclusionum in lo-
gica demstratum dicitur primum modus sciendi. Infra quod est ime-
diate cum per ipsa scia immediate accipiat habitus vero media-
te cum habentes ipsum infra talia formare possunt. Habitum enim
personis concludentis demonstrationem esse ex primis et ceteris per hanc
est filius faciens scire est formalis scia et in prima specie qualita-
tis qualitas scilicet realis hanc denotatione extrinseca ab ob-
lecto dicitur rationalis et est ista predicatio formalis et primi mo-
di. Talis habitus est scia. Et idem est conclusioni tanquam proprie mae co-
petet modus sciendi non minus quam enti creato competat finitas
apud theologos. Nam per tale hitu demones formare ualemus

Cum itaque logica utensilis non accipiat a Scoto et reli-
quis pro primo membro distinctionis Averrois
scilicet pro logicis instrumentis remanet ut pro 2o membro sumat
scilicet pro propriis declaratis in logica que precise ut i lo-
gica sunt declarate. In alijs scientiis accipimus ut in 2o co-
mentario 7o prime philosophie dicebat Averroes. Et hanc usum iste a
quo logica utensilis dicitur plerisque tribus logicis competere pos-
sit. Quia multe proprie in 1o posteriorum declarantur que i
particularibus scientiis accipiuntur. Proprius tamen dialectice que-
ritur cum ipsa de tali quodam methodo sit seu de quibusdam coibus

proprie in omnibus particularibus scientiis accipi possunt.
ut Scotus est in prima quone elechoz asseruit. Cum per quod si di-
alectica hanc modum sumamus et logicam accipiamus ut est habitus co-
clusionis demstrate predicatio ista dialectica est logica non
erit formalis et primi modi. Sed si ut sumimus logicam primum
est dialecticam accipiamus pro hitu conclusionis demonstrationis
prae passionem filii dialectici de eodem dialectico filio
sic predicatio ista essentialis erit et primi modi. Et quod utensilis
logica proprie est dialectica dixit Aristoteles primo thopicorum. Ipsam
habere viam ad omnium methodorum principia. Hoc itaque modum ac-
ceptam utensilem logicam patet non esse sciam cum cognitio aggru-
ta in particularibus scientiis per proprie acceptas in logica
solum quod in logica accipiuntur scia aliquo pacto dicitur non pos-
sit. Nam talis ex coibus aggruatur. Et diximus in particularibus
scientiis quod in prima philosophia per utensilem logicam scia aggruatur: cum
proprie logice accepte in prima philosophia proprie sint philosophie prime
ut Averroes in adducto commentario 7o prime philosophie plane
dicebat. Et idem cognitio mea hita per tales proprie potest
dici scia. imo multae metaphisice demonstrationes huiusmo-
di logicas demonstrationes accipiuntur ut ibidem Averroes. De
demonstrationes autem sciam generat ut ex earum definitione ap-
paret. In particularibus vero scientiis secus est. Nam in naturalibus
ut in primo libro de ascultatione philosophica textu commentarii 35
Aristoteles contra Anaxagoram et alios arguens rationes ad-
ducit logicas proprie sumentes que non faciunt sciam proprie.
Ad primum enim quod res naturales non componuntur ex principijs i-
finitis sumit hanc proprie logicam. In finitum solum quod infinitum
est ignotum que declarata est primo posteriorum textu commentarii
6. 7. 3. 4. et vide probationem in forma ab Averroes faciente ibi
tres filios. Constat autem quod talis ratio non facit scire cum proprie
accipiat que non propria est hanc coibus. Nam sicut dicta conclusionem
in logica probatur ita in alijs scientiis plerisque alias concludere
re possit. Illa itaque proprie ut ad proprium naturale applicata non
est scientia nec eius habitus est scientia nec scientie aliquo
modo aggruatur: Quare ex hijs late patebit quod et si logica
docens scia dici possit. Tamen utensilis logica que non
est infra logica. Sed habitus proprie logicarum applicata-
rum scientiis particularibus non est scia ut sic nec aggruatur
scie. Licet forte aliquarum talium proprie hitus ut pedes ex
proprio medio logico scientia dici possit. Patet propterea quod
modo saltem diverso et infra logica et logica docens mo-
dus sciendi appellari possit.

Attendendum tamen est hic quod licet logica docens
proprie dicat sciam. Attamen
coibus scia dicenda est. Non quod ita coibus sicut utensilis logi-
ca quod ut declaratum est et coibus et ex coibus procedere dicitur. propterea
quod proprie logice scientiis realibus applicate media comu-
nia sunt personis habitatis. Sed logica docens potest dici coibus
bifariis et coitate predicatiois et coitate applicatiois ut op-
time Scotus in scda quone ultimus dixit. Coitate quod predi-
catiois est coibus non proprie sed per accens ut Scotus ibidem. Si
subiectus eius predicet de sibi aliarum sciarum id est si solum lo-
gice solum eodem viam ens rationis poneremus. Quod quidem de
sibi aliarum sciarum non proprie sed denotative et per accens p-
dicat logica est coibus coitate predicatiois. Et hanc ens rationis
non ponamus solum tamen quod de ipso est logica hoc est modum dicit
posset coibus. Ex quibus patet anglicum non intellexisse Scotum
ibidem. Cum dicat logicam esse eodem non proprie sed per accens. i. p-
partem. Et male est subtilis doctoris litteram dividit. Coitate
etiam applicationis ut ibidem. Et in prima quone elenchorum
Scotus asseruit logicam docens est coibus cum eius solum cadat
in usum omnium aliarum sciarum ut latissime constat. Ex dictis
itaque patet facillime quoniam mote solutio.

Adducta autem ad negativam problematis partem ex an-
tea determinatis solvuntur et in primo an-
tecedens problematis negamus concedentes quod assumit 6o
thopicorum quod definitiones et maxime logice ex genere et dicitur
componuntur. Et quibus propria plerisque dicitur et ultima non cog-
scat. Atque totum circulo cutum medium potissime demonstrationis

poterit eē/cū totū id sufficiens cā eē possit inherēte passio
nis ad s̄m. Hanc enī cālitate definitio expetit/cum de
m̄rationum ponit medium. ut in p̄ma pte q̄ōnis est de
claratū. ¶ In sc̄do v̄o sc̄dam minoris pte negamus/ite
nētes mathematicas dem̄stratōes eē potissimas/et in p̄o
certitudinis ordine. ut in 2^a q̄ōnis pte oīdimus. Et cū
dī q̄ math^{ca} nō p̄siderāt causam in eēndo q̄ considerāt
tātū mō formā. R̄ndet q̄ h̄ nō p̄siderēt cāz in eēndo s̄bi
uel passionis dem̄strate/in p̄siderāt cām in eēndo inherē
tie dicte. Id aut̄ q̄d est cā formalis s̄bi uel passionis/pote
rit utiq̄ eē cā effectiua in eēndo inherētie passionis ad
s̄m. ¶ In tertio p̄terea negamus q̄ dem̄stratio que
per finē p̄cedit/non sit potissima ceterarū que per alias
cās p̄cesserint in eadē sc̄ia cum finis sit imediata et irreso
lubilis causa in eēndo/inherētie maioris extremi ad mi
nus. q̄d ut dictū est regrit ad potissimā dem̄strationes.
¶ Ad epicurū etiā. ceterosq̄ eius sectatores dicimus/
q̄ p̄pterea mūdū at̄ hominē p̄stare asseruerūt/et honestas
corp̄is uoluptatē putarūt. Quare necesse erat eos falli

qui abiecta sc̄ia ueritatis inq̄situa/de rerū ueritate p̄qui
rerēt. Quicūq̄ enī logica et dem̄stratiua potissimum
partē uel negarūt uel ignorarūt: in errores q̄ plurimos
inciderūt. Hinc empedocles agrigētinus/oiuz eē sc̄iam
dixit. Et Eraclitus ephesius sc̄iaz qualibet h̄eri posse ne
gavit. ut Ape. p̄mo posterioz textu cōmētarij. 6. ostēdit.
Hinc Parmenides et Melissus quos p̄mo de asculta
tione p̄sica tex. cōmētarij. 71. adducit Ape. Anaxago
ras Clazomenius. Democritus Abderites et Leucip
pus collega eius/quos p̄mo de ḡnitione textu p̄mi cō
mētarij Aristoteles refert. Inter p̄se et per acc̄is distin
guere nesciētes. De quoz uarietate logicus t̄m tradidit
doctrinā. In uia falsam et erroneā diuerterūt/nihil sim
p̄r ḡnari aut cor̄rupti dicētes. Quare et recte Aristoteles
p̄mo de auditu p̄sico textu cōmētarij. 71. Antiquissimū
(inquit) in p̄sica cum fuerint p̄scrutati de ueritate et natu
ra entium reflexi sunt ab ea. et quasi expulsi in alia uia.
p̄pter paucitatē exercitiū in logica.

Finis.

Joānes Antonius Scotus Parthenopeus Artium Doctor: Patauinis Logices affectatoribus felicitatē.

Qui a rerum optifice sūmo vna cum stellis aīos emanasse dixerunt/et e celis ad aianda corpora lapsos: iūdem illos
cū corp̄ib⁹ oriri existimarūt/nō ad p̄p̄riā t̄m utilitatē/ sed et amicorū et patrie. Et sic p̄stadi officij vtm cēsuerūt h̄ere cō
genitā/ ita et accepto munere ad eiusdē redendū paritatē quadāz lege nature cōpelli. ut est Platonis snia in episto
la quadā sua ad tarentinū architā. Idq̄ ita esse hoibus p̄p̄rium asseruerūt/ ut nemo vnq̄z tam abiecta sit p̄ditioe qm
(ut Eschines etiā dixit) saltem uerbis par restituere munus nō possit. Hac itaq̄ oīum hoīuz p̄ditione/ et ueluti qua
dam instigatione nature in referēda gratia eo potissimū in p̄senti astringo: q̄ me maximis muneribus affectistis:
Nam cum superiori anno p̄sueto die patauine urbis p̄fecti bonarum artium affectatores oēs ad eligēdos doctores
pro more p̄uocassent/ qui lectiones quibus indigerēt publice p̄stiterent: uos qui eos expetebatis qui Aristotelis
logicā uobis enuclearēt me vnū tāto p̄sensu ad eā lectionē designari acclamastis/ ut nedū eosdem urbis moderato
res/ sed et vniuersaz academiā nostrā in admirationē adduxeritis. Hoc p̄terea anno eo aīo in id cōuenistis oēs/
ut nullum officij laborisq̄ genus omiseritis/ quo ad Aristotelis logicā explanādā adduci astringiq̄ potuissim.
Tantaq̄ apud uos ualui et auctoritate et gratia ut nihil addi cogitari ue minus possit. Tam grādī in me beniuolētie
tanteq̄ expectationi/ tante humanitati/ ac māsuētudini uestrae quo naz pacto par esse possim vix inuenio. Res mibi
sunt tenues et tāto b̄nificio longe impares. Nec satisfacere uobis possum/ et in his libris aperit̄dis noctes diesq̄ im
p̄dere/ ut mibi est aīo. cum nec minori p̄sensu uocāribus me p̄sice affectatoribus eius sciētie (quem dicūt ex ordina
riū) locum ad docēdum suscipere satius fuerit. Nēbo itaq̄ agāq̄ pro tot tantisq̄ in me b̄nificijs gratias: et eas q̄dem
quas nulla vnq̄z sit oblitteratura posteritas. Nec in referēdis etiā illis uideri cupio penitus infecūdus: Naz Egidij
romani doctoris fundatissimi et peripathetice discipline affectatoris accuratissimi cōmētarios in libros p̄loz anale
ticorum Aristotelis in uestram utilitatem imprimendos curauit: quos olim ex neapoli huc usq̄ afferrī iusserā/ im
perante id mibi Mag^o dño Paulo Adonello cremēsi academiē nostre moderatore insigni. qui ita studiosis in
genijs fauet ut nō secus felicē sub illo academiā nostrā futurā sperem⁹ q̄ sub platonicijs horoib⁹ felices essent res
publice. Illos p̄o cōmētarios ab Egidio editos cum uetustissima exēplaria admonēt ad eoz inscriptiones/ ituz p̄ce
dendi stilus Egidio peculiaris. isq̄ solū nō esse egidij inficiabif qui ignorauerit quot uiderim exēplaria egidij in
signita inscriptionib⁹: quātoq̄ labore cōtenderim de ea ipsa re periculū facere. Nec in p̄pterea cēseatis credidisse
me uestrae in me magnitudini meritoz gratiā retulisse: cum nullum facile officij genus inuenire possim/ quo uestris
amplissimis in me meritis satisfaciā. Quāobrem obsecro uos obtestorq̄ plurimuz ut grato aīo a me accipiatis/ q̄d
maximū a me expectari p̄ōt: mentē scilz uobis deditissimā/ animūq̄ uestris institutis dicatissimum: ita ut si q̄d vnq̄z
euenierit ubi mea opa uobis opus fuerit/ uestrū sit tubere impare ac p̄cipere meq̄ et meis oib⁹ pro arbitrio uti. Ac
me tantū b̄nificij tunc immemorem sc̄itote/ cum meimet obliuiscar/ cūq̄ lumina celum/ ac sedes p̄p̄rias astra re
reliquerint. Valete.

Incipit liber Priorum Analeticorum Aristotelis cum Egidij Romani commentarijs utilimio.

Am omnis scien

tia fit veri inquisitiva z hoc per modum z rationem discernen/ di: Logica autem habeat deter/ minare modum inquirēdi ue/ ritatem in alijs sciētys: patet q/ logica modum z rationem di/ scernēdi dicitur determinare sed ratio discernēdi sūm Boe/ cium duas habet partes. s. inuē

tionem z iudicium: igitur logica de utraq; habet deter/ minare ut dicatur quedam pars logice de arte inueniē/ di z quedam de arte iudicandi. Sed tunc statim du/ btabit aliquis cum in omni scientia fiat inuentio z iudi/ cius sūm q/ vnaqueq; sciētia differt ppter qd iste due par/ tes magis logice qz alijs sciētie attribuunt. Et dicēduz q/ lz omnis sciētia inueniat z iudicet tamē sola Logica mo/ dum z artem inueniēdi z iudicandi determinat: z ideo iste partes soli ei attribuuntur. Et tūc ulterius dubi/ ppter qd in doctrinis specialibus nō denominat ars in/ uentiēdi z iudicādi sicut in logica. Et dicēduz q/ incōue/ nīens est simul querere sciētiam z modum sciēdi: doctri/ ne autē speciales determināt ipas sciētias qre moduz sci/ endi nō determinabūt: sed modus sciēdi p̄sistit inueniē/ do z iudicādo quare modus inueniēdi z iudicandi non habet determinari in aliq sciētia speciali z ideo in logica que est sciētia cois determinabit. ratio autē quare incōue/ nīens est simul querere sciētiam z modum scientie h̄ est doctrine speciales sunt generis determinati z circa p̄n/ cipia generis determinati nec excedūt ea sed extra p̄n/ cipia generis determinati sunt modi cōmunes quare sci/ entie speciales ad modos cōmunes determinandos nō se extendent sed modus inueniēdi z iudicandi est mo/ dus cōmūnis pluribus scientijs quare de illo in aliqua scientia speciali determinari non poterit. Sed tunc ulterius dubitat. si inconueniens est simul determinare scientiam z modum sciēdi. logica autem est vna sciētia necesse est aliam precedere logicam que rectificet logi/ cam in modo sciēdi z docēdi z si h̄ cōsimilis ratio est de illa que precedit logicam z sic p̄ceditur in infinitum uel erit alia scientia determinans scientiam z moduz sci/ endi quod est contra propositionem superius habitam. Et dicendum q/ logica simul determinat sciētiam z mo/ dum sciēdi z non est incōueniens. est enim logica de modo sciēdi vnde illa potest seipsam rectificare in mo/ do z non indiget scientia preexistente que rectificet eam quare cum ipsa determinat scientiam z modum sciēdi h̄c non sunt duo apud ipsam: qz qd est modus omnium scientiarum est modus in sciētia logica. In alijs autē sci/ entijs ut in doctrinis specialibus aliud est scientia z mo/ dus sciēdi: z ideo nullum incōueniens est simul dare scientiam z modum sciēdi. patet igit responsio ad obie/ ctum. predicta enim propositio non se extendit ultra sci/ entias speciales ut iam patet. Sed tunc dubitatur. si enī logica simul tradat scientiam z modum sciēdi nul/ la autem scientia specialis h̄ potest videtur q/ logica sit nobilior: z dignior omni scientia speciali. Contrarium ta/ men videtur per hoc q/ neq; est de nobiliori subiecto neq; nobiliori modo neq; certiori procedit qz speciales z hys duobus modis est vna scientia nobilior: alia z digni/ or: sicut patet ex principio libri de anima. Et dicēduz q/ logica in suo genere nobilior: est z melior alijs in suo cū logica in suo genere habeat sciētiam z moduz sciēdi z alie solam scientiam simpliciter tamē alijs nobilior: z di/ gnior: non est: non enim subalternat sibi alias neq; de ex/ cellētori subiecto est: neq; per demonstraciones nobilio/

res tradita z ita quo ad quid est nobilior: alijs simpliciter autē non z per h̄ patet r̄sio ad obiecta. Sed ad/ huc restat dubitatio q: cum sciētia specialis modum z in/ uentiēdi z iudicādi non habeat determinare: sed sciētia cois. sciētia autem cois est duplex. s. logica z methaphisi/ ca. dubitat quare apud logicā magis determinet iste mo/ dus qz apud metha^{ca}. Et dicēduz q/ inuētio z iudiciū partes sunt artis discernēdi que cōplet per sillogismum que est res rōnis. logica autē de rebus rōnis determinat z ideo ad logicam p̄inet determinatio inuētionis z iudi/ cij: metha^{ca} autē non est de rebus rōnis sed magis de re/ bus nature coiter accipiēdo nām sūm earum eētias pu/ ras z per rōnes p̄fundas z uerissimas z ideo metha^{ca} de modo p̄dicto nō habet determinare: ex hys ergo ma/ nifestum est q/ inuētio z iudiciuz ptes sunt logice z q/ so/ lius logice z ppter quā tām. Hys uisus p̄nter vidēdi est ubi iste ptes in logica tractant. z dicit q/ ars inueniē/ di in thopicis z elenchis. ars autē iudicandi in poribus z posterioribus tradit. Sed super h̄ dubi/ non videt q/ distiuncte tradat ars inueniēdi z iudicādi ita q/ sola in/ uētio tradat in thopicis z accipio thopica pro thopicis z elenchis: de iudicator enim mediū inuenit de qua inuē/ tione in thopicis non determinat medium enim demō/ stratiuum necessariū est semp: in thopicis aut nō dat nī/ si inuētio mediū p̄abilis sicut patet per Ape. in p̄n^o tho/ picoz. Adhuc si sufficiēter determinaret inuētio nō oportet determinare de ipsa in poribus aut posteriori/ bus nūc autem determinat. Adhuc sicut sillogismus demonstratiuus addit aliqd supra sillogismum simplr pro quo aliud est iudicium de ipso z sillo simplr sic sillogis/ mus dia^o addit aliqd simpliciter supra silm pro quo su/ peraddito aliud erit iudiciū de ipso z de sillo simplr qre non sufficit inuentionem silli dialectici determinare sed oportet de illo tradi iudiciū z ita insufficiēter agit de sil/ logismo dialectico si solum determinet eius inuētio. Ex hys ergo videt uel q/ diminuta sit doctrina logice uel q/ non sit distiunctio inuētionis z iudicij ita q/ sola inuētio tra/ dat in thopicis z elenchis z solum iudicium in poribus z posterioribus. Et dicēduz q/ ultimus est uerū in utro qz enim libroz z aliqd de iudicio z aliqd de inuentione tractat. sed sciēduz q/ opposito modo se h̄nt inuētio z iudicium circa silm demonstratiuū z dialecticū. silli enī demonstratiui vniciū est medium sūm spēm. s. diffinitio tā/ lis: z ideo parum h̄t de inuētionē illud tñ qd h̄t in sc̄do posteriorū determinat. sed silli demonstratiui multe sunt p̄ditiones. s. q/ sit ex p̄mis ueris immediatis z c. z ideo dif/ ficile est iudicare an silli p̄positus sit demonstratiuus an non: z ideo multum h̄t de iudicio. silr dicēduz est de sillo simplr: de sillo autē dialectico ecōtrario modo dicen/ dum est. que enim in dialecticis ad eādē p̄sones p̄nt adduci sunt multa media z multis modis siue ex multis p̄sonibus ideo multuz est de ea inuētionē qz in silli dia/ lectici vnica est p̄ditio. s. q/ sit silli ex p̄abilib^o ideo pa/ ruz h̄t de iudicio z id qd h̄t de iudicio p̄tim determinat in li^o p^o thop. p̄tim aut in. vii. ubi determinat de p̄one uersus enim finē illius p̄tis. s. p̄ximo aut modos proce/ dēdi qd est in p̄ncipio dicit q/ p̄siderādus si oīo sit silli/ ta uel nō: z si sic ex q̄libus sit silliata z istud sc̄dm pertinet ad iudiciū de sillo dialectico faciēduz. Ex hys patet r̄sio ad obiecta qz oīo inuētio tradit in thopicis neq; so/ la inuētio imo mixtīm tradit inuētio z iudiciuz in oib^o: denoiat tñ ab eo qd magis abūdat z excedētius est z q/ hec fiant cōpetēter p̄t manifestari per tale silē. In r̄heto/ rica sunt ptes artis. v. s. inuētio: dispō: elocutio: memoria z p̄nūciatio ipsa: etiā h̄t triplicem mām siue spēm mālē s. tria genera cārum: iudiciale: demonstratiuū: deliberati/ uum. ut aut plene sit rhetorica in q̄si sua mā ipsa cū oib^o suis p̄tibus oē genus cause ingredit: eodē mō cū logice due sint ptes. s. inuētio z iudiciuz z duplex mā siue spēs

Logica quoad aliquod est dignior: qz ubi dicitur h̄t inuētionē z iudiciū: ubi qz

Ro.

metha no tradit modum p̄nter iudicandi

Inuētio q̄ h̄t inuētionē p̄nter p̄tes: q̄ dicitur logice

In m̄ du. 5.

Ro.

Sillogismus demonstratiuus ad p̄sones b̄t de iudicio: h̄t de p̄mis ueris immediatis z c. z ideo difficile est iudicare an silli p̄positus sit demonstratiuus an non: z ideo multum h̄t de iudicio.

Sillogismus dialecticus h̄t de iudicio: h̄t de p̄mis ueris immediatis z c. z ideo difficile est iudicare an silli p̄positus sit demonstratiuus an non: z ideo multum h̄t de iudicio.

Ro.

Inuētio dispōitio elocutio memoria p̄nūciatio

Liber Primus

mālis. s. questio scibilis et questio opinabilis: ut logica
sū se totam in qualibet sui materia sufficienter inueni/
atur oportet ut circa questionem opinabilem determi/
nando habeatur tam inuentio q̄ iudicium: similiter au/
tez circa questionem scibilem. Ex hijs ergo patet ubi in
logica tradat ars inuentiendi et ars iudicandi et questio.
Quibus habitis adhuc dubitaret forte alijs cum. v.
sint partes rhetorice. s. inuentio dispositio et c. q̄re sola in
uentio de numero illarum ponit pars logice. **A**d h̄c
cum logice partes sint inuentio et iudicium quare non po
nitur iudicium pars rhetorice sicut inuentio. **A**d hoc di
cendum q̄ in rhetorica affirmat multitudo signoz et en
tinentiam cōfuse ad probādum intentum: et ppter ta
lem multitudinem et cōfusionem ne talia premisceatur
ad inuicem necessaria est in rhetorica tam dispositio q̄
memoria. Iterum in rhetorica necessarium est psuade
re iudici sū q̄ possibile est qd maxime pōt fieri per or
natam eloquentiam et moderatum corporis gestū et ideo
necessaria est rhetorice elocutio et pronūciatio: h̄ autē nō
sunt necessaria in logica. ibi enim non ordinat multitu
do rōnum cōfuse sed vnicuiq; statim reddit sua respon
sio et ita cum non sit ibi confusio sicut in rhetorica nec est
ibi indigentia dispositionis et memorie. Preterea ibi nō
multum appetit beniuolentia et ideo non est ibi necessa
ria elocutio uel pronūciatio q̄uis hec quatuor conferre
possint in logica non tñ sunt ibi necessaria sicut in r̄eto
rica: nec etiā sunt iste partes ita eētiales in logica sicut
est inuentio. **U**el aliter posset dici sū quosdam dicen
tes q̄ in logica pars est dispositio et pronūciatio et hec no
lunt cōfirmare per **A**g. in p̄n°. 8. h̄o. dicit enī: ibi q̄
p̄mum oportet inuenire media: in quo signatur inuentio.
secūdo inuentum formare et ordinare: in quo significat
dispositio. tertio proferre ad alium: in quo significat pro
nūciatio sed de hoc non est curandum. p̄ma responsio
dicit ueritatem. **A**d secūdam dicunt aliqui q̄ ad r̄e/
toricam nihil pertinet de iudicio: ipsa enī non instruit
nisi actorem et reus. Iudex autem iste iudicare debet s̄z
leges et decreta: q̄ ergo iudicium ibidem extra r̄etori
cam est ideo non ponit iudicium pars eius sicut inuen
tio sed h̄ respōsio non sufficit. cum enim rhetorica instru
at actorem in opponendo et accusando reus: aut in respō
dendo et defendēdo: manifestum est q̄ ipsius est illud iu
dicium determinare qd pertinet ad respōsionem eorū
que opposita sunt ab actore. **E**t p̄pterea dicēdum q̄ hu
ius oppositorū duplex est iudicium. vnum qd est ipsius
rationis in figura: et istud transcēdit r̄etoricam et omnē
sciētiam specialiter disputatiue et ideo nō habet determi
nari in rhetorica sed potius in logica. determinat enim
h̄ iudicium in prioribus. aliud autem est iudiciū sub mō
sed istud adhuc non p̄tinet ad r̄etoricam eo q̄ ip̄a non
uit rationibus modificatis que habēt necessitatem sed
entinentibus et figuris inducentibus suspicionem: et
ita patet cum neutrum iudicium ad r̄etoricam pertine
at q̄ non dicit iudicium ponit pars rhetorice. **E**x hijs er
go patet q̄ partes logice sunt inuentio et iudicium et ubi
in logica determinat et q̄ solius logice sunt et quomodo
se habet ad partes rhetorice. **H**is habitis de partib⁹
artis differendi q̄re de quadam eius parte est presens in
tentio accedendus est ad illam. ars enim discernēdi ma
xime complet per fillogismū. vnde ars discernēdi que
logica est de fillogismo facit considerationem principaliter.
Cum igit in duobus libris ueteris logice. s. predica
mentis et periermentias determinet de p̄ncipijs fillogis
mi materialibus. in libris v̄o residuis de ipso determina
tur. sed hoc pōt eē dupliciter. q̄ aut de fillogismo in se et
sic liber prior. aut in suis partibus et h̄ tripliciter. Sillo
gismus enim specialis aut est ex necessarijs et sic est de
monstratiuus: aut ex probabilib⁹ et sic est dialecticus: aut
ex apparentibus probabilibus et sic fillogismus sophisti

cus de quibus determinatur in trib⁹ libris residuis no
ue logice: et sic patet q̄ subiectum in proposito. s. in libris
priorum est fillogismus simpliciter et non contractus et
h̄ ad presens supponendum et ita patet causa materialis.
Causa formalis consistit in modo agendi et in ordinatio
ne partium doctrine. ordinatio autem partium patebit in
diuisione libri. **M**odus v̄o agendi quidam necessarius
est propter ipsam doctrinam: et iste est tripliciter. s. diffi
nitius diuisiuus et collectiuus et quidam non necessari
us est propter ipsam doctrinam sed solum propter audi
tores. s. exemplorum positiuus. causa efficiens est **A**g.
titulus talis. **I**ncipit liber priorum analeticorū. et est ana
leticus idem qd resolutiuus. vnde q̄ in hoc libro tradi
tur iudicium de fillogismo simpliciter: iudicium autem
fit circa resolutionem ideo dicit ille liber resolutorius. et
dicitur analeticorum ad differentiam libri thopicorum
et elencorum. dicitur autem priorū ad differentiam po
steriorum analeticorum. et dicitur in hoc libro tradi reso
lutio prior. in libro autem posteriorū posterior eo q̄ in
hoc libro traditur resolutio et iudicium de fillogismo sim
pliciter. in libro autem posteriorū de fillogismo demō
stratiuo. fillogismus autem simpliciter prior est sū natu
ram fillogismo demonstratiuo. **S**uper hoc qd supposi
tum est fillogismū simpliciter esse genus subiecti in hac
doctrina duplex occurrit dubitatio. **P**rima utrum de fil
logismo simpliciter debeat aut possit esse scientia. **S**ecū
da dato q̄ sic utrum presens scientia sit de fillogismo sim
pliciter uel non. videtur autem q̄ de ipso non debeat eē
sciētia separata hac ratione: logica habet considerare ar
tem diffiniendi et diuidendi quare nō debet tradi de ar
te colligendi. sed ars que est de fillogismo simpliciter est
ars colligendi ergo de fillogismo simpliciter nō erit ps
logice separata. **A**d huc cuius est determinare speci
es eius est determinare genus cōmune eis. si igit logica
habet determinare de fillogismo et inductione quibus
cōmune est ratiocinatio: habet etiam de ratiocinatione
determinare: ergo a destructione consequentis cum nō
sit pars separata de ratiocinatione nec erit de fillogismo
aut inductione. **A**d huc species ratiocinationis sunt
fillogismus et inductio. sed de inductione non est pars
separata quare nec erit de fillogismo. **A**d huc fillogis
mus simpliciter caret bonitate et opere ergo de ipso non
erit scientia. est enim scientia de bono et difficili. proba
tio premissa. bonitas fillogismi consistit in hoc q̄ possit fa
cere fidem uel scientiam uel aliquid tale: sed fillogismus
simpliciter abstractus ab omni materia speciali nihil ta
le facere potest. igitur fillogismus hic dicitur bonitate ca
ret fillogismi. **A**d huc videt q̄ non possit esse scientia
de fillogismo simpliciter. si enim sit: cum omnis scientia
fiat per demonstrationem et ita per fillogismū: scientia
de fillogismo fiet per fillogismū: et si h̄ fillogismus erit
ante fillogismū simpliciter quod est inconueniens er
go et p̄imum. **A**d oppositum sic. cuius sunt per se pas
siones de ipso potest esse scientia per demonstrationem
illarum passionū de ipso. sed fillogismi simpliciter sunt
quedam passionē proprie demonstrabiles de ipso. v̄l
delicet qd sit ex duabus propositionibus ex trib⁹ termi
nis et huiusmodi ergo de fillogismo simpliciter potest eē
se scientia. **A**d huc quedā sunt propria generi ita q̄
non speciebus. cum ergo fillogismus simpliciter sit tan
q̄ genus ad demonstratiuum et dialecticum aliqua erūt
ei propria que non sunt propria suis speciebus. sed que
sunt propria de ipso constat q̄ non sciūtur a casu sed per
causam. cognitio v̄o per causam est scientia quare de fil
logismo simpliciter poterit et debet esse scientia. **A**d
huc passio cōmunis inest pluribus per causam cōmū
nem. fillogismus demonstratiuus et dialecticus habent
quasdam passionē communes ut q̄ sint ex tribus ter
minis et duabus propositionibus et c. ergo habent eas

per altam causam eodem: sed illis nihil est commune pro
 prie nisi fillogismus simpliciter quando dicte passionis
 prius sunt fillogismi simpliciter et si demonstrari pos-
 sunt de ipso et ita de fillogismo simpliciter debet esse scia.
 ¶ Ad hunc fillogismus simpliciter est instrumentum quo
 acquiritur fides de questione opinabili et scientia de que-
 stione scibili: sed omne instrumentum artificiale habet
 et artem et scientiam ipsius constituentem: quare fillogis-
 mus simpliciter habebit artem et scientiam sui constitu-
 tivam et que passionis eius considerabit. ¶ Rationes
 ultimas questionis concedendum est: ad alias autem re-
 spondendum, ad primam sic quod non est simile de fillogis-
 mo simpliciter et de diffinitione et divisione, quia diffini-
 tio et divisio non intendunt in logica nisi per fillogismum
 et hoc principaliter propter demonstrationem et ideo de
 illis non sunt partes separate in logica: sed determinan-
 tur in illa parte ubi determinatur fillogismus demonstra-
 tivus, scilicet in secundo posteriorum, de fillogismo autem sim-
 pliciter propter se intenditur in logica: et ideo habemus
 partem separatam de fillogismo simpliciter. ¶ Ad se-
 cundam rationem dicendum, quod aliquid est commune
 pluribus dupliciter, aut penitus univoce et ita de tali com-
 muni dicitur esse scientia separata a scientiis determina-
 tibus de ipsis speciebus: aut analogice ita quod tota natu-
 ra eius primo includatur in uno contentorum sub ipso,
 secundario autem in alijs et per naturam primi partici-
 pants: et de tali non debet determinari per se separatim a
 suis contentis imo manifestata natura eius a quo primo
 participatur et quomodo per ipsum participatur ab alijs
 sufficienter determinatur natura eius communis, sic autem
 est ratiocinatio communis fillogismo et inductioni, tota
 enim natura eius primo monstratur in fillogismo: in in-
 ductione autem non nisi per fillogismum et ideo cuius de-
 terminata sit natura fillogismi simpliciter et qualiter indu-
 ctio capiat a fillogismo necessitate patet sufficienter na-
 tura ratiocinationis nec debet aliter determinare. ¶ Ad
 tertiam dicendum, quod non est simile de fillogismo et de in-
 ductione, inductio enim nullam habet necessitatem de
 se sed a fillogismo, fillogismus autem a seipso: et ideo de
 fillogismo determinatur in parte separata: de inductione
 vero simul cum illo. ¶ Ad quartam dicendum, quod fillogis-
 mus simpliciter non privatur bonitate et operatione ni-
 logismi quous in sua pfecte consideratus nec faciat fides
 neque scientiam, sicut enim bonitas fillogismi dialectici
 constat per istam operationem tacere fidem vel opinio-
 nem, bonitas autem fillogismi demonstrativi per istam
 operationem facere scientiam: sic bonitas fillogismi sim-
 pliciter ab utroque abstracta est per istam operationem; ali-
 quid probare ex necessitate sui aliquid inferre et hec ope-
 ratio communis cum ingreditur naturam specialem facit
 scientiam vel fidem. ¶ Ad quintam dicendum, quod fillo-
 gismus duplex est, unus cuius cognitio habetur per in-
 ventionem ut per sensum et experimentum: et iste quies-
 cit in anima inventoris sicut ars in anima artificis, ali-
 us est cuius cognitio habetur per doctrinam mediante fil-
 logismo iam invento per experimentum et similem ope-
 rationem per quam docet Aristoteles in fine posteriorum, dicendum
 ergo quod de fillogismo secundo modo est scientia et hoc per
 fillogismum primo modo dictum et non erit sic idem an-
 seipsum nec sequitur aliquid inconueniens, habito quod
 scientia debeat esse de fillogismo simpliciter et possit con-
 sequens est quomodo utrum presens scientia, scilicet libri pri-
 orum sit de ipso, quod non videtur hac ratione, illud de
 quo fit aliquid et illud per quod fit non sunt idem sic in-
 strumentum per quod fit statua: et es de quo fit, sed scien-
 tia libri priorum fit per fillogismum simpliciter que cuius
 fit scientia ibi fit demonstratio et ita est ibi fillogismus simpliciter
 quare non erit de fillo simplici. ¶ Adhuc genus non sepa-
 ratur per se esse a suis speciebus, sed fillogismus simplici-

ter genus est ad omnes fillogismos speciales vel tanquam
 genus quare fillogismus simpliciter non separatur per se
 esse ab illis, sed fillogismus traditus in libro priorum se-
 parabilis est per se esse ab alijs fillogismis specialibus, iste
 enim fillogismus est in materia transcendentem ut in his
 terminis, a, b, c, nec est in materia probabilis nec necessa-
 ria et ita nec est dialecticus nec demonstrativus quare cum
 liber priorum sit de tali fillogismo, patet quod liber priorum
 non est de fillogismo simplici. Adhuc idem non est subie-
 ctum totius et partis sed subiectum totius logice est fillo-
 gismus simpliciter quare non erit subiectum liber priorum
 cum liber priorum sit pars logice. ¶ Adhuc cum
 in ceteris libris determinetur de fillogismo specialibus contra-
 ctis ad materiam hic autem non determinatur de fillo-
 gismo contracto ad materiam videtur quod non erit ille li-
 ber de fillo simplici sed tamen de forma fillogismi simplici, fillogismus enim di-
 citur quod compositum ex materia et forma, et non determinatur
 in hoc libro de eius materia et istud volunt quidam
 dicentes quod de fillo quo ad eius formam tamen determinetur
 in hoc libro: in alijs autem quo ad eius materiam. ¶ Ad
 oppositum sic de quo et cuius partibus probantur passi-
 ones in alia scientia illud debet dici subiectum, sed de fil-
 logismo simplici et de eius partibus probantur passionis in
 hoc libro ut per se patet, ergo et cetera. ¶ Adhuc in principio
 principalis negotij huius libri dicitur quod determinatur
 est de fillogismo et de demonstratione, sed primus de fil-
 logismo patet, ergo quia in libro priorum est intentio de
 fillogismo sed non de aliquo speciali ut patet, quare de fil-
 logismo simplici. ¶ Adhuc contra illos qui dicunt Aristoteles so-
 lum determinare de forma fillogismi, diffinit enim in prin-
 cipio propositionem et terminum propter fillogismum et omnia
 hec sunt materialia fillogismi, Item diffinit fillogismum simpliciter
 sed fillogismus simpliciter non dicit solum formam, ¶ Adhuc
 determinat de fillo per quod fit ex propositionibus de se et
 de modo et tales propositiones sunt via ad fillogismum quare
 non videtur solum quod intendat de forma fillogismi, ¶ Adhuc
 ostendit fillogismum esse ex tribus terminis et duabus proposi-
 tionibus et omnes termini et propositiones sunt materia-
 lia in fillo, Item potest argui per ea que determinatur
 in secundo: quis ergo fillogismus simpliciter de quo agitur in
 prioribus sit forma ad fillogismum dialecticum et demonstrativum
 tamen non videtur esse dicendum quod liber priorum sit in
 termino de forma sed magis considerat tam formam quam
 materiam fillogismi in genere. ¶ Ultimas rationes concedere
 dum est: ad obiecta respondendum, ad primum sic, quod
 fillogismus de quo est liber priorum est fillogismus cuius cognitio ha-
 betur per doctrinam, fillogismus autem ille per quem est sci-
 entia libri priorum est fillogismus cuius cognitio habetur per ex-
 perimentum et sensum et ita non est idem fillogismus de quo est
 hoc scientia, scilicet liber priorum et per quem est, ¶ Ad 2^m dic-
 cendum quod fillogismus simpliciter non est vere genus ad dia-
 lecticum et demonstrativum quia vere genus dividitur
 per differentias formales per quas ei advenientes con-
 stituuntur vere species, sed fillogismus dialecticus et demonstra-
 tivus non sunt constituti per differentias vere formales
 fillo simplici advenientes: sed magis per differentias ma-
 teriales et ideo fillogismus simpliciter est actu et formaliter con-
 stitutum in esse ante fillogismum dialecticum et demonstrativum
 et ideo abstrahit eis secundum esse intantum quod potest ali-
 quid certificari vel exemplari de ipso in terminis com-
 munitibus in quibus neque fit fillogismus dialecticus neque demo-
 strativus si autem esset vere genus non esset aliquid vere
 consideratum in esse ante ipsos: neque posset tunc certifi-
 cari de fillo simplici aliquid nisi manifestato fillo speciali ut
 dialectico vel demonstrativo. ¶ Ad tertium dicendum
 quod tota logica est de fillogismo simplici, et liber priorum est
 de fillogismo simplici: sed alio et alio modo, cum enim dici-
 tur quod logica est de fillogismo simplici: hoc intelligendum est
 que est de fillogismo totaliter per se et secundum omnes

q^m

Re. 2^m

Re. 3^m

No. b. in hoc.

Re. ad p^m

No. bene bonum parum
quod valde bonum est

No. q. dicitur in hoc tenet omne
potest dicitur fillogismus per
viam dicitur in quibuslibet
libris

Tercio incipit tractatus et diuidit in partes duas. In prima determinat quedam ordinata ad principale negotium quorum cognitio necessaria est ad cognitionem illi. Secundo cum dicitur *Illis ergo determinatis*. Determinat de principali proposito. Prima in duas. In prima determinat quid sit illis in se in suis partibus. In secunda cum dicitur *In toto autem est alter*. Determinat principia silli in rectificata. Prima in tres. In prima determinat quid est sillis in suis partibus integralibus. In secunda cum dicitur *Sillis est oratio in qua quibusdam in se*. In tertia cum dicitur *preteritum ergo uocatum in suis partibus subiectiuis* et patet sufficientia. Tunc enim sufficienter cognoscit aliquid cum cognoscit in se et in suis partibus. et hoc dupliciter. scilicet integralibus et subiectiuis. patet etiam ordo partes integrales sunt priores toto naturaliter: totum etiam in se prius est partibus subiectiuis. Prima in duas. In prima determinat de propositione. In secunda cum dicitur *terminum uocatum*. De termino: quia terminus in ratione quae terminus est posterior: proponens id quod est: naturaliter sit prius: ideo sic ordinantur partes. In prima parte sic procedit. primo diffinitur propositio dicens quod est oratio affirmatiua uel negatiua alicuius de aliquo et accipiendum de coiter ut dicitur *tamen propositio affirmatiua quam negatiua. et hoc est propositio igitur.*

Hec autem autem uel: aut particularis: aut indefinita. Dico autem uel: que aut omnia aut nulli in esse. particularis non que alicui: aut non alicui: aut non omnia in esse. Indefinita autem que significat sine uel aut particulari ut priorum eadem esse disciplinam aut uoluptatem non esse bonum.

Secundo diuidit eam dicens quedam est uel et quedam particularis et quedam indefinita et diuidetur: declarat et patet et hoc est hec autem uniuersalis.

Differt autem demonstratiua propositio a dialectica: quoniam demonstratiua quidem sumptio alterius partis conditionis est. Non enim interrogat sed sumit qui demonstrat. Dialectica uero interrogatio conditionis est. Nihil autem distabit ut fiat ex utrisque sillis. Nam et qui demonstrat et qui interrogat sumit aliquid de aliquo esse uel non esse. Quare erit quidem sillistica propositio simpliciter quidem affirmatio uel negatio alicuius de aliquo secundum dictum modum. Demonstratiua uero si uera sit et per primas propositiones sumpta. Dialectica autem punctati quidem interrogatio contradictionis. Sillogizanti autem sumptio apparentis et probabilis: sicut in thopicis dictum est.

Tertio diffinitione data verificat per talem rationem. Dispropositio dialectica uel demonstratiua sumit aliquid de aliquo esse uel non esse: sed dispropositio sillistica simpliciter est dialectica uel demonstratiua ergo dispropositio sillistica simpliciter sumit aliquid de aliquo esse uel non esse et sic patet quod diffinitio bene data est: quia intentio fuit propositionem sillogisticam diffinire. In hac ratione sic procedit. primo ponit quaedam differentiam inter propositionem dialecticam et demonstratiuam. ex qua patet maior dicens quod differunt propositio dialectica et demonstratiua. quia demonstratiua est sumptio partis determinate contradictionis. scilicet uere sine interrogatione. Dialectica autem est interrogatio alterius partis contradictionis et hoc indifferenter uere uel false d modo probabilis. Ex quo patet quod ex quo utraque sumit partem contradictionis quod sit aliquid de aliquo esse uel non esse et hec fuit maior ratio et hoc est. Differt autem. Secundo ponit minorem dicens quod

nihil differt ut fiat sillis de utraque. quod dicitur uel hec uel illa est propositio de qua fit sillis et hoc est nihil autem distabit. Tertio infert conclusionem et hoc est quare erit sillistica. Quarto propter euidenciam predictorum aperit modos tam propositio nis dialectice quam demonstratiue dicens. quod propositio demonstratiua aut est uera et prima: aut sumpta per ueras et primas et nota quod prima est demonstratiua in esse potissimum. secunda in esse potius. Secundo aperit modos propositionis dialectice dicens quod propositio dialectica apud punctatam est interrogatio: apud autem sillogisticam est sumptio alicuius appetentis siue probabilis quemadmodum in thopicis dictum est: et accipiendum est in thopicis coiter ad helencos et per hoc quod dicitur probabilis sicut proponem dialectica simpliciter. et per hoc quod dicitur appetentis sicut dialectica prae se habet: cuius est litigiosa uel retatiua et huiusmodi. Cuius propter hoc locus est de propositione ualde coiter et hoc est demonstratiua uero.

Quid ergo propositio et quid differt sillistica et demonstratiua et dialectica subtiliter quidem in sequenti dicetur. ad presentem autem utilitatem sufficienter nobis determinata sunt que nunc.

Consequenter epilogat dicens quod quantum ad presentem negotium satis determinata est diffinitio inter propositionem dialecticam et demonstratiuam. sed inferius. scilicet in principio posteriori. hoc subtiliter declarabitur. Dicitur etiam quid sit propositio et hoc est quid autem propositio. Substantia forte hic et primo de diffinitione propositionis. et primo de genere eius cum enim oratio diuidatur in perfectam et imperfectam: uidetur quod oratio perfecta debeat poni in diffinitione eius tanquam genus eius proximum. Et dicendum quod apud logicum non est alia oratio nisi perfecta. supponit enim perfectam et congruam et ideo per orationem intelligit perfectam orationem quo ad logicum. Deinde dubitaret forte aliquis de differentijs eius. uidetur enim quod male diffiniatur per affirmatiuum et negatiuum: tum quia inferius non diffinit suum superius sed e conuerso. tum quia sunt differentie diuidentes ipsum igitur non diffiniunt sed magis e conuerso. affirmatiuum autem et negatiuum sunt differentie diuidentes propositionem et inferiores ipsa. Et dicendum quod iste differentie propositionis cadit in eius diffinitione sub distinctione ad circuloquendum differentiam essentialem propositionis et completiuam. Unde is est sensus oratio signifiua uel predicatiua alicuius de aliquo: sic autem ponere inferiora in diffinitione superioris non est inconueniens. ponere tamen inferius in ratione qua inferius est: est inconueniens. Uel dicendum quod per has differentias per quas diffinitur simul diffiniatur et diuidatur. Adhuc forte dubitaret aliquis. quare magis ponuntur hee differentie affirmatiuum et negatiuum ad circuloquendum differentiam talem quam alie differentie diuidentes propositionem que sub distinctione accepte cum propositione conuertunt. Et dicendum quod hoc est quia hic diffinitur propositionem secundum quod est sillistica sicut patet in textu. Sillis autem maxime diuersificat penes has differentias affirmatiuum negatiuum. Sed tunc dubitatur quia maior diuersitas est illi penes has differentias propositionis uniuersale particulare. secundum ergo hanc rationem debuit per istas differentias compleuisse propositionis diffinitionem. Et dicendum quod sillus diuersificatur secundum modum per uniuersalem et particularem sicut per affirmatiuum et negatiuum tamen essentialiores sunt propositioni affirmatio et negatio quam uniuersalitas et particularitas. et ideo sua diffinitio magis completur per istas differentias affirmatiuum et negatiuum quam per reliquas. Deinde queritur quare aliter differt hoc propositio quam in thopicis Boetij et quam enuciatio in li^o prior^o cum sint idem secundum rem. Et dicendum quod differunt propositio et enuciatio ut dicitur Boetij enuciatio tamen propter se profertur. et primo enuciatur quod est

Handwritten marginal note: illud sic se habet ad... non solum in demonstratione... propter quod dicitur... que hic... ut dicitur... in 2° 3°... sicut apparet... dupliciter... in 2° 3°... propter quod dicitur... in 2° 3°... propter quod dicitur... in 2° 3°...

p. de.

2°

2°

2°

p. du.

Re.

Re.

2° b. h. q. n. m. d. u. m. e. s. v. l. d. e.

2° du.

Re.

2° du. et replica p. c. d. e. s. p. o. n. s. i. o. n. i. s.

Re.

2° du.

Re.

in aia z ideo diffinit per uerū z falsū que sunt in anima. sed propositio est alterius grā. s. conclusionis sed h^c pōt esse dupliciter s^m duplex esse filli cui rñdet. aut enim est fillis in terminis significatiuis z eius propō est eadē subiecto cum enūciatione sed differēs in modo z ideo sīgt uerū uel falsum z sic diffinit per uerū z falsum in thop. Boecij. aut est fillis in terminis abstrahentibus a mā de quo h^c determinat Ag^r. z huic respōdet propositio in terminis abstrahentibus z h^c differt ab enūciatione sicut p³. z hāc diffinit Ag^r. h^c. **C**ōnter forte dubitat de diuisione propositionis videt enim diminuta ppter ommissionem propositio singularis. Et dicēdum q^d singulare nihil aliud est q^m particulare cōtractū. vnde per propositio nem pticularem dat intelligere illam que est cum signo particulari z pticulare ptractā que singularis est. **C**Ad huc forte dubitabit aliqs cū multiformis sit dīstio pponis vbi grā. per uerū z falsū per vnā z plures per simplicē z cōpositā per modale z de inē q^re solam diuisiones ponit per ulem pticularem indefinitā. **C**Et dicēdū q^d intendit de propōne s^m q^d fillistica id solū ponit differentias s^m quas maxie cōstitit filli diuistas. penes aut istas dīas affirmatiuū z negatiuū z penes istas ule pticulare z indefinitū maxie cōstitit diuersitas s^m modum: z ideo tñ istas dīas ponit: pores in diffinitōe: posterior res dīas in diuisione. Iste aut dīe uerum z falsum vna plures simplex z cōpositū non faciūt diuersitatem in modis illorū nec iste modalis de inē nisi s^m māz tñ z ideo diuisionē propōnis per istas dīas non tāgit. **C**Adhuc dubitaret forte aliqs cum indefinita z pticularis propositio cōuertant utraq; etiam sequat ad ulem qualiter diuidant per opposita. **C**Et dicēdum q^d aliud est cōsiderare pticulare propōnem sub ista intēione pticulare: z aliud id qd est pticulare s^m rem: sicut est diuersimode cōsiderare indefinitā z ulem: z penes p^mam p^riderationē ad inuicem diuidunt z inuicem sic opponunt. v^le enīz nō est pticulare nec indefinitū nec pticulare indefinitū. Scdm aut scdm cōsiderationē non opponunt nec ad inuicem diuidunt: imo magis idem sunt s^m rē res u^lis z pticularis z infinite. **C**Adhuc dubitat cum indefinita dicat per p^ruationē tam u^lis q^m pticularis ut dicit in littera q^re magis cōuertit cum pticulari q^m cum u^li. Et dicēdum q^d indefinita dicat per p^ruationem utriusq; signi: z cōuertit cum pticulari eo q^d nō supponit multitudines suppositoꝝ sub p^rdicato sicut nec pticularis. u^lis aut supponit multitudinem suppositoꝝ sub p^rdicato. **C**Adhuc forte dubitabit aliqs cuz ars imitet nām ut d^r: 2° phicorū in natura aut nihil est infinitū ut accipit in 3° phicorū quomō est in arte aliqd infinitū sicut propositio indefinita. **C**Et dicēdum q^d infinitū pōt dicere p^ruationē finis z sic nihil est infinitū in arte sicut nec in natura. uel pōt dicere p^ruationē certitudinis z sic est aliqd infinitū in arte sicut propositio indefinita que sic noīat q^d caret certitudine u^lis determinationis z pticularis. **C**Losequēter dubitat de uerificatione diffinitōis dicit enim q^d de mōstratiua propositio sumit z nō interrogat. dia^{ca} autez ecōuerso: querit huius causa. Et dicēdū q^d q^d demōstrator pcedit ex ueris non curat de cōsensu rñdentis. z propterea demōstrator nō interrogat ad hñdum cōsensum rñdentis sed sumit. dia^{ca} aut prius interrogat ut fiat ei cōsensus quo habito postea in sillogizando sumit. **C**Adhuc dubitat de minore propōne argumenti que dicit q^d oīs propositio sillogistica simplr est dia^{ca} uel demratiua. h^c videt esse falsum cū sit ppositio dia^{ca} litigiosa z tentatiua que ēt sūt fillistice. **C**Et dicēdū q^d sub dia^{ca} ppositio cōprehēdit tam litigiosam q^m tetatiuam z alias cōsimiles eo q^d vnaquaq; illarū interrogatio est sicut propositio dia^{ca} z nulla illarum sumptio est z h^c sīgt in fine huius partis ubi apit modos propōnis dia^{ca}. h^c enim facit propter minoris uerificationē ut patet q^d ipse accipit

ulr dia^{ca} ad dia^{ca} bene se habentem z prae. **C**Ad huc posset dubitari de hoc q^d dicit propositionem demōstratiuam esse que per primas z ueras sumitur z de hoc q^d dicit propositionem dialecticam esse sumptionem alicuius apparentis: sed hoc solutum est in expōne littere.

Erminū vō uoco in quē resoluit ppō ut p^rdicatū z de quo predicat aut appoito aut sepato eē ut nō eē.

CLosequēter determinat de termino significās eius diffinitionem per hoc q^d dicit ipm eē in quem resoluit propositio: z diuisionē per hoc q^d dicit terminorū alterum eē qui p^rdicat z alterū qui subycit: appoito esse. i. affirmatiōe facta per uerbu affirmatiuū uel diuiso. i. diuisione facta per uerbum negatiuū z h^c est terminū vō uoco. **C**Illic posset queri de ordine p^ris huius ad precedentē: sed solutū est in dicēdo sentētiam littere precedentis: quīs enim illud qd est terminus simplr prius sit q^m propositio z ita naturaliter prius sit tñ in rōne qua terminus est posterior. **C**Sed querit quare magis dicit terminum uoco q^m terminus est cuz h^c uerbum est sit propriū uerbum diffinitionibus. **C**Et dicēdum q^d h^c est q^d terminus nō est in propositione nisi metha^{ca}. in p^rinuis autem prope est terminus vnde dicit tñ uoco. q. d. cū in cōtinuis proprie sit terminus ego uoco hic terminum in quem zc. **C**Adhuc dubitat cum siliter resoluat fillis in propositionem sicut propositio in terminū quare magis diffinitat terminus per hoc q^d in ipsum resoluit propositio q^m propositio per hoc q^d in ipsam resoluat fillis. Et dicēdum q^d h^c est q^d completa est resolutio ad terminū z nō est completa resolutio ad propositionē stat enim resolutio ad terminum z nō ad propositionem. **C**Adhuc forte dubitabit aliqs q^re diffinit terminus per propositionē cuz propositio sit posterior termino. sed id qd prius est non debet diffiniri per posterior. Et dicēdum q^d si taliter est de primis pncipijs in aliquo genere: z de cōsequētibz ad ipsa cōsequētia enim ad ipsa hñt diffiniri per p^rora. **C**Ma autez per p^rora simpliciter diffiniri non possunt: sed per posteriora. que quo ad nos p^rora sunt: uel possunt diffiniri per p^ruationem: sicut diffinit pūctus qui est pncipium in magnitudine. diffinit enim pūctus cuius pars non est. Terminus igit cum sit primus pncipium in suo genere per prius simpliciter diffiniri nō pōt: z ideo per propositionē diffinit que posterior est simplr. **C**Beinde dubitat de diuisione termini. s. quare potius diuidit ipsum per subiectū z predicatū q^m per nomē z uerbu. z dicēdum q^d h^c est q^d nomen z uerbum sunt proprie. partes enūciationis. subiectū vō z p^ruz propositionis z hoc patet ex predictis quomō sit. **C**Adhuc dubitat de diuisione termini. si enīz qdam terminorū est predicatū: qui dam vō de quo predicat appoito esse uel nō eē sicut ipse dicit in littera igit h^c ipsum esse nō p^rdicat sed est appoito subiecto z predicato. **C**Adhuc videt idem sicut in sillo p^rme figure idem p^rdicat in minori qd subycit in maiori sed esse in maiori nec est subiectū nec pars subiecti: ergo nec erit p^rdicatū minoris nec pars predicati. **C**Oppositum tamē videt sic: cum dicit hoc est aliqd subycit z aliqd p^rdicat sed non predicat aliqd nisi hoc uerbu est. **C**Item qd de altero affirmat uel negat est predicatū: h^c ipsuz esse est tale ergo zc. **C**Adhuc in libro periar^{is} dicit q^d est predicat s^m adiacēs: idem etiam dicit infra in hoc li^o. ergo hoc uerbum eē predicatū est: z nō solum ligamētum predicati ad subiectum. **C**Adhuc sicut dicit Ag^r. in 8° p^rme phie eē qd p^rdicat forma est eius de quo predicat. sed inter materiā z formam non cadit medium sed seipsis iungunt ad inuicem: ergo inter subiectum z predicatū non cadit medium sed seipsis iunguntur ergo hoc v^lū est nō erit medium iter p^rdicatū z s^m sed erit ipm p^rdicatū. Rōnes u^limas cōcedendū est.

2° b^rz p^r p^r dicit in

3° d^rz

Ro

6° d^rz

Ro

7° d^rz

Ro

8° d^rz

Ro

9° d^rz

Ro

10° d^rz

Ro

11° d^rz

Ro

Ad obta dicens ad p^m sic. q^z cuz dicit A^z. q^z ter
minoz alius est s^m app^ote e^e uel n^o e^e n^o int^edit nisi
q^z affirmat predicatu ul' negat sicut patet in exp^one l^re.

Ad secundu dicens q^z p^dicatu dupliciter pot^o dici
s. totu id q^z dicit de altero z sic nunq^z excludit esse a pre
dicato: uel pot^o dici id q^z ip^suz esse specificat t^m: z sic acci
pit cum dicit q^z in sillogismis p^me figure id^e subyctur
in prima q^z p^dicatur in secunda. z talis modus loquen
di de predicato propter prauos primo processu in ulum
semper tamen s^m ueritatem predicatur uerbuz.

No.

**Sillogismus est oratio in qua positus
quibusdam aliud quod ex necessitate con
tingit eo quod hec sunt. Dico autem eo
quod hec sunt propter hoc contingere. propter hoc
non contingere nullius extrinsecus termini
indigere: ut fiat necessarium.**

Hic determinat de sillo s^m se sic ponit diffinitione ei⁹
dicens q^z est oratio in qua quibusdam positus aliud q^z ex neces
sitate accidit eo q^z h^z sint z h^z est. Sillogismus est oratio. 1° ex
ponit p^ticula ultima dicens q^z p^tiones accidit p^ter h^z
est p^tionem p^tingit p^t p^missas. h^z aut idem est q^z nulli⁹
termini extrinseci indigere ad h^z q^z sit necessarius: sed q^z
sit simp^r p^t ipsas p^missas. z nota q^z dicit sillogismu simplr no
indiget termini extrinseci. q^z aliquid ad appen^o necessitatis
indiget aliq^z p^tietate extrinseca terminoz cuz⁹ est p^ter
sio sed nunq^z indiget alio termino q^z terminis sumptis
z h^z est. dico aut eo q^z h^z sunt. Hic posset dubitari cu sillo
sit q^zda motus. s. r^onis quare in diffinitione ei⁹ no ponit
motus pro g^one. Sed hec solo patet q^z sillo uere mor^o no
est sed magis metaphorice loquedo. Sed dubitat qua
re in diffinitione eius ponit oratio que est genus no p^triu
z no r^ocinatio z argum^etatio que est gen^o p^triu. Ad
h^z aut duplr pot^o dici s^m duplici exp^one diffinitionis
sillo: quare vna talis est per p^ticulas positas in diffinitio
ne sillo excludit debet o^es sp^es r^ocinationis opposite. s.
Inductio: ex^m z ent^m. inutiles eti⁹ p^tugationes z pec
cata in scdo hui⁹ determinata cui⁹ sunt p^titio eius q^z est
in pⁿo z no ca ut ca: sic per hac p^ticula quibusdam exclu
dit entimema: per hac p^ticula positus intelligeduz est
disponem in mo z figura z per illaz excludunt inutiles
coiugationes z inductio. per h^z q^z dicit ex necessitate ex
cludit ex^mplu q^z sola habet p^tabilitate cum sit argu^m re
thoricu ut dicit A^z. in pⁿo poste^o. Per h^z q^z dicit ali⁹
accidit excludit p^titio ei⁹ q^z est in pⁿo no s^m q^z est lo
cus sophistic⁹ sed s^m q^z est p^tiu circa sillogismu simplr z de
terminat in scdo. sic ergo intelligedo diffinitionez pot^o ad
q^zonem r^oderi sic. argu^o est explicatio argu^m per orone:
q^z ar^m est r^o facies fidem de re dubia. ar^m ergo c^opara
tionem habet ad aiaz cui fide facit: z sillo silr s^m q^z est ar^m.
r^ocinatio vo est discursus a p^missis in p^tione. Sillo igit
tur s^m q^z est r^ocinatio het c^oparationem ad p^tionem. Oro
aut s^m P^tiscianu est p^tgrua dictionu ordinatio. sillo er
go inquatu oro c^oparationem habet ad suas p^tes integra
les h^z aut c^oparatio e^entialior est ei q^z alia aliaru sicut pa
tet per se. quare oro pot^o ponit in diffinitione sillo q^z r^o
cinatio uel argum^etatio. Alia est exp^o dicte diffinitio
nis. s. ut no excludant inductio z ex^m z entimema cuz
sint reducibilia in sillogismu sed solu p^tugationes inutiles z
p^tia p^tigit sillogismu simplr in scdo h^z determinata. z s^m ista
intentione dicens est ad p^dicta q^zonem q^z si in diffinitione
sillo ponere ar^o uel r^ocinatio qui est p^triu genus eius
oporteret tali g^oni addi d^tas e^entiales c^opletiuas sillo: p^t
quas excludent a sillo alie sp^es argum^etationis. Ad
huc solet aliter exponi dicta diffinitio. s. ut excludat o^es
loci sophistic⁹ simul cu alijs sp^eb⁹ argum^etationis sed
ei no est p^tentendum: sillo enim formaliter de quo deter
minat i hoc libro. ent⁹ mo sint due p^tiones z tres termi

ni. Forma aut z figura z modus pot saluari in sillo sophi
stico sicut patet hic. Dis cantis currit omne latrabile est
cantis ergo zc. z in multis alijs. Not aut melius z sub
tilius r^oderi ad q^zonem facta sic. Arg^m s^m A^z. in 8° to
p^te. est sillo dialecticus quare cuz arg^o sit expressio argu
meti per s^monem neq^z arg^m neq^z argum^etatio est genus
sillo. sed e^eduer^o s^m A^z. Adhuc r^ocinatio di ano
logice de sillo z alijs differentijs eius z primo de sillo: z
preterea nihil est in se aut sillogismum sed ipa p^timo in
cluditur in sillogismo talis ent⁹ est natura analogi q^z aut
uere dicit aliquid quod est ii. principij in se q^z in suis dif
ferentijs. z ideo neq^z sumit r^ocinatio pro g^one sillogismi
neq^z argumentum neq^z arg^o: sed in orone vniuocant
sillogismus z alij modi r^ocinationis q^zuis ent⁹ esse ra
tiationis conueniat alius a sillogismo per sillogis
mum. non tamen sic est de oratione sed in oratione vni
uocant. z ideo optime diffinit sillogismus per oronem
quia propriissime genus est ei z alijs modis arguendi.

Adhuc forte dubitatur quare no dicit q^z sillogismus
est orationes sed dicit oratio cum tamen sint ibi plures
orationes. Et dicendum q^z id q^z aliuz c^otrahit non ponit
in numeru cum ipso. mo: aut p^tositio in sillogismo c^o
trahit maiorē ad c^oclusionem z ideo non ponit in nu^z
z ideo dicit sillogism⁹ est oratio z non orationes adhuc
ab vnitae finis. s. conclusionis dicit oratio vna. Ad
huc dubitat quid itēdat per hac p^ticula positus z c
p^om. z dicendum q^z intendit dispositionem in modo z fi
gura sicut patet per p^mam expositionem diffinitionis.
Uel potest melius dici q^z dispositio est partiu material
um p^trie vnde intēdit ibi dispositionem terminoz in p
positionibus per quas dinoscit figura z disp^om p^toim
ad inuicem per quam dinoscitur modus quia tam termi
ni q^z p^tositiones sunt partes materiales in sillogismo.
Queritur q^zre non ponit hac differētiā concessis si
cut Boecius ponit. Et dicendum q^z Boecius diffinit sil
logismum prout c^opetit dialectico qui exostulat semp
resp^onsionem socij. A^z. autem hic diffinit sillogismu sim
pliciter ut c^ouenit ta dialectico q^z demonstratori. Ad
huc dubitabit aliquis qualiter p^o est aliud a p^missis cuz
non videatur esse nisi pars p^missarum cum etiam ill⁹
non petentes sit aliud quod scitur naturaliter ab alio. z
dicendum q^z s^m materiam non est c^oclusio aliud a p^m
missis s^m formam aut est aliud. forma enim c^oclusionis
compositio est. sed alia est c^opositio in c^oclusionem z alia
in p^missis. In c^oclusionem enim componuntur extre
ma ad inuicem: in p^missis autem medium cum extre
mis uel extrema cum medio uel vnum extremum me
dio z medium alteri.

**Perfectu vo uoco sillogismu nullius alius i
digete pter ea que assumpta sunt ut appa
reat necessarius. Imperfectu vo qui indiget
aut vno aut pluriu que sunt necessaria per
sumptos terminos: non autem sumpta
sunt per propositiones.**

Consequenter determinat de sillo quid sit quatum ad suas
partes subiectiuas. Et p^mo determinat quid est sillogis
mus pfectus dicens q^z est illud q^z nullo indiget pter p
missas ad hec ut appareat eius necessitas z h^z est. Perfe
ctum vo uoco. Secundo determinat quid est sillogism⁹
imperfectus dicens: q^z ille qui indiget ad euidētiā
necessitatis vno uel pluribus qui ex necessitate hita sunt
per terminos manētes eosdem sed non per p^tositiones
manētes easdem. Et nota q^z est indigētia vnius sicut c^o
uersionis plurimi sicut c^ouersionis z transpositionis p
p^om uel intentam vnius potest esse uel c^ouersionis uel
reductiois per ipossibile ul' exp^onis: hys eni i sequētib⁹
m^{ae} p^ticendo sillos imperfectos z h^z est: imperfectu vo zc.

Propter
No. p^o est p^ter p^tionem
v^o h^z ad o^es m^o h^z ent⁹
n^o e^e q^z b^oz a^t q^z v^o l^o d^oz

Re.
No. h^z at solutoem
q^z b^oz a^t q^z v^o l^o d^oz

No. h^z at solutoem
q^z b^oz a^t q^z v^o l^o d^oz

Int⁹: Perfectu
Int⁹: Imperfectu
No. h^z h^z p^ter q^z u^o d^oz
d^oz a^t q^z v^o l^o d^oz
ell⁹ g^o d^oz q^z v^o l^o d^oz
p^ter p^tionem q^z v^o l^o d^oz
h^z ent⁹ q^z v^o l^o d^oz
no e^e q^z b^oz a^t q^z v^o l^o d^oz

Liber Primus

Dubitat hic forte cum sit filius ultis et particularis affirmatiui et negatiui sicut perfecti et imperfecti quare tamen determinat quod est filius perfecti et imperfecti. **E**t dicendum quod hoc est quod dicitur de filio in statu completo et minus completo secundum figuram diuersitatem ut stat minus completo pro completo perfecti. hanc autem intentionem per se respiciunt iste dicitur perfecti et imperfecti alie autem per accidens et id determinat has duas filii et non alias. **A**d hoc dubitat cum perfecti et imperfecti sint passionibus filii quare determinat quod sint cum de passione operis per cognoscere tamen quod est quod dicitur per nomen ut per in primo potest. **E**t dicendum quod de passione demonstrata de subiecto non operis scire quod fuit ante de demonstrationem sed tamen quod dicitur per nomen sicut dicitur est: scilicet tales non sunt iste passionibus perfecti et imperfecti: imo operis ipsas in se cognoscere quantum ad prius negocium et id diffinit eas. **A**d hoc dubitat si filius imperfecti aliquo indiget ut dicitur in sua diffinitione. filius autem simpliciter nullo indiget extrinseco. sicut dicitur in expone diffinitionis: ergo filius imperfecti filius non est. **A**d hoc cui deest rei perfectio non suscipit predicacionem eius: scilicet filius imperfecti non habet perfectionem filii: ergo de ipso non predicatur filius. **A**d hoc dicendum quod filius simpliciter nullo indiget extrinseco ad hoc ut sit neccius. filius autem imperfecti indiget aliquo extrinseco non ut sit neccius sed ut appeat neccius et ita non repugnat filius imperfecti filio simpliciter. **A**d hoc dicendum quod duplex est perfectio. scilicet quo ad esse et quo ad bene esse. quoniam autem dicitur filius imperfecti hoc est quod caret perfectione scilicet qua pertinet ad bene esse nihilominus de eo tamen predicatur filius quare habet perfectionem filii secundum quam que pertinet ad esse filii.

In toto autem esse alterum altero et de omni predicari alterum de altero idem est. **D**icimus autem de omni predicari quoniam nihil est summe subiecti de quo non dicatur alterum et de nullo similiter.

Determinato quod est filius in se et in suis partibus: hic determinat quedam per rectificationem et perfectionem filii et diuidit in duas. In prima determinat duo per rectificationem et perfectionem filios perfectos. In secunda cum dicitur Quomodo autem omnis propositio. determinat unum per perfectionem filios imperfectos. scilicet perfectionem in modo dicitur eius. In prima parte sic procedit. primo dicitur quod idem est alterum in toto esse et alterum dici de altero et quod dicitur. hanc intelligendum est secundum rem differunt tamen secundum rationem: quare esse in toto altero dicitur comparationem subiecti ad predicatum. dicitur enim secundum totum esse in parte. dicitur autem de omni altero dicitur comparationem predicati ad subiectum. Eodem modo intelligendum de hijs duobus non esse in toto et dici de nullo et hoc est. **I**n toto autem. **I**tem diffinitur dici de omni et de nullo. **E**t hoc dicitur de omni dicitur quod illud est quoniam nihil est summe subiecti de quo non dicatur predicatum et hoc est. **D**icimus autem. **C**um inuit diffinitionem eius quod est dici de nullo alterum altero quoniam nihil est summe subiecti a quo non remouetur partem et hoc est. **I**tem de nullo. **S**ufficiencia autem istorum duorum principum perfectionem filios perfectos. per quod omnis filius perfecti aut est affirmatiui et sic perfecti siue explicatur per primum: primum autem negatiui et sic per secundum. **H**ic posset dubitari de dicta iter dici de omni et esse in toto. sed per exponendo iniam sicut. **N**on ergo queri cuius predictio sit dicitur de omni. scilicet utrum subiecti aut partem. videtur enim quod subiecti. eius enim videtur predictio cuius est dispositio hanc signum omnis hanc autem est secundum. **C**ontra dicitur de omni ipso: hanc hitudinem partem ad secundum quare hoc videtur esse partem. **E**t dicendum quod est predictio per predictum. **D**icitur enim de altero spectat ad partem tamen quare est tamen eius in comparatione ad secundum vnde dicitur de omni est dici de vnaquaque parte subiecti et per hoc ratio ad obm non enim est dici de omni conditio eius cuius primo addit hanc signum omnis sed est predictum in comparatione ad illud. **A**d hoc dubitat quare magis dicitur in eius diffinitione quoniam nihil est summe subiecti: quod sub subiecto et que est diuersitas iter hos sermones. **E**t dicendum quod duplex est distributio. vna partem subiectum que distributio fit per hanc signum omnis frequenter. **A**lia partem integralium que fit per hoc signum totum: ut ergo comprehenderet utraque distributionem dicitur quoniam nihil est summe subiecti: et non dicitur sub subiecto qua tamen partes integrales quod subiectum facit aliquid subiecti. sole autem partes subiectum proprie sunt sub subiecto. **A**d hoc dubitat. videtur enim quod ista dif-

finitio pueniat pponi indefinite cum parti liberetia est eentia lis. si enim dicatur hoc est aial nihil est summe subiecti cui non pueniat partem et tamen ibi non est dicitur de omni quare male dicitur diffinitio. **E**t dicendum quod in diffinitione eius quod est dici de omni accipiendum est dici actualiter ut is sit sensus quoniam nihil est summe subiecti de quo actualiter de omni parte subiecti non dicatur partem sed nec dicitur hitualiter addito autem signo ad subiectum dicitur actualiter de omni et tamen erit ibi dici de omni.

Quia autem omnis propositio aut est esse aut necessarium inesse aut contingenter inesse significans. **H**arum autem hec quidem affirmatiue: ille vero negatiue: secundum vnaquaque allocationem. **R**ursus autem affirmatiuarum et negatiuarum alie sunt vtes alie particulares: quedam indefinite. **U**niuersale autem partem de eo quod est inesse necesse est pueri in terminis: ut si nulla voluptas bonum: et bonum nullum erit voluptas. **P**redicatiua autem pueri quidem necessarium est: non tamen vniuersaliter: sed in parte. ut si omnis voluptas bonum: et bonum quiddam erit voluptas. **P**articulare autem affirmatiua quidem conuerti necesse est de eo quod est inesse particulariter: nam si voluptas quiddam bonum: et bonum quiddam voluptas erit. **P**artem autem non necessarium est pueri: non enim si homo non inest alicui aiali: et aial non inest alicui homini. **P**rimum ergo sit partem utis. a. b. propositio. **S**i ergo nulli eorum que sunt b. inest. a. nec econverso eorum que sunt. a. ulli inest. b. **N**am si alicui ut. c. non verum erit nullum b. esse. a. nam. c. eorum que sunt. b. aliquid est. **S**i vero omni. b. inest. a. et. b. alicui. a. inest. **S**i enim nulli: nec. a. ulli. b. inest. **S**ed positum erat inesse omni. **S**imiliter autem et si particularis est propositio. **N**am si inest. a. alicui. b. et. b. eorum alicui que sunt. a. necesse est inesse. **S**i enim nulli: nec. a. ulli. b. **S**i autem. a. alicui eorum que sunt. b. non inest: non necesse est et. b. alicui. a. non inesse. ut si. b. quidem sit animal. a. **N**on homo: homo vero non omni aiali: aial autem omni homini inest.

Hic determinat quoddam per perfectionem filiorum imperfectorum et illud est predictio quantum ad modum eius et procedit sic. **P**ro dat tres diuisiones propositio ut pateat que propositioes partem de sunt dicitur. **Q**uia propositio quiddam est de inesse: quiddam de neccio inesse: quedam de contingenti inesse. et harum omnium quedam sunt affirmatiue quedam negatiue. **E**t harum adhuc omnium quedam sunt vtes quedam particulares et quedam indefinite et hoc est. **Q**uia autem tamen. **S**ecundo docet propositioes iam diuisas partem et diuidit in duas. **I**n prima docet partem propositioes de inesse. in secunda cum dicitur **E**t hoc autem modo tamen. **D**ocet partem propositioes de modo. per in duas. **I**n prima narrat partem propositioes de inesse per quatuor regulas dicitur quod vltis de inesse partem simpliciter in terminis: et hoc dicitur ad diuisionem partem per oppositas quantitates de qua inferius determinabitur et ponit ex. **2**a regula est quod vltis affirmatiua partem in terminis sed non totaliter sed pro parte. partem enim in particulari affirmatiua et explicat. **3**a regula est quod particularis affirmatiua partem in particulari. **4**a quod particularis negatiua non partem. et hoc est quod dicitur. **U**ltima autem partem. **E**t nota quod hec ista partem est cum procedente sicut prius cum

ad hoc dubium respondetur dicitur quod si non ibi sit in deo formaliter est hanc vltimuliter eo quod iudicatur affirmatiua de predicato quod affirmatiua et subiectum eius videtur esse in deo de vltimo de eodem predicato et subiectum eius negatiua simpliciter ut per p. d. 3. p. p. p. d. 10. s. vlt. conuerso. s.

h. p. 77
R.
h. p. 77
h. p. 77
No. mirabile solus
vires et obel p. p. p.
imp. p. p. p.
ignat

ante per suspicionē huius divisionis: quā posite in p^o il-
 li^o p^o. In scda p^ovisione narratas ostēdet per ordinē z
 p^o per p^ovisionē ulis negatiue. q^o per sup^ovisionē sue puer-
 sionis pbabit p^ovisionē aliarū. Dicit q^o sequit nullū. b. est
 a. ergo nullū. a. est. b. q^o si h^o nō sequitur oppo^o stare pōt cū
 p^o. s. aliqd. a. est. b. sed impossibile est hāc stare cū p^o. s. ali-
 qd. a. est. b. q^o si aliqd. a. est. b. sit illud. a. c. ergo. c. est sub
 b. falsum est ergo dicē q^o nullū. b. sit. a. ex quo. c. est aliqd
 a. p^o q^o oppositū p^ovisionis stare non pōt cū p^oma z h^o est.
 [p^omu^o q^o sit.] Et nota q^o per istos duos terminos. a. b.
 figt suā p^ovisionē que p^onti d^o z quicūq^o in isto li^o ponit du-
 as lras figt per illas p^ovisionē vna. z per istam p^ovisionē itelligē
 dū est p^onti: z per posteriore s^om. Losequēter pbat p^o-
 sionē ulis affirmatiue dicēs q^o sequitur. Si oē. b. est. a. ali-
 qd. a. est. b. q^osi oppositū nō pōt stare. s. nullū. a. est. b. q^o si
 nullū. a. est. b. nullū. b. est. a. per p^ocedētē p^ovisionē z h^o est i
 cōp^oli^o p^o cū sit ei^o p^oria z h^o est [si nō oīuz.] Tertio ostē-
 dit p^ovisionē p^ocularis affirmatiue dicēs q^o sequit. Aliqd
 b. est. a. q^o aliqd. a. est. b. q^o si non oppositū pōt stare. s. nul-
 lū. a. est. b. que p^onti in hāc nullū. b. est. a. s^o h^o est icōp^oof-
 sibilis p^o cū sit ei^o p^odictoria. z h^o est. [Silr aut z si.] 4°
 ostēdit q^o p^ocularis negatiua nō p^onti z h^o per istāiaz in
 terminis. sit enim. b. aial. a. hō. h^o ergo est uera aliqd aial
 nō est hō sed nō p^ouertit q^o oīs hō est aial. z si h^o est. [Si
 aut alicut.] Dubitaret forte aliq^o de p^o diuisione p^o-
 positionis quā ponit. videt eni insufficiēs q^o omittit itaz
 p^ovisionē de possibili inēē q^o de impossibili iesse. Ad h^o dicē
 dū q^o p^o de possibili satis itelligit per illā de p^otingētī
 q^o possibile z p^otingēs p^ouertunt in oīb^o. Propō vō de i-
 possibili satis itelligit per illā de necio q^o affirmatiua
 de impossibili est negatiua de necio z negatiua de ipossi-
 bili affirmatiua de necio. z loquor de affirmatiua z ne-
 gatiua ip^osius eē siue sit affirmatiua modi siue negatiua.
 p^oz igit q^o sufficiēs est sua diuio q^o oīs p^o de mō s^om rez
 est de necio uel de p^otingētī. Adhuc dubitat illa enī
 que ex necessitate insunt z tā illa que ex necitate isūt q^o
 illa que simplr isunt p^otingit inesse: q^ore v^o q^o non bñ diui-
 dant per opposita h^o tria inēē: ex necitate inēē: z cōtingit
 inēē. Et dicēdū q^o est p^osiderare ea que ex necitate isunt
 duplr. s. aut sub hac itēuione inēē ex necitate: aut sub hac
 itēuione inēē que sunt. Silr dup^o est p^osideratio eoz que
 simplr insunt z et que p^otingēter isunt. si aut p^omo mō p^o-
 derent sic opponunt z ediuio diuidunt q^o ex necitate i
 esse nō est inēē simplr nec p^otingē inēē: silr inesse simplr
 nō est p^otingē inēē. Si aut scdo mō p^osiderent sic non op-
 ponunt sed ad inuicē p^ontunt sicut obiectuz est. Ad-
 huc dubitat q^ore tm istas tres diuisiones ponit. s. de inēē
 de m^o: affir^o z nega^o: ule p^ocularē indefinitā: cū tm mul-
 te sint alie z sil cū h^o. q^o q^oliter iste tres diuisiones accipi-
 ant. Et dicēdū q^o iste tres diuisiones maxime cānt diu-
 sionē silloz s^om moduz ita. s. q^o due ultime cānt diuisionē
 formalē. p^oma aut diuersitatē mālē: z iō p^opones docet cō-
 uertē sub dijs istarū triū diuisionū z iō ponit istas tres
 diuisiones. alie aut nō sic se h^ont ad silm p^oq^o nō ponit
 eas. Ad questū iux h^o itelligendū q^o p^oma dictarū di-
 uisionū accipit aspiciēdo ad cōpōnē. 2° respiciēdo p^ontuz.
 3° ad s^om. z ita p^o eaz sufficiētia z ordo si placet. Ad-
 huc dubitat cū doceat p^ontē p^opones tā diuisas q^ore omit-
 tit indefinitā. dicēdū q^o h^o est q^o p^ocularis z indefinita puer-
 tunt. vñ scita p^ovisionē p^ocularis scit z p^ovisionē indefinita.
 Sed tūc dubitat si eadē est p^ovisionē p^ocularis z indefini-
 ta q^ore magis docet illā in p^ovisionē p^oculari q^o ecōuerso.
 Et pōt dici q^o h^o est q^o frequē^o est in usu p^ocularis q^o in
 definita z magis accipit in silis. uel pōt dici q^o h^o est q^o i
 definita posterior est p^oculari tanq^o aliqd diminuēs ab
 ea: vñ indefinita per p^ouationē ulis z p^ocularis p^o p^onti
 tatē quā hēt p^ocularis respectu indefinitē decētius docet
 p^ovisionē que s^om rē utriq^o cois est in p^oculari q^o indefinita.
 Adhuc dubitari pōt q^ore nō ponit nec ostēdit p^ovisionē

nē p^oponis singularis. z pōt dici q^o h^o est q^o talis p^ouersio
 nō hēt mediū quo oīdat: sed est singlaris ei^o manifesta
 tio. z iō in q^ontū singlaris est sua p^ovisionē sub arte nō cadit s^o
 per p^ovisionē sui p^ocularis itelligit sicut sup^o itelligit p^o
 positio singlaris per p^ocularē. Losequēter dubitat
 de p^ovisionē ulis negatiue de inēē videt eni hēre instātia
 in multis p^oponib^o: ut h^ois nullus senex erit puer. silr
 nullus puer fuit senex. silr nullus ciuis est femina z inq^o
 sibilib^o. oēs eni iste uere sunt. si aut p^ontant videbim^o cō
 uersas eē f^olas. Et pōt dici q^o due p^ores instātie mult^o
 plices sunt s^om regulas appellationū. h^o enim nullus se-
 nex erit puer est multip^o ex h^o q^o h^o s^om senex pōt stare p^o
 sene qui est uel pro sene qui erit. si pro sene qui est sic est
 sensus nullus senex qui est erit puer z sic est uera. z tūc
 p^ouertit nullus puer erit senex qui est. s. pro sene qui erit
 tūc est sensus nullus senex qui erit erit puer z sic est fal-
 sa z pōt p^onti in falsas. silr dicēdū de hac instātia nullus pu-
 er fuit senex s^om illā regulā appellationū terminus cois
 supponēs vbo de p^oterito pōt supponē pro h^ois qui sunt
 uel pro his qui fuerūt. Alr et pōt dici q^o p^o p^oposi-
 ta ad p^ouertēdū si nō sit euidēs quō p^onti debet: d^oz resoluti
 usq^o ad vbu s^ostātiuū p^ontis ipis in ipsa z q^o p^ocedit vbu
 mutādū est in p^odicatū z q^o subsequit in s^om z non erit
 vñ q^o instātia sic factētib^o dūmō terminū vniuoce accipi-
 ant z sub eisdē determinationib^o. vbi gra cū sic d^o: Null-
 us senex erit puer resoluēs usq^o ad tps p^ontis. sic nullus se-
 nex est futurus puer z pōt tūc p^onti simplr sic. nullus fu-
 turus puer est senex. silr dico de ista. nullus puer fuit se-
 nex z de oīb^o p^ontib^o. gñalr ergo dicēdū q^o terminis ac-
 ceptis vniuoce z cū determinationib^o eisdē z facta reso-
 lutione ad vbu p^ontis ipis nō erit instātia p^otra p^ouersiones
 ulis negatiue de inēē. Ad scdam instātia dicēdū q^o
 si penit vniuoce accipiat iste termin^o ciues in cōuertēte
 z p^ouersa tūc bñ p^onti sic. nullus ciues est femina nulla fe-
 mina est ciues. s. maf. Ulteri^o forte dubitaret aliq^o de
 m^o p^obādī p^ouersionē ei^o. videt eni p^obārī per p^ouersionē
 particularis affirmatiue. s. h^o aliqd. a. est. b. sic aliqd. a. est
 b. ergo aliqd. b. est. a. que nō pōt stare cū p^oma. s. nullum
 b. est. a. z si ita sit cū p^ouersio p^ocularis ostēdat per p^ovisio-
 nē ulis negatiue erit ibi circularis ostētio z idē per seip^o
 ostēdet qd est icōueniēs. Et dicēdū q^o non supponit
 p^ovisionē p^ocularis affirmatiue ad ostēdēdū p^ovisionē ulis
 negatiue imo sine illa pōt triplr explanari ei^o p^ovisionē. vno
 mō p^o expositoriū silr sic. si negat ista p^ovisionē nullū. b. est
 a. ergo nullū. a. est. b. dem^orat oppo^o. s. aliqd. a. est. b. ex-
 ponat. a. per aliqd s^ote. a. cui p^oueniat. b. z sit illud. c. possi-
 bile ergo est dicē h^o silr. a. s. c. est. b. siue h^o est. b. demōstra-
 to eodē. c. z h^o est. a. ergo. a. est. b. q^ore p^otra lram est dicere
 q^o nullū. b. sit. a. z ita p^oma non erit uera. Alio mō pōt
 h^o declarari per silm in q^onto p^ome z per h^o p^onti nō de-
 eodē silr uera est affirmatio z negatio sic. si nullū. b. est. a.
 z aliqd. a. est. b. ex p^opotē^o q^o aliqd. a. nō est. a. qd est circa
 p^onti p^onti p^onti q^o nō pōt silr stare cū p^oma que expōne ei^o
 sequit maximū icōueniens ut negatio eiusdē a se. 3°
 mō pōt declarari euidēter per hāc maximā sup^o nō pōt
 negari ab eo q^o p^ouenit suo inferiori. q^ore cū. a. sit sup^o ad. c.
 z de. c. p^odicat. b. ex p^opotē^o falsuz erit negare. a. d^o. b. ulr. q^o
 re cū. c. sit aliqd. a. z. c. sit. b. silr erit p^onti. s. nullū. b. est. a.
 Cōnter forte dubitat de p^ouersioe ulis affirmatiue de
 inēē. h^o enim oīs hō est alb^o p^ouertit sic. ergo quoddā al-
 bū est hō que est uera z illa falsa oīs hō est alb^o z ita non
 videt sic p^ouertit. Et dicēdū q^o ulis affirmatiua p^ouertit
 in p^ocularē nō tm p^ouertit cū p^oculari z iō oppositio uana
 Cū nōndū q^o aliter est de p^ouersione eius z de p^ouersi-
 one aliarū. alie enim cōuertunt cū suis p^ouersis z ista nō
 Cōnter dubitat de p^ouersione p^ocularis affirmatiue.
 videt enim eē instātia ut h^o. quidā ignis est extinctus talis
 enim sermo usualis est z sua p^ouersa falsa est. s. quoddam
 extinctū est ignis. Et dicēdū q^o iste sermo p^ose falsus est

Subi^o d^o

Re

2°. hoc q^o no tenetur
ual de est t^o p^ocedit
n^o p^onti

h^o 7°

Re

quidam ignis est extinctus. vñ nō est mirū si eius puerfa est
 falsa usualis cū sūmo est sed capit ipm sub hoc sensu. qd p
 us fuit ignis z mō extinctus est. **C**ōsequēter dubitabit
 aliq̄ de p̄ticulari negatiua. videt enī qd puerfū cū iste
 due vles puerfunt. nullū. b. est. a. ergo nullū. a. est. b. sed
 ad p̄mā sequitur quoddā. b. nō. a. ad scdm̄ vō quoddā. a.
 nō est. b. q̄re iste due p̄tunt quoddā. b. nō est. a. qd dāz
 a. nō est. b. **E**t dicendum qd nō p̄tunt z p̄batio s̄m p̄ns
 peccat. nō enīm q̄qd sequit̄ ad āns sequit̄ ad p̄ns vnde
 q̄uis sequat nullū. b. est. a. ergo qd dā. b. nō est. a. z ad b̄
 āns nullū. b. est. a. sequat qd dā. a. nō est. b. nō tñ sequit̄
 idē ad hoc p̄ns qd dā. b. nō est. a. z s̄l̄r dicēdū est ecōuer/
 so de hac p̄ticulari. qd dā. a. nō est. b. **C**ōsequēter du/
 bitari pōt de p̄sione in cōi cū enī in sequeti utat alia tri/
 plici via ad p̄ficiēdum fillos imp̄fectos. i. p̄sione: expō/
 ne: z reductione ad ip̄sibile. querit̄ pp̄ qd docet p̄co/
 gnitionē soli⁹ p̄uersiōis z nō aliarū duarū. **E**t pōt dī/
 ci qd hui⁹ rō est. q̄: expō est sc̄ibilis p̄batio per aliq̄d sc̄i/
 bile subiacēs sensui talis aut̄ p̄se manifesta est z non opz
 de ea h̄ere doctrinā de h̄ys enī que sensui nota sunt. i. qd
 nō nō idigem⁹ doctrinā: reductio aut̄ ad ip̄sibile sp̄s
 siue modus est filli simplr z ān fillm simplr determinari
 nō h̄et z iō nō determinat eā h̄ ān suā doctrinā sed in sc̄do
 determinabit ubi determinat diūsos modos fillandī z
 hac rōne de sola p̄sione p̄mittit doctrinam. **A**d huc
 dubitat̄ q̄re nō determinat p̄sionē per p̄pōnē sicut facit
 Boe⁹. in hoc enī videt̄ dimīnūt⁹ **A**z. **E**t dicēdūz qd
 p̄sio per p̄pōnē pp̄rie nō est p̄uersio pp̄ h̄ qd nō manet
 idē termini in p̄tēte z p̄sa. **E**t **A**z. dicit̄ in diffinitioē
 filli imp̄fecti qd p̄sio habet̄ nec̄io per terminos manen/
 tes eosdē. **D**icēdū ergo qd **A**z. p̄p̄e loquit̄ de cōuer/
 sione z iō nō reputat̄ talē modū arguēdi eē cōuersionēz.
 Boe⁹ aut̄ more suo quātū pōt nomē cōuersionis exten/
 dit uocās modū ar⁹ cōuersionē in quo alia repit̄ refle/
 xio. **U**n̄ dicēdūz qd cōuersio per p̄pōnem est modus ar/
 guēdi fundat⁹ sup̄ quādā considerationē s̄m top. p̄ quā
 docet̄ in contradictorijs argū per p̄ntiam ec̄co. **A**d
 huc forte dubitat̄ de cōuersione que via artis est nō enīz
 est diffinitio nec diuisio q̄re videt̄ qd erit ar⁹. sed non est
 ex^m: cū nō iferat̄ s̄se ex filli nec̄ et̄ in indi⁹ ut p̄z: nec fillis:
 q̄: nō h̄et̄ duas p̄pōnes z tres terminos ergo entimema
 s̄ cōtra entimema h̄et̄ tres terminos sicut fillis cōuersio
 aut̄ tñ duos. **S**ed dicēdūz qd est entimema z habet̄ tres
 terminos s̄m rōm sicut z aliq̄s. vbi gra. **N**ulla discipli/
 na est studiosa oīs disciplina est studiosa ḡ nulla discipli/
 na est disciplina dicit̄ ḡ qd s̄l̄r est de p̄uersione. **S**i tñc
 querit̄ cū oē entimema p̄ficiat̄ per fillm̄ q̄liter cōuersio/
 nes h̄ic determinate reducunt̄ in fillm̄. **E**t dicit̄ qd cōuer/
 sio v̄lis negatiue est entimema ex̄ns in potētia respectu
 filli p̄mī sc̄de figure per additionē minoris sic. **N**ullū. b.
 est. a. oē. a. est. a. ergo nullū. a. est. b. dicēdū et̄ qd p̄uersio
 v̄lis affirmatiue est entimema possibile respectu p̄mī
 modi t̄rtie figure per additionē maioris sic. oē. b. est. b.
 oē. b. est. a. ḡ aliq̄d. a. est. b. p̄sio aut̄ p̄ticularis affirmati/
 ue est entimema possibile respectu q̄rti t̄rtie per additi/
 onē maioris sic. oē. b. est. b. aliq̄d. b. est. a. ḡ aliq̄d. a. est. b.
 sic igit̄ sunt p̄siones entimemata z per dictos fillos p̄fi/
 ciunt̄. **S**ed p̄tra. filli imp̄fecti. i. filli sc̄de z t̄rtie figu/
 re p̄ficiunt̄ per cōuersionē: z cōuersio si sit entimema p̄/
 ficif per fillm̄ imp̄fectū ut iā dictū est. ergo si cōuersio sit
 entimema z p̄ficif per fillm̄ imp̄fectū erit̄ ibi circularis i
 perfectio z idē seipm̄ p̄ficiēs sed h̄ est icōueniēs q̄re icō/
 ueniēs est q̄: cōuersio sit entimema. **A**d huc p̄uersio
 v̄lis negatiue si sit entimema p̄ficif sicut dictū est per re/
 gulā. p̄m̄ fillm̄ sc̄de figure sed ille idē fillis est imp̄fectus z
 p̄ficif per cōuersionē v̄lis negatiue q̄re p̄uersio v̄lis ne/
 gatiue per seip̄sam p̄ficiet̄ sed h̄ est icōueniēs ḡ icōueni/
 ens est ponē qd p̄uersiones sint entimema. **S**i dicit̄
 qd p̄uersio sit entimema z illud p̄ficif per fillm̄ sc̄de z

t̄rtie figure z e^o. fillis sc̄de z t̄rtie figure p̄ficif per con/
 uersionē q̄: tñ diūsa est hec z illa p̄fectio iō nō sequitur icō/
 ueniēs: p̄uersio enī cū sit entimema p̄ficif per fillm̄ quo
 ad necessitatē entimema enī de se nō h̄et̄ necessitatē sed a
 fillo. fillis aut̄ p̄ficif per p̄uersionē nō quo ad necessitates
 sed quo ad euidētā necessitatis z ideo diūsimode p̄fici/
 cit cōuersio fillm̄ z p̄ficif a fillo z ita nō est icōueniēs.
Sed cōtra si fillis det̄ entimemati necessitatē non nisi
 necessitatē quā h̄et̄ q̄re fillis h̄et̄ necessitatē: ergo eadē rō/
 ne si entimema qd est cōuersio det̄ fillo euidētā necessi/
 tatis: hoc nō pōt eē nisi euidētā quā h̄et̄ q̄re cōuersio h̄et̄
 p̄us se euidētā necessitatis. q̄re multo forti⁹ necessitates
 qua sicut fillis necessitatē sic z cōuersio z adhuc necessita/
 tis euidētā. cuius oppositū dictū est in r̄ndēdo. **I**hu/
 ic p̄sueuerūt aliq̄ dicē qd cōuersio nō est entimema nec
 alia argumētatio nec et̄ p̄bat aliq̄d. sed sumit̄ tñ: nō enīz
 diuersum simplr dicit̄ nullū. b. est. a. z nullū. a. est. b. sed
 idē in situ trāsmutet̄: z isti dicit̄ qd cōuersio est p̄p̄ietas
 siue habilitas quedā terminoz p̄uctoz per eē z nō esse z
 istud v̄i p̄ba **A**z. s̄ape cū dicit̄ qd p̄pō cōuertit̄ in termi/
 nis. videt̄ enīm attribūē cōuersionē terminis p̄mo. h̄ et̄
 videt̄ per diffinitionē filli imp̄fecti cū dicit̄ cōuersionēz
 nec̄io h̄eri per sumptos terminos nō aut̄ per s̄ptas pro/
 positiones h̄ et̄ videt̄ **A**z. sumē v̄sus finē sc̄de figure in
 gnatione filloz vn̄iformiter de inēē sicut p̄z inspicienti.
Et illud satis subtilr dictū est. **S**i tñ placet alia via su/
 finire dicēdū qd cōuersio est entimema z pōt r̄nderi ad
 rōnē in oppositū sic cū dicit̄ si cōuersio facit euidētāz ne/
 cessitatis in fillo ergo h̄et̄ penes se euidētāz necessitatis
 ita qd in ipsa sit euidēs necessitas. ar^m nō ualet non enīm
 opz qd oīs cā alicui⁹ h̄eat̄ p̄us se formā cāri sicut formā sui
 sed opz qd h̄eat̄ aliq̄d sube: mō tñ excellētiori v̄bi gra. sol
 cā caloris est nō tñ h̄et̄ calorē sicut formā sui sed h̄et̄ eū si/
 cut cā. i. effcē. s̄l̄r suba cā āns non tñ opz qd h̄eat̄ in se ac/
 cidēs sicut sui formā sed h̄et̄ in se aliq̄d acc̄nti cōueniēs
 mō tñ excellētiori. **S**ic s̄l̄r dico de cōuersione z fillo. q̄z
 uis enī cōuersio facit euidētā necessitatis in fillo non
 tñ sequit̄ qd in se h̄et̄ necessitatē euidētē sed qd aliq̄d cōue/
 niēs mō tñ excellētiori q̄qd illud sit. **S**ed adh̄ p̄tra
 istud est oppō d̄s̄ilis postq̄z enī entimema reducif in fil/
 logisimū imp̄fectū z h̄ per cōuersionē alicui⁹ p̄positionis
 que per cōuersionē erit eadē cōclōni z sic in illo fillo sic
 p̄fecto nō erit cōclō aliud a p̄missis qd est cōtra diffiniti/
 onē filli simplr istud aut̄ p̄se p̄z in oī cōuersione si in fillz
 reducat̄: z sic adhuc ultima p̄fectio cōuersionis erit p̄ cō/
 uersionē z erit idē p̄us se. **E**t ideo forte securius est dicē
 qd cōuersio nō sit ar^m. z tñc opz dicere sicut p̄us dictū est
 qd cōuersio nihil p̄bat sed sumit̄: qd tñ videt̄ difficile su/
 itinere. uel opz dicē qd in cōuersione est p̄ntia vni⁹ ad al/
 terū nō tñ ar^m. z tñc distinguēdū est de p̄ntia qd quedāz
 est in terminis qui sunt tres s̄m rē z rōnē: ita qd p̄nt̄ cōsti/
 tuere duas p̄pōnes z vnāz cōclōnē diūsam a p̄missis h̄
 enīm est de necessitate cuiuslibet argumētū eo qd oē ar^m
 imp̄fectū reducibile est. sed talis p̄ntia est que facit argu/
 mētū. **A**lio mō est p̄ntia que est cōuertētia vn̄ius cū alte/
 ro uel pot⁹ eiusdē cū seip̄so alterato: z ista aliq̄n sit i duo/
 bus terminis qui nō faciūt fillm̄ p̄fectū h̄ntē duas p̄pō/
 nes a p̄clōne z iō talis p̄ntia nō est p̄ntia ueri ar^m: s̄ eius
 qd se h̄et̄ aliquo mō ut ar^m talis aut̄ est p̄ntia p̄uersiōis.

De aut̄ mō se h̄ebit z in necessā/
 rijs p̄pōnibus. **N**ā v̄lis qdē puati/
 ua v̄liter p̄uertit̄: affirmatiuarum
No utraqz p̄ticulariter. **N**am si necesse est
 a. nulli. b. inēē: necesse est z. b. nulli. a. inēē.
Si enīz alicui p̄tingit z. a. alicui. b. p̄tinget.
Si aut̄ ex necessitate. a. oī uel alicui. b. iest.

dm
 Ro.
 qd nō h̄et̄ qd sequit̄ ad āns
 qd nō h̄et̄ qd sequit̄ ad p̄ns
 all̄ āns sequit̄

dm
 Ro.
 dm

dm
 b̄ne dubit̄ hoc qd diffi/
 et̄ b̄ne nō r̄ndēz qd
 s̄m p̄m̄ op̄oē

Ro.
 No. sup̄h̄om̄ d̄al
 de b̄rd̄m

No.

e

z.b. alicui.a. necesse est inesse. Nam si non necesse: nec.a. alicui.b. ex necessitate inerit. Particularis aut negatiua non couertit pp eade cam: pp qua z supra diximus.

Postqz determinauit couersione ppodu de inee hic i'tedit declarare pusione ppodu de mo z diuidit in ptes duas. In p^a determinat pusione ppodu de neccio. In 2^a cu dicit [In ptingentib^o vo.] ppone de ptingentib^o. ordo pz per hec qz pudio ppodu de neccio oino filis est puerfioi ppodu de inesse: sic aut no est puerfio ppodu de ptingentib^o: ideo pximo post puerfione ppodu de inesse deter/ minat puerfione ppodu de neccio. In p^{ma} pte sic pcedit. Nimo narrat puerfione ppodu de neccio dices qz oino similr puertunt illis de inee. uis enim negatiua couer/ tif simplr in terminis. uis aut affirmatiua z pticularis affirmatiua pntunt in pticulari affirmatiua z h est [Eo de aut mo.] Scdo qd narrauit ostedit. z p^o ostedit puer fione uis negatiue dices qz segtur si de necessitate nullu b. est. a. g. de necessitate nullu. a. est. b. qz si no tuc opposi/ tu pot stare. s. no de necessitate nullu. a. est. b. sed h puer/ tif isti. ptingit aliqd. a. e. b. g. ptingit aliqd. b. e. a. h aut z dicit pme huic. s. de necessitate nullu. b. est. a. z h est [na si necesse est. a.] Et nota qz no logtur hic Ape. de ppo/ nib^o negatiuis de mo siue sint de neccio siue de ptingentib^o que sunt negatiue modi sed de illis que sunt negatiue ip/ sius ee. Et ro huius est qz ppo negatiua modi necessita/ tis est fm re de ptingentib^o: vn no debet et puerfio nisi pu/ fio ptingentib^o. vbi gra. no necesse est ee egpoller huic co/ tingit no ee. s. ppo negatiua modi ptingentib^o est fm rez de neccio. vbi gra. no ptingit ee egpoller isti necesse est no ee z io in hoc libro negatiue de mo pnti dicunt que sut negatiue ipfi^o ee z no ipfi^o modi. Scdo ostedit pusionez uis affirmatiue z pticularis affirmatiue fil dices qz seg/ tur. si neccio aliqd. b. est. a. g. neccio aliqd. a. est. b. qz si non sit stabit oppositu. s. no neccio aliqd. a. est. b. sed h puertif isti ptingit nullu. a. ee. b. z si cotingit nullu. a. ee. b. cotin/ git nullu. b. ee. a. qd no pot stare cu pmiis. s. de necessita/ te ee. b. est. a. uel de necessitate aliqd. b. est. a. z h est [Si aut ex necessitate.] Tertio dicit qz pticularis negatiua de neccio no pntit pp pdictam cam in illis de inee z hec est [particularis vo.] Illic forte dubitat p^o de hoc qz di/ cit ppones de neccio filr pnti sicut ppones de inee. qz cu ois ppo de neccio sit de ptingentib^o qz z necciu dicit cotingit ppones aut de ptingentib^o no filr pntunt sicut ppones de inee. v. qz ppones de neccio no filr puertant sicut ppo/ nes de inee. Et dicit qz ppones de ptingentib^o prout necciu dicit ptingit filr pntunt illis de inee sed no de pti/ genti nato z infinito z ita fit oppo. Adhuc dubitat de on/ fione pusionis uis negatiue de neccio. supponit eni in sua ostensione h ar^m ptingit aliqd. a. ee. b. g. cotingit aliqd. b. ee. a. sed h pudio cu sit pponis de cotingentib^o nodu ostensa est z ita videt pete qz est in pncipio. pbat eni p ignoti. Ad hoc diceret aliqs qz ibi accipit ptinges fm qz ne/ cessariu dicit ptinge z ita no supponit pusionem pponis de neccio fm re: sed istud no vitat incouentis. si eni ita sit tuc supponit pusionem pticularis affirmatiue de neccio ul/ et egpoller z talis pudio nodu ostensa est qre adhuc pbat per ignoti z petit qz est in pncipio. Propterea pot di/ ci qz Ape. sic arguedo ptingit aliqd. a. ee. b. ergo ptingit ali/ qd. b. ee. a. no itedit argumetari per vtute pusionis ppod/ nis de ptingentib^o. imo itedit. s. qz suppleat: cu ptinges sit aliqd. a. ee. b. ponat inee z nihil segtur icouentis. z si po/ nat in ee sic aliqd. a. est. b. pntef ergo aliqd. b. est. a. z hoc no pot stare cu pma. s. neccio nullu. b. est. a. sic itedit Ape. qz per pone ptingentis inee ostendat ppo: ex quo ex tali pone nullu sequit icouentis. Alr et pot dici satis co/ peteter qz no itedit ibi Ape. face puerfione pponis de co/

tingenti imo itedit sic argumetari. si anis est ptinges ul/ pos/ sibile g z pns. iste aut due ppones aliqd. a. est. b. z aliqd b. est. a. sunt pntibiles z sibi iuce pntes. qm ergo sic argu/ metat aliqd. a. ptingit ee. b. g. aliqd. b. ptingit ee. a. itedit cu h anis aliqd. a. est. b. sit ptinges z possibile qz hoc pns aliqd. b. est. a. sit ptinges z possibile z ita patet qz no pce/ dit ex ignotis. Adhuc dubitat aliqs de onfione pu/ sione affirmatiuaru ppodu. ibi enim supponit h arg^m ptingit nullu. a. ee. b. g. ptingit nullu. b. ee. a. z ita supponit puerfione pponis de ptingenti que adhuc ignota est z pe/ tit qz est in pncipio. Et dicit qd est ad istud sicut dicitur est ad pxiama oppone pcedete. Alteri^o forte dubita/ ret aliqs. videt enim ee istatua ptra pusionem uis affirma/ tiue de neccio in huiusmodi pponib^o. De gramaticuz de necessitate est ho. oe sanu uel vigilas de necessitate est aial. qz cu iste accepte sint tanqz vere earu pntes sut false. Ad hoc pot dici qz ipedit puerfio per diuisam accepti/ one ppom ex pte sbit z pdicati: cu eni dicit omne gram/ maticu de necessitate est ho. iste terminus gramaticu stat pro supposito. si enim stare pro qltate sigta per nomen ee pp^o falsa. cu aut dicit ee^o aliqs ho de necessitate est gramaticus accipit iste termin^o gramaticus pro qltate sola. talis enim est na abstractoz qz cu subiiciunt stat pro/ supposito cu aut pdicant stat pro qltate z forma z h diti/ sa acceptio hui^o termini gramaticu ex pte sbit z ex pte pdi/ cati pntet pusionem. s. filr dicit ee in alijs pponib^o qz assignat ad istatua. Alr et dicit pot satis pbabilr. s. qz h/ tus ppones subiicetes nome accutis no sunt perse de neccio sed per accis tm. ppo enim perse de neccio erigit s. fm ee pse aliqd ipfi^o pdicati: cu aut dicit ee gramaticu de necessitate est ho ipm s. fm no est aliqd pse ipfi^o pdica/ ti: sed qz gramaticu no sepat ab eo qd est aliqd ipfi^o hois ideo pcedit esse neccia sed que sic est de neccio per accis est de neccio qm. ergo Ape. docet puertit ppones de ne/ cessario solum docet couertere ppones de necessario perse. instatua autez facta est in propositionibus que sunt per accidens de necessario z sic pereunt omnes instatie.

In cotingentib^o qm multipliciter dz ptinge. nam z necessariu z non ne/ cessariu z possibile ptinge dicimus
In affirmatiuis quide filr se het fm puer/ fione in oib^o. Na si. a. alicui. b. uel oi ptingit z. b. alicui. a. cotinget. Si eni nulli nec a. ulli. b. ostensum est autem hoc prius.

In hac pte determinat puerfione propodu de ptingenti z diuidit in duas ptes. In p^a determinat hac puerfione tota. In scda cu dicit. [Nuc autem nobis tm.] remouet quada dubitatione iuxta pdicta incidete. In p^{ma} sic. pro pmo distinguit modos z acceptiones ptingentis dices qz necciu dicit cotingit z no necciu filr z possibile. per p^m itelligit ptinges qd est necessariu. per scdm cotinges na tu z infinitu: quoz utruqz est no necciu. per tertiu ptinges fm genus qd est coe ad necessariu z no necciu z hoc est in cotingentibus. Scdo determinat couersione ppod/ nu de cotingenti in hys acceptioib^o z diuidit in duas. in p^a determinat couersione affirmatiuaru de cotingenti. In scda cu dicit [In negatiuis aut.] determinat pusionez negatiuaru z quia filis est puerfio affirmatiuaru de ptingenti puerfioi propodu de inee z de neccio: cu tm non sit ita de pponib^o negatiuis de cotingenti: ideo pz ordo. di/ cit igif qz propo affirmatiua de cotingenti siue sit uis siue pticularis filr couertit pdictis pponib^o. s. de inee z de neccio in huiusmodi acceptioe cotingentis. z h ostedit di/ ces qz si cotingit ee. b. ee. a. cotingit aliqd. a. ee. b. qz si no oppositu stabit. s. no cotingit aliqd. a. ee. b. sed si no ptingit aliqd. a. ee. b. no cotingit aliqd. b. ee. a. z h non pot sta

No. qd pntia qz...
No. qd do prima qz...
No. qd pntia qz...
No. qd pntia qz...
No. qd pntia qz...
No. qd pntia qz...

No. q. 2. ut pntia est ab orbi
z huius comento

re cu portet dicit hac pntia ee pus ostesam z hoc est in affirmatiuis. Jz legeda est lra sic pns respectu pcedetis sicut patet. Ad euidetia aut ultie couersiois qua dicit ee ostesam nondu. q si accipiat ptinges pro necio te ista puerfio ptingens oe. b. uel aliqd. b. ptingit ee. a. g. aliqd. a. ptingit ee. b. est ide couersioni ppontis affirmatiue de necio. z cu die dato opposito no cotingit aliqd. a. ee. b. g. no ptingit aliqd. b. ee. a. ide est ac si diceret: non necie est aliqd. a. ee. b. ergo no necie est aliqd. b. ee. a. z fit hec conuersio z pntia no rone ppom de ptingeti sed ppom de tee. iste eni est sensus cu ans sit ptinges z possibiter: z pns erit ptinges z possibile z istud dicitur est pus in ostesione affirmatiui de necio z id die istud pus ee ostesuz. Si aut te accipiat ptinges pro possibili tuc plana est couersio. z cu die no ptingit aliqd. a. ee. b. ergo no cotingit aliqd. b. ee. a. Id est ac si diceret necie est nullu. a. ee. b. ergo necie est nullu. b. ee. a. z istud ostesum est pus in ostesioe ulis negatiue de necio z id die illud pus ee ostesum. Si aut accipiat ptinges pro no necio z h. i. pro ptingeti qd pot ee z no ee cui est ptinges natu z infinitu: tuc cu tali cotingeti opponat ta necessariu qz impossibile. oppositu pconis. no ptingit aliqd. a. ee. b. pot ee uera duplici de ca. s. uel quia necie est oe. a. ee. b. uel qz necie est nullu. a. ee. b. qru vna e ulis affirmatiua de necessario. z alia ulis negatiua de necessario z utriusqz puerfio pus onsa est. vn si accipiat no ptinges pro necessario uel pro ipossibili: patet qd sequit no ptingit aliqd. b. ee. a. z hoc et pus ostesu est. patet igit q quocunqz mo accipiat ptinges oib modis est manifesta por pntia. no ptingit aliqd. a. ee. b. ergo no ptingit aliqd. b. ee. a. z sic patet qd dicit.

No

+

No. bna

In negatiuis vo no silitur. Sz quecuqz qde ptinge in eo q ex necessitate no isunt uel ex eo q no ex necessitate isunt silitur. ut siqs dicat ptinge hoiem no ee equum: aut albu nulli tunice icz: hoz qde hoc ex necitate no icz: illud vo no necie est icz: z silitur puerfio ppom. Na si ptingit nulli homi equum ee hoiem ptingit nulli equo icz. Et si albu cotingit nulli tunice icz: z tunica cotingit nulli albo. Si enim alicui necesse: z albu tunice alicui ex necessitate ierit: b eni ostesuz est pus. Silt z in piculari neg.

reacu habet ista conclusio
patis negatiue de cotingenti
hate de necio. z id die eo
no ex necitate necie est codem
modo sicut de necessario
necesse est de cotingenti nato no
cotingenti. In hoc est de
ad utriusqz

Intelligendum est q sunt
de necio q de necessario
aliquid negatiua no a b h
quibus dicit nec ista de dicit
hoc in accepta.

Conter determinat couersione ppom de cotingeti negatiuaru z pcedit sic. p^o die q no silt se hnt sm couersione ill de icz z de necessario. z hoc est in negatiuis vo. Jz ostedit que silt se hnt z que dissilt z diuidit in duas. In p^o ondit q negatiue de cotingeti silt se hnt negatiuis de icz z de necessario. In 2^a cu die Quicunqz vo ut in plurib⁹ Jondit q dissilt se hnt ill. pma in duas. In p^o ondit itetu de ulib⁹ negatis. In p^o sic pcedit. p^o die q ules negatiue de cotingeti in qb⁹ accipit cotingē no inee in eo q ex necessitate no isunt pdicata: uel no ex necessitate isunt. silt couertunt sicut ules negatiue de icz z de necio z hoc est. Sed quecuqz qde. Jz sed no q in p^o istoruz accipit cotingēs pro necessario. In 2° aut pro possibili. vn in 2° accipit cotingēs sm genus qd uocat cotingēs coe siue alteru uel ad utrlibet. 2° declarat istud per exēpla z p. sic. p^o ponit exēpla dices q hec ppom couertit. cotingit nullu hoiem ee equz z h cotingit nullu tunica ee alba. z pma istaru est de cotingeti q d: cotingē ex eo q de necessitate no icz. 2° vo de cotingeti q d: cotingere i eo q no ex necessitate icz sicut per se patet. Necesse enim est nullu hoiem ee equum z no necesse est oem tunica ee alba z hoc est. Ut siqs. Jz hec exēpla couertit z p^o pmu dices q sequit si cotingit nullu hoiem ee equum ergo co

tingit nullu equum ee hoiem z no pbat ista couersiones eo q manifesta est per phita. ide enim est de hac couersione z de couersione ulis negatiue de necessario. eo q ponit ibi cotingēs pro necessario. z hoc est. Na si cotingit. Jz Secudo couertit. 2^m exēplu dices q sequit. si cotingit nullu tunica ee alba ergo cotingit nullu albu ee tunica. qz si no: ergo necesse est aliqd albu ee tunica que coueribilis est in hac: aliqua tunica ee alba est necesse z h no pot stare cu pma. s. cu hac cotingit nullu tunica ee alba. z hoc est. Et si albu cotingit zc. Jz Conter dicit q picularis negatiua de cotingeti accepto sicut nuc acceptu est in ulib⁹ negatiuis silt se het sicut picularis negatiua de inee z de necessario. s. q ipa no couertit sicut patet in hys terminis ho est aial. z hoc est. Similiter autē z in negatiuis. Jz

Quecuqz vo ut in plurib⁹ z in eo q nata sunt dicunt ptinge queadmodu determinauimus ptinges. no silt se hēbit z i p uatiuis puerfioib⁹. Sed ulis qde puatiua ppom no pntit: picularis vo puerfio. Hoc aut erit manifestu qn de ptingeti dicit.

Consequenter ostedit q negatiue de cotingeti dissilt se habet illis de inee z de necio sm couersione dices q negatiue de cotingeti nato uel de cotingeti infinito q idifferēter se het ad plures ptes no silt conuertunt alijs: qz ulis negatiua de tali cotingeti no couertit in terminis. picularis aut negatiua conuertit sicut ma^m erit per determinata in cap^o de cotingeti. cu tm ecotario se het couersio in alijs phitis z h est. qcuqz vo ut in plurib⁹ J. i. in pluribus p^o dictionis idifferēter z sic cotingit illud qd est uere infinitu uel uere ad utrlibet. p h aut q dicitur quem admodu determinauim⁹ cotingēs Jst q istud cotingēs cotinebat in distinctione pntis sup^o facta z h ueruz est. cotinebat eni sub no necio si aut sic ibi queadmodu determinabim⁹ tuc silt distinctione pntis no necy qua faciet in cap^o de cotingeti per infinitu z natu. Nota et q ulis negatiua de cotingeti nato uel infinito no couertit simplr in terminis in eade acceptione cotingētis qz tuc couertit ulis affirmatiua simplr z utr: qd eet icouentēs. z pbat qz si cotingit oe. b. ee. a. cotingit nullu. b. ee. a. hoc ostedit iterius z ex ipotesi. si nullu. b. cotingit ee. a. nullu. a. cotingit ee. b. z si cotingit nullu. a. ee. b. cotingit oe. a. ee. b. sicut iterius ostedit ergo a pmo ad ultimū. si ptingit oe. b. ee. a. cotingit oe. a. ee. b. hoc aut est icouentēs ideo no couertit ulis negatiua de tali cotingeti: picularis autē negatiua de eode cotingeti couertit in terminis qz ipsa est couertibilis per oppositas qlitates cu piculari affirmatiua que couertit simplr in terminis sic patē pot i spicieti sm dictum modū de uniuersali negatiua.

Nuc aut tm sit nobis cu his que dicta sunt manifestu qm cotingē nulli aut alicui non inee affirmatiua het figurā: na cotingit z est silt ordinant. Est aut qbuscuqz adiacēs pdicat affirmatiue semp facit z oino: ut est no bonu: est no albu: uel simplr est no hoc. Ostendet autem z hoc per se quentia. Secundum couersiones autem similiter se habebunt cum alijs.

Consequenter remouet quadā dubitationē. qz eni in pcedentib⁹ semp uocauit ppones modales negatiuas que sunt tm negatiue ipsi⁹ ee z no ipsius modi ne putet alijs q tales sint uere negatiue ostedit q no per hac rōnem. Silt se het ee in ppomib⁹ de inee z cotingē in illis de cotingētis: sed ee affirmato apposito in ppomib⁹ de inee

1. Quibus de pdicatis infinitis eade modo dicitur sic dicitur de pdicatis ptingit ubi lēndit dicitur

fit affirmatio q̄ contingere affirmato in ppōnib^o de p̄tingēti
 erit in illis affirmatio et ita cū in ppōnib^o de p̄tingēti p̄
 us hūis affirmet p̄tingē p̄ q̄ ipse fm formā et sp̄z affir
 mativae sit. hūc rōnis p^o ponit p̄clonē et h̄ est. [Nunc
 aut nobis tū.] scdo maiorē et h̄ est. [Mā p̄tingit.] 3° mi
 norē et declaracionem ponit et h̄ est [est aut q̄buscūq̄.]
 Declarat q̄ minorē p̄ exēpla dicēs q̄ hec est affirmativa
 est nō albū: est nō iustum: q̄uis apponat neg: eo q̄ affir
 mat̄ ibi eē et ulr addito quocūq̄; vō iūfinito adhuc nihil o
 min^o erit affirmatio et h̄ ostēdēt i ultr^o ca^o p̄mi h̄ lib̄i. ubi
 ostēdēt q̄ hec ē affirmativa ē nō alb^o h̄o et nō est negatio
 h̄o ē alb^o h̄o neq; idē istū: nō est alb^o h̄o et h̄ est [ut est nō
 bonū.] que aut tetigit de ppōnib^o de p̄dit^o iūfinito et nō
 exēplificavit sup̄ de talib^o dicit q̄ sils est p̄sio i illis de
 p̄dit^o finito et de illis de p̄dit^o iūfinito et h̄ ē [p̄ p̄sioes.]
 Dubitaret forte aliq̄s p^o circa distincionē p̄tingētis. v̄
 enī nulla eē per h̄ac rōnē neciū et nō neciū sunt p̄dicto
 ria s̄ iter p̄dictoria nihil est mediū q̄ p̄ per diffinitōes
 eoz datā ab Ā. in posteriorib^o q̄re iter neciū et nō ne
 cessariū nihil ē mediū. sufficit q̄ dicē q̄ neciū et nō neci
 um dī p̄tingē. et q̄ addit possibile in divisione sup̄fluit.
 Adhuc idē nō dividit seipm s̄ possibile et cōtingens
 idē sūt q̄re possibile nō cadit in divisione p̄tingētis. Ad
 huc use nō dividit p̄tra pticulare sed possibile est use ad
 neciū et nō neciū p̄sequit enī utrūq̄. s̄ nō dī cadē in di
 visione circa neciū et nō neciū. Et dicendū q̄ h̄ divi
 sio est p̄tingētis per modos et acceptiōes dīstas et itedit p̄
 h̄ac divisionē dicē q̄ vna ē acceptio p̄tingētis in cōi s̄z ge
 nus que s̄git per possibile. et q̄ due sunt sp̄ales acceptio
 nes eiusdē sub ḡnali acceptioe p̄tate q̄s des̄git per neci
 um et nō neciū. Ad h̄m q̄ dicendū q̄ s̄z iter neciū et nō
 neciū nō cadat mediū p̄tingēs s̄z ip̄ale acceptioe cadit
 tū mediū fm acceptioe ḡnālē. id enī q̄d est p̄tingēs aut
 est neciū aut nō neciū. modus tū accipiēdi p̄tingēs ē ali
 us ab h̄ys. s̄. modus accipiēdi p̄tingēs fm gen^o. Ad
 2^m dicendū q̄ idē nō dividit seipm: nec ponit in divisione
 p̄tingētis possibile tanq̄ vnu mēbrū sp̄ale p̄tingētis sed
 ad signū vnu modū p̄tingētis. s̄. modū accipiēdi ip̄z in
 cōi fm gen^o. Ad 3^m dicendū q̄ use et pticulare id q̄d
 sunt nō dividunt cōtra se tū sub rōne ultr^o et sub rōne pt
 ularis b̄n p̄nt ad iūcē dividī et debēt: et sic cadit possible
 le h̄ in divisione p̄tingētis cōtra neciū et nō neciū: p̄mo
 mō nō. Adhuc dubitat quō neciū dī cōtingē. Et dī
 cendū q̄ seḡtur si necesse est eē cōtingit eē. q̄ si nō opposi
 tū pōt stare. s̄. nō cōtingit eē que cōvertit isti necesse est
 nō eē que nō pōt stare cū p̄ma. Adhuc si necesse est nō
 eē cōtingit nō eē q̄ si nō stabit oppositū. s̄. nō p̄tingit nō
 eē que cōvertit isti necesse est eē et h̄ est icōpossibilis p^o.
 sic q̄ dī neciū p̄tingē q̄ ad necesse eē seḡt cōtingē esse et
 ad necesse nō eē cōtingē nō eē. S̄z sup̄ h̄ dubitat sic
 ostēdēt i feri^o seḡt: si p̄tingit eē cōtingit nō eē: et si cōtingit
 nō eē nō necesse est eē. q̄re si seḡt si necesse est eē q̄ cōtingit eē
 seḡtur si necesse est eē nō necesse est eē q̄d est inconueniens.
 Adhuc seḡt si cōtingit nō eē cōtingit eē: et si cōtingit
 eē nō necesse est nō eē. q̄re si sequit necesse est nō eē q̄ cōtin
 git nō eē. seḡtur si necesse est nō eē nō necesse est nō eē q̄d
 est icōueniens. Et dicendū q̄ Ā. i feri^o ostēdit istā p̄ntiaz
 si cōtingit eē cōtingit nō eē nō de quocūq̄ cōtingētī sed
 de cōtingētī nō necio q̄d pōt eē et nō eē et dī p̄tingēs na
 tū vel iūfinitū. q̄n aut sic argum̄tat necesse est eē q̄ cōtingit eē
 vel necesse est nō eē q̄ cōtingit nō eē nō accipiat cōtingens
 pro tali cōtingētī sed pro cōtingētī cōi q̄d est possibile ul
 pro cōtingētī q̄d est neciū et ita p̄ p̄ctm in utroq̄; argum
 to opposito. Adhuc forte dubitaret aliq̄s. na cū nō ne
 cessariū dicat p̄tingē impossibile aut est nō neciū q̄ ipossi
 bile dicit p̄tingē. Et dicendū q̄ nō ualet argumētū si nō
 neciū dī p̄tingē: q̄ istud nō neciū q̄d est impossibile. mul
 ta enī p̄nt stare cū p̄nte que nō sunt necesse stare cū ante et
 est p̄ctm fm p̄ns. Uel pōt dīci q̄ impossibile dī p̄tingē

ita tū q̄ impossibile eē dicat p̄tingē nō eē: et impossibile non
 eē dicat cōtingē eē: et sic nō est icōueniens q̄d cōcludit. p̄z
 igit ex p̄dictis q̄ neciū p̄tingē dī: ita q̄ necesse eē cōtingē
 eē: et necesse nō eē p̄tingē nō eē: et nō neciū ē cōtingē dī q̄
 p̄tingēs natū et iūfinitū dī cōtingē quoz utrūq̄; est nō neci
 um. de possibili aut p̄z q̄ possibile eē dī cōtingē eē: et pos
 sibile nō eē cōtingē nō eē que possibile et cōtingēs coiter
 p̄sequit in oib^o. Cōsequēter forte dubitaret aliq̄s de
 p̄uersiōe affirmatiuaz de cōtingētī et manifesta est p̄bat
 tio p̄sionis in p̄a et in ultia acceptioe cōtingētis p̄dicta
 in expōne l̄e. S̄z dubitari pōt q̄liter p̄bet earū p̄uer
 sio in scda acceptioe cōtingētis. s̄z adhuc manifesta est p̄
 batio p̄sionis ulis affirmatiue in illa sic si p̄tingat oē. b
 eē. a. cōtingit aliq̄d. a. eē. b. q̄ si nō: stabit oppositū. s̄. non
 cōtingit aliq̄d. a. eē. b. h̄ aut pōt eē uera dupl̄. s̄. ul^o q̄ nul
 lū. a. necesse est eē. b. uel q̄ necesse est oē. a. eē. b. si p̄imo
 mō: arguat sic. necesse est nullū. a. eē. b. ergo necesse ē nū
 llū. b. eē. a. s̄z h̄ nō pōt stare cū p̄mo. si scdo mō arguat sic
 necesse est oē. a. eē. b. ergo necesse est aliq̄d. b. esse. a. et h̄
 nō pōt stare cū p̄. s̄. cū hac cōtingit oē. b. eē. a. sic nec cuz
 hac cōtingit nullū. b. eē. a. que ei cōuertit sicut i feri^o pate
 bit. sic ergo p̄z cōuersio ulis affirmatiue de cōtingētī pro
 nō necio. Sed dubitatio est de p̄batiōe cōuersionis par
 ticularis affirmatiue de tali p̄tingētī. cōuertit enī sic. cō
 tingit aliq̄d. b. eē. a. ergo p̄tingit aliq̄d. a. eē. b. dico q̄ op
 positū pōt stare. s̄. nō p̄tingit aliq̄d. a. eē. b. et h̄ nō p̄bat cā
 q̄ necesse sit. a. eē. b. s̄z q̄ necesse est oē. a. eē. b. ergo necesse
 est aliq̄d. b. eē. a. nō v̄ eē icōueniens. h̄ enī nō v̄ repugna
 re p̄me cū utraq; sit pticularis affirmatiua. Ad h̄ v̄
 eē istātia p̄tra p̄sionē tā ulis affirmatiue q̄z pticularis af
 firmatiue de eodē cōtingētī sic. p̄tingit oēm hoiez eē mu
 sicū: q̄ cōtingit et nullū: p̄tingit et aliq̄d hoiem eē musi
 cū q̄ alnq; nō: sed iste cōuertit nō p̄nt in eade; acceptioe
 cōtingētis h̄ enī est cōuersa earū: cōtingit aliq̄d musicūz
 eē hoiem: et nō est de cōtingētī pro nō necio. q̄ necesse est
 oē musicū eē hoiez. Ad h̄ dicūt aliq̄ q̄ cōtingēs p̄ nō
 necio nō cōuertit in eade; acceptioe cōtingētis: sed cō
 uertit in cōtingēs cōe q̄d dī possibile: sic p̄z in exēplis tā
 positis ad istātia: et istud v̄ per modū que ponit Ā. ad
 p̄badū p̄uersiōne affirmatiuarū. q̄ enī nō sit p̄sio sem
 per in eodē sensu cōtingētis: semp̄ tū et ulr seḡtur cōtin
 gēs pro possibili: iō ostēdit tale cōtingēs. s̄. pro possibili
 seḡ in cōuertēdo: sic p̄z ex̄p̄sse ex l̄ra sua: alr enī descēdit
 set in sua p̄batiōe ad cōtingēs in oī acceptioe. Sed
 tūc dubitat cū negatiue ppōnes de p̄tingētī p̄ nō necio
 dico uses et si nō cōuertant in eade; acceptioe cōtingētis
 cōuertunt tū usq; in cōtingēs cōe q̄d dī possibile: et dcm
 est iā q̄ penit^o s̄z se h̄nt affirmatiue de eodē cōtingētī.
 Querit igit q̄re Ā. sepat cōuersiōne negatiuarū de cō
 tingētī pro nō necio a cōuersiōne aliarū negatiuarū: dī
 cēdo q̄ negatiue de cōtingētī nō necio nō cōuertunt cū
 tū nihil tale dicat de affirmatiuis de eodē cōtingētī. eade;
 enī rōne debuit h̄ determinasse de affirmatiuis q̄z de ne
 gatiuis cū s̄z se h̄eant. Ad h̄ nos videm^o aliq̄s ppō
 nes de cōtingētī pro nō necio affirmatiuas cōuertit i ea
 dē acceptioe cōtingētis. v̄bi gra. cōtingit oēm hoiez eē al
 bū uel aliq̄d hoiem eē albū q̄ cōtingit aliq̄d albū eē ho
 minē. h̄ enī est cōuersa de cōtingētī ad utrūlibet sic et p̄
 positio que p̄uertit. q̄ nō ulr uerū est q̄ ppōnes affirma
 tiue et de cōtingētī nō necio nō p̄nt p̄uertit i eade; accepti
 one p̄tingētis. Propterea puto q̄ dicendū sit q̄ ppō
 de cōtingētī nō necio. absolute loquēdo cōuertit i eade;
 acceptioe cōtingētis. s̄z cōtingēs nō neciū dividit p̄ na
 tū et iūfinitū l̄; Ā. nō dividat ea h̄: s̄z loquat de eis in rō
 ne cōi cōprehēdēdo ea per nō neciū: cōtingēs aut nō ne
 cessariū q̄d est iūfinitū uere uel ad utrūlibet: uere cōuertit
 pōt temp̄ in eade; acceptioe cōtingētis et p̄z per ex^m p̄ri
 mo dictū. et dico cōtingēs iūfinitū uere q̄d e q̄liter penit^o
 se h̄et ad eē et nō eē: cōtingēs aut nō neciū q̄d est natum

q̄ sunt
dicitur

no. iustitiam

No. iustitiam q̄ bonum est
et valde nominandum.

No. q̄ negatiue

No. ostēdēt bonum

No. b̄n

No. h̄ ad h̄m p̄necesse est nō eē am̄m nō eē q̄ ista cōsequē
 nā se q̄nt et p̄ legem sub alternaz q̄ p̄ma est in 3° ordī
 et. 2° est in 2° ordī

No. q̄ nō p̄tingit eē dicitur manerē m̄cē q̄ h̄ nō p̄tingit
 eē dicitur m̄cē ista p̄necesse est eē et ista m̄cē ista nō h̄
 nō eē p̄legē dicitur. q̄ p̄ma dicitur m̄cē ista.

11. b. c. 1. 6
Ber...

no puerit nisi in ptinges coe qd est possibile. et pz exem
 plu per instatia supius posita in opponedo. et ro huius est
 qd ptinges natu het cam ad ipm ordinata que in ipediri
 pot. vñ cu pdicat aliqd accis sic natu de sbto idiffereter
 se het ad ee et no ee qd ca eius pot ipediri: ut cu di contigit
 hoiem musicu ee: ho entz het potetia nale ut musicus sit:
 vñ magis se het ad hoc ut musicus sit qz ad oppositum de
 sui nã: tale aut continges qd het cam ordinata determinat
 sibi sbm. vñ tale accis. s. natu cuz subijct suo sbto: tm ad
 ee se het: ut cu dico contigit musicu ee hoiem. pz igit qd co
 tinges natu no couertit usqz in continges eiusde acceptio
 nis. signu et ad h est qd ptinges natu cu couertit per op
 positas qlitates no puerit nisi in continges coe. ptingens
 aut in infinitu cu puerit ponit in eade acceptioe sicut de
 terminat iferi in capo de contingeti. pz igit qd ptinges no
 neciu couertit in eade acceptioe ptingetis absolute lo
 quedo. no tm in oi mo ei sed ipm fm qd est ad utruilibet
 uere et infinitu sic couertit: continges vo natu no. et ppter ea
 descendeat Ape. ad pbadu couersione affirmatiuarum
 in spalib acceptioib ptingetis sed in coi tanqz osteds
 ulr seq ptinges coe pro possibili uerutu hic no solu inte
 dit ostede sed puerione in oi acceptioe et adhuc satis suf
 ficat sua pbatio: sic pz in exponedo lram. Sed tuc for
 te dubitabit ulterio aligs si ptinges natu in affirmatiuis
 no puerit in ptinges natu sed in continges coe cu filr sit
 in negatiuis de eode ptingeti: qre no dicit in affirmatis
 ipm. distiliter puerit alyz sicut dicit in negatiuis. Et pu
 to qd h sit qd no sepat h continges natu a contingeti thmito
 sed pfuse loquit de eis coprehededo utruqz per no neci
 um. si eni descidisset in ptingeti no necio distigues mo
 dos ei per natu et infinitu et determinasset sepatim puer
 siones nati et infiniti tanqz diuisaru acceptioib ptingentis
 sicut determinat pueriones ptingetis necy et non necy
 tuc dixisset ptinges natu distilr se hẽre fm puerione ali
 is modis ptingeti. Et filr cu h sciẽdu qd negatiua de
 ptingeti no necio neutro mo ei couertit in eodez sensu
 ptingetis. qz utruqz pro possibili et no in se sicut di inferi
 us et ideo sepauit ipm ab alyz: sed affirmatiua de contin
 geti no necio ptim puerit in eode sensu ptingetis et par
 tim no et id no sepauit ei puerione ab alyz affirmatiuis
 qz sufficit qd filr puerit alyz affirmatiuis qz tuz ad aliqd
 sine eo qd absolute loquit hic de contingeti tali no distil
 guẽdo ipm per modos ei. Sed tuc dubitat qre Ape.
 no distiguit h natu ab infinito h cofuse utit eis. et dico qd
 est qd hic determinat puerione in terminis ipse aut no i
 diget uti in sequẽtib puerione in terminis contingetis
 nati et infiniti sepatim ad filloz pfectione sicut pz inferius
 ispiciẽdo fillos de ptingeti et id hic no distiguit ptinges
 natu ab infinito ut sepatiz determinet de earu puerione.
 Ex hys ergo pz qd ptinges natu et infinitu filr se hnt in ne
 gatiuis quatu ad couersione in terminis. utruqz eniz co
 uertit in ptinges coe et non in seipm. et qd in affirmatiuis
 distilr se hnt qz ibi puerit ptinges infinitu in seipm sed
 ptinges natu in ptinges coe semp tm manet ueru qd con
 tinges no neciu couertit in eade acceptioe contingentis
 absolute loquedo. nec plus sigt text Ape. ex hys igit pz
 rnsio ad instatia facta ptra puerione affirmatiuaruz de
 no necio. Ad hoc aut qd obm est de pbatione puer
 sionis earu dicẽdum qd ultimo couerla. s. necesse est ali
 qd. b. ee. a. no pot stare cu pma. s. ptingit aliqd. b. ee. a. qz
 uis utraqz sit pticularis affirmatiua. in necessarijs enim
 idẽ est dicẽ pticularẽ ee uera et ulem et econuerlo pp ne
 cessaria hitudine terminoz. ppones enim necessarie re
 ducunt ad aliquẽ modu iheredi per se fm qd dixim ex
 itetione Ape. in h postẽ. sola per se iheretia sunt necia.
 vñ idẽ fm re est dicẽ ista ppone pticularẽ necesse est ali
 qd. b. ee. a. stare cu pma et dicere hac ulem stare cum ea.
 s. necesse est oẽ. b. ee. a. sed h ulem no pot stare cuz pma. s.
 hac. ptingit aliqd. b. ee. a. sicut nec cu ista ptingit aliqd. b

no ee. a. que ei couertit et ita pz qd ista pbatio sufficit ad
 pbadu ta ulem qz pticularẽ affirmatiua de ptingeti no
 necessario couertit absolute loquedo. pz et qd pbõ Ape.
 qz uis breuis sit ostedit couersione ee in oi acceptioe co
 tingetis. Et sequẽter forte dubitat de couersione ne
 gatiuaru de contingeti. et pmo de hoc qd dicit ptingere no
 ee eo qd ex necessitate no uest et eo qd no ex necessitate in
 est filr puerit negatiuis de inee et de necessario. si eni ita
 sit cu continges natu et infinitu dicant contingẽ eo qd no ex
 necessitate insunt utruqz enim est no necessariu seq qd
 ta continges natu qz infinitu filr couertant illis de inesse et
 de necessario. Et dicẽdu qd continges natu et infinitum
 no dicunt solu contingere no ee sed et contingere ee. pting
 gere aut no ee ex eo qd no ex necessitate inest di h solum
 et p cise contingere no ee nullo supaddito: et id no coprehẽ
 dit h continges natu uel infinitu sub eo qd dicit no ex ne
 cessitate iesse. Ad cui itelligetia notadu qd aliter ac
 cipit hic no neciu et supi in distinctione ptingetis. supi
 us enim accipiebat pro contingeti nato et infinito tm. h aut
 accipit put est coe contingeti nato et infinito et necessario
 et fm qd cadit in scdo ordine modaliu. ibi enim cadit no
 necessariu et couertit cu contingẽ no ee et illud contingere
 no ee cotinet sub se necesse no ee et ptingere. qd pot esse
 et no ee. Accipit ergo hic Ape. contingere non ee pro ipso
 coi ut cadit in scdo ordine modaliu et h absolute et p cise
 put cadit sup no ee. Accipit ergo hic Ape. no ex necessi
 tate inee put couertit ei qd est contingere no inee in coi
 fm ta dictu modu. attribuit igit h couersio et qd est con
 tinges no inee p cise ut solu cadit continges sup no esse: et
 ita ab ista couersione excludit continges natu et infinitum
 que no tm dicunt contingere no ee sed et contingere esse.
 Sed tuc forte dubitat cu ptingere no ee sit coe ad ne
 cesse fm no ee ad possibile qd pot ee et no ee: et ptingere
 no ee in coi couertit in terminis sicut dictu est. et qd in
 uenit in gne opz iueniri in aliq sui spe sed no repit i coi
 tingeti qd pot ee et no ee ut dictu est ergo repit tm in con
 tingeti fm qd continges di ex necessitate no iesse. suffice
 ret ergo dicere qd continges no ee in eo qd ex necessitate
 no inest couertit: et pro nihilo addit uel in eo qd non ex
 necessitate inest qz in h coi no ex necessitate inee no iue
 nit ista couersio nisi pro hoc suo coteto ex necessitate no
 inee. Et dicẽdu qd huius couersio per se et per pus inest
 contingeti coi. s. qd est possibile per posteri aut contingeti
 bus sub ipso in eo qd contingetia sunt. et ideo ne puet qd
 econuerso se het dicit qd contingere no inee in eo qd ex ne
 cessitate no inest et in eo qd no ex necessitate inest couer
 tit hoc mo: addedo coe spali: no inueniat hec ppetas
 nisi in illo spali. Sed tuc dubitabit forte aligs cuz su
 peri iueniat in quolibet inferiori et ubicuqz iuenit ipsuz
 supius et iuenit ppria passio ei tuc in quolibet pticula
 ri contingeti di iueniri hec ppetas couertedi que sequit
 continges fm qd est coe. Et dicẽdu qd cu aliquod supius
 cotinet sub se plura inferiora contingit illa inferiora duplr
 considerari. s. aut quo ad nam sui supioris saluari in inferio
 rib. aut quo ad nam qua addit iferi supra supi si pmo
 consideret ipm inferi sic in ipso saluant pprie passiones
 supioris. si scdo mo nequaqz et istud pz iducẽdo in oib
 filr ergo est de contingeti. continges possibile cotinet sb se
 continges qd est necessariu et qd est no necessariu. ptingit
 igit considerare utruqz continges spale duplr. s. aut quo ad
 nam contingetis simplr repiri et saluari i utroqz et sic utru
 qz couertit vñ continges no necessariu in quatu continges
 est couertit in no continges pro possibili sicut patebit p
 ter: aut quatu ad nam necessary et no necessary qua sup
 addit contingeti simplr et sic continges qd est necessarium
 couertit sicut et ppõ de necio. sed continges qd est no ne
 cessarium no couertit sicut dicit in lra et sic manifesta est
 intetio Ape. per nam enim contingetis simplr couertitur
 utruqz spale continges et id no solu attribuit hac pñsiones

No. dicit
 No. dicit
 No. dicit

No. dicit

No.

cōtingētī qđ est necessariū sed ēt ptingētī pro possibili. z dico s̄m qđ cadit sup nō esse sed in per naturā p̄p̄iā utri usq; ptingētis est qđ alterū p̄uertit in eodē sensu z reliqu us nō: z ideo ad h̄ p̄siderādo dicit qđ negatiua de ptingētī necessario p̄uertit z negatiua de ptingētī necessario nequaq;.

¶ Si ad h̄ forte dubitaret aliqs. videt enī qđ ex emplū qđ ponit de ptingētī qđ dī ptingē eo qđ nō ex necessitate iest p̄tēdat qđ ptingēs ad utrūlibet negatiuū cōuertat. hec enī p̄positio est ad utrūlibet. ptingit nullāz tunicā eē albā: ptingit enim ēt oēm tunicā eē albā. Et dicēdū qđ nō exēplificat in his terminis qđ intēdat ptingēs ad utrūlibet p̄uertit: sed qđ intēdit ptingēs cōe cadēs sup nō eē p̄uertit per naturā sui. uerūm ponit exēplū de ptingētī ad utrūlibet qđ impossibile est exēplificare de ḡnē nisi in aliqua sui specie. Cū ergo in indicto exēplo sit natura cōtingētis ad utrūlibet: z nā ptingētis cōis: nō docet cōuertē illud s̄m nām ptingētis ad utrūlibet: sed s̄m nām ptingētis simpliciter. z hoc patet per p̄bōem p̄uertionis eius cū dicit pro opposito p̄clonis istā. necesse est aliqđ albū eē tunicā. si enim accipit ptingēs in ista p̄uertione ptingit nullā tunicā eē albā pro ptingētī ad utrūlibet cū dicat oppositū p̄clusi. s̄. nō ptingit nullū albū eē tunicā: nō deberet accipere istā p̄uertit cū hac. necesse est aliqđ albū eē tunicā. sed cū illa z cū ista sub disiunctioe: necesse est nullū albū eē tunicā: cōtingētī enim nato uel infinito opponit tā necessariū qđ impossibile: ptingētī autē cōi tū i/ possibile. sic ergo patet solutio. patet ēt solo dubōnis que solet eē de p̄bōne cōuertionis p̄dicte: bñ enim p̄bat id qđ intēdit sicut patet: sed nō bñ p̄baret si sua intētio esset cōtingētis ad utrūlibet posse cōuertit.

¶ Consequenter dubitat de eo qđ dicit de ptingētī nato z infinito. dicit enī qđ negatiua ulis de tali ptingētī nō p̄uertit in terminis. sed videt qđ sic per talē rōnem. Dī inest p̄se superiori inest z cuiuslibet inferiori ut sensibile qđ iest aial iest cuiuslibet aial i sp̄ali. sed cōuertit simplr in terminis iest ptingētī simpliciter qđ est cōe z cōtinet s̄ se ptingēs natū z infinitū: igitur idē ierit ptingētī nato z infinito z loquor de p̄p̄onibus negatiuis.

¶ Adhuc si aliqđ duo p̄uertunt eodē addito eis adhuc p̄uertent: sed iste due p̄p̄ones p̄uertunt: nullū. b. est. a. z nullū. a. est. b. quōcūq; accipiat in eē. s̄. siue ut nūc siue simplr ergo addito ptingētī eis adhuc cōuertent qđ cūq; mō accipiat ptingēs.

¶ Adhuc qđ sequit ad p̄ns sequit ad aīns. sed ptingē nō eē simpliciter sequit ad cōtingēs natū z infinitū: z ad ptingē nō eē simplr sequit p̄uertio in terminis. ergo p̄uertio in terminis sequit ad ptingēs natū z infinitū.

¶ Adhuc si cōtingit nullū. b. eē. a. p̄ngit nullū. a. eē. b. z accipio cōtingēs pro nato uel infinito. qđ si nō sequit oppositū stabit. s̄. nō ptingit nullū. a. eē. b. z cū hac p̄uertit necesse est aliqđ. a. eē. b. z si necesse est aliqđ a. eē. b. necesse est aliqđ. b. eē. a. z hoc est incōpossibile p̄mo quare videt qđ p̄uertio sit bona. Et dicēdū qđ ulis negatiua de ptingētī nato uel infinito s̄m qđ tale est: nō p̄uertit in terminis z tā eius dicta est in expōne lre.

¶ Ad p̄m ergo obiectū dicēdū est qđ per nām ptingētis simplr iolēti in cōtingētī nato z infinito pōt fieri cōuersio s̄m qđ obiectif respiciēdo in ad p̄p̄az nām ptingētis natū z infinitū s̄m qđ huiusmodi sic nō p̄uertit z hoc vult Ape. hic. z per h̄ patet solo ad terminū z illud satis patet per p̄us dicta de cōuertione cōtingētis negatiuū.

¶ Ad 2^m dicēdū qđ eodē addito p̄uertibilia: idē utrobīq; faciētis adhuc māet p̄uertibilia. sed cū dī nullū. b. ptingit eē. a. z ptingit nullū. a. eē. b. hoc ipm cōtingit nō idē facit utrobīq;. si enim in p̄ma p̄p̄one denotet cōtingētīā natā uel infinitā. in se cūda denotat ptingētīā in cōi z s̄m qđ patet manifeste in terminis. si enim dicat ptingit nullū hōiem eē albū hic dī ptingēs ad utrūlibet. si autē cōuertat sic cōtingit nullū albū eē hōiem dī hic cōtingēs pro possibili qđ qđē ptingēs cōe est. Un̄ is est sensus. nō necesse est aliqđ albū eē hōminē. z ita patet r̄nsio ad obm qđ cōtingēs additū utrobī

qđ nō facit idē. ¶ Ad ultimū dicēdū qđ bñ p̄bat p̄p̄em ulem negatiuā de cōtingētī nato uel infinito cōuertit in cōtingēs cōe z s̄m genus z hoc uerū est z cōcedendū est si sua p̄batio nō cogit qđ cōuertat in eadē acceptione p̄tingētis. hoc enim falsum est.

¶ Adhuc dubitat de hoc qđ dicit p̄ticularē negatiuā de tali cōtingētī p̄uertit in terminis z h̄ fore manifestū in sequētib⁹ ubi loquitur de cōtingētī cū tñ ibi nō faciat mētionē de tali p̄uertione p̄ticularis. Et dicēdū qđ dicit hoc eē manifestū per sequētia qđ talis p̄ntia patet manifeste per ea que dicta sunt h̄ z que dicent in cap⁹ de cōtingētī. h̄ enim dicit qđ p̄ticularis affirmatiua de tali ptingētī cōuertit simpliciter in terminis. in cap⁹ de cōtingētī dicit qđ p̄ticularis affirmatiua de tali cōtingētī p̄uertit cū p̄ticulari negatiua de eodē per oppositas q̄litates. ex hys manifeste sequit qđ p̄ticularis negatiua de tali cōtingētī cōuertit simpliciter in terminis.

¶ Ad h̄ ergo qđ summatim h̄eat intētio z intelligētia huius cā de cōtingētī nōndū: qđ necessariū z cōtingēs natū z infinitū dicuntur cōtingē eē. impossibile autē z cōtingēs natū z infinitū dicuntur cōtingē nō eē z hec duo sunt qđ spēs cōtingētis. dī etiā possibile eē cōtingē eē z possibile nō eē ptingē nō eē sumpto cōtingētī s̄m genus.

¶ Ad h̄ affirmatiue de cōtingētī in oī acceptione eius tā determinata cōuertunt in eadē acceptione cōtingētis eo mō quo affirmatiue de in eē z de necessario.

¶ Adhuc negatiue de cōtingētī sumpto s̄m genus z s̄m necessariū nō eē dī cōtingē nō eē s̄m p̄uertunt negatiuis de in eē z de necessario.

¶ Adhuc in negatiuis de cōtingētī nato uel infinito aliter est qđ in alijs negatiuis. in istis enim nō cōuertit in terminis ulis negatiua. p̄ticularis autē negatiua cōuertit sed in alijs ecōuerso est.

¶ Adhuc nōndū qđ cōtingētī nato uel infinito opponit tā impossibile qđ necessariū. ptingētī vō sumpto s̄m genus z s̄m qđ necessarium dicit contingere opponitur tñ impossibile.

¶ His vō determinatis dicēdū est per que z quādo z quō sit oīs silis. Postea vō dicemus de demōstratione. Prius enī dicēdū est de sillo qđ de demōstratione: eo qđ ulio: est silis. Nā demōstratio qđem silis est. Silis vō nō oīs demōstratio.

¶ Post qđ determinauit Ape. de hys quoz cognitio aīdit p̄ncipale negatiuū. s̄. silim z demōstrationē. hic intendit de negocio p̄ncipali. s̄. de sillo z demōstratione. z diuidit i p̄hemitū z tractatū. tractat⁹ incipit ibi. Qñ ergo tres termini. In p̄hemio sic p̄cedit. p̄mo dat intētionē cū cōtīnuatione dīctorū ad dicēda z cū mō p̄cedēdi dicens qđ cū hec determinata sunt dicēdū est per que sit silis. s̄. qđtū ad terminos z p̄p̄ones: z qñ qđtū ad figuras: z quō qđtū ad modos. z postea dicēdū est de demōstratione z hec est l̄ h̄s vō z c̄. Secūdo assignat cām cū mō p̄cedēdi dicens qđ p̄us dicēdum est de sillo qđ de demōstratione qñ silis est ultor: z ita p̄or: z h̄ est p̄rius vō de sillogismo.

¶ Quādo igit tres termini sic se hñt ad inuicē ut postremū in toto sit mediū z mediū in toto p̄mo: uel sic uel nō sic: necesse est extremitatū eē silim p̄fectū. Uoco autē mediū qđ z ipm in alio z aliud in ipso est: qđ z positioe mediū est. Extrema vō qđ z in alio z in quo aliud est. Si enī. a. de oī b. z. b. de oī. c. necesse est p̄dicari de oī. c. a p̄us enim est dictū quō de oī dicemus. Si militer autē z si. a. de omni. b. b. autem de omni. c. quoniam. a. nulli. c. in erit.

*Nō. de p̄p̄one p̄mē fū
In quo dīstrat.*

*Nō qđ sit mediū
qđ est p̄fectū
In alio z in quo aliud est
mediū*

*Nō. si ex t̄ma qđ
dicit qđ est p̄fectū
In alio z in quo aliud est
mediū*

*Nō. qđ de aīstōnē dicit qđ postremū dī h̄ cū p̄ntōne
dī h̄ mediū In toto p̄mo In h̄o v̄lūt qđ ad mediū
ē qđ nō p̄lū qđ ad rōm qđ h̄ p̄ qđ h̄ qđ
dī h̄ alib⁹ nō p̄lū h̄llōr̄ z h̄ p̄m̄ a h̄ qđ qđ
ē h̄llōm h̄or v̄lūt p̄ r̄p̄ōne. qđ dī h̄ h̄
uīnū dī h̄ qđ*

*Nō. qđ postremū ē In toto mediū est mediū p̄ntōne
In aī p̄m̄ illa qđ mediū ē In toto p̄mo est v̄p̄m̄
In mediū p̄ntōne*

*Nō. qđ si ex t̄ma
In h̄o dī h̄ h̄
qđ dī h̄ dī h̄
qđ dī h̄ dī h̄
p̄ntōne*

Conter icpnt tractat^o qui p^o didit in ptes duas. In p^o agitur de fillo. in 2^a de dem^oratione. et continet ps p^o totu^m l^o p^oz. 2^a vo totu^m libz posteriorz. p^o in duas. in p^o determinat de fillo ostētiuo. in 2^a ut in 2° libro determinat de fillo ex ipotesi. et dico fillo ex ipotesi in quo supponit aliqd p^o ter pncipales pmissas siue illud sit ppō siue pprietas terminū uel ppōnis uel sic. in p^o determinat de fillo fm suū fieri et eē. in 2^a fm suū posse. p^o didit in pncipale et icidi mus in quo remouet dubōem circa determinata in p^o l^o et icipit ibi. Differt aut in pstruēdo et c. **I** Prima adhuc didit i duas. In p^o determinat de gnōne filloz. i 2° cū dicit **L** quō aut reducemus. **D**e eorū dē reductiōe: ad gnōtiōnē aut fillo duo ptinet. s. ordiatio mediū respectu extreorū et eiusdē inuētiō. iō p^o in duas. in p^o determinat ordinationē mediū respectu extreorū. in 2^a cū dicit **Q**uō autez idonei erim^o. **D**eterminat eiusdē inuētiōnē. p^o adhuc in duas. in p^o determinat de fillo. in 2^a cū dicit **Q**uā aut puerunt extremitates. **D**e qbusdā fillo anertis et i ipis reducēdis. **S**z hīc posset forte aliqs dubitare de ordie. pus enī videt q sit mediū inuētre qz inuētiō ordiare. Sed dicēdū q hoc uerū eēt si deberet inuētri id qd est mediū nūc aut docet inuētre mediū in rōne mediū: ad quā inuētiōnē via est ipsa ordiatio: et iō posterior est inuētiō mediū in rōne mediū qz etus ordiatio et iō patet ordo. aliter aut et forte melius possent didi ille due ptes. ad filloz enim gnōnem regrit ut cognoscat ex qb^o et ex qlib^o fiat fillo et ars et ptas faciēdi ipm. **D**iuidit ergo in duas. in p^o docet ex qb^o et qlib^o fiat fillo simpliciter. In 2^a cum dicit **L** quō aut idonei. **D**eterminat artē et ptatem faciēdi fillos. et patet ordo. pus enī est scire ex qb^o et qlib^o hēat res fieri qz tradat ars faciēdi ipam et h est dīfio fillo distinctiōi duorū l^o post^o. et fm istū modū debet sic fieri diuīfio. illa ps in qua determinat de fillo simpliciter fm eē diuīdit in duas. In p^o determinat gnōnem filloz et ptatem faciēdi eos. in 2^a eoz reductiōnē cū dicit **Q**uō aut reducemus. **I** Prima in duas. In p^o determinat gnōnez fillogisimoz. in 2^a artē et ptatem faciēdi eos cuz dicit **Q**uō aut idonei. **D**einceps psequēdū est filloz gnōnem fm ordinē et modū scriptū. cogicē aut ex qbus et qlib^o sit fillo hīc pōt per cognitionē ordinationis mediū respectu extreorū et diuīdit in duas. In p^o igit pte determinat istam ordinationē et quedā supposita uerificat. In 2^a cum dicit **Q**uā aut habemus de qb^o. **Q**uōdā correlariuz ex dictis manifestat. p^o in duas. In p^o determinat ordinationēz mediū respectu extreorū quedā pncipia supponendo. In secūda cū dicit **Q**uā igit qui in hīs figuris sūt. **J**ostēdit que mediata sunt. p^o in duas. in p^o determinat ordinationē mediū ad extrema in fillo qui est sine mō. In secūda cū dicit **Q**uā aut diūsum est in eē. **I**n fillo qui est cū mō. p^o in duas. in p^o determinat istā ordinationē in triplici figura. in secūda cū dicit **P**alā aut est qm oibus. **Q**si correlarie manifestat quedā que sūt manifeste ex pte pcedēti. p^o in tres fm nūm triū figurarū in qb^o docet ordinationē mediū ad extrema in fillo qui est sine mō. In p^o itēdit de ista ordinatione in p^o figura et diuīdit in duas. in p^o determinat oēs cōiugationes p^o me figure cōplete. in secūda cū dicit **P**alā aut et qm. **D**uo correlaria ex pdictis manifeste cōcludit. p^o in duas. in p^o determinat iugationes ules. in secūda ut ibi. **S**i at h qdē terminoz. **I**ugationes p^o ticulares. p^o in duas. i p^o determinat iugationes ules utiles. in secūda cū dicit **S**i vo p^o mū. **I**nutiles. In p^o p. sic pro p^o dat dispōnē terminoz in modis ulibus p^o me figure dicens qz qm tres termini sic se hnt ut mediū de postremo affirmat ulr. p^o mū aut de medio affirmat uel negat ulr et hoc sigt duos p^o mos p^o me figure: tūc necesse est esse fillo pfectū pcludētē maiorē extremitatē de miore que qdez extremitates sunt in rōne extremitatum et h est **Q**uā igit tres termini. **S**ecūdo exponit qz terminus in hac fig^o

fit mediū et que sunt extrema dicēs qz mediū uocat hīc qd sbicif maiori extremitati et pdicatur de miore: extreorū aut postremū est qz tū sbicif. p^o mū aut qd tū pdicatur et h est **V**oco aut mediū. **T**ertio ponit iugationes utiles. et sunt due quarū p^o ma pstat ex ulib^o affirmatiuis et pcludit ulem affirmatiuā et p^o cif per dici de oi et h est. **S**i enī. a. de oi. **S**ecūda vo pstat ex maiori uli negatiua et miore uli affirmatiua et pcludit ulem negatiuā et p^o cif per dici de nullo et h est **S**ilr aut. **S**i vo p^o mū qdē oi medio iest. mediū vo nulli postremo nō erit fillo extremitatū: nihil enim necessariū accidit eo qz hec sint. **N**ā et oi et nulli postremo ptingit p^o mū iēē. qre neqz ule neqz p^o ticulare uerū: cū aut nihil sit necessariū per hoc: non erit fillo. **T**ermini vo oi inesse aial hō equis ut nulli aial hō lapis. **S**ilr nec qm p^o mū medio nec mediūz postremo ulli iest: nec sic erit fillo. **T**ermini vo in eē sciētia linea medicia: ut nō iēē sciētia linea vnitas. In ulib^o ergo terminis manifestū in hac figura qm erit et qm nō erit fillo et qm cū est fillo: necessariū est terminos sic se hēe ut dixim^o et si sic se habēt quoniā erit fillogisimus.

Conter ponit iugationes ules iuriles et ponit duas qz rū p^o pstat ex maiore affirmatiua et miore negatiua ostēdit eā eē iutile per istātiā in terminis. ponit enī terminos in qb^o cū pmissis stat ules affirmatiua et alios in qb^o stat ules negatiua ex quo pcludit: qz nihil segtur ex tali dispōne: et est vis rōnis fundata sup hāc maximā. **S**i vnū oppositorū pōt stare cū pmissis reliquū nō sequit: et ita cū utraqz stare possit cū talib^o pmissis. s. ules affirmatiua et ules negatiua in tali dispōsiōne neutra segtur et ita nihil sequit: et hec est. **S**i aut p^o mū et c. **S**ecūda pstat ex duab^o negatis quā ostēdit inutile. silr per istātiā in terminis ponēs tres terminos in qb^o cōtingit p^o mū in eē postremo ulr et alios terminos in qb^o remouet p^o mū a postremo ulr et h est **S**iliter vo nec. **S**i aut hīc qdē terminoz ulr ille vo p^o ticulariter ad aliū: qm ule qdē ponit ad maiorē extremitatē uel pdicatiuū uel p^o uatiuū. p^o ticulare vo ad miore pdicatiuū: necesse est fillo eē pfectū. **Q**uā aut ad miore et qlibet mō aliter se hēant termini impossibile **D**ico aut maiorē extremitatē in qua mediū est: miore que sub medio est. **I**n sit. a. qdē oi. b. b. aut alicui. c. ergo si est de oi pdicari qd in pncipio dictū est necesse est. a. alicui. c. iēē. **E**t si. a. qdē nulli. b. iest. b. autē alicui. c. necesse est. a. alicui. c. nō in eē. **D**eterminatū est enī de nullo qmodo dicim^o: qre erit fillo pfect^o. **S**ilr aut et si indefinitus sit. b. c. pdicatiuū: nā idē erit indefinito et p^o ticulari sumpto. **S**i aut ad miore extremitatē ule ponat uel pdicatiuū uel p^o uatiuūz nō erit fillo nec affirmatiu^o nec negatiuus indefinita sumpta uel p^o ticulari. ut si. a. qdē

No. qz p postremūz iustitū / No. qz iustitū in p^o mū aut qd tū pdicatur et h est Voco aut mediū. Tertio ponit iugationes utiles. et sunt due quarū p^o ma pstat ex ulib^o affirmatiuis et pcludit ulem affirmatiuā et p^o cif per dici de oi et h est. Si enī. a. de oi. Secūda vo pstat ex maiori uli negatiua et miore uli affirmatiua et pcludit ulem negatiuā et p^o cif per dici de nullo et h est Silr aut. Si vo p^o mū qdē oi medio iest. mediū vo nulli postremo nō erit fillo extremitatū: nihil enim necessariū accidit eo qz hec sint. Nā et oi et nulli postremo ptingit p^o mū iēē. qre neqz ule neqz p^o ticulare uerū: cū aut nihil sit necessariū per hoc: non erit fillo. Termini vo oi inesse aial hō equis ut nulli aial hō lapis. Silr nec qm p^o mū medio nec mediūz postremo ulli iest: nec sic erit fillo. Termini vo in eē sciētia linea medicia: ut nō iēē sciētia linea vnitas. In ulib^o ergo terminis manifestū in hac figura qm erit et qm nō erit fillo et qm cū est fillo: necessariū est terminos sic se hēe ut dixim^o et si sic se habēt quoniā erit fillogisimus.

No. qz p postremūz iustitū / No. qz iustitū in p^o mū aut qd tū pdicatur et h est Voco aut mediū. Tertio ponit iugationes utiles. et sunt due quarū p^o ma pstat ex ulib^o affirmatiuis et pcludit ulem affirmatiuā et p^o cif per dici de oi et h est. Si enī. a. de oi. Secūda vo pstat ex maiori uli negatiua et miore uli affirmatiua et pcludit ulem negatiuā et p^o cif per dici de nullo et h est Silr aut. Si vo p^o mū qdē oi medio iest. mediū vo nulli postremo nō erit fillo extremitatū: nihil enim necessariū accidit eo qz hec sint. Nā et oi et nulli postremo ptingit p^o mū iēē. qre neqz ule neqz p^o ticulare uerū: cū aut nihil sit necessariū per hoc: non erit fillo. Termini vo oi inesse aial hō equis ut nulli aial hō lapis. Silr nec qm p^o mū medio nec mediūz postremo ulli iest: nec sic erit fillo. Termini vo in eē sciētia linea medicia: ut nō iēē sciētia linea vnitas. In ulib^o ergo terminis manifestū in hac figura qm erit et qm nō erit fillo et qm cū est fillo: necessariū est terminos sic se hēe ut dixim^o et si sic se habēt quoniā erit fillogisimus.

117. b. i. e. s. t. b. a. u. t. o. i. c. i. e. s. t. Termini
et sic de his terminis. q. figura
q. s. i. b. i. n. u. l. l. i. n. o. e. s. t. b. i. d. e. i. q. d.
b. i. d. e. i. q. d. a. u. t. b. i. d. e. i. q. d. a. u. t. b. i. d. e. i. q. d.

alicui. b. i. e. s. t. b. a. u. t. o. i. c. i. e. s. t. Termini **¶** o i
eē bonū habit⁹ prudētia. ubi nō iēē bonū
habit⁹ idisciplina. **¶** Rursum si. b. qdē nulli
c. a. **¶** o alicui. b. i. n. e. s. t. u. e. l. nō. i. e. s. t. u. e. l. nō. o. i. i
est nec sic erit fill's. Termini ubi iēē albus
equus cignus. ubi nō iēē albū equus coruus
¶ Idē aut⁹ z si. a. b. i. d. e. f. i. n. i. t. u. m. s. i. t. **¶** Nec qm vn⁹
ad maiorē qdē extremitatē ulē qdē fuerit
aut p̄dicatiūū aut p̄uatiūū. Ad minorem
¶ o p̄uatiūū p̄ticulare nō est sillogismus:
uel idefinito uel p̄ticulari sumpto: ut si. a.
quidē o. i. b. i. n. e. s. t. b. a. u. t. a. l. i. c. u. i. c. n. o. : u. e. l. n. o.
o. i. i. n. e. s. t. : c. u. i. e. n. i. z. a. l. i. c. u. i. n. o. i. e. s. s. e. m. e. d. i. u. m. h. o. c.
z oē z nulli segtur p̄mū. **¶** Nonant⁹ termi
ni aial hō albū: deinde de quib⁹ albū non
p̄dicat hō sumant⁹ cignus z nix: ergo aial
de vno quidē oī p̄dicat de altero **¶** o nul
lo. quare nō erit sillogismus. **¶** Rursum si. a.
quidē nulli. b. i. s. i. t. b. a. u. t. a. l. i. c. u. i. c. n. o. i. n. s. i. t. . z
sint termini inaiatū hō aial. deinde sumā
tur termini de quib⁹ nō p̄dicat hō cignus
z nix: ergo inaiatū de vno quidē oī p̄dica
tur: de altero **¶** o nullo. nā z inaiatum de
hoc quidē oī de illo **¶** o nullo p̄dicat. **¶** Am
plius qm idefinitū est alicui eoz que sunt
c. nō i. n. e. e. b. u. e. r. ū. e. s. t. z. s. i. n. u. l. l. i. i. e. s. t. z. s. i. n. o. o. i.
qm alicui nō iest. Sumptis aut huiusmo
di terminis uelut nulli i. n. e. e. nō fit sillogis
mus: hoc enim dictū est p̄us. **¶** Manifestū
est ergo qm in eo qui sic se hnt termini nō
erit sillogismus: eēt enim z in his. **¶** Similit⁹
aut ostēdet z si vniūsale ponat p̄uatiūū.

¶ Consequēter determinat p̄iugōnes p̄ticulares z diuidit
in duas. In p̄^o determinat p̄iugōnes p̄ticulares ubi al
tera pp̄ō est ulis. In sc̄da cū dicit. **¶** Nec si ambo iterual
la. **¶** ubi utruq; est p̄ticulare. In p̄^o sic p̄cedit. p̄^o dat regu
lā rectificatē oēs p̄iugōnes p̄ticulares q̄rū altera est p̄ti
cularis dicēs q̄ qm altera pp̄ō est ulis z altera p̄ticlaris
si maior sit ulis affirmatiua uel negatiua. minor aut p̄ti
cularis affirmatiua erit fill's p̄fect⁹. quocūq; aut alto mō
fiat nō erit z h est. **¶** Si aut hīc qdē. **¶** Sc̄do determinat ip
sas p̄iugōnes z p̄^o utiles. ²o inutiles. utiles aut due sunt.
q̄rū p̄^o stat ex affirmatiuis z p̄ficif per dici de oī z h est.
¶ Infit enī. a. o. i. b. **¶** Sc̄da aut hēt maiorē negatiuā z p
ficif per dici de nullo. z hēc est. **¶** z si. a. qdē. **¶** Consequen
ter ponit p̄iugōnes inutiles. z p̄^o hntes minorē ulēm. ²o
cū dicit. **¶** Nec qm ad maiorē. **¶** hntes maiorē ulēm. p̄ce
dit ergo sic. p̄^o ponit duas p̄iugōnes hntes minorē ulēz
affirmatiuā z maiorē p̄ticulare affirmatiuā uel negatiuā
ostēdēs eas inutiles per instātiā in terminis z h est. **¶** Si
aut ad minorē extremitatē. **¶** Sc̄do sil⁹ ponit duas alias
hntes minorē ulēm negatiuā maiorē vō p̄ticulare affir
matiua uel negatiua z ostēdit eas eē inutiles per instātiāz
in terminis z h est. **¶** Rursum si. b. qdē. **¶** Consequēter
ponit duas inutiles p̄iugōnes hntes maiorē ulēm z mi
norē p̄ticulare negatiuā z sic p̄cedit. p̄^o ponit eas dicēs
eas eē inutiles z h est. **¶** Nec qm quidē ad maiorē. **¶** Sc̄do

ostēdit eas eē inutiles. p̄^o per instātiā in terminis. ²o per rō
nē. In p̄^o sic p̄cedit. p̄^o ponit instātiā p̄tra illā p̄iugōnem
cui⁹ maior est affirmatiua. est enim repire terminos ubi
p̄mū terit oī postremo z nulli. ut si sumant tres termini
z sub tertio duo spāles a quoz altero remouet p̄m⁹ z al
teri infit p̄m⁹: ut isti termini aial hō albū z sub albo acci
pian⁹ cignus z nix. erunt igif filli ad instātiā talis oīs hō
est aial aliq; cignus nō est hō z tñ cign⁹ est aial. z idē nō
segtur negatiua cū stet opposita ista. s. affirmatiua cign⁹
est aial. alia nix nō est hō z tñ nulla nix est aial. z ideo nō
segtur affirmatiua cū stet negatiua ista. s. nllā nix est aial
z h est. **¶** ut si. a. qdē o. i. b. **¶** Sc̄do istet p̄tra p̄iugōnē hntes
utrāq; negatiuā z sunt termini inaiatum: hō albū: deide
sub albo accipiat nix z cign⁹ z p̄z q̄ itēdit z h est. **¶** Rur
sum si. a. **¶** Consequēter ostēdit illas p̄iugōnes eē inuti
les per rōnē talē. minor que est p̄ticularis negatiua pōt
idefinite eē uera pro sensu ulis negatiue uel pro sensu p
ticularis negatiue. **¶** S; si accipiat in sensu ulis negatiue
nō sequit cōclo ut p̄us ostēsuz est: q; ex duab⁹ ulib⁹ ne
gatiuis nō fit fill's: ergo si accipiat in sensu p̄ticularis ne
gatiue nō sequit p̄clo: z p̄z necessitas hui⁹ argumēti per
hāc maximā qd nō sequit ad aīis nō sequit ad p̄is. vñ
cū p̄ticularis negatiua sequat ad ulēm negatiuā z exīte
minore z uli negatiua nihil sequit. neq; sequit aliquid
minore exīte p̄ticlari negatiua. **¶** hui⁹ rōnis p̄^o ponit ma
iorē. **¶** Ampli⁹ qm idefinitū. **¶** ²o minorē z h est. **¶** sūptis
aut. **¶** ³o p̄clonē z h est. **¶** mediū g est. **¶** z addit q̄ fill⁹ ostē
det inutilitas p̄iung⁹ si maior fuerit ulis negatiua sic si
fuerit affirmatiua dūmō minor sit p̄ticularis negatiua. z
h est. **¶** Similiter autem ostēdit.

¶ Nec si ambo iterualla p̄ticularia p̄di
catue aut p̄uatiue: aut hoc quidē p̄dicati
ue illud **¶** o p̄uatiue dicit. **¶** Si **¶** o hoc qdē
idefinitū illud **¶** o definitū uel ambo ide
finite nullo modo erit sillogism⁹. **¶** Termini
nō cōes oīum: aial albū hō: aial albus
lapis. **¶** Manifestū igif ex his que dicta sūt:
qm si sit sillogismus in hac figura p̄ticula
ris necesse est terminos sic se hēre ut dixi
mus. **¶** Aliter enim se hntib⁹ nullo mō fit.

¶ Conter ponit p̄iugōnes p̄ticulares ubi utraq; est p̄ticla
ris dicēs q̄ quocūq; se hēant pp̄ōnes si ambe sint p̄ticu
lares semp iutiles erit p̄iugō. z h ostēdit p̄ instātiā i termis
z itelligit ubiq; in h ca^o. qm **¶** p̄. ponit termin⁹ terminos
q̄ p̄^o in ordine sit maior: extremitas. ²o mediū z ³o minor
extremitas z h est. **¶** Neq; si abo iterualla. **¶** Conter ep̄
logat dicta de p̄iugōnib⁹ p̄ticularib⁹ z h ē. **¶** mediū igif.

¶ Palā aut qm oēs qui in hac figura sunt
sillogismi p̄fecti sunt: oēs enim p̄ficiuntur
per ea que a p̄ncipio sumūtur. **¶** Et qm oia
p̄blemata ostēdunt per hāc figurā. **¶** Nam
oī z nulli z alicui z nō alicui iēē. **¶** Aoco au
tem huiusmodi figuram p̄mam.

¶ Conter ex p̄hitis p̄cludit duo corre^a. q̄rū p̄^o est filli oēs
h⁹ fig⁹ p̄fecti sūt que p̄ficiunt per dici de oī uel de nullo
qd sumit ex p̄missis ip̄is z in ip̄is est. p̄fectū enī est cui
nihil est eē z hēc est. **¶** palā aut z qm. **¶** ²o corre^m est q̄ in
hac figura p̄cludit oīs p̄clo. s. ulis p̄ticularis affirmatiua
z negatiua. z dic se notare hāc figurā p̄mā z figuit p̄ hēc
correlaria nobilitatē huius figure z h est. **¶** Et qm oia.

¶ Dubitar et forte aliq; p̄^o de figura in cōi cū figura p
p̄tē loquēdo sit tñ in mathematicis terminis. z oēs bñ
trāsferētes h; aliā similitudinē trāsferūt ut dicit **¶** p̄. in p̄n^o
Est⁹

20

No. h. p. q. d. i. n. t. d. i. f. i.
I. n. d. i. m. i. t. t. u. m. q. d. d. i. f. i.
A. u. t. i. t. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m. z.
p. d. i. f. i. n. i. t. u. m. z. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m.

No. p. p. a. s. p. a. t. t. r. o. a.
p. r. o. p. o. s. i. t. u. m. z. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m.
q. d. d. i. f. i. n. i. t. u. m. z. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m.
p. d. i. f. i. n. i. t. u. m. z. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m.
p. d. i. f. i. n. i. t. u. m. z. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m.

m. du.

No. q. oblationis Iuniles hnt ablo p̄o bo p̄dite hnt
p̄iugōnes z sequentes dictos. babel/ belem/ sabel/
molite/ eyayom/

Re

sextri tho. q. r. per qua similitudine hic dicitur figura. et ad si-
 militudine cuius figure. Et dicendum q. hec dicitur figura
 metha. ad similitudine triangularis in magnitudib. sic
 eni in magnitudib. due linee ptingentes se in puncto et fa-
 cietes angulu incipiebant triangulu: tertia aut supuenies ex-
 tremitatib. sepatis facies angulu cu utraq. triangulu pfi-
 cit. Sicut siue pportionaliter est in motu ronis. fac eni
 ro duas pdicationes ptiuatatas in vno medio termino
 que sunt q. si due linee angulu facies supra punctu coez.
 deinde addit tertia pdicatione que est p. clo ptingete extre-
 mitates pus sepatis et hec est quasi tertia disunctio linea-
 ris facies angulu cum extremitatib. duarum disunctio-
 num pus sepatis et ita in sillo sit quasi triangulus per dis-
 p. onem terminoz ad inuicem et hec dispositio figura vo-
 cat dicitur similitudinarie. Et notandum q. non solum figura
 sumit hic methaphorice sed etiam terminus et medium
 et extremum. oia enim hec pprie sunt in p. tinuis hic aut
 tm pportionaliter et id ubiq. dicitur hic. Ad. figura uo-
 co terminu uoco. sicut mediu et extremum. non figura est
 uel terminus est et. Ad. forte dubitabit de multi-
 tudine figuraru quod tres sint. videt enim q. due supflu-
 ant ex quo per p. mam pcludit ois p. clo. Ad. videt q.
 quarta deberet ee ubi mediu pdicat de p. mo et sbicitur
 postremo. Et dicendum q. tm tres sunt. hac rone figura
 est dispositio tm terminoz tm in duabus p. ponibus. aut
 ergo ide pdicat in utraq. et sic est secunda figura. aut idez
 sbicit in utraq. et sic est tertia figura. aut sbicit et pdicatur
 de altero et h non pot ee nisi ita q. sbiciat p. mo et pdicat
 de postremo et sic est p. ma figura. Ad. p. moz obiectu
 dicendum q. in genere sillogismoz est perfectum simpli-
 citer et minus q. pfectum et non est incouentis q. uis sil-
 logismo perfecto pcludi pot ois p. clusio q. alia possit co-
 cludi sillogismo etia impfecto. alius enim est modus on-
 dendi per sillogismu perfectu et impfectum. Ad. aliud
 dicendum q. mediu sillogisticu aut habet pditione primi
 in ordine pdicabili et tuc est figura secunda. aut conditioez
 ultimi et tuc est figura tertia. aut pditionem medij in or-
 dine pdicabili et sic est p. ma et necesse est mediu sub tali
 conditioe subici p. mo et pdicari de postremo. si eni sbi-
 ceret ultimo et pdicaret de p. mo aut oporteret accipere
 p. positiones falsas. s. si acciperent ules aut accipe p. posi-
 tiones p. ticulares et ex talibus non est sillogismus. patet
 igit cum no sint nisi tres dicte conditiones medij no po-
 test esse figura alia ubi pdicet medium de p. mo et sbicitur
 atur ultio: ex his ergo manifestu est que sit figura et que
 sit eius diuisio et sufficietia sue diuisionis. Conter fo-
 te dubi de sillo ex q. bus coponat. et cu manifestu sit de
 p. ncipijs materialibus q. p. ncipia materialia eius sut ter-
 mini et p. p. ones. querit de p. ncipijs formalibus et videt
 q. sint figura et modus q. illud est forma filli qd disponit
 eius materia huiusmodi aut sunt figura et modus apud
 fillm. quare figura et modus formaz filli p. ciuit et hoc est
 uerum. Sed tunc dubi quod h sit cu vnus rei vna sit
 forma et no multe. Et dicendum q. sicut ordo est in materijs
 quedā enim est remota et indisposita: quedā aut p. pinqua
 et disposita: sic est in formis: quedā est forma malis et i po-
 tetia ad forma ulterioze: quedā aut est ultima et copletiua
 et sic iuentimus in sillo ordine in mā et in formis in mate-
 rijs q. termini est mā eius remota et indisposita. p. po vo
 est mā p. pinqua et disposita i formis et q. d. figura est for-
 ma icopleta et in potetia ad ulterioze forma. modus autē
 est forma ultia filli copletiua. et rndet icopletu in formis i
 copleto in materijs. s. figura termino et copletu i formis i
 copleto in materijs ut modus p. ponit. Uterius forte
 dubitabit alijs de q. bus dicitur in lra. et p. mo de hoc q.
 dicit in fillis ulibus p. me figure mediu ee in toto p. mo et
 ultimū in toto medio. per hoc enim videt q. no sit fillus
 ulis p. me figure nisi maior extremitas sit in plus q. me-
 diu et mediu in plus q. minor extremitas: et id no fiere.

talis fillus ex p. uertibilibus qd falsum est cu potissime de
 mōstrationes ex p. uertibilibus fiat. Et dicendum q. pdicatu
 id qd est no semp coius est sboti in rone qua pdicatur
 coius est. est eni ro pdicabilis de plurib. dicit: est igit p. si
 derare. p. mu. mediu. postremu id qd sunt et sic sepe con-
 uertunt. uel est p. siderare p. mum in rone qua pdicat de
 postremo et sic est ut totu ad ipz et sic est itelligendus p. mo
 Ad. cu dicit mediu ee in toto p. mo et. sic enim pot vnū
 p. uertibiliū ee in toto altero. Ad. forte dubi quare
 re dicit fillm talē ee pfectu ex extremitatib. patet eni q.
 liter pfectu est cu heat in se p. ncipiū sui pfectu. sed dubi
 qre dicit q. sit ex extremitatib. cu silr pcludat filli secunde
 figure et tertia maiorē extremitate de minore sicut filli p. ri-
 me figure. Et dicendum q. in secunda et tertia figura semp al-
 terū extremū hēt rone medij et mediu rone vnus extre-
 mi sicut patebit lra. vñ ibi sit p. clo ex duob. que sunt ex-
 trema sed no hnt rone extremi. In p. aut figura utruq.
 extremū hēt rone extremi et mediu ronez medij et ita sit
 ibi p. clo ex duob. que sunt extrema et hnt rone extremo-
 ru et ita dicit talē fillm ee ex extremitatib. ad d. iaz filloz
 secunde et tertia figure. Ad. forte dubi de p. mo mō-
 videt eni q. sit iutilis p. iugatio q. est repire terminos ois et
 nulli ee. q. aut sit repire terminos ois ee h p. se patet. q. aut
 nulli ee hoc patet sic. De es est nale ois statua est es cu
 tm sit ita q. nulla statua est nalis. Et dicendum q. istatia nul-
 la est. hic eni determinat forma sillogistica i coissima mā
 que abstrahit a mā p. babilis necessaria et appent: vñ for-
 ma hec determinata no tm iueniri pot in dialecticis et de-
 m. ratiuis sed et in sophisticis. vñ dicendum q. sequit p. clo. s.
 ois statua est nalis p. m artificē huius libri: uel si no: negā-
 da est p. ma. forma eni bona est p. m ipm et no excludit a
 forma sillogistica h determinata. Ad. hui. euidētia sciēdu est
 q. duplex est fillus. s. ille cui. necitas est localis ubi ex ma-
 iore et minore necio sequit p. clo et talis est fillus dialecticus
 uel dem. ratiu. Ali. est cui. necitas est complexionalis tm
 hoc est cāta ex debita complexione terminoz ad inuicē et pro-
 p. om et talis cois est sillo dialectico dem. ratiuo et sophisti-
 co et talis filli necitas et forma hic determinat artifer. ergo
 libri p. oz abstrahit fillm et silr ee pdicatu in p. ponib. sil-
 logisticis. vñ abstrahit illud ee ab ee p. se et ee per accidēs
 et ita cōcedit pdicationes accidētales. vñ cu sic arguatur
 Omne es est nale omis statua est es ergo et. diceret q.
 cōclusio no est uera q. uis per accidēs nunq. aut forma
 arguēdi negaret. Ad. forte dubitaret ulterius ali-
 quis de hoc q. dicit iutilē ee cōiugōnem si minor ul. utra
 q. sit negatiua. videt enim instatia sic quodcuq. aial no
 est ronale est irrationale. asinus no est ronalis ergo est
 irronalis h est minor negatiua: et tm sequit conclusio per
 p. mam figurā. Ad. huc quicqd no est coloratum no est al-
 bu. intelligētia no est colorata ergo et. hic est utraq. ne-
 gatiua et tm sequit cōclusio per p. mā figurā. Et posset d-
 ci de ista q. q. uis aliquādo teneat hec dispositio in ali-
 bus terminis no tamē tenet ul. in oibus et ideo reputat
 iutilis. Uel pot dicit q. dicit sillogismi sunt ex matore ip-
 o. thetica vñ totū ancedēs matore est in rone medij et ideo
 ipa negatio que est in ancedēte est ps ipius medij et no
 negat ipm mediu. dicendum q. duplex est negatio in mino-
 re p. pone p. me figure. aut enim negat ipm mediu et sic
 est iutilis dispositio. aut negat pdicatu quodcuq. ita q.
 ipm mediu no cadit sb negatione et sic bn pot ee utilis p-
 me figure et sic est in dicitis instantijs sicut patet intuenti.
 Consequenter forte dubi de sufficietia p. iugationum.
 utiliu p. me figure. q. cum Ad. enumerat sexdecim con-
 tūgit dubium est quod tm quatuor utiles sunt. Ad. qd d-
 cendum q. h manifestum erit ex quatuor p. ncipijs quo-
 ru duo sunt comunia omni figure. s. q. altera p. positio
 nus sit ulis: et q. ex duabus negatiuis nihil sequit. Duo
 ppria prime figure. s. q. maior sit ulis et minor affirmati-
 ua. quibus suppositis sit talis cōbinatio: cu fillis fiat ex

2. du.

Re

No.

quo mouet doctoris
non ponitur quatuor
m. m. f.

du. 3.

Re

No. pulchru dubi
q. du.

Re

du.

Re

du.

Re

du.

Re. 7.

Re. 2.

du.

No. roem b... infer... p...
f... i... s... m... p... c... s...
p... m... p... s... m...

duab⁹ ppōnib⁹. aut est utraq; utilis aut utraq; pticularis
aut maior utilis z minor pticularis: aut ecōverso: vñūq;
q; aut istoz diuidit in q̄tuor: cōbinationes per nām affir
mationis z negationis. si enim utraq; sit pticularis aut
utraq; est affirmatiua: aut utraq; negatiua: aut p̄ma affir
matiua z sc̄da negatiua aut ecōverso: z oēs iste q̄tuor: cō
binationes sunt inutiles qm̄ ex pticularib⁹ nō fillant: si
aut maior sit pticularis z minor utilis ibi sūt eadē q̄tuor: cō
binationes sed oēs inutiles: q; maior in p̄ma figura d; eē
utilis. si aut utraq; sit utilis z affirmatiua nō est peccatū cō
tra aliqd̄ p̄ncipiū z ideo cōiugatio utilis: si aut utraq; sit
negatiua uel maior affirmatiua z minor negatiua sunt
due p̄iugōnes inutiles q; ex negatiuis nō fillant in p̄i
ma et figura nō fillat ex minori negatiua. si autē maior
fuerit negatiua z minor affirmatiua dūmō ambe fuerit
ules erit utilis p̄iugatio que nō peccat p̄tra aliqd̄ p̄nci
piū: si aut ppō maior fuerit utilis z minor pticularis aut
utraq; est affirmatiua z est utilis p̄iugatio: aut maior ne
gatiua aut minor affirmatiua z adhuc utilis aut utraq; ē
negatiua aut t̄m̄ minor z sunt due iutiles. suppositis ergo
dictis p̄ncipijs manifestū est q; due ppōnes sillisticē q̄
a sexdecim modis se p̄nt h̄ere t̄m̄ q̄tuor: modis p̄iugatio
nes utiles facē p̄nt duodecim aut inutiles factū z ita pa
tet sufficientia sillogiz p̄me figure. z q̄re t̄m̄ quatuor sunt.

9. dū
Re

10. dū
Re

z p̄clo z ita p̄clo sp̄ assimilaf in q̄litate maiorī miori aut
assimilaf in quātitate q; a sb̄to cognoscit quātitas z idē
est sb̄m̄ minoris z cōctōnis. **C** Adhuc solet queri q̄re
Boeci⁹ ponit nouē modos cū **A**ff. t̄m̄ ponat q̄tuor. sed
de hoc non est multū curādū. **A**ff. enim oēs nouē deter
minat sed nō s̄l̄ nec debuit oēs s̄l̄ dare s; p̄fectos per se.
C Adhuc solet q̄ri ordo in modis hui⁹ figure sed h̄ nō
est multū curādū. uerūt̄m̄ si placet ordo per se patet. ga
ule aut particulare z affirmatiua aut negm̄ zc̄.

Uādo **N**o idē alteri quidē oī alteri
No nulli iēē uel utriq; oī uel nulli
figurā qdē huiusmodi uoco secū
dā. **M**ediū aut in hac qdē de utroq; p̄dica
tur. **E**xtremities **N**o de q̄b⁹ d; hoc. **M**a
iore **N**o extremitatē que iuxta mediū posi
ta est: minore **N**o que lōgius sita est. **N**o
nū qdē mediū foras extremitatū: p̄mum
No positione. **P**erfect⁹ aut sillogismus
nullo modo est in hac figura. **P**ossibilis
No erit in vniuersalibus z nō vniūsalib⁹
existentibus terminis.

2. figura

No. b̄m̄

C hic itēdit determinare ordinē mediū respectu extremo
rū in sc̄da figura z diuidit in duas. in p̄ma determinat eā
in sc̄da cū dicit palā aut z qm̄. **I** duo correlaria inde ma
nifesta p̄cludit. p̄ma in duas. in p̄ma ponit p̄iugationes
utiles. in sc̄da cū dicit si aut ad alterū sit ul̄ p̄ticulares
p̄ma in duas. in p̄ma dat dispōnem terminoz in modis
ulibus z dicit qui termin⁹ est hic mediū z qui extremi
tates: z cōparat ad inuicē mediū ad extrema. **I**n sc̄da cū
dicit ules igit cū. **I** ponit ipsas p̄iugōnes. in p̄ma sic p̄
cedit. p̄mo dat dispōnē terminoz dices q; q̄n idē p̄dicat
de duob⁹ ul̄ ita q; de vno affirmatiue z de altero nega
tiue aut de utraq; affirmatiue uel negatiue talē dispōnē
terminoz uocat sc̄daz figurā z h̄ est q̄n vō idē. **S**c̄do
determinat q̄s terminus est mediū z qui extrema dices
q; ille est hic terminus medi⁹ qui p̄dicat de utroq; alio
rū z alij duo qui subiciunt sunt extrema z h̄c est. **M**e
diū aut in hac. **T**ertio cōparat extrema ad mediū ut
distūgat inter extremitates: z p̄cedit sic. p̄mo dicit q; ma
ior extremitas est que posita est iuxta mediū. minor aut
que remotior est ab eo. sed mediū est sup̄ extremitates z
p̄m̄ p̄one z patebit iā itellec⁹ istoz v̄boz z h̄ est. **M**aio
rē vō extremitatē. **S**c̄do ex h̄ p̄cludit q; cū talis sit sit⁹
terminoz in hac figura q; fillit ei⁹ imēdiate nō p̄nt p̄fici p̄
dici de oī z de nullo. ex h̄ relinq̄ q; nullus fillis huius fi
gure est p̄fect⁹ oēs t̄m̄ possibiles sunt p̄fici per reductio
nē in fillos p̄me figure z h̄c est. p̄fect⁹ igit. **C** **L**ōse
quēter dat p̄iugōnes utiles z p̄ sic. p̄ dat regulaz p̄m q;
oēs p̄cedūt dices q; fillis utilis erit q̄n mediū ul̄ dicit de
utroq; extremoz. de altero aut affirmatiue de altero ne
gatiue z h̄ de quocūq; illoz dicit affirmatiue uel negati
ue. aliter aut nō z h̄ est utilis igitur erit.

C vniūsales igit cū sint erit sillogismus q̄n
mediū qdē huic oī: illi **N**o nulli medio. et
si utriūlibet sit p̄uatiū: aliter **N**o nullo mō
p̄dicet. m. de. n. quidē nullo de. x. **N**o omī
Q̄m̄ igit p̄uertit p̄uatiua nulli. m. inerit. n.
at. m. omni. x. posita erat: quare. n. nulli. x
inerit: hoc enim ostensum est prius. **R**ur
sum si. m. n. quidem omni. x. **N**o nulli: z. x
nulli. n. inerit. nā si. m. nulli. x. z. x. nulli. m.

relax. nulli n. est
de. est. m. ego nulli
n. est. m. ego nulli
de. est. m. ego nulli

constr. de. n. est. m.
x. est. n. ego nulli.

no. p̄hoz simpli
de. n. est. m. ego nulli
n. est. x.

No. q; p̄p̄os p̄uatiū p̄ figure q̄ sunt 12. p̄m̄
p̄uatiū p̄ p̄uatiū d. h̄c. / ibi / alor / ibi / olor / illa /
ore / ule / equ / eme / babe / Remo / caron /

No. q; arguere negatiū
inferiorē ad negatiū super
iorē est fallacia p̄sequens.

No. et q; arguere negatiū inferiorē
de aliquo inferiorē ad negatiū superiorē
vñ dicit de alio nūq; dicit de alio est fallacia
p̄sequens.

Liber Primus

In 2° libro
de huiusmodi
p. 55. Juniperus

ierit. At $\forall o. m. o. i. n.$ posita erat: $\forall x. n.$ nul-
li. $n.$ inerit. facta est. $n.$ rursus p^{ri}ma figura.
Quoniam igitur cōuertit p^{ri}uatiuum: etenim
nulli. $x.$ inerit: $\forall x.$ idem erit sillogismus: est
autem ostendē hoc ad impossibile ducent
tes. Quoniam ergo fit siltus sic se haben-
tibus terminis: manifestum est: sed impfe-
ctus siltus. Non enim solum ex his que a
p^{ri}ncipio sumpta sunt: sed ex alijs p^{ri}fici^o ne-
cessarijs. Si autem. $m. de. o. m. n. z. de. x.$
p^{ri}dicet non erit sillogismus. Termini ines-
se substantia aial homo: non inesse: substā-
tia aial lapis: medium: substantia. Nec q^{ui}
de. $n.$ nec de. $x.$ ullo p^{ri}dicat. $m.$ Termini in-
esse linea animal homo. non inesse: linea
aial lapis. Manifestus est ergo q^{ui} si sit sil-
logismus ex vniūsalibus terminis: neces-
se est terminos sic se habere ut in p^{ri}ncipio
diximus. aliter enim se habentibus nō fit
necessarium.

Consequēter ponit ipas cōiugationes. z p^{ri}mo utiles. se-
cūdo inutiles. utiles autē ponit duas quarū p^{ri}ma hēt ma-
iorē negatiuā z minorē affirmatiuā quā ostēdit esse uti-
lē reducēdo eā in secūdo p^{ri}me per cōuersionē maioris
extremitatis. Et intelligēdum per. $m.$ mediū. per. $n.$ ma-
iorē extremitatē. per. $x.$ minorē z h^{ec} est. p^{ri}dicet. $m.$ In se-
cūda autē habet ecōuerso maiorē affirmatiuā z minorez
negatiuā cuius utilitatē ostēdit cōcludēdo cōuersam cō-
clusionis in secūdo p^{ri}me cōuersa minore z trāspositis p^{ri}-
positionibus. z deinde ut habeat p^{ri}ma cōclusio cōuertit
illā cōclusionē quā cōcludit in secūdo p^{ri}me z patet q^{ui}
dicit z addit etiā q^{ui} isti modi possent per impossibile osten-
di z h^{ec} est. rursus si. $m.$ p^{ri}nter epilogat z h^{ec} est. q^{ui} er-
go fit siltus. p^{ri}nter ponit iugationes vles inutiles. s. du-
as quarū p^{ri}ma p^{ri}stat ex utraq^{ue} affirmatiua alia ex utraq^{ue}
negatiua cuius inutilitatē ostēdit per instātiā in terminis
z h^{ec} est. Si autē. $m. de. o. i. n.$ Et nota q^{ui} semp in hac figu-
ra p^{ri}mus triū terminoz est mediū. secūdus maior: extre-
mitas. tertius minor: extremitas. p^{ri}nter epilogat de cōi-
ugationibus vlibus z h^{ec} est. manifestū est ergo.

Si autē ad alterum vniūsaliter: si mediū
q^{ui} ad maius utr^{ut} fuerit uel p^{ri}uatiue uel pre-
dicatiue ad minus aut p^{ri}ctariter z oppo-
site uti. Dico autē oppo^{si}te: si utē q^{ui} p^{ri}uati-
uū p^{ri}ctulare p^{ri}dicatiuū. uel si utē q^{ui} p^{ri}di-
catiū p^{ri}ctulare p^{ri}uatiuū necesse est siltm
fieri p^{ri}uatiuū p^{ri}ctulariter. Nā si. $m. n.$ q^{ui} dē
nulli. $x.$ $\forall o.$ alicui iest: necesse est. $n.$ alicui. $x.$
nō iēē. Et q^{ui} p^{ri}uertit p^{ri}uatiua nulli. $m.$ in-
erit. $n. m.$ $\forall o.$ positū est alicui. $x.$ iēē: q^{ui}re. $n.$
alicui eoz que sunt. $x.$ nō ierit. fit eniz siltus
per p^{ri}mā figurā. Rursus si. $n.$ q^{ui} dē o. $m.$ i-
est. $m.$ $\forall o.$ alicui. $x.$ nō: necesse est. $n.$ alicui
 $x.$ nō iēē. Nā si de o. $x.$ p^{ri}dicat. $n. z. m.$ de
o. $n.$ necesse est. $m. z. o. i. x.$ iēē: sed positum
erat alicui nō iēē. Et si. $m.$ q^{ui} dē o. $n.$ iest. $x.$

aut nō o. i. erit siltus q^{ui} nō o. i. $x.$ inest. $n.$ de-
monstratio autem eadem.

Consequēter determinat iugationes p^{ri}ctulares z dicit
dū in duas. In p^{ri}ma determinat p^{ri}ctulares hūtes aliā ulem. in
2° hūtes utraq^{ue} p^{ri}ctulare cū dicit. S; nec si alicui. p^{ri}ma in
duas. i p^{ri}ma ponit iugationes que sunt ex p^{ri}ponib^{us} dissim-
ilis qualitatis. in secūda illas que sunt ex p^{ri}ponibus sim-
ilis qualitatis cū dicit. q^{ui} autē similis figure. p^{ri}ma in
duas. In p^{ri}ma ponit utiles. in secūda ponit inutiles cū
dicit. Si autē de. $x.$ In p^{ri}ma sic p^{ri}cedit. p^{ri}mo dat regulā
p^{ri}mā quā p^{ri}cedūt iugōnes. dices q^{ui} si altera p^{ri}positio sit
vniūsalis z altera p^{ri}ctularis. si maior sit utis siue affir-
mativa siue negatiua z minor: p^{ri}ctularis oppo^{si}te quali-
tatis erit siltus cōcludēs p^{ri}ctulare negatiuā z h^{ec} est. Si
autē ad alterū. Secūdo ponit duas iugationes quarū
p^{ri}or habet maiorē negatiuā vniūsalē z minorē p^{ri}ctula-
rē affirmatiuā quā ostēdit esse uilē per reductionē eius
in quartū p^{ri}me per p^{ri}uisionē maioris z h^{ec} est. Nā si
 $m.$ Secūda vō cōstat ex maiore uel affirmatiua z mino-
re p^{ri}ctulari negatiua cuius utilitatē ostēdit per im-
possibile ex oppo^{si}to cōclusionis z maiore cōcludendo
oppo^{si}itū minoris in p^{ri}mo p^{ri}me per cōuersionē eniz p^{ri}ctē
nō potuit eo q^{ui} nō ibi p^{ri}positio cōuertibilis nisi vniū-
salis affirmatiua que nō cōuertit nisi in p^{ri}ctulare z ita si
illa cōuertet eēt ambe p^{ri}pones p^{ri}ctulares z ita nihil sil-
logizaret ex eis z h^{ec} est. rursus si. $n.$ q^{ui} dē.

Si autē de. $x.$ q^{ui} dē o. i. de. $n.$ nō o. i. p^{ri}dicat. $m.$
nō erit siltus. Termini iēē aial substātia cor-
uus. nō iēē: aial albū coruus. Sed neq^{ue} q^{ui}
de. $x.$ q^{ui} dē nullo: de. $n.$ $\forall o.$ aliq^{ui}: termini iēē
aial substātia lapis. nō iēē aial substātia
sciētia. Nā ergo oppo^{si}tū est ule p^{ri}ctula-
ri dictū est q^{ui} erit z q^{ui} nō erit sillogismus.

Consequēter ponit inutiles duas. quarū p^{ri}or habet mio-
rem vniūsalē affirmatiuā z maiorē p^{ri}ctularem negati-
uam cuius inutilitatē ostēdit per instātiā in terminis z
h^{ec} est. Si autē de. $x.$ q^{ui} dē. Secūda habet minorē vniū-
salē negatiuā z maiorē p^{ri}ctularem affirmatiuam z ostēdit
eius inutilitatē per terminoz instātiā z h^{ec} est. nec quā-
do de. $x.$ Conter epilogat de iugationibus habētib^{us}
propositiones dissimilis qualitatis z h^{ec} est. quādo igitur
oppo^{si}tum est.

Quā autē siltis figure sunt p^{ri}pones: ut am-
be p^{ri}uatiue uel p^{ri}dicatiue: nullo modo erit
siltus. Sicut autē p^{ri}us p^{ri}uatiue z ule ponat
ad maiorē extremitatē: ut. $m. n.$ q^{ui} dē nulli
 $x.$ $\forall o.$ alicui nō iest. ergo z o. i. z nulli. $x.$ inēē
p^{ri}tingit. $n.$ Termini nulli iēē nigrū nix aial
o. i. $\forall o.$ iēē nō est sumē. Si. $m.$ alicui. $x.$ inest
alicui aut nō: si enim o. i. $x.$ iest. $n. z. m.$ nul-
li. $n. z. m.$ nulli. $x.$ ierit: sed dicebat alicui in-
eē nō igitur p^{ri}tingit sic sumē terminos. Ex in-
definito aut sic ostēdēdū est q^{ui} uerū est. $m.$
nō iēē alicui. $x.$ z si nulli iest nulli $\forall o.$ cū in-
sit nō erit siltus. Manifestū q^{ui} nec nūc erit
Rursus sint p^{ri}dicatiue z ule ponat: ut. $m.$
 $n.$ quidem o. m. $x.$ autem alicui iest. p^{ri}tin-
git ergo. $n. z. o. m. z. nulli. x.$ inesse. Termini
nulli inesse album cignus lapis. Omni

ex p. n. s. o. i. f. r. e.
m. n. y. s. i. n. z. f. r. e.
u. x. a. n. y. s. i. n. z. f. r. e.

In 2° libro

de huiusmodi
p. 55. Juniperus

No.

o. m. n. est. m. aliq^{ui}.
o. m. est. m. aliq^{ui}.
o. m. est. m. aliq^{ui}.
o. m. est. m. aliq^{ui}.
o. m. est. m. aliq^{ui}.
o. m. est. m. aliq^{ui}.
o. m. est. m. aliq^{ui}.
o. m. est. m. aliq^{ui}.
o. m. est. m. aliq^{ui}.
o. m. est. m. aliq^{ui}.

In 2° libro
de huiusmodi
p. 55. Juniperus

No. q. In 2° libro
de huiusmodi
p. 55. Juniperus

Liber Primus

Ad op. p. h. in gen. se. h. d. m. m.
op. p. h. in gen. se. h. d. m. m.
h. d. m. m.

minor: ratione ultimi & ita patet expositio littere, solet tamē dicta littera intelligi de ordinatione terminorum quos ponit *Et* in hoc caplo ad instātiā inutiliū cōiugationum. ubi enim semper ordinatur pmo mediū, scdo maior extremitas, tertio minor, sed de isto non est curādus talis enim positio ualde accīdalis est secūde figure. Ex his etiā manifestū est qd in pma figura primus habet rationem primi & mediū rōnem mediū ultimū autez rationem ultimi: quous ita non fuerit in alijs figuris. **C** Consequēter forte dubitabit de eo qd dicit sillogismuz huius figure esse impfectum, si enim pfectum est qd pōt generare sibi simile sicut dicit *Et* sillogismus autem huius figure similr & tertie generat ex se sibi simile, qz sillogismū pme figure per reductionem, videt qd sillogismus secūde & tertie figure sit pfectus, si autem dicatur sillogismus pfectus per necessariā illationem & cōsionis cū illa repiat in omni figura erit in omni figura fillis pfectus. **Et** dicēdū qd pfectū est qd attingit p pā virtutē, virtū autem est qd pficit hīs & opus eius bonū reddit, opus autē filli est ostēdere & notificare, h aut opus bñ fit per necessitatem & euidentia necessitatis: qre virtus pficiēs fillm est necessitas cum euidentia hęc tñ inuenit in fillis pme figure & ideo solus fillis pme figure dicit pfectū. **C** Ad obiecta dīcēdū ad p mū qd fillis secūde & tertie figure originaliter orit ex illo inquātū reducitur & nō generat ipsum propriē sed generat ab ipso & in ipsum reducitur sicut in suoz pncipiūz adhuc, & si uere posset dici qd ex se gñaret fillm aliu nō dicit h pfectio ppter talē modum generādi & ita nō adhuc diceret fillis pfectus. **C** Ad scdm dicēdū qd nō dicit hīc fillis pfectus ppter pfectionē p mām que est necessitas sed per pfectionē scdam que est necessitatis euidentia, ex his patet qre fillis huius figure & tertie dicit impfectus & fillis pme figure dicit pfectus. **C** Consequēter forte dubitabit sup hoc qd pbat qrtū modū per impossibile, hoc enim nō videt cōueniens cū nōdū sit manifestus modus filli per impossibile sed manifestabit in secūdo huius, filliter idē videt per h qd fillis ostēsiuus est p: natura fillo per impossibile vnde nō deberet per illum ostēdi. **Et** dīcēdū qd hīc accipit cōiter ostēsiō per impossibile p mō fillo qui p pē dicit per impossibile & p sillogismo cōuersiuo, utit enim h p pē fillo cōuersiuo qui semp supponit an se fillm ostēsiuū. **Et** sciēdū qd talis fillis cōuersiuus etiā in se ostēsiuus est: p m qd ex opposito cōclusionis & altera pmissarū cōcludit impossibile alteri pmissarū & h ostēsiue est ergo cōsiderare ipsum inquātū ostēsiuū & sic utit ipso, hīc aut inquātū cōuersiuus est & sic p fiderabit eius nām in secūdo & sic utit fillo cōuersiuo h per impossibile ad pfectionē filloz ostēsiuoz nō est incōueniēs, accipit enim inquātū ostēsiuus est & manifestior illo ostēsiuo qui pficit qd patet in pposito, sit enim fillis ostēsiuus ostēdēs quartū huius in p pme qui manifestior est quātū ad suā ostēsiōnē qrtō scde figure. **C** Sic forte ulterius dubitabit qlis sit necessitas huius ostēsiōnis si vnū oppositoz repugnat pmissis ergo relique oppositoz sequitur. **Et** dicēdū qd cū vnū oppositoz repugnat pmissis uel pmissis h nō est nisi qz eius oppositū sequi intelligit, pmo eniz repugnat oppositū suo opposito & per ipsum alijs, patet ergo qd si repugnet pmissis in ipsis intelligit reliquū oppositoz, sed qd intelligit in aliquo ul in alijs necessaria pntia & nālī sequitur ex ipso ul ex ipso & ita ex necessitate si vnū oppositoz repugnat pmissis reliquū ex eis sequet. **C** Alterius forte dubitaret aliquis qliter sit uerū qd dicit p mū postremo oi & nulli in eē & tñ nō inuenire terminos oi in eē, h enim nō videtur nisi fuerit defectus terminoz qd nō est uerū. **Et** dicēdū qd nō dicit simplr nō posse inueniri terminos oi in eē sed sub hac p ditione si minor que est picularis sic sit uera, qd p dīcatū alicui in sit & alicui nō absolute tñ loquēdo est inuenire terminos oi in eē. **C** Sed tunc dubitabit, videt

enim qd ptingit sumere terminos oi in eē quōcūq; se habeat particularis, ex quo enim negatiua nō sequitur affirmatiua stare pōt per illā maximā si vnū oppositoz non sequitur reliquū pōt stare. **Et** dicēdū qd hęc maxima locus habet in oppositis p dīctorie in oppositis p dīe necessitatem nō habet qd perpedi potest per hoc qd p dīe pnt esse simul false maxima tñ cōuersa, s. si vnū oppositoz sequitur alterū repugnat tenet in utroq; mō opponit. **C** Ad hūc pnter dubitabit alijs de sufficiētia modoz huius figure qre cū sint, xvj, p iugōnes tñ qtuoz sunt utiles, ad qd soluēdū supponenda sunt coia pncipta pus habita & duo p pā huius figure, quoz vnū est qd maior sit utilis, & qd altera p pōnū sit negatiua qbus suppositis si postea si ant cōbinationes duarū p pōnū filloz per ulē & p dīcāre & ulterius per affirmatiuū & negatiuū sicut factū est in caplo pcedētī, patet qd tñ qtuoz p iugōnes ulēs sunt & nō peccātes ptra aliqd pncipiū, alie aut, xij, peccātes sūt cōtra aliqd pncipiū & ideo inutiles sunt reputāde. **C** Sed tunc querit causa huius pncipiū qd maior est hīc utilis. **Et** dicit pōt qd filli huius figure descēdūt a modis negatiuis pme figure per cōuersionē maioris simplr qre cūz illic sit maior: utilis & negatiua oportet in fillis huius figure maiorē ulēm negatiuā. **Uel** melius dicit pōt qd si maior esset p dīcāre in hac figura posset maior: extremitas esse in plus medio & minore ex nte pōt enim inferi p dīcāre de suo superiori p dīcāre affirmatiue & negatiue & si ita eēt nō posset cōcludi p cōclō negatiua uera qz supius de inferi ori nō pōt uere negari nec eēt cōcludet affirmatiua quia nō pcludit in hac figura sicut iā patebit & ita nulla cōclō posset seq si maior: eēt p dīcāre. **Causa** autē qre negatiua nō sequit est qz nō sequitur ad negationē inferioris de aliquo negatio superioris de eodē & hoc patet in his terminis, hō aial afinus, quous enim aliqd aial sit hō & nullus afinus est hō nō tñ sequitur qd nullus afinus sit aial. **C** Consequēter querit causa alterius pncipiū, s. qd altera dicit esse negatiua. **Et** dicit qd si utraq; eēt affirmatiua cū mediū p dīcet de extremis posset supius ad duo despata p dīcāre de illis quoz neutroz de altero posset affirmari, posset eēt supius affirmari de duobus inferioribus quoz alterū eēt sub altero & ita nō posset alterū de altero negari qre manifestū est qd nihil fuerit altera p pōnū negatiua, neq; sequit affirmatio neq; negatiua in hac figura. **C** Sed tunc forte querit si altera debet hīc semp eē negatiua qre differeret maior: uel minor: & nō altera determinate. **Et** dicēdū qd hīc est qz mediū eqliter respicit extrema tan qd sub se posita & ideo quo ad fillm nō est ius utrū negatur de vno uel de altero extremo, utroq; enim modo sit fillis: sed diuersus est modus. **C** Solet eēt hīc queri quare hic tñ sequit cōclusio negatiua. **Et** rō hęc est qz necessesse est alterā p pōnū eē negatiuā sicut iam ostēsius est, & qn ita est necessesse est cōclōne esse negatiuā. **Et** dicēdū qd hoc est qz altera ex nte negatiua figur dīa vnūs extremitatis ad alterā per mediū qd vni illoz ptingit & aliū nō quare cum cōclō fiat ex extremis necessesse est ipsam remouere vnum extremū ab altero. **C** Amplius aut querit forte alijs qre in hac figura cōclusio semp assimilef minori propositioni in quātitate. **In** qualitate autez nec maiori nec minori. **Et** dicēdū qd idēz subicif in minore & cōclōne & a subiecto distinguit quātitas & ideo assimilat cōclusio minori in quātitate. **Ad** hūc p cōclō hīc semp est negatiua & hoc qz altera pmissarum semp est negatiua sicut pus ostēsum est, negatiua autem pmissa pōt differenter esse maior: uel minor: sicut dictum est, & ideo cōclusio pōt indifferenter assimilari maiori uel minori in quātitate, semp enim assimilat ei que est negatiua. **Ad** hūc multiplex solet esse oppositio de ordinatione modoz huius figure sed non curō, ordinat enim p m qd descēdunt a suo pncipio, descēdūt autē modi ulēs a scdo mō p me figure ita qd p m descēdit tñ per cōuersionē maioris.

3. du. p. m.

2. du.

Ro.

Rad. p. m.

2. du. q. b. d. d. f. f. d. d.

Ro.

5. du.

Ro.

5. du.

Ro.

2. du.

*errore absolute loquendo quod dicitur terminus in ab eo sic nullus
aut est foruz qd dicitur hō nō est foruz. ois hō est aut. ab
nō sequitur p mō emens sic dicitur nullus aial est foruz
ois hō est aial. ois nullus hō est foruz qz nō potest
foruz in mō p mō p mō p mō p mō p mō p mō p mō p mō
p. d d d hō est foruz qz si dicitur de nō nō dicitur p mō*

Historum

secundus aut per conversione minoris et transpositione pro
positionu. vñ iste secundus remotoz est a suo principio qz
pmus et io secundus est et ita patet ordo modoz ulium or
dinant et vñ an picularis que picularis ab ulib' ori
unt ita qz tertius a pmo per positione sbalterne minoris
pro minoris. quartus aut a secudo per pñmle dñtionē
minoris et ita patet ordo in particularibus.

Ante eidē hoc quidē oī illud vñ
nulli iest: uel ambo omni uel nul
li: figurā qdē huiusmodi vñ ter
tia. Admediū aut in hac dico de q' abo pñt.
Extremitates vñ que p'dicant. Admaiores
vñ extremitatē que longius est a medio.
Adminore vñ que p'p'ius. P'ponit aut me
diū foras extremitatū. ultimū vñ positio
ne. Perfectus igit' fill's non fit nec in hac
fig'. Possibilis vñ erit et ulr et nō vnuer
saliter existentibus terminis ad medium.

Hic determinat ordinē mediū in fill'o siue mō in 3ª figu
ra. et diuidit in duas. In pma determinat istā ordinatio
nē. In scda cū dicit manifestū aut est qñ oīs. Icludit
duo correlaria ide manifesta. pma in duas. in pma deter
minat p'ugōnes vñes. in scda cū dicit. Si aut h' qdem
ulr. Iponit p'icularis. pma in duas. in pma dat dispōnē
terminoz hui' figure et dicit qz termin' est medius et q
extremitates et cōparat extremitates ad mediū. In secun
da cū dicit ulr qdē qñ. Iponit ipsas cōiugōnes. in pma
fic. p. dat dispōitionē terminoz faciētē figurā in modis
ulib'. dices qz si duo de eodē p'dicent ulr affirmative ul
negatiue. uel vnū affirmative et alterū negatiue talis di
spōitio terminoz dicit' figura tertia et non faciūt oēs iste
dispōnes modū sed figurā tñ et h' est. Si aut eidem.]
Secdo dicit qz terminus est medius et que extremitates
dices qz mediū est qui utriqz subicit. extrema vñ que p'
dicant. et h' est. Admediū aut.] Tertio cōparat extre
mitates ad medium ut distinguat eas ad inuicē et p. fic.
pmo dicit qz maior extremitas est que lōg' est a medio.
minor que p'pingus est ei. mediū aut est extra extremi
tates et ultimū pōe et h' est. maiorē aut.] Secdo ex hoc cō
cludit qz cū talis sit situs terminoz in hac figura nō pñt
fill'i huius figure imēdiate p'fici per dici de oī et de nullo
qz oēs fill'i hui' figure imp'ecti sunt possibiles tñ p'fici
et h' est. pfectus ergo nō fit.] Et nō qz mediū dicit hie
ultimū pōe et extra extremitates que hēt p'ditionem vlti
mā in ordine p'dicamētali tñ enim subicit. maior autem
extremitas dicit' remotior a medio que hēt p'ditionē ei'
qd est p'mū in p'dicamēto tñ enim p'dicat. minor autem
extremitas dicit' eē p'pingor medio que hēt p'ditionem
mediū p'dicabilis subicit enim et p'dicat.] Alter autē
solet itelligi. s. de terminis inferius positis in hoc caplo
apud iuules p'ugōnes. ibi enim semp pmo ordinat ma
ior extremitas. scdo minor. tertio medius. sed talis dispo
accidit hui' figure et ideo pma expositio melior.

Uniuersaliter qdē qñ et p. et r. ierint oīs. q
niā alicui. r. ierit. p. ex necessitate. Qñ igit
p'uertit p'dicatiua: ierit. s. alicui. r. qre qñ
p. iest oīs. et s. alicui. r. necesse est. p. alicui
r. iest. fit enim fill's per p'mā figurā. est aut
per ipossibile et per expōem facē demñati
onē. Si enim ambo. s. iunt. si sumat ali
quod eoz que sūt. s. ut. n. huic et p. et r. ex
necessitate ierūt qre alicui. r. ierit. p. Et si. r

oi qdē. s. p. aut nulli. s. iest erit fill's qñ. p.
alicui. r. nō ierit ex necessitate: nā idē mo
dus demōstrationis erit p'uersa. r. s. ppō
ne: ostēdet aut et per ipossibile quēadmo
dum et in priori.

Cōsequēter ponit p'ugōnes vñes et pmo utiles. scdo in
utiles. utiles aut ponit duas. qz pma est ex affirmatiuis
ulib' cuius utilitatē ostēdit reducēdo eā in tertiū modū
pme figure p'uersa miore et dicit qz p ipossibile ondi pōt
fill' et per p'mā et est ostēdere per p'mā ducēdo ad aliqd i
diuiduū figi et ponere singulare extra suū ulē. et sic ad sē
sum manifestare suū p'positū. si ergo sub medio accipiat
aliqd figū de quo dicit utriqz extremoz necessario ne
cesse est extremū de extremo dici p'iculariter et hoc patet
plane in textu. Et nota qz per. p. itelligēda est hic maior
extremitas. per. r. minor. per. s. medius et h' est ulr qdē
qñ.] Secda p'ugō habet maiorē negatiuā et minorez af
firmatiuā cuius utilitas ostēdit per p'ersionez minoris
uel per ipossibile et h' est. Et si. r. omni. s.]

Si aut i sunt. r. s. qdē nulli. p. vñ oīs. nō
erit fill's. Termin' icē aial equis hō: non in
eē aial iaiatū hō. Nec qñ ambo de nullo
s. dicunt' erit fill's. Termin' icē aial iaiatū
equis nō icē hō equis iaiatū mediū iaiatū.
Manifestū est igit' et i hac figura qñ erit et
qñ nō erit fill's ex ulib' terminis. Qñ enim
ambo termini fuerint p'dicatiui: erit fill's
qñ alicui iest extremitas extremitati. Qñ
vñ puatiui nō erit. Qñ vñ hic puatiui il
le p'dicatiui: si maior qdē fuerit puatiui:
alter vñ affirmatiuius erit fill's qñ alicui
nō iest extremitas extremitati. Si aut ecō
uerso non erit.

Cōsequēter ponit p'ugōnes inutilles vñes. s. duas. qz
pma hēt tñ minorē negatiuā. cuius inutilitatē ostēdit p
instātiā in terminis et h' est. Si aut i sit.] Secda habet
utrāqz negatiuā et eius inutilitatē ostēdit per instātiā in
terminis et h' est. nec qñ ambe.] Cōsequēter epilogat et
h' est. manifestuz igit' est in hac rē.]

Si aut vnus ulr sit ad mediū: alter vñ p
ticulariter: si uterqz sit p'dicatiuius necesse
est fieri fill'm: et si alteruter sit vñis termino
rū. Nā si. r. oīs. i sit. p. vñ alicui. s. necesse
est et. p. alicui. r. iest. Nā qñ p'uertit affirma
tiua ierit. s. alicui. p. Quare qñ. r. iest oīs.
s. aut alicui. p. et r. alicui. p. ierit qre et. p. ali
cui. r. Rursum si. r. alicui. s. p. oīs. i sit ne
cesse est. p. alicui. r. iesse: nā idē modus de
mōstrationis et per ipossibile et ex positio
ne quemadmodum et in prioribus.

Cōsequēter determinat p'ugōnes p'icularis et diuidit
in duas. In pma determinat que hñt alterā vñem. in se
cūda que hñt utraqz p'icularē cū dicit.] neqz si uterqz.]
pma in tres. in pma ponit p'ugōnes p'itates ex affirma
tiuis. in scda cū dicit.] Si aut vnus qdē sit.] cōstātes ex
affirmatiua et negatiua. in tertia cū dicit.] nec qñ ambe
puati rē.] constantes ex negatiuis. pma pars habet du
as coniugōnes utiles circa quas sic procedit. primo dat

relapton nulluz. s. et
s. et. 2. q. quoddam
s. et. 2. q. quoddam
s. et. 2. q. quoddam
s. et. 2. q. quoddam

sta est. pma rō bñtati
oe. s. et. p.
s. et. 2.
et. sta. nulluz. s.
nulluz. s. et. 2.

breapt.
epdun d'p'ich' mag' d'it'is
qua nō fit fill' d' m' d'.

relapton.
p'ima pars fuerit affi
m' p' p' rō negatiua.

stannis

aliqd. s. et. p. oīs. e
aliquot. 2. et. p. p.
s. et. s. et. 2. ali
p. et. s. q. aliquod
et. adu. p' q' p' ali
et. p. s. p. p' m' s.
s. et. p. oīs. et. p. al
et. p. 2. p. aliquot
p' d'it' p' p' p' p' d'it'
et. et. p. aliquot. s. e
aliquot. s. nā est. p. s.
p' d'it' et h' tē s. et. p.
s. et. s. q. aliqd.
p. s. p' m' s. aliqd. m
aliqd. m
s. aliqd.

oe. s. et. p. oe. s. et. 2. q. quoddam
2. et. p. p' d'it' p' p' p' d'it'
t. et. s. q. quoddam
p' m' s. et. p. n. et. 2. q. aliqd
2. et. p.

nulli ut sic dicitur de alio est...
lapis in ista sententia...
est sensibile...
quodammodo...
est sensibile...

Liber Primus

2. al. qd. a. no. est. p. n. d. h. t. f.
p. S. m. l. l. y. d. est. p. al. i. q. d. o. d. 2.
est. s. g. di. qd. a. no. est. p. J. m.
9. p. m. e.

regulā fm quā pcedit dices q si altera ppo sit utilis z altera particularis z utraqz affirmatiua exite uli erit fill's z h est. Si aut vnus qdē. Scdo ponit iugōem z p illaz cui' minor est utilis z maior particularis quā ostēdit utile eē pcludēdo pūsam pclōnis in 3o p' pversa maiore z transpositis p'omb' z deide illā pclōne puerit ut hēat p'clo pma z hēc ēē. Nā si. r. oī. Scdo ponit illā cui' maior est utilis z minor particularis p'ciēs ipsam per puerfionē minoris z hēc est. rursus si. r.

Si aut vnus qdē sit p'dicatiuus: alter vob' p'uatiuus: ut'r qdē p'dicatiuus: qnq' dē mior fuerit p'dicatiuus: erit fill's. Nā si. r. oī. s. p. vob' alicui. s. nō inest: necesse est. p. alicui. r. nō iēē. Si eniz oī. r. oī. s. z. p. oī. s. ierit: h' nō ierat. Dem'rat aut z sine deductione si sumat aliqd eoz que sunt. s. cui. p. nō iest. Qū vob' maior fuerit p'dicatiuus: mior vob' p'uatiuus: nō erit fill's. Ut si. p. in sit oī. s. r. aut alicui. s. nō iest. Termini vob' oī iēē aia tū hō aial nulli vob' nō est sumē terminos: si. r. iest alicui qdē alicui aut nō. Si enim nulli. r. iest p. r. aut alicui. s. z. p. alicui' nō in erit. Sed supponebat oī iēē. Si enim oī. s. i est. p. r. aut alicui. s. z. p. ierit alicui. r. h' postū erat nulli iēē. Sed quēadmodū in p'orb' dicēdū est. Nā cū indefinitū est alicui nō iēē: z qd nulli iest verū est alicui nō iēē: nulli vob' cū eēt nō erat fill's: manifestū ergo erit qm nec erit sillogismus.

Consequēter ponit iugōnes p'iantes ex affirmatiua z negatiua z diuidit in duas. In p' ponit illas que habēt vlem affirmatiua. z illas que hnt vlem negatiua cū dic' Si aut p'uatū. Pars p' hēt duas iugōnes q' p' ma est utilis scda inutilis. dicit ergo q si altera p'pōnū sit utilis z altera particularis z vna affirmatiua z altera negatiua. si minor sit utilis affirmatiua erit fill's z hoc ostēdit p' possibile ex opposito p'clōnis z minori p'cludēs oppositū maioris in h' scdo ostēdit h' per expōne accipiēdo aliqd signū sub medio a quo remouet minor extremi tas. z p' q' dicit. Si aut h' v' qdē sit. Est nō ponit eā p' ficē per p'clōne qz nō est p'uertibilis nisi utilis affirmatiua: q' si p'uertetur utraqz eēt particularis z ita ex illis nihil.

Consequēter ponit inutile iugōne z ostēdit e' inutilit' tatē. p' nō sufficiētū ostēfione. z ostēfione sufficiētū. p'cedit ergo sic. p' dicit q si altera p'pōnū sit negatiua particularis z rel'q' utilis affirmatiua. si utilis fuerit maior erit inutilis p'ug. sic oē. s. est. p. aliquid. s. nō est. r. z ponit terminos oī inēē z h' est. Qm vob' maior. 2o dicit q terminos nulli inēē nō est inuenire si minor que est particularis negatiua sit vera q. r. inest alicui. s. z alicui nō: z h' ostendit sic si oē. s. est. p. z aliqd. h' est. qd p' ex p'uerfione vni' p'is ipotesis facte in minore tūc per tertū p' aliqd. r. est. p. q' re sequēte vno oppositoz nō pōt alterū stare. patet ex h' q' sic se h'ntib' terminis ut dictū est nō erūt termini nulli inēē z h'c est. Nulli vob' nō est. Consequēter ostendit iugōne eē inutile sufficiēte ostēfione. s. per infinitā cām v'ritatis ip' particularis negatiue que pōt p'ficari. p' sensū utilis uel particularis sic ad vlem negatiua sequitur particularis negatiua: sed vli negatiua exite minore est inutilis iugō ut ostēfiam est p'us in cōiugōnib' vlib' ergo particulari exite minore erit inutilis coniuō z est necessari' argumētū penes hāc maximā qd nō seqt aīs nō seqt

Si aut p'uatiuus sit utilis terminus qnq'de maior fuerit: mior aut p'dicatiuus: erit fill's
Si eni. p. nulli. s. r. aut alicui. s. iest: z. p. alicui. r. nō ierat: rursus eni erit p' figura. r. s. p'positione p'usa. Qū aut mior fuerit p'uatiuus nō erit fill's. Termini iēē aial hō ferz nō iēē aial alicia ferū. mediū in utrisqz ferz.

Consequēter ponit duas iugōnes hntes vlem negatiua quarū pma est utilis h'is maiorē ulez negatiua z minorē affirmatiua particularē cui' utilitate ostēdit p'usa minore z h'c est. Si aut p'uatū. Scda est inutilis h'is maiorē particularē affirmatiua z minorē vlem negatiua cui' i utilitate ostēdit p'istanā in termis z h' est. qn aut mior.

Nec qn ambo p'uatini ponunt: Est autē vnus qdē utilis alter vob' particularis. Termini cū mior sit utilis ad mediū: aial hō ferrū aial scia ferrū. Qū aut maior nō iēē qdez: coruus nix albū. iēē vob' nō est sumē. Si. r. alicui qdē iest. s. alicui aut nō iest. Si enim p. oī. r. iest: r. aut alicui. s. z. p. ierit alicui. s. sed positū erat nulli inēē. Sed ex indefinito mōstrandum est.

Consequēter ponit iugōnes hntes alterā vlem z alterā particularē z utraqz negatiua z sunt due. q' p' ma hēt minorē vlem quā ostēdit inutile per instānā in terminis z h' est. Nec qn ambo. Scda hēt maiorē vlem circa quas sic p'cedit. p' dicit eā eē inutile z ponit ad h'c ostēfione diminutā. scdo ponit ostēfione sufficiētē. in p' sic p'cedit. Primo dicit q si maior sit utilis z minor particularis z utraqz negatiua nō erit fill's: ut si dicat nullus. s. est. p. aliqd s. nō est. r. z ponit terminos nulli inēē z h' est. qn autez maior. Scdo dicit q terminos oī inēē nō est inuenire si minor sit vera. q. r. in sit. alicui. s. z alicui nō. z hoc ostēdit sic. Si oē. r. est. p. ex ipothesi z aliqd. s. est. r. simil'r ex ipothesi facta circa minorē. ergo aliqd. s. est. p. relinquitur igit' q' sic se h'ntibus terminis ut dictū est nō erūt termini oī inēē z h'c est. Inēē vob' nō est sumē. Consequēter ponit sufficiētē ostēfione sue inutilitatis. s. per infinitā cām v'itatis ip'ius particularis z patet per predicta. z h'c est. Sed ex infinito.

Necqz si utriqz alicui medio isunt: uel nō isunt. vel hic qdē alicui: ille vob' nō oī: uel i definite: nullo mō erit fill's. Termini autē cōes oīuz: aial hō albū. Manifestū igit' in tertia figura qn erit z qn nō erit fill's. Et q' niā h'ntib' sic se terminis ut dictū est: fit fill's ex necessitate: z si fit sillogismus necesse est terminos sic se habere.

Consequēter ponit iugōnes p'iculares hntes utraqz p'icularē dices oēs inutiles sunt z h' ostēdit per instānā in terminis z h' est. Necqz si uterqz alicui. Consequēter epilogat dicta z h' est. Manifestū igit' z in hac.

Manifestū est qm oēs imperfecti sunt filii in hac figura: oēs enim p'iciunt qbusdaz assūptis. Et qm sillogizare per hāc figurā v'le nō erit. necqz p'uatū nō affirmatiuū.

bono d. f.
B. nō est. p. oē. s. e. 2.
qd. z. nō est. p.
impossibile sit oē
oe. s. est. 2. g.
est. p. in p. p. p. p. p.
f. l. i. o. s. d. m. y. e. r. e.
o. r. i. n. g. s. b. d. r. s. r.
est. 2. g. qd
nō est. p.
Hanc d. nō est. p.
causa est omni d. t. u. m.
at bene d. i. d. r. g. i. i.

Senato.
In q' d. m. a. n. y. l. e. t. t. e. f. v. d. e. a. s.
I. n. d. e. s. p. o. s. i. t. i. v. e. f. i. q.
m. a. j. o. r. e. s. t. u. n. q. d. a. l. i. q. u. o. d. e. s. t. m. i. n. o. r. e. s. t.
n. e. g. a. t. i. v. e. s. t. i. m. q. u. o. d. o. i. n. u. l. l. a. q. u. i. d. a. s. e. s. t.
f. i. n. d. e. s. p. o. s. i. t. i. v. e. s. t. q. u. i. d. a. s. n. o. e. s. t. p. a. d. h. o. r. u. m. f. a. n. t.
i. t. a. o. s. i. a. e. s. t. f. e. r. r. u. s. i. n. p. a. d. h. o. r. u. m. e. s. t. h. o. e. s. t. f. e. r. r. u. s.
i. t. a. o. s. i. a. e. s. t. f. e. r. r. u. s. i. n. p. a. d. h. o. r. u. m. e. s. t. h. o. e. s. t. f. e. r. r. u. s.
i. t. a. o. s. i. a. e. s. t. f. e. r. r. u. s. i. n. p. a. d. h. o. r. u. m. e. s. t. h. o. e. s. t. f. e. r. r. u. s.

Nō q̄ nūc sūnt fillogo...
In eadē q̄ fillogo...
Subar magna q̄ dō...
gūe requirē ad eīg...

Priorum Analē^{cor}

fictum assumptis quibusdam cuiusmodi sunt conversio transpo-
ter minorum deductio ad impossibile expō et hoc est. mani-
festū est quū oīs. scdm est q̄ in hac figura nō p̄cludit nisi
si p̄clo particularis affirmatiua et negatiua et h̄ est. Et quū
fillare et c. Ex p̄dictis circa scdm figurā et circa expōnē
lre p̄ q̄lter mediū est ultimū pōne et maior extremitas
remotior a medio minor vō p̄pinq̄or ei et quō filli huius
figure imp̄fecti sunt et de ostēsiōne per deductionē ad im-
possibile et de eo q̄ aliq̄ nō est sumē terminos oī et nul-
li in eē et ideo de hys trāseūdū est. **S**ed hic forte dubi-
taret aliq̄ de pōne per quā p̄ficat quōsdā fillos huius fi-
gure qua necessitate sequat ad p̄pōnes vles q̄ d̄ segtur
ad singulares q̄n fit p̄ctio s̄b̄ti in p̄pōnib^o ulib^o ad h̄ ali-
qd et singulare. et dicēdū q̄ necessitas p̄ per h̄c maximā
q̄ d̄ segtur ad p̄n̄s legē aīg. **C**onsequenter dubitaret de suffi-
ciētia utiliū p̄iugōnū hui^o figure. s. quō de. xvj. p̄iugōnū
bus t̄n̄ sex sunt utiles. et dicēdū q̄ supponēda sunt duo
p̄ncipiā coia: et vñū p̄ncipiū p̄pūū hui^o figure. s. q̄ minor
sit affirmatiua q̄b^o suppositis si fiat cōbinationes et p̄ v̄le
et p̄ticulare per affirmatiōē et negatiōē sicut in alijs fi-
guris dictū est patebit q̄. x. p̄iugōnes peccāt p̄tra aliq̄d
p̄ncipiū. sex aut nō peccāt et iō t̄n̄ sex sunt utiles. **S**
tūc dubitabit ulterio^r aliq̄ q̄re op̄z hic minorē eē affirma-
tiua. et dicēdū q̄ rō hui^o est q̄ mediū est sub ex̄n̄tib^o. vñ
si minor esset negatiua possent extrema aliq̄n eē sepata et
tūc nō sequerēt affirmatiō sicut in hys terminis aial la-
pis h̄o. possent eē extrema aliq̄n eē subalterna ad inuicēz
minore t̄n̄ ex̄n̄te sub maiore et tūc non sequerēt negatiō
sicut in hys terminis suba lapis h̄o. lapis erit mediū. et
ita minore ex̄n̄te negatiua neq̄ segtur affirmatiō neq̄
negatiō et ita op̄z q̄ sit affirmatiua. **A**d huc alia ratio
tertia figura descēdit a p̄ma per p̄uersionē minoris. mi-
nor aut p̄me figure est t̄n̄ affirmatiua et iō manet minor
affirmatiua in tertia figura. **S**ed tūc ulterio^r dubitabit
quō in tertia figura minor sit v̄lis ex quo p̄usa minoris
p̄me figure semp est particularis. Et dicēdū q̄ p̄usa accipi-
ōz colter ut p̄pō que p̄ntif possit dici p̄usa ei^o in quā con-
uertit sicut econuerso. et ita v̄lis affirmatiua dici poterit
p̄usa particularis affirmatiua sicut econuerso. Dicēdūz igit
q̄ filli tertia figure descēdūt a modis particularib^o p̄me fi-
gure t̄n̄: et p̄usa minoris in modis particularib^o p̄me figu-
re v̄lis est. et ideo in modis v̄lib^o p̄ncipalib^o tertia manet
minor: v̄lis sicut nō p̄^o mō et scdm. **C**onsequenter que-
rit q̄re in hac figura p̄cludit t̄n̄ particularis. hoc enī videt
icōueniēs. nā plus p̄nt due v̄les q̄ v̄lis et particularis: sed
v̄lis cū particulari p̄nt in p̄clonē particularē ergo due v̄les
p̄nt in plus et ita videt q̄ p̄nt in v̄lem. **A**d huc si v̄lis cū
particulari p̄nt in p̄clonē particularem si accipiant due v̄les
ad p̄cludēdū particulare aliqd supflueret in nā v̄liū respe-
ctu p̄clonis et ita videt in eē nō cā ut cā. Et dicēdūz q̄ cā
q̄re in hac figura cōcludit t̄n̄ particularis h̄ est mediū s̄b̄
cif extremitatib^o vñ est tanq̄z p̄s extremitatū et ideo per
ip̄m nō p̄t p̄cludi vñū extremū de altero nec affirmati-
ue neq̄ negatiue nisi particulariter q̄: nō p̄nt p̄cludi cōue-
nire per tale mediū nec differre nisi s̄m p̄tē: adhuc cum
mediū subiciat extremitatib^o poterit eē iseri^o ad illas ita
q̄ extrema sint subalterna et tūc p̄nt minor: extremitas es-
se in plus maiore q̄re de minore nō affirmabit v̄l nega-
bit maior: nisi particulariter q̄: nō p̄dicat inferi^o de superiori
nisi particulariter et p̄z exēplū in his terminis aial corp^o h̄o
Cad obiecta q̄ dicēdū ad p̄mū sic due v̄les plus p̄nt q̄
v̄lis cū particulari. sed nō q̄tū ad q̄tūtatē p̄clonis nec quā-
tū ad necessitatē nec quātū ad figurā: sed q̄tū ad modū
et ad euidētia necessitatis. modus enī v̄lis hui^o figure est
euidentiōz particulari s̄m necessitatē et p̄fectionē q̄d p̄z per
hoc q̄ immediate reducit in suū p̄ncipiū per impossibile.
modus aut particularis nō nisi p̄ mediū h̄c dicit i sequenti
lectiōe et ita nō seq̄ h̄z possint plus due v̄les q̄ v̄lis et p̄ti-
claris q̄ v̄les p̄nt i p̄clonē v̄les. **C**ad aliō dōm q̄ q̄v̄lis

ulis cū p̄ticlari possit i p̄clonē p̄ticlari nō t̄n̄ ē nō cā ut cā
cū ponunt v̄les ad ei^o illationē. q̄v̄lis enī illō q̄d supad
dit nihil faciat q̄tū ad maiore q̄tūtatē p̄clonis: fac t̄n̄ ad
maiorē euidētia necessitatis faciēda et modū p̄fectionē
cut dictū est. **C**onter forte dubitabit de ista figura in
comparatiōe ad alias. et p̄mo querit q̄re in hac figura ma-
ior possit eē v̄lis et particularis cū in alijs nō possit esse nisi
v̄lis. Et dicēdū q̄ hoc est q̄: cū mediū sit p̄s v̄l tanq̄z p̄s
extremitatis in hac figura eo q̄ s̄b̄icit eis nō p̄t p̄cludē
vñū extremū de altero nisi s̄m p̄tē: sed h̄ e q̄lter pot face
sive s̄b̄iciat maiori extremitati particulariter et miōri v̄l si
ue econuerso: q̄ utroq̄z mō est mediū pars v̄triusq̄z extre-
mi et iō p̄t in p̄clonem huius figure. s. particularē sive ma-
ior sit v̄lis et miōr particularis sive econuerso: in alijs aut si-
guris nō est ita et causa eius dicta est p̄s. **C**Ad huc for-
te aliq̄ dubitabit cū habeamus vñā figurā que p̄cludit
t̄n̄ particularē q̄re nō habemus aliā figurā p̄cludētē t̄n̄
v̄lem. Et dicēdū q̄ particularis est in v̄l sicut p̄n̄s in ante
et iō necesse est figurā que p̄cludit v̄lem cōcludē p̄ticula-
rē sed nō econuerso: et iō nulla figura t̄n̄ v̄lem cōcludit si-
cut t̄n̄ particularē. **E**t hoc aut patet q̄ modi p̄ticulares or-
um figurarū a modis v̄lib^o eiusdē figure oriunt: et nō lo-
lū hoc est verū in secūda et tertia figura sed et in p̄ma. ter-
tius enim modus p̄me figure descēdit a p̄mo eiusdē po-
sita s̄b̄alterna miōris pro miōre et s̄l̄t descēdit q̄r^o p̄me
a secūdo eiusdē. **C**Ad huc dubitare possit aliq̄s iuxta
dicta cū habeam^o figurā p̄cludētē solā negatiua q̄re nō
habemus aliā p̄cludētē solā affirmatiua: et dicēdū q̄ ha-
bitudo mediū ad extrema cā est p̄clonis. **S**ed habitudo
mediū p̄me figure cū sit iter extremitates s̄z p̄oem p̄t p̄
p̄ueniētia ad utraq̄z extremitatē cōcludē affirmatiua sic
per d̄itam ab altera illarū negatiua. s̄l̄t hitudo mediū in
tertia figura s̄b̄ extremitatib^o p̄t per p̄ueniētia ad utrū-
q̄z extremū p̄cludē particularē affirmatiua sicut per d̄itāz
ad alterū extremū particularē negatiua. **C**ū igitur nō sint
nisi tres habitudies sillogistice p̄ma et tertia p̄cludūt af-
firmatiōē sicut negōm et sic patet q̄ nō est aliqua figura
cōcludēs t̄n̄ affirmatiua sicut est aliq̄ cōcludēs t̄n̄ nega-
tiua. **C**Ad huc dubitari solet de ordine modorū huius fi-
gure. sed dicēdū q̄ filli v̄les ordinant an p̄ticulares: q̄
p̄ticulares ab eis nascunt. v̄les aut duo sunt. quorū p̄m^o
descēdit a tertia p̄me cōuersa minore. secūdus vō a q̄rto
eiusdē p̄uersa minore. s̄l̄t et inde patet eorū ordo: p̄ticula-
res q̄tuor sunt et tertio^o et q̄rto^o nascunt a p̄mo v̄li. tertius
per p̄oem s̄b̄alterne maioris pro maiori. q̄rto^o per positio-
nē s̄b̄alterne minoris pro minori. q̄nt^o vō et sextus nascū-
tur per diminutionē factā in minore et ita patet ordo in
oib^o sex. **S**z tūc forte dubitabit quō dicant h̄ eē mo-
di v̄les ex quo nō cōcludūt cōclonem v̄lem. et dicēdū q̄
nō vere dicunt v̄les filli: sed dicunt v̄les respiciēdo ad
p̄missas nō aut ad p̄clonem sicut in alijs figuris. **C**Ad
huc forte dubitabit aliq̄s q̄re in ista figura descēdunt mo-
di p̄ticulares ab v̄lib^o ita q̄ tā a maiore q̄z a miōre cum
in alijs nō descēdūt nisi a miōri t̄n̄. et dicēdū q̄ hoc est
q̄ in ista sola figura p̄t maior eē particularis et iō in ista fi-
gura sola sit fillis per diminutionēz factā a maiore modi
v̄lis sic aut nō est in alijs. **C**Solet aut adhuc multipl̄
opponi de ordine triū figurarū de qua oppōne nō est cu-
radū: q̄ p̄ma figura eo q̄ potētissima est q̄ potēs in oēz
p̄clonēz et q̄ p̄fectissima est iō an alias ordiat tanq̄z m̄ et
p̄fectio aliarū. **S**ecūda vō an tertia tū q̄ eius mediū est
p̄mū pōne et mediū tertia ultimū pōne: tū q̄ p̄t in dup-
p̄blema. s. v̄le et particularē cū tertia nō possit nisi in p̄ticu-
lare: tū q̄ ip̄a descēdit a p̄ma per p̄uersionē maioris. ter-
tia vō per cōuersionē minoris p̄pōnitiōis.

Nō. b̄nē q̄ om̄cō
memorē.
No.
No.
No. p̄v̄lis.
No. p̄v̄lis.
No. p̄v̄lis.
No. p̄v̄lis.

Alā aut et quā in oib^o figuris q̄ nō
fit fillis: cū p̄uatiui vel p̄dicatiui sint
utriq̄z termini: et p̄ticulares: et nihil

si oīs h̄o est aial
oīs h̄o est v̄lis
nō seq̄t̄ or̄ rōp̄cand̄z et falla
h̄z q̄v̄lis quōsdā or̄p̄ est aial.
negatiue s̄c̄ nullus h̄o est lapis
oīs h̄o est substantia nō seq̄tur
nulla substantia est lapis q̄ et falla.
h̄z q̄v̄lis quōsdā or̄p̄ est aial.
No. b̄nē h̄m̄ p̄v̄lis
q̄ b̄nē est q̄ b̄nē q̄ d̄n̄
p̄v̄lis d̄n̄ m̄ h̄z d̄n̄
p̄v̄lis d̄n̄ p̄v̄lis
h̄z d̄n̄. v̄l̄. In m̄ h̄o
m̄ h̄o q̄ rō de et d̄n̄ m̄
h̄z d̄n̄. v̄l̄. In m̄ h̄o

Liber Primus

is est... quod... sub... est... quod... sub... est... quod... sub... est...

in scdo pme z dicit similiter posse fieri de alijs modis z h est ut in postrema.]

Est et reducere ad pme figure ules sillos.

Na qui sunt in secunda manifestu est qm p ficiunt per illos. veru no snt oes: sed ules qd p uatiua uersa. piculariu aut utraqz per ad ipossibile ductione.

Quo in pia sunt piculares p ficiunt qd z per se. Est aut z per secunda ostede ad ipossibile ducetes. ut si. a. insit oi. b. z. b. alicui. c. qm. a. alicui. c. ierit. Si eni nulli. b. aut oi. a. nulli. c. ierit. b. hoc eni scimus per secunda figuraz.

Similr z in puatiuo erit demonstratio. Si eni. a. nulli. b. z. b. alicui. c. iest: z. a. alicui. c. no ierit. na si oi. c. b. aut nulli iest. a. nulli. c. ierit. b. hec aut fuit media figura.

Quare qm qui in media figura sunt filii oes reducunt ad ules sillos pme figure. qui vo piculares sunt in pma: ad eos qui sunt i media. manifestu qm z piculares reducunt ad eos qui in pma figura sunt ules sillos. Qui vo sunt in tertia: qui ules sunt qdem termini statim p ficiunt per illos sillos. Si vo piculares sum at ad piculares fillos pme figure. Sed hi reducti sunt ad illos. qre z tertie figure piculares. Manifestu est ergo qm oes reducunt ad pme figure ules sillos. Igit filii ostedes in e z non in e dictu est quo se hnt z fm se qui sut ex eade figura z ad inice qui ex alijs figuris.

oino fit necessariu. Cu aut z pdicatuus z puatiu z utr sumpt puatiuus: semp sils fit mioris extremitatis ad maiorē. ut si. a. qdē oi. b. uel alicui. b. aut nulli. c. uerfis p pōnib. necesse est. c. alicui. a. no iēē. Similiter aut z in alijs figuris: semp eni per conuersione fit filis.

Patet et qm ideo definitum pro pdicatio particulari positum eundē faciet sillogismum in oibus figuris.

Postqz determinauit ordinatione medij respectu extre mox circa ppōnes deiee in oi figura: hic determinat que ex pcedeti pte manifesta sunt z h est ps correlaria siue in cidetatis z diuidit in duas. In pmo determinat quedaz manifesta qtu ad filloz gnōnes. in secundo cu dicit manifestu est aut.

Queda manifesta qtu ad eoz redutione. in pte pma sic pce. pmo ostedit ex pdictis manifestu ee qn no fit filis ex affirmatiuis q: no in secunda figura z qn no fit filis ex negatiuis uel picularib. q: i nulla figura z h est palā aut z qm. 1. ponit duas p iugationes indi recte pcludetes iuxta pdicta dicēs. q qn vna ppō est affirmatiua ules uel picularis: altera vo negatiua ules erit filis pcludēs miorē extremitate de maiore in pma figura: ut si oē uel aliquod. b. est. a. nullū aut. c. est. b. sequit ergo quoddā. a. no est. c. z ostedit harū utilitate dicēs q p ficiunt per uersione ppōnū. s. z trāspōem earū. z addit q filr est in alijs figuris a pma z h est cū aut pdicatuus.]

3. dicit ex pdictis manifestu ee q idē fit filis ubiqz accepta ideo definita qui fit per piculares z h est patet etiā.]

Manifestu est aut z qm filii impecti per pma figurā p ficiunt: aut eni ostensue aut per ipossibile claudunt oes. utrinqz aut fit pma figura. Ostēsiue qd pfectis: qm per uersione p ficebant oes. uersio aut pma faciebat figurā. per ipossibile vo demonstratis: qm posito falso filis fit per pma figuram. ut in postrema figura. si. a. z. b. oi. c. i sunt qz. a. alicui. b. iest. Na si nulli. b. aut oi. c. nulli. c. ierit. a. sed positu erat oi. Similiter autem z in alijs.

Conter determinat quedā manifesta ex pdictis quātu ad filloz redutione z diuidit in duas. In pma ostendit q oes filii impecti p ficiunt per pma figurā. In scda cu dicit est et reducere. Igra huius reducti oes fillos alios ab ulib. pme figure in ipsos ules. Primū ostedit sic. oes filii impecti p ficiunt ostēsiue siue per ipossibile si siue sic siue sic p ficiunt per pma figurā ergo oes impecti p ficiunt per pma figurā huius rōnis: pmo ponit pconē z h est manifestu aut. scdo maiore z h est ante enim ostēsiue. tertio minore z h est utruqz aut. quarto minore ostēdit z h p pma pte scdo scdaaz. pma sic: pfecti ostē siue p ficiunt per uersione z trāspōnem sed hoc fit per pma figurā ergo pfecti ostēsiue p ficiunt per pma figurā huius rōnis. pmo ponit pconē z h est ostēsiue qdes.] scdo maiore z h est qm per ostēsiue z c. tertio minore z h est cōuersio aut. pnter ostēdit scdam pte minore sic pfecti per ipossibile p ficiunt supposito opposito pconis cū altera pmissarū. sed h facit pma figurā ergo per pma figurā huius rōnis p ficiunt per ipossibile p ficiunt per pma figurā huius rōnis pmo ponit pconē z h est per ipossibile. scdo minore z h est qm posito. tertio ipsam ostēdit faciēdo fillm in pmo tertie z deinde p ficiendo ipm per ipossibile. ex opposito enim pconis minore pcludit opposituz maioris

filloz... quod... sub... est... quod... sub... est... quod... sub... est... quod... sub... est...

Consequēter gra huius reducti in ules modos pme oes alios: z hoc facit hac rōne. q: tā ostēderat q filii scde z tertie figure reducunt in pma figurā nē putet q non sit ad huc ulterioz reductio ostendit q sic per h uolēs significare q oes filii nascunt a filis ulibus pme figure intendit ergo talē rōnē. filii scde figure z piculares filii pme z oes filii tertie reducunt in ules pme: ergo oes aliij ab ulibus pme in ipsos reducunt. pmo ergo pponit pconē z h est. est et reducere. scdo ostēdit pmissas h mō pmo pma pte: scdo scdam: tertio tertiā: pma ostendit dicēs q filii scde figure reducunt in ules pme: diuersimode. ules enim modi scde figure reducunt in eos p cō uersione z trāspōnē ppōnū quātū ad scdm modū. piculares aut per deductionē ad ipossibile. z nota q ista deductio fit accepto opposito pconis cui maiore statim enim pcludit opposituz minoris per ulem fillm pme: z h est. no qui sunt. scdam pte pcludit sic. filii ules scde figure reducunt in ules pme. sed piculares filii pme reducunt in ules scde: ergo piculares pme reducunt in ules eiusdē: huius rōnis pmo uerificat minore scdo ponit totam rōnem. p. ergo sic. pmo dicit q piculares pme p ficiunt per seipos. s. per dicit de oi z de nullo z etiā per ules pme z h est qui vo in pma. scdo minorez declarat reducēs piculares pme in ules scde per ipossibile. tertiu enim pme reducti in scdm ex opposito pconis z maiore pcludit oppositū minoris in scdo mō scde. qrtū vo pme reducti in pma scde. filr per oppositū con clonis z maiorem pcludēdo oppositū minoris z h est qre qm q. tertiu pte ostēdit sic dicēs q ules tertie reducunt

omino fit... quod... sub... est... quod... sub... est... quod... sub... est... quod... sub... est...

Conter psequitur et dividit i duas. in pma determinat ge-
neratione filli de necessario. in scda cu dicit de ptinge-
ti aut post h dicendum. Jgnatione filli de ptingeti. pma in
duas. in pma determinat unioformem gnatione filli de ne-
cessario. in scda cu dicit accidit aut zc. Jgnatione mix-
tas eiusde. pma in duas. in pma determinat h qd ptinet
ad unioformem gnatione filloꝝ de necessario. in scda cu di-
cit. Ergo in alijs. Jh qd ptinet ad eoz reductione. in p-
ma pte ostedit q terminus filli se hntib^o filli fit z no fit fil-
logismus in illis de inee z de necessario sic terminis si-
milr se hntib^o filli accidit ergo z no accidit illis de inesse
z de necessario. sed pclone filli accnte uel no accnte simi-
liter fit z no fit fillis ergo terminis filli se hntibus filli fit z
no fit fillis in illis de inee z de necessario hui^o ronis pri-
mo ponit pclone z h est. Ergo in necessarijs. Jscdo ma-
iore z h est. filli eni. Jtertio exponit h qd dixit filli in co-
clutione: est enim aliq diuersitas in h qd in fillo de ne-
cessario supaddit modus in fillo de inee no supadditur
sed ponit ee simplr z h est. ueru distabit. J4^o maiorem
uerificat dices q ppones de inee z de necessario filli co-
uertunt quatu ad pfectione filloꝝ impfectoꝝ z filli est in
utrisqz dici de oi z de nullo quatu ad pfectione filloꝝ p-
fectoꝝ z ita filli utrobqz accidit pclo uel no accedit z h
est. Nam z priuatiuum. J

Ergo z in alijs qdē per persione osten-
det qm pclusio necessaria eodez mo quo
in his qui de inee. In media autē figura qm
fuerit utis affirmatiua: particularis No pua-
tiua. Et rursus in tertia qm utis qdē predi-
catiua: particularis No puatiua: non filli erit
demratio. Necessesse est autē exponetes cui
alicui utruqz no uest de hoc face fillm: erit
eni necessarius in his. Si aut de exposito
erit necessarius: erit z de illo aliq. Na hoc
qd expositu est: ipm qdē illud aliqd est. fit
aut uterqz sillogismus in ppria figura.

Conter determinat id qd ptinet ad eoz reductione siue
pfectione z pcedit sic. pmo dicit q oēs filli impfecti post
qru scde z qnu tertie filli pfiunt illis de inee. s. per co-
uersione z h est. Ergo in alijs. Jscdo dicit q qrtus scde
z qntus tertie no sic pfiunt sed per expone. oportet eni
in utroqz accipe aliqd singulariter sub sbto particularis ne-
gatiue z per h ostedere ppositu: q si fillis ia expositus. s.
qui fit de pte ex supposita sit necessarius erit z ille neces-
sarius qui exponit z fiet fillis expositus in eadem figura
cu fillo qui exponit. uerbi gra. qrtus scde talis est de ne-
cessitate oē. b. est. a. de necessitate aliqd. c. non est. a. ergo
de necessitate aliqd. c. no est. b. debet ergo sbm minoris
exponi per aliqd pticulare sic de necessitate h. c. no est. a.
z sequit ergo de necessitate h. c. no est. b. z ita patet inte-
ru. Quintus aut tertie talis est de necessitate aliqd. b. no
est. a. de necessitate oē. b. est. c. ergo de necessitate aliqd
c. no est. a. debet ergo sbm maioris sic exponi de neces-
sitate h. b. no est. a. z sequit de necessitate hoc. b. no est. a.
de necessitate h. b. est. c. ergo de necessitate aliqd. c. non
est. a. z h est. i me^a aut fig^a. Jz no q h qd dicit cui ali-
cui Jhgt sbm particularis pponis in utroqz fillo per h qd
dicit. utruqz. Jhgt pdicatu utriusqz ptis. p h qd dicit no
inest hgt utraqz pticulare negatiua ee. Jhic forte du-
bitaret aliqs pmo de pntia huius ptis. itedit eni Jhgt.
in hoc li^o de fillo sbm forma z put abstrahit a ma qre no
deberet h descēdere ad fillos de inee z de necessario: qa
iste descēsus est ad males dñas. Ad h diuersitas ex par-
te mae pcedit in infinitu sicut z diuisio eius qre diuersi-
tas sbm mam sub arte no cadit qre diuersitas filli p fillm

de inee z de mo sub arte non cadit ex quo sbm mam est.
Et dicēdū q bñ lz ipm descēdere h ad dictas dñas filli,
z dicēdū ad pmi q ipse intedit h de fillo abstrahēte a
mā nō qcuqz sed a mā necessaria pbabili z appetit. iste
aut differentie que sunt de inee z de mo qzuis males sint
z spales quodamō respectu filli simplr p̄siderati sunt tñ
formales z abstrahētes a mā necessaria pbabili z appa-
rēti: z ideo bñ lz ipm determinare h has dñas z debet fa-
cere q: iste differentie sunt ipsius filli simplr sbm se z non
p̄hūt ipm ad aliā spēm filli. Ad aliud dicēdū q est p̄side-
rare mā duplr. s. aut pp diuersitate que cōtingit ex nā
māe tñ: aut pp diuersitate i forma p̄nte ad diuinitate ma-
terie. pmo mō nō cadit sub arte cōsideratio de diuersita-
te māe. scdo aut mō cadit. vñ cū ad diuersitate māe filli
per p̄pones de inee z de mo cōsequat diuersitas alia h
forma que diuersus est modus fillandi in his z in illis
patet q rōne huius diuersitatis hēt cōsiderare dictā māe
dñam. Jcōsequēter cōtingit dubitare de sufficientia:
q: cū nō solū diuidat p̄pō de qua fit fillis per modales z
illā de inee sed ēt per uerā z falsam cathegoricam z ipo-
theticā pbabilē z necessariā videt q qua rōne determi-
nat de fillo respiciēdo ad has dñas p̄ponis modalem z
de inee deberet ēt determinare de fillo respiciēdo ad ali-
as dictas dñas p̄ponis. Et dicēdū q non determinat h
de fillo p̄stituto sup p̄pones pbabiles z necessarias. qz
h intedit de fillo put est sup huiusmodi p̄pones abstra-
hētes ab utrisqz z in sequētibus libris put sup huiusmo-
di p̄pones. s. necessarias z pbabiles: adhuc h solū inten-
dit gnatione filli simplicis z p̄statis ex p̄ponibus simpli-
cibus: z ideo nō respicit has dñas p̄ponis cathegoricū
z ipotheticū. fillis enim cōpositus aut non est simplex
fillis vnus sed multi: aut nō hēt rōne filli simplr nisi dimi-
nute z scdario cuz fit ex ipothesi z de tali fillo nō intedit
hic. adhuc ipse intedit h de fillo penitus ostensiuo z opti-
me ostensiuo z talis semp fit ex ueris. fillis aut ex falsis est
quo ad quid ipotheticus est enim aliquo mō ex ipothe-
si sicut patebit in scdo z ideo nō respicit h ad has differē-
tias uerū z falsum ad p̄stitutione filli: sed supponendo h
fillm de quo determinat ee ex ueris. in scdo determina-
bit de fillo ex falsis in quo de modis filli ex ipothesi intē-
dit. iste aut differentie diuersificat p̄pone quantū ad for-
mā eius. s. quātū ad cōpōne z cadit a mā diuersificante
in mō z forma filli ostēsiui simplr de quo hic determinat
z ideo determinādo h de tali fillo p̄siderat ad dictas dif-
ferētias. s. de inesse z de mō. JAdhuc dubitari pōt de
sufficiētia. querit enim qre nō cōsiderat p̄pone de ipos-
sibili inee ad filli p̄stitutione sicut de inee z de necessario
inēe z de ptingēti inēe z h patet ex p̄dictis. p̄pones eni
de ipossibili sunt sbm rē de necessario: affirmatiua eni de
ipossibili est negatiua de necessario z negatiua de ipossi-
bili affirmatiua de necessario: z ita oēs p̄pones de mō
aut sunt sbm rē de necessario aut de ptingēti. ptingēs eni
z possibile p̄uertunt in osonibus. Jcōsequēter forte
dubitaret aliqs de dictis in lra z primo de eo qd primo
ostedit: diuersitas enim filli nō p̄sistit nisi sbm figuram z
modū. sed p̄pō de inee z de necessario nō diuersificat fi-
gurā z modū ergo nō est diuersus fillis de inee z de ne-
cessario cuius oppositū dicit. z dicendū q qzuis figura z
modus nō diuersificent penes p̄pones de inee z de ne-
cessario in unioformem gnatione: diuificant tñ figura z mo-
dus in illis in gnatione mixta alteri. filli diuersificat fillis
sbm figurā z modū in illis de inee z de cōtingēti sicut pa-
tebit infra z sic patet q diuersus est fillis de inee z neces-
sario inee z ptingēti inesse. adhuc in oibus his est repire
diuersitate sbm mam z cōclōne qzuis nō ēt repire diuer-
sitate in figura z mō. z ita patet q sermo Jhgt. uerus est.
Jcōsequēter dubitabit de eo qd p̄rio ostendit. videt
enim repugnare ei qd p̄mo ostedit si filli fit z nō fit fillus
in illis de inee z de necessario inee sicut ostedit secundo

Handwritten notes:
No. h. h. h.
No. h. h. h.
No. h. h. h.
No. h. h. h.

loco tūc nō est diuersus fillis de inēē z de necessario cu/
 ius oppositū fuis ostēsum est z dicēdū qd sūr fit z non fit
 fillis de inēē z de necessario quo ad formam diuersus tū
 est quātū ad mām z ita nō repugnāt sermones. ¶ Lō/
 sequēter queret qre dicit qrtū scde z qntū tertie non re/
 duci sūr sicut in illis de inēē cum tū pnt reduci per ipossi/
 bile ut videt in illis de necessario sicut in illis de inēē. z
 dicēdū qd intēdit *Alz.* dicere qd qrtus z qntus nō redu/
 cant sūr in illis de necessario sicut reducant alij modi t
 perfecti in illis de necessario. alij enim reducant per cō/
 uersionē istī aut nō sed per expōnē. Sed qdā dicit istos
 duos modos posse reduci per impossibile: z qdā dicit nō
 posse: qre querit utrū sic sit uel nō. z videt qd possint. fiat
 enim qrtus scde sic de necessitate oē. b. est. a. de necessita/
 te aliqd. c. nō est. a. ergo de necessitate aliqd. c. nō est. b. si
 nō sequit def oppositū. s. nō de necessitate aliqd. c. nō est
 b. qd egpollet istī ptigit oē. c. eē. b. fiat ergo hoc argumē/
 tum in pmo pme ex illa z maiore sic de necessitate oē. b.
 est. a. ptigit oē. c. eē. b. ergo ptigit oē. c. eē. a. qd nō pōt
 stare cū minore. Sūr aut pbes qntus tertie sic de neces/
 sitate aliqd. b. non est. a. de necessitate oē. b. est. c. ergo de
 necessitate aliqd. c. nō est. a. def enim oppositū. s. non de
 necessitate aliqd. c. nō est. a. que egpollet istī cōtingit oē
 c. eē. a. z fiat fillis in pmo pme ex ista z minore sic contin/
 git oē. c. eē. a. necesse est oē. b. eē. c. ergo cōtingit oē. b. eē
 a. qui nō stat cū pma. Sed dicit aliqs qd nō bñ fit pbatio
 istī enim ultimi filli nō tenēt nec sunt filli. Cōtra inferius
 ubi docef mixtio necessarij z ptigētis docef: qd si maior
 sit de necessario z minor de ptigēti uel ecōuerso dūmodo
 minor de necessario sit affirmatiua sit fillis in pmo pme
 psonis de ptigēti tales aut fuerūt dicti filli. Adhuc cū
 dicit de necessitate oē. b. est. a. ptigit oē. c. eē. b. ergo zc.
 ponat minor inēē ex quo est cōtingēs z sequit sic de ne/
 cessitate oē. b. est. a. oē. c. est. b. ergo de necessitate omne
 c. est. a. talis enim ptigō ostēdet utilis in pximo caplo
 sequēti qd ex maiori de necessario z minori de inēē seq/
 tur pclo de necessario z si necesse est oē. c. eē. a. ergo con/
 tingit oē. c. eē. a. z ita patet qd dictus fillis est bon^o de mix/
 tione necessarij z ptigētis z idē ē pōt ostēdi de illo fil/
 logismo mixto qui sit ad pbādū qntū moduz tertie per
 pōm ill^o de cōtingēti inēē. ¶ Ad oppositū sic infer^o ubi
 docef mixtio necessarij z ptigētis accipit ptigēs in p
 missis pro ptigēti nō necessario. s. qd pōt eē z nō eē. illa
 aut de ptigēti que egpollet negatiue de necessario est
 de cōtingēti pro possibili z tale ptigēs nō accipitur ad
 mixtionē in dictis fillis qre manifestum est qd mixtio di/
 ctōz fillōz nō pcedit fm qd inferius docef de mixtione
 necessarij z ptigētis z ita nō tenet modus argumenti.
 Adhuc illa de possibili uel cōtingēti que cōuertit cū ne/
 gatiua de necessario est de cōtingēti pro possibili. tale au/
 tem ptigēs abstrahit a terminis simplr inēē sumptis z
 nō simplr inēē sumptis sic aut accipiebat ptigēs in di/
 ctis fillis qre ptigēs in illis abstrahit ab utrisqz termis
 qre si talis de ptigēti ponat inēē nō opz qd sit de inesse
 simplr sed pōt eē de inēē ut nūc; sed ex vna de necessario
 z altera de inēē ut nūc non sequit cōclo de necessario si
 cut patebit in pximo caplo. ergo qzuis illa de cōtingēti
 ponat inēē nō eēt utilis mixtio de necessario z inēē z ita
 dictus modus ar^o per pōm in eē illius de cōtingēti non
 ostēdit ppositū. Et dicēdū qd qrtus scde z qntus pnt re/
 duci per impossibile z eēt tūc mixtio ptigētis z necessa/
 riy sicut supius factū est in reductione illoz. sed sciēdum
 qd ppo de cōtingēti accepta in tali mixtione pōt esse de
 cōtingēti triplr. aut enī est de ptigēti pro possibili r3 qd
 indifferēter se hēt ad necessariū z non necessariū aut de
 ptigēti pro nō necessario aut de cōtingēti pro necessa/
 rio. si sit de cōtingēti pro nō necessario. s. qd pōt eē z non
 eē tūc in reductione qrti modi scde figure maiore exite
 de necessario z minore de dicto cōtingēti sequit conclo

de cōtingēti pro possibili fm qd infra docebit in mixtio/
 ne necessarij z ptigētis sed nō pbat per h qrtus secūde
 qd illa de ptigēti que puerit cū opposito conclonis est
 de ptigēti pro possibili z eodē mō accipi d3 in fillo pfi/
 ciēte qrtū scde. si vō sit de cōtingēti cōi qd indifferēter se
 habet ad necessariū z nō necessariū erit fm qd tale inuti/
 lis ptigō maiore exite necessaria z minore de ptigen/
 ti. nō enim pōt in pconē de ptigēti nō necessario sicut
 pater: nec de ptigēti pro possibili. nō enim opz sequit ad
 pns qd sequit ad aūs sed talis cōclo sequit minore exi/
 te de cōtingēti pro nō necessario: z ad tale ptigēs sequi/
 tur ptigēs cōe: nec sequit conclo de necessario nisi illa
 de ptigēti eēt talis qd ipsa posita inēē eēt de inēē simplr
 sed ptigēs cōe si ponat inēē nō opz qd sit de inēē simplr
 ceter sed pōt eē de inēē ut nūc. Si aut accipiat illa de cō/
 tingēti pro ptigēti qd est necessariū ita qd ipsa posita de
 inēē sit de inēē simplr sequit cōclo de ptigēti pro possi/
 bili z posita minore inēē sequit pclo de necessario z ita
 pclo de necessario qz illa de ptigēti destruit minore qe/
 ti modi z in hūc modū accipiēdo illā de ptigēti pōt qe/
 tus scde ostēdi per impossibile z forte cū illa de ptigēti qe/
 puerit negatiue de necessario accipit de ptigēti p pos/
 sibili nō uerificat talis de ptigēti in terminis de inesse
 simplr in qbus cōtingēs accipit pro necessario. ex hīs pa/
 tet quō qrtus scde pfcit per impossibile per mixtionem
 cōtingētis z necessarij. z patet et quomō nō sūr dicēdū
 de fillo pfciente qntū tertie. sit enim mixtus de cōtingēti
 z necessario sed maior est de cōtingēti: z qd illa de cōtin/
 gēti accepta pro maiore puerit negatiue de necessario
 z ita est de cōtingēti pro possibili fm qd ipm descēdit in
 necessariū: ita qd si ponat in eē h3 qd negatiua de necessa/
 rio puerit erit de inēē simplr. ex tali aut puerione z mi/
 nore de necessario sequit ex necessitate ptigēs pro pos/
 sibili que repugnat maiori in qnto mō ideo per contin/
 gēs sic acceptū cū necessario mixtū pfcit qntus tertie. z
 si poneret illa de cōtingēti inēē sequeret cōclo de neces/
 sario cū maior sit de inēē simplr. si aut aliter accipiat con/
 tingēs in fillo pfciente hos duos modos nō pfcient per
 impossibile: z sic patet quomō istī duo modi pfi pnt p
 impossibile. Si aut querat aliqs qre sic nō pferiat eos
Alz. in lra h pōt eē qd de gnatione mixta fillōz nihil ad/
 huc oīno manifestū est z h pfectio nō sit sine mixtione.
 ex iam dictis patet manifeste rñsio ad obiecta in utraqz
 parte dubitationis z patet vītas questionis. ¶ Sed ul/
 terius forte dubitaret aliqs de expōne quā ponit. videt
 enim esse fallacia pntis in pfectione quarti modi secūde
 per expōm cū infert necesse est h. c. non eē. b. ergo neces/
 se est aliqd. c. nō eē. b. pcedit enim ab inferiori ad sup^o
 cū negatione. Et dicēdū qd aūs z pns siue inferius z su/
 perius nō cadūt ibi sub negatione z ita nō distribuūtur
 per negationē z ita argumētū necessariū est. pcedit enī
 ab inferiori affirmatiue ad superius affirmatiue. Adhuc
 cū fiat expō subiecti picularis negatiue in dictis modis
 queret quomō fieri hēat expō ad hoc qd sit in eadē figu/
 ra z quomō fiet fillis expositus in eadē figura cuz eo qui
 exponit. Et dicēdū ut dicūt aliq qd nō sit expō per singu/
 laria uere sed per minus vltia z illa sumi debēt vlr sic ne/
 cesse est oēm hoiem eē aial necesse est quoddā albu; nō
 eē aial ergo necesse est albu; nō eē hoiem exponi debet
 albu; nō per aliqd signatū singulare sensibile sed per ali/
 qd pticulare albu; cuiusmodi est nix z ideo debet sumi
 vlr z fiet fillis in scdo scde sic necesse est oēm hoiem esse
 aial necesse est nullā niuē eē aial ergo necesse est nullaz
 niuē eē hoiem: z ita cū nix sit aliqd albu; necesse est ali/
 qd albu; nō eē hoiem. Cōsūr factēda est expō in qnto ter/
 tie z fiet fillis expositorius in scdo tertie z ita utrobqz sit
 fillis expositorius in eadē figura cū eo qui exponit h3 nō
 in eodē mō: sic satis bñ dici pōt. pōt et dici qd expō *Alz.*
 fieri pōt per sensibile singulare ita qd. c. exponat per hoc

*maior expōne de necessario qm mixtura de cōtingenti pro
 nō necessario sequit oē scdo de cōtingenti pro possibili de
 pfectio s. b. h. c. est nō eē. b. cōtingētis aliqd albu; est h3 z
 cōtingētis aliqd albu; est nō eē.*

lm?

Re.

*bn nō. qd bene ualer homo nō
 eēt de h3 nō accipit. qm
 pnt inferi negatiue p cōm
 pnt nō est h3. p. nō eēt nō
 pnt ab inferi negatiue
 de pnt nō. nō eēt pnt
 pnt h3 h3 nō eēt.*

*Doc nō. valdeq. bonu
 est.*

sensibile. c. ut p̄dictū est z fiet silis expositorius in quar-
to secūde p̄cile in eodē mō: z in q̄nto tertie silr fiet manē
te minore que est ulis. si aut fiat expositio in q̄nto tertie
tā in maiori q̄z in minori tūc eēt utraq; p̄positio singula
ris z sequitur p̄ntiam fore notā z fit silis expositorius ad
huc in tertia figura sicut ille qui exponit h̄z ibi nō fit suffi-
ciēter aliq; modus tertie pōt enī eē tertia figura z si nō
fit aliq; modus eius sicut patet ex p̄dictis: z nō q̄ ad suf-
ficiētiam modoz in vniformi gnōne silloz de necessario
supponēda sunt p̄n^a eadē penitus in oi figura que p̄us
supposita sunt in gnōne silloz de inēz z tot erūt modi h̄
per oēm figurā quot z ibi z nō amplius.

a Accidit aut q̄nq; z altera p̄pone ne-
cessaria necessariū fieri silm. Uer-
nō utralibet. sed que ad maiore ex-

tremitate ut si. a. qdē. b. ex necessitate sum-
ptū est iēē uel nō inēē. b. autē. c. inesse tm̄.
Sic enim sumptis p̄ponib⁹ ex necessitate
a. c. ierit uel nō ierit. Nā qm̄ oi. b. ex neces-
sitate iest ut nō iest. a. c. aut aliqd̄ eoz que
sunt. b. manifestū qm̄ z. c. ierit alterū hoz
ex necessitate. Si aut. a. b. qdē nō est neces-
saria p̄positio. b. c. autē necessariū: nō erit
conclusio necessaria. Nam si esset accidit
a. alicui. b. inesse ex necessitate per p̄mam
z tertiam figuram. hoc autem falluz: cō-
tingit enim tale esse. b. cui possibile est. a.
nullū iēē. est ēt ex terminis manifestuz qm̄
nō erit p̄cōo necessaria ut si. a. qdē sit mo-
tus. b. aial in quo sit. c. hō: nāq; hō aial est
ex necessitate: mouet aut aial nō ex neces-
sitate: neq; hō. Silr aut z si p̄uatiua sit. a.
b. Nam eadem demonstratio.

C Postq̄z determinauit vniformē gnōnem silloz de ne-
cessario hic intēdit de gnōne eoz mixta: que. i. est a mix-
ture necessarij z inēz z diuidit in ptes tres z tres figu-
ras in quaz p̄ma docet istā mixtionē in p̄ma figura z di-
uidit hec ps in duas. in p̄ma ponit p̄iugōnes ulas in se-
cūda p̄ticulares cū dicit in p̄ticularibus aut. In p̄ma
fic p̄cedit. p̄mo ponit quādā regulā p̄m quā p̄cedūt p̄i-
gōnes dicēs q̄ aliq̄n accidit p̄cōo de necessario ex altera
p̄ponū exīte tali: z ga dixit q̄nq; exponit h̄ dicēs q̄ nō
fit hoc utralibet p̄ponū exīte de necessario sed maiore
exīte de necessario z minore de inēz tm̄: in quo tm̄ intē-
dit hāc regulā maiore exīte de necessario z miore dein-
eē sequitur cōcōo de necessario z h̄ est accidit aut q̄nq;.
Secūdo ponit p̄iugōnes z p̄mo utiles secūdo iutiles. po-
nūt ergo duas utiles simul quorū altera hēt maiore affir-
matiuā altera v̄o negatiuā sic si necesse est oē. b. eē. a. ul
nullū. b. z oē. c. est. b. ergo oē. c. necesse est eē. a. ul nullū
c. z manifestat necessitatē istoz modoz per hoc qd̄. c. es-
sentialiter est sub. b. sicut dicit. z id̄ qz. a. necessario di de
b. uel remouet ab ip̄o: necessario. a. di de. c. uel remoue-
tur ab ip̄o: z patet hoc per dici de oi z de nullo z per hāc
p̄ponem ante p̄dicamentoz q̄n alterū de altero z c. z h̄
est ut si. a. z c. Deinde ponit p̄iugōnes iutiles z ponit
tm̄ duas que peccāt tm̄ cōtra p̄p̄iū p̄ncipiū h̄ obseruan-
dū h̄ntes maiore de inēz z minore de necessario. quarū
p̄o: est ex affirmatiuis. secūda hēt maiore negatiuā p̄ce-
dit ergo sic. p̄mo dicit q̄ iste p̄iugōnes iutiles sunt z h̄
Si aut. a. b. Secūdo hic ostēdu z p̄mo de illa que con-

stat ex affirmatiuis. secūdo de illa que habet maiore ne-
gatiuā: inutilitatē p̄me p̄iugōnis ostēdit dupliciter. i. per
rōnem z per instātiā in terminis. per rōnē sic in tali dispō-
ne aliqd̄ sequitur ad p̄clusionem sine quo p̄missē possunt
esse uere ergo cōclusio ex p̄missis non sequitur. ueruz
enī aīns nō pōt esse sine uero cōsequente. **D** autē aliqd̄
sequit ex cōclusionē sine quo p̄missē possunt esse uere
ostendit sic fit talis p̄iugō oē. b. est. a. de necessitate oē. c.
est. b. ergo de necessitate oē. c. est. a. deinde ex cōclōne z
minore uel ex cōclōne z p̄uersa minoris arguat vniformi-
ter ex illis de necessario in p̄mo tertie figure ul in ter-
tio p̄me sic de necessitate oē. c. est. a. de necessitate omne
c. est. b. uel aliqd̄. b. est. c. ergo de necessitate aliqd̄. b. est
a. sed sine hac pōt maior esse uera. h̄ enim oē. b. est. a. pōt
eē uera q̄uis possibile sit nullū. b. eē. a. z h̄ est nā si est
deinde ostēdit idē per instātiā in terminis oē aial moue-
tur necesse est oēm hōiem eē aial z tm̄ necesse est omne
hōiem moueri z sic cōcōo non est de necessario cū tm̄ mi-
nor sit de necessario z maior de inēz z h̄ est est z termi-
nis mediū. **L** cōsequēter dicit q̄ illa p̄iugō que hēt ma-
iore negatiuā z minore de necessario oīno silr ostēdet i-
utilis. i. z per expōnē eadē z per eosdē terminos z h̄
est similiter autem z si p̄uatiuis.

C In p̄ticularib⁹ aut silis si utilis est neces-
saria: z p̄cōo erit necessaria. Si aut p̄ticula-
ris nō necessaria siue p̄uatiua siue p̄dica-
tua fuerit utilis p̄positio. Sit aut p̄mū utilis
p̄positio necessaria ut. a. qdē oi. b. insit ex
necessitate. b. aut alicui. c. isit solū. necesse
est. a. alicui. c. iēē ex necessitate. Nā. c. sub
b. est. b. aut oi. a. ierat ex necessitate. Simi-
liter aut z si p̄uatiuis sit silis. Nā eadem
erit demōstratio. Si aut p̄ticularis sit ne-
cessaria nō erit p̄cōo necessaria. Nihil enīz
ip̄osibile euenit quēadmodū nec in ulib⁹
sillogismis. Similiter z in p̄uatiuis. Ter-
mini motus animal album.

C cōsequēter determinat p̄iugōnes p̄ticulares z primo
dat regulā p̄m quā oēs p̄cedūt dicēs q̄ si utilis p̄p̄o fue-
rit de necessario z minor p̄ticularis de inēz sequit p̄cōo
de necessario siue utilis fuerit affirmatiua siue negatiua.
si aut eōuerso nō sequitur cōcōo de necessario z h̄ est in
p̄ticularib⁹. Secūdo ponit p̄iugōnes z p̄mo utiles scōdo ē
utiles. utiles aut ponit duas q̄rū p̄ma est ex affirmatiuis
scōda hēt maiore negatiuā z p̄bat necessitatē earū per di-
ci de oi z de nullo in necessarijs dicēs q̄ minor extremi-
tas essentialr est sub medio z ideo q̄cqd̄ necessario dicit
de medio dicit z de minore extremitate per illā regulā
q̄n alterū de altero z h̄ est sit aut p̄m. Deinde ponit cō-
iugationes iutiles duas que peccāt p̄tra p̄p̄iū p̄ncipiū
huius mixtionis q̄rū p̄o: ex affirmatiuis est. scōda v̄o hēt
maiorē negatiuā minorē p̄o affirmatiuā p̄ticularem de
necessario z dicit q̄ nullū ip̄osibile euenit q̄uis dicatur
q̄ iste p̄iugōnes sint iutiles z hoc ostēdu per instātiā in
terminis eisde quos posuit in ulibus p̄iugōnibus z h̄ ē
Si aut p̄ticularis. S; hic dubitat p̄o de ip̄a mixtiōe
in mixtione enī nālī sic est q̄ ex duobus ad inuicē mixtis
nō gnātur alterū mixtoz sed aliqd̄ cōe his: ergo ut uide-
tur silr debet eē in ista mixtione q̄ ex illa de necessario
z illa de inēz ad inuicē mixtis nō p̄cedit p̄cōo de necessa-
rio nec de inēz sed aliqd̄ mediū. Adhuc cuz maior sit de
necessario z alia de inēz qua rōnē sequit cōcōo de neces-
sario z cōcōo de inēz z ita cū utraq; sequat sequitur neuter
sed aliqd̄ cōe mediū. Et dicēdu q̄ secus est de mixtiōe

maior exīte de neces-
saria p̄positio est minor de
necessaria p̄positio de neces-
saria

la p̄p̄o mixtura maiore
de neces-
saria p̄positio est minor de
necessaria p̄positio de neces-
saria

est regula generalis q̄ infallibilis ad hoc q̄ p̄p̄o
de neces-
saria p̄positio est minor de
necessaria p̄positio de neces-
saria

nam que est uere mixtio et de mixtione methaphorica. In mixtione enim naturali mixta non manet proprie sub actibus suis; et ideo ex eis non producit aliquid mixtorum. In mixtione autem hic dicta que dicitur methaphorice propositiones que dicuntur misceri manent sub actibus suis propriis et completis. adhuc altera propositio sicut maior tota potentia et potentia illi habet; et propea ex eis generat prolo filio maiori propositio per hoc per rursus ad utrumque obicit. Adhuc dubitat quod videtur hic superfluum mixtio. docuit enim prolo sufficere sillogizare propositio de necessitate et hoc ex utroque. nunc autem adhuc docet sillogizare prolo de necessitate que videtur quod altera istarum prolo superflua ad hanc prolo de necessitate. Adhuc videtur quod si ex una de inesse et altera de necessitate sequitur prolo de necessitate quod in genere univocum de necessitate aliquid sit quod sit non causa ut causa prolo. apponit enim ad minorem modum veritatis sine quo adeo bene sequitur prolo de necessitate sicut cum illo. Ad primum dicendum quod quibus in genere univocum et mixta: sicut doceat sillogizare prolo de necessitate: neutrum tamen superfluum: diversus est enim modus sillogizandi hinc et inde: et tale diversum modum habet ipse determinare: et est sicut quod prima et secunda figura sicut sillogizant utem negativam: neutra tamen quo ad illa prolo superflua per se videtur quod diversus est modus. Ad 2um dicendum quod in genere univocum sillogizans de necessitate non est non causa ut causa quod enim sicut res est causa ibi prolo est etiam causa mixtione de necessitate et inesse. In mixtione enim illa minor est de inesse simpliciter sicut dicitur in textu. et ita sicut essentialiter est sicut predicatio et ita est propositio necessaria: quare ideo est sicut res et que est de necessitate. et si non sit idem sicut modus: quare patet quod quod rei est causa prolo in genere univocum: est et causa conclusionis in mixtione: et diversus sit modus et ita non est non causa ut causa in genere univocum respectu generis mixte. modus enim superadditur ad minorem non addit aliquid rei sed modi super generem mixta. Consequenter dubitat. utrum maiore exite de inesse et minore de necessario sequatur prolo: sicut de inesse cum non possit sequi prolo de necessitate: et videtur quod non cum non determinet hoc. videtur autem quod sic quod sequitur ad primum sequitur ad alium: sed prolo de necessario est alium ad prolo de inesse et utraque exite de inesse sequitur prolo de inesse. ergo altera exite de necessario et altera de inesse sequitur eadem et hoc verum est. Sed tunc queritur quare hoc. tale mixtionem non determinavit. et dicendum quod ex duabus propositionibus quarum altera est de inesse et altera de necessario siue maior: siue minor: fuerit de necessario conclusio est de inesse unum circa hoc non consistit diversitas nec difficultas: et propterea tale mixtionem non determinat sed non sequitur ex talibus duabus propositionibus quodcumque se habeant conclusio de necessario imo circa hoc est diversitas et ideo mixtionem illam determinat que concludit conclusionem de necessario non faciens mentionem de illa que concludit conclusionem de inesse. Sed tunc quod ex ista dicitur patet quod maiore exite de inesse et minore de necessitate sequitur conclusio de inesse tamen. e converso autem se habentibus sequitur prolo de necessitate et de inesse queritur causa huius. Et dicendum quod prolo est prolo maioris et maxime sicut predicatum in quo coiccat cum ipse: est quantum ad sicut prolo minoris: et ideo sequitur minorem in disponibilibus accidentibus sicut et eius que sunt univocum universalitas et particularitas. maiore autem in disponibilibus accidentibus predicatum eius que sunt affirmativum et negativum de inesse et de modo: et ideo cum maior est de inesse: primo sequitur prolo de inesse: sed ex illa de inesse non sequitur illa de necessitate: et ideo quod maior est de inesse sequitur tamen conclusio de inesse. quod autem maior est de necessario: primo sequitur conclusio de necessario et ex illa concludi potest prolo de inesse et ideo quod maior est de necessario sequitur conclusio de necessario et de inesse. primo tamen et prolo illa de necessitate: reliqua vero ex potentia. Consequenter forte dubitaret aliquis quot sunt huius coniugiones et quare tamen decem utiles sunt et supponenda sunt huius principia communia omnium figurarum etiam principia communia prime figure que consequentia eadem ubicumque sit et propter omnia hec est unum principium prolo

prolo huius mixtionis in hac figura. scilicet quod maior sit de necessario quibus suppositis fiat combinationes sic cuius due propositiones sint in sillo: aut utraque est utilis aut utraque particularis: aut maior utilis aut minor particularis aut e converso. deinde unum quodammodo istorum quatuor dividat in alia quatuor per combinationes et affirmationis et negationis sic si utraque est utilis. aut utraque est affirmativa aut utraque negativa: aut maior est affirmativa et minor negativa aut e converso et si similiter de alijs membris et erunt sex. coniugiones quarum unaqueque adhuc dividit per duo sic si utraque sit utilis et affirmativa: aut maior est de inesse et minor de necessitate aut e converso. et sicut si utraque sit negativa et ita de alijs et ita in univocum coniugiones sunt. xxxij. tamen. quatuor utiles. xxvj. autem peccat contra aliquid principium sicut patet intuitu. et si queratur quare non ponit omnes coniugiones inutiles. dicendum quod hoc est quod fere omnes habentur per determinata tamen quatuor tangit peccates contra principium huius mixtionis. Sed tunc dubitaretur cum oporteat huius maiorem esse de necessitate. videtur enim quod talis coniugatio inutilis sit per terminos sic de necessitate omnis homo est animal ovis albus est homo non tamen de necessitate ovis albus est animal. et dicitur aliquis quod si minor prolo sit de inesse ut nunc ita quod accipiat sicut medio aliquid cui inesse per accens non sequitur prolo. si accipiat minor de inesse simpliciter: sequitur nunc instantia scilicet nulla est quod minor est de inesse ut nunc. Sed contra hoc. ista in coniugionibus inutilibus accipiendo illam de inesse ut nunc: ergo videtur quod sicut possit fieri recte ista in coniugionibus utilibus per illam de inesse exite ut nunc. Adhuc si coniugio illa cuius maior est de necessitate reputetur utilis eo quod minor cum sit de inesse simpliciter sequitur prolo de necessitate eadem ratione et illa est utilis ubi minor est de necessitate: maiore enim exite de inesse simpliciter sequitur conclusio de necessitate sic. ovis animal est sensibilis: de necessitate omnis homo est animal ergo de necessitate omnis homo est animal sensibilis. Et dicendum quod maior prolo in prima figura prolo totum sicut et potentia est quod ita prolo quod minor prolo eius est: et ideo maior cum sit de necessitate appropiat sibi minorem ita quod oportet ipsum esse de inesse simpliciter: et minorem extremitate essentialiter accipit sicut medio ita quod minor sit sicut res necessaria: prolo enim necessario in quantum huius non est nisi necessaria: maior autem cum sit de inesse quod minor non potest sibi appropiare maiorem sed e converso non oportet illam maiorem esse de inesse simpliciter: sed bene poterit esse de inesse ut nunc: patet igitur quod per nomen eius quod est dictum de omni et de nullo: et per illam regulam quam aliter de altero. quod quod maior est de necessitate appropiat minor ut sit de inesse simpliciter: et ideo contra tale coniugionem non est instare per minorem de inesse ut nunc. quod autem minor est de necessitate quod minor non appropiat sibi maiorem potest maior esse de inesse ut nunc vel de inesse simpliciter et ideo contra tale coniugionem bene licet stare per maiorem de inesse ut nunc: ex his patet responsio ad opposita: patet etiam quod de necessitate in hac mixtione huius figure oportet maiorem esse de necessario. scilicet quod maior coniugit totum sicut et ad extremam partem minorem esse sed non e converso. et quod prolo prolo est maioris que assimilatur maiori in disponibilibus predicatum ut predicatum est: et ita si prolo de necessitate sit non predicatum esse ut nunc sed esse habitudis. et non quod in prolo de necessitate non potest esse ut nunc sed esse. et non quod in minore accipienda est minor extremitas sicut medio non quod sit sicut eo accidentaliter nec quod sit sicut eo ut nunc sed quod sit sicut eo indifferens ei. ubi gratia. necesse est omnem hominem esse animal deinde non accipendum est sub homine aliquid quod est ut nunc cuiusmodi est sor. nec quod sicut accidens cuiusmodi est album: sed aliquid ei indifferens cuiusmodi est aliquid homo. aliter enim non habet necessitatem huius mixtionem. et per hoc patet rursus ad hoc argumentum. omnis homo de necessitate est animal sor. est homo ergo et cetera. quod cuius quatuor modis possit sumi sub. scilicet album vel sor. vel iste homo vel aliquis homo solus sicut ultimam acceptionem: sequitur conclusio de necessario et solum sic necessaria est huius mixtio. Nota etiam quod non est propositio univocum necessaria in qua ponit terminus denominative dicitur: nisi termini sint

No. hanc propositioem
concl.

No. qd. debet esse minor de inesse
quod maior est de necessario

No. bene.

de inesse simpliciter - sicut non est
notandum quod de necessario non est
quod maior sit de inesse simpliciter
sicut minor

No. solutio dubii. quod ex quibus habentur quod prolo potens in
conclusionem de necessario per inchoationem de inesse
de necessario ex consequenti in illorum de inesse non potens
in illam de inesse potest in de necessario tamen bene.

cōuertibiles uel sicut supius et inferius ut oē albū est coloratū. dicūt et alig qd hec ppō nō est necessaria nullum albū est nigrū nec alia p̄stis nec etiāz uera si addat modulus necessitatis sic necesse est nullū album esse nigrum et h̄ uerum est.

In secūda autē figura si p̄uatiā qdē utis ppō sit et necia et p̄cto erit necessaria: si autē p̄dicatiua: nō necia.

Sit autē p̄mū p̄uatiā necia et a. b. qdē nulli ex necitate. c. autē isit t̄m. Qm̄ ergo p̄uertit p̄uatiua: et b. nulli. a. ierit ex necitate. a. autē oī. c. iest. q̄re nulli. c. ierit. b. ex necitate

c. sub. a. est. **Sitr autē si ad. c. ponat p̄uatiā hā si. a. nulli. c. p̄tingit: et c. nulli. a. poterit i eē. a. autē oī. b. iest. q̄re nulli eoz que sūt. b.**

p̄tingit. c. fit enim p̄ma figura. **Rursus ergo neqz. b. c. p̄uertit eni sitr. Si autē p̄dicatiua p̄positio est necia nō erit p̄cto necia.**

Insit eni. a. oī. b. ex necitate. c. aut nulli isit solum p̄uersa ergo p̄uatiua fit p̄ma figura.

Ostēsum est autē in p̄ma qm̄ cū nō est necessaria que ad maiore est p̄uatiua nec cōcto erit necessaria: q̄re nec in his erit ex necitate.

Amplius autē si p̄cto est necia accidit. c. alicui. a. nō i eē ex necitate. Si eni. b. nulli. c. iest ex necitate neqz. c. ulli. b. in erit ex necitate. b. aut alicui. a. necesse est i eē.

Sigdē et a. oī. b. necesse est i eē. q̄re necesse est. c. alicui. a. nō i eē. Sed nihil p̄hibet. a. huius modi accipi cui oī. c. p̄tingit eē. Ampli⁹ autē et si utiqz sit terminos ponētē ostēdē qm̄ p̄cto nō est necia. ut si. a. aial. b. autē hō. c.

Ho albū. et p̄pones sitr sumpte sint: p̄tingit eni aial nulli albo i eē: nec hō in erit ulli albo: sed nō ex necitate. p̄tingit eni hoies fieri albū: nec t̄m donec aial nulli albo isit: q̄re cū hec sint: necessaria erit cōclusio. simpliciter autem non necessaria.

Hic determinat mixtionē necessarij et ineē in secūda figura et diuidit in duas. in p̄ma dat p̄ugōnes ules. in secūda p̄uatiuaes cū dicit. sitr autē se hēbit. In p̄ma sic p̄cedit. p̄mo dat regulā p̄m quā sūt p̄ugōnes ules dicēs qd si in sc̄da figura utis negatiua sit de necessario et p̄cto erit de necessario. si autē utis affirmatiua fuerit de necessario nō p̄pter h̄ erit p̄cto de necessario et h̄ est. In sc̄da figura. sc̄do ponit p̄ugōnes et p̄mo utiles sc̄do iutiles.

utiles autē ponit duas q̄rū p̄ma sit iuxta p̄mū modum ex maiore negatiua de necessario et minore affirmatiua de ineē cuius utilitatē ostēdit reducēdo ipsam in sc̄dm p̄me per p̄uersionē maiore dicēs qd necesse est minorem extremitatē eē eētialr sub medio et h̄ est sic eni; p̄m. In secūda p̄uatiua fit iuxta sc̄dm modū h̄ns ulem negatiua de necessario et affirmatiua de ineē cuius utilitatē ostēdit p̄cludēdo p̄uersam p̄uersionis in sc̄do p̄me cōuersa minore et t̄spositis p̄pōnibus: et deinde p̄uertit illā p̄cto nem ut habeat p̄uersionē p̄maz et h̄ est. sitr autē et si ad. c.

sc̄do ponit p̄ugōnes inutiles et sunt due p̄ccatū

affirmatio et sit necitudo

ostēdit idē per instantiā in terminis sic de necitate oīs hō est aial nullū albū est aial sic ita ergo nullū album est hō nō sequit q̄uis eni nullū albū fit hō dū nullū albū est aial nō sequit h̄ cum mō necessitatis sequit ergo cōclusio de inesse sed non de necessitate inesse et h̄ est amplius et si terminos.

Sitr autē se hēbit et in p̄ticularibus sillis: qm̄ p̄uatiua qdē ppō utis fuerit et necia: et p̄cto erit necia. Qm̄ autē p̄dicatiua utis p̄uatiua ho p̄ticularis non erit p̄cto necia.

Sit autē p̄mū p̄uatiū et ule et a. nulli. b. cōtingat ex necitate i eē. c. aut alicui isit. Qm̄ ergo p̄uertit p̄uatiua et b. nulli. a. cōtingit ex necitate. a. aut alicui. c. inest. q̄re ex necitate alicui eoz que sunt. c. nō ierit. b. Rursus sit p̄dicatiua utis et necia et ponat ad b. qdē p̄dicatiū.

Si ergo. a. oī. b. ex necitate iest. c. autē alicui nō iest: qm̄ non ierit. b. alicui. c. manifestū est. sed nō ex necitate i est. nā idē termini erunt ad demōstrationes qui in utibus sillis. Sed nec si p̄uatiua necessaria est p̄ticulariter sumpta erit cōclusio necia. Nā per eosdē terminos demōstratio.

Consequēter ponit p̄ugōnes p̄ticularēs et p̄cedit sic. p̄mo dat regulā iuxta quā p̄cedūt dicēs qd qm̄ utis negatiua ppō est de necessario sequit cōclusio de necessario et aliter nō ex quo sequit qd iuxta q̄rtū modū non fit utilis cōiugō cū ibi nō sit utilis negatiua et h̄ sitr autē. sc̄do ponit p̄ugōnes et p̄mo vna ule iuxta tertiu modum cuius utilitatē ostēdit per p̄uersionē maiore et h̄ est sic autē p̄m.

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

Consequēter ponit p̄ugōnes p̄ticularēs et p̄cedit sic. p̄mo dat regulā iuxta quā p̄cedūt dicēs qd qm̄ utis negatiua ppō est de necessario sequit cōclusio de necessario et aliter nō ex quo sequit qd iuxta q̄rtū modū non fit utilis cōiugō cū ibi nō sit utilis negatiua et h̄ sitr autē. sc̄do ponit p̄ugōnes et p̄mo vna ule iuxta tertiu modum cuius utilitatē ostēdit per p̄uersionē maiore et h̄ est sic autē p̄m.

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

sc̄do ponit inutiles et sunt tres. q̄rū vna cadit iuxta tertiu modū h̄ns p̄ticularē de necessario et hanc, omittit. due alie sunt iuxta q̄rtū modū q̄rum vna h̄t ulem affirmatiua de necessario quā ostēdit t̄m posse in p̄uersione de ineē et nō in p̄uersione de necessario per terminos eosdē qui ponebant in p̄uersionibus utilib⁹ et h̄ est rursus sit p̄dicatiua. Alia autē h̄t p̄ticularē negatiua de necessario qd ostēdi pōt per eosdē terminos. uerū sciēdū qd aliter ordinādi sunt termini qz p̄pus ad ostētionē iutilitatis huius modi: debet enim hō eē mediū et albū maior: extremitas et aial minor: sic oē albū est hō de necessitate quoddā animal nō est hō sed non sequit de necessitate quoddā aial nō est albū et h̄ est. Sed nō si p̄uatiua. Dubitabit

Nota prima. figura est qm̄ maior. p̄. negatiua erit de necitate et necesse est de necitate. Nota secunda. figura est qm̄ minor. p̄. negatiua erit de necitate et necesse est de necitate.

Nota tertia. figura est qm̄ maior. p̄. negatiua erit de necitate et necesse est de necitate. Nota quarta. figura est qm̄ minor. p̄. negatiua erit de necitate et necesse est de necitate.

Nota quinta. figura est qm̄ maior. p̄. negatiua erit de necitate et necesse est de necitate. Nota sexta. figura est qm̄ minor. p̄. negatiua erit de necitate et necesse est de necitate.

est ubi fore Jq: nodu h: plena cognitio illi de necio an
 qz copet neciu ad cotiges z h est g de necio. Bu h p de
mōis ubi qz qz cotigōnes utiles est h istare sic supi si
 illa de iee accipiat ut nūc vbi gra circa p^m mōis sic de ne
 citate ois hō est aial ois hō sedet sit ita z non segt qd de
 necitate aliqd sedēs sit aial eodē mō est istare q^m mōm
 z 3^m utllē sic de necitate nullus hō est lapis ois hō est al
 b^o z nō segt qz de necitate aliqd albu nō sit lapis. Et dōz
 qz mōi affirmatiui hui^o figure descēdūt a 3° p^o ubi maior
 est ulis affirmatia reducunt ēt in p^m figurā illa qz qz
 qz fuerit ulis affirmatia h in mōis affirmatis possibīl est
 ut fiat maior in 3° p^o vñ sic ulis affirmatia q est ibi maior
 appropat sibi reliquā ppōm ita qz opz ea sumi de iee sim
 p^r cū ipa ulis maior sit de necio sic in pcedētib^o dictū ē
 sic z ulis affirmatia i mōis affirmatis hui^o fig^o appropat
 sibi reliquā z cōuersāz et ita qz nece est ipaz ee de inesse
 simp^r z h dīcō ulis affirmatia ē de necio z h fig^o Alz fre
 qnter in lra dicēs qz nece est miorē extremitatē ee ib me
 dio eēntialr in cōuersa ppōns de iee silit dco de mōis
 negatiuis. i. qz descēdunt a 4° p^o z in ipm reducunt ubi
 maior est ulis negatia que cuz sit de necio appropat sibi
 miorē fm modū supdictū qre silit ulis negatia in modis
 negatis hui^o figure q est possibilis ut fiat maior in p^o hū
 appropat sibi alterā ppōm z cōuersā et h silit fig^o Alz
 in textu sic i mōis affirmatis z pot sola ulis negatia hē
 hac ptātē in mōis negatis hui^o fig^o qz h sola pot fieri ma
 ior in p^o hū z in 4° mō. p^z qz oēs istatē oppoite sunt
 q ferunt z ules z iug. hui^o figure illa de iee exite ut nūc
 z nō simp^r. ex hīs g ma^m qz duo pⁿ supponēda i mix
 tiōe hō figure. vñū qzū ad mōis affirmatiōes. i. qz ulis al
 fir^o sit de necio alid qzū ad negatiōes. i. qz ulis neg^o sit de
 necio z p^z necitas eoz ex ia dicit^o. Conter pot dubi
tari de z iug. iutili iux^m modū. pot eni oñdi qz sit unil p
 oppositū p^olonis qd ē de p^oloni positū iee z p miorē p
 pōm ex hīs eni segt repugnās maiori p mixtionē necij
 z iee ad min^o eni segt p^olo de iee repugnās maiori de i
 ee. Sz istd solutū ē i pcedētib^o qz talis pō nō pōt i plus
 nisi qz sequat p^olo de inee. Postet ēt h dubitari de 3°
hui^o eadē dubōnes z eodē mō quo dubitātū ē circa 4^m
z^o z silit solui hūit dubōnes z iō ptermitto. Alter^o for
te dubitaret aliqs de pōne terminoz i sine capli p z iug. i
utilē iux^m 6^m modū. fac eni ibi talē istātā nullū albu vigi
 lat qdā albu de necitate ē aial nō tñ qdā aial de neci
 tate nō vigilat h igit reputat hac bonā de necio qdā al
 bū ē aial cū tñ i 2° figura dixerit qz p^oloni aial nulli albo i
 ee. Adhuc illa ppō ē uera de necio qdā albu de neci
 tate ē aial. Et dicēdū qz distigui pōt de hac dōne album
 qd pot stare p^o z p^o p q^oloni silita z sic uerū ē qd dīc
 i 2° fig^o. i. p^oloni aial nulli albo iee ul pot stare p^oloni p
 sba qz silit talī q^oloni z sic uerū ē qd h dīc. i. nece ē aliqd
 albu ee aial sic cignū z sic p^z ad p^o. Ad 2^m dōz qz
talīs ppō nō ē uere de necio sed magis p accis sic p^z ex
distōne deā z potuit meli^o exēplificauisse sic pus nulluz
atat ē albu de necitate qdā aial ē h nō tñ segt qz de ne
citate sit aliqs hō alb^o. Conter qret aliqs de sufficiētā
utiliū z iug. i hac fig^o. z dōm qz supponēda sūt pⁿ coia z
 istd ppuz qd psegq tertiā figurā ubicūqz sit. i. qz minor sit
 affirmatia. p^oterea supponēdū ē qz ad affirmatiōes modos
 qz ulis affirmatia sit de necio z qz ad negatiōes qz ulis ne
 gatia sit de necio qz suppositis p^z p combatiōes qz sex
 sūt utiles z iug. z. xxxvj. i. uiles peccātes z aliqd pⁿ. cā
 aut pⁿ manifesta ex dētis. Alit^o vō dubitabit aliqs
de eo qd dīc i correlatio qz nō segt p^olo de iee i cū utreqz
ppōnes nō sūt de iee cū tñ i pcedētib^o dixerit pluries cō
clonē de iee seg qn neutra pmissarū ē de iee. utreqz enī
nō idē ē qd neutra: s; h ex duab^o de necio segt p^olo de
iee sic p^z ex pdictis. Adhuc oñdes ifert^o i mixtiōe p^oloni
z necij qz aliqn ex vna de necio z altera de p^oloni le
quit p^olo de iee z ita pot seg p^olo de iee qzuis neutra p

missarū sit de iee z ita nō ē nece sp alterā pmissaz assim
 lari p^oloni cui^o oppo^m dīc. Ad p^o dōm qz ipe logt h
de p^oloni qz p^o segt aliqs pmissas. illa autē de iee qz segt
ad duas de necio nō segt ad eas p^o h ex pⁿi z mediātē
p^oloni de necio. Ad 2^m dōm qz qn vna pmissarū est
de necio z altera de p^oloni z p^olo de iee adhuc assimilat
altera pmissarū p^oloni. sic enī i p^oloni silitur actualis in
herētā p^oloni ad silit: ita i illa pmissa qz de necio z ita assi
milat ad iucē i actuali iherētā p^oloni z ita i eo qd ē iee assi
milat. ut pot dicit qz h qd dīc h sp vna pmissarū assimila
ri p^oloni nō respicit nisi determinata in pcedētib^o. op
positio autē est de his que conter determinant.

Et p^oloni aut p^o h dicem^o. Qñ z q
mō z p qz erit silit. Dico at p^oloni z
p^oloni qz nō exite necio: posito aut
ee ul nō ee: pp h nihil erit ipossibile. nā ne
ciū p^oloni equo ce dicim^o. Qñ aut h ē p^oloni
gēs manifestū ē ex affirmatiōib^o z negō
nib^o oppositis. Nā nō p^oloni ee z ipossibi
le ee. z neciū nō ee idē sūt: ul sequūt se ad
iucē qre z oppoita hīs: p^oloni ee z nō ipos
sibile ee z nō nece nō ee z eadē erunt z se
qntia se ad iucē. De oi enī affirmatio uel
negatio uera erit. Ergo p^oloni erit nō ne
cessariū: z nō necessariū cōtingens.

Postqz determinauit gnōm silit de necio determinat hūc
gnōm silit de p^oloni z pcedit sic. p^o dat itētione dicēs qz
dōz ē de p^oloni. si qn de p^oloni sit silit z p qz z quō z dīc.
qn qm ad figurā p qz qzū ad terminos z ppōēs: quō qzū
ad modū z h ē. De p^oloni aut. 1° ponit suā itētione z
dicit i duas. i. p^o determinat qdā antia ad gnōm silitoz de
p^oloni qzū cognitio necia ē ad illā gnōz. i. 2° cū dīc. qñ
g. a. p^oloni oi. b. Determinat dictā gnōm. p^o i duas. i. p^oma
determinat qdā pⁿ pfectū silitoz ip^oloni de p^oloni. i. 2°
cū dīc. qm at p^oloni. Determinat qdā pⁿ pfectū silito
rū p^oloni de p^oloni: z qz i illa pte i qz docet gnare silitos de
p^oloni p^o ponit silitos pfectos iō bñ ptes sic ordinant. s. ut
stati p^o pⁿ pfectū silitoz pfectoz silitant illi pfecti. p^o i. d. i
p^o dat diffōne p^oloni. i. 2° cū dīc. accidit aut ois. Jo
et pnter puerē ppōnes de p^oloni p qd pfecti sūt siliti
ip^oloni: z qz oñdit puerio illaz p diffōne p^oloni: iō p^oloni
diffinit p^oloni. i. p^o sic p. p^o dat diffōne dicēs qz p^oloni ē
qd nō ē neciū ip^o tñ posito iee nihil accit ip^o z qz ip^o
nō le^o nisi ex ip^o p^z qd itēdit qz p^oloni nō ē ip^o z ita i
tētio hui^o diffōnis ē qz p^oloni nec neciū nec ip^o z h est
L dico aut. 1° remouet qdā dubōne qz enī itā ē dcm qz
p^oloni ē nō neciū: pcedētib^o dcm ē qz neciū dī: p^oloni.
posset aliqs putare qz h eēt icōueniēs: z h remouet Alz.
z p. sic p^o dīc qz 2^m terminoz diuisā rōm dī: neciū p^oloni
z nō neciū z h ē. nā neciū. 1° ne p dictā diffōne putet
aliqs neciū nō ee p^oloni oñdit qz sic p hāc rōm. p^o ee nō
ip^o ē ee: z nō nece ē nō ee: pntunt: h se^o si nece ē ee nō
nece ē nō ee. qre segt si nece ē ee p^oloni ee: z ita neciū cō
tigit z istd se^o: qz ad qd cūqz segt vñū pntibiliū se^o z aliqd
hui^o rōnis p^o oñdit maiorē 2° pcludit p^olonem siliten
do minorē maiorē ostēdit sic ista tria puerunt nō p^oloni
ē ipossibile est ee z nece est nō ee ergo z eorū opposita
cōuertunt. i. p^oloni ee nō ipossibile est ee nō nece est non
ee. p^o ponit hāc rōne z est qm aut est p^oloni. 2° inuit oñ
fione p^oloni eadē quā ponit vsus sine hui^o libri z h est.
[de oi enī nē est zc.] pnter ifert p^oloni itētione z h est
[erit g p^oloni] z qz dīcū est in diffōne p^oloni qz p^oloni
gēs est nō neciū. nūc aut oñsuqz qz neciū est p^oloni iō ad
dit qz nō neciū dī: p^oloni z h est] z nō necessariū.]

[Handwritten marginal notes on the right side of the page]

[Handwritten marginal note: No. ...]

[Handwritten marginal notes: quos ...]

[Handwritten marginal note: No. ...]

[Handwritten marginal note at the bottom left]

Liber Primus

C Accidit aut oēs q̄ fm̄ p̄tigēs ppōnes sūt p̄tū ad iuicē. Dico aut nō negatiuas affir-
 matis: s̄ q̄cūq̄ affirmatiuā h̄nt figurā s̄z
 oppōnē. ut ea q̄ ē p̄tigit eē: ei q̄ ē p̄tigit nō
 eē. z ea q̄ ē p̄tigit oi: ei q̄ ē p̄tigit nulli ul̄ n̄ oi
 ea q̄ alicui: ei q̄ n̄ alicui: eod̄ āt mō z i alijs.

C Conter docet p̄uertē ppōnes de p̄tigēti iā diffinito z di-
 dit i duas. i p̄^o docet p̄uersionē eoz i gn̄ali. i 2° i sp̄ali de
 scēdēdo ad sp̄ales modos p̄tingētis cū dicit. Determia-
 tis aut̄ his. s̄p̄ma in p̄ncipale z icidēs qd̄ icipit̄ ibi. s̄unt
 aut̄ tales. s̄p̄ i. d. in p̄^o narrat p̄uersionē earū z narrat p̄
 ex^a manifestata. in 2° ostēdit per rōnē ibi. 2^a qm̄ eni qd̄
 est. Jōic ergo q̄ oēs ppōnes de p̄tingēti p̄dicto affirmati-
 uae z negatiuae ip̄ius eē: ad iuicē p̄uertunt. z h̄ itelligen-
 dū est ita q̄ ules p̄uertant ad iuicē z p̄ticulares ad iuicē
 z exponit ei^o itētionē dicēs q̄ nō itēdit negatiuas p̄uerti
 affirmatiuas. sed q̄ h̄nt affirmatiuā figurā fm̄ oppōem
 tales aut̄ sūt ppōnes i q̄b^o modis affirmat respectu op-
 positoz z exēplificat dicēs q̄ p̄tigit eē: p̄uertit ei q̄ est cō-
 tīgē nō eē: z p̄tigē nō oi: ei que est p̄tigē nulli ul̄ oi: z p̄ti-
 gē alicui ei que est p̄tigē nō alicui: z h̄ siue accipiat h̄ v̄
 bū est siue aliud v̄bū z h̄ est. accidit aut̄ ois.

C Qm̄ eni qd̄ ē p̄tigēs nō ē neciū. qd̄ āt nō
 ē neciū possibile ē nō eē. Manifestū ē qm̄
 si p̄tigit. a. i. eē. b. p̄tigit z nō i. eē. z si oi p̄tin-
 git i. eē: z oi p̄tigit nō i. eē. Sitr̄ aut̄ z i p̄tica-
 rib^o affirmatiōib^o nā eadē est dem̄ratio.

C Conter ostēdit istā p̄uersionē p̄ diffōnē p̄tigētis si p̄tin-
 git eē cū p̄tigēs sit nō neciū seq̄ nō necē est eē: z si nō ne-
 cē est eē p̄tigit nō eē q̄re si p̄tigit eē p̄tigit nō eē z h̄ tenet
 siue fuerit ppōnes ules siue p̄ticulares z h̄ est. qm̄ eni
 p̄tigēs. Jz nō q̄ q̄uis oñdat q̄ p̄uertant p̄tigit eē z p̄ti-
 git nō eē: nō tñ oñdit h̄ac p̄ntiā p̄tigit nō eē q̄ p̄tigit eē sic
 p̄ntiā p̄uersā: q̄ mediū ei^o p̄ntie est ad p̄struēdū utrāq̄:
 q̄ cū p̄tigēs sit nō neciū seq̄ p̄tigit nō eē q̄ nō necē ē nō
 eē z si h̄ q̄ p̄tigit eē q̄re seq̄ si p̄tigit nō eē p̄tigit eē p̄ idēz
 mediū p̄ qd̄ seq̄ p̄clo p̄oz. z nō q̄ nō solū p̄uertunt ad i-
 uicē ules z p̄ticulares iō ules cū p̄ticularib^o sic p̄z p̄ p̄bō
 nē quā ponit si p̄tingit inspicat.

C Sūt aut̄ tales ppōnes p̄dicatiuae nā p̄ti-
 gē ei qd̄ ē eē. sitr̄ p̄oit que ad mōz dcm̄ ē p̄^o

C Sequit̄ icidēs q̄: iā oñderat affirmatiuas z negatiuas de
 p̄tigēti ad iuicē cōuertit̄ ne ex h̄ putet aliq̄s ip̄m uelle q̄
 opposita cōuertant̄ cū affirmatiua z negatiua opponan-
 tur p̄cludit q̄ dicte ppōnes p̄uertibiles non opponunt̄
 sed affirmatiue sūt ambe fm̄ modū sic: sic se h̄t eē in ppō-
 nibus de i. eē ita p̄tigē i ppōnib^o de p̄tigēti s̄z i illis de i. eē
 si affirmat eē ē ppō affirm^a. q̄re in ppōne de p̄tigēti affir-
 mato p̄tigē erit ppō affirm^a z h̄ est. s̄unt aut̄ h̄.

C Determiatis aut̄ his rursū dicim^o p̄tigē
 qm̄ duob^o mōis dī. vno qd̄ ē mō qd̄ plerū
 q̄ fit z dcm̄ z iō nō neciū. ut canescē ho-
 minē: ul̄ augeri: ul̄ minui: ul̄ oino qd̄ natū
 ē eē. B̄ eni nō p̄tinuū h̄t neciū: eo q̄ nō sp̄
 ē huiusmōi hō. s̄ cū hō est aut ex necitate:
 aut ut i p̄trib^o. Alio aut̄ infinito. qd̄ fit z nō
 fit possibile: ut aial ambulare. ul̄ aiali am-
 bulāte terre motū fieri. ul̄ oino qd̄ a fortu-
 na fit: nihil eni magis sic natū ē ul̄ ep̄uso.

C Conter determinat istā p̄uersionē i sp̄ali descēdēdo ad sp̄a

les mōs p̄tigētis z didit i duas. i p̄^o dat dionē p̄tigētis p̄
 p̄tigēs natū z inf^m. i 2° docet utrūq̄ p̄tē ibi. 2^a p̄tū ḡ
 z p̄positas q̄litates. Jōic igr̄ q̄ p̄tigēs diffinitū qd̄dā est
 natū. s̄. qd̄ h̄z cāz nālē ordiatā ad ip̄m s̄z q̄ illa cā ipediri
 p̄t̄ iō d̄it a necio z ē p̄tigēs: sic hoiez canescē illd̄ eni h̄z
 cām nālē ordiatā: s̄ p̄t̄ ipediri q̄ nō sp̄ ē hō z iō d̄it a ne-
 c̄io: cū tñ hō ē aut de necitate aut frequēter canescit. qd̄
 dā aut̄ ē p̄tigēs infinito. s̄. qd̄ eq̄lr se h̄z ad eē z nō eē ul̄ ho-
 minē ābulare z hoie ābulāte fieri motū terre z h̄i q̄ sūt
 v̄e appropato ul̄ a casu z h̄ ē. determinatis aut̄ his.

C Couertit̄ ḡ z s̄z oppositas ppōnes utrū-
 q̄ p̄tigēs: nō tñ eodē mō. s̄ qd̄ natū qd̄ ē
 eē: ei qd̄ ē nō ex necitate eē. Sic eni cōtīgē
 nō canescē hoiez. Infinitū āt figt̄ nō ma-
 gis sic ut illo mō eo q̄ se h̄t ul̄ se h̄bit.

C Conter docet p̄uertē utrūq̄ p̄tigēs: z h̄t p̄ncipale z icidēs
 ibi. disciplina aut̄ z filis. Jn p̄ncipali dic̄ q̄ utrūq̄
 p̄tigēs p̄tū p̄ oppositas q̄litates sed differēt. ppō eni d̄
 p̄tigēti nato nō p̄tū i idē gen^o p̄tigētis si p̄tū i p̄tigēs
 p̄ possibili affirmatiua eni p̄tū i p̄tigēs cū couertit̄ i nō
 neciū sic cōtīgē hoiez canescē ḡ cōtīgē hoiem nō cane-
 scē. i. nō necē ē hoiez canescē: ppō aut̄ de p̄tigēti infinito
 couertit̄ i idē gen^o cōtīgētis z h̄ ē. couertit̄ ḡ.

C Disciplina aut̄ ul̄ filis dem̄ratio ex idē
 nitis qd̄ nō ē. eo q̄ iō ordiatū ē mediū. ex
 his v̄o q̄ nata sūt ē: z orōes pene oēs z cō-
 sideratiōes sūt i his p̄tigētib^o. Ex illis aut̄
 euenit fieri filis: nō tñ solet q̄ri. B̄ tñ magis
 diffiniet̄ i seq̄ntib^o. Nūc autē dicem^o qm̄ z
 quō z q̄s erit filis ex p̄tigētib^o ppōnib^o.

C Seq̄ icidēs q̄: eni iā docuit p̄tē ppōnes de p̄^o infinito
 sic de cōtīgēti nato credēt aliq̄s q̄ sitr̄ de eodē p̄^o posset
 eē scia z disciplina necio dca h̄ remouet dicēs q̄ de cōtī-
 gētib^o infinito nō ē scia necio q̄ mediū nō ē ibi ordiatūz
 de natis aut̄ h̄t pene p̄^o dem̄ratio z oēs de necitate: z
 dic̄ pene q̄ de talib^o adhuc inq̄tū p̄nt nō eē nō dem̄ratio:
 s̄ inq̄tū necia sūt: de cōtīgētib^o aut̄ infinito fieri p̄t̄ filis
 s̄z nō multū solet fieri q̄ de talib^o cōtīgētib^o nō mltū q̄rif
 nihil eni filificat nisi q̄ q̄rif z ne putet aliq̄s ip̄m h̄ p̄n^o i
 tēdē de q̄b^o fiat disciplina dem̄ratio dic̄ q̄ h̄ nō ē h̄ itētū s̄z
 iferi. s̄. i posterio rib^o h̄ debet: p̄ns aut̄ itētio tñ ē quō:
 z ex q̄b^o fiat filis de cōtīgēti z h̄ ē. disciplina aut̄ z filis.

C Quoniam aut̄ p̄tigē h̄ huic i. eē dupl̄r ē
 accipe: aut eni cui iest h̄: aut cui p̄ti-
 git i. eē ip̄m. Nā de q̄. b. a. p̄tigit ho-
 rū altez figt̄: aut de q̄ dī. b. aut de q̄ p̄tigit
 dici de q̄ autē. b. a. p̄tigē: aut oi. b. p̄tigē. a.
 nihil d̄it. Manifestū ḡ qm̄ dupl̄r dī. a. p̄ti-
 gē oi. b. i. eē. J̄primū ḡ dicam^o de q̄. c. p̄tin-
 git. b. z de q̄. b. a. q̄s erit: z q̄lis filis. sic eni
 utreq̄ ppōnes sumunt̄ fm̄ p̄tigē. Quā āt
 de q̄ iest. b. p̄tigit. a. h̄ qd̄ ē i. eē: illa v̄o p̄ti-
 gēs. Quare a filibus figuris incipiēdum
 que admodum in alijs.

C Post q̄s determinauit p̄uersionē ppōnū de cōtīgēti h̄ deter-
 miat quō fit d̄it de oi i cōtīgētib^o z h̄ reliquēs quō fit ibi
 d̄it de nullo p̄ qd̄ p̄ficiunt̄ filis p̄fecti de cōtīgēti. p̄ ḡ sic
 p̄^o dic̄ q̄ d̄it de oi i cōtīgētib^o dupl̄r ē. h̄ eni oē. b. cōtin-
 git eē. a. duplicē h̄t itētionē. s̄. ul̄ oē qd̄ ē. b. p̄tigit eē. a. ul̄
 oē qd̄ ē. b. p̄^o eē. a. z h̄ p̄firmat p̄ filē sic p̄^o z cōtigēs

*missio... h̄t p̄tū ḡ
 h̄t p̄tū ḡ
 h̄t p̄tū ḡ
 h̄t p̄tū ḡ*

ba... b̄ac b̄unt r̄oḡt̄m

q̄... d̄it p̄tū ḡ

q̄... d̄it p̄tū ḡ

*Nō p̄tū ḡ Indistinctiue nō p̄nt ponere oppositiua
 ut opposita s̄nt tenz bezuz Indistinctiue q̄ p̄ affirmatiuas
 h̄t nō in Indistinctiue q̄ d̄it p̄ negatiuas.*

Liber Primus

Intelligendum non de veritate... ppōnis de pnti. ptra chimera est chimera h e uera ut cō...

ptē pp qd z sua ne° pntis ē. Ad 2m dicēdū qd h ppō si vnu oppositoz zc. iest reliquū natū ē iēē nisi alterz deter...

Handwritten marginal notes on the left side, top section.

No. forte argumētū

Handwritten marginal notes on the left side, middle section.

No.

No.

No.

No.

Handwritten marginal notes at the bottom left.

Handwritten marginal notes at the bottom right.

eē q̄ iest z ita nec itelligit illa de iee i illa d̄ p̄tigit sic p̄ns
 ante. Adhuc cū tale p̄tigit idifferēter se hēat ad eē z nō
 eē q̄ rōe ibi itelligit affir^o de iee z neg^o q̄re sic bene expo
 nes oē qd̄ nō ē. b. p̄tigit eē. a. sic sic oē qd̄ ē. b. zc. Et dōz
 q̄ i p̄pone de p̄tigit modus p̄tigit cadēs sup̄ extrea
 amplificat eoz supponē. vñ si p̄sideret s̄bm p̄ponis talis
 s̄z q̄ modus p̄tigit extēdit suā v̄tutē i ip̄z p̄t accipi p
 oi eo qd̄ p̄tigit eē s̄b eo z ide hēt p̄pō talis istā itētionē oē
 qd̄ p̄tigit eē. b. zc. si aut p̄sideret s̄bm in se sine mō p̄tigit
 sic iquātū ē qd̄dā ulē actu p̄tines s̄b se s̄teriora sic hēt cō
 parationē ad p̄tēta p̄ actualē iherētā z s̄ hēt p̄pō talis
 istā itētionē oē qd̄ ē. b. zc. sic q̄ rōe p̄tigit h̄z accipi s̄b
 s̄bto iplica^o de p̄tigit. rōe aut ip̄s s̄bto i se z cōpati ad ac
 tualr p̄tēta s̄b eo d̄z accipi s̄b eo iplicatio de inēē z p̄ h̄z
 r̄f̄sio ad oppo^o. Hic nōn^m ē q̄ iplicatio circa s̄bz sumēs
 iherētā p̄tigitale s̄ḡt m̄iore p̄pone de p̄tigit z iplica
 tio de iee s̄ḡt m̄iore de iee ul de necio vñ s̄b tali sensu oē
 qd̄ p̄tigit eē. b. p̄tigit eē. a. iplicat tot^o fillis v̄niformis de
 p̄tigit s̄b s̄esu aut oē qd̄ ē. b. p̄tigit eē. a. iplicat tot^o fillis
 mixt^o de p̄tigit z iee ul de p̄tigit z necio. C^o Ultio for
 te dubitabit aliq̄s q̄re nō ponat tertiā itētionē p̄ponis de
 p̄tigit. s̄. h̄ac oē qd̄ necē ē eē. b. p̄tigit eē. a. v̄z eni q̄ de
 beret eā ponē: q̄ qd̄ p̄tinet sup̄ p̄tinet iher^o s̄z iee simp^o
 ē sup̄ ad necio iee q̄re cū p̄pō de p̄tigit p̄tigit iee sim
 pliciter p̄tinebit z ex necitate iee z ita omittit. H̄z. vñā i
 tētionē talis p̄ponis. Adhuc si h̄ itētio oē qd̄ p̄tigit esse
 b. zc. faciat ḡnationē v̄niformē filloz de p̄tigit z h̄ itētio
 oē qd̄ ē. b. zc. faciat ḡnationē mixtā p̄tigitis cū iee eadez
 rōne erit itētio tertiā faciēs mixtionē cū necio z h̄ nō est
 nisi ista ut v̄z oē qd̄ necesse ē eē. b. p̄tigit eē. a. q̄re ut v̄z in
 sufficiēter dat itētiōes ulis de p̄tigit. Et dicēdū q̄ ibi ē
 illa tertiā itētio sic oppo^m ē ex cōpationē s̄bū ad ea qd̄ ne
 cessario iest s̄z omittit eā q̄ nō sepat a s̄cda itētiōe i mo p
 eā itelligit q̄: ibi iee simp̄r z ex necitate iee nō diuificat
 iherētā ut p̄dcm ē io p̄ h̄ac itētionē oē qd̄ ē. b. zc. itelligit
 tur sufficiēter reliq̄ z p̄ h̄ac itētionē oē qd̄ ē. b. p̄tigit eē. a.
 h̄em^o sufficiētez itētionē filli de p̄tigit mixto cū iee z de
 eodē mixto cū necio sic p̄z itūētū q̄: illa de iee q̄ accipit cū
 mixtiōe cū p̄tigit d̄z eē de iee simp̄r z nō ut nūc sic pa
 tebit in sequētibz. patet igit ex h̄is r̄f̄sio ad opposita.

Uādo igit p̄tigit. a. oi. b. z. b. oi. c. erit
 fillis p̄fect^o qm̄. a. p̄tigit oi. c. iee. h̄ at
 manifestū ē ex diffōne. Nā p̄tigit oi
 iee sic dicebam^o. s̄itr at z si. a. p̄tigit nulli. b.
 b. at oi. c. qm̄ p̄tigit. a. nulli. c. Nā de q̄. b. p̄
 tigit. a. nō p̄tigit h̄ erit nullū dimittē de his
 q̄ sub. b. p̄tigit. Qm̄ at. a. p̄tigit oi. b. b. aut
 nulli. c. p̄tigit p̄ assūptas qd̄ p̄pōes nullus
 fit fillis. p̄usa aut. b. c. s̄z p̄tigit fit idē q̄ z p̄
 ns. Qm̄ eni p̄tigit. b. nulli. c. iee p̄tigit z oi
 iee: h̄ at dictū ē pus. Quare si. b. qd̄ oi. c.
 a. eni oi. b. rursus idē fit fillis. S̄itr at z si ad
 utraqz p̄pōes negō ponat p̄tigit. dico at
 ut si. a. p̄tigit nulli. b. z. b. nulli. c. Nā pp̄ af
 sūptas p̄pōes nullus fit fillis p̄usis at rur
 sus idē fit q̄ z pus. Manifestū qm̄ negōne
 poita ad m̄iore extremitatē ul ad utraqz
 p̄pōes aut nō fit fillis: aut fit qd̄: h̄ nō p̄fe
 ct^o ex p̄uersione enim fit necessarium.

Postq̄ determinauit p̄n^o antiā ḡtionē filli de p̄tigit h̄ p
 seq̄ ip̄az ḡnationē z diuidit i tres. q̄ p̄o determinat h̄ac
 ḡnationē i p̄ figura: 2° i 2° 3° i 3°. p̄ i duas. i p̄o determinat

ḡnationē v̄niformē filloz de p̄tigit i p̄ figura. i 2° ḡnati
 onē mixtā eorūde i eadē figura cū dic̄ si at h̄ qd̄ iee. J
 p̄ i duas. i p̄o dat p̄tigitōes utiles i 2° iutiles cū dicit̄ si
 aut q̄ ad maiorē. J p̄ i duas. i p̄o dat utiles ules i 2° p̄ticit
 lares cū dic̄ si aut altera p̄ponū. J p̄ i duas. i p̄o dat cō
 iugōnes ules utiles z p̄fectas z sūt due q̄rū p̄o cōstat ex
 utraqz affirmatiua z p̄ficiē per dic̄ de oi i p̄tigitibus. 2°
 hēt maiorē negatiuā z minorē affirmatiuā z p̄ficiē p̄ d̄
 ci de nullo i p̄tigitibz z h̄ ē q̄n̄ igit p̄tigit. J 2° dat cōiu
 gatiōes ules utiles z imp̄fectas z sūt due q̄rū vna h̄z m̄i
 norē negatiuā tñ z p̄ficiē p̄ p̄usionē illi^o m̄ioris p̄ oppo
 fitas q̄litates. alia v̄o hēt utraqz negatiuā z p̄ficiē p̄ p̄usio
 nē utriusqz ul minoris tñ z h̄ ē q̄n̄ aut. a. p̄tigit eē. b. J
 p̄nter epilogat z h̄ est. J manifestū est igit. J

C Si at altera qd̄ p̄pōm ulis: altera at p̄
 ticularis sumat: ad maiorē extremitatē posi
 ta uti fillis erit p̄fect^o. Nā si. a. oi. b. p̄tigit. b
 at alicui. c. p̄tigit. a. alicui. c. iee. h̄ at mani
 festū ē ex diffōne de oi p̄tigitis. Rursū si. a
 p̄tigit nulli. b. b. at p̄tigit alicui. c. iee necē ē
 a. p̄tigit alicui. c. nō iee. Dem̄ratio at eadē
 Si at p̄uatiua sumat p̄pō p̄ticularis: ulis
 at affirmatiua p̄one at filli se hēant: ut si. a
 oi. b. p̄tigit. b. at alicui. c. nō iee p̄ sūptas q̄
 dē p̄pōes nō fit fillis: p̄usa at p̄tictari z po
 sita. b. alicui. c. p̄tigit inēē eadē erit p̄ctō q̄
 z pus: quēadmodū in his que a p̄ncipio.

C Conter dat p̄tigitōes utiles p̄ticularis z p̄cedit sic. p̄o
 dat p̄fectas q̄ sūt due q̄rū vna p̄stat ex affirmatiō z p̄ficiē
 p̄ d̄ci de oi i p̄tigitibz. alia aut hēt maiorē negatiuā z p̄fi
 cīē p̄ d̄ci de nullo z utrobiz ē m̄ior p̄ticularis affirma
 tiua z h̄ ē si aut altera qd̄. J 2° ponit vñā imp̄fectā h̄n
 tē minorē p̄ticularē negatiuā z maiorē ules affirmatiuā
 q̄ p̄ficiē p̄ p̄usionē minoris. Alia aut. s̄. p̄statē ex negatiō
 omittit q̄ ex p̄cedētibz sufficiēter itelligit z h̄ ē si aut p̄
 uatiua sumat.

C Si at q̄ ad maiorē extremitatē ē p̄tictula
 ris: q̄ ad m̄iore ulis. siue utreqz affirmatiue
 ponat: siue p̄uatiue: siue nō sitis figure: siue
 utreqz idēfinite: siue p̄ticularis nullo mō
 erit fillis. Nihil eni p̄hibet. b. t̄iscēdē. a. z
 nō p̄dicare de eqs i q̄ at. b. t̄iscēdit. a. sūat
 c. huic eni neqz oi: neqz nulli neqz alicui:
 neqz nō alicui p̄tigit. a. iee. sigdē p̄tāt s̄z
 p̄tigit p̄pōes. z. b. pluribz p̄tigit q̄. a. iee.
 Ampli^o at z ex termis manifestū: nā sic se
 h̄ntibz p̄ponibz p̄tigit z p̄mū postremo
 nulli z oi ex necitate iee. Termi cōes oībz
 inēē qd̄ ex necitate: aial albū h̄o: nō p̄tin
 gere d̄o animal album uestis.

C Conter determinat p̄tigitōes iutiles z p̄cedit sic. p̄o d̄c
 q̄ oēs p̄tigitōes iutiles sūt i qd̄ maior: ul utraqz ē p̄tictu
 laris z h̄ ē si aut q̄ ad maiorē. J 2° h̄ ostēdit z diuidit in
 duas. q̄ p̄o ostēdit eas eē iutiles q̄tū ad p̄ctōne de p̄tin
 gēti. 2° ulr q̄tū ad oēz p̄ctōne ibi 2°. manifestū ē q̄ q̄tūz
 ad cōctōne de p̄tigit ostēdit dupl̄r iutilitatē. p̄o p̄ rōnem
 sic si maior: uel utraqz fuerit p̄tictularis potest mediū
 esse in plus maiorē extremitate. sed cum mediū est in
 plus ea potest illud accipi p̄ m̄iore extremitate in quo

mediū excedit maiorē extremitatē z tūc nec maiorē con-
tingit in eē omni minori extremitati neq; alteri neq; ali
cui nec nō oi z ita nō segtur p̄clo de p̄tingētī si maior uel
utraq; fuerit p̄ticularis h̄ rō patet si sumat mediūz aliq̄s
terminus acc̄ntalis / extremitates v̄o due sub eo contēte
dispata ut aial / albū / tunica z h̄ est. [nihil enim p̄hibet]
sc̄do ostēdit idē per p̄ntiā in terminis ponēdo terminos
ubi cū p̄missis stat ulis affirmatiua de necessario z ita p̄z
q̄ nulla negatiua de p̄tingētī segtur nec ē negatiua de i
esse aut de necessario: alios aut ponit ubi stat ulis negati
ua de necessario ex quo patet q̄ nulla affirmatiua de cō
tingētī sequit nec ē affirmatiua de iēē aut de necessario
z h̄ est. [amplius autem z ex zc.]

C Manifestū est igit qm̄ hoc mō se h̄ntib⁹
termis nullo mō fit fill's. Nā ois fill's uel
ei⁹ qd̄ est iēē uel ex necitate uel p̄tingē. hic
aut neq; iēē: neq; necius manifestū ē qm̄
est. Nam affirmatiuus p̄mit p̄uatiuus: z
p̄uatiuus affirmatiuus. relinquit ergo p̄tin
gē: hoc aut ip̄osibile. ostēsum est eniz qm̄
sic se h̄ntib⁹ termis z oi postremo p̄mū i
eē z nulli p̄tingit ex necitate: q̄re nō erit cō
tingēs fill's: nā neciū nō erit p̄tingēs. Mani
festū aut qm̄ cū ules sint termini in p̄tingētī
bus p̄ponib⁹ semp fit fill's in p̄ma figura
sue sint p̄dicatiui sue p̄uatiui: uerū ex p̄di
catus qd̄ p̄fect⁹: ex p̄uatiuis aut ip̄perfe
ctus. **P**ortet aut p̄tingē sumē nō in ne
cessarijs: sed s̄m dictā diffinitionē aliq̄tēs
autem latet huiusmodi.

Cōsequēter ostēdit q̄ dicte p̄ingōnes iutiles sunt quo
ad oēm p̄clonē: sic ois fill's aut p̄cludit p̄clonē de iēē aut
de necessario aut de p̄tingētī: sed ex dicta dispōne nulla
istarū segtur: ergo dispō inutilis est respectu ois p̄clonis
p̄moponit p̄clonē z h̄ est [manifestū.] sc̄do maiorē z
h̄ est [nā ois fill's.] tertio ostēdit minorē z p̄cedit sic. p̄
mo manifestat q̄ nō segtur p̄clo de inēē nec de necessa
rio sic affirmatiua de inēē z de necessario iterimunt seg
per h̄ q̄ negatiua stare pōt z ecōuerso negatiua de inēē
z de necessario iterimunt seg per h̄ q̄ affirmatiua stare
pōt sicut patet ex p̄bitis terminis z ita neq; segtur affir
matiua nec negatiua de inesse aut de necio z h̄ est [h̄ic
aut inēē.] sc̄do ostēdit q̄ nō sequit p̄clo de p̄tingētī sic
ex quo nō segtur p̄clo de inēē aut de necessario constat q̄
si alia segtur illa erit de p̄tingētī: sed h̄ nō segtur. q̄ enim
stare pōt affirmatiua de necessario nō pōt seg alia nega
tiua de p̄tingētī: z q̄ pōt stare negatiua de necessario nō
pōt seg alia affirmatiua de p̄tingētī z h̄ est [relinquitur er
go.] p̄nter epilogat addēs q̄ nō accipit h̄ p̄tingens pro
necessario sed s̄m diffinitionē p̄us datā. s̄. q̄ neq; est ne
cessariū neq; ip̄osibile z in h̄ est multoties difficultas ad
determinādū. s̄. inter modos p̄tingētis z h̄ est [manife
stū aut z qm̄.] h̄ic posset aliq̄s dubitare qd̄a de sufficiē
tia in p̄cessu **A**z. d̄: enim p̄tingēs triplr. s̄. necessarium
nō necessariū z possibile. sed sup̄ determinatū est de cō
tingētī qd̄ est necessariū h̄ic aut determinat gn̄ationem
filli de p̄tingētī qd̄ est nō necessariū. querit ergo quare
nūq; determinat gn̄ationē filli de p̄tingētī pro possibili
vident enim de eē. xij. capla tria de gn̄atione vniformi p̄
tres figuras / tria ēt de mixtione eius cū inēē tria de mix
tione eius cū p̄tingētī necessario z tria ēt de mixtione ei⁹
cū p̄tingētī pro nō necessario. Et dicēdū q̄ p̄tingens pro
possibili est cōe z dictū s̄m genus z non est aliqd̄ actuali

ter nisi in suis sp̄ibus que sunt p̄tingēs necessariū z non
necessariū q̄re nec potuit nec debuit aliter determinare
gn̄ationē filli de cōtingētī nisi s̄m istas sp̄es q̄re cuz hoc
faciat sufficiēter patet sufficiētia in p̄cessu eius z ita nihil
omittit de agēdis. **C**ōsequēter forte dubitaret aliq̄s
de utilib⁹ p̄ingōnib⁹. pōt enim fieri instātia p̄tra eas ubi
cūq; accipit mediū termin⁹ acc̄ntalis z extrema duo s̄b
se p̄tēta in eodē genē uel duo dispata / sicut aial / albū h̄o
uel aial / albū lapis. si enim fiat fill's sic cōtingit oē album
eē aial p̄tingit oēm hoīem eē albū uel oēs lapidē / nō erit
p̄clo de p̄tingētī sed de necessario uel ip̄osibili. **C** Ad
huc querit quō accipēdi sunt termini maioris p̄ponis
hui⁹ gn̄ationis h̄ est pro quo. b. supp^{at} z pro quo. a. ois
enim terminus aut est subalis aut acc̄ntalis: aut ergo ha
bet maior p̄pō accipi in duob⁹ terminis acc̄ntalibus aut
in duob⁹ subalib⁹: aut in vno subali z altero acc̄ntali: z
uoco terminū subalē qui per modū substātis sigt: acc̄nta
lē qui per modū acc̄ntis ad alterū: si debeat sumi maior
p̄pō in duob⁹ terminis acc̄ntalib⁹: p̄tra oē gr̄maticū cō
tingit eē albū oē nigrū p̄tingit eē gr̄ama^m nō tñ p̄tingit oē
nigrū eē albū: si ex duob⁹ subalib⁹ cōtra talis non est de
p̄tingētī determinato h̄: sed uel de necessario ut oēm ho
minē eē aial: uel de ip̄osibili ut oēm hoīem eē asinum. si
ex altero subali z altero acc̄ntali: aut ergo s̄m terminus
est subalis / z p̄tū termin⁹ acc̄ntalis / aut ecōuerso / si p̄mo
mō p̄ p̄tingit oēm hoīem eē albū p̄tingit oēm nigrū eē
hoīem nō tñ p̄tingit oē nigrū eē albū. si sc̄do mō tūc red
dit oppō p̄ma q̄ p̄tingit oē albū eē aial z oēm hoīem eē
albū nō tñ p̄tingit oēm hoīem eē aial imo necesse est: er
go difficultas est in qōne quō accipēdi sunt termini in
hac gn̄atione. **C** Ad p̄^m oēm est q̄ ulr q̄ncūq; in vnifor
mi gn̄atione de p̄tingētī s̄m maioris est terminus acc̄
dētalis z p̄dicatū eiusdē terminus subalis est maior: fal
sa q̄ is est sensus. oē qd̄ p̄tingit eē. b. p̄tingit eē zc. unde
cū accipit pro maiori talis p̄pō oē albū p̄tingit eē aial h̄
est falsa q̄ accipit sub hac itētione oē qd̄ p̄tingit esse al
bū p̄tingit eē aial qd̄ falsum est q̄zuis nihil fuerit albu n̄
si aial p̄tingit tñ multa fieri alba que ip̄osibile est eē aial
sicut ligna lapis z huiusmodi q̄re mediū in ista gene
ratione nō d̄z eē terminus acc̄ntalis cū maior terminus
uel maior extremitas sit eēntialis. **C** Ad sc̄d̄z dicēdū q̄
maior p̄pō in hac gn̄atione duplr potest accipi. s̄. aut ex
utroq; termino acc̄ntali aut ex s̄bto subali z p̄to acc̄ntali
ad oēm p̄tra p̄mū istoz / dicēdum q̄ maior est uera. s̄. oē
gr̄ama^m p̄tingit eē albū q̄ oē qd̄ p̄tingit eē gr̄ama^m cōtin
git zc. minor aut distinguēda est q̄ cū dicit p̄tingit oē n̄
gr̄eē gr̄ama^m. aut accipit iste termin⁹ niger p̄ q̄litate p̄^o
z pro s̄bto sc̄dario / z tūc falsa est: aut ecōuerso z tūc uera ē
q̄ sube que iā nigra est p̄tingit inēē gr̄maticū aut p̄clu
dit q̄ p̄tingit oē nigrū eē albū h̄ic icidit eadem dist⁹ z eo
mō quo minor est uera segtur p̄^o uera. eo mō quo mior
falsa z p̄clo falsa. **C** Ad ob̄z s̄^m iā p̄z p̄^o q̄ cū dicit p̄tingit
oēm hoīem eē albū p̄tingit oē nigrū eē hoīem q̄ zc. disti
guēda est minor z p̄^o z dicat idē qd̄ p̄us: iā q̄ p̄z r̄fio ad
sc̄dm. Sciēdū aut q̄ adhuc tertio mō pōt accipi p̄pō ue
ra de p̄tingētī sed nō maior in ista gn̄atiōe. s̄. q̄ s̄bz e ter
min⁹ acc̄ntalis z p̄tū subalis sic oē albū p̄tingit eē aial h̄
eni pōt eē uera sub hac itētione oē qd̄ est albū p̄tingit eē
aial ut si nihil fuerit albū nisi aial: sed non pōt eē uera s̄b
hac itētione oē qd̄ p̄tingit eē albū p̄tingit eē aial rōne p̄^o
us dicta: z iō talis p̄pō nō pot eē maior in ista gn̄atiōe
vniformi. **4°** aut mō qm̄ uterq; termin⁹ subalis est nō fit
p̄pō de p̄tingētī s̄m p̄nte itētione. **C** Alteri⁹ autē q̄ret
aliq̄s sub qua itētione ulis de cōtingētī accipit d̄z minor
ulis in ista gn̄atiōe q̄ iā dictū est q̄ maior semp h̄ acci
pit sub hac itētione oē qd̄ p̄tingit eē. b. zc. v̄: eni q̄ opoz
teat minores accipit sub eadem acceptiōne uel equiuoce
dicet cōtingēs in p̄missis z differēter accipiet. **O**pp̄ aut
v̄: p̄ h̄ q̄ minor nō respicit maiorē p̄ponē s̄b se sumēdā

No.

No. q̄m̄ est bonū p̄tingētū de q̄ amariū ē
p̄tingit eē albū oē nigrū aduoz eē p̄ama
h̄ic q̄ oē nigrū p̄tingit eē albū q̄ p̄ama
q̄ p̄ama de n̄ s̄m̄ d̄e ita cōtingit eē
de n̄ h̄m̄is n̄ op̄ est d̄icā In n̄ n̄oz n̄o p̄o
cōtingit q̄ p̄om q̄ p̄om̄ d̄m̄is uer n̄p̄ d̄p̄ma
p̄b̄ s̄m̄ h̄ic n̄ m̄b̄it̄.

ficut maior: vñ l3 maior cū respiciat miore de ptingēti ne
 cessario hēat istā itētionē oē qd ptingit zc. nō tñ opz mio
 rē hie eadē acceptiōnē cū nullā ppōm respiciat tanqz sb
 se sumēdā qre cū miore de ptingēti ulis duplicē hēat itēti
 onē qcuqz illarū exīte uera poterit miore eē uera. Et hoc
 pcedēdū est vñ ppō miore est uera in ista gnōne p qcuqz
 itētiōe iueniat uera maior. ¶ Ad oppōm dō. q pp l3
 nō distīficabit ptingēs nec equocabit qzuis miore vitatez
 hēat pro vna itētiōe tā dicta z maior p alia. ¶ Conter for
 te dubitabit de eo qd dicit h eē fillm impctū cū miore uel
 utraqz negatiua est. pma enī figura cū sit per puerlam fa
 ctā nō videt hie modos impfectos. Adhuc modi pme
 figure regulat per dici de oi z de nullo: adhuc tales mo
 di nō sūt impctū fm figurā cū fiat h3 pma figurā: nec h3
 modū ut videt eadē rōne: nec fm neccitate illatiōis ut cō
 stat cū sint ptingōnes utiles: nec fm euidētiā neccitatis cū
 p^a figura qzū ad illā pfectā sit. Et dicēdū qz tales mōi im
 pfecti sūt qzū ad modū qz nō est modi pfectio in p^a figu
 ra nisi miore sit affirmatiua sic pz p dici de oi z de nullo:
 sūt et impctū quātū ad euidētiā neccitatis eadē rōne z
 nō regulatur p dici de oi z de nullo: qz rō tā ei^o qd est di
 ci de oi qz ei^o qd est dici de nullo vult miore accipi affir
 matiua. pz igit qz nō opz pma figurā ubiqz pfectam esse
 qzū ad oēs modos nisi solū ubi oēs modi ei^o regulant
 p dici de oi z de nullo. ex his pz rōis ad opposita. ¶ Ad
 huc forte dubitabit aliqs de terminis positis ad pūctio
 nē iutilē accipit enī ibi talē ppōnē ptingit aliqd albū eē
 aial que ponit albū pro medio. qrit q aut albū supponit
 pro sba que est aial ul que nō est aial. Si p^o erit de ne
 cō. si z^o de ipossibili z ita nullo de ptingēti. Et dōz qz ac
 cipit albū pro sba alba q est aial nō tñ est ppō de necō.
 qzuis enī ois hō sit aial de neccitate tñ ptingit oēs hoies al
 bū eē aial z nō est hoc neciū: qz sic sit pūctaris ut ptingit
 aliqd albū eē aial de ptingēti: pz p puerlione ulis de pting
 gēti que puerit in pūctarē de ptingēti. Sz tūc du^v enī
 qz male accipiat terminos: qz sic dictū est in hac gnōne nō
 accipit ppō de ptingēti ita qz sbm sit termin^o accūtal z p
 dicatū sbal. Et dōm qz ulis uera nō pōt accipi sic h3 pūctu
 laris pōt. ¶ Alio forte queret sufficiētia modoz hui^o
 gnōnis. z dō. qz tñ supponēdū est maiorē eē vlem z pa
 tebit. rvi. eē ptingōnes sed octo eē utiles z octo iutilēs.
 Sz tūc querit qre nō opz minorē supponē eē affirmati
 uā hic sic pus z qz nō fillo te^r ex negatiuis z dicēdū qz h
 est qz negatiua de ptingēti cū affirmatiua puerit z iō nō
 pōt miore in p^a figura eē negatiua nec ex utraqz negatiua
 fieri sifr qre neg de qua affirmatiua est fm rem.

I aut h qdē iēē illa hō ppōnū cō
 rigē sumat. Qnqz ad maiorē qdē
 extremitatē ptingē significauit. psci
 erūt oēs filli. z ptingētes fm dictā determi
 nationē. Qñ hō que ad miore z impfecti
 oēs z puatiui filli nō ptingētis fm dictā de
 terminationē. Sed ei^o qd est nulli aut nō oi
 ex neccitate: si enī nulli aut nō oi ex neccita
 te: ptingē dicim^o z nulli z nō oi inēē.

Hic itēdit de mixta gnōne filloz de ptingēti in p^a fig^a
 z didit in duas. in p^a determinat mixtionē ptingētis z de
 iēē. in z^a mixtionē ptingētis z neccū sbi qñ aut h qdē p
 pōm. p^a in duas. in p^a dat regulā fm quā pcedūt oēs
 ptingōnes hui^o mixtiōis. in z^a cū dicit ptingit enī. a. pse
 quit ipas ptingōnes. p^a cōtiet duas regulas qzū p^a nisi
 cat cōiugōnes pfectas z impfectas. p^a talis si altera pro
 pōnū fuerit de inēē z altera de cōtingēti maior aut fuerit
 de cōtingēti z miore affirmatiua de iēē erit filli pfect^o cō
 cludēs cōclonē de cōtingēti ad utrūlibet z h est si autē

hoc. 1ª talis si maior fuerit de iēē z miore de cōtingēti erit
 filli impfect^o. miore vō talis dispōnis nō cōcludet cōtin
 gēs ad utralibet h3 cōtingēs pro possibili cōcluderet. cō
 cluderet enī cōtingē nō eē qd cōuertit ei qd est neccē h au
 tē est cōtingēs cōe z cadēs sp nō eē tñ put sumit in z^o oē
 die modalū z h illud dicat de modis neccū sciēdum tñ
 qz seqt est de affirmatiuis ubi miore est de cōtingēti sicut
 patebit per sequētia z h est qñ aut que.]

Cōtingit ergo. a. oi. b. b. aut oi. c. ponat in
 eē. Qñ igit sub. b. est. c. a. aut ptingit omi. b.
 Manifestū est qm z. c. oi ptinget sit aut pfe
 ct^o filli. Sifr aut z cū puatia sit. a. b. ppō.
 b. c. aut affirmatiua z hec qdē ptingē: illa
 hō inēē sumat: pfect^o erit filli qm. a. pting
 git nulli. c. iēē. qm ergo iēē posito ad mio
 rē extremitatē: psci sūt filli manifestū est.

Cōnter determinat ptingōnes z p^o ules z^o pūctulares cū
 dicit si aut h qdē ppōm. Jadh^o uliuz. p^o ponit utiles z^o i
 utiles cū dicit si aut nō iēē ponat Jadhuc utiliū p^o ponit
 pfectas z^o determinat impfectas sbi z^a cōtingit ergo: pfe
 ctas aut ponit duas qzū vna cōstat ex affirmatis maiore
 de cōtingēti: z pūctē p dici de oi in cōclonib^o fm istā ac
 ceptionē oē qd est. b. cōtingit eē. a. z^a hēt maiorē negati
 uā de cōtingēti z miore affirmatiua de iēē z pūctē p dici
 de nullo fm istā acceptiōnē z h est cōtingit ergo.]

Qd aut pūctio se hntes erūt filli per ipossi
 bile mōstrādū. Sifr aut erit manifestū qm
 impfecti. Nā ostēsiō nō erit ex sumptis p
 pōnib^o. Dumū aut ostēdēdū: si cū est. a.
 neccē est eē. b. z cū sit possibile eē. a. possibi
 le erit eē. b. ex neccitate. Si enī ex sic se hnti
 bus termis in quo qdē. a. possibile: in quo
 qdē. b. ipossibile. Si ergo vnū est possibile
 qñ est possibile fiet. Si aut alterū ipossibi
 le qñ ipossibile nō fiet. Simul aut si. a. pos
 sibile: z. b. ipossibile ptinget. a. fieri pter. b. si
 aut fieri: z eē: nā qd sit qñ factuz fuerit est.

Pret aut nō solū sume in gnatione pos
 sibile z ipossibile: sed in hoc qd uerū est eē
 z in hoc qd actu est: z qcuqz mō aliter di
 cat possibile: in oib^o enī sifr se hēbit. Am
 plius aut cū est. a. b. eē. Non qm vno aliq
 exīte. a. erit. b. oportet opiari. Nihil enim
 est ex neccitate vno aliq exīte: sed duobus
 ad minus: ut qñ ppōnes sic se hnt ut dcm
 est ad fillm. Nā si. c. de. d. d. autē de. f. z. c
 de. f. ex neccitate. z si possibile utrūqz z cō
 clusio erit possibilis. Quēadmodū igit si
 qz ponat. a. qdē ppōnes. b. aut pctionem
 accidet nō solū si. a. sit neccū z. b. neccūm.
 sed ex possibili possibile. Hoc aut ostēso
 manifestū est qm falso posito z nō ipossi
 bili z qd accedit pp positiōes falsum erit:
 z nō ipossibile: ut si. a. qdē falsum sit nō tñ
 ipossibile. cū aut sit. a. est. b. z. b. erit falsuz

non
 exemplū est vniuersū
 alius ois hō est
 est hō hō est alius

hō tōm bmo
 hōm p p hōm

hō. hōe hō
 hōm p p hōm

hō. hōe hō

mixtiō hngentis et necessitas
 pme figure

nō tñ ipossibile. Qm̄ enī ostēsum est si cūz est. a. est. b. z cū sit possibile esse. a. possibile erit eē. b. positū est aut. a. possibile eē z. b. erit possibile. Si enim ipossibile. simul idē erit possibile z ipossibile.

Consequēter determinat cōiugōnes utiles sed imperfe ctas z diuidit in duas. in p̄ma p̄mittit quedā necessaria ad eoz p̄fectionē. in sc̄da cū dicitur determinatis autem his ipsas ponit z p̄ficit. in p̄ma sic procedit. p̄o dicit q̄ maiore exīte de inēē z minore de cōiugētī erūt p̄fecte cōiugōnes per reductionē ad ipossibile: ex quo cōiugit tales cōiugōnes imp̄fectas eē: q̄ nō p̄ficiunt ex suis p̄ncipijs sed ex q̄busdā assumptis z h̄ est. q̄n̄ aut̄ p̄rie. Ise cūdo determinat quoddā p̄m̄ quo uset ad p̄fectionem sequētū cōiugōnū. s. illud positū possibile q̄d accidit p̄ h̄ nō est ipossibile z h̄ ostēdit demōstrādo q̄ si añs est possibile z p̄ns est possibile z h̄ est idē cū p̄posito: habet aut̄ h̄ p̄ tres. p̄o enī ostēdit inētū. 2o iux̄ h̄ remouet du bitationē. 3o cōcludit correlariū. ostēdit q̄ p̄positū sic sit. a añs. b. p̄ns sequit. q̄ si est. a. b. est. z cūz est. a. possibile. b. est possibile. q̄ si nō stabit oppositū z erit tūc sic. a. possibi le z. b. ipossibile. sed si. a. est possibile fiet. si. b. ipossibile nō fiet. q̄re. a. aliq̄n̄ fiet p̄ter. b. z. a. aliq̄n̄ est p̄ter. b. cuius oppositū sumptū est p̄o q̄ ponit h̄ac ostētionē z h̄ est. p̄o q̄ ostēdēdū. I sc̄do mutat ei⁹ potētīā dicēs q̄ extēdit se tā ad possibile an̄ actū q̄ ad illud q̄d est cū actu ostēdendo ut̄ de oī possibili q̄ si añs est possibile z p̄ns z h̄ est. opz aut̄ accipi zc̄. p̄nter remouet dubitationē q̄: enī tā ac cepit pro añte q̄ qdē. a. ē vnū posset aliq̄s credē q̄ per. a nō intēdat nisi aliq̄d sicut vnū tñ uel vnā p̄pōm̄ h̄ re mouet dicēs q̄ ex vno nihil seq̄tur ex necessitate vn̄ per a. itelligit duas p̄pōnes dispositas s̄m̄ modū z figuram que sunt añs respectu vnī cōclōnis z ita cum utraqz sit possibilis z cōclō est possibilis sicut cū utraqz est neces saria z p̄clō erit necessaria z h̄ est. amplīo cū est. a. p̄nter p̄cludit cor̄m̄ ex dictis. s. q̄ positū falso possibili nihil seq̄tur ex hoc ipossibilis z h̄ declarat q̄ si. a. sit falsum z possibile si ponat inēē seq̄tur q̄. b. sic qdē poterit esse fal sum sed nō ipossibile: q̄ cū. a. sit possibile z. b. erit possibi le ut dictū est idem si nō accidit idem esse possibile z im possibile z h̄ est. h̄ autem ostētio.

Determinatis aut̄ his isit. a. oī. b. b. aut̄ cō tigit oī. c. Nece est ergo. a. p̄tigē oī. c. inēē nō enī p̄tigat. b. aut̄ oī. c. ponat inēē: h̄ aut̄ f̄m̄ qdē nō tñ ipossibile. Si ergo. a. qdē nō p̄tigat oī. c. b. aut̄ iest oī. c. a. nō oī. b. p̄ti git. fit enī p̄ tertiā figurā sil̄s. h̄ positū erat oī iēē. Nece est ergo. a. oī. c. p̄tigē inēē. fal so enīz positū z nō ipossibile: q̄d accidit nō est ipossibile. Est aut̄ per p̄mā figurā facē sil̄m̄ ponētes. b. inēē. Nā si. b. oī. c. iest. a. aut̄ oī. b. z oī. c. p̄tingit. a. Sed positū erat non omnīnēse.

Consequēter determinat p̄iugōnes imp̄fectas z p̄ficit: z diuidit in duas. in p̄ma determinat illas que h̄nt mi norē affirmatiuam. in 2o illas que habent minorem ne gatiuam cum dicitur si aut̄ p̄uatiuū. z est in oib⁹ minor de cōiugētī z maior de inēē. p̄o in duas. in p̄o determinat p̄iugōnes que sūt ex affirmatiuis. in 2o cū dicitur rursūm sit p̄uatiuū. illā que h̄t maiorē negatiuā. p̄o in duas. in p̄o determinat p̄iugōnes z p̄ficit. in 2o cū dicitur opz aut̄ accipe docet quō accipiēda est maior de inēē. p̄cedit q̄ sic. p̄o ponit p̄iugōnes ex utrisqz affirmatiuis maiore de

inēē z minore de p̄tingētī cui⁹ utilitatē ostēdit p̄ deucti onē ad ipossibile ex opposito enī p̄clōnis z minore posi ta in eē p̄cludet oppo^m maioris p̄ mixtionē necessarij z inēē in q̄nto tertie maiore exīte p̄iculari de necio z mi nore uli de inēē z h̄ est. determinatis aut̄. 2o p̄ficit ad h̄ eādē p̄iugōnē p̄ p̄nē minoris inēē ex utrisqz enī de i eē p̄cludit p̄ p̄mā figurā z modū p̄clō de inēē ex quo ul teri⁹ seq̄ p̄clō de p̄igētī q̄ itēdit z h̄ est. Est aut̄ z p̄ p̄^m

oportet aut̄ accipe oī iēē nō s̄m̄ tps de terminates ut nūc: aut in hoc tpe: h̄ simplr per huiusmodi enī p̄pōnes z sil̄os faci mus. qm̄ s̄m̄ nūc s̄p̄tā. p̄pōnē nō erit sil̄s Nihil enī fortasse q̄nqz p̄hibet z oī moto boiem iēē: z si nihil aliud moueat. Ador aut̄ p̄tigat oī eē. h̄ h̄o nulli eē p̄tigat. Am plius sit p̄mū qdē aial. mediū aut̄ moueri postremū h̄o h̄o. ergo p̄pōnes qdēz silr se h̄ebūt. p̄clō aut̄ erit necia nō p̄tigēs. ex necitate enīz h̄o aial. Manifestū ē igit̄ qm̄ ulē sumēdū simplr: z nō tpe determinato.

Consequēter docet quō accipiēda est maior de iēē dicēs q̄ nō dz eē de iēē ut nūc z s̄m̄ tps determinatū s̄ de inēē simplr qd̄ ostēdit manifestās q̄ maiore exīte de inēē ut nūc poterit stare p̄clō affirmatiua de necio q̄re nō seq̄t alia negatiua poterit ēt stare negatiua de necio q̄re non seq̄t alia affirmatiua z ita maiore exīte de iēē ut nūc n̄ la negatiua seq̄t p̄clō/sermini quos ponit patent in lra z h̄ est. opz autem accipere.

Rursus sit p̄uatiua p̄pō ulis. a. b. z su maī. a. qdē nulli. b. inēē. b. aut̄ p̄tigat oī. c. iēē. his igit̄ positis nece est. a. nulli. c. p̄tigē inēē. Nō enī p̄tigat. b. aut̄ ponat inēē. c. sic p̄ns nece igit̄ est. a. alicui. b. iēē. fit enī sil̄s per tertiā figurā. hoc aut̄ ipossibile. Qua re. a. p̄tinget nulli. c. positū enī falso ipossi bile est qd̄ accidit.

Consequēter determinat p̄iugōnes ubi maior est negatiua z diuidit i duas. in p̄o p̄ficit eā. i 2o determinat cuiusmodi p̄tingēs cōcludat ibi. 2o hic igit̄ sil̄s: p̄ficit q̄ p̄iugōnem istā per reductionē ad ipossibile. ex opposito enī p̄clōnis z miore posita iēē cōcludit oppositū maioris in tertio 3o ubi maior est p̄icularis de necio z minor ulis de inēē z h̄ est. rursūm sit p̄uatiua.

Hic igit̄ sil̄s nō est ei⁹ qd̄ determinatū est eē p̄tigēs: h̄ nulli iēē ex necitate: h̄c enī est p̄dictio facte ipothesis. Positū enī est ex necitate. a. alicui. c. iēē. Sil̄s aut̄ per ipossi bile est opposite p̄dictiois. Amplīo autē z ex termis manifestū: qm̄ nō erit p̄clō p̄tin gēs. Sit enī coruus in quo. a: b. itelligēs i quo. c. h̄o: Nulli ergo. b. iest. a. nā nullū in telligēs coruus. b. aut̄ p̄tigat oī. c. oī enī boi iest itelligē. h̄. a. ex necitate n̄st. c. nō ergo p̄clusio p̄tingens: sed neqz necia semp. sit enim. a. quidē motus. b. aut̄ sciētia. in quo aut̄. c. h̄o. ergo. a. quidē nulli. b. inēē. b. at oī. c. p̄tingit: z nō erit p̄clusio necia. nō enī

baelaea oē. b. est. a. p̄tingit oē. c. iēē. b. p̄. p̄tingit oē. c. iēē. a. p̄. p̄nter sit p̄ ipossibile ad. 3o aliq̄d. c. necesse est nō eē. a. oē. c. est. b. g. aliq̄d. b. necesse est nō eē.

No. totus textus hoc clarior nullus. b. est. a. oē. c. est. p̄tingit oē. b. p̄. nullus. c. p̄tingit oē. a. p̄nter sit ad ipossibile p̄. 3o necesse est. aliq̄d. c. eē. a. oē. c. est. b. g. necesse est. aliq̄d. b. eē. a. p̄.

nece est nullū hoīem moueri: si nō necē ē aliquē. manifestū igit qm̄ p̄clo ē ei qd̄ nō ex necitate iē. sumēdū est aut̄ meli⁹ t̄ios.

C Scdo determinat cuiusmodi p̄tingēs cōcludit h̄ p̄iugō- nē oīdēs qd̄ p̄cludit p̄tingēs pro possibili qd̄ est cōe ad necessariū z nō necessariū z cui opponit solū ipossible: z hoc ostēdit per duas rōnes quarū p̄ma est talis. cōtin- gēs in ista p̄iugōne cōclusum est p̄m qd̄ accipit eius op- positū in fillo ad ipossible sed̄ ibi accipit oppositū p̄tin- gētis pro possibili z nō p̄tingētis ad utralibet ergo dicta p̄iugō cōcludit cōtingēs pro possibili z nō ad utralibet. huius rōnis p̄mo ponit p̄clonem z h̄ est [hic ergo sils.] 2° ponit miōrē z declarat: ponit z h̄ est [h̄ enī est p̄dcā.] declarat z h̄ est [positū est enim.] 3° ponit maiōrē z h̄ ē. [sils aut̄ per ipossible.] 4° rō talis manēte ista p̄iugōe aliqñ p̄mū ex necessitate iest postremo aliqñ aut̄ p̄tigit i eē dico ad utralibet: quare semp̄ sequat̄ in ea p̄clo de cō- tingētī cōi ad neciūm z ad utralibet semp̄ p̄cludet p̄tin- gēs cōe z h̄ est p̄tingēs pro possibili. hui⁹ rōnis p̄^o deter- miat an̄s 2° i fert p̄ns. circa an̄s sic p̄cedit. p̄^o manifestat i termis qd̄ aliqñ p̄mū in est postremo ex necessitate ut h̄ nullus itelligēs est coruus p̄tingit oēm hoīem itelligere dico in actu z nō h̄itudinaliter ergo p̄tingit nullū hoīem eē coruū qd̄ h̄ neciūm est z h̄ est [amplius ex termis.] 2° manifestat qd̄ aliqñ p̄mū cōtingit postremo iē z nō i eē z h̄ in termis sic nullū sciēs est mouēs cōtingit omnē hoīem eē sciētē ergo cōtingit nullū hoīem eē mouētē z h̄ est de cōtingētī ad utralibet qd̄ cōtingit oēm hoīem eē mouētē z h̄ est [sed nō neciūm.] ostēdo ante p̄nter cōclu- dit p̄ns. i. qd̄ in tali p̄iugōne cōcludit p̄ns pro possibili z h̄ est [manifestū igit.] z patet p̄ntia cū ent̄ sup̄ius in p̄fe- ctione p̄iugōnis ostēdat̄ in ea seq̄ p̄clo de cōtingētī: nūc aut̄ ostēsum est qd̄ cōclo aliqñ est de p̄tingētī pro necessa- rio aliqñ pro nō neciō patet qd̄ cōclo de cōtingētī que se- quit̄ cois est ad neciūm z nō neciū: h̄ aut̄ nō est nisi cō- tingēs pro possibili z ita sequit̄ cōclo de cōtingētī p̄ pos- sibili: p̄nter qd̄ in ultimis termis fuit maiōr sumpta de iēcē ut nūc: uel op̄z mediū d̄iūficari per p̄cretū z abstra- tiū dicit qd̄ sumēdus est melius terminus ita. i. qd̄ maiōr fit de iēcē simplr sine terminoz d̄iūficatiōe z h̄ est [su- mēdus aut̄ medius.] Silr aut̄ cōpetēter sic nullū sedēs est ambulās p̄tingit oēm hoīem sedē. ergo p̄tigit nullū hoīem ambulare.

C Si aut̄ p̄uatiū qd̄ ponat̄ ad maiōrē ex- trematē p̄tingē significās: ex huiusmodi sumptis p̄pōnibus nullus erit sils p̄uer- sa aut̄ p̄m̄ p̄tingēs p̄pōne erit: quēadmo- dū in p̄oribus. Sit enim. a. oī. b. b. aut̄ p̄ti- git nulli. c. sic ergo se h̄ntibus terminis nō erit neciūm. Si ergo p̄uertat̄. b. c. z sumat̄ b. p̄tingere oī. c. fiet sils quēadmodū z p̄ us. Silr enim se habebūt termini positio- ne. eodē aut̄ modo cū p̄uatiue sint utreq̄ p̄pōnes. Si. a. b. qd̄ nō iēcē. b. c. aut̄ non p̄tingē significet: p̄p̄ huiusmodi qd̄ assū- ptiones nō fit neciūm. Cōuersa aut̄ p̄z cō- tingēs p̄pōne erit sils. Sumat̄ enim. a. q dē nulli. b. iēcē. b. aut̄ p̄tigit nulli. c. p̄p̄ hoc enim nihil neciūm. Si autē sumat̄. b. oī. c. p̄tingere: qd̄ enim est. a. b. autē p̄p̄o silr se habeat̄: rursum idē erit sillogismus.

C Conter determinat p̄iugōnes utiles impectas ubi miōr est negatiua de p̄tingētī z p̄cedit sic. p̄^o dat regulā p̄z quā p̄cedit d̄cēs qd̄ si miōr sit negatiua de p̄tingētī maiōr au- tē affirmatiua de iēcē uel negatiua de iēcē nō est filius eūi- dēs sed p̄fici d̄z per p̄uerfionē miōris per oppositas q̄li- tates z deinde per reductionē ad ipossible ut per p̄dem miōris iēcē t̄m̄ sic d̄ctū est in p̄iugōnib⁹ p̄cedētib⁹ z h̄ ē [Si aut̄ p̄uatiū. 1° dat p̄iugōnes z sunt due q̄ruz p̄oz h̄t maiōrē affirmatiua de iēcē. 2° vō utraq̄ negatiua z p̄fici utraq̄ eodē mō sic iā d̄ixim⁹ z h̄ est [iēt enī. a. zē.]

C Si aut̄ nō iēcē ponat̄. b. oī. c. z nō p̄tingē nō iēcē. nō erit sils siue sit p̄uatiua: siue sit affirmatiua. a. b. p̄p̄o. Termini autē cōes ex necitate qd̄ iēcē albū aiā nix. Nō cō- tingē albū aiā p̄x. Manifestū est igit qm̄ cū ules sint termini: z hec qd̄ p̄pōnū iēcē illa h̄o p̄tingēs sumat̄. Qñ que ad mino- rē qd̄ extrematē p̄tingēs sumat̄ p̄p̄o- tio semp̄ fit sils. uerū alius qd̄ ex eisdē. ali⁹ h̄o p̄uerfa p̄pōne. Qñq̄ aut̄ utruq̄ z p̄pter quam causam diximus.

C Conter determinat p̄iugōnes ules iutiles z sūt due que h̄nt mino- rē negatiua de iēcē: maiōrē vō affirmatiua uel negatiua de p̄tingētī q̄rū iutilitatē ostēdit per istatū i ter- mis z h̄ est [si aut̄ nō iēcē.] Conter epilogat de p̄iugōni- bus ulib⁹ d̄cēs manifestū eē p̄iugōnem eē utilē ubi mi- no: est de p̄tingētī sed impectū z aliqñ p̄fici ex ip̄is. qd̄ necessariū uel quodā modo sicut per reductionē ad im- possibile in eisdē termis uel per p̄dem miōris iēcē termi- ni z h̄ est qñ miōr est affirmatiua: aliqñ aut̄ p̄fici per cō- uersionē. i. qñ miōr est negatiua sed hec p̄fectio dimi^o est aliqñ aut̄ p̄fici per utralibet z h̄ est cōpleta p̄fectio earū que h̄nt mino- rē negatiua z h̄ est [manifestū ergo.]

C Si aut̄ hic qd̄ p̄pōnum ules sumat̄: illa h̄o p̄icularis. Quando ad maiōrem qui- dē extrematē ules ponit̄ p̄tingēs: siue af- firmatiue: siue negatiue: p̄icularis aut̄ af- firmatiue z iēcē erit sils p̄fectus. uelut z cū ules sint termini. demōstratio aut̄ eadē que z p̄us. Qñ aut̄ ules qd̄ fuerit p̄p̄o ad maiōrē extrematē: iēcē z nō p̄tingēs: al- tera h̄o p̄icularis z p̄tingēs. siue affirma- tiue siue negatiue ponant̄ utreq̄: siue hec qd̄ affirmatiua: illa h̄o negatiua: oīo erit sils impectus. uerū hi per ipossible ostē- dent. ali⁹ h̄o per p̄uerfionē. Erat aut̄ sils per p̄uerfionē p̄tingētis. quēadmoduz in p̄oribus: qñ ules qd̄ ad maiōrē extremi- tatē significauerit iēcē: uel nō iēcē: p̄icula- ris aut̄ sit p̄uatiua p̄tingens. ut si. a. qd̄ oī b. iest: uel nō iest: b. aut̄ alicui. c. cōtingit nō iēcē. p̄uerfa enī. b. c. p̄m̄ p̄tingē fit sils.

C hic determinat p̄iugōnes p̄iculares z diuidit̄ in duas qd̄ p̄mo determinat que h̄nt alterā p̄p̄om ules. 2° illas que h̄nt utraq̄ p̄ticulārē cū d̄ctū nec cū p̄ticulares. adhuc h̄ntiū alterā ulem p̄mo determinat eas que h̄nt maiōrē ulem. 2° eas que h̄nt mino- rē ulem ibi si aut̄ ule. adhuc h̄ntiū maiōrē ulem. p̄mo determinat utiles 2° iutiles cū

*omni⁹ qd̄ est a. b. uel...
p̄tingit iē. b. nullū...
iē. a. b. uel...
p̄tingit iē. b. nullū...
iē. a. b. uel...*

*Si aut̄ hic qd̄ p̄pōnum ules sumat̄: illa h̄o p̄icularis...
Quando ad maiōrem qui- dē extrematē ules ponit̄ p̄tingēs: siue af- firmatiue: siue negatiue: p̄icularis aut̄ af- firmatiue z iēcē erit sils p̄fectus...
cū ules sint termini. demōstratio aut̄ eadē que z p̄us. Qñ aut̄ ules qd̄ fuerit p̄p̄o ad maiōrē extrematē: iēcē z nō p̄tingēs: al- tera h̄o p̄icularis z p̄tingēs. siue affirma- tiue siue negatiue ponant̄ utreq̄: siue hec qd̄ affirmatiua: illa h̄o negatiua: oīo erit sils impectus...
u. l. h. p. d. i. e. s. i. l. l. o. g. i. s. m. u. s.*

*oe. b. est. a. nullū. c. omni⁹ qd̄ est a. b. uel...
p̄tigit iē. b. nullū...
iē. a. b. uel...
p̄tigit iē. b. nullū...
iē. a. b. uel...
p̄tigit iē. b. nullū...
iē. a. b. uel...*

dicuntur quia autem non inesse. Ad hoc utrumque primo determinat per se
 etas et sunt due habentes maiorem de contingenti affirmatiua vel
 negatiua minorem autem de inesse affirmatiua que per
 ficiunt per dicti de ois et de nullo vel contingenti et hoc est. si autem
 quidem. 1° imperfectas circa quas sic procedit. 2° ponit eas
 et sunt 4^{or} habentes maiorem de inesse affirmatiua vel negatiua
 minorem autem de contingenti affirmatiua vel negatiua et hoc est.
 [quod autem uel. 1° determinat diuisum modum perficiendi eas
 dicens quod ille coniugiones que habent minorem affirmatiua de
 contingenti perficiunt per reductionem ad impossibile. ille uero
 que habent minorem negatiua de contingenti perficiunt per uer
 sionem minoris et per reductionem ulteriores per impossibi
 le et quod sit ibi conuersio docet ex parte. s. per oppositas q
 uitates in particulari que est minor et hoc est. uerum huiusmodi.]

¶ Quod autem non inesse sumptis particulari posita
 non est falsus. Termini inesse quidem albi aial nix
 non inesse autem albi aial pax. per indefinita autem
 sumpta est demonstratio.

¶ Contra ponit coniugiones inutiles habentes maiorem uel et
 sunt due que habent minorem negatiua de inesse maiorem autem
 affirmatiua uel negatiua de contingenti: quarum inutilitatem
 1° ostendit per instantia in terminis et hoc est. quod autem non inesse
 2° inuit alium modum. s. per indefinita cum ueritatis mio
 ris que est particularis: particularis enim potest esse uera uel pro
 intellectu uel pro intellectu particularis. sed uel nega
 tiua posita minore non sequebat. 2° sicut ostensum est in
 uelibus coniugionibus quare nec sequitur particularis negati
 ua posita minore quod non sequitur ad alios non sequitur ad
 2os et loquor de negatiua de inesse et hoc est. p. in finem eni.]

¶ Si autem uel quidem ponat ad minorem ex
 tremam particularem autem ad maiorem: siue af
 firmatiue siue negatiue: siue contingens siue i
 esse nullo modo est fallax.

¶ Contra determinat coniugiones particulares habentes maiorem uel et
 et sunt octo. sed omnes inutiles et hoc est. Si autem uel quidem.]

¶ Nec cum particularibus uel indefinitis sunt propo
 siones. siue contingere sumptis: siue inesse: siue p
 mutatum: nec sic erit falsus. Demonstratio
 autem eadem que et in prioribus. Termini autem
 omnes inesse quidem ex necessitate aial albi homo
 non contingit aial albi tunica. Manifestus
 ergo quod uel posito ad maiorem extremita
 tem semper fit falsus: ad minorem autem nunquam.

¶ Contra determinat coniugiones particulares habentes utramque
 particularem et sunt octo et omnes inutiles quarum inutilitatem ostendit
 per ostensionem in terminis et idem termini sufficiunt ad
 ostensionem inutilitatis octo coniugionum primo procedunt et
 hoc est. nec cum particularibus. Contra epilogat de particularibus con
 iugionibus dicens manifestum esse quod si in particularibus coniugionibus
 maior fuerit uel semper erit falsus simpliciter ubi minor: fu
 erit negatiua de inesse. si autem minor fuerit uel nullo mo
 do erit falsus in coniugionibus particularibus et hoc est. manifestum
 igitur. Sed hic forte dubitat et alius. primo quod cum in
 mixtione necesse et inesse non est utilis coniugio nisi maior exi
 stente de necesse quod et quare sit hic utilis coniugio maior exi
 stente de inesse et non de contingenti. et dicitur quod necesse non dicitur
 multipliciter: et idem eodem modo semper accipit in conclusionem et premissa
 quare cum in mixtione necesse et inesse non determinet utilitatem
 coniugionum nisi respectu conclusionum de necesse et non sequitur conclusio
 de necesse nisi maiore existente de necesse sicut ibidem ostensum
 est. patet quod non est utilis coniugio in illa mixtione nisi ma
 iore existente de necesse: contingens autem multipliciter dicitur: sed si acci
 piatur contingens ad utrumlibet semper apud conclusionem et apud

premissam ita quod non diuisificet sicut ex alia parte non diuisificet
 tur necesse non sequitur conclusio de contingenti hoc nisi maior
 fuerit de contingenti. Si ergo uniuersimoditer diceret contin
 gens sicut dicitur: necesse est in hac mixtione sicut in mixtione
 necesse et inesse nunc autem dicitur: multipliciter et sequitur aliquid conclusio de
 contingenti minore existente de contingenti sed non accipit eodem
 modo contingens in premissis et in conclusione: in premissis enim ac
 cipit contingens ad utrumlibet in conclusione autem contingens pro
 possibili. Sed tunc dubitat quare maiore existente hoc de con
 tingenti sequitur contingens ad utrumlibet. minore autem existente
 de contingenti non sed contingens pro possibili. Et dicitur quod
 quod maior est de contingenti et minor de inesse sic dicitur hoc dicitur
 de ois in contingenti et hoc penes hanc acceptionem. ois quod est
 b. contingit esse. a. et idem se habet conclusio ad maiorem ut patet et fit
 conclusio penes ueritatem maioris ois: quare cum maior sit contingens
 ad utrumlibet et talis erit conclusio: quod autem maior est de inesse et
 minor de contingenti non fit dicitur hoc dicitur de ois uel de nul
 lo nec hoc ueritatem maioris penitus instituit conclusio quod non appropia
 tur minor maiori hoc exigentia eius quod est dicitur de ois et de
 nullo et idem non sequitur conclusio de inesse: adhuc minor in prima fi
 gura non est causa preter nec facit conclusionem tanquam parte sua
 et idem quod minor est de contingenti ad utrumlibet non sequitur con
 clusio de tali contingenti necesse et idem in tali dispoitione non potest con
 clusio penitus assimilari maiori nec penitus minori sed habet
 modum esse istis. s. contingens pro possibili. Contra du
 bitabit alius de coniugionibus perfectis habent enim sic contingit
 oem hominem esse albi oem nigrum esse hoc fit ita ergo oem nigrum
 contingit esse albi non sequitur: adhuc contingit oem mouens esse
 aial ois homo est mouens sit ita ergo contingit oem hominem esse
 aial non sequitur quod hoc necesse est: ita in modis perfectis non
 semper est conclusio de contingenti ad utrumlibet. Adhuc potest dici
 ci satis bene quod minor extremitas in ista mixtione dicitur esse al
 quid in medio quod est in ipso ita quod minor sit de inesse sim
 pliciter quod patet per dicti de ois hanc acceptionem. s. ois quod est. b.
 contingit esse. et hoc sicut dicitur in textu dicitur. quod ergo b. b.
 est. c. in dictis autem instantiis non sic accipit minor. Uel potest
 dici ad primum quod minor est distinguenda sicut et conclusio et eo modo
 quo minor est uera et conclusio sequitur uera eodem modo quo est
 falsa sequitur conclusio falsa et patet distinctio per predicta in ca
 dicto. Ad 2^m dicitur quod maior non potest esse uera si minor
 sit uera uel e conuerso quod is est sensus maioris ois quod est mo
 uens contingit esse aial quod non stat cum minori uera. s. ois homo
 mouet et propea impossibiles sunt premissa quare deficit con
 iugio per terminorum habitudinem. Alterius contra dubita
 bit de eo quod dicitur dicitur. nihil ex necessitate sequitur ex uno. hanc
 uidet falsum pro premissis entimemata que ex uno concludunt
 adhuc per locum a diffinitione ad diffinitionem et uel per locum
 a parte subiectiua et ex uno sequitur aliquid adhuc hec est bona
 premissa si unum oppositorum non inest reliquum inest quare sequitur
 ex necessitate si est albi non est nigrum et in hiis ex uno solo. ad
 huc idem potest ostendi per maximam de dictionibus et per mul
 tos locos dialecticos ubi uidet aliquid ex uno concludi ex ne
 cessitate. adhuc dicitur in 8° ipse dicit quod oro est palam conclusio
 tripliciter et tertio modo est quod deest aliquid ualde probabile
 ad conclusionem quare uidet quod ex uno non possit conclusio palam ex
 necessitate concludi. Ad oppositum sic ois conclusio inferri per al
 quod medium: sed medium non est nisi per relationem ad duo
 extrema quare necesse est conclusionem inferri per medium relatum
 ad duo extrema conclusionis: sed si medium sit relatum ad duo ex
 trema conclusionis facit duas dimensiones et duas premissas quare
 re ois conclusio per duas premissas inferri ex necessitate. Ad
 huc sicut est in motu uero et motu rationis: sed motus uerus
 non fit nisi ab extremo alio in extremum et per medium quia
 non mouet simpliciter iduisibile: quare motus rationis erit ab ex
 tremo in extremum per medium quare cum fiat conclusio ex extre
 mis necesse est hoc rationem primo comparare medium ad duo extrema
 et postea concludere unum extremum de extremo et sic patet erit
 necesse due premissas. Adhuc conclusio autem est affirmatiua aut
 negatiua, si affirmatiua concludit unum extremum de altero

*Forma maioris
 affirmatiua
 de contingenti
 minoris sit
 negatiua de inesse*

*Magis si maior sit
 minor sit*

Re. bon.

per aliquod pueniens utriusq; et illud tunc necessario comparabitur ad utrumque sicut patet per se et erunt tunc due ppones ex ista comparatione: si sit negatiua remouebit vnu extremum ab altero et h p aliqd vni pueniens et no alteri. ad hoc ergo qd extremum de extremo remoueat necesse est aliquid ad utrumque comparare ita qd ad vnu per puenientia ad alterum per diuam et erunt tunc necessario due ppones qre p q si ue debuit pcludi cōclo affirmatiua siue negatiua necesse est apud rōne duas fieri pmissas pconem inferetes. Ad hoc dicēdū qd aliud est log de pmissis put sunt apud rōne uel put sunt apud sermonē. pmo mō necesse est eē duas pmissas sicut ostēsum est. scdo mō nō: qd quis rō nō ueniat in pconē nisi per duas dimēiones bñ in ptingit alterā tñ expmēre per uocē sed ad necessariā cum necessariā necessario subintelligit alia neq; enī intellect^o pferētis neq; audiētis pconē accipit nisi per duas premis-
 las qru; utraq; per uocē/uel altera expsa est tñ: et reliq; manifeste subintelligit / ex his patet rñho ad rōnes idu-
 ctas ad pma ptē cōclonis qd non cogūt qn tñ ex vno ali-
 quid inferat / ex necessitate alterū subintelligat / et sic est
 in modis oibus arg^o ubi affirmat vna. ¶ Hic forte du-
 bitabit de pūgōnibus impfectis et videt qd oēs iutiles
 sint / qd cū maior ppo de inēē sit affirmatiua ul' negatiua
 pdicat de hys que actu sunt sub sbto. in minori autē ille
 idē terminus pdicat et ampliat eius suppo per virtutem
 modi cōe qre mediū pro plurib^o stat in minori qz in ma-
 iori. Adhuc dixit Ape. supius qd necesse est pconē assi-
 milari alteri pmissariū / sed sic nō est h: pclo enī nō est
 de ptingētī pro possibili. minor aut de ptingētī ad utrūli-
 bet et ideo nō assimilaf minori: nec ē maior cū sit de in-
 eē qre cū pclo neutri pmissariū assimilaf erit pclo iutiles.
 ¶ Ad pmiū dicēdū qd maior ppo est de inēē simplr qre
 sbm stat pro oibus que sub eo pnt eē. pdicatū enim oib^o
 illis possibiliter inest / qd enim pōt eē hō possibilr est
 aial in tali ppo nō pdicat eē ut nūc sed eē habitudis
 et ita mediū est qd eālis est ampliatio mediū in maiori de
 inēē et in minori de cōtingētī. ¶ Ad scdm dicēdū qd cō-
 elusio assimilaf minori cū utriusq; sit de ptingētī nec opz
 eas spālius sibi inuicē assimilari ad hoc qd sequat cōclo
 cū ex vna de ptingētī et alia de necessario possit seq pclo
 de inēē ut patebit in sequētī caplo. ¶ Consequēter ulterius
 dubitabit de mō pfecti istas pūgōnes pbat enim
 utilitatē cōiugationis affirmatiue per deductionē ad im-
 possibile faciēdo fillm mixtū de necessario et inēē in qn-
 ta tertie / sed supius ubi determinauit de tali mixtōe nō
 reputauit aliā utilē pūgōnē iuxta 4^m scde uel iuxta qn-
 tū tertie. qre sequit qd sua pbatō nulla: sifr pbat utilitatē
 pūgationis negatiue per impossibile faciēdo fillm mix-
 tū ex necessario et inēē in tertio tertie maiore pticulari ex-
 stētī de necessario et minore uli exite de inēē s; talis pū-
 gatio supius reputabat inutiles. Ad hoc dicet aliquis qd
 tales pūgōnes supius reputabant inutiles simpliciter /
 et simplr loquēdo inutiles sunt. si enī illa de inēē fuerit
 ut nūc inutiles sunt / hic aut reputant inutiles qn illa de
 inēē est de inēē simplr / et qncunq; sic est utiles sunt hi^o
 pūgōnes et ita reputant utiles solū pp terminoz electi-
 onē. Sed ptra minor ppo in his pūgōnib^o est de cōtin-
 gētī ad utrūlibet sed ppo de ptingētī tali si ponere in eē
 erit de inēē ut nūc sed minor accipiēda de inesse in fillo
 mixto ducēte ad impossibile trāslata est a maiori qre ppo
 accipiēda in tali mixtione de inēē necessario est de inēē
 ut nūc: et ita quis talis pūgō mixta teneat ubi illa de in-
 eē fuerit de inēē simplr nō tñ tenet in pposito. S; dicet
 qd ptingēs ad utrūlibet duplex est. s. natū et infinitū. con-
 tingēs aut infinitū si ponat inēē erit de inēē ut nūc. ptingēs
 aut natū erit ptingēs de inēē seq sed in ppositis cō-
 iugationib^o impfectis mixtis de inēē et de ptingētī debet
 minor eē de ptingētī nato qd si ponat eē est de inēē sim-
 pliciter et ita fillm mixtus de necessario et inesse ducit ad

oppo^m maioris ex opposito pconis et minori posita in eē hēbit aliā de inēē simplr. qd aut oporteat minorem eē de ptingētī nato videt per hoc qd maior est de inēē sim-
 pliciter et nō accipit minor de ptingētī sub maiori que est de inēē simplr nisi fuerit de cōtingētī nato. qd ergo ma-
 ior appropat sibi minore; ut accipiat seipsa ideo oportet qd minor sit de ptingētī nato. Sed contra solū illa pposi-
 tio pōt sibi aliā appropare ut accipiat sbm exigētiam elus-
 que est maior in mō pme figure pfecto sbm dici de oi uel
 de nullo uel que possibilis est ne per reductionē fiat ma-
 ior in mō pfecto pme figure sicut patet ex ptractis in gūa-
 tione mixtionis necessarij et inēē: sed maior de inēē in de-
 ctis cōiugōnibus impfectis neq; est maior in fillo perfe-
 cto sbm dici de oi uel de nullo: neq; per reductiones pōt
 fieri maior in tali mō sicut patet de se qre maior de inēē
 in dictis pūgōnibus nō appropat minore de ptingētī
 ut sit de ptingētī nato qre poterit sumi adeo bñ de cōtin-
 gētī infinito sicut de ptingētī nato: qre minor posita inēē
 se poterit eē indifferēter de inēē ut nūc uel de inesse sim-
 pliciter et ita nō est necesse fillm mixtū que facit ducēdo
 ad impossibile. Adhuc in terminis manifestū est qd mino-
 re exite de ptingētī infinito sequit cōclo de cōtingētī p
 possibilī. aliqñ enim est pclo de cōtingētī pro necessario
 ut in his terminis coloratū albū: aliqñ aut de ptingētī
 ad utrūlibet ut h mouēs ambulās hō. in his enim termi-
 nis sit pūgatio ex affirmatiuis minore exite de cōtin-
 gētī infinito et semp sequit cōclo de cōtingētī. sig^m est er-
 go qd maior de inēē nō appropat minore de cōtingētī ut
 sit de cōtingētī nato ideo bñ poterit eē de ptingētī infini-
 to et ex h patet idē qd pus. ¶ Pōt ergo dici qd hoc uerū est
 et tñ ostēso Ape. sufficit. qd enī dicta mixtio necessa-
 riū et inēē inutilis sit respectu cōclonis de necessario uti-
 lis tñ est respectu cōclonis de inēē sicut per se patet et p
 phabita. qñ igit pfectū cōiug. hntes minore de ptingētī
 per deductionē ad impossibile nō intēdit pmixtionē ne-
 cessariū et inēē cōcludere pconē de necessario sed de inēē
 que directe pdicat maiori de inēē et ita sufficiēter ostēdit
 illas cōiugōnes. et sciendū qd h qd ponit in tra. s. necesse
 cōclone filli ad impossibile nō est modificatio pntis sed
 pntis. ¶ Adhuc forte dubitabit aliq; de reliquo mō p-
 ficiēdi istas cōiugōnes. s. per pma figurā. dicūt enim ali-
 qui qd maior que est de inēē ponēda est de ptingētī. mi-
 nor aut que est de cōtingētī ponēda est de inēē et erit tūc
 modus pfectus istius mixtionis. Sed cōtra cū maior sit
 de inēē simplr si ponat de ptingētī nō est de ptingētī ad
 utrūlibet nisi forte fuerit de cōtingētī nato. sed talis pote-
 rit eē illa de inēē qd cū fuerit de cōtingētī nullo mō erit
 ad utrūlibet sed in mō pfecto illius mixtionis maior filli
 est de cōtingētī ad utrūlibet: qre si maior mutet in cōtin-
 gētē nō est necesse fieri modū pfectū et ita deficit talis re-
 ductio coniug. Adhuc in fillo pfecto illius mixtionis
 cōcludit ptingēs ad utrūlibet ut dixit Ape. in p^o huius
 capli. sed qui vult pficere dictas coniugōnes impfectas
 debet ostēdere seq ptingēs pro possibili sicut itaq; patebit
 qre manifestū est qd nō ptingit hoc mō dictas pūgōnes
 pfectas facere qd pcedēdū est. Et dicēdū qd pfici debet
 per solā pōm minoris inēē ita qd ex duab^o de inēē pclu-
 dat cōclo de inēē et ex illa ulterius cōclo de ptingētī si-
 cut dictū est in expōne lre. ¶ Consequēter dubitabit de
 his pūgōnibus utrū possint in cōclonē de inēē. et videt
 qd sic eadē rōne per quā Ape. ostēdit seq pconē de ptingētī
 fiat enim fillm sic. oē. b. est. a. oē. c. cōtingit eē. b. ergo
 oē. c. est. a. si nō def oppo^m aliqd. c. non est. a. et ponat mi-
 nor inēē sic oē. c. est. b. et sic in qarto tertie aliqd. b. nō est. a
 que est pdictoria maioris. sifr ostēdi pōt de mō necessa-
 rio sic nullū. b. est. a. ptingit oē. c. esse. b. ergo nullū. c. est
 a. si non sequitur stabit oppo^m. s. aliqd. c. est. a. ponat ergo
 minor inesse sic. oē. c. est. b. et sequit ex eis in tertio tertie
 aliqd. b. est. a. que pdicat maiori. S; qd nō sequat ostēdit

No.

bono

No. ibi in dā ppropat
q dū pūgōne maior
pūgōne de cōtingētī
pūgōne de ptingētī
ita qd pūgōne de ptingētī
pūgōne de ptingētī

No. pūgōne de ptingētī
pūgōne de ptingētī

No. bñ.

de...

No. quōd pūgōne de ptingētī
pūgōne de ptingētī

cōtingēs pro possibili. Adhuc **Az.** pbat q̄ sufficienter
 sequitur cōclō de p̄tingētī sed aliq̄n p̄^m ex necessitate inest
 postremo in ista diffinitione z aliq̄n ei p̄tingētī ei uest
 dico ad utrūlibet q̄re cū semp sequat p̄tingēs h̄ est cōtin
 gēs cōe necessario z ei qd̄ est ad utrūlibet h̄ aut̄ est con
 tingēs pro possibili q̄re sequit cōtingēs pro possibili qd̄
 aut̄ in hac dispōne ist̄ p̄^m cū postremo ex necessitate pa
 tet sic oē albū est coloratū cōtingit oēm hoīem eē albū z
 necesse est oēm hoīem eē coloratū. q̄ aut̄ aliq̄n cōtingit
 p̄^m postremo ad utrūlibet patet sic de ambulās est mo
 uēs p̄tingit oēm hoīem ambulare ergo p̄tingit oēm ho
 minē moueri h̄ aut̄ p̄clō est de p̄tingētī ad utrūlibet hoc
 aut̄ est cōcedēdū. **C** Sed tūc querit̄ q̄re **Az.** mēlionez
 facit de modis negatiuis p̄tingētīs dicens q̄ p̄cludit con
 tingēs pro possibili z nō dicit de modis affirmatiuis q̄s
 ostēdit per negatiuos. dicens q̄ q̄n maior est affirmati
 ua mediū z maior extremitas se h̄nt sicut sup̄^o z inferius
 z patet oibus q̄ inferius pōt p̄tingere aliquid cui ex neces
 sitate p̄tingit iuu sup̄ius ut albū p̄tingit hoī coloratūz in
 ei ex necessitate inest. patet et q̄ aliq̄n lupus z inferius
 eidē pōt p̄tingere ut hoī p̄tingit tā ambulare q̄ mouere
 z ita ple planū est in mō affirmatiuo seq̄ p̄clōne de p̄tin
 gētī pro possibili nō aut̄ ita de modis negatiuis. quādo
 entz maior est negatiua de inēē mediū z maior extremitas
 se h̄nt per dispōne sicut opposita z appet tanq̄ regula
 q̄ si vnū oppositorz p̄tingētī inest z reliquū cōtinge
 ter remouet z ita appet q̄ debeat seq̄ ergo p̄tingens ad
 utrūlibet sicut minor est de tali cōtingētī z ideo ostēdit
Az. cōclōne de p̄tingētī pro possibili seq̄ in modis ne
 gatiuis z nō ostēdit h̄ de affirmatiuis sed supponit h̄ tā
 q̄ manifestū. **C** Lōsequēter dubitabit̄ ulter̄^o de h̄ qd̄
 dictū est istos modos posse in p̄clōne de cōtingētī pro
 possibili vident enim eē inutiles cōiug. sic oīs cōiug so
 lū inferēs cōclōne necessariā grā terminoz z grā forme
 ar^o est inutilis sed talis est p̄iug que dicit̄ tā posse in cō
 tingēs pro possibili. p̄batio forma manet eadē z disposi
 tio. p̄clō aut̄ est nūc de p̄tingētī ad utrūlibet nūc de cōtin
 gētī pro necessario sicut pus ostēsum est q̄re q̄ sequat h̄
 uel illa cōclō nō cābit dispō uel forma ar^o sed tales ter
 mini. Adh̄c **Az.** reputat cōiugōne inutile ubi pōt inue
 niri instātā in terminis sed in dictis p̄iugōnib^o est repi
 re instātā in terminis. nō enim sequit̄ cōclō de necessa
 rio ex quo iuenit̄ stare cōclō de cōtingētī ad utrūlibet. si
 millr uel ecouerfo nō sequit̄ p̄tingēs ad utrūlibet cū stet
 p̄clō de necessario. solū aut̄ ad instātā patet p̄ p̄bita ex^a
 Adhuc nihil est in ḡne qd̄ nō est i nā siue specie ergo ni
 hil est in p̄tingētī cōi qd̄ est possibile qd̄ nō sit cōtingens
 pro necessario ul̄ p̄tingēs pro nō necessario siue ad utrū
 libet. si ergo dicat̄ seq̄ p̄tingēs pro possibili aut̄ h̄ est q̄ se
 quit̄ t̄m p̄tingēs qd̄ est necessariū uel cōtingēs quod est
 nō necessariū uel utrūq̄. si cōtingēs pro necessario p̄tin
 git in his terminis mouēs ambulās h̄ est p̄clō ad utrū
 libet. si t̄m cōtingēs qd̄ est nō necessariū cōtingit in his
 terminis color albū h̄ est cōclō de p̄tingētī pro necessa
 rio. si sequit̄ utrūq̄ tūc redibūt p̄me obones. Ad opposi
 tū sic ubi inueniunt̄ oēs spēs ipsius ḡnis inuenit̄ ipsum
 genus simplr sed spēs cōtingētīs pro possibili sūt neces
 sariū z nō necessariū quoz utrūq̄ inuenit̄ sufficienter seq̄
 in dicta dispōne sicut patet in dictis terminis q̄re bñ dī
 cet̄ p̄tingēs cōe qd̄ accipit̄ pro possibili seq̄ in dictis con
 iugōnib^o. Adh̄c sicut p̄tingere inēē cōe est ad necesse in
 eē z ad possibile inēē z ad nō eē ita necesse cōe est ad in
 eē simplr z inēē ut nūc sed duab^o p̄pōnib^o sumptis de i
 eē dīcimus utile cōiugōne eē ad cōclūdēdū p̄clōne de i
 eē q̄uis in aliquibus terminis cōclō illa fit de inēē simplr
 in aliqb^o aut̄ de inēē ut nūc ergo sicut dicit̄ dispō dictariū
 p̄iugōnū posse in cōclōne de cōtingētī simplr q̄uis illa
 cōclō de p̄tingētī in aliqb^o terminis fit de cōtingētī pro
 necessario in aliquibus aut̄ de cōtingētī pro nō necessario

qd̄ cōcedēdū est q̄uis enim dicte cōiugōnes inutiles sunt
 quātū ad cōtingēs pro necessario t̄m uel quātū ad p̄tin
 gēs ad utrūlibet t̄m sunt t̄m utiles respectu conclōnis de
 p̄tingētī simplr sicut inutilis est cōiugō de duab^o p̄pōnī
 bus de necessario respectu p̄clōnis de inēē simplr z re
 spectu cōclōnis de inēē ut nūc. utilis t̄m est respectu con
 clōnis de inēē absolute z simplr. **C** Ad obiecta dōm
 ad p̄mū sic q̄ p̄clō de p̄tingētī pro necessario sequit̄ grā
 terminoz sub forma cōi z sicut p̄clō de cōtingētī pro nō
 necessario sed respectu neutrius istoz pōnt cōiugō uti
 lis. p̄clō aut̄ de cōtingētī pro possibili sequit̄ grā forme z
 nō grā mae z respectu huius pōnt p̄iugō utilis z ita cō
 iugōne quā reputat utile nō solū tenet grā terminoz sed
 grā diffinitionis z forme talis. **C** Ad 2^m dicens q̄ p̄clō
 de cōtingētī pro necessario que stare pōt in tali dispositio
 ne satis pbat q̄ cōiugō est inutilis z cōtingēs pro nō ne
 cessario uel ecouerfo sed h̄ q̄ utrūq̄ cōtingēs sequit̄ p̄
 bat cōtingēs simplr qd̄ est cōe seq̄ z nō respectu spāliuz.
 dico grā forme z diffinitionis sed solū grā terminoz sicut
 forma cōi. **C** Ad ultimū ex tā dicitis patet r̄tio dicit̄ enī
 cōtingēs pro possibili seq̄ nō solū pro altero cōiugōz sed
 pro utroz ita q̄ grā diuersoz terminoz sequent̄ diuer
 sa cōtinuata z q̄ nō est iuenire terminos ubi nō sequat̄
 h̄ uel illud ideo modus sicut attribuit̄ ip̄i cōi. i. cōiugē
 ti pro possibili z p̄mpte h̄at̄ sicut dicit̄ de inēē. Si autem
 aliqs sic opponat in dictis cōiugōnib^o nō sequit̄ contin
 gēs qd̄ est necessariū sicut dicit̄ est nec cōtingēs qd̄ est
 nō necessariū ergo neq̄ sequit̄ simplr cōtingēs. dicens
 q̄ aliqd̄ pōt seq̄ grā mae z sic sequit̄ utrūq̄ dīctoruz uel
 grā forme z sic sequit̄ neutz illoz. sed p̄ h̄ nō sequit̄ q̄
 nō sequit̄ cōtingēs cōe. grā enim forme sequit̄ p̄tingēs
 qd̄ est cōe qd̄ nihil est nisi in suis cōiugōz semp erit cōclō
 in terminis de cōtingētī qd̄ necessariū de cōtingētī ul̄
 qd̄ est nō necessariū. **C** Ultimo forte queret̄ sufficientia
 fillogismoz huius mixtionis z supponēdū est q̄ maior
 sit utilis z q̄ minor nō sit negatiua de inēē q̄bus suppo
 situm patet q̄ xxxij. cōiugōnes q̄ru octo sunt inutiles sunt
 ubi maior est particularis z minor utilis. sicut alie octo ubi
 utraq̄ particularis. de octo v̄o h̄ntib^o utraq̄ v̄lem sunt sex
 utiles z due inutiles. sicut et dico de illis octo que habent
 maiorē v̄lem z minorē particularē q̄ru cōiug. sex sunt
 inutiles due aut̄ utiles. si aut̄ aliqs querat rōnem suppo
 sitionum patet per p̄habita.

No totus bo qz
 venit de natural
 inie

Adh̄c aut̄ h̄ qd̄ p̄pōm ex necessi
 tate inēē uel nō inēē: illa v̄o p̄tinge
 re sicut: nullus quidē erit hoc mō se
 h̄ntibus terminis: z p̄fectus. Quā ad mino
 rē extremitatē ponet̄ necessariū p̄clō aut̄
 si p̄dicatiui fuerint utrūq̄ termini p̄tingē
 tis z nō inēē erit: siue v̄lr siue nō v̄lr ponā
 tur termini. Si aut̄ sint: hic quidē affirma
 tiuus: ille v̄o p̄uatiuus. Quā quidem affir
 matiuus fuerit necessarius: cōtingētīs z
 nō eius qd̄ est nō inēē. Quā aut̄ p̄uatiuus z
 p̄tingētīs nō inēē z nō inēē: siue v̄les siue
 nō v̄les fuerit termini. Cōtingē aut̄ i p̄clō
 ne eodē mō accipiēdū quo z in p̄ori: eius
 aut̄ qd̄ est ex necessitate nō inēē nō erit sicut. ali
 ud enim est non ex necessitate inesse: z ex
 necessitate non inesse.

p̄ regula
 in p̄clō de cōiugōnib^o
 necessariis p̄ p̄ p̄

2^a regula
 3^a regula

4^a regula

5^a regula

C Hic determinat mixtionē cōtingētīs z neciā in p̄ma si
 gura z diuidit̄ in duas. in p̄ma determinat ipsam totam
 in se. in scda cōparat eā ad p̄cedētē mixtionēz cum dicit̄.

in

L manifestū est ergo ex hīs. 1^a in. d. in p^a dat regulas
 fm q̄s pcedunt oēs p̄iugōnes. in 2^a cu; dicit qm̄ igit
 ulib⁹ affirmatiuis d̄eterminat ipsas p̄iugōnes. p̄ma ps
 hēt qnque regulas. p^a est cois si aliq̄ ppōnū fuerit de ne
 cessario z altera de p̄tingēti poterit esse fillis z h̄ est qm̄
 aut. 2^a idicat modos p̄fectos z est q̄ minore exite de
 necessario z maiore de p̄tingēti fiet nulli p̄fecti z h̄ itelligē
 do si mino; fuerit affirmatiua z maior ulis z h̄ est z p̄e
 ctas 3^a r^a deseruit modis affirmatiuis z est si utraq; p/
 positio sit affirmatiua p̄cto erit de p̄tingēti nō de iēē z h̄
 est. p̄cto aut. 4^a deseruit modis negatiuis z est si alte
 ra ppōnū fuerit affirmatiua z altera negatiua. si affirma
 tiua fuerit de necessario p̄cto erit de p̄tingēti z nō de iēē
 si aut negatiua fuerit de necio dūmō ulis sequit duplex
 p̄cto. i. negatiua de p̄tingēti z negatiua de iēē z h̄ est si
 aut h̄nt. 5^a r^a deseruit p̄ctonib⁹ hui⁹ mixtiōis z ē q̄ cō/
 ūngēs in ista mixtione est s̄itr accipiēda apud p̄ctonē sic
 in mixtione p̄cedēti. i. q̄ in modis p̄fectis seq̄ p̄tingens
 fm dictā d̄eterminationē. in imp̄fectis aut p̄tingēs p̄ pos
 sibili z nō seq̄tur h̄ p̄tingēs pro necio modi enī imp̄fecti
 neciū nō p̄cludūt p̄tingē q̄o eē q̄ idē est id cum necesse
 nō inēē sed qd̄ est id cū nō necesse eē z tale est p̄tingens
 pro possibili z h̄ est contingere autem.

C Quā igit ulibus affirmatis ex̄itibus ter
 minis nō sit p̄cto necessaria manifestū istit
 enī. a. oī. b. ex necitate. b. aut p̄tinget oī. c.
 Erit igit fillis imp̄fect⁹ qm̄. a. p̄tingit oī. c. i
 eē. Quā aut imp̄fectus ex d̄em̄tatione pa
 lā. Eodē enī mō d̄em̄tāt quo z in p̄orib⁹
 Rursum. a. quidē p̄tingat oī. b. iēē. b. autē
 oī. c. istit ex necitate erit itaq; fillis qm̄. a. cō
 tingit oī. c. inēē: sed nō qm̄ iest. z est p̄fect⁹
 sed non imp̄fectus. statim enim p̄ficiť per
 ex p̄ncipio p̄positiones.

C Conter d̄eterminat p̄iugōnes z p^o ules z 2° p̄ticulares
 cū dicit eodē aut mō. Julius aut p^o ponit p̄iugōnes du
 as p̄stantes ex affirmatiuis. 2° ponit modos negatiuos
 cū dicit. si aut nō fillis. In p^a pte sic p̄cedit. p^o dicit q̄
 in modis affirmatiuis nō seq̄ p̄cto de necio z h̄ ē qm̄
 igit affirmatiuis. 2° ponit p̄iugōnes h̄ manifestantes.
 ponit aut duas q̄rū p^a est imp̄fecta h̄ns maiorē de necio
 z minorē de p̄tingēti q̄ per deductionē ad ip̄osibile ex
 opposito p̄ctonis z minore posita iēē uel per solā p̄om
 minoris inēē sicut p̄dictū est in modis imp̄fectis p̄cedē
 tis mixtionis z h̄ est insit enī. a. 2^a est p̄fecta h̄ns ma
 iorē de p̄tingēti z minorē de necio z p̄ficiť per dicit de oī
 fm istā acceptiōnē qd̄ est. b. z. c. z h̄ ē rursum. a. qd̄.

C Si aut nō fillis figure sint ppōnes sit p̄i
 mu puatiua necia z. a. qd̄ p̄tingat nulli. b.
 ex necitate. b. aut p̄tingat oī. c. necē igit. a.
 nulli. c. iēē. ponat aut aut oī aut alicui. p̄do
 fitū est aut. a. p̄tingē nulli. b. qm̄ ergo con
 uertit puatiua z. b. nulli. a. p̄tinget. a. autez
 positū est iēē. c. aut oī aut alicui. Quare n̄
 li aut nō oī. c. p̄tinget. b. inēē. sed suppone
 bat oī ex p̄ncipio. Manifestū est aut qm̄ z
 eius qd̄ est p̄tingere nō inēē sit fillis liq̄des
 z nō iēē. Rursum sit affirmatiua p̄positio
 necessaria: z. a. quidē p̄tingat nulli. b. inēē.
 b. aut insit oī. c. ex necitate. Ergo fillis qd̄

erit perfectus sed nō eius qd̄ est nō inesse.
 sed eius quod est cōtingere nō inēē. Naz
 z ppō sic sumpta est que ad maiorē extre
 mitatē est z ad ip̄osibile nō est ducē. Naz
 si ponat. a. iēē nulli. c. positū aut est z. a. n̄
 li. b. p̄tingē iēē: nihil accidit p̄ h̄ ip̄osibile.

C Conter ponit p̄iugōnes negatiuas z p^o duas h̄ntes ma
 iorē negatiuā. 2° h̄ntes minorē negatiuā cū dicit. si autē
 ad minorē. In p^a pte ponit. 2. cōiugōnes q̄rū p̄ma h̄nt
 maiorē negatiuā de necio z minorē affirmatiuā de p̄tin
 gēti z est imp̄fecta quā ostēdit posse in duplicē p̄ctonem
 p^o in p̄ctonē de inēē sic de necessitate nullū. b. est. a. cō/
 tingit oē. c. eē. b. ergo nullū. c. est. a. si enim def p̄dictoria
 p̄ctonis ex illa z p̄uersa maioris cōcludit minor p̄ fillm
 mixtū de necio z inēē in q̄rto p^o sic de necessitate nullū
 a. est. b. aliq̄d. c. est. a. ergo de necessitate aliq̄d. c. non est
 b. Si aut def p̄dictoria p̄cludit minor per fillm factū in
 2° sicut patet p̄ se. ma^m igit est q̄ seq̄tur p̄cto de inēē z
 h̄ est si aut nō fillis. 2° ostēdit ipsam posse in p̄ctonem
 de p̄tingēti sic ex quo p̄t in p̄ctonē de inēē ma^m est sp̄az
 posse in p̄ctonē de p̄tingēti q̄ p̄tingēs seq̄tur ad iēē sic si
 nullū. c. est. a. p̄tingit nullū. c. eē. a. z h̄ est ma^m aut. Co/
 sequēter ponit aliā p̄iugōnē p̄fectā h̄ntē maiorē negati
 uā de p̄tingēti z minorē affirmatiuā de necio z p̄cludit
 p̄tingēs fm dictā d̄eterminationē z p̄ficiť per dicit de n̄
 lo. p̄nter addidit ē q̄ talis p̄iugō nō p̄t in p̄ctonē de in
 eē q̄uis tñ aliq̄s dixit q̄ in ea seq̄tur p̄cto de inēē nō est
 ducē ip̄m ad ip̄osibile z q̄lter h̄ sit manifesta videbitur
 dubitādo z h̄ est rursum sit affirmatiua.

C Si aut ad minorē extremitatē ponat p̄
 uatiuū. qm̄ p̄tingē qd̄ significauerit. fillis
 erit per p̄uersionē p̄tingētis: quēadmodū
 in p̄oribus. Quā aut nō p̄tingē: nō erit fillis
 Nec qm̄ utraq; ponit puatiua si nō est cō
 tingēs ad minorē. Termini aut inēē albū
 aial nix. nō inēē albū aial p̄ix.

C Conter ponit p̄iugōnes h̄ntes minorē negatiuā z p̄mo
 illas que h̄nt maiorē affirmatiuā z sunt due q̄ maior est
 de necio z minor de p̄tingēti z est utilis z p̄ficiť per p̄u/
 sionē minoris in oppositas q̄litates z per ulteriores de/
 ductionē ad ip̄osibile aut ecouerso z est inutilis q̄ minor
 est uere negatiua z h̄ est si aut ad minorē. 2° ponit il
 las que h̄nt utraq; negatiuā z sunt due aut enī maior est
 necio z minor de p̄tingēti z est utilis p̄ns in duplicem
 p̄ctonē z p̄ficiť per p̄uersionē minoris z deductionē ad im
 possibile. aut erit ecouerso z erit inutilis q̄ minor est uere
 negatiua z inutilitatē hui⁹ p̄iugōnis inutilis p̄cedētis aut
 per p̄tingentiā in terminis z h̄ est neq; qm̄ utruq;. Eo/
 dem autem modo.

C Se h̄bit in p̄ricularib⁹ fillis. Quā enī fu
 erit puatiua necessaria: z p̄cto erit nō inēē
 ut si. a. quidē ex necitate p̄tingit nulli. b. in
 eē. b. aut alicui. c. p̄tingat inēē. necē est. a. ali
 cui eoz que sunt. c. nō inēē. Si enim oī in
 est p̄tingit aut. a. nulli. b. z. b. nulli. a. p̄tinget
 inēē. Quare si oī. c. iest. a. nulli. c. p̄tinget. b.
 sed positū erat alicui cōtingere.

C Hic ponit p̄iugōnes p̄ticulares z p̄mo illas que h̄nt al
 terā ules. scdo illas que h̄nt utraq; p̄ticulare cū dicit nec
 qm̄ indefinite. h̄ntū aut alterā ulem p^o ponit h̄ntes ma
 iorē ulem. 2° h̄ntes minorē ulem cū dicit si autē ule.

*existente negatiua
 necio qm̄ nō iest de
 necio affirmatiua p̄p̄t
 de necio qm̄ nō iest*

hñtū aut maiorē ulem p^o itēdit de eis que hñt ppōnes
de neçio ne^m. 2° de his que hñt ppōne de neçio affir/
matiuā: ubi qñ aut pticularis. hñtes aut ppōne de neçio
neg^m due sūt: aut enī est minor: pticularis de neçio: aut
maior: si minor: sic sūt due fm q^o maior: pōt eē affir^a ul' ne/
ga^a de cōtingētī s; ambe iutiles q̄s omittit. si maior: sic sūt
due q: minor: aut est affir^a de cōtingētī aut neg^a z ambe
sūt utiles potētes in duplicē pōm: illā aut que hēt maiorē
ulem neg^m de necessario z minorē pticularē affir^m de
cōtingētī oñdit posse in pōm de iee ex opposito pōnis z
pueria minoris destituedo minorē p sllm mixtū de ne/
cessario z iee in 2° p^o z p^o p p̄dicta circa cōiug. ules rel/
quā aut que hēt minorē neg^m de cōtingētī dat per istā
itelligē. silem enī hēt ptatē isti z sllr p̄fici s; opz minorez
cōuertī per oppositas q̄litates z h est. [eodē aut mō.]

C Qñ aut pticularis affir^a neçia fuerit: q̄ in
puatio ē slls. ut. b. c. aut utis i affirmatio.
ut. a. b. iee nō erit slls. Demō at ead q̄ p̄us

C Cōnter determinat illas que hñt ppōne affirmatiuā d
necessario z sūt due. aut enī est minor: pt^r affir^a de ne/
cessario: aut maior: utis. Si minor: pt^r de necessario/
sūt due: si maior: utis: sic alie due: z oēs utiles: respectu pō
nis de cōtingētī z nō respectu pōnis de iee: z due illarū
p̄fecte sūt. s. que hñt maiorē ulem de cōtingētī affir^m ul'
neg^m z cōcludūt cōtingēs fm dictā determinationē.
alie aut due imp̄fecte. s. ubi minor: est de cōtingētī affir^a
uel neg^a z cōcludūt cōtingēs p p^o. q̄ aut oēs iste con/
iug. utiles sint respectu pōnis de cōtingētī est oñdē sic p̄
us oñsuz est in ulib^o cōiug. z h est. [qñ aut p^r affir^a.]

C Si aut ule ponat ad maiorē extremitatē
ul' affirmatiuū ul' puatm̄ p̄rigēs. Particu/
lare aut neçiu nō erit slls. Termini aut iee
qdē ex neçitate aial albū hō. nō p̄rigē aut
aial albū tunica. Qñ aut ule qdē est neçiu
pticulare aut p̄rigēs: cū puatm̄ qdē est ule
iee qdē termini aial albū corn^o. nō iee aut
aial albū pix. Eū aut affirmatiuū iee qdē at
albū cign^o. nō p̄rigē at at albū at albū pix

C Cōnter determinat cōiug. hñtes minorē ulem z sūt. viij.
q̄rū 4^{or} hñt minorē ulem de cōtingētī sic p̄se p^o q̄s ostē
dūt eē iutiles per istātiā in terminis z h est. [Si aut ule.]
alie aut minorez ulem de necessario ita q^o due illaz hñt
minorez neg^m de necessario q̄s oñdit esse iutiles p in/
stātiā in terminis z h est. [qñ aut ule.] alie aut due hñt mi/
norez affir^m de necessario q̄s oñdit eē iutiles p istātiā i
terminis z h est. [cū aut affirmatiuam.]

C Nec qñ indefinite sumūtur ppōnes: aut
utreqz pticlares: nec sic erit slls. Termini
aut cōes iee: aial albū hō: nō iee aut aial al/
bū iaiatū. Nā z aial alicui albo: z albū ali/
cui iaiato neçē ē iee: z nō p̄rigit iee z i p̄tin/
gētī sllr q̄re ad oia utiles sunt termini.

C Cōnter determinat cōiug. pt^r hñtes utraqz pticularē
q̄s oēs oñdit iutiles eē per istātiā in terminis. Notādū
q^o termini q̄s ponit ex neçitate iesse nō sufficiūt ad illas
cōiug. que hñt minorē pticularē de necessario s; solū ad
illas que hñt minorē de cōtingētī. si aut pro minore exi/
te in lra accipiat hō ponat sensitiuū put cōuertit cū aiali
erūt termini sufficētes ad oēs cōiug. ut p̄s itūcti. termini
vō de neçitate nulli inēē quos ponit sufficētes sūt sicut
manifestat in lra z h est. [neqz qñ indefinite.]

C Manifestū ē ḡ ex his q̄ dca sūt: qm̄ sllr se

hñtib^o terminis: z i eo qdē ē iee: z i neçijs: z
fit z nō fit slls. uerū fm nō iee qdē posita
puatia ppōne ei^o qdē ē p̄rigē erit slls. fm
aut neçiu puatia: z p̄rigē nō iee z nō iesse.
Malā aut qm̄ oēs imp̄fecti slls: z qm̄ p̄fici
unt per p̄dictas figuras.

C Cōnter cōparat mixtione iā determinata p̄cedētī mixti/
oni de cōtingētī z inēē z est cōueniētia earū q^o tot z slls
sūt cōiug. utiles z iutiles h z in illa. dīa aut est q^o maior/
re exiēte neg^a de iee se q̄bat tm̄ 2° de cōtingētī. minore
aut exiēte neg^a de necessario seq̄t 2° dup^o. vna neg^a de
iee. alia neg^a de cōtingētī z sūt oēs iste cōiug. imp̄fecte
s. ubi maior: est de necessario uel de inēē z p̄ficiunt p̄ p̄e/
dictas figuras ita q^o hñtes minorē affir^m de cōtingētī
qdā p̄ficiunt per tertiā figurā. qdā per p̄mā sic p̄s ex p̄di/
ctis. hñtes aut minorē neg^m de cōtingētī p̄ficiunt per
cōuersionē illi^o minoris z ulteriore deductionē ad ipos/
sibile z h est. [manifestū ē ex his.] **C** S; forte dubita/
bit hic p^o circa p̄dictas cōiug. v; enī q^o nō sit p̄fecta con/
iug ex maiore de cōtingētī z minore de necessario hac
rōne: dīci de oi in cōtingētīb^o duas hēt itētiōnes. s. oē qdē
cōtingit eē. b. z c. z oē qdē est. b. z c. z fm p̄mā itētiōne acci/
pit in ḡtiōne vnifor: mi fm scdam in mixtione cōtingētīs
z inēē q̄re v; q^o mixtio cōtingētīs z iesse nō regulē p̄ dī/
ci de oi z ita nō erit ibi p̄fecta cōiug. Adhuc necessariū
z cōtingēs opponunt q: vnū destruit reliquū z e^o. lo/
quor enī de tali cōtingētī q̄re vnū sb altero nō sumet ad
modū p̄fectū faciēdū cū vnū oppositoz nō sumat sub al/
tero. **C** Ad p^m dicēdū q^o mixtio ex necessario si minor:
sit de necessario regulat p̄ dīci de oi fm istā itētiōnez oē
qdē est. b. z c. sic z mixtio cōtingētīs z iesse q: p̄ h qdē dico
qdē est. b. sumabit minor accepta s; actualēz iētiā z tā
illa de iesse q̄s de necessario sumit sb actuali iētiā p̄ti
ad sbm. **C** Ad 2^m dōm q^o si cōsiderent cōtingens z ne/
cessariū in eisdez terminis sic opponunt z vnū nō patit al/
terū. q: si neçē est hoīem esse aial tūc nō cōtingit. z si cō/
tingit hoīez esse albū nō est h̄ neçesse z sic nō sumit vnū
sb altero sicut opponit. si aut cōsiderent simplr aut ergo
fm moduz enu^o circa compōm z sic adhuc diuidunt.
e^o aut penes terminos in qb^o est modus ille z hoc mō
cōtingit neçiu accipi sb cōtingētī q: termini in ppōne de
neçio se hie p̄nt ad terminos ppōnis de cōtingētī sic ps se
hēt ad totū. vbi grā cōtingit oē aial albū eē z neçiu est oēs
hoīem eē aial z sic fit cōiug. p̄fecta ex sup̄pōne neçij sub
cōtingētī. Cōns est qdē q̄re magis p̄fecta est cōiug. ex sup/
pōne neçij sub cōtingētī q̄s e^o. si entz eqliter se hñt ad
slls cōstitutiōne qua rōne erit p̄fecta cōiug. ex sup̄pōne
neçij sb cōtingētī z e^o. Et dicēdum q^o rō ei^o qdē est dīci
de oi in illis de inēē z de neçio vult minorē accipi affir/
matiuā fm iherētiā actualē z nō fm potētiā. s; qñ acci/
pit cōtingētē sb necessario accipit minor fm iherētiā ap/
titudinalē. ma^m est igit q^o nō poterit slls regulari p̄ dī/
ci de oi in necessarijs: q̄re cōstat q^o nō erit cōiug. p̄fecta.
q: a. dīci de oi in maiori ppōne est p̄fectio modī p̄fecti:
dīci vō de oi in cōtingētīb^o vult minorē accipi affir^m s;
actualē iherētiā sicut patet per vnaz eius intētiōnem
quare cum maior: est de cōtingētī z minor: de necessa/
rio accipitur minor fm regulam que est dīci de omni.
z ita patet q^o maiore existente de cōtingētī z minore de
necessario p̄fecta est cōiug. econuerso autem est im/
p̄fecta. Consequens est dubitatio quare modus perfe/
ctus concludit cōtingens fm dictam demonstratiōnem
aliquādo autem modus imp̄fectus cōtingens pro possi/
bili z non cōcludit idem cōtingēs in omnibus. Et dicē/
dum q^o in modo p̄fecto minor est dispō maioris contra/
hens ipsam fm regulam que est dīci de omni z ideo fit
p̄ctio maioris de p̄tingētī ad id quod est uere pars eius

que maior cum sit de contingenti secundum determinacionem necessitatis est potius simpliciter esse. quam autem maior est de necessitate et minor de contingenti non sit dispositio secundum dici de omni et ideo maior non facit sibi necessitatem sicut potius minor et non habet potentiam inherentem sibi: et ideo non potest facere potius necessitatem sibi sicut. unde oportet quod sequatur ad meum esse utriusque sic contingens per possibilitatem quod in aliquo terminis est de necessitate in aliquo aut de non necessitate et ita per rationem quod sit. **C**onsequenter adhuc dicitur quod. s. modi perfecti solui possunt in contingens secundum determinacionem et non possunt in potius de necessitate vel de esse. Et dicitur in propositione de contingenti que est maior in coniug. perfecta significat maiorem extremitatem contingenter dici et non actualiter de omnibus partibus sibi sibi que non sequitur ex hoc potius de esse vel de necessitate nisi maior extremitas actualiter dicitur de ceteris sibi medio quod fuit secundum maiorem. et intelligendum quod ea que dicitur sunt de modo perfecto per dici de omni sicut intelligenda sunt de modo perfecto per dici de nullo. ex his satis patet nam modorum perfectorum huiusmodi mixtionis. **C**onsequenter forte dubitabitur de modis imperfectis et potius de illis que habent maiorem necessitatem de necessitate de quibus dicitur quod possunt in potius de esse cum tamen mixtio contingens et esse maiore ex parte negatiua de esse non possit in potius de esse de quo dicitur sic. potius enim videtur quod mixtio contingens et esse maiore ex parte negatiua de esse possit in potius de esse hac ratione maior est convenientia illi de esse ad illam de in esse quam illi de necessitate ad illam de esse. si ergo illa de necessitate possit in potius de inesse multo fortius illa de inesse poterit in eadem. Ad hoc maior de inesse in mixtione contingens et esse est de inesse simpliciter que secundum rem virtutem propositionis necesse habet siue propositionis de necessitate que si negatiua de necessitate poterit in potius de inesse et negatiua de inesse in mixtione contingens et inesse poterit in eadem. Ad hoc fiat sicut nullum. b. e. a. contingit o. e. c. e. b. g. nullum. c. e. a. si non sequitur stabit oppositum. s. aliqd. c. e. a. ex quo et minore posita esse sequitur oppositum maioris sic aliqd. c. e. a. o. e. c. e. b. g. aliqd. b. e. a. p. 3. **C**onsequenter ulterius dubitabitur. videtur enim quod maiore ex parte negatiua de necessitate non sequitur potius de esse sic de necessitate nullum album est nigrum. contingit omnem hominem esse album non tamen est nullus homo niger. reb. g. se habet ut nec sunt promissae vere et potius falsa sicut est de necessitate nullus lapis est homo contingit omnem mouens esse lapidem non tamen nullus mouens est homo reb. g. se habet ut nunc. Ad hoc si sequatur potius de esse aut ergo de esse simpliciter aut de esse ut nunc. si tamen de esse. sicut contingit in predictis terminis est potius de esse ut nunc et in multis alijs. si termini de esse ut nunc contingit de necessitate nullum album est intelligendum. s. potius est de esse simpliciter que cum neque sequitur potius de esse sicut neque de esse ut nunc neque sequitur potius de esse. Ad hoc sic phisicis est oportet semper vna promissae silem esse potius que cum vna promissae sit de necessitate et altera de contingenti non erit potius de esse. Et dicitur quod maiore ex parte negatiua de esse non sequitur potius de esse virtute promissae sequitur tamen maiore ex parte negatiua de necessitate et causa habet huiusmodi propositione negatiua de esse actualiter remouet partem ab his que actu sunt sibi sibi et non ab his que contingit esse sibi eo quod cum dico nullum album est nigrum intellectu habet promissae est iste nihil quod est album est nigrum et non iste nihil quod contingit esse album est nigrum et per hoc cum maior est negatiua de esse et minor de contingenti non sequitur actualis remotio maioris ex parte ab his que contingenter sumunt sibi meo per minorem propositionem sicut sequitur remotio potentialis et ideo non sequitur potius de esse que actu remouet maiorem extremitatem a minori. s. potius de contingenti dico virtute promissae: aliter autem est in propositione negatiua de necessitate. per enim necessitatem remotionem partem a sibi et ideo meo in ipsa remouet partem actualiter ab omnibus que sunt et que contingit esse sibi sibi et ideo tali posita per maiorem et minorem accepta de contingenti sequitur actualiter remotio maioris extremitatis ab his que contingenter sumunt sibi meo per minorem propositionem et ideo sequitur negatiua de esse per ergo ex maiore negatiua de esse non sequitur potius de esse et que sequitur cum maior est negatiua de necessitate. **C**onsequenter ad opposita respondendum ad primam inductum ad primam parte dubitationis dicitur quod est quod pro potius de esse in quantum habet filio: erit pro potius de esse que sit pro potius de necessitate non tamen sequitur quod possit in potius de esse sic pro potius de necessitate et causa patet ex predictis et maxime non sequitur in coniug. imperfectis ubi maior est de esse vel de necessitate aliquid tamen locum habet huiusmodi rationem in coniug. perfectis ubi maior est causa totius parte. **C**onsequenter ad 2m dicitur quod pro potius de esse simpliciter ut habet accipit non

semper est necessaria neque virtute pro potius de necessitate habet pro potius enim de esse simpliciter non plus existit nisi quod rationes terminorum coherant vel discoriant. pro potius autem necessaria existit necesse et tale terminorum coherentia vel discoriantia et hoc patet cum contingens natum positum esse non sit necessitatem cum tamen est de esse simpliciter: et ideo non sequitur quod si pro potius de necessitate possit in potius de esse quod pro potius de esse simpliciter: quod non habet virtutem propositionis de necessitate. **C**onsequenter ad 3m patet ratio per contrarium dicitur in hac lectione. Contra respondendum est ad rationes positas ad secundam parte dubitationis. ad primam sic quod hoc pro potius est falsa de necessitate nullum album est nigrum. ad hoc enim quod vera est oportet retinere remouit ab his que actu et potentia sunt sibi sibi sic nihil quod potest esse album de necessitate est nigrum vel esse potest. s. hoc est falsum et sicut hoc nullum album est nigrum quoduis vera sit simpliciter non tamen necessaria. Ad aliam instantiam dico quod minor distinguenda est. s. contingit omnem mouens esse lapidem. aut enim dicitur quod omnem quod contingit esse mouens contingit esse rem. et sic est falsa et potius falsa. aut quod omnem quod est mouens contingit esse lapidem et sic est vera si nihil moueat nisi lapis que extremitate vera oportet potius esse vera. s. quod nullus mouens sit homo et ita potius minor accipit vera et ipsa potius vera est. vel melius potest dici quod utraque instantia unica est quod in utraque accipit contingens minor de contingenti infinito cum tamen deberet accipit de contingenti nato per exigentiam maioris de necessitate sic patet in fra. **C**onsequenter ad 3m dicitur quod sequitur potius de esse et hoc est de esse simpliciter et instantia quam ponit soluta est quod accipit minor de contingenti infinito nec sic sumi deberet sicut de contingenti nato ad quam patet per phisicis in predictis. pro potius enim de necessitate et potius de esse sicut sunt secundum esse actuale. Contra forte est quod cum talis coniug. possit in potius de esse et in potius de contingenti tamen quam potius potest. et dicitur quod ex nam maioris propositionis que actualiter remouet partem a medio sequitur potius potius de esse que actu remouet partem ab his que sunt sibi meo vel partem esse. Ad hoc nam ipsarum potius est quod illa de esse precedat illam de contingenti sic ante suum potius sic sicut. **C**onsequenter ad ista phisicis potius de contingenti sequitur per hoc quod sequitur potius de esse et sic patet ordo potius. **C**onsequenter tunc dubitabitur cum talis coniug. possit in potius de esse et in potius de contingenti. utrum possit in potius de necessitate. et videtur quod sic cum maior sit de necessitate et maior convenientia necesse ad necessitatem quam necessitatem ad esse. Ad hoc hoc potius nullum. c. est. a. aut est vera quod necesse est nullum. c. e. a. et tunc habet pro potius. aut quod contingit aliqd. c. e. a. et si hoc ex hac et minore destruat maior in 3a si sic. contingit aliqd. c. e. a. contingit omnem. c. e. b. g. contingit aliqd. b. e. a. illud sequitur per generationem uniformem de contingenti in 3a si. Et dicitur quod non sequitur potius de necessitate ita quod respectu illi dicitur utilitas coniugens in aliquo terminis poterit potius esse necessaria. et ratio huiusmodi est quod maior remouet partem actuale ab his que sunt sibi meo et partem esse et ideo sequitur remotio actualis tamen ipsi partem a ceteris sibi meo et ita potius de esse tamen potius sequitur. hoc tamen potius de esse in aliquo terminis est vera simpliciter et necessaria. in aliquo autem terminis est vera simpliciter et non necessaria. et ita patet ad primam. **C**onsequenter ad 2m dicitur quod est quod ut patet hoc potius nullum. c. e. a. sit va. quod nullum. c. necesse sit esse. a. vel quod contingit aliqd. quod est non ut sic est ut nunc in quibusdam terminis est sic in quibusdam sic. unde neutrum istorum simpliciter sequitur sicut coheret. s. non esse. **C**onsequenter hic ulterius forte dubitaret aliquis de coniug. imperfectis ubi maior est affirmatiua de necessitate. ibi enim dicitur potius sequitur de contingenti solui et videtur quod sequatur de necessitate et de esse. et potius videtur hoc de necessitate eo quod posita minore esse sequitur potius de necessitate et per eadem rationem ostendit per in modis perfectis sequitur potius de esse maiore posita de esse. Et dicitur quod illa de contingenti posita inesse sequitur potius de necessitate vel de inesse sit maiori sicut ipsa non sequitur cum pro potius manet de contingenti. unde cum pro potius est de contingenti ponit inesse sit quodam noua coniug. causa autem que non sequitur illa de necessitate siue de inesse hoc est. velis affirmatiua de necessitate affirmat partem de his que actu sunt sibi sibi tamen et non de his que potius esse sibi sibi. hoc enim pro potius omnis homo de necessitate est aial non dicitur quod quod potest esse homo est aial sed quod est homo est aial: et ideo cum talis pro potius posita est pro maiori et minor de contingenti non sequitur actualis affirmatiua de his que contingenter sumuntur sibi meo et ideo nec sequitur affirmatiua de necessitate nec de inesse quod in utraque actualiter affirmatiua partem de sibi. Notandum tamen quod affirmatiua de necessitate in sensu coponnis supra aliter se habet terminis enim in

ipsa ad huc sensus supponit simplr s; fm huc sensum no sumunt ppones de neccio fm q ex eis fit fillis. Et no q ex his pz qre maiore exite de neccio affir^a no sequit^o de iee sic seqt ipsa exite de neccio neg^a. in negatiua eniz de neccio remouet actuali ptu ab his que sut sub sbo in actu z in potetta z h facit ne^o que plus tollit qz facit affir^o

CDu^r in utru in tali coiug. sequat^o de iee. vi eniz q sic. sicut eni se het negatiuu de neccio ad negatiuu de iee sic affir^o de neccio ad affir^o de iee. qre cuz negatiua pp^o de neccio possit in neg^o de iee z affir^o pp^o de nec^o poterit in affir^o de iee. Adhuc fiat fillis sic de neccitate o^e b. est. a. ptingit o^e. c. e^e. b. lgit o^e. c. est. a. si no seqt stabit oppo^m. s. aliqd. c. no est. a. ex hac ergo z miiori posita in e^e. destruet maior per s^m z sic aliqd. c. no est. a. omne. c. est. b. g aliqd. b. no est. a. oppo^m pz per istatua in termis sic de neccitate o^e gramaticu est scies ptingit oem hoiem e^e gramaticu no in seqt q ois ho sit scies. sit eni ois ho ignoras. **E**t dicedu ad p^m q diuisa est vi^o negatie de neccio z affir^o de neccio z io ex neg^a pot seq illa de iee s; no ex affirma^a z h pz ex pdictis. **A**d 2^m dicedu q da du est oppo^m p^onis de iee s; no poneda est minor de in e^e qz oppo^m p^onis no est icopossibile minori de ptinge^{ti}. s; est icopossibile eid^e posite iee. z ita si ponat minor i e^e ia fiunt repugntia que pus no erat z io seqt ipossibile. Si aut obicit q tuc no pbat **A**ff. illa de ptingeti seq qz ipse ponit minore iee. dicedu q illud no seqt oppo^m eni p^onis de ptingeti p po^o no solu est icopo^o minori po site iee s; ipsi minori du est de ptingeti. qz cu o^e. b. de neccitate sit. a. icopossibilia sut aliqd. c. de neccitate no est. a. z ptingit o^e. c. e^e. b. sic pz ex pdictis in pcedeti mixtione z ita pz q **A**ff. affir^o et pntia p^onis de cotingeti bn pot pon^e minore iee. eade eni est ipossibilitas oppositi p^o nis z minoris an pom et iee que est post. Si aut obicit q posito possibili no accidit ipossibile. dicedu q uez est absolute pntedo ipz ipossibile s; q tale ptu ex pone pos sibilis iee cu copone ad aliqd sibi icopossibile bn pot ac cid^e ipossibile si sit assumant. **C**onter forte adhuc du bitabit de pbone qua ponit **A**ff. ad ondedu p^one de i^e e^e seq. vi eni nulla. facit eni mixtione ex nega^a neccij z i e^e cu illa de iee possit e^e de inee ut nuc. pbat. si maior sit neg^a de neccio z minor affir^a uel neg^a de cotingeti sequit^o duplex. s. vna de iee z alia de cotingeti p possibili. s; si p^o de ptingeti p possibili ponat iee aliqn erit de iee ut ne aliqn de iee simplr. cu g accipiat oppo^m talis p^onis cuz pntia minore accipit pp^o de iee que bn pot e^e de iee ut nuc z ita fillis mixt^o de neccio z iee qua fac nullus eni est. z dicedu q **A**ff. satis bn pbat z accipit illa de iee simp^r z nunqz ut nuc. sic eni iee cotinet s; se iee simplr z inee ut nuc. s; r cotinges pus determinatu cotinet s; se nan z i finitu. vn sic in mixtione neccia z iee maior que e de nec^o appropat sibi minore ut sit de iee simplr. sic in mixtione cotingētis z neccij maior que est de neccio appropat mio re ut sit de cotingeti nato qua sic exite nece est pom mo di negatiu cotingētis ex maiore de neccio e^e de iee simp^r vn si assumat opp^m talis p^onis cu pntia maioris fiet boa mixtio ex maiore de neccio z altera de iee simp^r. z h pot pat^e in ex^o sic de neccitate nullu musicu est lignu cotigit o^ez hoiem e^e musicu g nullus ho est lignu. ex quo pz q in modis impfectis h^o mixtione minor de cotingeti tm dz sumi de cotingeti nato. S; sup his forte dubitabit. ex his eni vi q maior de iee in mixtione cotingētis z iee cu sit de iee simplr exigit minore e^e de cotingeti nato cuz maior de neccio in mixtione cotingētis z neccij h exigit. Et dic^e du q no opz nunqz eni vult **A**ff. q maior de iee appo priat sibi aliqua. s. minore nisi sit assumtu s; ipsa s; no q sic uel sic sumedu. s; expsse vult q maior de neccio appo priat sibi minore de inee ut sit de inee simplr z ita minor de cotingeti ut sic de cotingeti nato qz illo posito inee erit de iee simplr. **A**d huc aut forte dubitaret aliqs si

ta i modis affir^o qz nega^o impfectis maior de neccio ap propat minore ut sit de cotingeti nato z pp h i modis ne^o seqt^o de iee simplr. eade roe i modis affir^o seqt^o de i ee simplr z ita ta i modis affirmatis qz negatis seqt^o de iee. Et dicedu q ar^m no ualet qz accipe minore de cotin geti nato no e ca qre seqt^o de iee s; accipe ne^o m d nec^o sic pus dcm e. q aut illa de iee sit de iee simplr fac mino re de cotingeti nato: ca g p^onis de iee deficit apd modos affir^o z io no ualet ar^m cu et pz sic. s. ipo^o e aliqd. b. e^e. d qd. b. ifit. c. ptingeter fm dictaz cam et innata ita q maior sit de cotingeti nato pz q no poterit. c. e^e. a. z io erat p^o de i ee simplr ex neccitate sic pz i termis pdictis. s. nig^m mu^m ho. si aut o^e. b. ex neccitate sit. a. qzuis cotigit. b. iee oi. c. s; cam et inata ita q minor sit de cotingeti nato no opz q sit sup. b. iee. c. actuali sic pz i his termis musicu scies ho. h aut plani^o patet p vtute affir^o z ne^o dntiaz que pus dca e. S; tuc emergit dubo de eo qd dcm e h i mixtione pigen tis z iee (maior ppone affir^a de iee ul neg^a ptu tm dict de his q sut actu s; sbo) cu tm dcm e sup q s; i maiori d iee e adeo ampliatu sic i minori qz e s; fm p^onis de iee simplr sic i minore z ubi e ptu p^onis de ptingeti alr ute bat si. figura. d. Et dicedu q termini p^onis de iee sim pliciter pnt p^oderari s; hitudine nale de iee circuscrito de iee actuali z sic in ipsis e ampliatio. qe qd eni e^e pot s; altero illoz pot e^e reliquu ul remoueri a reliq. z sic pus dcm e q s; fm in illa de iee ampliat si fm et^o nam z hitu din^e coparata ad ptu p^oderet circuscrito esse actuali z accntali: pnt et termini inee p^onis de iee simplr p^ode rari ut s; e^e accntali z ut coponunt z diuidunt p ee actu ale z s; ista p^oderatiode no eade ampliatio z sic dcm e h ptu actuali affirmari ul negari de his q p^ontent^r actuali s; sbo. **C**onter et forte dubitabit de eo qd dic q i mo impfecto hite maiore de cotingeti ne^o no seqt^o de in ee dicete tm q sequat no erit duc^e ad ipo^o. qrit eni qre no cotingit duc^e ad ipo^o cu tm dicat falsuz. Et rñdedu e q bn cotingit pp^o falsuz qd dic q cōcesso tm no est duc^e ad ipossibile. si eni accipiat p^o de iee qua dic seq a maio re ppone ad destruend minore sic nullu. c. e. a. cotigit n^o lū. b. e^e. a. sit iutilis p^oug. i mixtione cotingētis z iesse i fa^o 2ª ubi no fit fillis nisi ulis neg^a sit de iee simplr s; sic no e h qd pz ex q ptinges qd seqt in mo pfecto alie^o mixtione e cotingēs pus determinatu qd aliqn poterit e^e cotingēs ifinitu z io pz et q talis p^o posita inee pot e^e ut nuc z no opz q sit de iee simplr z io sit iutilis cu neg^o a mixtione neccij z in eade acceptiōe cur^o cu illa de cotingeti. si autē accipiat illa p^o q e de iee cu minore ad destruēdu maio re sic nullu. c. e. a. nece e o^e. c. e^e. b. sit iutilis coiug. i mixtione necessarij z iee in 2° r. r. eni non fit fillis nisi uli ne gatiua exite de neccio z ita pz q qzuis dicat p^o seq de in ee in dca coiug. no erit sic dicete duc^e ad ipossibile ex cō cessio. **C**Ali^o forte qref de sufficiētia morū h^o mixtione z supponedu e h sic in pcedeti mixtione. s. q vna sit ulis affir^a z mi. no sit neg^a acuc. z pal. q. xij. erunt coiug. utiles z. xx. inutiles sicut patet in pcedeti mixtione. rō aut supponunt patet ex pdictis.

In media aut figura qn ptingetes q de sumunt ppones nltus erit fillis siue sint affirmatiue: siue p^ouatiue. si ue nles: siue p^oculares. **E**ū aut hec qdē i e^e: illa **N**o ptingē significat: affirmatiua q dē iee significāte nunqz erit. p^ouatiua autē uti semp. eodē aut mō qn hec ppōnuz ex neccitate: illa **N**o ptingē assumit. opz aut z in his accipe qdē in p^otionib^o ptingēs. que admodum z in prioribus.

Contra itē dicitur. dare generationē filiorum de contingenti in 2^a figura et dividit in duas. in 1^a ponit regulas secundum quas procedit hec tota generatio. in 2^a ipsas regulas verificat cum dicitur. **L** 1^m igitur ostendendum. In parte 1^a ponit tres regulas quarum prima debuit uniformi generationi et est quod duabus de contingenti quibuslibet non erit filius et hoc est. **L** in 2^a figura. **L** 2^a vero de seruit mixtionis de contingenti et ideo. et est quod affirmativa propositio non de ideo exiit et altera de contingenti si illa de ideo fuerit affirmativa non erit filius. si autem fuerit utilis negatio semper erit et hoc est. **L** quoniam autem hoc quod dicitur. **L** 3^a autem debuit mixtionem necesse et contingenti et est quod una exiit de necesse et altera de contingenti si illa de necesse fuerit utilis negativa erit filius et aliter non et hoc est. **L** eodem autem modo. **L** et addit quoddam patet ad rationes dicens quod oportet habere accipere contingentes in ratione sic in procedentibus. ex quo patet quod in tota ista generatione non concludit contingentes nisi per possibile. siue enim fiat contingenti mixtio cum ideo siue cum necesse si reducat filius in prima figura erit una utilis negativa de ideo vel de necessitate quare sic talis coniugatio. in prima figura non concludit contingentes nisi per possibile sic nec coniugatio utilis in ista generatione possit in aliud contingentes et hoc est. **L** oportet autem et in hijs.

Contra primum igitur ostendendum quoniam non potest in contingenti privativa ut si. a. contingit nulli. b. non necesse est et. b. contingit nulli. a. ponat enim hec et contingat. b. nulli. a. ideo. Quoniam igitur putantur que sunt in eo quod contingit affirmatiōes negationibus et contrarie et diacetes. b. autem contingit nulli. a. ideo. manifestum est quoniam. b. et omni. a. contingit ideo: hoc autem falsum. Non enim si huic hoc omni contingit: et huic hoc necesse. quare non potest privativa. Amplius autem nihil prohibet. a. quod contingit nulli. b. autem alicui. a. ex necessitate non ideo: ut albus quod dicitur contingit omni homini non ideo. Nam et ideo: homines autem non verum est dicere quoniam contingit nulli albo: pluribus enim ex necessitate non ideo. Necesse autem non erat contingentes. sed nec ex impossibile ostendit potest: ut si quis putet quoniam falsus est. b. contingit nulli. a. ideo: verum non contingit nulli. affirmatio enim et negatio. Si autem hoc verum ex necessitate alicui. a. ideo. b. quare et. a. alicui. b. hoc autem impossibile. Non enim si. b. non contingit nulli. a. necesse est alicui ideo: nam non contingit nulli dupliciter dicitur. Hoc quod dicitur si alicui ex necessitate ideo. Illud vero si ex necessitate non ideo alicui. Nam quod ex necessitate alicui eorum que sunt. a. non ideo: non verum dicere quoniam contingit omni non ideo. Quomodo dicitur nec quod ex necessitate alicui ideo quoniam omni contingit ideo. Si igitur aliquis putet quoniam si non contingit. b. omni. a. ideo: ex necessitate alicui non ideo falsus summet. omni enim ideo. Sed quoniam quibusdam ex necessitate ideo. pro hoc dicimus non omni contingit. quare ei que est contingit omni ideo: ex necessitate alicui ideo opponit: et ex necessitate alicui non ideo. Si autem et ei que est contingit nulli ideo. Malum est ergo quoniam ad sic contingentes et non contingentes ut in principio diffiniuntur: non solum ex necessitate alicui ideo: sed ex necessitate non ideo sumendum. Hoc

autem sumpto nihil accidit impossibile. quare non fit filius. Manifestum ergo ex his que dicta sunt quoniam non convertit privativa.

Contra verificat regulas datas et hoc verificare nihil aliud est quam dare generationem filiorum de contingenti in 2^a figura. 1° igitur verificat primam 2° scilicet cum dicitur si aut altera quod dicitur ideo. **L** 3° tertia cum dicitur si autem hoc quod dicitur propositio. In parte prima ostendit quod duabus de contingenti non fit filius in secunda figura per duas rationes. quarum prima talis est utilitas cuiuslibet filii 2^e figure ostendi potest per conversionem vel per impossibile. sed utraque exiit de contingenti non potest ostendi utilitas per conversionem vel per impossibile. igitur utraque exiit de contingenti non erit filius in secunda figura. ma. h. r. p. se. p. z. i. o. t. m. ostendit minorem et dividit in. d. in prima ostendit primam partem minoris. in secunda cum dicitur. **L** sed nec per impossibile. **L** ostendit 2^{am} partem. primam ostendit sic cuiuslibet filii 2^e figure utilitas ostendit per conversionem ostendit utilitas per conversionem utilis negatio sed utilis negativa de contingenti non potest igitur utraque exiit de contingenti non potest ostendi utilitas per conversionem ma. h. r. o. n. i. s. p. z. i. o. h. o. n. d. i. t. m. i. n. o. r. e. z. 2° concludit rationem cum dicitur. **L** hoc autem ostendo. **L** minorem autem ostendit tripliciter. 1° deducendo ad impossibile. 2° per instantiam in terminis 3° per signum. et non quod non itē dicitur. **L** ulem negativam de contingenti prius determinata nullo modo potest in terminis imo bene potest in contingentes esse per possibilem sic hitum est superius. sed itē dicitur quod non potest in eodem genere contingenti. 1° igitur ostendit duos ad impossibile sic. supponit 1° ista propositio ex determinatis contingit omni. b. e. e. a. g. contingit nulli. b. e. e. a. deinde ex hypothesis arguit si contingit nulli. b. e. e. a. contingit nulli. a. e. e. b. deinde si contingit nulli. a. e. e. b. contingit omni. a. e. e. b. quare a 1° ad ultimum si contingit omni. b. e. e. a. contingit omni. a. e. e. b. sed falsus est ulem affirmativa sic potest. quare cum hoc sequatur ex hypothesis hypothesis est impossibile. **L** quod potest utilis negativa de contingenti talis et hoc est. **L** 1^m igitur ostendendum. **L** Contra ostendit idē per instantiam in terminis sic fit. b. h. o. a. albus. contingit autem nulli homines esse albus quod contingit omni hominem esse albus non in contingit nulli albus esse homines. sic enim contingit omni albus esse homines quod est impossibile. aliquid enim albus sic signum aut nūc impossibile est esse homines et hoc est. **L** amplius autem nihil. **L** Contra ostendit idē per signum sic si utilis negativa de tali contingenti potest possibile esse et per conversionem ostendit posse per impossibile sicut ostendunt alie conversiones. sed sic ostendit non potest signum igitur est quod non potest. declarat autem. **L** quod non ostendat per impossibile et procedit sic. contingit nulli. b. e. e. a. g. contingit nulli. a. e. e. b. quod si non g. non contingit nulli. a. e. e. b. et si sic g. necesse est aliquid. a. e. b. sed si necesse est aliquid. a. e. e. b. necesse est aliquid. b. e. e. quod non potest stare cum prima. sic contingit nulli. b. e. e. a. sic g. v. ostendit propositio per impossibile et hoc est. **L** sed nec ex ipso. **L** 2° hac ratione soluit manifestas quoniam peccat et non probat conversionem et per. sic. 1° dat sba. solonis. 2° determinatione et. 3° adaptat ad propositum. soluit igitur dicens quod non sequitur si non contingit nulli. a. e. e. b. g. necesse est aliquid. a. e. e. b. potest enim negativa de contingenti esse vera dupliciter de causa. scilicet ut quod necesse sit aliquid. a. e. e. b. ut quod necesse sit aliquid. a. non e. e. b. quoniam cum procedit a propositio habite duas causas ad unam illarum peccat secundum rationem: et hoc est. **L** non enim si. a. non potest. **L** Contra illud determinat quod manifestum est ista propositio non contingit nullum. a. e. e. b. verificari per h. r. necesse est aliquid. a. non e. e. b. et hoc manifestat per h. r. in negatione utilis affirmatiue de contingenti et per. sic. primo dicit quod sicut h. negatiua non contingit omni. a. e. e. b. verificat per ista necesse est aliquid. a. e. e. b. sequitur enim si necesse est aliquid. a. e. e. b. non contingit omni. a. e. e. b. sic hec negatiua non contingit nulli. a. e. e. b. verificat per ista necesse est aliquid. a. non e. e. b. et ita sequitur si necesse est aliquid. a. non e. e. b. non contingit nulli. a. e. e. b. et hoc est. **L** Nam quod ex necessitate alicui. **L** 2° manifestat quod negatio utilis affirmatiue. sic non contingit omni sequitur ad particularē affirmatiua de necesse et verificat per ea et non potest sic. si quod non contingit omni. d. esse. c. g. necesse est aliquid. d. non e. e. c. illud non sequitur quod poterit esse vera si necesse est aliquid. d. e. e. c. ex quo istud cum ista negatio de contingenti non contingit omni. d. e. e. c. duas habet causas veritatis. scilicet vel quod necesse est aliquid d. non e. e. c. quod huic affirmatiue contingit omni. d. e. e. c. opponet utra-

q; dictarū. s. nece est aliqd. d. eē. c. z nece est aliqd. d. nō eē. c. z si ista affir^a hēat duas cās sibi oppositas z hec negatiua sic cōuertat cōtingit nullū. d. eē. c. hēt easdem sibi oppositas qre sua ne^o. s. nō cōtingit nullū vificari pōt pro utralibet earū z sic p; solo argumenti z h est. L si g aliqs pbet. Jpiter adaptat solonē ad ppositū dicēs. cū hec p pō nō cōtingit nullū. a. eē. b. possit vificari q; nece sit alt qd. a. eē. b. uel q; nece sit aliqd. a. nō eē. b. nō est dādū p mū s; 2^m quo dato nihil seqt ipossibile z nō pbabit cōuersio. z h est. L palā g qm. Jā onsum est q; ulis negatiua de cōtingētū pus diffinito nō cōuertit in eodē gne cōtingētis pnter h cōcludit z h est. L me^m ergo. J

Hoc aut ostēso ponat. a. b. qdē ptingere nulli. c. No oi: per pūtionē g nō erit fillis dictū est eni qm nō pūtit huiusmodi ppō.

Jā ostēsa est minor: profilli pnt cōcludit pōm dicēs q; si disponat fillis in hac figura ex utraq; de cōtingētū nō erit ostēdē utilitatē et^o per cōuersionē z addit me^m. s. q; ulis neg^a nō pūertit de cōtingētū z h est. L h aut onso. J

Sz nec per ipossibile. Nā posito. b. oi. c. ptingē in eē nihil accidit falsum. Cōtingit eni. a. oi z nulli. c. iēē. Qino aut si est fillis palā qm ptingēs erit: eo q; neutra ppōnū sūpta est in eo qd est iēē. z hic affirmatiu^o uel puatiu^o: neutro aut mō possibile est. af firmatiuo eni posito ostēdit per terminos qm nō ptingit iēē. Pūatiuo aut qm pō nō ptingēs s; neēa est. Sit eni. a. qdē albū b. aut hō. in quo aut. c. equ^o. ergo. a. albus ptinget huic qdē oi. illi No nulli iēē. sed. b. nō ptingit iēē. c. nec nō iēē. Qm igit iēē nō possibile est: manifestū. nullus eni equ^o hō s; nec ptingē nō iēē. necesse eni est nullum equū hoiem eē. neēiū eni nō erit ptingēs. Nō igit fit fillis. Sitr aut ondit z si econūso ponat puatiua. z si utreq; affirmatiue ponant uel puatiue p eosdē terminos erit demratio. Et qm hec qdē ulis illa No p; ticularis: uel utreq; p; ticularis uel idefinite aut qlibet mō alr ptingit pmutare ppōnes Semp eni erit per eosdē terminos demratio. Manifestū ergo qm utrisq; ppōnib^o cōtingere positus nullus erit sillogismus.

Conter ostēdit scdam pte minoris pncipalis filli. s. q; talis fillis nō pfiat per ipossibile sic si fiat dispō i p^o mō sic cōtingit nullū. b. eē. a. cōtingit oē. c. eē. a. g cōtingit nullū. c. eē. b. nō ostēdet h seq per ipossibile. accepta eni p; ria pō nis. s. cōtingit oē. c. eē. b. cū maiori fillabit per pma figu rā vniiformiter q; cōtingit nullū. c. eē. a. que nō repugnat minori z h est. L sed nec p ipossibile. Jz fillr si accipiat p; ria pōnis cū minore nō destruet maior sic p; sic ergo p; tota minor: pncipalis rōnis. ostēso q; nō fiat fillis in 2^a fig^a ex utraq; de cōtingētū per vnā rōnē h ostēdit idē per aliā talē si utraq; de cōtingētū ex nte fiet h fillis seqret p^o de pū gētū affir^a uel neg^a. nūc aut neutrū seq pōt qre non fit sic fillis. hui^o rōnis p^o ponit matorē cū sua rōne z h est. L oio aut. J 2° miorē z declarat. p^o ponit eā z h ē. L neutro aut mō. J declarat ponēdo terminos ubi pstat pō ulis neg^a de neēio ex q; p; q; nulla p^o seqt z loqur de cōtingētū p;

uo determinato. neēiū eni repugnat tali cōtingētū qre cū neg^a de neēio stare possit neq; affir^a de cōtingētū sequef nec neg^a de cōtingētū z h est. L affirmatio eni posito. J ter tio cōcludit pōnem dicēs. nō igit fit fillis. 4° q; dispō ter minoz ad istā facta fuit s; m p mū modū hui^o fig^a dic^o q; per eosdē terminos manifestari pōt nō fieri fillm sit dispō n. modū per eosdē etiā terminos pōt h ostēdi qm altera p pōnū sit ulis z altera p; ticularis z h est. L hec aut ondef J in fine aut cōcludit pōnē ostēsam in h cap^o z h est. L v/ def g. Jutrū aut cōuertat ulis neg^a uel nō sic hie ostēdit satis dictū est in caplo de cōuersione. **D**ubitarer for te aliqs qre ex utraq; de cōtingētū nō fiat fillis in hac fi^a qd cū fiat fillis ex utraq; de cōtingētū in p^a fig^a z h fig^a descē dit a pma v; q; h possit eē. z dicēdū q; neg^a de cōtingētū cōuertit cū affirmatiua s; ex affirmatiuis nō fit fillis in 2^a fig^a z iō nec ex utraq; de cōtingētū. Et dicēdū ad oppo^m q; ista figura descēdit a pma per cōuersionē maioris qre cū maior neg^a in p^a figura nō cōuertat nō poterit fillus vniiformis de cōtingētū descēdē a p^a figura i 2^a m. **C**u teri^o forte dubitaret q; cū affir^a z neg^a de cōtingētū cōuertant du^r qre magis ostēdit nō fieri fillm ex ptingētū^o eo q; neg^a cōuertunt affirmatiuis q; ostēdat ex eis nō fie ri fillm per h q; affirmatiue cōuertunt negatis ex quo ex negatis nō fit fillis in 2^a fig^a. Dicēdū q; h q; 2^a fig^a fill^o nō pōt nisi aliā simplr neg^a z per aliā pmissam simplr neg^a negatiue aut de cōtingētū q; cōuertunt affirmatiuis si sūt simplr negatiue z iō ostēdit nō fieri fillm in 2^a figu ra ex talib^o z puto q; si aliq; eēt fig^a que solū possit fill^o ex uere affirmatiis qm affirmatiue de p^o nō sunt uere af firmatiue eo q; cōuertunt cū negatiuis nō fiet fillis in 3^a figura ex affirmatiuis de ptingētū. **S**z nūc ultra dubi taret. si eni nō fiat fillis 2^a figure nisi per aliā uere neg^a cū negatiua de neēio z neg^a de cōtingētū pro pō^o nō sint uere negatiue nō poterit fieri fillis i 2^a figura aliq; tali ne gatiua accepta qd eni falsus est. Et dicēdū est q; negatiua de neēio z negatiua de p^o pro pō^o ut loq; h **A**g. de eis negatiue sunt oīdā cōpōnis z h simplr q; uis nō negant pncipalr cōpōm z ita q; eadē uere negatiue sūt vir^o etiā negatiue uere sūt simplr q; negatiua de neēio cōuertit cū uere neg^a de p^o ut si nece est nō eē nō cōtingit eē. z e^o z negatiua de cōtingētū p pō^o pūtit cū uere neg^a de nec^o ut si ptingit nō eē nō nece est eē z e^o z p p h q; talib^o ne gatiuis pōt fieri in 2ª figura altera tñ sūpta affir^a. sic autē nō est de neg^a de ptingētū ad utralibet semp eni mixta est affirmatiua z iō nō fit de talib^o fillis in 2ª figura. **C**on ter forte qret aliqs cū ulis affir^a z neg^a de ptingētū cōuertū tur ad iuicē z ars nō admittit pūtionē neg^a in termis eo q; ipsa pūtit cū affirmatiua qre admittit ars cōuersionē affirmatiue cū tñ cōuertat cū negatiua. Et dicēdū q; cū neg^a cōuertat affir^a si poneret negatiua cōuertit i termi nis seqret icōueniēs. s. affir^a ulem simplr cōuertit i ter minis z iō pūtionē ulis negatiue in termis nō cōtingit admitti apud artē. ulis aut affir^a cōuertit p; ticulariter in termis z q; uis ul cū h cōuertat cū neg^a h; ptingē nō seqt aliqd icōueniēs z iō ars admittit utraq; pūtionē i uli affirmatiua. vñ si utraq; deberet pūerti p pē i p; ticularēz puto q; cōuersio i termis s; cū icōueniēte accideret i uli negatiua sic cōtingit nullū hoiēz eē albū g cōtingit aliqd al bū nō eē hoiem. **C**onter forte qret quō se hēat h pū tia quā fac **A**g. nece est aliqd. a. eē. b. g nō cōtingit oē. fillr nō cōtingit aliqd. a. nō eē. b. g nō cōtingit nullū. aut eni est imediata aut mediata. Et dicēdū q; mediata est q; cū cō tiges z neēiū opponant seqt imediata si nece est aliqd a. eē. b. nō cōtingit aliqd. a. eē. b. z si nō cōtingit aliqd. a. eē b. nō cōtingit oē. a. esse. b. d^o ē ex pte ulis negatiue quia si necesse est aliqd. a. non esse. b. non contingit aliquod. a. nō eē. b. z si h tūc nō cōtingit nullū. a. eē. b. a destructioe cōntis. qre a pmo si necesse est aliqd. a. nō eē. b. nō cōtin gū nullū. a. eē. b. **A**dhuc forte dubitaret aliqs de eo

quod probat sicut in vniuersali non posse ostendi per impossibile. sumit enim prima propositio huius contingit nullum. c. e. b. sic contingit o. c. e. b. videtur autem male sumi cum ille due conuertantur. adhuc queritur quare non sumit contradictoria propositio sic alias facit. Et dicendum ad primum quod sumendo hanc contingit o. c. e. b. per prima propositio supposita donec de contingenti pro possibili quod tale contingens tamen in hac figura concluditur et non supponit quod sit de contingenti ad utrumlibet et ita maius est quod bene sumit prima quod non conuertuntur affirmatiua et negatiua de contingenti pro possibili sed opponuntur ad hoc que sunt aliquid quod si accipitur contradictoria. s. contingat aliquid. c. e. b. cum maiore uel minore non destrueret aliquid premissarum sicut per considerationem. et quod hoc satis patet per acceptationem prime que similiter non destruit alteram suam scilicet quod contradictoria est prima ad prima. et quod non sequitur ad aliam non sequitur ad prima ideo non sumit contradictoria sed dat intelligere per suppositionem prime. adhuc videtur quod ratio prima non sufficit. supponit enim illa ratio quod talis coniunctio. d. e. de contingenti pro possibili et ideo bene accipit prima. videtur autem per Aristotelem in 2o argo quod dicitur de contingenti prius determinato. dicit enim quod si due de contingenti poterunt in aliam propositum possent in propositum de contingenti prius determinato et hoc manifestat et probat quod in tale contingens non potest quare videtur adhuc secundum Aristotelem quod non bene sumat primam propositio sed magis proponit sibi conuertibile. Et aliquid quod hoc prebetur generationis filiorum de contingenti in secunda figura non potest concludi pro nisi negatiua de contingenti pro possibili sic hitum est in primo huius capiti et sicut patebit in sequentibus. et hoc respicit Aristoteles sumendo primam propositio. secundum autem veritatem duarum propositionum de contingenti prius determinato non potest fieri pro de contingenti nisi de contingenti eodem et hoc respicit Aristoteles in 2o argumento cum dicit quod si alia sequeretur pro sequeretur pro de tali contingenti. Non autem quod quis accipit contingens propositio de contingenti prius determinato non est ex hoc ducere ad inconueniens. hoc enim negatiua non contingit nullum. c. e. b. dupliciter de causa uera est. s. uel quod necesse est aliquid. c. e. b. uel quod necesse est aliquid. c. non e. b. et si accipiat altera illarum cum maiori fiet mixtio contingentis et necesse in prima figura que non interimit maiorem. Si autem altera accipit cum minori fiet mixtio contingentis et necesse in secunda figura que non interimit maiorem. hoc plana sunt considerandi adhuc quibus ex altera illarum et altera premissarum concludi posset oppositum alterius premissis non tamen ostenderet coniunctio. uel e. b. oppositum enim propositio sequitur ad utrumlibet dictarum et non e. b. uel quod si aliquid sequitur ad aliam quod ipsum sequatur ad prima et ideo ex opposito propositio non dicitur probaret utilitas coniunctio. et sic per quod ex duabus de contingenti remanet inutilis coniunctio. semper in hac figura.

Sed autem altera inesse quod altera autem contingere significat. predicatiua quod in esse posita priuatiua non contingere nunquam erit falsum. siue utrum siue particulariter sumantur termini. Demonstratio autem eadem et per eosdem terminos. Quod autem affirmatiua contingere quod priuatiua autem inesse: erit falsum. Sumatur enim. a. b. nulli inesse. c. non omni contingere. Conuersa ergo priuatiua. b. ierit nulli. a. a. autem omni. c. contingebat. fit ergo falsum quod b. contingit nulli. c. per primam figuram. Sicut autem et si ad. c. ponatur priuatiua. si autem utrumque sint priuatiue. Si significet autem hec quod inesse: illa non contingere: per ea quod supra sunt nihil accidit necessarium. Conuersa autem secundum contingens proponere fit falsum quod b. contingit nulli. c. inesse: quemadmodum in prioribus. erit enim prima figura.

Contra uerificat Aristoteles 2am regulam positam in primo totius capiti et hoc est idem quod determinare mixtionem contingentis et inesse in secunda figura. pro autem primo resumendo illam regulam dicitur quod si una propositio fuerit de inesse et altera de contingenti si illa de inesse fuerit affirmatiua nunquam erit falsum neque uelut neque particularis. si autem fuerit negatiua poterit esse falsum. sic enim fit falsum cum uelut negatiua est de inesse dico si maior fuerit uelut et hoc est quod dicitur. Si autem hoc quod dicitur. 2a regulam ipsam uerificat declarando coniunctio. huius mixtionis. et primo declarat coniunctio. uelut. 2a particularis cum dicitur. eodem autem modo. Iulius autem primo determinat utiles scilicet inutiles cum dicitur. si autem utrumque ponantur. In primo sic. pro. pro determinat utiles habentes alteram affirmatiua et sunt due quod fit iuxta primum modum habens maiorem negatiua de inesse et minores affirmatiua de contingenti et perficitur per conuersionem maioris. 2a autem fit iuxta 2um modum habens maiorem affirmatiua de contingenti et minorem negatiua de inesse et hoc perficitur per conuersionem minoris et transpositionem propositio opus autem pro conuertit in terminis quod est de contingenti pro pro et hoc est. Sumatur enim. a. b. 2a determinat utiles habentes utrumque negatiua et sunt due que se habent sicut pores nisi quod pro de contingenti est negatiua et perficitur per conuersionem illius de contingenti secundum contingere: et per conuersionem illius de inesse in terminis: sicut prius et hoc est. Si autem utrumque sunt priuatiue.

C Si autem utrumque ponantur predicatiue non erit sillogismus. Termini inesse quoddem sanitas animalis homo. non inesse non sanitas equus homo.

C Contra ponit coniunctio. uelut inutiles et sunt due habentes utrumque affirmatiua et has tangit in littera: et alie due habentes illam de contingenti negatiua et illam de inesse affirmatiua et istas dat intelligere per alias duas quod secundum re affirmatiue sunt sicut alie due et ponit terminos ad istam coes oibus istis et hoc est. Si autem utrumque ponantur.

C Eodem autem modo se habebit et in particularibus sillogismis. cum enim affirmatiua erit inesse siue utrum siue particulariter supra nullus erit falsum. Hoc autem sicut et per eosdem terminos demonstrat quod et prius. Quod autem priuatiua erit: per conuersionem quemadmodum in prioribus. Rursum si ambe quod dimensiones priuatiue sumantur utrum autem quod non inesse est: ex ipsis quod proponibus non erit necesse. conuersa autem contingenti erit sicut in prioribus falsum. Si autem non inesse quod sit priuatiua: particulari autem supra non erit falsum: neque predicatiua exite altera proponere. Neque quod utrumque ponuntur infinite: uel affirmatiue: uel negatiue: uel particulares: demonstratio autem eadem et per eosdem terminos.

C Contra determinat coniunctio. particularis ponens regulas et propones per quod manifestum est que coniunctio. particularis utiles sunt et que non. pro talis in particularibus falsis si illa de inesse sit affirmatiua siue uelut siue particularis non erit falsum. si autem fuerit negatiua poterit esse. et hoc est. eodem autem modo. 2a talis si ambe propones fuerint negatiue et illa de inesse fuerit uelut et maior erit falsum: sed opus perficitur et hoc per conuersionem illius de contingenti secundum contingere: et per conuersionem illius de inesse in terminis. si autem fuerit particularis negatiua de inesse non erit falsum quocumque reliqua pro se habeat: et hoc est. Rursum sicut. 3a est si ambe propones fuerint particularis non erit falsum et hoc est. nec quod utrumque. primo de regula hinc obseruanda. queritur enim quare opus hinc illa de inesse esse uelut negatiua cum ista mixtio descendat ab eadem mixtione

in p^a figura ubi nō est necesse illā de iēē negatiuā ulez.
 Et dicēdū q^d oēs filli hui⁹ mixtionis descēdūt a p^a si^a. s.
 ab illa que habet maiorē de iēē negatiuā z iō opz cum
 oēs in illā cōiugōnē reducibiles sint ut hēant ppōnem
 po^lcm ut fiat maior negatiua i ulez talis aut nō est nisi uis
 neg^a de iēē qre opz q^d oēs cōiugōnes utiles hēant illā
 de iēē ulem neg^am. si q^d qre nō descēdūt h aliqs fillis a
 mō impfecto hūte maiorē affir^am de iēē qre ēta modis
 pfectis illi⁹ mixtiōis nō descēdat h aliqs fillis. Et dō
 ad p^m q^d oēs filli hui⁹ si^a negatiui sūt. illa autē cōiugō que
 hēt illā de iēē affir^am nō ē neg^a z iō ab illa nō p^t descēdē
 aliqs fillis hui⁹ si^a. Ad 2^m dicēdū q^d mo⁹ pfect⁹ in ista
 mixtione hēt maiorē de cōtingēti. descēdūt aut filli hui⁹
 fig⁹ a fillis p^me per p^uersionē maioris qre cū uis neg^a
 de iēē solū cōuertat p^z q^d oēs filli hui⁹ figure in hac mix
 tione descēdūt a fillo impfecto p^me si^a eiusdē mixtionis
 hūte maiorē neg^am de iēē. Cōnter forte dubitabit de
 p^ug. z p^o de uilib⁹ hūte eni istātia sic. nullū aial est albu
 sit ita p^ugīt oēs equū eē albu nō tñ cōtingit nullū equū eē
 aial. Et dicēdū q^d ois istātia h so^a est ubi ppō de iēē ac
 cipit de iēē ut nūc opz eni ulem neg^am de iēē eē de iēē
 simplr sic z h. adhuc h opponi possēt sic in pcedētib⁹. s.
 q^d sequatur p^o de iēē ponēdo minorē iēē cū opposito
 pōnis. Et rēdēdū est sicut in pcedētib⁹ q^d non est ad
 mittēda pō minoris iēē cū maior sit de iēē simplr. oppo
 situm enim pōnis cōpo^l est minori at pōem iēē sed nō
 post. Cōnter forte dubitabit aliqs de cōiugōnib⁹ iuti
 lib⁹. z p^o de iutilib⁹ ubi illa de iēē est affir^a vi q^d talis cō
 iugō utilis. cōtingit nullū. b. eē. a. oē. c. est. a. ergo cōtingit
 nullū. c. eē. a. z accipit in pōne contingens pro possibili.
 accipiat eni oppositum pōnis cū maiore posita iēē z se
 quit⁹ oppositū minoris sic nullū. b. est. a. aliqd. c. de neces
 sitate est. b. g. aliqd. c. nō est. a. sequit⁹ enim ad minus p^o
 de iēē s^z h p^o est p^udictoria minoris. adhuc pōt ostēdi ta
 les pōnes utiles esse respectu pōnis de in esse. sic contin
 git nullū. b. eē. a. oē. c. est. a. g. nullū. c. est. b. si nō seq⁹ su
 mas oppositū z ponat maior. iēē sic nulluz. b. est. a. aliqd
 c. est. b. g. aliqd. c. nō est. a. que est p^udictoria minoris. filis
 est oppo de oib⁹ iutilib⁹ cōiugōnib⁹ ulib⁹ z p^uctularibus
 hūtib⁹ ulez negatiuā de cōtingēti z illā de iēē affir^am. Et
 dicēdū q^d iste cōiugōnes iutiles sunt idē utriusq^z pōnis
 dādū est oppositū utriusq^z s^z nō est admittēda pō maio
 ris iēē hac rōne minor cū sit uera de iēē z nō est po^lcm ut
 fiat maior in p^a si^a per reductionē pōt eē ut nūc quo exi
 te oppositū utriusq^z pōnis compo^l est maior aut pōez
 ei⁹ iēē sed nō post z cū opposito pōnis nō dz admitti pō
 maioris iēē. vbi gra cōtingit nullū hoīem esse albu z oē
 aial est albu sit ita neq^z sequitur p^o de cōtingēti neq^z de
 iēē minore exiūte uera cōpossibiles sūt maior z oppositū
 pōnis de iēē. s. aliquod aial est hō cōtingit nullū hoīem
 eē albu s^z miore exiūte uera nō pōt oppositū alteri⁹ stare
 cū maiore posita iēē sicut p^z itūēt. sic ergo p^z q^d nō est ad
 mittēda pō maioris iēē z h plana sūt per hūta in pcedēti
 bus. Cōnter forte aliqs dubitabit de 4° scde ubi non
 vult fieri utilē cōiugōnē. vi eni q^d maiore exiūte affir^a de
 cōtingēti z minore neg^a de iēē sit utilis cōiugō sic. cōtingit
 oē. b. eē. a. qdā. c. nō est. a. ergo qdā. c. nō cōtingit esse
 b. z pōt ostēdi per expōnē sic si qdā. c. nō est. a. accipit
 illud z sit. n. a. quo vult remouet. a. fiat ergo sic fillis cōtin
 git oē. b. eē. a. nullū. n. est. a. ergo cōtingit nulluz. n. eē. b.
 iste fillis bon⁹ est ut vi in 2° hui⁹ si^a z hui⁹ mixtiōis sit eni
 iū pⁿ hui⁹ mixtionis in hac si^a cum maior sit uis z illa
 de iēē neg^a uis. Et dicēdū q^d in ista mixtione opz illam
 de iēē eē ulez neg^am de iēē simpliciter si uis neg^a de in
 eē accepta in fillo expositio pōt eē de iēē ut nūc z ideo
 nō tenet fillis expositio nec sit p^m pⁿ hui⁹ mixtiōis. qd
 aut nō opz ulem neg^am in fillo expositio eē de iēē sim
 pliciter. p^z per h q^d ipsa accipit sub p^uctulari neg^a que g
 dē in fillo pⁿcipali potuit eē de iēē ut nūc q^d nō potuit

appropari ut eēt de iēē simplr. Cōnter forte qre q^d
 sunt h filli z que sit eoz sufficiētia. Et dicēdū q^d opz hic
 minorē eē ulem sic ubiq^z in 2^a si^a cui⁹ cā p^us hūta ē opz
 ēt illā de iēē eē ulem z neg^am sic p^z ex p^uctis z ex his
 manifestū est q^d ille octo cōiugōnes inutiles maiorē p^u
 ctularē z minorē ulem. de illis aut octo que hūte maiores
 ulem z minorē p^uctularē due utiles sūt z sex iutiles. vi
 p^z q^d nū sex sūt h cōiug. utiles. s. minor ules z due p^uct⁹.

S I aut hic qdē ppōnū ex necessita
 te illa vō cōtingē significat. p^uatiua
 qdē necia: erit fillis nō solū qm p^u
 git nō iēē: s^z qm nō iest. affirmatiua autez
 nō erit. P^uonat eni. a. nulli qdē. b. iēē ex
 necessitate. c. aut oī p^utingē. Cōuersa ergo
 p^uatiua: z. b. nulli. a. ierit. a. aut oī. c. p^utinge
 bat. sit igit rursus per p^ma figurā fillis qm
 b. p^utingit nulli. c. iēē. Sit⁹ aut manifestum
 qm nō iest. b. nulli. c. ponat eni iēē ergo si
 a. p^utingit nulli. b. b. aut iest alicui. c. a. alicui
 c. nō p^utinget. s^z oī ponebat p^utingē. Eodez
 aut mō ostēdit z si ad. c. ponat p^uuatiuū.

C Hic uerificat altā tertā regulā in pⁿ tot⁹ cap⁹ posita z
 h est idē qd dicē totā mixtionē cōtingētis z necessarij in
 2^a si^a z diuidit in. d. in p^a determinat hāc mixtionē. i. 2^a
 cōparat eā ad pcedēte cū dicit. Et qm eodē mō. In p^a
 ma sic pcedit. p^o resumit oīum regulā p^m quā pcedit h
 tota mixtio dicēs si altera ppōnū fuerit de necio z altera
 de cōtingēti si illa de necio fuerit uis neg^a erit fillis con
 cludēs duplicē pōnem. s. pōnem negatiuā de cōtingēti
 z pōnē negatiuā de iēē. si aut fuerit affir^a nō erit fillis z
 h est. Si aut h qdē. 2° determinat istā mixtionem ad
 uerificādū dictā regulā z p^o determinat cōiug. ules. 2° p
 ticularēs cū dicit. sit⁹ aut se hēbit zc. p^a in duas. in p^a
 ma dat cōiug. ules hūtes ppōnes dissilis figure. 2° fillis
 figure ibi 2^a. si aut fillis figure. 2° q^d iste sūt minus p^u
 ctē alijs/ poster⁹ determinant. p^a in duas. in p^a ma dat uti
 les. s. que hūte illā de necio negatiuā. in scda cū dicit. rur
 sus sit p^uctaria. p^uctaria iutiles. s. illas que hūte illā de ne
 cessario affirmatiuā. in p^a ponit duas cōiug. q^uz p^uma
 sit iuxta p^mū modū h^z quā p^a ma cōstat ex maiore uli ne
 gatiua de necio z minore uli affirmatiua de cōtingēti z
 p^mo ostēdit utilitatē ei⁹ respectu pōnis de cōtingēti re
 ducēdo in p^ma figurā per cōuersionē maioris z p^z z h
 est. p^uonat. n. a. b. 2° respectu pōnis de iēē per de
 ductionē ad impossibile. ex maiore enim z opposito p^o
 nis cōcludit oppositū minoris in 4° p^me per fillm mix
 tū de necio z iēē z h est. sit⁹ aut manifestū. Jalia p^ug.
 sit iuxta 2^m modū hūte maiorē affirmatiuā de cōtingen
 ti z minorem de necio negatiuā cuius utilitas respectu
 pōnis de cōtingēti ostēdit per cōuersionem minoris z
 trāspōm ppōnū: sed opz ēt conuertē pōnem que est de
 cōtingēti pro possibili: respectu aut pōnis de iēē ostē
 dit utilitas ei⁹ per impossibile. si enim accipiat oppositum
 pōnis cum minore destruet maior per sextū modū ter
 tie in mixtione necessarij z iēē z h est. eodē aut mō. J

C Rursus sit p^udicatiua qdēz necia. altera
 aut p^utingēs. z. a. b. qdē p^utingat nulli. c. aut
 omni insit. ex necessitate sic se habētibus
 terminis nullus erit sillogismus. accidit
 enim. b. nō iēē. c. ex necessitate. Sit eni
 a. qdē albu. in quo aut. b. hō: in q^a aut. c. ci
 gn⁹. Ergo albu qdē cigno ex necitate iest

hoi aut cōtingit nulli: z hō nulli cigno ex necessitate. Quā igit ei⁹ qd est ptingere nō est syllogisim⁹ manifestū est. nā qd ex necessitate nō erit ptingēs: sed neqz necessariū. nā neciū aut ex utrisqz necessarijs: aut ex pūatiua cōtingebat. Amplius aut z possibile est his positjs. b. iēē. c. nihil eni phibet c. sub. b. eē. a. aut oi. b. qdē nō ptingē. c. aut ex necessitate inēē: ut si. c. qdē sit vigilās. b. aut aial: in quo aut. a. mor⁹. nā vigilāti qdē ex necitate iest mor⁹. aiali aut oi nō cōtingit: z oē vigilās aial. Manifestus ergo qm nec eius qd est nō iēē: si qdē sic se hntibus terminis necesse est inēē. Neqz ēt oppositarū ppōnuz. qre nullus erit fill's. sifr aut z ecōverso oñdet posita affirmatiua.

C Cōnter ponit pūgōnes iutiles dīffilis qūlitas hntes illā de necessario affirmatiua z sūt due. vna iux p^m modū alia iux scdm. Circa p^mā sic p. p^o dicit qz si maior est negatiua de ptingēti z minor affirmatiua de necio non fit fill's z h ostēdit ponēdo terminos ubi stat p^o ulis negatiua de necessario sic ptingit nullū hoīem eē albū de necessitate oīs cignus est alb⁹ z de necessitate nullus cign⁹ est hō. z ex hoc cōclude cū necessariū repugnet ptingēt neqz sequitur affirmatiua neqz negatiua de cōtingēt p possibile z ita nulla affirmatiua z h est. rursus sit p^o dicit qz si maior est negatiua de necio stare possit nō tñ sequit z hoc ostēdit duplr. p^o per h qz ulis negatiua de necessario nunqz sequitur nisi ex duab⁹ de necessario uel ad min⁹ ex negatiua de necessario sed neutro mō est in dicta dīspōne z h est. sed neqz semp. scdo ostēdit idē per istātiā in terminis ponēdo terminos ubi stat affirmatiua de inēē dīcēs qz nihil phibet. c. eē idē. b. i. minorem exntē eē sub maiori z mediuz cōtin⁹ remoueri a maiori extremitate z inēē minori exnti. vbi gra ptingit nullum aial moueri qz ptingit z oē de necessitate oē vigilās est mouēs z oē vigilās est aial cuz ergo sequat affirmatiua de inēē patet qz non sequitur negatiua de necessario neqz de inēē z p^o qz cōstet aliqñ negatiua de necessario aliqñ aut affirmatiua de inēē nō poterit seq aliq. ppō alicui ea rū opposita z ita nō fit fill's z h est. amplius aut z compossibile. Jalia aut est h^o cōiug. iux secūduz modū hntis maiorē affirmatiua de necio z minorē negatiua de ptingēt cui⁹ iutilitas sifr ostēdit pōt sic z pcedētis z h est. sifr aut oñdet. Jattēdē est aut qz p terminos p^o positos ad istātiā dēoz mōz nō v: excludi qn sequat neg^a de ptingēt p p^o nō enī repugit ei neg^a de necio nec affir^a de necio.

C Si aut fill's figure sint ppōnes: cū sint pūatiue semp erit fill's: puerfa s³ ptingē p pōne: quēadmodū z in pōribus. Sumat enī. a. b. qdē ex necessitate nō iēē. c. aut cōtingē nō iēē: pūsis ergo ppōnib⁹. b. qdez nulli. a. iest. a. aut oi. c. ptingit. fit igit p^mā fig^a. Et si ad. c. ponat pūatiuū sifr. Si aut p^o dicitur ponunt nō erit fill's. nā ei⁹ qd est nō iēē: aut ei⁹ qd est ex necitate nō iēē: manifestū qm nō erit eo qz nlla sūpta sit pūatiua ppō: neqz in eo qd est inēē neqz in eo qd est ex necessitate inēē: sed neqz ei⁹ qd ē

cōtingere non inesse: ex necessitate enim sic se habentib⁹ terminis. b. nō inerit. c. ut si. a. quidem ponat albū: in quo autē. b. cignus: in quo aut. c. hō: neqz oppositarū affirmationū: qm ostēsum est. b. ex necessitate nō inēē. c. nō ergo fit fill's omnino.

C Cōnter ponit cōiug. ules hntes ppōnes fill's h^o z p^o ules. i. que hnt utraqz ne^a m. 2° iutiles. i. que hnt utraqz affir^a m. ules aut due sūt qru p^o fit iux p^m modū hntis maiorē ne^a m de necio z minorē ne^a m de p^o que p^o dicit oīno sifr sic post modos h^o mixtōis respectu utriusqz pūgōnis nisi qz pter h opz minorē pūti p oppositas qūlitas z h est. J si aut fill's. J² o sit iux 2^m modū hntis maiorē negatiua de p^o z minorē ne^a m de necio z h opz p^o dicit sic in 2° mō hui⁹ mixtōis sifr cū h pūsa maiorē z oppositas qūlitas z h est. J z figdē. c. J^onter ponit iutiles fill's h^o z sūt due hntes utraqz affir^a m qz ostēdit iutiles p hāc rōnē si fieret fill's utraqz exntē affir^a aut sequet neg^a de iēē uel de necio aut affir^a de iēē uel de necio aut affir^a de iēē uel de necio uel aliq de p^o. i. ad utriūlibet s³ nulla istarū seq^o g^o nō fit fill's h ex utraqz affir^a hui⁹ r^o. p^omo ponit pōm z h est. J si aut p^o dicitur. J² ostēdit minorē z p. sic. p^o oñdit qz nō seqt neg^a de iēē uel de necio p h qz neg^a nō seqt nisi ex aliq neg^a z h est. J nā ei⁹ qd est nō iēē. J² oñdit qz nō seqt affir^a de iēē uel de necio nec aliq de cōtingēt ad utriūlibet ponēs terminos ubi p^o stat ulis neg^a de necio que repugnat tā affir^a qz neg^a de cōtingēt repugnat ēt affir^a de iēē z de necio z sūt termini albū cign⁹ hō. p^o igit qz cū stet dicta neg^a de necio nō seqt aliquā et repugnō z ita nō erit oīno fill's z h est. J neqz in eo qd est iēē. Jattēdē est h aut adhuc qz p terminos positos nō excludit seq neg^a de cōtingēt pro possibili. ut^m tñ h appet excludi per h qd dicit neg^a nō seq: qz nulla p^missarū ne^a ē.

C Sifr aut z in particularib⁹ se hēbit fill's. Quā enī fuerit pūatiua ulis z necia semp erit fill's: z ei⁹ qd est ptingē: z ei⁹ qd nō est iēē: demrātio aut p pūtionē. qñ scda ppō aut affirmatiua nunqz. Eodē aut mō oñdit quo in ulib⁹: z per eosdē terminos: nec qñ utreqz sumunt affirmatiue. nā z huius eadē demrātio que z pū. Quā aut utreqz qdē pūatiue: ulis aut necessaria que nō in eē significat: per ea qdē que sūpta sunt nō erit necia: cōuersa aut s^m ptingē ppōne erit fill's. quēadmodū in pōrib⁹. Si autēz utreqz infinite uel p^o dicitares sumant nō erit fill's demrātio aut eadē: z per eosdē terminos. Manifestū igit ex p^o dictis qm pūatiua uli posita necessaria: semp fit fill's: nō solū eius qd est ptingere nō inesse: sed nō inesse: affirmatiua autem nūqz.

C Hic determinat cōiug. p^o dicitur hui⁹ mixtōis z h facit ponēdo ppōnes ex q^o p^o que cōiug. sūt ules z que in ules. p^o talis in fill's p^o dicitur si illa de necio sit ulis z neg^a semp fit fill's. si aut fuerit affir^a nō fit fill's z pōt adhuc h cōiug utilis in. d. pūgōnes sic pūgō ulis utilis z h est. J sifr aut. J² suppo est qz si utraqz ppō fuerit affir^a nō erit fill's z h est. J nec qñ utreqz. J³ est qz si utraqz fuerit neg^a erit fill's si illa de necio ulis fuerit z tūc opz cōuertē illā de cōtingēt p oppositas qūlitas z faciēda est re

Uq̄ pfectio sic in filiis uilib⁹ z h̄ est. L qm̄ aut̄ utreqz. J 4^a
est q̄ ex duab⁹ p̄ticularib⁹ ul̄ infinitis nō fit filius z h̄ est L si
aut̄ utreqz. Jattēdēdū est aut̄ h̄ q̄ nō excludit in h̄is p̄
positionib⁹ qm̄ iux̄ q̄rtū modū fieri possit utilis cōiug. ex
matore de cōtingētū z minore de nec̄io neg^a particulari
cōsequēter epilogat z patet z h̄ est. L manifestū igit̄.

Et qm̄ eodē mō se h̄ntib⁹ tinis nec̄ijs z i
his q̄ isūt: fit z nō fit filius. Palā at̄ qm̄ oēs
ip̄fecti sūt filii z qm̄ p̄ficiūt p̄ p̄dcās figuras.

Adodo cōparat hāc mixtionē ad p̄cedentē dices q̄ fili
ter se h̄ntibus terminis h̄ z ibi similit̄ fit z nō fit filius z ita
tot sunt p̄iug. utiles in mixtione p̄tingētis z necessarij
quot sunt in mixtione p̄tingētis z in eē z h̄ v̄i tā cōcludē
quartū modū in hac mixtione p̄tingētis z inesse positus
inutilis sūt q̄rtus modus z vult q̄ silr̄ fit h̄: est autē d̄ia
h̄i⁹ mixtionis ad p̄cedentē q̄ oēs p̄iug. utiles h̄ conclu
dunt duas p̄iugōnes. ibi v̄o t̄m̄ vnaz z patet q̄ ex p̄cha
bitis q̄ oēs sunt imp̄fecte z p̄ficiunt̄ per p̄mā uel tertiāz
figurā z h̄ est L z qm̄ eodē mō. J C S̄z h̄ forte dubitaret
aliquis p̄mo de p̄ncipio h̄ obsuādō. s. q̄ p̄pō de necessa
rio fit utilis negatiua h̄ eni nō videt̄ necesse q̄ ista mixtio
in secūda figura descēdit ab eadē in p̄^a figura z remoueri
nō est necesse p̄pōm de necessario eē ulem negatiua. Et
dicēdū q̄ oēs filii hui⁹ mixtionis in hac figura descēdūt
ab illo mō imp̄fecto eiusdē mixtionis in p̄ma figura ubi
vna est utilis negatiua de necessario quare cū oēs isti filii
in illū modū redūct̄ h̄ant sicut ab eo descēdunt necesse
est omnes h̄i⁹ filios in hac figura huare p̄pōm que pos
sit ibi fieri maior: in tali mō p̄me figure sed talis non est
nisi utilis negatiua de nec̄io z iō opz oēs filios hui⁹ mixti
onis in hac figura h̄ere p̄pōnem de nec̄io ulem negati
ua. C Sed tunc queritur quare a modis p̄fectis huius
mixtionis in p̄ma figura nō descēdat aliq̄s filius sc̄de. ad
huc querit̄ quare nō a modis imp̄fectis h̄ntib⁹ maio
rē de nec̄io affirmatiua. C Et dicēdū ad p̄mū q̄ filii hu
ius figure descēdūt a filiis p̄me figure per p̄uersionē ma
ioris simplr̄. Sed in modis imp̄fectis hui⁹ mixtionis
s. necessarij z p̄tingētis nō est maior: ita cōuertibilis cum
fit de p̄tingenti. C Ad 2^m dicēdū q̄ oēs filii hui⁹ figure
negatiui sunt z per p̄uersionē maioris simplr̄ a filiis p̄i
me descēdūt. Sed in modis imp̄fectis hui⁹ mixtionis
in p̄ma figura matore ex̄nte de nec̄io neqz cōuertit̄ ma
ior: simplr̄ neqz fit filius negatiuus. C Consequēter dubi
tat̄ de mō p̄bādī p̄ntiam p̄iugōnis de iesse in modis uti
lib⁹ hui⁹ mixtionis. p̄bat enīz p̄iugōm de iesse sequi per
mixtionez necessarij z inesse z illa de inesse possit esse ut
nunc p̄batio in modis huius mixtionis sequit̄ p̄ns pro
possibilit̄ qd̄ si ponatur inesse aliq̄n erit simplr̄ z aliq̄n ut
nūc. q̄re cū in sua p̄batiōe accipiat oppositū p̄iugōnis de
inesse accipit illā que p̄t̄ eē de inesse ut inuit. Et dicen
dum q̄ sicut in hac mixtione in p̄ma figura maior de ne
cessario appropriat sibi minorē ut sit de p̄tingētī nato z iō
opz ibi eē p̄iugōnez de inesse simplr̄ eodē mō in modis
huius mixtionis in hac figura utilis negatiua que est de
necessario que est i potētia ut fiat maior: in p̄^a figura sicut
p̄us erat descēsus a p̄ma h̄t̄ p̄tatem appropandī illā de
cōtingētī ut sit de cōtingētī nato quare 2° de iesse est de
inesse simplr̄ sicut in p̄ma figura z iō accepto ei⁹ opposi
to cū illa de necessario fit bona mixtio necessarij z iesse.
v̄bi gr̄a. necesse est nullū lig^m esse musicū. cōtingit oēm
hoiem esse musicū. ergo nullus hō est lignū. sic igitur q̄
sua probatio est bona de p̄ntia p̄ntis de inesse. Scien
dum aut̄ q̄ qm̄ affirmatiua est h̄ de nec̄io q̄ ip̄a non fuit
maior: in p̄ma figura fieri p̄t̄ per reductionē nec exigit
illā de cōtingētī esse de cōtingētī nato z ideo 2° non fuit
de inesse nō utilis p̄t̄ ondi seq̄ per dictā mixtionē q̄ cū
ip̄a q̄ oppositū p̄t̄ esse de inesse sicut patebit̄ causa ista.
C Alteri⁹ forte dubitabit̄ aliq̄s de q̄busdā dictis i l̄ra cir

ca terminos q̄sdā positos ad istāntiā. dicit enīz q̄ nihil p̄t̄
bet. c. esse idē. b. z. a. cōtingēt̄ inesse oi. b. ex necessitate
aut̄ oi. c. si cōtingit q̄ p̄tingēt̄ vult dī de causa. b. quare
cū. c. sit sb. b. sicut dicit de. c. dices. a. p̄tingēt̄ z ita nō ex
necessitate. h̄ etiā patet in exēplis q̄ si albi p̄tingēt̄ in
fit aial z nō vult tūc nō poterit nec̄io iesse h̄oi sed ōz q̄
p̄tingēt̄. Et dicēdū q̄ aliqd̄ cōtinere sumi sub alio dicit̄
tur dupl̄r sic p̄s eēntialis aut sicut p̄s acc̄ntalis. z dico p̄t̄
eēntialē que addit sup̄ totūz d̄iam eēntialē: acc̄ntalē aut̄
que addit acc̄ntalē. Si ḡ. c. cōtinet sb. b. sicut p̄s eius es
sentialis ut hō sb aial falsum esset qd̄ diceret Ape. sicut
oppositū est. si aut̄ q̄ p̄tinet sub eo sicut p̄s acc̄ntalis non
est h̄ falsuz z incōueniēs sicut patet in terminis quos po
nit Ape. vigilās enim sb aial est s̄ acc̄ntalr̄ z iō nihil p̄
h̄bet motū cōtingē oi aial z nulli z t̄m̄ ex necessitate iesse
oi vigilātī. C Sed ulterio⁹ forte dubitabit̄ de ueritate hu
ius p̄pōnis necesse est oē vigilās eē mouēs quam assu
mit. eadē rōne videt̄ esse uera de necessitate oē aial mo
uet z ita maior: falsa que fuit adhuc sua p̄uersa v̄i falsa. s.
aliqd̄ mouēs de necessitate est vigilās q̄ruz ip̄sa falsa ad
huc si de necessitate oē vigilās mouet aut ḡ motu locali
aut motu coiter dicto. si locali h̄ v̄i falsuz. p̄t̄ enī vigilās
quiescē h̄m locū. si coiter dicto: eadē rōne z aial ex neces
sitate est mouēs cū semp sit in aliquo motu z aliquo mō
t̄m̄ simutef. Et dicēdū q̄ vigilare est qd̄dā sentire / sentire
aut̄ est qd̄dā mor⁹ z ita vigilās est qd̄dā mouēs: z ita mani
festuz est q̄ p̄pō est uera p̄tinet enī sbm sb p̄to eēntialr̄
ter sed sic nō cōtinet sb eo aial z sic patet r̄n̄io ad p̄mu⁹.
C Ad 2^m dicēdū q̄ p̄uersa est uera. s. qd̄dā mouens de
necessitate est vigilās. z si querat̄ q̄ dandū est illud mo
uens qd̄ mouet motu qui est vigilia. C Ad 3^m dicit̄ p̄t̄
q̄ cū dī vigilās de necessitate mouet accipit mor⁹ 2° nō
t̄m̄ h̄ est uera de necessitate oē aial mouet eo q̄ aial non
cōtinet eēntialr̄ sb p̄to sicut cōtinet vigilās. uel p̄t̄ dicit̄
q̄ accipit pro motu locali vigilās enim aliq̄ mō est mo
uens localr̄ ex necessitate q̄ in sentiēdo aliqd̄ eē m̄t̄it
uel intus suscipit in quo fit mor⁹ localr̄ sicut patet de vi
su ubi aliqd̄ extra m̄t̄it quicqd̄ fit illud sicut patet de ba
filisco qui interficit solo visu z de lupo qui reddīt hoiez
raucū visu. z de muliere que tpe mēstrui speculuz nube
sanguinea solo visu ificit. C Conter forte dubitabit̄ utruz
in terminis p̄habitis intēdat Ape. q̄ stet affir^a de nec̄io
uel affir^a de inesse. s. utrū intēdat q̄ cū h̄is p̄missis cōtin
git nullū aial moueri de necessitate oē vigilās mouetur
stet illa affir^a de nec̄io necesse est oē vigilās eē aial uel
illud de inesse oē vigilās est aial: z v̄i q̄ intēdat affirma
tiua de nec̄io hac rōne. ip̄e sbiugit q̄ oino nō fit sic filius
cum ḡ cōponat terminos ad instantiā termini ei⁹ debēt
excludere p̄ntiam p̄ntis quare debet excludi p̄ntia 2°
nis negatiue de cōtingētī pro possibilit̄: sed nō q̄ ubi dī
cta 2° sic affirmatiua de nec̄io sicut patet. negatiua enī de
cōtingētī pro possibilit̄ non repugnat negatiue de nec̄io
neqz affirmatiue de iesse sed solū affirmatiue de nec̄io.
quare v̄i q̄ itētio Ape. debeat eē q̄ utilis affir^a de nec̄io.
Sed p̄ l̄ra sua t̄m̄ p̄tēdit eam accipi de inesse nō adden
do modū necessitatis sicut patet intuētī. Adhuc v̄i q̄ ip̄
sa non possit accipi de nec̄io uera q̄ sua cōuersa falsa v̄i
def. s. qd̄dā aial de necessitate vigilāt q̄re h̄ oē vigilās est
aial nō est accipiēda de nec̄io sed de iesse sic enīz p̄t̄ ac
cipi uera adhuc si oē vigilās de necessitate mouet z oē vi
gilās de necessitate est aial ḡ aliqd̄ aial de nec̄itate mo
uet sed h̄ nō p̄t̄ stare cū maiori ḡ si Ape. intēdat p̄iugō
nē posse stare cū p̄missis z nō possit stare si fuerit de ne
cessario manifestū est q̄ opz eā accipi de iesse. adhuc. a.
p̄bo q̄ ad talē p̄iug. sequetur 2° negatiua de cōtingētī
pro possibilit̄. si enī p̄tingit nullū. b. eē. a. z oē. c. de necessi
tate est. a. sequit̄ q̄ oē. c. p̄tingit nō eē. b. q̄ si nō: stabit op
positū qd̄ eq̄poller ei qd̄ est aliqd̄. c. eē. b. ex qua z mio:
sequit̄ opposituz maioris sic de necessitate oē. c. est. a. de

necessitate aliqd. c. est. b. $\bar{g}$ de necessitate aliqd. b. est. a. patet igitur quod sequitur negatiua de contingenti pro possibili. $\bar{g}$ non debet terminari. **A**rg. excludere ulem negatiua sequitur in terminis dictis intelligens quo de neccio excluderet sequitur negatiua de contingenti pro possibili quare 2° illa dicitur esse de ideo et non de neccio quod pre est et sic patet resolo ad oppositum et pulchra rationem h. positam. **S**ed tunc ulterius dubitabitur utrum cum talibus premissis possit stare affirmatiua de inesse. vi. enim quod non ex illa enim et minore sequitur oppositum maioris sic de necessitate o. e. c. est. a. o. e. c. e. b. $\bar{g}$ de necessitate aliqd. b. est. a. illud sequitur per mixtionem neccij et inesse in primo tertie. Et dicendum quod illa de inesse que assumit tunc poterit esse ut nunc. sed sic non accipitur apud dictam mixtionem si debeat fillari 2° de neccio sicut patet ex precedentibus. **S**ed adhuc restat eadem dubitatio de terminis quos ponit **A**rg. quia hec 2° omne vigilans est aial est de inesse simpliciter quare si ipsa accipiat cum minore sequitur oppositum maioris sic de necessitate o. e. vigilans est moues o. e. vigilans est aial $\bar{g}$ de necessitate aliqd. aial est moues: et ita male ponit terminos quia non potest 2° quam dicit posse stare cum premissis. Ad hoc posset dici quod in dictis terminis non possit stare illa de inesse quare illa est de inesse simpliciter in terminis tunc ubi esset ut nunc stare posset et ad h. tunc signum ponit **A**rg. terminos non faciens mentionem de terminis presentibus h. intendens quod aliqua de inesse stare possit cum premissis. uel melius potest dici quod in mixtione neccij et inesse in 3^a figura illa de neccio appropiat sibi illa de inesse ut accipiat partem essentiali sub sbto sicut signat satis **A**rg. ubi determinat illam mixtionem debet $\bar{g}$ in tali mixtione accipere illam de inesse ita quod sit de inesse simpliciter non qualitercumque sed quod termini essentiali se habeant ad inuicem et unus sub altero sit essentiali. sed hec pro o. e. vigilans est aial non sic se habet nec sua uersa quare et ipsa et sua conuersa inutilis est ad dictam mixtionem et ita deficit fillis mixtus quod facit ad destruendum maiorem ex parte illius de ideo. quod si conuertatur non erit in prima figura minor extremas essentiali sub medio. non enim est aial essentiali sub vigilante nec et conuerso. **C**onter forte dubitabit aliquis de coniug. et primo de utilibus quod uidentur hie instatia sic contingit o. e. aial gescit de necessitate o. e. vigilans gescit non tunc contingit nullus vigilans esse aial quod est impossibile. Et dicendum quod minor propositio est falsa quod uis negatiua de neccio remouet predicatum ab his que sunt et que prent esse sub sbto sicut patet ex dictis. unde sensus minoris est de necessitate nihil quod est uel quod potest esse vigilans gescit quod falsus est. **C**onter forte dubitabit de coniugentibus inutilibus. vi. enim quod maiore ex parte affirmatiua sit utilis coniugentis respectu ponis negatiue de contingenti pro possibili et respectu negatiue de inesse respectu contingentis sic. de necessitate o. e. b. est. a. contingit nullum c. e. e. a. $\bar{g}$ contingit nullum. c. esse. b. si non sequitur de oppositum. i. non contingit nullum. c. esse. b. quod equipollet isti necesse est aliqd. c. e. e. b. cum sit de contingenti pro possibili. ex hac autem et maiore sequitur oppositum minoris ex utraque de neccio in prima figura. sic de necessitate o. e. b. est. a. necesse est aliqd. c. esse. b. $\bar{g}$ necesse est aliqd. c. esse. a. quod non stat cum minori. adhuc vi. sequi negatiua de inesse. i. nullum. c. est. b. de enim opposita ex ista et minore sequitur oppositum minoris per mixtionem neccij et inesse in 3^a figura sic de necessitate aliqd. c. est. b. $\bar{g}$ de necessitate aliqd. c. est. a. similis autem est oppositum de oibus illis que habent maiorem affirmatiuam de neccio sic contingit nullum. b. esse. a. necesse est o. e. c. e. e. a. ergo contingit nullum. c. e. e. b. dico de contingenti pro possibili. ex opposito enim ponis et minore sequitur oppositum maioris per utraque de neccio in 3^a figura. sic de necessitate omne c. est. a. de neccitate. c. est. b. $\bar{g}$ de necessitate aliqd. b. est. a. sicut ostendit potest negatiua de inesse sequi per mixtionem necessarij et inesse in 3^a figura. sic de necessitate o. e. c. est. a. aliqd. c. est. b. $\bar{g}$ de necessitate aliqd. b. est. a. sicut autem est oppositum de oibus habentibus maiorem affirmatiuam de neccio. Ad oia hec

dici potest quod negatiua de contingenti pro possibili sequitur secundum hitudinem et prentiam terminorum sicut iam ostensum est et sicut dicitur in 2° sequi ponem ulem in 3^a figura et affirmatiua in 2^a. h. enim non est nisi gratia terminorum et non gratia forme non tamen sequitur talis 2° uirtute premissarum sic disposita in dictis coniug. et sub tali figura ex quo utraque secundum rem affirmatiua est quod repugnat proprietati scde figure. **A**rg. igitur respiciens dispositionem premissarum et forma cum proprietate figure ponit tales coniug. inutiles esse nunquam enim gratia forme ex affirmatiuis imediate sequitur negatiua. unde attendendum est quod per terminos quos ponit **A**rg. ad instatia non excludit quod sequatur negatiua de contingenti pro possibili quare respiciendo ad prentiam terminorum sequitur. ponit tamen coniug. inutiles esse quare ex forma fillogica et proprietate figure non prent in tale ponem et sic considerat **A**rg. ubique in his mixtionibus. ad h. autem quod oppositum est ponem de inesse sequi data quod illa de inesse quam sumit poterit esse de inesse ut nunc aliquam de inesse simpliciter et ideo oppositum illius que assumit in fillo mixto poterit esse de inesse in terminis. contingens tamen quod cum sequitur in modis habentibus ulem negatiua de necessitate si ponat inesse de inesse semp simpliciter et ideo bona est hec mixtio apud illas et ca. huius patet ex predictis. **A**d huc restat difficilis dubitatio de 4° scde. vi. enim utilis esse coniug. si maior fuerit de contingenti et minor de neccio. sic contingit o. e. b. esse. a. necesse est quod d. c. non esse. a. $\bar{g}$ quod d. c. non est. b. ex opposito enim ponis et maiore sequitur oppositum minoris in prima figura per mixtionem contingentis et inesse sic contingit o. e. b. e. e. a. o. e. b. est. c. ergo contingit o. e. c. e. e. a. **D**icendum ad difficultatem quod fillis mixtus nullus est quare opposita ponis de inesse quod assumit potest esse de inesse ut nunc. sed in mixtione contingentis et inesse debet accipi de inesse simpliciter. sicut prius hitu est et ita non ostendit sequitur 2° de inesse. **S**ed difficultior est dubitatio de contingenti pro possibili quod vi. sequitur ex necessitate quare ex opposito ponis et maiore sequitur oppositum minoris in prima figura per mixtionem contingentis necessarij. sic contingit o. e. b. e. e. a. necesse est omne. c. e. e. b. h. equipollet opposito ponis ergo contingit o. e. c. esse. a. de contingenti ad utrumlibet quod est modus perfectus et maior de tali contingenti ad h. per expositionem potest ostendi quod si quod d. c. de necessitate. non est. a. sit illud. c. f. et erit uerum dicere de necessitate nullum. f. esse. a. fillogice $\bar{g}$ sic contingit o. e. b. e. e. a. de necessitate nullum. f. esse. a. $\bar{g}$ contingit nullum. f. esse. b. illud sequitur per utilem coniug. huius mixtionis in scdo scde. **S**ed si contingit nullum. f. esse. b. et f. est aliqd. c. $\bar{g}$ contingit aliqd. c. non esse b. et ita sequitur 2° negatiua de contingenti pro possibili ex h. autem sequitur regulam falsam esse quam dicit in primo esse obfusada quare non est h. uis negatiua de neccio. Et dicendum est quod dicta 2° sequitur sicut ostensum est h. ipse non reputat h. uiles nisi que habent ulem negatiua de neccio. sicut patet ex illa quam ponit obfusada et in ueritate in agendo de coniug. particularibus non excludit quatuor modum. Et tunc queritur cum coniug. utiles ules fiat iuxta primum modum scde figure. quendam autem iuxta secundum et **A**rg. enumerat illas particulares esse utiles que descendunt a coniug. uilibus primi modi sicut illas in quibus est uis negatiua de neccio quare non enumerat illas inter utiles que descendunt ab uilibus scdi modi. s. ubi est particularis negatiua de neccio. Et potest dici quod **A**rg. non fuit locutus nisi secundum considerationem ad coniug. que per uersiones descendunt a prima figura et eadem uia in ipsam reducunt. o. e. autem ille que habent ulem negatiua de neccio prent in primam figuram reduci. i. per uersionem sicut et ab ea descendunt per conuersionem et ideo illas ponit utiles et illas enumerat. ille autem que habent particularis negatiua de neccio quibus utiles sint cum maior sit uis non tamen prent reduci per uersionem et ideo illas non enumerat inter utiles nec et expresse dicit quod utiles sint. **C**onter forte queritur sufficiencia fillorum huius mixtionis et dicendum quod maior debet esse uis ex illa de neccio et illa de neccio uis negatiua quorum ratio prius hita est. et ex his p.

quoniam sunt sex utiles coniugiones. due quidem utiles et due
particulares et inutiles sicut fuit in mixtione precedenti
de contingenti et inesse.

Postrema autem figura et utrisque con-
tingentibus et altera semper erit sillogismus

Quoniam ergo contingere significat propositiones
et conclusio erit contingens: et quoniam hec quidem contingere
re: illa vero inesse. Quoniam vero altera ponitur ne-
cessaria: si affirmativa quidem non erit conclusio
neque necessaria neque inesse. Si autem privati-
ua eius quod est non inesse erit sillogismus quem
admodum in prioribus. Sumendum autem in his
sunt quod est in conclusionibus contingens.

Hic intendit dicere de generatione sillogismorum de
contingenti in 3^a figura. et dividit in duas. in prima dat re-
gulas secundum quas procedit ista generatio. in secunda cum dicit. Sint
ergo prima. Generatione in primo ex^o. In parte prima dat tres
regulas. quarum prima deseruit uniformi generationi et est quod
utraq; ex parte de contingenti fiet sillogismus in 3^a concludens 2°.
nec de contingenti et h^o est. In postrema. Secunda deseruit mix-
tioni contingenti et inesse et est quod una ex parte de inesse et alia
de contingenti erit sillogismus in 3^a figura concludens 2° nem de
contingenti et h^o est. et quoniam hec quidem. 3° deseruit mixtioni con-
tingenti et necessarij et est si una propositio sit de contingenti et alia
de necessario si illa de necessario sit affirmativa non sequitur 2° de
in esse neque de necessario sed solum de contingenti. si autem illa de in-
esse fuerit utilis negatiua sequitur duplex 2°. scilicet de inesse et
de contingenti pro possibili et h^o est. quoniam autem altera. addit autem
quod contingens in propositionibus accipiendum est sicut in precedentibus quod
sic intelligendum. sillogismus huius generationis qui post suam reducti-
onem fuerit. modi perfecti prime figure concludit 2° non plus de
terminatum in illis aut qui reducuntur in modis imperfectis
2° non pro 1° sic enim fuit in precedentibus et h^o est. sumendum autem.

Sint ergo prima contingentes: esse. a. et b. con-
tingat omni. c. inesse. Quoniam ergo uertitur particu-
lariter affirmatiua. b. aut omni. c. contingit et c.
alicui. b. continget quare si. a. quidem omni. c. c. aut
alicui. b. et a. alicui. b. continget fit enim prima
figura. Et si. a. quidem continget nulli. c. inesse. b.
aut omni. c. necesse est. a. alicui. b. contingere non
in esse erit ergo rursus prima figura per con-
uersionem. Si autem utraque privatiue ponatur
ex his quidem que sumpta sunt non erit neces-
sarium: uersis autem propositionibus erit sillogismus: quem
admodum in prioribus. Si enim. a. et b. contingat
nulli. c. inesse: si transmutetur autem. b. omni. c. ne-
cesse est. a. alicui. b. contingere non inesse erit
enim rursus prima figura per uersiones.

Consequenter persequitur generationem uniformem sillogismorum de con-
tingenti in tertia figura uerificando regulas totas. et primo ueri-
ficat primam. secundo secundam. tertio tertiam. partes per se patet. in prima
parte determinat generationem uniformem sillogismorum in 3^a figura de
contingenti. Et dicit quod primo determinat coniugiones utiles secundo in-
utiles cum dicit. quoniam autem utraque. et utrumque primo determinat
utiles secundo particulares cum dicit. si autem h^o quidem terminorum. In
parte prima sic per primo ponit coniugiones. h^o item utraque affir-
matiua que per uersionem minoris perficitur et h^o est. sint igitur
prima. Secundo ponit coniugiones. h^o item maiorem negatiua et minor-
em affirmatiua que sunt perficitur per uersiones minoris
in terminis et h^o est. et si. a. quidem. 3° ponit illa que est ex

negatiua que perficitur per duplicem conuersionem. primo enim
debet uertitur in quolibet secundo in terminis et h^o est. si autem
utraque. Quartam autem coniugionem. omittit que h^o maiorem affirma-
tiua et minorem negatiua de qua solet esse quod utrum sit utilis
uel non. sed patet quod sic ex duplici uersione minoris. v^o
omittit tanquam sufficienter intellecta per coniugionem precedentem.

Si autem hic quidem terminorum utilis ille u^o parti-
cularis eodem modo se habentibus terminis quo
in esse et erit et non erit sillogismus. contingat enim. a.
omni quidem. c. b. aut alicui. c. inesse. erit ergo rur-
sum prima figura particulari propositione uersa.
Nam si. a. omni. c. c. aut alicui. b. et a. alicui. b. con-
tinget. Et si ad. b. c. ponatur utilis sit. Si autem
et si. a. c. quidem privatiua sit. b. c. aut affirmati-
ua erit enim rursus prima figura per con-
uersionem. Si autem utraque privatiue ponatur:
hec quidem utrumque: illa vero particulariter per ea
quidem que sumpta sunt non erit sillogismus: uer-
sis autem propositionibus erit quemadmodum in prioribus

Consequenter ponit coniugiones particulares utiles et per se. primo
dat coniugiones affirmatiuas et sunt due una maiore ex parte utili
et minori particulari que perficitur per conuersionem minoris in
terminis alia maiore ex parte particulari et minore utili que per-
ficitur per uersionem maioris et transpositionem propositionum et h^o est
si autem h^o quidem. quod autem dicitur h^o sit fieri sillogismus sic in illis de
in esse intelligitur quantum ad quantitatem propositionum quod sit sillogismus ma-
iore uel minore ex parte particulari uel utili sicut in illis de
in esse. secundo dat coniugiones utiles negatiuas. et primo illas que
h^o alteram affirmatiua. 2° illas que h^o utraque negatiua.
que autem h^o alteram affirmatiua et alteram negatiua sunt
quatuor. quod due h^o maiorem negatiua et minorem affirma-
tiua quas tangit in littera. similiter autem et si ad. c. a. due
autem habent econuerso. scilicet minorem negatiua et maiorem
affirmatiua. et has dat intelligere per reliquas et omnium
istarum patet perfectio. quando enim maior est u^o uersalis
conuertenda est minor: ita quod si fuerit affirmatiua conuertenda
est in terminis terminis: si negatiua primo per oppositas quan-
titates in terminis secundo: si autem maior fuerit particularis quoniam
enim negatiua conuertenda est secundum contingens. deinde in termi-
nis: quoniam u^o affirmatiua conuertenda est predicto modo et transpo-
nende sunt propositiones et h^o est. si autem et si. a. c. Consequenter
ponit coniugiones particulares negatiuas et sunt due in quarum
altera maior est utilis et perficitur per duplicem uersionem mi-
noris. in reliqua autem minor est utilis et perficitur per duplicem
conuersionem maioris et transpositionem et h^o est. si autem utraque.

Quoniam autem utraque indefinite uel particulares
sumuntur non erit sillogismus etenim necesse est. a.
omni et nulli. b. inesse: termini inesse aial homo
albus: non inesse equus homo albus medium albus.

Consequenter ponit coniugiones inutiles et sunt minor: habent-
es utraque particulari quarum inutilitatem ostendit per instantias
in terminis et h^o est. quoniam autem utraque. Dubitat h^o quod uide-
tur coniugiones utiles h^o instantia. scilicet tales ules que particulares. ules
sic contingit omne mouens esse hoies. contingit omne mouens esse equum
nec tamen contingit aliquem equum esse hominem. sicut et particula-
res sic aliquem mouens contingit esse hominem contingit omne mo-
uens esse equum. Et dicendum quod quoniam maior est utilis in ista gene-
ratione et in hac figura illa post reductionem fit maior in pri-
ma figura. que sicut maior in tali dico generatione accipitur
secundum istam acceptionem omne quod contingit esse. b. contingit esse. a.
sic et maior de contingenti h^o accepta oportet accipi eodem modo et
t^o si uera debeat esse propositio non potest subijci terminis accentali
et prius. sic enim erit propositio falsa sicut in precedentibus

determinatū est. vñ h maior est falsa. oē mouēs cōtingit esse hoies q: intellect⁹ est oē qd cōtingit esse mouēs zc. si aut z maior est particularis: que nūc est minor fit maior in pma post reductionē z iō idē obhuādū est de minore uli cū maior fuerit particularis qd obhuādū est de maiore uli z ita p3 q: in dictis instantiis sillo^o accipit terminus. Cōter queritur sufficiētia silloz in ista gnatione qd tñ sup. est alterā ppōnuz eē ulem q: ex negatiuis z minore negatiua fit h sillo eo q: omnes negatiue h equipollēt affirmatiis supposito q: altera sit utilis. patet q: xvij. sūt utiles p iug. s. minor ules z minor ubi maior est utilis z minor particularis z minor ubi ecōuerso minor aut residue que hnt utraq: pticularē manēt iutiles iter oēs. xvj. p iug.

S Autē hec quidē incē illa hō pti gē sigt p cō qdē erit qm cōtingit z nō qm iest. sillo aut erit eodem

modo se hntibus terminis ut in pōribus. Sint enim p mū quidē p dicatione z. a. quidem oī. c. insit. b. aut ptingat oī inesse: conuersa ergo. b. c. erit pma figura z pclusio qm ptingit. a. alicui. b. inesse cū eniz altera ppōnum significauerit ptingēs in prima z pclusio erit ptingens. Silr aut z si. b. c. quidē inesse. a. c. aut ptingere z si. a. c. qdē puatiua. b. c. aut p dicatione qd cūq: de iesse fuerit utroq: mō cōtingēs erit pclusio. fit enim rursū pma figura: oīsum est autē qm si altera ppō significet ptingere in ipa z pclusio erit ptingēs. Si aut ptingēs puatiua ponat ad minorē extremitatē. etiā si utraq: sumat puatiua per ea qdē que posita sunt nō erit sillo. conuersis aut erit quemadmodum z in prioribus.

C hic vificat scdaz regulā in pno positā z p. sic resūmit eā dicēs q: cū affirmatiua ppō sit de iē z altera de ptingētū erit 2° de ptingētū z nō de iē z fit sillo h sic in pōrib⁹. qd sic itelligēdū est. q: sicut in pcedētī gnatione vniformi fit aliqñ ex utraq: affirmatiua z aliqñ ex utraq: negatiua aliqñ ex altera negatiua z altera affirmatiua sic z in ista mixtione z h est. [si aut h qdē.] scdo eam uerificat docēdo mixtionē ptingētū z inesse in 3ª figura. z diuidit in. d. pmo determinat p iug. ules. in scdo pticulares cum dicit. [si aut h qdē ppōnū.] in pma sic pcedit. pmo dat coniug. ules affirmatiuas z sunt due quarū pōr hēt maiorē de iesse z minorē de cōtingētū. scda aut ecōuerso z pficitur utraq: per puerionem minoris in terminis z h est. [sint enī p m.] scdo dat p iug. negatiuas z p illas que habent minorē affirmatiuā sed maiorē negatiuā z sūt due aut enim est maior de inesse z minor de ptingētū aut ecōuerso z oīdīf utilitas utriusq: per puerionē minoris z h est. [z si. a. c. qdē.] scdo ponit illas que hnt minorem negatiuā z sunt qtuor q: due hnt maiorē de inesse affirmatiuā uel negatiuā z minorē de ptingētū z istas ponit in lra z oīdunt utiles per duplicē puerionem minoris. alie vō due hnt maiorē de cōtingētū affirmatiuā uel negatiuā z minorē de inesse negatiuā quas omittit tanq: iutiles manifeste. q: minor est uere negatiua q: non debet in tertia figura z h est. [si aut ptingens puatiua.]

C Si aut hec quidē ppōnum fuerit utilis illa hō pticularis: utriusq: quidē p dicationis aut uli quidē puatiua pticulari aut affir-

matiua: idem erit modus silloz oēs eniz claudunt per primā figurā. Quare manifestum q: eius qd est ptingere: z nō inesse erit sillo. Si aut affirmatiua quidē utilis puatiua aut pticularis per impossibile erit demōstratio. Insit eniz. b. qdē oī. c. a. aut ptingat alicui. c. nō inesse necesse ergo. a. alicui. b. ptingere nō inesse. Nā si oī. b. inest. a. ex necessitate. b. aut oī. c. positū est inesse. a. oī. c. ex necessitate ierit: hoc aut oī. suz est pus h positū est alicui ptingē nō iēc.

C Cōsequēter determinat p iug. pticulares z primo illas que hnt alterā ulem. scdo illas que hnt utraq: pticularē cū dicit. [qñ aut indefinite.] in pte pma sic p. pmo dicit q: si vna ppō fuerit utilis z altera pticularis in hac mixtione z utraq: fuerit affirmatiua ul' utilis fuerit negatiua z pticularis affirmatiua eodē aut mō pficiunt sillo sicut pus. s. reducēdo in pma figurā ubi nō cōcludit 2° de inesse sed de cōtingētū z h est. [si aut hec qdē.] z sigt i hae lra. vij. p iug. per h enī qd dicit si utraq: erit affirmatiua sigt qtuor. q: si maior est utilis z minor pticularis aut maior est de inesse z minor de ptingētū aut ecōuerso z utraq: pficit per cōuersionē minoris. si aut maior fuerit pticularis z minor utilis aut maior est de iesse z minor de cōtingētū aut ecōuerso z utraq: pficit per puerionē maioris z transpōm. per h aut qd dicit si utilis sit puatiua z pticularis affirmatiua sigt alias qtuor. aut enim utilis negatiua est maior z particularis affirmatiua minor z sic sunt due que pficiunt per puerionē minoris aut ecōuerso. sc maior pticularis affirmatiua z minor utilis negatiua z sūt due quarū vna utilis est que hēt minorē de cōtingētū z pficit per puerionē maioris z transpōm. alia vō est in utilis que hēt minorē de inesse q: ibi est minor uere negatiua. sic ergo sunt. vij. p iug. de qb^o tñ vna iutilis est. 2° sigt qtuor coniug. hntes ulem affirmatiuā z pticularē negatiuā. aut enim maior est utilis z minor pticularis aut ecōuerso. si maior utilis aut ergo est maior de inesse z minor de cōtingētū z est utilis aut ecōuerso z est inutilis. si aut maior sit pticularis z minor utilis aut maior est de inesse z minor de cōtingētū z est inutilis aut maior est de ptingētū z minor de inesse z est utilis z hae solā ponit in lra oīdēs ei^o utilitatē per deductionē ad impossibile sic cōtingit aliquod. c. nō eē. a. z oē. c. est. b. ergo cōtingit aliqd. b. nō esse. a. si nō sequit stabit oppositū non cōtingit aliqd. b. nō eē. a. que equipollet isti necesse est oē. b. esse a. fiat ergo mixtio necessarij z inesse ex hac z minore de struēdā maiorē sic necesse est oē. b. esse. a. oē. c. est. b. ergo necesse est oē. c. esse. a. z sequit q: minor est de inesse simplr z h est. [si aut affirmatiua qdē.] z intellige q: h omittit Alz. p iug. hntes utraq: negatiuā q: oēs inutiles sunt pter vna q: cū utraq: negatiua aut maior est utilis z minor pticularis aut ecōuerso. si maior sit utilis aut ergo maior est de inesse z minor de cōtingētū z est utilis aut ecōuerso z est inutilis. si autem maior est pticularis z minor utilis aut ergo est maior de inesse z minor de ptingētū z est inutilis aut ecōuerso z est utilis. nunq: eniz est hic utilis p iug. illa de inēc exite pticulari negatiua.

C Quā aut utreq: indefinite uel pticulares sumunt utreq: nō erit sillo. demōstratio aut eadē z per eosdē terminos que z i alijs

C Cōsequēter determinat p iug. hntes utraq: pticularē z sunt octo iutiles z h est. [qñ aut.] hōc dubitat p^o de coniug. vident enim hie instātiā sic nullū mouēs est hō sit ita: cōtingit oē mouēs esse equū nō tñ ptingit oēs equū

esse hoīem. Ita ēt pōt instari ad modos negatiuos. Sed dicēdū qd opz illā de inesse esse de inesse simplr. z rō huius est qd sic est in eadē mixtione in p̄ma figura a qua fit descēsus in tertiā figurā z in q̄tū sic fit tertiē figure reductione. **C** Adh^c dubitat utrū p̄iug. utiles h̄ possint in p̄om de inesse. videt enim qd sic z si p̄dicat **A**z. fiat enīz filis sic oē. c. est. a. cōtingit oē. c. esse. b. ergo aliqd. b. est. a. def oppositū z ponat minor inesse. sic nullū. b. est. a. oē. c. est b. z sequit qd nullū. c. sit. a. que est p̄ria maioris. Et dicēdum est qd nō sequit si dandū est oppositū z nō ponēda est minor inesse maiore enim exīte uera cōposita sūt oppositū p̄onis de inesse z minor si cōponit inesse nō compositū z iō per p̄om minoris inesse causat inconueniens qd p̄us nō fuit. **N**otandū tñ qd ista oñtio sufficit ad ostēdendū p̄om de cōtingētī sequi. oppositū enim p̄onis de cōtingētī statim repugnat minori de mō. maior sit uera de inesse simplr q̄uis enim minor ponat inesse nō causat incōpossibilitas ex h̄ p̄us enim z aut incōpossibiles de isto autē modo res^o sepe supius dictū est z ideo satis patet intuētī. **S**ilis autē est oppō circa modos negatiuos **C** Adhuc forte dubitabit aliqs de illis p̄iug. que habēt maiorē p̄ticularē negatiuā de inesse z minorē ulem de cōtingētī videt enim utiles respectu p̄onis de p̄tingētī sic aliqd. c. nō est. a. p̄tingit omne. c. esse. b. ergo cōtingit aliqd. b. nō esse. a. exponat. c. per aliqd sub ip̄o a quo vult remouetur. a. z sit illud. n. fiat ergo filis sic. nullum n. est. a. p̄tingit oē. n. esse. b. ergo cōtingit aliqd. b. nō eē a. illud sequit qd est utilis mixtio h̄ p̄iug. in sc̄do tertiē. adhuc oñdi pōt per ip̄ossibile ex opposito enim p̄onis z minore posita inesse sequet opposita maioris sic necessē est oē. b. esse. a. oē. c. est. b. ergo necessē est. c. esse. a. per h̄ etiā arg^m pōt oñdi sequi 2° de inesse accepta enīz opposita p̄onis de inesse cum minore posita inesse sequet oppositū maioris in p̄mo p̄me ex oibus de inesse. Et dicēdū qd ad neutrū sequit 2°. ad rōm expositoriā dicēdum qd inutilis est eo qd utilis negatiua accepta s̄ p̄ticulari pōt esse de inesse ut nūc sicut z ip̄a p̄ticularis z ideo facit inutile p̄iug. p̄ticularis enim negatiua cū post reductionē neqz possit fieri maior neqz minor in p̄ma figura nō hēt vñ exigat qd sit de inesse simplr sed est de inēe ut nunc. **C** Ad aliud dicēdū sicut in p̄cedētib^o qd oppositum p̄onis tam de inesse q̄ de cōtingētī stare pōt cū minori ex quo maior est de inesse ut nunc. sed cū minor ponat in esse ip̄sa est incōpossibilis utriqz z iō nō est admit tenda p̄o minoris inesse cū alijs cōcessis. **C** Lōsequenter forte querit sufficiētia filoz z dicendū qd supponēdum est ḡnāl^r h̄ q̄tū ad oēs p̄iug. utiles qd aliqñ sit utilis aīr aut q̄tū ad modos negatiuos supponēdū est qd illa de inesse sit utilis negatiua z maior z uoco modos negatiuos sin^r illos ubi illa de inesse est negatiua qbus suppositis patet qd utraqz exīte uli sex sunt utiles z due inutiles. adh^c maiore exīte uli z minore p̄ticulari sex sūt utiles due inutiles. adh^c maiore exīte p̄ticulari z minore uli 4° utiles z totidē inutiles. si aut utraqz p̄ticularis oēs inutiles ex q̄b^o patet qd. xvj. sunt utiles z totidē inutiles. **S**z querit causa sc̄de supponis. s. qd in mōis negatiuis ubi illa de inesse negatiua est opz qd sit utilis z maior. z dicendū qd oēs p̄iugones h̄ mixtionis in hac figura descēdūt a p̄ticularibus modis eiusdē mixtionis in p̄ma figura minore cōuersa sicut in p̄cedētib^o h̄tū est ita qd ille que h̄nt illā de inesse negatiuā descēdūt ab his que h̄nt eandē negatiuā. z ille que h̄nt illā de inesse affirmatiuā descēdūt ab his que h̄nt ip̄am affirmatiuā. sed modi h̄ mixtionis in p̄ma figura h̄ntes illā de inesse negatiuā h̄nt eam ulem q̄re z sic erit h̄ adhuc modi negatiui h̄ reducunt in illos qui h̄nt maiorē negatiuā de inēe z ulem sicut iam dictū est q̄re opz qd obsuēt eā p̄om que possit fieri maior. talis aut nō est nisi utilis negatiua de inesse q̄re opz qd obsuēt illā de inesse ulem negatiuā

sed nō pōt hēre eam minorē q̄re minor in 3^a figura non pōt esse simplr negatiua sic nec ip̄a. q̄re opz ut hēant eaz maiorē z ita patet qd in modis negatiuis ubi. s. illa de inesse negatiua est opz qd ip̄a sit utilis z maior z patet ita p̄ncipiū p̄us suppositū z sufficiētia h̄ mixtionis in 3^a fig^o.

C Si autē hec quidēz p̄pōm necessaria: illa **N**ō p̄tingēs: si p̄dicatiui sint termini semp eius qd est p̄tingēs erit filis. cuz **N**ō fuerit hoc quidē p̄dicatiuū: illud **N**ō p̄natiuū. si sit affirmatiuū q̄bidē necessarium eius qd est p̄tingē nō inesse. Si autē p̄natiuū z eius qd est p̄tingere nō inesse: z nō inesse: eius erit qd est ex necessitate nō inesse non erit filis sicut nec in alijs figuris. Sint ergo p̄dicatiui termini p̄mū: z. a. c. oī insit ex necessitate. b. aut oī. c. p̄tingat inesse. **Q**m̄ ergo. a. oī. c. necessario inest. c. autē alicui. b. p̄tingit z. a. alicui. b. p̄tingēs erit z nō ierit sic enim accidit in p̄ma figura. **S**ifr autē oñdet z si. b. c. q̄dez ponat necessaria. a. c. aut p̄tingēs rursus sic hec q̄dē p̄natiuūz necessariū aut p̄dicatiuū z. a. q̄dē p̄tingat nulli. c. inesse. b. aut oī. c. insit ex necessitate erit ergo rursus p̄ma figura. **N**ā p̄natiua p̄pō p̄tingere significat. **M**anifestuz igit qm̄ p̄cto erit p̄tingēs. cum enim sic se hēbāt p̄pōnes in p̄ma figura z p̄cto erat p̄tingens. Si autē p̄natiua p̄pō sit necessaria z p̄cto erit qm̄ alicui cōtingit nō inesse z qm̄ nō inest. ponat enim. a. nō inesse. c. ex necessitate. b. aut oī. c. p̄tingere. conuersa ergo. b. c. affirmatiua p̄ma erit figura z necessarie p̄natiua p̄pō. cum aut sic se habebāt p̄pōnes p̄natiue accidebat. a. p̄tingere nō inesse alicui. b. z nō inesse quare z a. necessē est alicui. b. non inesse.

C Hic uerificat tertiā regulā positā in p̄n^o totius caplī z p̄cedit sic. p̄mo resumit eaz dicēs si vna p̄pōnum est de necessario z alia de cōtingētī si utraqz sit affirmatiua sequitur 2° de cōtingētī tñ. si aut altera sit affirmatiua z altera negatiua si illa de nec̄io sit affirmatiua sequit 2° de cōtingētī tñ. si aut illa de nec̄io sit negatiua z utilis sequit 2° duplex. s. de p̄tingētī z inesse sed nunqz sequit 2° de nec̄io z h̄ est. **L** si autē hec q̄dē. **P**nter hanc regulā uerificat dando mixtionē necessariā z p̄tingētis i 3ª figura z dē uidit in. d. in p̄ma determinat p̄iug. ules in sc̄da p̄ticularis cū dicit. **L** sifr aut se hēbit. **I**n p̄ma sic p̄. p̄mo ponit p̄iug. affirmatiuas z sunt due quarū p̄ma habet maiorē de nec̄io z minorē de p̄tingētī. sc̄da e 2° q̄: erūt utiles respectu p̄onis de p̄tingētī re^o eas in p̄mā figuram p̄ uersionē minoris z h̄ est. **L** sint ergo p̄tīui. **I**sc̄do ponit p̄iug. negatiuas z diuidit in. d. p̄mo ponit h̄ntes minorē rem affirmatiuā sc̄do h̄ntes minorē negatiuā cuz dicit. **L** qm̄ aut p̄natiua. **I**n pte p̄ma determinat duas p̄iug. q̄rū p̄ma habet maiorē negatiuā z minorē de nec̄io affirmatiua z patet sequi p̄om de cōtingētī per reductionē eius in p̄mā figurā uersa minore. z h̄ est. **L** rursus sit h̄ q̄dē. **I**sc̄da vō habet maiorē negatiuā de nec̄io z minorē affir

matuā de ptingētī quā oñdit utiles esse respectu pōnis
de inesse z ptingētis reducēdo eam in p̄mā figurā p̄ p̄u
sionē minoris ubi sequit utq; 2° z h est. **¶** si aut p̄uatiā. **¶**

¶ Qñ aut p̄uatiua ponit ad minorē extre
mitatē si ptingēs quidē erit pp̄o transum
pta pp̄one quēadmodū z in p̄oribus. Si
aut necessariū nō erit eteniz necesse est oī
z nullū ptingere inesse. termini aut oī ines
se somnus equus dormiens homo. nulli
inesse somnus equus vigilans homo.

¶ Cōnter ponit p̄iug. hñtes minorē negatiuā z sunt q̄tu
or. qz. due hñt minorē negatiuā de cōtingētī z sunt utiles
z pficiunt per p̄uersionē minoris. due aut hñt minorem
negatiuā de necessario quas oñdit esse inutiles per istā
tā in terminis patet z est in terminis minor extremas
terminus cōpositus. sed in terminis inesse minor extre
mitas est equus dormiens. in terminis nulli inesse minor
extremas equus vigilans z h est. **¶** qñ aut p̄u. **¶**

¶ Sitr aut se hēbit: z si hic quidē termino
rum sit utilis ille hō p̄ticularis: ad mediu.
nā si utriq; sint p̄dicatiui eius qd est p̄tinge
re: z non eius qd est inesse erit filis. z qñ h
quidē p̄uatiuū sumit illud hō affirmatiuū
necessariū aut affirmatiuū. Qñ aut p̄uati
uum necessariū z p̄clusio erit eius qd est
nō inesse. nā idēz erit modus demōstratiōis:
z cū vles sint termini: z cū non vles: nece
esse per p̄maz figurā pfici sillogismos. q̄re
ut illis z in his necessariū accidere. qñ aut
p̄uatiuū fuerit utr̄ sumptū ad minorē ex
trematē. si ptingēs quidē erit filis per cō
uersionē. Si aut neciz nō erit oñdet aut
eodē mō quo z in vlibus z per eodē ter
minos. Manifestū ergo in hac figura qñ
z quō erit filis: z qñ eius qd est p̄tingere: z
qñ eius qd est inesse. palā aut z qñ oēs im
p̄fecti. z qñ oēs pficiunt per p̄mā figurā.

¶ Cōnter determinat p̄iug. p̄ticularēs z p̄ sic. p̄o determi
nat p̄iug. affirmatiuas dices qz si vna pp̄o sit utilis z alia
p̄ticularis z utraq; affirmatiua: sequit 2° de p̄tingenti z
nō de inesse z h est. **¶** filr aut zc. **¶** sc̄do p̄iug. vles z p̄mo
illas que hñt minorē affirmatiuā dicens qz si vna fuerit
utilis z altera p̄ticularis z altera sit affirmatiua z altera ne
gatiua. si illa de necio sit affirmatiua sequit 2° de p̄tingē
ti tñ. si aut illa de necio sit negatiua z maior: utilis sequit
2°. s. de cōtingētī z de inesse z oñdit sicut p̄us in vlibus
p̄iug. z h est. **¶** z qñ h g dē. **¶** sc̄do determinat illas que ha
bēt minorē negatiuā dices qz si minor sit negatiua utilis
z de cōtingētī semp erit filis de necio. nō ēt dicit. **¶** si mē
nor sit utilis. **¶** ad d̄iam eoz que hñt utraq; p̄ticularē z d̄i
cit. si minor sit negatiua ad d̄iam eoz que hñt minores
affirmatiuā. z dicit de p̄tingētī ad d̄iam p̄iug. vliuz ubi
est minor: negatiua de necio. **¶** Et sciēduz qz qñ minor est
negatiua utilis z de cōtingētī opz maiorē cōuertē z trans
ponere pp̄ones z h est. **¶** qñ aut p̄uatiā. **¶** Et nō qz in trī
bus pp̄onib; p̄cedētib; implicat. xvj. p̄iug. p̄ticularēs
quarū. xij. sunt utiles. z tñ quatuor: inutiles. s. que habēt
minorē negatiuā de necio. z patet explicatio eoz perse
pe. h̄ita. p̄nter epilogat respectu istius vltimi capli z con
cludūt oēs fillos exñtes imp̄fectos z h est. **¶** mediu aut

in hac figura. **¶** Dubitat h z p̄o de p̄mo mō ubi v̄i seg
tam 2° de inesse qz de necio. quoz utriq; est 2° h̄e. qz
sequat 2° de inesse: p̄bo. de necessitate oē. c. est. a. contin
git oē. c. eē. b. ergo aliquid. b. est. a. si nō sequit stabit oppo
siti. s. nullū. b. est. a. ex qua z minore sequit opposita ma
ioris per mixtionē p̄tingētis z inesse in prima figura sic
nullū. b. est. a. cōtingit oē. c. esse. b. ergo cōtingit nullum
c. esse. a. qz aut 2° de necio sequat p̄bo oē. c. de necessi
tate est. a. cōtingit oē. c. esse. b. ergo aliquid. b. de necessi
tate est. a. qui egpollet isti cōtingit nullū. b. esse. a. ex qua
z minore sequit oppositū maioris per mixtionē p̄tingē
tis z inesse in p̄ma figura ex utraq; de p̄tingētī sic cōtin
git nullū. b. esse. a. cōtingit oē. c. esse. b. ergo cōtingit nul
lum. c. esse. a. **¶** Et dicēdu qz negatiua 2° sequit. z ad p̄mū
oīm dicēdu qz oppositū p̄onis pōt esse de inesse ut nūc
quare cū accipit cū miore de cōtingētī nō sic bona mix
tio. opz enim in mixtione cōtingētis z inesse pp̄om de i
esse sumi simplr. qz aut oppositū p̄onis possit esse de iēz
ut nūc patet per h qz in tali p̄iug. sequit 2° de cōtingētī
pro possibili quā positā inesse patet nō eē de inesse ut nūc
z nō eē de inesse simplr. **¶** Ad 2^m dicēduz qz in vnifor
mi gñatione de cōtingētī opz in utraq; accipe p̄tingēs
p̄ius determinatū. maior aut in fillo facto ad impossibi
le. s. que fuit oppositū p̄onis est de cōtingētī pro possibili
li z nō ualet qz si aliquid sequat ad añs qz sequat ad p̄ns.
vñ q̄uis sequat 2° illa de p̄tingētī p̄ius determinatū nō
tñ sequit ex illa de p̄tingētī pro possibili. filr pōt opponi
quātū ad p̄om de inesse si minor fuerit de necio sic con
tingit oē. c. esse. a. necesse est oē. c. eē. b. ergo aliquid. b. est
a. def enim oppositū cum maiore z sequet oppositū mi
noris in sc̄da figura per mixtionē cōtingētis z inesse.
Et patet rñsio per p̄dicta. illa enim de inesse que opponi
tur p̄oni bñ pōt eē ut nūc ideo istātia nulla. **¶** Et nō qz cō
tingit fere contra oēs. coniug. h̄ possit opponi mō p̄edi
cto qz sequit 2° de inesse uel de necio z patet p̄o per p̄
dicta. **¶** Cōnter forte q̄ref sufficiētia p̄iug. h̄ bitari z d̄i
cēdu qz opz duo supponere vnum est qz altera pp̄o sit
utilis aliud qz minor nō sit negatiua de necio qz supposi
tis patet qz utq; exñte vli due erūt coniug. inutiles z sex
utiles. filr maiore exñte vli z minore p̄ticulari sex erunt
utiles z due inutiles. utraq; vō exñte p̄ticulari oēs inuti
les ex quo manifestū est. xij. coniug. inutiles. xij. aut uti
les. rō aut supponū patet per p̄dicta. **¶** Sed dubitabit
tunc quō in hac mixtione in 3ª figura mixta sunt modū
inutilis p̄iug. illa de necio exñte p̄ticulari negatiua. eq̄
les enim sunt p̄iug. in mixtione cōtingētis z inesse z in
mixtione cōtingētis z necessariū in p̄ma figura. z filr ēt in
sc̄da sicut p̄habitū est. quare cū 3ª figura descēdat a p̄ma
sicut sc̄da adhuc equabunt iste mixtiones in 3ª figura h̄
in mixtione cōtingētis z inesse in p̄ma figura non fuit
utilis p̄iug. in q̄nto mō illa de inesse exñte p̄ticulari ne
gatiua. ergo nec in mixtione cōtingētis z necessariū in
eodē modo tertie figure poterit eē utilis p̄iug. de necio
exñte p̄ticulari negatiua. **¶** Et rñdēdu est qz iste due mix
tiones in p̄ma figura sunt eq̄les quo ad p̄iug. in sc̄da aut
z 3ª non in sc̄da enim figura sit utilis p̄iug. iuxta quartū
modū in mixtione cōtingētis z inesse qñ illa de inesse
est p̄ticularis negatiua. sit tñ ibidem filis in mixtione cō
tingētis z necessariū illa de necio exñte p̄ticulari negati
ua z h utq; in p̄cedētibus ostēsa. qz aut h̄e. dixit in 2^a fi
gura tot esse fillos in vna mixtione cōtingētis quot in
alia h̄ fuit intelligēdu quātū ad illos qui per cōuersionē
reducunt in p̄mā figurā. filr dico qz in 3ª figura contigē
tis z inesse in mixtione non est utilis cōiug. in q̄nto mō
illa de inesse exñte p̄ticulari negatiua sicut p̄us ostēsum
est sit tñ ibidē utilis coniug. in mixtione cōtingētis z ne
cessariū illa de necio exñte p̄ticulari negatiua. **¶** Sz tūc
forte dubitabit q̄re magis in his mixtionib; sit utilis cō
iug. in q̄nto sc̄de z q̄nto tertie p̄ticulari negatiua exñte de

neccio q̄z ip̄a ex̄ite de inesse z h̄ est querē q̄ magis p̄tin
gētis mixtio z necessarij utilis est in his duob^o modis il
la de neccio ex̄ite negatiua quā mixtio contingētis z in
esse illa ex̄ite negatiua. Et dicendū q̄ h̄ est eo q̄ mixtio
contingētis z inesse nunq̄ tenet nisi illa de inesse sit de in
esse simplr. particularis aut negatiua de inesse eo q̄ nec p̄t
fieri maior nec minor in p̄ma figura per reductiones in
p̄ma figura nō approbat ut sit de inesse simplr sed bene
p̄t eē ut nūc z ideo in mixtione contingētis z inesse nō
sit utilis p̄iuḡ in dictis modis. aliter aut est de p̄pōne de
neccio. p̄positio enim ex neccio ex natura sua h̄t inherē
tiā simplr z intellectū p̄pōnis de inesse simplr z ideo in
mixtione contingētis z necessarij in dictis modis sit uti
lis p̄iuḡ. sicut fieret in mixtione cōtingētis z inesse si illa
de inesse esset de inesse simplr ut breuiter in sūma colli
gat utilitas mixtionū. Notādū q̄ triplex est mixtio. s. ne
cessarij z inesse contingētis z inesse contingētis z neccij.
p̄ma mixtio. s. necessarij z inesse nō cōcludit p̄om de ne
cessario in p̄ma figura nisi maiore ex̄ite de neccio. nec i
sc̄da nisi uli negatiua ex̄ite de neccio. nec i affirmatiuis
modis tertie figure nisi ex̄ite uli de neccio. nec in negati
uis eiusdē nisi uli negatiua ex̄ite de neccio. z in his oib^o
obseruādū est q̄ illa de inesse sit de inesse simplr. 2^a mix
tio que est contingētis z inesse inutilis est in p̄ma figura
nisi maior sit utilis z minor nō sit negatiua de inesse. in 2^a
etiam inutilis est nisi utilis negatiua sit de inesse z maior
utilis. In 3^a nō nisi affirmatiua sit utilis in modis negati
uis sit negatiua de inesse z maior utilis. alia aut mixtio in oī
figura nō cōcludit nisi cōtingēs. in p̄ma t̄n figura maio
re ex̄ite de contingētī cōcludit cōtingēs p̄us determī
tum. maiore aut ex̄ite de inesse cōcludit cōtingēs pro
possibili. in sc̄da aut cōcludit p̄tingēs pro possibili. in 3^a v̄o
cōcludit cōtingēs p̄us determinatuz in modis illis qui
post reductionē h̄nt maiorē de contingētī. in alijs autem
cōcludit cōtingēs pro possibili. s. ubi post reductionē ma
ior est de inesse. Et nota q̄ ex p̄dictis patet q̄ in neutra
mixtione dicta sit utilis p̄iuḡ. iuxta quartū sc̄de uel quīn
tum tertie. Tertia aut mixtio que est cōtingētis z neces
sarij inutilis est in p̄ma figura nisi maior sit utilis z minor
nō sit negatiua de neccio. in sc̄da ēt inutilis est nisi utilis ne
gatiua sit de neccio z maior utilis. z dico h̄ de modis qui
p̄m cōuersionē p̄ficiunt. in 3^a inutilis est nisi affirmatiua
sit utilis z minor nō sit negatiua de neccio. Ista aut mixtio
in p̄ma figura ubi maior est de cōtingētī cōcludit p̄tingēs
p̄ius determinatū. ubi v̄o maior est de neccio cōcludit cō
tingēs pro possibili z p̄om de inesse in sc̄da figura p̄ oēs
modos quos n̄iat. cōcludit cōtingēs pro possibili z
p̄om de inesse. sunt t̄n ibi modi utiles iuxta quartū mo
dum quos omittit. qui p̄nt in p̄om de cōtingētī pro
possibili sicut idē oīsum est. in 3^a v̄o figura ubi modi q̄
sunt post reductionē h̄nt maiorē de cōtingētī cōcludit cō
tingēs p̄us determinatū. in illis aut qui post reductionē
h̄nt maiorē affirmatiua de neccio cōcludit contingēs pro
possibili. in illis aut qui post reductionē h̄nt maiorēz af
firmatiua nisi uera cōtingit p̄o pro possibili z inesse. pre
ter terminos ēt sunt modi utiles iuxta quīntuz moduz qui
nō reducūt per p̄uersionē qui cōcludit contingēs pro
possibili. s. illi qui h̄nt particulāre negatiua de necessario.
Ex his patet q̄ mixtio p̄tingētis z necessarij z ēt mixtio
cōtingētis z inesse in p̄ma figura differunt in hoc t̄n q̄
maior ex̄ite negatiua de inesse solū sequit^o de p̄tin
gētī. maior autem existente negatiua de necessario du
plex sequitur p̄o. scilz de contingētī z de inesse. in secū
da autem z tertia figura habent eandem differentiam z
adhuc aliam scilicet q̄ in mixtione cōtingētis z inesse
non est utilis cōiuḡ. in quarto sc̄de z quinto tertie particu
larī negatiua ex̄ite de inesse in mixtione contingētis z ne
cessarij utrobiz est utilis cōiuḡ. particularī negatiua de
necessario existente.

q
Noniā ergo qui in his figuris sunt
fili perficiunt per eos qui in p̄ma
sūt figura ules filios z in hos redu
cūtur palā ex p̄dictis est. Quā aut simplr
ois sillogismus sic se hēbit: nūc erit mani
festū cum oīsum fuerit q̄ oīs qdē sit per
aliquam istarum figurarum.

Post q̄ determinauit ḡnationē filioz supponēdo ḡna
lia p̄ncipia filioz in hoc capto qd̄ qd̄ammodo icidēter in
ducit intēdit illa p̄n^a oīdere. suppositū enim est in p̄ce
dētib^o t̄n tres esse figuras z in oī filio aliam eē affirma
tiua z alia ulem: silm̄ ēt fieri ex duab^o p̄pōnib^o z tribus
terminis. que q̄ nō imediata sunt intēdit oīdere. diui
dit aut in. d. in p̄ma oīdit ea que supposita sunt quātum
ad p̄ncipia formalia filii. in sc̄da cum dicit^r palā autē z
qm̄ oīs dem^o. I ea que supposita sunt q̄tū ad p̄n^a mālia
eiusdē. p̄ma in duas. in p̄ma oīdit q̄ suppositū est q̄tū
ad figurā in sc̄da cū dicit. ampli^o aut in oī. I q̄ suppo
situm est q̄tū ad modū: q̄tū ad figurā aut suppositū est
q̄ figure sunt tres eo q̄ t̄n docuit in p̄cedētibus ḡnom
filioz per tres figuras z h̄ intēdit h̄ oīdere p̄bas q̄ oīs
fili sit per alia trium figurarū z h̄ p̄ncipalr intēdit in p̄
pte. Ex hoc ēt ulterio^r cōcludit corre^m q̄ oēs filii p̄ficiunt
per ules filios p̄me figure sic: oēs filii facti per tres figu
ras p̄bitas p̄ficiunt per ules filios p̄me figure: s̄z oēs sil
logismi p̄ficiunt per tres p̄bitas. ergo oēs p̄ficiunt filii
per ules p̄me. p̄bat ergo. sic. p̄mo suppo^o p̄n^a intē
tum cōcludit istud corre^m dicēs q̄ ip̄m manifestum est
si minor p̄positio fuerit oīsa. maior in p̄cedētibus osten
sa est. z h̄ est. qm̄ ergo qui in his.

Neccesse est enim oēm demonstrationē z
oēm silm̄ aut inesse qdē aut nō inesse mō
strare: z hoc aut ulr aut particulariter. An
plius aut oīsue aut ex ypothēsi ei^o aut q̄
est ex ypothēsi p̄est qui impossibile. p̄u
mū ergo dicemus de oīsuis: his eniz oīs
sis manifestū erit hijs qui sunt ad impossi
bile z oio de hijs qui ex ypothēsi. Si ergo
oporteat. a. de. b. sillogizare uel inesse uel
nō inesse neccesse est sumere aliqd de aliq̄.
Si ergo. a. sumat de. b. qd̄ ex p̄ncipio est
erit. a. sūptū. Si aut. a. de. c. c. aut de nullo
nec aliud de illo neq̄ de. a. alteruz. nec. a.
de altero nullus erit filius. nā i eo qd̄ vnū
de vno sumit nihil accidit ex necessitate.
Quare assumenda est altera p̄pō. Si igit
sumat. a. de alio aut aliud de. a. aut de. c.
alterū silm̄ qdē eē nihil p̄hibet. ad. b. aut
non erit per ea que sumpta sunt nec q̄n. c.
i est alteri z illō alijs z hoc alteri nō copule
tur aut ad. b. nec sic erit ad. b. filis. Q̄no
enim dicimus qm̄ nullus vnq̄z erit sillo
gismus ali^o de alio nō sumpto aliquo me
dio qd̄ ad utrūq̄z se habeat q̄qm̄ p̄dica
tionib^o. nā sillogismus qdē simplr ex pro
pōnib^o est ad hoc aut filis ex p̄pōnib^o que
ad h̄. qui aut huiusmodi est ad hoc per p̄

Nota q̄ sillogismus oīm
est sillogismus ad p̄ncipium

Nota

Nota q̄ p̄ncipium
ad p̄ncipium dōm cōcludit

pōnes huiusmodi ad hoc: impossibile autē
ad. b. sumere, ppōnem nihil pdicantes de
eo neq; negates, aut rursus eius qd est. a.
ad. b. nihil coe sumetes sed utriusq; ppa
quedā pdicātes aut negates. Quare lu-
medū aliqd mediū utriusq; qd copulet pre-
dicationez si erit huiusmodi ad hoc sil's.

Conter ondit minore que est pncipalr intētū per hanc
rōnez ois sil's ostēsiuus z ois sil's ex ypothēsi fit per ali-
quā triū figurarū sed ois sil's est ostēsiuus uel ex ypothē-
si q̄ ois sil's ondit p aliquā triū figurarū hui' rōnis. pmo
ponit minore. scdo ondit maiorē. 3° pcludit pōm. ponit
ergo minore z h est. **L** necesse est ergo. **C**onter ostē-
dit maiorē z p. sic. pmo dat modū pcedēdi circa ipsam
cū sua causa dices q̄ p̄us dicēdū est ostēsiuos fil's fieri
per dictas figuras q̄ fil's ex ypothēsi. q; hoc onso de sil-
logisimis ostēsiuis ex coitū idē onsum est de illis qui sunt
ex ypothēsi z h est. pmo ergo dicemus. scdo psequit
onsonē maioris z diuidit in. d. in pma ondit q̄ ois sil's
ostēsiuus fit per tres figuras. in secūda credit. **L** Qm autē
z qui ad ipossibile. **L** ondit idē de fil's ex ypothēsi. p^m
ondit per talē rōnē ois sil's ostēsiuus pcludens aliqd de
aliquo per mediū copulatū ad utraq; extremitates fit in
aliqua triū figurarū. sed ois sil's ostēsiuus ondit aliqd de
aliquo per mediū copulatū ad utraq; extremitatē. ergo
ois ostēsiuus fit per aliquā triū figurarū. h' rōnis pmo po-
nit minore. scdo ponit totā rōm cū dicit. **L** ergo si necesse
est aliqd. **L** pars in qua ondit minore diuidit in. d. q; p^o
ondit eam in terminis. scdo per rōnē ibi. **L** Qmo eni di-
cimus. **L** in pma pte pmo ondit q̄ ad ondēdū aliqd de
aliquo necesse est sumē duas ppōnes. 2° ondit q̄ opz in
illis copulare mediū vnū ad duas extremitates. in pma
sic p. p^o manifestat q̄ ad ondēdū aliqd de aliquo opz su-
mere ppōnē coicantē alterā extremitatē pōnis dices q̄
si. a. debeat sillo^r de. b. affirmatiue uel negatiue necesse
est sumē aliquā ppōm ad h: sed nō penit^r diūsa; h sup/
ponit; q; manifestū est p̄se. neq; penit^r eandē. q; tunc pe-
teret qd est in prin^o: relinquit q̄ opz sumē ppōm p̄tz
eandē p̄m diūsa; z h est accipe ppōm que coicat alterā
extremitatē pōnis z h est. **L** si q̄ oporteat. 2° manifestat
q̄ opz aliā ppōm coassumē sic si assumat. a. de. c. ita q̄ p
positio assumpta coicet in pdicato cū pōne si uis acci-
piat iterū s̄b. a. uel sup^r. a. nec s̄b. c. aut sup^r. c. nō erit fil's
q; ex vno tm nihil sequit. opz igit accipe duas ppōnes
ad ondendum aliqd de aliquo z h est. **L** si aut. a. de. c. **L**

Conter ondit q̄ opz illas ppōnes copulari ad utraq;
extremitatē pōnis si assumat. a. de. c. sicut dicitū est ita q̄
ppō assumpta coicet pdicatū pōnis. z in alia ppōne as-
sumat. c. uel. a. de. alto. q̄ de. b. uel aliud q̄. b. de altero
illoz nihil phibet sil'm fieri sed nō fiet ad. pōm. a. b. sim-
plr ut si s̄b. c. accipiat aliud q̄. b. ut. d. z s̄b illo aliud ut. f.
z sic deinceps: si nō accipiat. b. s̄b illoz aliquo non erit
fil's ad pōm. a. b. q̄zuts possit eē fil's ad vnā pōm z h est
L si q̄ sumat oio aut. **L** itaz onsa est minor in terminis p̄nter
ondit eā per rōnem z p. sic. pmo ponit eā z h est. **L** oino
enim. 2° ondit eā sic fil's simplr est ex ppōnib^o simplr
z fil's ad h p̄tum ex ppōnib^o coicantib^o h p̄tuz. fil's etiā
h^o s̄b ad h p̄tum ex ppōnib^o coicantib^o h p̄tuz z h s̄b m.
Sed nō sumit ppō ad. b. s̄b m coicans ipz nisi aliqd de
ipō affirmet uel neget uel de aliquo nec fiet fil's huius
pōnis. a. b. si nihil sumat utriq; coe s̄z pdicationē. S; p
p̄ia utriusq; q̄re necesse est si debeat ondi. a. de. b. ut ac-
cipiat mediū coe copulatū ad utriq; hāc rōnē ponit cō-
tinue totā z h est. **L** Nam sillogisimus quidem. **L**

C Ergo si necesse est aliqd sumere ad utrā
q̄ coe: hoc aut ptingit triplr: aut eni. a. de

c. z. c. de. b. pdicantes aut. c. de utrisq; aut
utraq; de. c. be aut sunt tres dicte figure.
Manifestū qm omnē sil'm necesse est fie-
ri per aliquā harū figurarū. nā eadem rō
est z si per plura copulet ad. b. eadē enim
erit figura z in pluribus.

C Sed cū onsa est minor. p̄nter ponit totā rōnē z pmo re-
sumit minore onsam z h est. **L** q̄ si necesse est. 2° addit
maiorē quare in quadā declaratione et^o dices q̄ accipe
mediū coe ad utraq; extremitatē non ptingit nisi 3^r. aut
entz pdicabit. a. de. c. z. c. de. b. z sic est pma figura. aut. c.
de utrisq; z sic fit scda figura. aut utriq; de. c. z sic tertia z
h est. **L** h aut ptingit. 3° ifert pōm z h est. **L** ma^m qm. **L**
q̄to ptractat ulter^o dices q̄ sic fit ois sil's ostēsiu^o q; ea-
dem est ratio cū vnū est mediū inter. a. z. b. z cū plura q; e-
cū plura sint quocūq; illoz accepto idē fiet qd p̄us z ide
iterū pcludit pōm z h est. **L** nā eadem est ratio. **L**

C Qm igit onsiui terminant p pdicās figuras
manifestū est. Qm aut z hi q̄ ad ipossibile
palā erit p hec oēs eni qui p ipossibile pro-
bant falsum qdē sillogizant: qd aut ex pn-
cipio erat ex ypothēsi mōstrāt qm accidit
aliqd ipossibile posita pdictione ut quo-
niā diameter est incōmēsurabilis coste eo
q̄ sunt abūdātia equalia parib^o posito cō-
mēsurabili ergo equalia qdē fieri abūdā-
tia pfectis sillogizant. assimetrū aut eē dia-
metrū ex ypothēsi mōstrāt: qm accidit fal-
sum ppter pdictionē hoc enim fuit p im-
possibile sillogizare ondere aliqd impossi-
bile ppter pōre ypothēsim. Quare quo-
niā falsis fit sillogisimus ostēsiuus in hīs
que ad ipossibile deducunt qd aut est ex
pncipio ex ypothēsi mōstrāt. ostēsiuos aut
prius diximus qm per has termināt figu-
ras manifestū qm z per ipossibile sillo-
gismi per has erūt figuras.

C Jā onsa est p^o ps maioris pncipalis rōnis. p̄nter ondit
scdaz pte et idē p iductionē sic fil's ad ipossibile q̄tū ad
pōm quā sillogizat fit palquā triū figurarū z silr se hnt
oēs fil'i ex ypothēsi. q̄re oēs fil'i ex ypothēsi hnt p aliquā
triū figurarū. h^o iductionis p^o ondit vnā singularē: de in-
de addit alias cum dicit. **L** silr aut. **L** in pte pma ondit q̄
ois fil's ad ipossibile q̄tū ad pōm falsam quā sillogi-
cat fit per aliquā triū figurarū. sic ois ostēsiuus fil's fit p
aliquā triū figurarū qd onsum est. sed fil's ois ad impos-
sibile quātū ad pōm falsam est ostēsiuus ergo ois fil's ad
ipossibile fit per aliquā triū figurarū. p. sic. pmo q̄ po-
nit pōm itētā z h est. **L** qm aut z qui ad ipossibile. 2°
psequit rōm z pmo declarat minore. 2° ponit totā rōm
cū dicit. **L** Quare qm falsi fit fil's. **L** Circa minorez sic p.
pmo dicit q̄ fil's ad ipossibile pōm falsam sillogizat.
sed id qd intēdit pncipalr ex ypothēsi ma^o. pcluso eni
ipossibili ex ypothēsi pstat ypothēsim falsam esse z ex h
pcludit ppositū eē uerū qd pdicit ypothēsi z h est. **L** oēs
enim qui per zc. 2° istud declarat per exēplū si eni de-
beat demonstrari q̄ diameter sit incōmēsurabilis coste:
dato opposito ex h cōcludet h ipossibile q̄ niis ipar
sit equalis niis parti z ex h patet ypothēsim esse falsam z
ex eius falsitate cōcludit ppositū esse uerū. s. q̄ dyame-

ter fit incommensurabilis coste z sic p3 q in fillo ad impossibi
le 2o falsa fillat. sed ppositu pncipale ex ypothesi accipit
z h est. ut qm diameter. Quare qm falsi ia vificata est
minor pnter ponit tota rom z p° resumit minore z h est.
L qre qm. 12o addit maiorem z h est. L ostendit uos autē. L
3o infert rom z h est. L manifestum quoniam. L

C Sitr autē z alij oēs qui sunt ex ypothesi
in oibus enim fillis fit ad trāsumptum: qd
aut erit ex pncipio per cōcessionē termina
tur aut aliquā aliā ypothesim. Si aut hoc
uerū necesse est opz demōstrationē z oēs
fillm fieri per tres figuras p̄dictas.

C Jam vificatū est vnum singulare. pnter addit alia z cō
plet iductionē dicēs q fillr se hnt oēs alij filli ex ypothesi
in oib° enim fillat trāsumptū: pncipale aut ppo^m accipit
per puerionē uel per aliquā aliā ypothesim. z nō q trā
sumptū uocat illā rom a qua trāslatio fit ad pncipale p
positū. Nota ē q cōfessio est qn fillr cōstet esse in vno z
multis z ita vno fillato accipit per p̄fessionē. fillr eē in ml
tis ut si pcedat fillr eē de aia vni° z cuiuslibet tunc fillato
q aia vni° sit imortalis accipit ex p̄fessione q aia cuiusli
bet sit imortalis. alia aut ypothesis quā tāgit pōt eē oppō
uel fillitudo uel aliqd tale ut fillare q san° supponit pba
ri q sit eger pp̄ p̄rietatē. fillr fillo² q idē sit sensus p̄toz
supponit pbari q eadē sit disciplina illoz pp̄ fillitudines
z h est. L Sitr z alij. L Itā vificata est tota maior pncipalis
rōnis. pnter ptingit rom z h est. L Si aut h uerum. L

C Hoc aut ostēso palā qm ois fillis p̄ficiat p
p̄mā figuram z reducit in huiusmodi vni
uersales sillogismos.

C In fine aut p̄^{re} corre^m h̄ intentū qd in p̄n° capli posuit z
h est. L h̄ aut ostēso. L Ad euidētā exēpli qd posuit Aqz.
de diametro z costa intelligēdū est q nō intēdit nisi de
diametro z costa qdrati z nō de qdranguli. Est enim q
draturz figura eglatera h̄ns oia latera eqlia z angulos re
ctos: z est angulus rect° que p̄stituit linea recta pp̄dicu
lariter cadēs sup̄ aliā rectā: qdrangulus vō est ois figura
q̄tuor laterū z q̄tuor anguloz in quo h̄n 2° diametrū co
ste eē cōmēsurabilē. diameter aut est linea ducta ab vno
angulo qdrati ad angulū oppo^m diuidēs ipm in .d. triā
gulos eqlies. 110^m q diametrū eē cōmēsurabilem coste
nō est diametrū z costa eē eqlies sed q possit iuentri 3° li
nea mēsurās utraqz posse sicut est nūs. ulr enim ille due
quātitates cōmēsurabiles dicunt que per aliā tertā p̄ci
se mēsurant ut. 12. z. 6. que mēsurant per. 3. sic aut nō est
diameter qdrati cōmēsurabilis coste. q: si q̄ linea bis sū
pta p̄ficiat diametrū: ipsa bis sūpta plus p̄ficiet qz costa.
Si ergo def q diameter sit cōmēsurabilis coste sequet
fillice q nūs par z impar sunt eqlies z pōt eē fillis talis.
Quecūqz h̄nt eadē p̄portionē ad aliqd tertū sunt eqlia.
sed si diameter est cōmēsurabilis coste nūs par z nūs i
par h̄bēt eadē p̄portionē ad aliqd tertū: ergo si diame
ter est cōmēsurabilis coste nūs par z nūs ipar erūt equa
les: mator p3 per nonā 5° Euclidis: minor sic pbat. si fue
rint due linee cōmēsurabiles: qdratū vntus ad qdraturz
alterius h̄bit p̄portionē quā habet q̄cūqz nūs qdratus
ad aliū nūm qdratū. illud p3 per septimā decimi. S; ex
ypothesi diameter est cōmēsurabilis coste ergo quadra
tum diametri ad qdratū coste h̄t p̄portionē quā habet
q̄cūqz nūs quadrat° ad aliū nūm qdratū: sed quadraturz
diametri ad qdratū coste h̄t p̄portionē duplā per pent
timā p̄mi. ergo q̄cūqz nūs quadrat° ad aliqū aliū qdra
turz se h̄bit in p̄portionē dupla. erit igit ex .g. qternarij
ad aliqū nūm qdratū ista p̄portio. Sed si sit dupla pro
portio alterius qdrati ad qternariū magis erit hoc uerū
de p̄ximo qdrato sicut de nouenario qz de remotiori ul

de. xvj. uel aliquo tali. ergo erit nouenarij ad qternariū
p̄portio dupla. sed per arithmetica scimus q octonarij
ad qternariū est p̄portio dupla ergo nouenarij z octo
narij eadē h̄nt p̄portionē ad qternariū qre nouenarij
z octonarij eqlies sunt: z ita p3 q si diameter sit cō
mēsurabilis coste erit nūs impar eqliis nūo par. Et no
ta q nūs quadrat° est qui puenit ex ductu cuiusqz nūi
in seipm. **C** Dubitat hic qualis sit demōstratio p quam
ostēdit q tres sunt figure. cu enim figura sit p̄ma dispo
sio formalis in fillo nō poterit sufficiētia eius per causas
formalē ostēdit nec ēt per malē: qz ex necessitate ip̄si^o foze
opz malē eē talē z nō e2^o z ita nō demrabit dispō forma
lis per mām sed e2^o. Adhuc videt petere in sua p̄batio
ne qd est in pncipio. figura enim est triplex nihil aliō ut
videt nisi triplex situs mediij. Sed per h̄ q est triplex si
tus mediij opz tres eē figuras qre pbat idē per seipsum.
Et dicēdū q demratio Aqz. p̄cedit fm̄ finalē cām filli:
z cām efficiētē figure. cā enim finalis filli est ostēdē ali
quid de aliquo. Aqz. aut manifestat h̄ q q: fillis ostendit
aligd de aliquo necesse est ut h̄eat duas p̄pōnes copulā
tes vni mediū ad duas extremitates z ita pbat a causa
finali filli. Adhuc figura nō est situs mediij in v̄tate. sed
dispō quedā ad sitū v̄n̄ ip̄e situs efficiēt figure. qre cū ostē
dit nūm figurarū per diuersum sitū mediij. p̄cedit p cāz
efficiētē figure z ex h̄ p3 q̄lis sit demratio Aqz. z p q̄s
cās p3 ēt r̄sio ad opposita. **C** Conter forte queret que
sit dīa filli ostēsiui ad illū qui est ex ypothesi. aut enī dif
ferūt fm̄ mām aut fm̄ formā. nō fm̄ mām: qz dicet infe
rtus in caplo de Inuētione mediij q q̄cqd fillat ostēsiue
fillat per impossibile z in eisdē terminis z e2^o. fillr nec h̄z
formā qz dicit in ista lectione q fillis ex ypothesi sit p̄ ali
quā triū figurarū eo q ostēsiuus est. Et dicēdū q est dif
ferētia fm̄ mām nō dico quātū ad terminos sed quātūz
ad p̄pōnes qz cū ostēderet aliq̄ 2° fillis ad impossibile ar
guit ex opposito illius p̄onis z vna p̄missarū z ita nō ex
eisdē p̄pōnibus p̄cedit ex qbus p̄cedit fillis ostēsiuus.
Est et dīa fm̄ formā nō dico quātū ad p̄mā rom que
fillata est sed quātū ad scdam que ex ypothesi sumit. v̄n̄
sciēdū q in fillo ostēsiuo idē ostēdit z pbat z ideo non
est nisi v̄nica 2°. In fillo autē ad impossibile z in quolibet
alio fillo ex ypothesi aliqd ostēdit z pbat. p̄ma enim 2°
ostēdit alia vō ex ypothesi sūpta p̄ pncipalr. **C** Conse
quenter forte dubitabit aliqs cū multiplex sit dīuīo filli
q: aut est affirmatiu° aut negatiuus aut v̄sio aut p̄ricula
ris aut dialeticus aut demratiu° z sic de alijs qre magis
ad ostēdēdū nūm figurarū assumit has dīas filli ostēsi
ui ex ypothesi qz aliqs alias. Et dicēdū q alie dīe filli
nō h̄nt p̄ditionē aliquā repugnantē nec filli simplr: z tō
de illis nō est pncipalr dubitatio utrū fiat per p̄dictas fi
guras. fillis aut ex ypothesi h̄t aliquā p̄ditionē pncipalr
repugnantē que qdē est acceptio p̄onis ex ypothesi z ideo
de ip̄so est pncipalr dubitatio: utrū fiat per eos. z tō assu
mit magis has dīas ostēsiuū per impossibile ad ostēdēdū
oēm fillm fieri p tres figuras qz aliqs alias. Hic dubitari
posset de eo qd dicit ex vno nihil seq. sed de h̄ pus dicitū
est. Dubitat aut de eo qd dicit q nō fillat. a. de. b. si acci
piant utriusqz p̄pa. h̄ enim videt eē tallum eo q ois 2°
negatiuus d3 fillari per aliqd p̄p̄iuz alteri extremitati qd
sit extrinsecū relique. Et pōt dicit q loq̄tur de p̄one affir
matiuā quā nō p̄tingit cōcludē per p̄p̄iuz alteri° extremi
sed per aliqd coicaturz ab utroqz. Uel pōt dicit q vna ex
tremitas de altera nunqz fillat affirmatiue aut negatiue
per p̄pa utriusqz. ex duob° enim p̄p̄iuz utriusqz non fit
ad cōeivnū qd copulari possit per p̄dicationē ad utraqz
extremitatē z h̄ solū intēdit Aqz. z nō vult q per p̄p̄iuz
alterius extremitatis possit vna extremitas de alio fillari
C Ampli° aut dubitabit forte aliqs de eo qd dicit fillm
ad impossibile fillare rom falsam. insertus enim in cap° de
reductione videt dicere oppositū. sibi enī dicit q filli ex

Not

Not

no p̄p̄iuz

Es^o

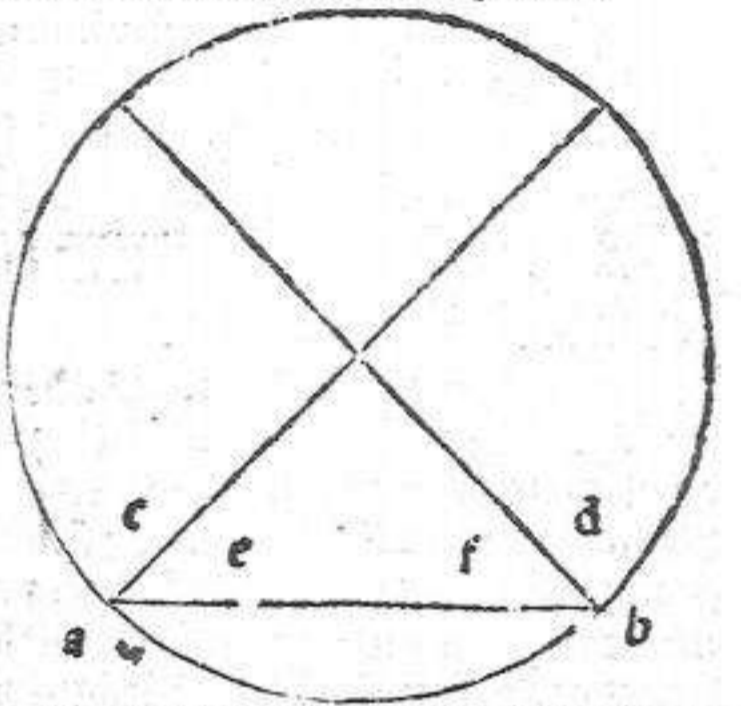
ypothesi nō pnt in fillm reduci: sumūt enī; z nō ostēdūt. Et dicēdū q̄ in fillō ex ypothēsi duplex est 2°. z p^a fillica est z in respectu ad illā pōm dicit h̄ eē ostēsiuū. 2^a vō nō fillat s; ex ypothēsi sumit z respectu illi^o loq̄tur de ipso i/ fert^o in reductione fillōz. **C** Adhuc dubitabit q̄re ostē dit de fillō ad ipossibile ipm esse ostēsiuū z fieri per p̄di/ ctas figuras magis q̄z de alijs fillis ex ypothēsi cuiusmo di sunt circularis fillō z p̄siu^o z h̄i^o. Et dicēdū q̄ per h̄ qd dicit siue ostēdit de fillō ad ipossibile dicit n̄r esse de oib^o fillis ex ypothēsi sicut p̄z p̄positū de oib^o. **C** Adhuc solet queri q̄re nō cōtingit per pōm pōnis arguere pōm alicuius p̄missē z per v̄itatē pōnis v̄itatē alicui^o p̄missē/ sicut pempta pōne p̄missē aliq̄ p̄missarū: z ex falsitate pō/ nis cōcludē falsitatē alicui^o p̄missarū. Et dicēdū q̄ h̄ est qz pō cōntis nō ponit aūs sicut e^o. z qz falsūz nō sequit nisi ex falso uerū aut pōt seq̄ ex falso: si 2° est falsa aliq̄ p̄missarū falsa erit. si uera nō opz aliq̄ eē uerā. **C** Ul/ timo dubitabit ad qd h̄ ostendit h̄ corre^m. i. q̄ oēs filli p̄ ficiunt per ules p̄. videt enim sup̄fluere cū iter^o sit idēz oñsum z p̄clusum. Et dicēdū q̄ sup̄tus nō est ostēsiuū nisi q̄ oēs filli p̄fecti per tres figuras p̄ficiunt per ules p̄me z ex hoc nō est manifestū oēs fillōs p̄fici per ules p̄me: nisi hoc supposito q̄ oēs filli fiant per tres figuras h̄ aut ostēsum est sicut p̄z z tō p̄ma ostēsiō nō est sufficiēs ostē/ siō hui^o correlarij q̄ oēs filli p̄ficiunt per ules p̄me z tō illud corre^m h̄ cōcludit z nō est sup̄fluū ut patet.

Amplius aut in oib^o oportet aliquē terminoz p̄dicatiuū eē z ulem. Si ne enim uli aut nō fit fillis aut non ex hoc q̄ positū est. aut qd ex p̄ncipio erat petet. ponat enim musicā uoluptatem eē studiosam. Si ergo posuerit uoluptatē eē studiosam nō addēs oēm nō erit fillis. Si aut aliq̄ uoluptatē. si aliā q̄dez: nihil ad hoc qd positū est. Si aut eādē qd ex p̄nci pio erat sumet. **A**gatis aut fit manifestuz in figuris ut qm̄ egruris eq̄les sunt angu li qui sunt ad basim. sint in cētrū ducte. a. z b. z. e. f. p̄iūgens. Si ergo sumpserit eq̄lez a. c. angulū ei qd est. b. d. nō oino ponens eq̄les eos qui sunt semicirculoz. z rursuz c. ei qd est. d. non oē assumēs eū qui est in/ cisionis. **A**mplius ab equalibus existētib^o angulis eq̄libus dēptis eq̄les eē reliquos. f. e. z. f. qd ex p̄ncipio erat patet nisi sumat ab eq̄libus oibus demptis eq̄les relinq: manifestū q̄ qm̄ i oī oportet ulem eē.

Costq̄z v̄ificauit q̄ suppositū est quātū ad figurā h̄ intē dit v̄ificare qd suppositū est quātū ad modū z p̄cedit sic. p̄mo dicit q̄ opz in oī fillō aliq̄ eē affirmatiuā aliq̄ eē ulem z h̄ est. **L** ampli^o aut zc. 1° alterū istoz uerī ficat. i. in oī fillō opz aliq̄ eē ulem. z diuidit in duas. in p̄ma ostēdit intētū. in 2^a qdā corre^a cōcludit cuz dicit. z qm̄ ule. **J**on̄dit aut intētū sic sine uli aut oino nō est fillis aut si sic nō erit ad p̄positū aut petet qd est in p̄n^o: s; fillis opposito mō se hēt his que dicta sunt nūc: ergo fillis sine uli nō est. hui^o rōnis p̄mo ponit maiorē z ostendit. 2° p̄m ponit aut maiorē z h̄ est. sine uli enim. **J**ostendit aut duplr. p̄ in terminis coibus. 2° in ma^o. ex^m in ter/ minis coib^o est h̄. sit p̄pō^m ostēdere q̄ musica uoluptas fit studiosa. ad h̄ ergo ostēdēdū aut accipit cōe et qd de/

bet ostēdi uel aliqd p̄ticulare illi^o pōnis. si accipiat cōe z sine signo uli sic uoluptas est studiosa: penit^o nō erit fillō qz nō sequit si uoluptas erit studiosa q̄ musica uoluptas fit studiosa. Si aut accipiat p̄ticularis uoluptas: aut acci/ p̄iet uoluptas alia a musica uoluptate z poterit tūc eē fil/ logism^o sicut in 3ª figura dicit fillō fieri ex singularib^o s; nō erit ad p̄positū. aut accipiet eadē uoluptas que intē/ dit. i. musica z tūc peteret qd est in p̄n^o. p̄z igit q̄ si oñdat aliqd sine uli nō erit fillō. aut si sic nō erit ad p̄positū. aut peteret qd est in p̄n^o z h̄ est. **L** ponat enim musicā. **L** Cō sequēter ostēdit in terminis mathematicis z p̄cedit sic. p̄^o dicit q̄ erit magis manifestū in figuris q̄z in terminis coib^o z h̄ dicit qz fiḡta terminoz mathematicoz magis nota sunt sensui q̄z fiḡta terminoz coium. v̄bi gra. angu lus semicirculi z angulus icisionis z h̄i^o z sub his coib^o manifesta sunt singularia sensui. ad que r̄ndēdo p̄z q̄ si/ ne uli nō erit fillō z h̄ est. **L** magis aut fit. 1° ostēdit iten tū. **A**d cui^o euidētiā describat circulus deide dent due li nee a cētro ad circūferētiā q̄si due diametri. deide iter il/ larū extremitates ducat tertia que faciat angulū cū utra qz z faciat et angulos cū portione circūferēte z h̄ linea est icisio siue thonica eo q̄ diuidit circulū p̄m portioēs z nō per semicirculos. z anguli quos cōstituit cū circūferētiā dicunt anguli icisionis. h̄ ergo tertia linea cū duab^o port bus facit triāgulū eglaterū. z dico eglaterū qz oēs linee exeutes a centro ad circūferētiā sunt equales.

Cōsiderādum igit q̄ due linee ducte a centro ad circūferētiā uocē tur. a. b. z ponat a. in ex remitate vnt^o. b. aut in ex/ tremitate alterius **D**einde cōsiderā dum q̄ iste due li nee cū circūferen tia faciāt angulos semicirculi quoz ille qui est ex pte

a. uocet. a. c. ille vō qui est ex pte. b. uocet. b. d. **D**einde cōsiderādū q̄ basis p̄dicti triāguli ducta inter extremi/ tates. a. b. facit duos angulos cū circūferētiā qui dicuntur anguli icisionis cā p̄dicta z illi uocant. c. d. ita q̄ ille qui est ex pte. a. uocet. a. c. b. qui at est ex pte. b. uocet. b. d. a. **D**einde cōsiderādū q̄ p̄dicta basis facit duos angulos cū. a. b. qui sunt anguli triāguli eglateri sic q̄ basis z isti uocant. e. f. p̄positū igit sic ostēdet q̄. e. f. qui sunt angu li egruris ad basim sunt eq̄les h̄ mō. **O**ēs anguli semicirculoz sunt eq̄les anguli. a. c. z. b. d. sūt anguli semicir/ culoz ergo anguli. a. c. z. b. d. sūt eq̄les. deide fiat ali^o fillō sic oēs anguli icisionū sūt eq̄les. sed anguli. c. z. d. sūt an/ guli icisionis ergo sūt eq̄les. **D**einde fiat 3° fillō sic ab oib^o eq̄lib^o si demant eq̄lia relicta erūt eq̄lia. s; anguli. a. c. z. b. d. sūt eq̄les sicut ostēsum est. ergo angulis. c. z. d. dēptis ab angulis. a. c. z. b. d. reliq̄ erūt eq̄ lia. sed reliqua sunt anguli supra basim eq̄les: p̄z ergo q̄ ad ostēdēdū angulos sup̄ basim eē eq̄les. i. f. z. e. opz su/ mere istas tres p̄pōnes anguli semicirculi. f. a. c. z. b. d. sūt eq̄les adhuc anguli icisionis. f. c. z. d. sūt eq̄les adhuc ab oib^o eq̄lib^o si demant eq̄lia residua erūt eq̄lia. **S**i er go ad p̄bationē p̄me p̄pōnis accipiat cōe sine signo uli nō fiet fillō qz nō sequit anguli semicirculorum sunt eq̄ les ergo isti anguli. f. a. c. b. d. **S**i autē accipiat aliqd p̄ti/ culare illi^o pōnis aut ergo accipiant t̄bi alij anguli semicirculares ab. a. c. b. d. z tūc nihil ad p̄positū. aut idē z tūc peteret qd est in p̄n^o sic anguli. a. c. b. d. sunt eq̄les. ergo anguli. a. c. b. d. sunt eq̄les. istud aut tertium mēbrum tā git tm̄ in littera cum dicit. **L** Si ergo eq̄le sumpserint. **L**

*videtur qd uoluptas
est studiosa
videtur qd uoluptas
est studiosa*

Si autē ad p̄bonem secūde p̄pōnis assumēde accipiet
coiter angulū iscfionis sine signo uli nō erit fill's q̄ nō
sequit angulū iscfionis sunt eq̄les. q̄ isti angulū. c. d. sunt
equales. Si autē accipiat p̄ticulare ip̄sō p̄pōnis aut accipiet
alios angulos iscfionis. a. c. d. z tunc nihil ad p̄positum
aut eosdē z tūc petere qd est in p̄ncipio sic patet z istud
tertū mēbrū tm̄ tāgit in lra cū dic̄. z rursuz. c. et qd est
d. si autē tertū p̄pōnem sine signo uli accipiat non erit
fill's q̄ non sequit ab eq̄libus demptis eq̄libus residua
erūt eq̄lia ergo ab istis equalib'. s. a. c. b. d. demptis his
eq̄libus. c. z. d. z c. Si autē accipiant p̄ticulares anguli eq̄
les aut ergo alijs appōitis z tūc nō erit fill's ad p̄positū
aut angulū p̄positū. s. a. c. d. b. z tūc petet qd est in p̄ncipio
sicut patet. z idem 3^m mēbruz tāgit. **Agē.** in lra cum dic̄.
Ampli^o ab equalib'. patet ergo qd ad oñdendū. e. z. f.
esse equales opz sumē ules p̄pōnes tam in fillis q̄ in p̄
fillo sicut p̄us dictū est in oñsione eius: q̄ nisi sic fiat aut
nō erit fill's aut nō erit ad minus ad p̄positū aut erit peti
tio eius qd est in p̄n^o z h̄ est. ut qm̄ angulū egcuris. I
tam ostēsa est malo: sue ratiōis cōsequenter contingit
p̄om z h̄ est. manifestum autē zc.

C Et qm̄ ule quidez ex oibus terminis uli
bus monstrat: p̄ticulare autē z sic z illo mo
do. Quare si p̄cō sit ulis z terminos neces
se est ules eē. Si autē ules sint termini con
tingit z p̄cōnes nō eē ulem. palā etiā qm̄
in omni fill'o aut utrāq̄ aut alterā p̄pōnē
similē necesse ē fieri p̄cōni. dico aut nō so
lum in eo qd affirmatiua sit uel negatiua.
Sed in eo qd necessaria aut p̄tingēs aut in
esse. Cōsiderare autē oportet z alia p̄dicta.
Manifestū autē simplr qm̄ erit z qm̄ nō erit
fill's z qm̄ possibilis z qm̄ p̄fectus z qm̄ si est
fillogismus necesse est terminos se hēre
p̄m aliquem dictoz modoz.

C Conter ex p̄habitis p̄cludit corre^o z sunt tria quoz p̄mū
est qd ules p̄ nō p̄cludit nisi ex p̄pōnib' ulibus utrisq̄.
p̄ticularis autē p̄cludi pōt ex uli z altera p̄ticulari. Ex q̄
ma^m est qd sequit si p̄ est ules ambe p̄missē ules sunt. s.
nō cōuerit z h̄ est. z ule qdē. I scdm̄ corre^m qd in oi fil
logismo opz alterā p̄missarū uel utrāq̄ esse similē p̄oni
nō solū in q̄litate sed in eo qd sit de inesse uel de mō uel
in eo qd accipiat utraq̄ p̄m qdēcūq̄ aliud genus p̄dicā
di z h̄ est. palā ē qm̄. Tertū qd p̄cludit ē qm̄ recapitu
latio breuis ad oia que dicta sūt z patet z h̄ est. mediu
aut. **¶** Dubitabit hic forte aliqs q̄re. **Agē.** nō p̄bat qd
in oi fill'o opz eē aliq̄uā affirmatiua sic aliq̄uā eē ules cū
utrūq̄ istoz admodū p̄teat. z pōt dici qd h̄ m̄ifestū ē ex
vna p̄ticula diffinitōis fill'i. z iō nō oñdit hoc. Quia cū
dī in diffinitōe fill'i qd aliqd sequit eo qd h̄ sunt figtur qd
p̄missē sint causa p̄onis. sed negatio nullus est causa q̄re
opz aliq̄uā esse affirmatiua. uel dici pōt qd per h̄ qd **Agē.**
h̄ ostēdit aliq̄uā eē ulem in fill'o affirmatiuo est qd aliqd
in fill'o se hēt ad aliud cū ip̄o sicut totū se hēt ad partem.
Sed acceptio p̄tis sub suo toto nō pōt esse cū negatiōe:
sed cum affirmatione q̄re per h̄ qd h̄ ostendit aliq̄uā eē
ulem in fill'o relinquit oñsum eē aliq̄uā eē affirmatiua z
z loquor de fill'o p̄fecto. s. p̄me figure a quo oēs alij extra
hūnt z in quez oēs reducunt. **C** Conter forte dubitabit
de sua p̄bone videt eniz opposita dicē. intēdit eniz p̄ba
re qd sine uli nō sit fill's. in sua aut p̄bone supponit qd si
ne uli possit eē fill's sed nō ad p̄positū z ita supponit op
posita p̄bāda. Et dicēdū qd nō est intētio **Agē.** qd sine uli
nullo mō sit fill's qd ex singularib' in 3^a figura p̄cluditur

neō: sed qd fill's cōpetenter se hīs z p̄m modū disposi
tus non fiat sine ulibus. in p̄bone enim sua supponit qd
quicūq̄ fill's poterit eē sine uli sicut ex singularib' in ter
tia figura z h̄ nō sunt opposita. Adhuc videt nulla eē di
sio sua cū dicit. sine uli aut nō erit fill's aut petit qd est in
p̄n^o. vñū enim istoz in altero itelligit. Et dicēdū qd fill'i
duplex est p̄ditio. s. inferre ex necessitate: z notificare. sil
logismus aut simplr sine p̄ma p̄ditione eē nō pōt: pōt eē
tm̄ sine scda sicut patet si dicat. Omne. b. est. a. oē. c. est. b.
ergo oē. c. est. a. h̄ p̄cludit ex necessitate s; nihil notificat
petitio aut p̄ncipij tm̄ p̄ncipalr peccat in hoc qd nō noti
ficat cū tm̄ neō iferat: sic ergo patet qd pōt eē petitio z tm̄
erit fill's p̄m p̄mā p̄ditionē z ita nō habet si sit petitio er
go nō est fill's. Quare manifestuz est qd cōpetens est sua
diussio. **¶** Adhuc forte dubitabit sup h̄ qd dicit qd si idē
ad sui p̄bonē accipiat erit petitio. Sed p̄tra diffinitio est
idem cū diffinitio quare cū in demfationib' accipiat me
diū qd est diffinitio erit ibi petitio qd falsuz est. Et di
cēdū qd idem ad sui p̄bonē acceptū nō sub mō euitat fa
cit petitionē eius qd est in p̄n^o. idem aut sub mō notiori
acceptū nō facit. z ita acceptio diffinitōis ad p̄cludēdū
diffinitū nō facit petitionē. **¶** Adhuc dubitabit aliquis
de intētioe sua qd ad fillogicādū p̄ticulare opz sumē ule.
Sed cōtra si accipiat ad fillogicādū p̄ticulare aliud p̄ti
culare sui ḡitis uel illud qd oñdi debet utroq̄ mō pecca
tuz est: sed si accipiat ule accipit ibidē p̄ticulare z qd oñ
di debet z aliud quare ibi est duplex peccatū. Et dicēdū
qd si accipet idem p̄ticulare uel aliud diuersuz a suo uli
peccatū eēt. Sed oia p̄ticularia cōiunctim in uli accepta
sumi nō est incōueniēs qd bñ notificat p̄ticulare z hoc est
p̄pter p̄iunctiōez oium fill'i in suo uli. quare cum aliqd
oibus inest que fill'a sunt patet vnicuiq̄ illorum inesse.
¶ Conter querit quare ulis p̄ exigat utrāq̄ p̄missam
ulem magis q̄ e^o. s. ambe ules exigat ulem p̄om. Et
dicēdū qd h̄ est qd nō pōt extremū de extremo dici uliter
nisi fiat cōnexio medij ad utrūq̄ extremū ulr. si eniz cō
plet medū ad vñū extremoz p̄ticulariter vtute talis me
diū nō p̄cludit extremuz de extremo ulr. z ita patet qd p̄
ulis exigat ambas p̄missas ules: e^o aut non opz. qd que
ules p̄nt accipi sub dispōne talis figure qd nō fignt extre
moz p̄ueniētā aut dīam nisi in pte sicut patet in 3ª figu
ra in qua medū est tanq̄ pars extremoz z iō per ip̄suz
nō est p̄cludē extremū de extremo nisi p̄ticulariter. z sic
patet quare p̄missē ules nō exigunt neō p̄onem ulem
ex his patet causa e^o qd solet dici p̄om semp assimilari
villori p̄pōni. s. p̄pōni p̄ticulari z p̄pōni negatiue. si eni
p̄iungat medū ad alterū extremum p̄ticulariter nō pōt
virtute eius extremū extremo p̄iungi ulr. Silr si p̄iuga
tur alteri negatiue tūc ip̄m est exneuz alteri extremoz z
reliquo p̄ueniēs q̄re ip̄ossibile est per ip̄m p̄cludē vñū
extremū eē alterū sed nō esse alteruz. De scdo aut corre^o
in quo dicit qd p̄ semp assimilaf vni p̄missarum pōt du
bitari sed dictū est sup cum sua solone.

P Alam autē z qm̄ ois fill's z ois de
m̄ratio erit per tres terminos z nō
plures nisi per alia z alia eadē con
cō fiat: ut. e. z per. a. b. c. d. aut per. a. b. z. a
c. z. b. c. plura enim media eorūdem eē ni
hil p̄hibet. hec aut cum sunt nō vnus sed
plures sunt fill'i: aut qm̄ utrūq̄. a. b. sumit
per fill'm ut. a. per. c. d. z rursuz. b. per. f. g.
aut hoc quidē inductione illud autē fill'o.
Sed sic ēt plures sunt fill'i: plures eniz cō
clusiones sint ut. a. b. z. e. Si aut nō plures
sed vnus sic quidē p̄tingit per plura eadē

DE
hor mō m̄ m̄ dē
Sicut dicitur Ignoratio

¶ In hac ratiōe q̄re nō attendit qd in oñi fill'o
p̄om oportet eē uli q̄ affirmatiua q̄ h̄nt factis
p̄pōnib'.

Es^o f 2

fieri p̄sonē ut autē. c. p. a. b. impossibile. Sit enī. c. conclusus ex. a. b. c. d. ḡ necesse ē aliqd̄ eoz aliud ad aliud sūptū eē h̄ qdē ut totū illud h̄o ut ps: h̄ enī oñsus est p̄us qm̄ si est fill's necesse est sic aliqs h̄re terminoz. h̄eat ḡ a. se sic ad. b. est igit̄ aliqd̄ ex eis p̄cto ḡ aut e. d. aut eoz que sunt. c. d. alterū aut aliud qd̄ p̄ter hec z si. e. qdē ex. a. b. tñ erit fill's. c. d. aut qdē se h̄eant sic ut sit h̄ qdē ut totuz illud h̄o ut ps erit aliqd̄ ex illis aut. e. aut eoz q̄ sūt. a. b. alterz aliō qd̄ ē p̄ter hec. z si. e. qdē aut eoz q̄ sūt. a. b. alterz aut p̄tes erūt fill'i. aut ut p̄rigebat idē p̄ p̄tes terminos cōcludi accit. Si aut̄ aliud qdē p̄ter hec plures erūt z incōiūcti fill'i ad inicē. Si aut̄ nō sic se h̄eat. c. ad. d. ut faciat fill'z uana erūt sūpta nisi inductionis aut explanationis aut alic' ali' taliū gr̄a. Si aut̄ ex. a. b. nō. e. sed aliō qdē fiat p̄cto aut. e. ut. d. ex. c. d. at̄ aut hoz alterz aut aliō p̄ter hec z p̄tes sūt fill'i z nō ei' qd̄ positū ē ponebat enī ei' qd̄ est e. eē fill'z. si at̄ nō fiat ex. c. d. n̄lta p̄cto z uane sūpta eē ea accidit z nō ad id qd̄ est ex p̄ncipio eē fill'm. q̄re manifestū q̄ ois dem̄ratio z ois fill's erit p̄ tres terminos tñ.

C Post q̄z uerificauit ea que supposita fuer̄ quantū ad p̄ncipia formalia h̄ uerificat ea que supposita fuer̄ quantū ad p̄ncipia m̄alia z diuidit in. d. in p̄ma uerificat q̄ suppositus est de nūo terminoz. in sc̄da cū dicit. L h̄ aut̄ manifeste. Iq̄ suppositū est de nūo p̄p̄onum. in p̄ma sic p̄. p̄o dat p̄on̄ in int̄tā q̄ ois fill's z dem̄fo sit per tres terminos tñ z h̄ est. L palā aut̄ zc. I. p̄o p̄onē positā p̄bat sic nullā rōc̄natio h̄re plura media ad eandē p̄onem ul' plures p̄ones est fill's vnus. Sed b̄is rōc̄natio h̄re plures terminos q̄z tres h̄et plura media ad eandē p̄onem uel plures p̄ones ergo nulla rōc̄natio h̄re plures terminos q̄z tres est fill's vnus. z ita patet q̄ fill's vnus tñ h̄et tres terminos. hui' rōnis p̄o manifestat maiorē sc̄do oñdit minorē teritio p̄o p̄onem. **C** Circa maiorē sic p̄. p̄mo ponit p̄mā p̄te eius in terminis manifestās dicēs q̄ si eadēz p̄o cōcludat per plura media nō erit ibi vnus fill's sed plures z intelligo per ista media. a. b. c. d. ubi non coīcat aliq̄ ista media nō p̄tinua ad eandē p̄onem. per ista p̄o. a. b. z. a. c. ubi coīcat eadē ista media p̄tinua ad eandē p̄onem z h̄ est. L nisi per alia zc. I. sc̄do ponit sc̄dam p̄te ei' in terminis manifestās dicēs. D. si. e. p̄ncipalis p̄o oñdat per. a. z. b. p̄missas p̄ncipales z utraq̄ p̄missarū oñdat per fill'm ul' altera per fill'm z altera per inductionē iā fuerint ibi mixte p̄ones nō erit fill's vnus sed plures z h̄ est. L aut rursus. I. ex h̄is igit̄ colligit̄ maior. s. q̄ nulla rōc̄natio h̄re plura media ad eandē p̄onem uel plures p̄ones est vnus fill's. 3. addit incidentaliter pp̄ dubitationem remouendā. D. si dicat fill's vnus ab aliquo pp̄ vnitatē illius p̄onē ultime h̄ mō pōt eē fill's vnus ex fill'o p̄ncipali z pro fill'is. uerūtū nō est sic vnus sicut p̄ncipalis fill's conitans ex duab' p̄ncipalib' p̄missis z h̄ est. L si aut̄ nō plures. I. z intelligo per. e. p̄onem. per. a. z. b. p̄ncipales p̄missas. **C** Conter oñdit minorē z p̄. sic. p̄mo dicit. q̄ si fill's h̄eat plures terminos trib' sit. e. p̄o hita per hos quatuor terminos. a. b. c. d. Si ergo ex h̄is aliqua fiat p̄o fill

logistice oportet aliqd̄ illoz ad alterā se h̄ere sicut totum ad partē. Oñsum est enim in p̄cedētū q̄ opz aliquaz eē ulem que se h̄et ut totū respectu alterius. Si igit̄. a. sic se h̄is ad. b. s. q̄ vnū sit ut totū z alterū ut ps. Ex h̄is duobus igit̄. s. a. b. copulās ad aliqd̄ mediū necio sequitur aliq̄ p̄o sicut patet ex p̄cedētib' z h̄ est. L sit enim. e. I. hito igit̄ q̄ aliqd̄ sequit̄ ex. a. b. **C** Conter dicit z p̄bat sic. p̄o dat talē diuisionē. si ex. a. b. aliqd̄ sequit̄. aut igit̄. e. aut alterū istoz duoz. c. d. aut aliqd̄ aliud ab h̄is z h̄ est. L ergo aut. e. I. sc̄do p̄sequit̄ diuidētia z diuidit in. d. q̄ p̄mo p̄sequit̄ p̄mū mēbrū: sc̄do secūdū z tertū/ simul: cū dicit. L si aut̄ ex. a. b. I. p̄sequit̄ ergo p̄mū sic. si ex. a. b. sequit̄. e. tunc. e. p̄ncipalis p̄o sequit̄ tñ ex h̄is simul. a. b. aut igit̄ ex. c. d. aliqd̄ sequit̄: aut nihil. si aut̄. c. d. se h̄eant sicut totum z pars z fiat ex h̄is fill'us. aut ex eis sequit̄. e. z tunc erūt plura media ad eandē p̄onem: q̄. e. fill'at per. a. b. z per. c. d. aut ex eis sequit̄. a. uel. b. z tūc erūt plures p̄ones q̄: ex. a. b. fill'at. e. z ex. c. d. fill'atur. a. uel. b. aut ex. c. d. sequat aliqd̄ aliud ab h̄is trib'. s. e. a. b. z tunc erūt plures fill'i oino incōiūcti z nō erūt. c. d. ad p̄positū. s. ad. e. si aut̄ ex. c. d. n̄l sequit̄ uane sumpta sūt nisi sumant per explanationē uel inductionē uel relationē uel iplicationē ita q̄ fuit p̄ter necia h̄ est p̄secutio p̄mī mēbrū p̄me diuisionis z plane dat in lra z hoc est. L z si. e. qdē ex. a. b. I. **C** Conter simul p̄sequit̄ alia duo mēbra p̄me diuisionis breuiter expediēs se. quia fill's est p̄secutio oium membrorū. Si enīz ex. a. b. sequit̄. c. uel. d. qd̄ fuit sc̄dm membrū tūc ex. c. d. aut sequit̄ aliqd̄ aut nihil. si nihil uane sūpta sunt z nihil ad p̄positū. si aliqd̄ aut ergo. e. z tūc sunt multe p̄ones. aut alterū istoz duoz. a. b. z sunt multe p̄ones. aut aliqd̄ aliud ab h̄is z erūt adhuc multe p̄ones. **O**ino s̄tr p̄sequēdū est tertū mēbrū. s. si def̄ q̄ ex. a. b. sequat aliqd̄ aliud ab h̄is trib'. e. c. d. p̄secutionez ergo amboz mēbroz breuiter inuit z h̄ est. L si aut̄. a. b. I. ex p̄dictis patet q̄ ois rōc̄natio h̄re plures terminos q̄z tres aut h̄et plura media ad eandē p̄onem uel plures p̄ones z h̄ est minor p̄ter infert p̄onem z h̄ est. L q̄re medium. I. **C** Dubitabit forte h̄ de eo qd̄ dicit̄ oem fill'm h̄ere tres terminos z tñ tres. uidet enim q̄ aliqs qdē fill's habeat pauciores. s. ex oppositis qui non h̄et nisi duos. sic nulla disciplina est studiosa ergo zc. Ad h̄ tot h̄et terminos entimema quot fill's s̄z aliqd̄ entimema sicut p̄uerfio tñ h̄z duos terminos ergo fill'us in quē reducit̄ tñ h̄et duos. Ad h̄ cum exigit̄ tres terminos aut p̄m s̄bam aut p̄m rōnē. si p̄m s̄bam patet istātia in p̄dictis. si p̄m rōnez sic v̄z q̄ ois fill's exigit̄ 4. q̄: due p̄p̄ones non sūt nisi q̄tuor terminis nūando eos p̄m rōnem. Ad oppo. s. q̄ h̄eat plures trib' p̄nt iduci tales rōnes. inductione in fill'm reducit̄: nullū tñ singulare auferēdo s̄z iductio h̄et plures terminos tribus q̄re z fill's in q̄z reducit̄. Ad h̄ ex. m̄ h̄et q̄tuor terminos sicut patet in fine hui' libri z reducit̄ in fill'm n̄l h̄il auferēdo. Et dicēdū q̄ fill's vnus tñ h̄et tres terminos z ad p̄o opposita dicēdū q̄ fill's exigit̄ tres terminos non p̄m s̄bam s̄mp s̄z p̄m rōnem z nō h̄et sic ois fill's quatuor terminos. terminus enī p̄m quē est maior extremitas ponit in nūm cū seipso p̄m q̄ est minor extremitas q̄stuz est de rōne figure fillogistice. alia enī est rō ei' hic z ibi p̄m n̄az figure. medi' aut̄ termin' nō ponit in nūm cū seipso s̄z iteret q̄stū est de rōne figure: z nec sortit̄ rōnes diūfas dico q̄stū ad n̄az figure. sic p̄ct' p̄tinuās duas lineas manet idē z nō nūiat in illis z sic p̄z r̄fio ad tria p̄o opposita Ad 2. opposita dicēdū q̄ iductio reducit̄ in fill'm nullū tñ auferēdo s̄z mltos terminos i vnū reducēdo oia singularia in vnū reducit̄ in fill'z. s̄l'r ex. m̄ cū sit ex q̄tuor terminis reducit̄ in fill'm vnū s̄z in duos ut p̄z in cap' de exēplo. **C** Conter forte dubitat de eo qd̄ ponit duos terminos ad signūdū mediū vnū cū dicit q̄ eadē p̄o p̄cludit per plura media ut p. a. b. c. d. me. enī est termin' vnus z nō plures. Et dicēdū q̄ nō loquit̄ de mediō p̄siderando iā

qđ est sz considerado ipm in rone medij: mediu aut i rone medij relone hēt ad duo extrema que qđe relones factunt sbaz duaz pponu. qre cū ponit duas lras p mediso vno figt duas relones medij ad duas extremitates q factiit duas ppones. **C** Adhuc forte dubitaret aliqs de eo qđ dicit ibi onddēdo minorē sue rōnis. supponit eni pūa a. b. c. d. eē qđ terminos z pnter dicit q ex. a. b. aliqd segt fi. a. z. b. se hēant sic totū z ps. h eni v: nihil eē / cū ex duo b' terminis nihil segt. sifr dicit q fi ex. a. b. aliqd segt aut g b. aut. c. ul. d. Qđ v: nihil eē / cū. c. z. d. sint termini z termin' vn' ex nullo sequat. Et dicēdū q nō logt h de terminis absolute: considerado tm id qđ est: sz ut est in ordina tione pponis. s. sbm aut ptū. vñ p oēm terminū intelligit terminū relatū ad aliū cū quo facti pponē: z ita ois terminus dat itelligē sbaz pponis. vñ cū dicit q ex. a. b. aliqd sequat. h est sbm q. a. z. b. sūt due extremitates copu late ad mediū vnum: z sic patet utrūq; questum.

h Ec aut manifestatio palam qm ex duab' pponib' z nō plurib' naz tres termini due sunt ppones: nisi assumant queadmodū in porib' dictū est ad pfectionē filloz. Manifestū igit qm in qua ofone fillica nō pares sunt ppones pter quas fit pctō pncipalis: qsdā eni pctō nū supioz necium esse p ppones: hec ofo nō sillogizavit aut plura necessarijs inter rogavit ad pctōnem.

C hic verificat qđ suppositū est de nūo pponū z di uidit in duas. in pma manifestat nūm pponū in se. in 2^a cū dicit. [sbm g pncipales.] manifestat idē in cōpatione ad terminos z ad pones. In p^a pte p^o ondit qđ itēdit. 2° ex h ondit correlariū. ondit aut intētū sic. Dis fillo fit ex trib' terminis. sed tres termini nō faciūt nisi duas ppo nes g ois fillo vnus hēt duas ppones. maior: hui' rōnis pmo an onsa est. pōne ponit in p^o cū dicit h aut. scdo ponit maiorē. z h est. [nā tres termini.] z itelligo q tres termini sūt ppones due mātr q: sūt tm mā. z addit q nō etiam plures qz due ppones nisi assumat aliquid cum pncipali fillo. sic si fiat pfillus. z h est. [nisi assumant.] **C** Contercludit correlariū z est q si plures ppones duab' accepte sint ad fillandū. h eni bñ pigit si assumat aliq ppo alicui' pfilli: si ita sit aut nō erit talis rōcinatio fillo aut plura interrogant pponib' pncipalib' / z uocat ppones pncipales z necias sic in 8° thopicoz maiorē z minorē pncipalis fillo z hec est. [manifestū igit.]

C Scdm ergo pncipales ppones sūptis fillis erit ois fillo. ex pponib' qđe parib'. ex terminis vno imparib'. vno eni plures sunt termini ppositionibus: erunt aut cō clusiones dimidietas ppositionum.

C Conter dat nūm pponū in cōpatione ad terminos z pō nes z h pmo in fillo vno p^o z simplr. 2° in fillo nō vno simplr cū dicit. [qñ aut p añfillos.] in p^a sic pcedit. p^o cōpat nūm pponū ad terminos dicēs q in fillo pncipali semp termini excedūt ppones. sūt eni ppones due. ter mini vno tres z h est. [sbm g.] 2° cōpat eas ad pones di cēs q in fillo pncipali 2° est medietas pponū z h est itel ligēduz q: se hēt in sbdupla pportione ad ppones. sunt enim ppones due z 2° vna. z h est. [erunt aut.]

C Qñ aut p añfillos pcludit aut per plura media nō pntinua ut. a. b. p. d. z multitudo qđez terminoz vno sifr supabit ppones.

vñ q p pncipales p pncipales filloz nūm vocat mōd' ois q nūm rōzin filloz gōm p.

aut eni extrisec' aut ad mediū ponet iter cidēs termin'. utroq; aut mō accidit vno min' eē iterualla qz terminos: ppones aut eāles sunt iteruallis: nō tm hec semp qđez pfecte erūt illi vno abūdātes sz pmutatim cū ppones qđe sunt pfecte abūdātes ter mini cū vno termini pfecti abūdātes ppo nes sifr eni cuz vno termino vna addit ppo vndecūq; addat termin'. Quare qm he qdem pfecte ille vno abūdātes erāt nece est transmutare eadē additione perfecta.

C Conter cōpat ppones ad terminos z pones in fillo non simplr vno z diuidit in duo. in p^a cōpat ad terminos. in 2^a ad pones cū dicit. [pones aut.] In pte p^o ondit siue on dere itēdit q eodē mō se hēt nūis terminoz ad nūz ppo nū. s. excedēdo sbm vnū in fillo nō simplr vno sic in fillo vno z pbat sic. p^o ponit pōne dicēs q siue fillatur aliqd coassumēdo pfillos siue fillet p multa media nō pntinua t. nō ad eadē pōne ordiata. sifr se hēbit nūis terminoz ad nūz pponū. sicut in fillo simplr vno. s. excedēdo in vno z h est. [qñ aut p añfillos.] 2° h ondit p hāc rōne i fillo nō simplr vno. aut accipit terminus extrisecus respectu terminoz pncipalis fillo. s. sup' maiorē ul' sb minore. aut ac cipit termin' intrisecus iter mediū z alterā extremitatē sz siue sic siue sic semp erūt ppones vno pauciores terminis. 2° h^o posita ē. p^o g ponit maiorē z h est. [aut eni extrise cus.] 2° minorē z h est. [utrūq; eni.] 3° remouet quan dā dubitationē iur' pdicta. Quia enim dixit q sifr se hēt nūis terminoz z pponū in fillo nō simplr vno posset ali qs putare q sic in fillo vno z ppones semp pares sunt termini aut ipares sic eēt in fillo semp nō simplr vno. z h remouet dicēs. q in h sifr se hēt sbm paritatē z ipartita tē q: additio vni' termini vnā addit pponē. vñ cū termi ni sint pares ppones sunt impares z econuerso. z h est. [non tamen semper.]

C Cōclones aut nō ampli' hēbūt eūdē oz dinē neq; ad terminos neq; ad ppones: vno eni termino addito pctōnes adiūgen tur vno pauciores pexistētib' terminis: ad solū eni ultimū nō facit cōclonē: ad alios aut oēs ut eis que sunt. a. b. c. adiaceat. d. statim: z pctōnes due adiacēt que ad. a. z que ad. b. sifr aut z in alijs. Si aut ad me diū itercidat eodē mō: ad vnū eni solū nō facit fillm: qre mōto plures pctōnes z ter minis erunt z ppositionibus.

C Conter cōpat ppones ad pones in fillo nō simplr vno z h facit in cōparado e2^o pones ad ppones z pcedit sic p^o dicit q nō sifr se hēt nūis pōnū ad terminos z ppones in fillo nō vno sic in fillo vno q: additio vno termino ter minis pncipali filli addunt none pones vno pauciores pexistētib' terminis z h est. [pones aut.] 2° h declarat z pcedit sic. p^o manifestat h accipiēdo terminum nouū extrisecus. 2° accipiēdo ipm intrisecus. extrisecus aut pōt accipi duplr. s. aut sb minore: aut sup' maiorē. sic g pncipa lis fillo. Dē. b. est. a. oē. c. est. b. g oē. c. est. a. z accipiat. d. sb. c. z p3 q addunt due noue pones. vna ad. b. alla ad a. Ad. b. c. sic oē. c. ē. b. oē. d. ē. c. g oē. d. est. b. Ad. a. sic oē c. ē. a. oē. d. est. c. g oē. d. ē. a. z h ē. [ad solū aut ultimū.] Ad hec accipiat nouus termin' sup' maiorē ut. d. sifr. a. z addit vna noua 2° ad. b. sic oē. a. est. d. oē. b. est. a. g oē

*ma o signum badi
sifr pncipales
pces qz eg vno
sifr pncipales
pces*

Non bene /

*b. est. d.
supra*

b. est. d. Alia aut ad. c. sic oē. a. est. d. oē. c. est. a. g. oē. c. ē. d. z illud figt ut ibi. | filr aut in alijs. | Est eni sic itelligēdū a. in alijs acceptioib⁹ extrinsecis sup̄ maiorē ul̄ sub me- dio. Conter manifestat idē accipiēdo intrinsec⁹. si eni iter a. z. b. accipiat. d. addentur due noue pōnes. vna que concludit. a. de. b. per. d. mediū sic. omne b. est. a. omne d. est. a. g. omne. b. est. a. alia que cōcludit. d. de. c. per. b. mediū sic oē. b. est. d. oē. c. est. b. g. oē. c. est. d. filr aut si po- nat terminus iter mediū z minorē extremitatē. si eni ac- ciptaf. d. iter. b. z. c. erit vna p^o noua pcludēs. b. de. c. per d. mediū z alia pcludēs. a. de. d. per. b. mediū. z hoc est. | si aut ad mediū. | Ipz igit q^o addito vno termino pnci- palis terminis filli siue intrinsecus siue extrinsecus addētur pōnes noue vno pauciores terminis p̄extitib⁹ q^o eadēz rō est in additiōe multoz terminoz successive z in addi- tiōe vnus z h̄ satis facile est ma^o in terminis resoluēdo ordinē terminoz in s̄ba. Ex h̄ijs aut pcludit q^o in sillo nō vno simpl̄ multo plures ptingit eē pōnes terminis z p pōnib⁹ z h̄ ē l. mlto plures. | C^o Dubitat h̄ de h̄ qd̄ dic- tres terminos facē duas ppōnes tot eni sunt termini in entit^o quot in sillo z ita tres z tm̄ vnica ppō. Et dicēdūz q^o lz vnica sit exp̄ssa p̄m p̄monē: tm̄ intellect^o nō admittit pōnē nisi coaccipiat alia ppōm ad minus intellectā: vñ lz nō sint ibi due ppōnes exp̄sse tm̄ ibi est mā duaz ppō num. C^o Conter forte dubitat de eo qd̄ dixit in sillo vno pōnē eē medietatē ppōnū. est eni aliqs filli vnus q pot in. d. pōnes sic p̄z ex p̄dictis. z ita aliqn̄ sunt tot pōnes quot z ppōnes in vno sillo. Et dicēdū q^o in oi sillo vno vna p^o seqt p^o z per illā alia. si alia seqt z de illa pōne lo- quitur. h̄. que p^o seqt z illa tm̄ vnica est. vñ lz in mixtiōe necij z ptingētis sequat duplex p^o aliqn̄ illa de tēte vna tm̄ p^o seqt sic p̄z ex p̄bitis ubi due sequuntur. C^o Conter dubitat de eo qd̄ dicit q^o semp̄ nūis ppōnum minor est nūo terminoz. In vno vñ q^o nō fit pncipalis termini. a. b. c. z iter. b. z. a. accipit. d. tā ḡ addite sunt due noue ppō- nes. i. oē. b. est. d. z oē. d. est. a. z p̄us fuerunt due qre ma- nēt q̄tuor z termini adhuc nō sunt nisi q̄tuor. Adhuc on̄ dif. a. c. p̄ per. b. mediū z deide eadē on̄dat per. d. medi- um z erūt tm̄ adhuc q̄tuor termini z q̄tuor ppōnes. S̄z dicet q^o sic accipiunt plura media p̄tinua eē ad eadē pō- nē: z nō accipiunt per plura media nō p̄tinua diuise pō- nes. z h̄ nō est h̄. logt eni ubi fuerūt plura ul̄ plura media nō p̄tinua. i. nō ad eadē pōnē sic p̄z iter. C^o S̄z tūc opponat accipiant eni tres termini diuisi a p̄orib⁹ ut e. f. g. z silles. e. de. g. per. f. mediuz z p̄z q^o tā in vniterfo q̄tuor sunt ppōnes z termini: qre nūis terminoz plusqz per vnū excedit nūm ppōnū z p̄z q^o dicta media sūt nō p̄tinua. C^o Et dicēdū ad h̄ q^o nō uocat h̄c h̄z. ppōnē nisi imediatā distatā duoz terminoz. vñ cū iter. a. z. b. accipiat. d. mediū tā corrupit vna p̄extitiū. ppōnuz z sit p^o z manet tm̄ vna illaz gūant eni due p̄misse noue ad huc erat vna z ita non sunt nisi tres ppōnes: s̄z q̄tuor ter- mini. Ad ultimū dicēdū q^o h̄z. nō logt de talī acceptio- ne terminoz ubi accipiunt filli diuisi penit^o nō coicātes s̄z loquit de medijs⁹ platis ad diuisas pōnes per additiō- nē vni^o termini ad terminos p̄extitētes alicui^o pncipalis filli: ut si b. c. accipiat. d. tā eni est fillare. b. ul̄. a. de. d. p. c. mediū z p̄us fillatū est. a. de. c. p. b. z sic sunt plura me- dia nō p̄tinua de qb⁹ logt h̄z. Notādū at̄ q^o p̄ an̄sillos figt h̄z. acceptio nē terminoz intrinsecus iter mediū z alte- ra extremitatē: sic eni accipiunt termini ad p̄sillos facie- dos p̄ media nō p̄tinua figt acceptio nē terminoz extrin- secus s̄b minore ul̄ sup̄ maiorē enim accipiunt termini ad diuisas pōnes faciēdas. C^o Adhuc solet queri quō vno termino addito addat tm̄ vna ppō. q^o si accipiatur terminus intrinsecus gūant due noue ppōnes sic p̄z ex p̄ cedētib⁹. Et dicēdū q^o itell^o est q^o nūis ppōnū auget in vno: addito termino nouo. C^o Adhuc forte dubitat de eo qd̄ dicit q^o addito termino extrinsecus ad solum ul̄

mū nō sit p^o. aut eni supponit s̄b ultimū pro maiore ex- tremitate aut pro minori aut pro utraqz. Et dicendūz q^o ultimū supponit s̄b pro altera extremitate ideterminate q^o cū addit termin^o extrinsecus sup̄ maiorē tūc ad ipam nō sit p^o. Quando autem addit s̄b minore est tunc ad ip- sam nō sit p^o. semp̄ eni ad illā extremitatē que proxima est termino intrinsecus assumpto nō sit noua p^o: s̄z ad reli- quā z ad mediū. C^o Ultimo dubitat de eo qd̄ dicit q^o cū sumit terminus intrinsecus ad vnū solūz tm̄ nō sit p^o. Si eni accipiat. d. iter. b. z. c. erit vna p^o addita pcludēs a. de. d. per. b. qre ad. a. addita est p^o alia aut p^o additur pcludēs. b. de. c. per. d. z ita addita est noua p^o ad. b. z. ad c. z ita nullus est terminus ad quē nō addit p^o. Et dicē- dū q^o itell^o p̄monis est q^o tot addunt noue pōnes quot fuerūt p̄extitētes termini excepto vno: z ita vult q^o p̄m nūm cuilibet termino respondeat noua p^o p̄ter vnū.

Noniam autem habemus de qui- bus sunt sillogismi z quales in vna quaqz figura z quot modis mon- strat: manifestus est z que ppositio facile z que difficile argumētabilis est: nā que in plurib⁹ figuris z per plures casus pcludit facilis: que aut in paucis z per pauciores difficilior argumentabilis. ergo affirma- tiua quidem vniuersalis per primā figu- ram tm̄ monstratur z per hanc vno mo- do: priuatiua v̄o z per primam z per me- diam: per p̄mā quidem vno mō: per me- diam aut dupliciter. Particularis autem affirmatiua per primā z per postremam. vno mō qd̄ per primā. tripliciter v̄o per postremā: priuatiua v̄o particularis in oi- bus figuris monstratur: uerum in p̄ma qd̄ dem semel: in media autem z postrema. in hac quidez dupliciter: in illa aut triplici- ter. Manifestum est igitur qm̄ vniuersalē affirmatiuam p̄stituere quidem difficilli- mū: destruere aut facillimū.

Postqz determinauit ḡnatiōē silloz z pncipta s̄bde z supposita. uerificauit in hac pre qd̄dā corre^m ex p̄cedētib⁹ manifestū on̄dit z p̄cedit sic. p^o pcludit illud dices q^o ex p̄cedētibus manifestus esse pp que ppō est facile ter- minabilis per sillogismū z que difficile z h̄ est. | qm̄ au- tem. | secūdo illud p̄tractat z uerificat. z diuidit in du- as. in prima cōparat pōnem vniuersalē affirmatiuam ad omnes alias penes facile in terminādo. in secūda cum dicit. | omnino aut. | cōparat pōnes vniuersales ad par- ticulares. In p̄ma on̄dit q^o vniuersalis affirmatiua diffi- cillima est omnū ad p̄struēdum z per p̄sequens facilli- ma ad destruēdum per hanc rōnem: p̄clu^o que in figu- ris pluribus z pluribus modis sillogizatur facillius cō- struitur z que paucioribus difficilior sed vniuersalis af- firmatiua tm̄ in vnica figura z vno eius modo sillogiza- tur omnes autēz alie in pluribus figuris z modis. ergo vltis affirmatiua difficilior cōstruet oibus alijs. z per cō- sequens facillius destruit. huius rationis p^o ponit maio- rē z hec est. | nā qui in plurib⁹. | 2° minorē z hec est. | ḡ affirmatiua. | 3° pcludit pōnē z hec est | manifestū igit. |

Quino autem est interimere vtilia qz particu- laria facilius. etenim si nulli z si alicui non

d. est. a.

No. bene.

No.

No. q^o qm̄ on̄dit h̄c q^o p̄tinua nō on̄dit tm̄ vna
 p̄tinua nō intelligit q^o acceptio om̄z p̄tinua vnus
 q^o p̄tinua vnus p̄tinua q^o p̄tinua vnus p̄tinua vnus
 p̄tinua in p̄tinua vnus p̄tinua vnus p̄tinua vnus
 on̄dit p̄tinua vnus p̄tinua vnus p̄tinua vnus
 p̄tinua vnus p̄tinua vnus p̄tinua vnus

No. q^o qm̄ on̄dit h̄c q^o p̄tinua nō on̄dit tm̄ vna
 p̄tinua nō intelligit q^o acceptio om̄z p̄tinua vnus
 q^o p̄tinua vnus p̄tinua q^o p̄tinua vnus p̄tinua vnus
 p̄tinua in p̄tinua vnus p̄tinua vnus p̄tinua vnus
 on̄dit p̄tinua vnus p̄tinua vnus p̄tinua vnus
 p̄tinua vnus p̄tinua vnus p̄tinua vnus

infir iterēptū est: hoz aut alicui quidē nō in oibus figuris monstrat: nulli aut in duabus. Eodē aut mō z in puatiuis: etenim z si oī z si alicui interēptū est: qd est ex principio: hoc autē fit in duab⁹ figuris: in p^{ri}cularib⁹ aut simplr: aut omni: aut nulli ostēdendum inesse.

Conter cōparat ules pōnes ad p^{ri}culares. z diuidit in duo. qz p^{ri}mo cōparat ea quo ad facile z difficile in terminādo. scdo penes ipam terminationē cū dicit. L oīno autem opz nō. p^{ri}ma in. d. qz p^{ri}mo cōparat ea penes facile z difficile in destruēdo. scdo penes facile z difficile in cōstruēdo cum dicit. L p^{ri}struētū aut. In p^{ri}ma pte ostēdit qz ules pōnes facilius est destruē qz p^{ri}culares: sic que plurib⁹ modis destruif pōt facili⁹ destruī qz que vnico mō: sed ules destruī pōt plurib⁹ modis qz tam per p^{ri}uarium qz per p^{ri}ductionē p^{ri}cularis aut vno mō. s. per contradi^{ct}oria. ules qz facili⁹ destruif qz p^{ri}cularis. huius rōnis p^{ri}mo ponit pōnem z h est. L oīno aut. L scdo minorem ita qz ponit p^{ri}mo p^{ri}ma partez minoris z declarat z h est. L eteniz si nulli. L scdo scda z h est. L in p^{ri}cularib⁹ at.

Construētū aut facilius est p^{ri}cularia: nā z in pluribus figuris z per plures casus.

Conter cōparat ules z p^{ri}culares pōnes z penes facile z difficile in p^{ri}struēdo: z dicit qz p^{ri}cularis facilius construi qz ules. sic illa facilius cōstruif que plurib⁹ figuris z plurib⁹ modis fillatur. sed p^{ri}cularis plurib⁹ modis z plurib⁹ figuris fillatur qz ules ergo p^{ri}cularis facili⁹ construi ules. h rōnis p^{ri}mo ponit pōnem z h est. L cōstruētū aut. L scdo minore z h est. L nā z in pluribus.

Quino aut oportet nō latere qm destruere quidē p^{ri}se inuicē est utia per p^{ri}cularia: z hoc per utia: p^{ri}struere aut nō est per p^{ri}cularia utia: per illa hō hec est: nā si omni z alicui simul: aut manifestuz qm destruere qz cōstruere facilius. Quomō ergo sit ois fillus z per quot terminos z p^{ri}pones: z qm mō se hntes ad inuicē. Amplius autē que p^{ri}pō in vnaquaqz figura: z que i plurib⁹ z que in pauciorib⁹ monstrat: palaz est ex hys que dicta sunt.

Conter cōparat pōnes ules z p^{ri}culares penes suā terminationē. s. penes p^{ri}structionē z destruictionē dices qz ule z p^{ri}culare mutuo sese interimūt sed nō mutuo sese p^{ri}struūt. ule enim p^{ri}struit p^{ri}culare z nō eoz. z ex hoc patet qz oīno facilius in hys destruē qz p^{ri}struē z h est. L oīno aut nō opz. p^{ri}nter breuiter epilogat oia a principio hita z h est. L quomō ergo sit ois fillus. L Dubitaret hic forte aliqs de eo qd vult ulem affirmatiuā eē difficultore alijs ad p^{ri}struēdū. videt enim qz equalis sit difficultas ad cōstruēdū ulem negatiuam. qz equalitas est p^{ri}culariū utrobiz: quare equalis difficultas ad cōstruēdū in eoz acceptione: sed acceptio oīum p^{ri}culariū est cōstructione ules quare equalis est difficultas in p^{ri}structione ules affirmatiue z negatiue. Et dicēdū qz p^{ri}mo ules pōt cōstrui per inductionē in p^{ri}cularib⁹ z sic est uerū qz opponit uel per fillm z sic intēdit hic hō. z sic facilius est cōstruē ulem negatiuā qz ulem affirmatiuā. L Sed nūc ulter⁹ forte dubitaret qre vniuersalis affirmatiua fit in vna figura fillatur cū ules negatiua fillatur in pluribus. Et dicēdū qz mediū in p^{ri}ma figura est sub maiore z sequitur si inferius inest alicui ulr sumpto qd supius inest eidē

quare si mediuz de minori affirmet sequit affirmatiua maioris de eodē ulr dico cum maior fuerit affirmatiua. z ideo in p^{ri}ma figura sequi pōt ules affirmatiua: ules aut negatiua sequi pōt in utraqz eo qz qm mediū z maior: extremitas sunt despata cuiusqz vnū inest ulr eides ulr nō inest reliquū. z ideo siue s^ubm siue p^{ri}dicatū maioris p^{ri}positionis ules negatiue infir minori extremitatē ulr sequitur remotio reliqui ab eodē ulr z ita p^{ri}cludet ules negatiua tam per p^{ri}ma qz per secūda. si enī affirmet s^ubm maioris p^{ri}ponis de minore extremitate fiet fillis in p^{ri}ma figura. si aut p^{ri}dicatuz fiet in scda. L Adhuc forte queret quare pluribus modis z figuris fillatur p^{ri}cularis p^{ri}mo qz ules. Et dicēdū qz rō hui⁹ p^{ri} respiciendo dispōm p^{ri}mis⁹ larū in omni figura. In p^{ri}ma enim z scda figura altera p^{ri}positione exite p^{ri}culari necesse est conclusionē esse p^{ri}cularem. In tertia autem necesse est oēm pōnem p^{ri}cularē. z causa istoz est p^{ri}us dicenda z ex hoc satis patet qz p^{ri}cularis per plures figuras z modos p^{ri}cludit qz ules. L Adhuc si querat quare negatiua p^{ri}cularis in pluribus fillatur qz affirmatiua p^{ri}cularis per supius habita patet rōis h est qz scda figura nō pōt pōnem affirmatiuā cuius causa dicta est p^{ri}us.

Quomō autē idonei erimus semp sillogizare ad p^{ri}positū z per quam viā sumemus: que circa vnūqz sunt p^{ri}ncipia dicēdū est nūc: nō enim solū oportet fortasse g^{ri}ationē p^{ri}siderare filloruz. sed z potentia hēre faciēdi/ oīum figit que sunt hec sunt talia: ut de nullo alio p^{ri}dicent uere ulr: ut cleon z callias z qd singulare z sensibile est: de hys aut alia: nam homo est aial z uterqz eoz est: alia hō ipa qdē de alijs p^{ri}dicant: de hys aut alia nō p^{ri}dicant: alia aut z ipa de alijs z alia de ipsis: ut hō de ballia z de hoie aial. Qm ergo quedā eoz que sunt de nullo nata sūt dici palā: nā sensibiliuz pene vnūqz est huiusmodi ut de nullo p^{ri}dicet: nisi ut p^{ri}mans: dicimus eniz albū illud socratē esse z uenies callias. qm aut in sursum p^{ri}gētib⁹ statur qnqz: rursūm dicem⁹ nūc aut sit hoc positū de hys: qz nō ē demonstrare p^{ri}dicatū aliqd nisi s^ubm opinionē. Sed hec de alijs: neqz singularia de alijs: sed alia de ipsis: que aut in medio sūt manifestū: qm utroqz mō p^{ri}gigit: nam z hec de alijs z alia de hys dicent: z pene rationes z p^{ri}siderationes sunt maxime de hys.

Postqz determinauit hō. ordinationē mediū respectu extremoz: hic intēdit de eius inuentione: z qz intēdit inuentionē mediū in quātū mediū est z eius ordinatio respectu extremoz est via in istā inuentionē. Ideo p^{ri}us de ordinatione determinauit qz de inuentione z fuit illa p^{ri}ma ps ante hanc scdam. aliter autē pōt dici z forte melius. s. qz hucusqz determinauit ex quibus z quibus sic. Ois fillis qd ptinet ad filloz g^{ri}ationē in hac pte determinat artē z potestatem faciēdi fillos: z patet ordo qz p^{ri}us est cognoscere ex quibus z qualibus fiet res qz habere artem faciēdi. frustra enim daret ars faciēdi eam: nisi sciret ex qb⁹ z ex quibus fieri deberet. hanc aut diuisionē significat

Præ

Præ

ut generalis p^{ri}ma

Præ qz ista est alia naturalis est hō

Præ

Præ qz ista est alia naturalis est hō
Præ qz ista est alia naturalis est hō
Præ qz ista est alia naturalis est hō
Præ qz ista est alia naturalis est hō
Præ qz ista est alia naturalis est hō
Præ qz ista est alia naturalis est hō
Præ qz ista est alia naturalis est hō
Præ qz ista est alia naturalis est hō
Præ qz ista est alia naturalis est hō
Præ qz ista est alia naturalis est hō

tam epilogus precedentium quam prohemium subsequentium. ars autem et potestas faciendi simile consistit in mediis sillogisticis inuentione: et ideo determinat hanc inuentionem mediis sillogisticis. Diuidit autem hec pars in prohemium et tractatum. in prohemio dat inuentionem dicens quod nunc dicendum per quam viam accipi possit medium ad esse problema terminandum. et dico medium sillogisticum: et est quod se habeant principia propria circa unumquodque genus et addit rationem habentem. et est quod non solum opus generationem filiorum cognoscere sed opus habere potestatem faciendi eos et in hoc non expressit signum predictam rationem et hec est. quod autem idoneum. Tractatus diuidit in. d. in prima determinat primum terminandi omne propositum secundum opinionem propriam. in 2^a cum dicit. quoniam diuisio per genera. remouet quadam viam non necessariam positam in ab alijs. Adhuc prima in. d. in prima determinat viam inueniendi coia primum. in secunda cum dicit. secundum singulum autem eorum. via sumendi propria. primum prima in. d. in prima determinat que et qualia sunt eligenda siue inspicenda ad omne propositum terminandum. in secunda cum dicit. palam autem quoniam tres terminos. Iohannes sufficiens artis sue manifestas quod ad hoc inspicendo et non ad aliam sit ois filis. primum enim in. d. in prima determinat ad que inspicendum est in secunda cum dicit. opus ergo propositiones. Iam qualia et quod se habita ordo patet in oibus. intendit igitur primo quod inspicendum sit ad medium et ponit sic. primum diuidit ea que sunt per ea que subiectunt tantummodo sicut sunt singularia et per ea que predicantur tamen ut generalissima: et per ea que subiectunt prout cuiusmodi sunt media et hec est. oibus igitur que sunt. secundo ista materia magis tractat et declarat dicens quod in diuiduuz non predicat nisi secundum accens nec de aliquo filatur sed alia de eorum generalissimum autem est in quo est status in sursum: et hoc supponendum est. in posterioribus autem ostendit et illud de alijs sillogisticis sed nihil de ipso nisi fuerit predicatus transcendens. Que autem in medio sunt et subiectunt et predicant et ad hoc inspicendo sic sequitur omnis sillogistica consideratio et dicit pene quia aliqui sunt extrema media in sillogismo: sed raro et hec est. quoniam ergo quedam.

oportet ergo proponere circa unumquodque sic sumere supponentem ipsum primum et definitiones et quecumque sunt propria rei: deinde ponit hec quecumque sequuntur rem et rursum que res sequitur et quecumque non contingunt eidem inesse: quibus autem ipsa non contingunt non sumendum eo quod conuertitur priuatiua: diuidenda autem sunt et eorum que sequuntur quecumque in eo quod quid est et que propria et quecumque ut accensia predicantur et horum que secundum opinionem et que secundum veritatem: quanto enim plurius talium abundauerit quis citius inueniet conclusiones: quando autem uerorum magis monstrabit.

Habito ad que inspicendum est quod ad media. prout quanta et quomodo se habentia inspicenda sunt et eligenda et hoc primum in ultimis non amplius ad diuisa proposita cum dicit. ostendit autem uolentibus. prima in. d. in prima determinat qualia et quomodo se habentia eligenda sunt generaliter. 2° spatium cum dicit opus autem eligere. in parte prima sic procedit. primo dicit quod proposita quoniam que de terminari inspicendum est que sunt queribilia sibi et pro cuiusmodi sunt definitiones et descriptiones: et adhuc considerandum autem et prout et antia et exnea siue repugnancia et signum modum accipiendi repugnancia dicens quod accepto illo quod rei non uest non opus quare illud cui res non inest quod illud est et rei non inest: ut patet ex querfione uis negatiue et hec est. opus ergo propones. secundo addit de sequentibus dicens: quod quedam sunt essentialia quedam accidentalia. et accidentalium que

dam sunt propria et quedam sunt coia. et coium quedam sunt secundum opinionem coia et quedam secundum ueritatem: et hoc est intelligendum quod quedam sequuntur frequenter et quedam semper. uel potest sic intelligi. quedam predictorum accidentalium quedam sequuntur secundum opinionem quantum ad constitutionem propositis probabilis. quedam secundum ueritatem: et quantum ad propositum demratiua faciendam et hec est. dicitur autem. tertio ponit rationem de predictis dicens quod oia habent sumenda sunt et consideranda quod quanto plura talium fuerit quis tanto citius in rationem ueniet: et quanto uertora fuerit hoc tanto efficacius concludet et hec est. quanto enim plurius.

oportet autem eligere non que sequuntur secundum quid: sed quecumque totam rem sequuntur ut non quod aliquis hominem: sed quod omnem hominem sequitur: per ules enim propositioes filius fit: quoniam ergo est indefinitum incertum: si uis est propositio: cum non definitus manifestum. Similiter autem eligendum et que ipsius sequuntur tota pro eandem causam. ipsius autem quod sequitur non est sumendum totus sequi. dico autem hominem esse omne animal. aut musicam omnem disciplinam. sed tamen simpliciter sequi quemadmodum et propositum etenim inuicem alterum et impossibile: ut omnem hominem esse omne animal: uel omnem iustitiam omne bonum. Sed cui prout est in illo omne dicit: quoniam autem ab aliquo prout: subiectus cui prout oportet sumere: que ule quidem sequuntur uel non sequuntur non eligendum in hijs. sumpta enim sunt in illis. Quecumque enim animal et hominem sequuntur et quecumque non insunt: similiter: que autem in uno quod sunt prope sumenda non extranea. Sunt enim quedam speciei propria propter genus: necesse enim est diuersis speciebus: quedam propria inesse: necesse autem ule eligendum quidem quod sequitur quod continetur: ut animal quod sequitur homo: necesse enim si hominem sequitur animal et hec oia sequi. prout uentiora autem hec sunt hominis electioni: sumenda autem sunt et que plerumque sequuntur et ad que sequuntur: nam problema ad que est plerumque filis ex propositionibus que plerumque aut oibus aut aliquibus. Sitis enim est unaqueque conclusio principis.

Conter determinat qualia et quomodo se habentia magis sunt eligenda et diuidit in. d. in prima dat inspectiones utiles ad inueniendum medium. in secunda cum dicit. amplius que omnium. remouet quadam inspectionem. prima in tres secundum quod documenta tria siue tres inspectiones. in prima parte docet. prima in specie est quod magis sunt eligenda antia prout et exnea uel quod particulariter: et procedit sic. primo dicit de proutibus: et dat causam quod filis sit semper ex una uel utraq: uel: et si accipiat prout indefinite uel particulariter dubio est an alia propositio sit uel uera: et ideo si contingat accipienda est prout uel et hec est. opus autem eligere. secundo dicit idem de antibus et propter eandem causam et similiter intelligendum est de exneis et hec est. filis eligendum. 3° incidenter adiungit quod signum ule ad sequens non est addendum: sed ad ans. quod si addat ad prout

Nota quia auctoritas quod sumitur in principio non est parum ad edictum. Sicut est in principio et in fine per plerumque in fine l. 10. 5.

est supfluous & sermo impossibilis: ut hic hō est oē aial & h
 est. l. ipm aut qd sequit.] Coñter dat altā inspectionē. s.
 q̄ antia p̄ntia & repugnātia p̄ntia & p̄ntiā magis sunt
 eligēda q̄ coia & remota circa quā sic p̄cedit. p̄o docet h
 penes p̄ntia & repugnātia dīcēs q̄ si p̄ntis siue repugnans
 sibi d̄z accipi nō accipiēdū est p̄ntis uel repugnans p̄dicati:
 q̄: utrūq; acceptū est in accipiēdo p̄dicatū de s̄bo eo q̄
 q̄cqd sequit uel repugnat p̄dicato & s̄bo & ideo eligēduz
 est p̄ntis uel repugnans p̄ntiū ipsi s̄bo qd sequit uel repu
 gnat ita s̄bo q̄ nō p̄to & hoc bñ p̄ntiā: multa enī sunt. p
 p̄ntia sp̄t p̄ter gen^o & h est. l. Qñ aut ab aliquo.] 2° docet
 hic de antecedētib^o dīcēs q̄ si debeat eligi aīns p̄dicati nō
 est sumēdū aīns sibi sed aliqd p̄ntiū aīns ad p̄dicatū ita q̄
 nō ad s̄bm. in h est q̄ accipit p̄dicatū de s̄bo sufficiēter
 acceptū est de oī ante ad s̄bz & h est. l. neg; aut ule.] p̄nt
 ter dat tertiā inspectionē & ē q̄ aliqui opz eligē aīntia p̄ntia
 & repugnātia ut frequēter fuit nūc q̄ p̄cto que est ut fre
 quēter per p̄pōnes que sunt ut frequēter hnt terminari
 q̄: opz alterā uel utraq; s̄bm p̄ntē s̄lem eē p̄nti & hēc est
 l. sumēda autem sunt.]

Amplius que oīum p̄sequētia sunt non eligēdū. nō enim erit filis ex istis ob quam cām in sequētibz erit manifestum.

Coñter remouet quādā inspectionē inutile dīcēs q̄ non
 eligēdū pro medio aliqd tale qd ad oīa sequit q̄: tali sū
 p̄to nō erūt filis sicut infra dīcēs. q̄: nō posset sibi esse di
 spositio nisi ex affirmatiua in scda figura & h est. l. Am
 plius que oīb^o zc.] Sed hic forte dubitaret aliquis
 q̄liter dīcēs. determinēt de iuētione cū iste liber dīcat de
 iudicio siue resolutorius. sed dīcēdū q̄ nō est ita de iudi
 cio qñ sit pro pte de iuētione nec ēt liber posterior: q̄: m
 plus est de iudicio circa fillm & demfationē q̄ de iuētio
 ne: iō liber iste & liber posterior dīcunt eē de iudicio cir
 ca fillm & demfationē sicut p̄z circa p̄ncipiū huius libri.
 Adhuc forte dubitabit q̄re dat artē iueniēdi mediuz
 & nō dat artē iueniēdi extrema cū oīa hēc sint ad fillz ne
 cessaria. Et dīcēdū q̄ qd p̄cedit inq̄sitionē & certificatio
 nē cū^o extrema sunt extrema p̄ntis termināde. In p̄i
 ma ergo q̄one habent extrema sed mediū opz iuestiga
 re ad certificādū vnū extremū de alio.] Adhuc dubi
 tabit quōd possit eē ars iuētūa mediōz. si enī ars h tradita
 doceat iuenire media. aut hēc ars inata est qd est contra
 dīcēs. aut acq̄sita & nūc per p̄nt^o artis p̄cedēta & nūc ars p̄
 cessit de qua fillis qd est. & ita erit ut uidet infinitas si ars
 sit mediōz iuētūa. dīcēdū q̄ ars iuētūa mediū est acq̄
 ta nec tñ per artē p̄cedētē sed per viā sensus & expimēti.
 ex h enim q̄ sensus p̄cepit uel intellect^o mediātē sensu &
 expimēto qd aīal hz oīa singularia p̄ntē a sensibili & sē
 sibile s̄m oīa singularia a corpe statim cognouit corpe in
 eē aīali s̄m oīa singularia per sensibile mediū & sic iuēta
 est regula que docet p̄struē ulem affirmatiuā. eodē mō
 est de alijs. sic ergo acq̄sita est ars ista & nō per artē p̄ce
 dētē sed per viā sensus & expimēti & sic supple sūt in vnū
 p̄ncipia oīum sciarū.] Coñter forte queret de dīctis in
 lra & p̄mo de hoc qd dīcēs q̄ tūdiuū nō p̄dicat nisi s̄m
 accēs. querit enim vñ est hoc qd s̄m accēs dīcēs p̄dica
 ri. Et dīcēdū q̄ oē qd p̄dicat forma est ei^o de quo p̄dica
 tas sicut uult dīcēs. in 8° p̄^o sue p̄hie. Individuū aut uilius
 est forma. vñ siue p̄dicēs de sup̄iori p̄ticulariter sic aliq̄
 hō ē for. siue de suo accēs sic albū ē for. siue quōcūq; ali
 ter nūq; est recta p̄dicatio neq; p̄p̄a: q̄re p̄dicatū non
 est forma sibi sed magis ecouerso & iō per accēs dīcēs p̄e
 dicatū & nō p̄se. ut pot dīcēs q̄ individuū p̄t p̄siderari mā
 liter uel formātr. māliter aut p̄sideratū est qdā cōposi
 tū ex mā & forma s̄balī circūscriptis accētib^o in ipso & sic
 dīcēs q̄ nō itelligit s̄m q̄ h^o siue hoc sit uerum siue nō
 nec aliter forma est nec de aliquo p̄dicat formātr aut cō
 sideratū est idē cōpositū sub accētialib^o dispōnib^o mediā

tibus qbus in cognitionē cadit & sic aliquo mō forma est
 l. q̄tū ad diffinitionē dīctarū accētialū.] Deinde forte
 queret de hoc qd dīcēs aliq̄ p̄ntia eē ut frequēter ut ut nūc
 cū tñ regula sit q̄ oē sel sequēs & semp sequit. Dicit etiā
 aliqd eē p̄ntis s̄m p̄tē cū tñ q̄cqd sequit ad. a. sequit ad oē
 p̄tētū sub. a. q̄ qd sequit ad p̄ntis sequit ad aīns: & ita om
 ne p̄ntis sequit totū aīns. Sicut dīcēs q̄ est p̄ntis s̄m op̄iones
 & s̄m vītate cū tñ oē p̄ntis uere itelligat in ante. & ita sequi
 tur s̄m vītate. De enim intellectu in aliquo uere seq̄t ex
 eo. Et dīcēdū ad hoc q̄ in tota ista arte accipit dīcēs. p̄ntis
 pro p̄dicato & aīns pro subiecto. & q̄: aliqñ ad fillandū su
 mēde sūt p̄pōnes ut nūc & aliqñ simplr ideo dīcēs aliq̄
 p̄ntis eē p̄ntis simplr & aliq̄ ut nūc. & q̄: aliqñ sumit p̄pō
 p̄ticularis & qñq; ulis iō dīcēs aliq̄ p̄ntis eē ut p̄tē & aliq̄
 p̄ntis eē s̄m totū. & q̄: aliqñ sumēda est p̄pō p̄babilis & ali
 qñ demfatiua dīcēs q̄ aliq̄ sequit s̄m op̄ionē: & aliq̄
 s̄m vītate.] Sed tūc querit q̄re magis noiat ea aīns &
 p̄ntis q̄ s̄bm & p̄dicatū. Et dīcēdū est q̄ hoc est q̄: p̄ntē
 istaz docet accipe p̄pōnes affirmatiuas & negatiuas ad
 q̄dēcūq; p̄positū. Iste aut itētiones s̄bm & p̄dicatū nō de
 terminat affirmationē & negationē nō p̄fundūt utraq;:
 iste aut itētiones aīns & p̄ntis determinat bitudinē vñ^o
 ad alterū sub affirmatione sicut iste itētiones extraneū &
 repugnans denotat bitudinē vñ^o ad alterū sub negōne:
 & ita iste itētiones sunt p̄uentiores hūc arti q̄z alie.
 Adhuc forte queret de eo qd dīcēs ad p̄ntis non est ad
 dēdū oē. uidet enim q̄ sic: cū oē ulr sit dispō ulis & ule p
 p̄tē p̄dicat & ēt in ulr negatiua p̄t addi ad p̄dicatū: ea
 dē uidet rōne q̄ s̄m in ulr affirmatiua addi possit ad p̄e
 dicatū. Adhuc queret q̄liter sit uerū qd dīcēs in li^o p
 yer^o. q̄ nulla est affirmatio in q̄ ule ulr p̄dicat: aut enī
 dīcēs nulla: & sic nec uidet in uera nec in falsa: aut qñ in
 falsa tñ. Et p̄t ad hoc qd dīcēs ibi nulla est zc. q̄: nō est
 aliq̄ uera. & hoc uidet dīcēs. hic satis exponē dīcēs q̄ ta
 lis additio facit supflūū sermonē & impossibilē. p̄t ergo
 p̄cedi q̄ oē p̄t addi ad p̄dicatū sed si affirmatiua est pro
 positio semp falsa ē p̄pō. hāc aut falsitate si supueniat ne
 gatio destruit: & iō manet uera negatiua p̄pō: & p̄pterea
 dīcēs q̄ ipm oē bñ p̄t addi p̄dicato negatiue p̄pōnis s̄z
 nō p̄dicato affirmatiue q̄: in affirmatiua facit talis addi
 tio falsitate: in negatiua remouet falsitas illa per negōne
 p̄t utraq; addi. alr aut dīcēs possit sed diligēt^o in lib^o p
 yer^o. Adhuc forte dubitabit aliq̄ q̄re dīcēs ipm oē
 additū ad p̄ntis supflūē cū tñ faciat intellectu diūsum ab
 eo qui p̄cessit ad h intuēti sermones diuersi ut diuersos
 repntēt intellectu. Adhuc q̄re dīcēs sermonē impossibilē
 Et dīcēdū q̄ h additio eius ad p̄dicatū nō supfluat quā
 tū ad aliqñ intellectu falsum repntādū supfluit quātuz
 ad sillogisticā p̄positionē que nō accipit omne nisi p̄pter
 dīcēs de omni qd non p̄t per omne additum p̄dicato &
 ideo oportet supfluere. facit etiā sermonē impossibilē:
 q̄: significat supius pro oībus cōnotatis inesse inferiori:
 & ita vñm dispatoz inesse alteri sicut patet cum dīcitur
 non esse omne aīal.

Construere autem uolētibus de aliquo toto eius quidē qd p̄struit inspiciedum ad subiecta de qbus ipsum dicit: de quo autem oportet predicari quecūq; hoc sequunt. Si enim aliqd horū sit idem necesse est alteruz alteri inesse. Si autem nō quoniā omni: sed quoniam alicui que sequit utrūq;. Si enī aliqd horuz idem necesse est alicui inesse: quādo autem nulli oportet inesse cui qdem oportet non inesse ad sequētia: quod autem oportet

Marginal notes in Latin script, including phrases like "Nō q̄ ad intellectum huiusmodi", "debeat sicut q̄ dicitur in p̄o", "dicitur intellectus subiectus pro oīe sequit", "p̄t utraq; addi", "alr aut dīcēs possit sed diligēt^o in lib^o p̄yer^o", "Adhuc forte dubitabit aliq̄ q̄re dīcēs ipm oē additū ad p̄ntis supflūē cū tñ faciat intellectu diūsum ab eo qui p̄cessit ad h intuēti sermones diuersi ut diuersos repntēt intellectu", "Adhuc q̄re dīcēs sermonē impossibilē", "Et dīcēdū q̄ h additio eius ad p̄dicatū nō supfluat quātuz ad aliqñ intellectu falsum repntādū supfluit quātuz ad sillogisticā p̄positionē que nō accipit omne nisi p̄pter dīcēs de omni qd non p̄t per omne additum p̄dicato & ideo oportet supfluere. facit etiā sermonē impossibilē: q̄: significat supius pro oībus cōnotatis inesse inferiori: & ita vñm dispatoz inesse alteri sicut patet cum dīcitur non esse omne aīal."

Nō q̄ ad intellectum huiusmodi debet sicut q̄ dicitur in p̄o dicitur intellectus subiectus pro oīe sequit p̄t utraq; addi

non singularis q̄ accipit sicut vñm dicitur in p̄o q̄ dicitur q̄ h additio eius ad p̄dicatū nō supfluat quātuz ad aliqñ intellectu falsum repntādū supfluit quātuz ad sillogisticā p̄positionē que nō accipit omne nisi p̄pter dīcēs de omni qd non p̄t per omne additum p̄dicato & ideo oportet supfluere. facit etiā sermonē impossibilē: q̄: significat supius pro oībus cōnotatis inesse inferiori: & ita vñm dispatoz inesse alteri sicut patet cum dīcitur non esse omne aīal.

non inesse: ad ea que non contingunt inesse eidem, aut conuersum cui quidem oportet non inesse ad ea que non contingunt inesse: quod non inesse ad consequentia nam sunt eadem alter utrum nulli contingit alterum alteri inesse fit enim quandoque quidem in prima figura syllogismus quandoque autem in media. Si autem alicui non inesse cui quidem oportet non inesse quibus non est. Quod non inesse que non possibile est eidem inesse. Si enim aliquod horum sit idem necesse est alicui non inesse.

In hac parte determinat quælia et quod sunt inspicienda in speciali applicatio sua arte ad unumquodque propositum et diuiditur quæ primo determinat h. 2° quandam idoneitatem assignat circa medium uel affirmatiue cum dicit. **O**portet autem et sequentium. **P**rima in duas. in prima parte procedit narratio. in 2^a exemplificatio cum dicit. **M**agis autem fortasse. **I**n prima dat quæque regulas ad inueniendum medium ad omne propositum siue sit uel siue sit particulare siue affirmatiuum siue negatiuum. **P**rima deseruit uel omni affirmatiue et c. si idem sit antecedens predicati et non sibi illud erit medium ad construendum predicatum de se uel et h. est. **C**onstruere autem uolentibus. **1^a** regula deseruit particulari omni affirmatiue et c. si idem sit antecedens predicati et non sibi illud erit medium ad concludendum de se particulariter et h. est. **P**rima autem et c. **T**ertia et quarta docent syllogizare uel negatiua quæ non potest esse quæ si idem sit extraneum predicato et non sibi illud erit medium concludendi uel negatiua et h. per primam figuram et per primam scilicet. alia est quæ si idem sit non predicato et repugnans sebo illud erit medium syllogizandi uel negatiua per secundum secundum et h. est. **Q**uando autem nulli oportet. **I**ntelligo hic de modo loquendi quod uocat ipse se in negatiue pro positionis cui oportet non inesse predicatum autem eiusdem quod oportet non inesse. **Q**uinta regula est quæ ad syllogizandum particularem negatiuam et c. si idem sit antecedens sibi et repugnans predicato syllogizabit per illud particularis negatiua et h. est. **S**i autem alicui.

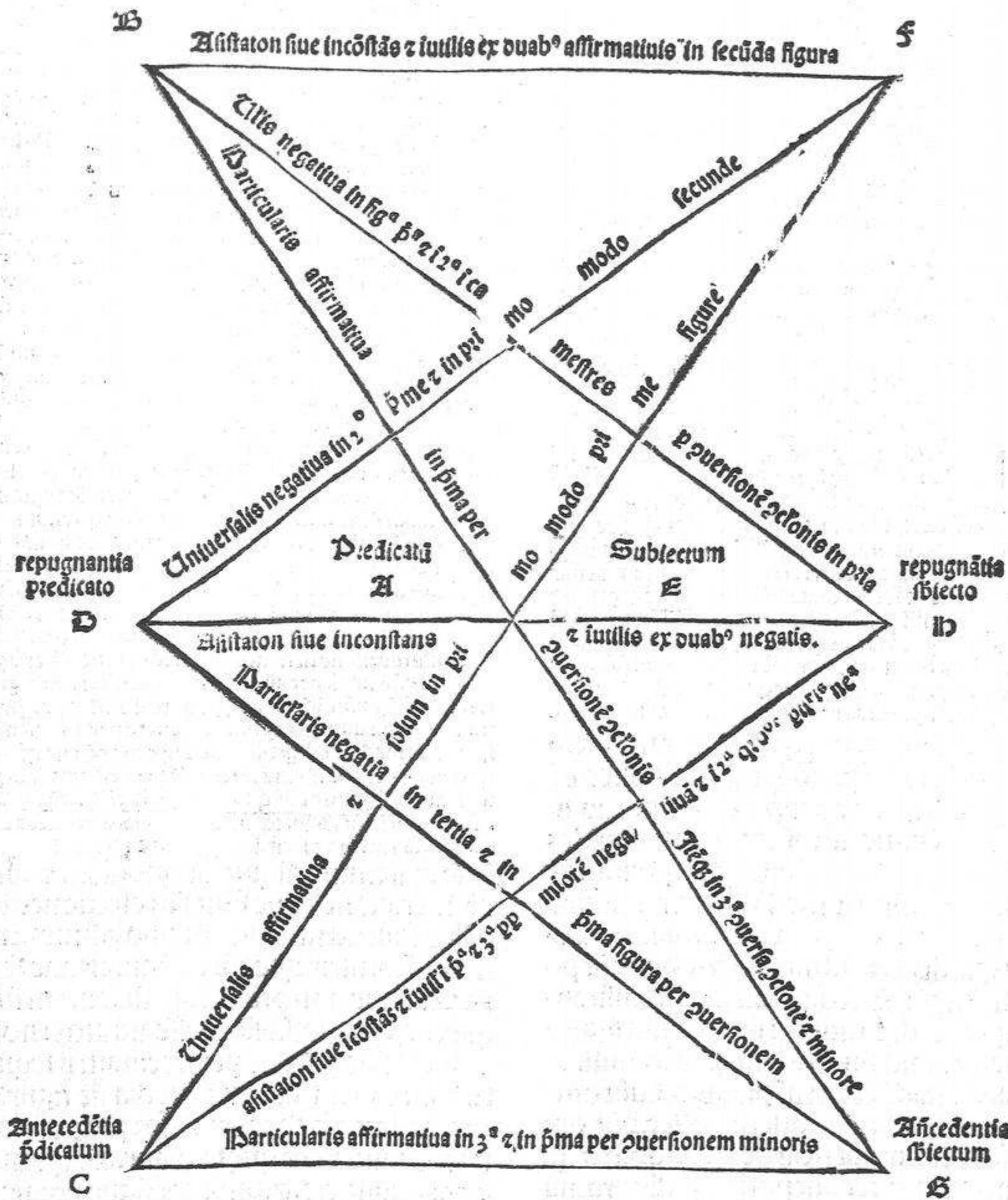
Magis autem fortasse erit sic unumquodque eorum que dicta sunt: manifestum sunt enim sequentia. a. quidem in quibus. b. quibus autem ipsum: sequitur in quibus. c. que autem non contingit ei inesse in quibus. d. **R**ursum autem ipsi. e. que quidem insunt in quibus. f. quibus autem ipsum sequitur in quibus. g. que autem non contingit ei inesse: in quibus. h. **S**i ergo idem erit aliquod eorum que sunt. f. necesse est. a. omni e. inesse. nam. f. quidem omni. e. c. autem omni. a. quare omni. e. inest. a. **S**i autem. c. et g. idem: necesse est alicui. e. inesse. a. nam id quod est. c. a. idem quod est. g. e. omne sequitur. **S**i autem. f. et d. sint idem: nulli. d. inerit. a. ex profillo. quonia enim conuertit per uatiua et f. ei quod est. d. idem nulli. f. inerit. a. f. autem omni. e. **R**ursum si. b. et h. idem nulli. e. inerit. a. nam. b. a. quæ omni ei autem quod est. e. nulli inerit. idem enim erat ei quod est. b. b. h. autem nulli. e. inerit. **S**i autem. d. et g. idem. a. alicui. c. non inerit nam ei quod est. g. non in-

erit quonia necque. d. g. aut sub. e. est quære alicui. e. non inerit. a. **S**i autem ei quod est. g. sit. b. idem conuerso modo erit syllogismus. nam. g. inerit. a. omni nam. b. ei quod est. a. e. autem ei quod est. b. idem enim erat. g. a. aut ei quod est. e. omni quidem non necessarium ei inesse alicui autem necessarium eo quod conuertat uniuersale predicatum in particulare. manifestum ergo quonia ad predicta perspiciendum in una quacumque questione per hec enim omni syllogismus.

Consequenter has regulas explanat in terminis et procedit sic. **P**rimo instituit terminos ponens. a. predicatum et eius nona. b. eius antecedentia. c. repugnata siue extranea. d. e. autem ponit se in omnia ipsum. f. antecedentia. g. extranea h. et h. est. **M**agis autem fortasse. **S**ecundo regulas in his terminis explanat et primo primam dicens quod si idem fuerit. c. et f. i. antecedens predicati et consequens sibi per illud syllogizari potest. a. de. e. uniuersaliter quod patet per se quod omne. c. f. est. a. omne. e. est. c. f. ergo omne. c. e. a. et h. est. **S**i ergo idem erit. **S**ecundo explanat secundam regulam dicens quod si. c. et g. sint idem que sunt antecedentia sibi et predicati per illud concludit aliquod. e. esse. a. quod patet quod omne. c. g. est. a. omne. c. g. est. e. ergo aliquod. e. est. a. et h. est. **N**am. c. et g. **T**ertio explanat tertiam dicens quod si. f. sit idem. f. extraneum predicati et non sibi syllogizabit per illud nullum. e. esse. a. per primum secundum sic nullum. a. est. d. omne. f. est. d. ergo nullum. f. est. a. sed si nullum. f. est. a. et omne. e. est. **S**i nullum. e. est. a. h. sit profillo syllogismus in secunda. si autem conuertat maior sic nullum. d. est. a. et h. fiat maior profillo syllogismi sit tunc syllogismus in prima figura. eodem modo syllogizari potest idem per unum syllogismum in secundo primo uel in primo secunde. si. d. f. ponat terminus unum. **E**t dicendum quod per hoc quod dicit nullum. e. esse. a. syllogizari ex profillo non intendit quod in ostensionibus aliarum regularum et conclusionum non fiat profillo syllogismus quod h. falsum. sed intendit per h. quod non fillatur in prima figura per hac regulam immediate sed per conuersionem huius. nullum. a. est. d. et h. significans quod prius dici habet nullum. a. est. d. et non ita proprie et conuerso. d. enim cum sit tanquam proprietatis ipsius. a. magis debet remoueri ab. a. quam conuerso. potest tamen conuerso dici per conuersionem ut dicat nullum. d. est. a. et ita non fit talis syllogismus in prima figura immediate sed mediante dicta conuersione et ideo dicit nullum. e. est. a. ex profillo syllogismo et h. est. **S**i autem. f. et d. **Q**uarto declarat quartam regulam per quam concludit in secundo secunde principaliter et patet per predicta. et h. est. **R**ursum si. b. et h. **Q**uinto declarat ultimam et patet et h. est. **S**i autem. d. et g. **I**n fine autem ponit nouam regulam ad syllogizandum particularem affirmatiuam indirecte in prima figura et est si fuerit idem antecedens sibi et non predicati syllogizabit per h. aliquod. e. esse. a. indirecte per conuersionem primum uniuersalis affirmatiue que directe sequitur sic omne. b. g. est. e. omne. a. est. b. g. ergo aliquod. e. est. a. directe enim sequitur quod omne. a. sit. e. sed conuertit conclusio et h. est. **S**i autem. ei quod est. g. **C**onsequenter concludit ex his correlatiuum quod cum inspiciendum sit ad ea per que fit omnis syllogismus huiusmodi autem sint antecedentia nona extranea sibi et predicati quod adhuc inspiciendum est ad omne propositum terminandum et hoc est. **M**anifestum autem quonia. **D**escribit autem **A**lexander figuram faciens nouem combinationes antecedentium et consequentium extraneorum quare tres inutiles sunt sicut infra patebit. sex autem utiles de quibus patet in predictis et plana est sua descriptio per prehabita.

Sequentia predicatum

Sequentia subiectum

C Opz aut z pntiū z qb⁹ pns est ad pma z ulia maxime ispicē ut q. e. qdez magis ad k. f. q̄ ad. f. solū. a. aut magis ad. k. c. q̄ ad c. soluz. Si enim ei qd est. f. k. iest. a. z ei qd est. f. z. e. inest. Si aut huic nō pns est possi bile est. a. seq ei qd est. f. Sitr aut z in qbus idem seqtur cōsiderādum. nam si primis z eis que sub ipsis sunt sequit. Si aut non his: his que sub ipsis sunt contingit.

C Cōsequēter assignat quādam idoneitatē circa medium ulis affirmatiue dīcēs q̄ si debeat accipi pns ad sbm dū nō sit aīs ad p̄dicatū. eligēdū est maxime uls oīum anti/ um q̄ qd qdē ppingus est ipso p̄to eadē causa qua pns

intelligo aut q. r. f. sit pns ipius. e. pns per. f. pns vnus cōe per. r. c. autez aīs ad. a. cois per. c. aīs vnus cōe z h est. L opz aut z sequētū. Illic forte dubitabit cū in gna/ tione filloz diuersam dederit artē circa illas de inesse z il las de mō. q̄re nō sim⁹ facit hic in medtoz inuētione. Et dicendū q̄ h est qz oēs filli originalr gñant ab eo qd est dīci de oī z de nullo que diuersificant in illis de inesse z de mō. puerfio aut que p̄ficat fillos imp̄fectos alia z alia est in illis de inesse z de mō p̄. z ideo necesse fuit tbi di/ uersam artē dare pro pte circa fillos de inesse z fillos de mō. ars aut inueniēdi medīa nullā mām respicit nec re/ spicit diuersitatē per mām diuersam. Quia in omni ma/ teria est inuenire antecedētia cōsequētia z repugnantia siue extranea ad terminādū ppositū semp eodez modo se habētia z ita h ars cois est tam illis de inesse q̄ illis de modo. **C** Adhuc forte quere f q̄re plures sunt regule

ad terminādū uſem negatiuā z vnica ad terminādū vni
 uerſalē affirmatiuā. z dici pōt q̄ ratio huius eſt q̄ vniū/
 ſalis affirmatiua cōſtruit per aliqd̄ utriq̄ extremorum
 pueniēs ulter que q̄dem necesse eſt eē mediū pōne. uſis
 aut negatiua p̄cludit p̄ mediū vni extremoz pueniēs. z
 ab alio differēs z h̄ ulr ſed h̄ differētia z puenientia pōt
 alternatim eſſe reſpectu ſbi z predicati aut econuerſo: z
 ſm h̄ assignant due regule. z h̄ facit uſis comparatio me
 diū ad extrema cū negatione. ¶ Adhuc forte queret q̄
 re nō ponit regulā ad p̄cludēdū particularē affirmatiuā nī
 ſi in tertia figura cū tñ p̄cludi poſſit in p̄ma. Et dicēdū q̄
 regula quā ponit ſufficit ad p̄cludēdū eā tā in p̄ma q̄ in
 tertia. z nō opz nīſi minorē p̄tē. Eodē mō opponi pōt
 de particulari negatiua que per oēs figuras p̄cludit ſoluz
 tñ ponit regulā ad p̄cludēdū eā in tertia figura. Et dicen
 dū q̄ illa ſufficit ad ſillandū illā ubiq̄. de 3ª enim figura
 fit p̄ p̄ſa minore. z 2^a p̄ſa utraq̄. ¶ Adhuc forte du
 bitaret aliqs de terminis quos ponit. mediū enim vnuz
 eſt q̄re iſpectio mediū dz eē aliqd̄ vnū ſicut dicitur iſerit^o ſed
 in terminis ſuis docet iſpicē ad multa z eligē multa pro
 medio q̄ docet ſumē. f. g. c. ad ſillandū oē. e. e. a. Et dicē
 dū q̄ docet iſpicē ad vnū h̄ rē z ſm rōnē z compatiōnē
 ad multa. q̄ ſi idē fuerit. f. z. c. ſillat oē. e. e. a. z alr non. z
 ita pueniēs eſt ei^o iſpectio. ¶ Conter dubitabit de ido
 neitate quā ponit in fine q̄ ſup^o docuit ſumē p̄ns ſbi p
 ximū z p̄p̄iū. nūc aut docet accipe p̄ns ſbi uſe maxime
 z remouit ita videt repugnantia docē. Et dōm q̄ ſup^o
 docuit p̄ns. a. ſbi absolute z in compando illud p̄ns ad
 p̄dicatū ita. f. q̄ nō ſit p̄ns p̄dicati dz eniz ita p̄ſeg ſm q̄
 nō p̄tū. h̄ aut docet accipe p̄ns ſbi q̄ ſit aīſ ad p̄dicatū
 z nō dicit repugnantia: q̄ p̄ns loquit de p̄ntib^o ulr poſtea
 vō de p̄ntib^o: que eadē manētia cōſegf ad aīū ad p̄tū.

Alam autem quoniā per tres ter
 minos z per duas p̄poſitiones cō
 ſideratio: z per p̄dictas figuras ſil
 logiſmi oēs: monſtrat enim omni quidez
 e. in eē. a. quādo ei q̄d eſt. c. z ei q̄d eſt. f. idē
 ſumit: hoc aut erit medium: extremitates
 aut. e. z. a. ſit enim prima figura: alicui au
 tem quādo. c. z. g. ſumit idem. hec aut po
 ſtrema figura: mediuz aut ſit. c. g. nulli au
 tez quādo. d. z. f. idem: ſit aut p̄ma figura
 z media: nam p̄ma q̄dem quādo nulli in
 eſt. a. Siquidē cōuertit p̄uatiua. f. aut om
 ni. e. media aut. d. a. q̄dem nulli. e. aut om
 ni in eſt. Alicui aut nō in eē: quando. d. z. g.
 idem fuerint: hec aut poſtrema figura. nā
 a. q̄dem nulli. g. in eſt. e. vō omni. g. ma
 niſtū eſt ergo: quoniā per p̄dictas figu
 ras oēs ſilli: z quoniā non eligēdum: que
 ſunt oibus cōſequētia: eo q̄ nullus fiat ſil
 logiſmus ex ipſis. Nam cōſtruere quidez
 oino: nō erat ex ſequētib^o: p̄uare aut nō
 cōtingit per ea que oibus cōſequētia ſunt
 oportet enim huic q̄dem in eſſe huic q̄dez
 non in eſſe.

Data arte iueniēdi mediū ad vnū q̄d q̄ p̄poſituz in hac
 pte oſtēdit ei^o ſufficiētā. z oſtēdit q̄ ois ſill^o ſit ad dicta
 p̄n^o iſpicēdo: z nō ad alia. z diuidit in. d. in p̄^o oſtēdit q̄
 ois ſill^o ſit per dicta p̄n^o. In 2° cū dicitur manifeſtū ergo

manifeſtat q̄ nullus ſill^o ſit per alia. p̄^o in. d. in p̄^o oſten
 dit q̄ ois ſill^o ſiue mō ſit per dicta p̄n^o. in 2° cū dicitur. eo
 dē aut mō z in neciūs. Joſtēdit idē de ſillo qui eſt cū mō
 p̄^o in. d. in p̄^o oſtēdit q̄ ois ſill^o oſtēſiū ſit per dicta p̄n^o.
 in 2° q̄ ois ſill^o ex p̄poſeſi eſt per dicta artē ſbi 2°. ¶ Eo
 dē aut mō z qui ad ip̄oſſibile. ¶ p̄^o in duas. in p̄ma oſtēdit
 q̄d dictū eſt de ſillo oſtēſiūo penes ſex utiles iſpectiones
 in 2° cū dicitur. ¶ manifeſtū aut q̄m z alie. Joſtēdit q̄ nō ſūt
 iſpectiones alie utiles. p̄^o h̄t p̄ncipale z icidēs in p̄nci
 pali oſtēdit q̄ ois ſill^o oſtēſiū ſit in aliq̄ triū figurarū p
 p̄n^o dicta ſic: ad oēm ſill^o factū in trib^o terminis z duabus
 p̄poſitib^o ſufficiūt p̄dicta p̄n^o. ſed ois ſill^o oſtēſiū ſit in
 aliq̄ figura per tres terminos z duas p̄poſes. ḡ ad oēm
 ſill^o oſtēſiū ſufficiūt p̄dicta p̄n^o. hui^o rōnis p̄^o ſigt ma
 iorē z h̄ eſt. ¶ palā aut q̄m. ¶ 2° minorē z h̄ eſt. ¶ z per p̄di
 ctas. ¶ z cū dicit oēs ſilli itelligēdū eſt h̄ de oſtēſiūo. 3°
 maiorē declarat q̄ſi per iductionē z p̄cedit ſic. p̄^o manife
 ſtat q̄ ſi debeat ſillari uſis affirmatiua h̄ erit per p̄maz ſi
 gurā in p̄poſitib^o duab^o z trib^o terminis: q̄ aīſ p̄dicati z
 p̄ns ſbi ſūt vnū mediū z h̄ eſt q̄d dicitur. moſtraſt enī. ¶ 2°
 declarat idē de particulari affirmatiua z p̄z z h̄ eſt. ¶ alicui
 aut. ¶ 3° manifeſtat idē de uſi negatiua q̄ ſi debeat p̄clu
 di nullū. e. e. a. per mediū. d. f. h̄ pōt eē per ſcdaz figuraz
 ſic nullū. a. eſt. d. f. oē. e. eſt. d. f. ergo nullū. e. eſt. a. ul^o per
 p̄mā figurā ſi p̄tat maior z ſignificat ſbi ſicut ſignifica
 uit in p̄cedentib^o. q̄d p̄ns h̄t remouē. d. ab. a. q̄ e^o. ita
 q̄ nō imediate ſit iſte ſill^o. ſ. per p̄mā figurā ſed mediāte
 p̄uſione maioris. z h̄ eſt. ¶ nullū vō q̄m. d. ¶ 4° manifeſtat
 idē de particulari negatiua. p̄z z h̄ eſt. ¶ alicui aut nō in eē. ¶
 5° ex iſta iductione iſert minorē dicēs manifeſtū eſſe q̄
 ois ſill^o oſtēſiū ſit per aliquā triū figurarū: in trib^o figu
 ris. z duab^o p̄poſitib^o. z h̄ eſt. ¶ manifeſtū eſt ergo. ¶ ſeg
 tur incidēs in quo iuxta p̄bita remouet quādā iutilem i
 ſpectionē mediū z eſt. q̄ nō dz fieri iſpectio ad tale q̄d ſe
 quit oia. z per tale mediū nō ſequit p̄cto affirmatiua ga
 nō ſequit ſi ſupius de aliquo dz ulr q̄ iſerit^o dicat de eo
 dē. nec ēi p̄cto negatiua: q̄ neutra p̄miſſarū negatiua eſt
 accepto tali medio z h̄ eſt. ¶ z q̄m non eligēdū. ¶

Manifeſtum eſt autem quoniam z alie
 cōſiderationes que ſunt ſm electiones in
 utiles ſunt ad faciendum ſillogiſmum: ut
 ſi ſequētia utrinq̄ eadem ſint: aut que ſeg
 tur. a. z que non p̄tigit. e. in eſſe: aut rursuz
 quecūq̄ vō poſſibile in eſſe utrinq̄: non
 enim ſit ſillogiſmus per hec: nam ſi ſequē
 tia ſunt eadem ut. b. z. f. media ſit figura:
 predicatiuas habens utraſq̄ p̄poſitio
 nes. Si autem ea que ſequitur. a. z que nō
 contingunt. c. z. b. p̄ma erit figura: p̄uati
 uam habens eam que eſt ad minorem ex
 tremiſatem p̄poſitionem. Si autēz que
 cūq̄ non contingit utrinq̄ ut. d. z. b. p̄ua
 tiue utreq̄ p̄poſitiones: uel in prima: ul^o
 in media figura: ſic autem nullo modo ſit
 ſillogiſmus.

Poſt q̄z oſtēderat q̄ dēs ſilli oſtēſiū ſūt per p̄ncipia di
 cta ſm iſpectiones utiles. h̄ oſtēdit q̄ nō ſunt alie inſpe
 ctiones utiles. z diuidit in. d. in p̄^o remouet tres iſpectio
 nes penit^o iuitiles. in 2° cū dicitur. palā aut z que eadēz. ¶
 remouet duas iſpectiones que quodā mō utiles ſunt ſed
 nō pueniētes. In p̄ma p̄cedit ſic. p̄mo nūat tres iſpectio
 nes oino inuitiles. z eſt p̄ma. Si p̄ns ſbi z predicati fue
 rit idem. ſecūda ſi antecedens predicati z extraneum ſbi

sint idē. tertia si extraneū utriusq; fuerit idē z h est. l. ma-
nifestū aut. Jicdo dat cas inutilitatis eoz dices q; pma
inutilis q; hm ea accipiunt ambe pmissē affirmatiue. in
2^a figura 2^a est inutilis q; hm ea accipit minor negatiua i
p^a figura. 3^a est q; hm ea accipiunt ambe ppōnes negati-
ue iue i 2^a figura siue in p^a z h est. l. nō enī fit fillis.]

C Palam autē q; z que eadē sumēdū hm
p̄siderationē z nō que diuersa p̄traria: p̄-
mū qdē: qm̄ mediū gr̄a inspectio: medium
aut nō diuersum: sed oportet idē sumere.
Deinde z in qbus accidit fieri fillm eo q;
sumant p̄traria: aut nō cōtingētia eidē in eē
in p̄dictos omnes reducēt modos: ut si
b. z. f. sint p̄traria: aut nō cōtingētia eidez
in eē: erit enim his sumptis fillis: quoniam
nulli. c. in erit. a. sed nō ex ipsis s̄ ex p̄redi-
cto modo. nam. b. a. qdē omni. e. nō nul-
li ierit: quare necesse est idē esse. b. alicui. h.
Rursum si. b. z. g. nō cōtingat eidē inesse:
quoniā alicui. e. nō in erit. a. nam sic media
erit figura: nam. b. a. qdē omni. g. nō nul-
li in erit: quare necesse est. b. idē eē alicui eo-
rum que sunt. b. nā non cōtingere. b. z. g. ei-
dem in eē nihil differt: aut. b. alicui. h. idēz
esse: oia enim sumpta que nō cōtingit. e. in-
esse. Manifestū ergo quoniā ex istis qdēz
inspectionibus nullus fit fillus: necesse est
aut si. b. z. f. sint cōtraria: idē eē. b. alicui. h.
z per hec fieri fillm. Accidit ergo sic inspi-
ciētibus cōsiderare aliā viam necessarias:
eo q; quandoq; latet idēitas eorum que
sunt. b. z. h.

C Conter remouet duas inspectiones quodā mō utiles s̄
nō p̄ueniētes. z est p^a si p̄ns p̄dicati z p̄ns s̄bi p̄ria fuerit
siue exnea pōt fillari ulis negatiua. 2ª est si p̄ns p̄dicati z
aīns s̄bi fuerint p̄ria pōt fillari p̄ticularis negatiua. has ḡ
inspectiones remouet per duas rōnes q̄rū p̄ma talis est.
Dis inspectio p̄ueniēs est ad aliqd vñū. s̄ dicte inspectōes
nō sūt ad aliqd vñū ergo nō sunt p̄ueniētes. hui^o rōnis
p^o ponit mediū z h est. l. palā aut.] 2° ostēdit illud sic in-
spectio in ista arte est ad mediū: sed mediū est vñū z nō
plura: q̄re inspectio p̄ueniēs est ad vñū. hui^o rōnis ponit
maiorē z minorē z h est. l. p^m qdē.] 2° rō est talis acce-
ptis p̄rijs p̄dicato mō nō fit fillis nisi alterū p̄rioz sit p̄ns
p̄dicati z exneū s̄bi. s̄z acceptione p̄ria p̄dicato mō p̄tingit
latē utrū alterū p̄riū sit p̄ns p̄dicati z exneū s̄bi ḡ accipi-
entē p̄ria p̄dicato mō p̄tingit latē utrū fiat fillis uel nō. q̄re
talis inspectio p̄rioz nō fit p̄ueniēs. huius rōnis p^o signat
maiorē cū sua ostēsiōne. 2° infert p̄conē cōsignādo. mi-
norē cū dicit mediū ergo. s̄ḡt aut maiorē cū dicit. l. Dei-
de z qbus.] Deinde ostēdit eā p^o quātū ad p̄mā duarū
inspectionū. 2° quātū ad sc̄dam. quātū ad p̄mā sic si. b. z.
f. que sunt p̄ntia s̄bi z p̄dicati fuerint p̄ria siue exnea cō-
tingit fillare. nullū. e. eē. a. sed nō ex ipsis p̄rijs in quātūz
hui^o. sed ex vno p̄rioz dīcēdū q; est p̄ns p̄dicati z exneū
s̄bi. b. enim qd est p̄ns p̄ti cū repugnet ei qd est. f. repu-
gnat ei qd est. e. q; qd repugnat p̄nti repugnat aīnti z
cū. b. repugnet ei qd est. e. cōstat q; est aliqd. h. z ita p̄z q;
fit fillis per. b. qd est p̄ns p̄dicati z exneū s̄bi z nō p̄ duo

p̄ria. q̄liter aut fiat fillis per se p̄z. z sic p̄z quo ad p̄mā in-
spectionē qd ad p̄ria nō fit fillis nisi hm q; vñū p̄rioz est
p̄ns p̄dicati z exneū s̄bi z h est. l. ut si. b. z. f.] Conter vñ
ficat maiorē quātū ad sc̄dam inspectionē dīcēs q; si. b. z.
g. p̄ria sint cū. b. sit repugnās ei qd est. g. erit in pte repu-
gnās ei qd est. e. q; g. est aliqd. e. z qd repugnat aīnti p̄o
pte repugnat p̄nti q̄re. b. est aliqd eoz que sūt. h. z pp̄ h
fillari pōt aliqd. e. nō eē. a. z fiet p̄fillis in sc̄da figura sic.
oē. a. est. b. nullū. g. est. b. ergo nullū. g. est. a. Deinde p̄n-
cipalis fillis in tertia figura sic nullū. g. est. a. oē. g. est. e. ḡ
aliqd. e. non est. a. z sic p̄z q; fillat per p̄ria hm q; h^o sed
per vñū illoz exneū p̄ns p̄dicati z exneū s̄bi. dico p̄o p̄-
te z h est idē ei qd est vñū p̄rioz eē aīns s̄bi z exneū p̄di-
cati sicut p̄z intuētū. sed sic nō exp̄mit in lra sed mō p̄orti
z h est. l. rursum si. b.] Conter infert p̄onē z h ē. l. ma^m ḡ.]
z addit intēsiōnē minoris cū dicit. l. accidit ḡ.] **B**ubv-
tatur forte de hoc qd dictū est ip̄m ostēdere sufficiētiam
sue artis seorsum in illis de mō ab illis qui sunt ostēsiui
z ex p̄pothesi: ex hoc enim videt q; iste dīse ostensiuum
z per ip̄ossibile nō sint imēdiate dīse filli. z si h tē demō-
stratio quā fecit **A**z. in p̄cedētib^o ad sufficiētiam figurarū
ostēdēdā diminuta. Adhuc ex hoc videt q; fillis de mō
neq; p̄tinebit sub ostensiuo neq; sub illo qui est ex p̄po-
thesi qd est icōueniēs. Et dīcēdū q; tā fillis ostēsiuus q̄
fillis ex p̄pothesi pōt fieri sup̄ ppōnes de in eē z ppōnes
de mō. z si cōsiderent hm q; fuerūt in utriq; sunt imēdi-
ate dīse filli z sic accipiunt sup̄ius in sufficiētiam figurarū
ostēsa. pōt ēt uterq; p̄siderari ut tm̄ fact^o in ppōtib^o de i
eē z sic cōsiderat hic cū ostēdit p^o sufficiētiam sue artis in
fillis ostēsiuo z fillis ex p̄pothesi sup̄ ppōnes de in eē. 2°
sup̄ ppōnes de mō. **C** Conter querit cū duplex sit dispō-
sitiō in fillis. s̄. modus z figura z sunt iutiles inspectio-
nes p̄tra modū q̄re nō sūt alie iutiles peccātes p̄tra figu-
rā. Et dīcēdū q; h est q; due ppōnes facte in trib^o termi-
nis per fitū terminoz ex necessitate determinat figuraz:
sed nō. sed de necessitate determinat modū. z si ab eēt fi-
gura nulla eēt dispō ad fillm z ideo quātū ad figurā nul-
la inspectio. **C** Ulterius forte queret cū ad modūz exte-
gant duo. s̄. q̄litas z quātitas z sunt quedā inspectiones
iutiles peccātes cōtra q̄litate q̄re nō sunt filli alique pec-
cātes p̄tra quātitate. Et dīcēdū q; h est q; collo p̄ntis ad
aīns z e^o z extremoz ad iuicē facit semp̄ ulem ppōnes:
vñ per inspectionē ad illa de nec̄io sumunt ules p̄posi-
tiones nisi cōuertant. sed dū pōt accipi ppō ules non fit
peccatū circa modū penes quātitate z id nulla inspectio
ad aīntia z p̄ntia exnea quo ad quātitate ppōnū nisi con-
uertant ppōnes: quo ad q̄litate aut peccat alie sicut p̄z.
C Conter dubitabit de vna iutiliū inspectionū. illa enim
que sumit aīns p̄dicati z extraneū s̄bi videt eē utilis sic n̄
lū. c. h. est. e. oē. c. h. est. a. ergo aliqd. a. nō est. e. Et dīcē-
dū q; hoc mō utilis est. s̄. ad fillandū s̄bm de p̄dicato: sed
nō est utilis ad fillandū p̄dicatū de s̄bo. s̄. a. de. e. q; 2° cō-
uertit nō pōt cū sit p̄ticularis negatiua z id reputat **A**z.
talē inspectōez iutilē. **C** Adhuc queri pōt q̄re **A**z. remo-
uet duas inspectiones que sunt ad p̄ria cū in lra cōcedat
ipsas utiles eē. Et dīcēdū q; nō remouet ipsas eē utiles
sed eē cōueniētes nō sunt enim p̄ueniēter assignate cuz
possit latere an per illas fiat fillis sicut ostēdit. **C** Sed cō-
tra videt q; cōueniētes sint sic si oppositū de opposito z
ppositū de p̄posito: sed ispicē ad mediū vñūz z ad p̄ria.
media opponunt. s̄. fillare p̄onē negatiua z p̄onē affir-
matua. cū ergo affirmatiua 2° fillat per inspectionem ad
vñū. negatiua fillabit per inspectionē ad plura alia p̄ria
Adhuc affirmatiua 2° fillat per aliqd p̄ueniēs utriq; ex-
tremoz ergo per oppositū ut videt negatiua fillari d̄z p̄
illud qd differt ab utroq; q̄re ul accipiet id qd est extra-
neū utriq; ad fillandū negatiua. uel accipiet aliqd con-
ueniens minori z differēs a maiore. uel aliqd cōueniēs
maiori z differēs a minore. sic enim accipiet differētis

utriusque extremitatis ad alteram: ita scilicet negatiua 2° in
 spiciendo ad multa que sunt contraria. Et dicendum quod ois 2°
 scilicet per inspectionem ad unum sicut vult Aristoteles. Ad primum
 omnium dicendum quod illa consideratio inutilis est cum sub uno oppo-
 sitorum ex parte una continetur utrumque oppositorum ex parte affirma-
 tiua. ubi gratia mortale continetur sub se rationale et irrationale et ideo
 non valet. si rationale et irrationale sunt opposita mortale et im-
 mortale et ideo irrationale est mortale ergo ideo rationale est im-
 mortale. Si autem est in opposito quod tunc 2° affirmatiua quod
 negatiua concluditur per inspectionem ad medium et ita sub uno
 oppositorum ex parte una continetur utrumque oppositorum ex parte al-
 tera. Ad 2^m dicendum quod non valet si affirmatiua scilicet per
 aliquid conueniens utrumque extremorum quod negatiua scilicet per ali-
 quod differens ab utroque necesse est enim si dicitur concludi extremum
 de extremo per medium quod ipsum unum conuenit ad minus si-
 cut prius habitum est.

De autem modo se habent et qui ad impossi-
 bile deducunt scilicet ostensiuus: nam et ipsi
 sunt per sequentia: ex quibus patet est
 utrumque et eadem consideratio in utrisque: nam quod
 monstrat ostensiuus et per impossibile est scilicet
 et per eosdem terminos: et quod per impossibile et
 ostensiuus: ut quoniam a. nulli. e. inest: ponatur enim
 alicui inesse ergo quoniam b. ois. a. a. aut alicui. e. et
 b. alicui. e. inerat: sed nulli inerat. Rursum
 quoniam alicui inest. Si nulli. e. inest. a. e. aut ois
 g. nulli. g. inerat. a. sed ois inerat. Si autem
 et in alijs propositionibus: semper enim erit in oibus
 per impossibile ostensio ex sequentibus: et quod
 bus est patet utrumque: et in vnaquaque propositione
 eadem consideratio: et ostensiuus uolens scilicet
 et ad impossibile deducere: nam ex eisdem ter-
 minis utroque demonstrationes: ut si ostendit nulli
 e. inesse. a. quoniam accidit et b. alicui. e. inesse quod est
 impossibile. Si sumptum sit. e. quod nulli. a. aut
 ois inesse. b. manifestum quoniam nulli. e. inerat. a.
 Rursum si ostensiuus sillogizatum fuerit. a. inesse
 nulli. e. ponentibus inesse per impossibile mon-
 strabit nulli inesse. Si autem et in alijs. In oibus
 enim necesse est illis qui per impossi-
 bile conueniunt alique sumere terminum: alium a po-
 sitis ad quem erit scilicet medacy: quare conuersa
 ea propositione altera aut scilicet se habente ostensiuus
 erit scilicet per eosdem terminos.

In parte ista ostendit Aristoteles. oem scilicet ex hypothesis fieri inspi-
 ciedo ad dicta principia. scilicet aentia et pntia exnea. et diuidit in
 duas. in 1^a ostendit de fillo ex hypothesis qui est ad impossi-
 bile. in 2^a cum dicit. In alijs autem scilicet. Ostendit idem de alijs
 scilicet ex hypothesis. 1^a habet principale et incidens ibi. differt
 autem ostensiuus. In 1^a ostendit oem scilicet ducere ad impossi-
 bile fieri iuxta dicta principia. sic oem quod demit ostensiuus demit
 per impossibile et in eisdem terminis et 2°. sed ois scilicet ostensiuus
 fit per dicta principia ut prius ostensiuus est. ergo ois scilicet qui est per
 impossibile fit per dicta principia. huius rationis 1° ponit rationem et h^e
 Et eodem autem modo. 1° assignat minorem cum dicit ostensiuus. 2°
 ponit maiorem et 1° ponit et h^e est. Nam quod demit. Ostendit
 autem maiorem 1° declarando quod aliquid scilicet per impossibile.
 2° quod idem demit ostensiuus et in eisdem terminis cuius dicit.
 Ut si. a. ostensiuus est. In 1° procedit sic. 1° docet quod ulis

negatiua demit per impossibile sic si debeat denotari. n^l
 lu. e. e. a. accipiat oppositum cum aliquo noto et concludit ex
 eis manifeste falsum sic. o. e. a. est. b. illud est manifeste ue-
 rum aliquid. e. est. a. h^e est hypothesis ergo aliquid. e. est. b. sed h^e
 est manifeste falsum. fit ita quare hypothesis est falsa. et ita est
 oppositum est uerum. s. nullum. e. est. a. et h^e est. Ut quoniam a. 1°
 idem docet de particulari affirmatiua. si enim ostendi debeat
 aliquid. e. e. a. accipiat oppositum cum aliquo noto sic. nullum
 e. est. a. o. e. g. est. e. ergo nullum. g. est. a. fit hoc falsum quare
 hypothesis falsa et oppositum uerum. s. aliquid. e. est. a. et hoc est.
 Rursum quoniam. 1° concludit ut sic est in oibus propositione demo-
 stranda. ubique enim idem modus est et in oibus inspicitur ad
 aentia et pntia et exnea siue demit ostensiuus siue ducatur ad i-
 possibile et h^e est. Si autem et in alijs. Contra docet quod
 eadem 2° scilicet ostensiuus in eisdem terminis procedit sic. 1° dicit quod cum
 ostensa fuerit h^e 2° nullum. e. est. a. per impossibile ducendo ad
 h^e inconueniens quod aliquid. e. fit. b. potest eadem scilicet ostensiuus si
 accipiat oppositum false rationis pro minore sic. o. e. a. est. b. n^l
 lu. e. est. b. ergo nullum. e. est. a. et 2° si accipiat oppositum
 huius uere rationis pro hypothesis cum maiori propositione poterit
 idem scilicet per impossibile sicut dictum est et h^e est. Ut si ostensiuus
 sum est. 1° docet similiter est in alijs. est enim uilis regula
 quod accepto opposito principalis rationis cum aliquo uero ad i-
 possibile ducatur. et ita ostendit propositum per impossibile. acce-
 pro autem opposito rationis scilicet ad impossibile que est manifeste
 falsa cum eodem uero scilicet propositum ostensiuus. unum scilicet ostensiuus
 et scilicet ad impossibile conuenit unam propositionem et utroque accipit
 oppositum rationis alterius et h^e est. Si autem et in alijs.

Differt autem ostensiuus ab eo quod ad impos-
 sibile: quoniam in ostensiuo quod est secundum ueritatem
 ambe ponunt propositiones: in eo autem quod
 ad impossibile: falsa una: hec ergo erunt ma-
 gis manifesta per sequentia quando de im-
 possibili dicemus: nunc autem intantum nobis
 sit manifestum quoniam ad hoc perspicendum: et ostensiuus
 siue uolentibus scilicet et ad impossibile deducere

Sequitur incidens quod enim iam signum conuenientiam scilicet ostensiuus
 ui ad scilicet ad impossibile ne putes quod penit idem sint h^e re-
 mouet dicens quod differunt in hoc quod ostensiuus accipit utrumque
 propositionem ueram. scilicet autem ad impossibile accipit alteram falsam et
 erunt manifestiora que nunc dicuntur per ea que dicuntur in
 2° huius. nunc autem unum intentio est quod ois scilicet fit per inspectio-
 nem ad aentia et pntia et exnea: et attendendum est h^e quod Aristoteles. uult
 scilicet ostensiuus uere habere utrumque propositionem ueram. in h^e enim exclu-
 dit scilicet ex falsis a fillo ostensiuo et h^e est. differt autem ostensiuus.

In alijs autem scilicet qui sunt ex hypothesis ut
 quicunque secundum trasumptionem aut secundum qualita-
 tem in subiectis non in personibus sed in tran-
 sumptis erit consideratio. modus autem inspe-
 ctionis idem. Considerare autem oportet et diuidere
 quot modis sunt qui ex hypothesis: monstrat
 ergo vnaqueque propositionum sic. Est autem alio
 modo scilicet horum ut uilia per particularia inspe-
 ctione ex hypothesis. Si enim. e. et g. eadem
 sunt: solum autem. g. sumatur. e. si inesse omni. e. in-
 erit. a. et rursum si. e. et d. eadem: de solo au-
 tem. g. predicetur. e. quoniam nulli. e. inerat. a.
 ut manifestum est.

Contra ostendit quod alij scilicet ex hypothesis ab eo qui est per i-
 possibile sunt inspiciedo ad dicta principia. scilicet aentia et pntia et
 exnea et procedit sic. 1° dicit quod ois scilicet alij ex hypothesis sic

*Propter auctoritatem bene Inq
 dicitur quod in sillogismo ostensiuo ambe
 propositiones sunt uere.*

funt ut filii ex ypothefi qui sunt fm transumptionem z qui sunt fm qualitatez in substantijs z fit in hys inspectio fm artem predictam non quatum ad principales pones q: ipse ex ypothefi accepte sunt. si quatum ad pones a q bus redimus super principales pones tales enim fillogicate sunt. z h est. In alijs autem fillogismis. Secundo dicit q ad hoc aliter fillogicat aliqd ex ypothefi ut quado fillogicat per regulam que docet fillogicare particularem cum hac ypothefi q accipiat antecedens sibi couertibile ei ut si debeat fillogicari omne. e. esse. a. z accipiat antecedens utriusqz idem scilicet. c. g. si h antecedens. g. couertat ei qd est. e. non solum particularis sed etiam utis 2o fillari pot sic omne. c. g. est. a. omne. e. est. c. ergo omne. e. est. a. similr fillogicat vniuersalis negatiua si idem fit antecedens sibi extraneum predicati h supposito q antecedens sibi fit couertibile sibi z h est. Est autem alio modo.]

Eodem autem modo z in necessarijs: z in contingentibus: nam eadem consideratio z per eosdem terminos ordine contingentium inesse fillogismum. Sumendum autem z in contingentibus: z que non sunt: possibilia aut inesse: est enim: quoniam z per hoc fit contingentis fillogismus. Similiter autem se habebit in adalena z in alijs predicamentis. sal. te. bon.

Postqz ostensum est fillogismum sine modo fieri inspicendo ad p dicta pncipia idem manifestat h de fillogismo qui est cum modo dices q in fillogismo de necessario z contingentibus eodem modo inspicendum est ad antecedentia pntia z extranea sicut in fillogismo de inee. ex eisde enim terminis z eodem modo ordinatis nisi q supradit modus fit fillogismus de inee z fillogismus de modo: dicit q oportet adhuc accipe contingens sicut acceptum est in generatione fillogismoz de ptingentibus. pro eo qd est non necessarius. z addit q eode mo est de omni fillogismo in quolibet modo predicandi. omnis enim fit inspicendo ad antia z pntia z extranea z h est. Eode autem modo.]

Manifestum ergo quoniam non solum possibile est per hanc viam fieri omnes fillogismos. sed z per aliam: impossibile omnis enim fillogismus ostensum est: quoniam per aliquam predictarum figurarum fit: has autem non contigit per aliam constitui: qz per consequentia: z quibus consequens est vnumquodqz: ex hys enim propositiones z medij assumptio: quare nec fillogismum possibile fieri per alia.

Postqz ostensum est q ois fillogismus fit per dicta pncipia z per dictam artem. hic ostendit q nullus fit per artem aliam. z diuidit in duas. in pma ostendit pposituz. in secula concludit corre^m sibi. Ergo methodus. In pma sic procedit. primo proponit ponem z h est. Manifestum ergo. Secundo ostendit eam sic. omnis fillogismus est per aliquam trium figurarum ut ostensum est. sed nullus fillogismus alicuius trium figurarum fit nisi per artem predictam: ergo huius ronis primo ponit maiore z h est. Omnis enim fillogismus. Secundo minorem z h est. Has autem coniungit. Tertio infert ponem z h est.

[quare nec fillogismum.]

Ergo methodus quidem eadem est z circa philosophiam z circa artem quamlibet z disciplinam: oportet enim que insunt circa vnumquodqz colligere: z hys q plurimum abundare: z hoc per tres terminos: considerare destruentem quidem sic: conuertentem No sic: z fm veritatem: ex his que fm veritatem descripta sunt in esse: ad dialecticos autem fillogismos: que sunt fm opinionem. Principia autem fillogismorum vniuersaliter dicta sunt: z quomodo se habeant: z quomodo oportet inquirere ea quatenus non inspiciamus ad omnia ea que dicta sunt: neqz ad eadem conuertentes z destruentes ab omnibus aut aliquibus sed ad pauciora: aut ad determinata.

Consequenter concludit correlatum inde manifestum ex quo enim per artem p dictam fit omnis fillogismus. fillogismus autem est instrumentum ad usum omnis doctrine z omnis discipline concludit q eadem est consideratio generalis ad fillogicandum in omni scientia z doctrina. semp enim considerandum est ad antecedentia z consequentia z extranea. in diuersis tamen scietijs diuersus est modus specialis huius considerationis: z oportet aliter considerare uolenti pstruere: z aliter uolenti destruere. z per hanc considerationem accipiende sunt propositiones necessarie in demonstratis z pbabiles in dialecticis z h est. Ergo methodus. It intelligo sibi per phtam metaphisicam per artem scietias rationales: z per disciplinas quadrivales scietias z naturales. Consequenter epilogat dicens q iam dicta sunt pncipia vniuersalia fillogismorum z quomodo se habeant z quomodo oportet ea accipere: z addit huius causam dicens. q h determinata sunt ut no fiat inspectio ad omnia indifferenter. quando fillogicatur aliqua 2o. sed ad quedam pauca z determinata ut etiam non fiat inspectio ad eandem construendo z destruendo uel fillogicando vniuersale uel particulare. sed ut patet ad que inspicendum indeterminate in omni pone concludenda siue vniuersali siue particulari siue affirmatiua siue negatiua z h est. Principia autem fillogismorum. **D**ubitat hic de eo qd dicit q ois demonstratum ostensue potest demonstrari per impossibile z 2o. prima enim pncipia si negata fuerint demonstrari possunt per impossibile non tamen ostensue eo q omnis ostensua demonstratio est ex simpliciter prioribus z primis pncipijs no sunt aliqua priora. Et dicit q demonstratio potest accipi proprie fm q est fillogismus faciens scire rem per causam z de tali non intelligit h. sed de tali pcedit oppositio. ul potest accipi comuniter pro omni fillogicatione ostensue: sic loquitur hic: sic contingit demonstrare prima pncipia ostensue. facta enim demonstratione per impossibile si accipiat oppositum false ponis cum non accepto in fillo ad impossibile fallabit ostensue no per cam sed per fillogismu. **C**onter querit de eo qd dicitur q in fillo per impossibile oportet accipere medium tm aliuz ab extremis pntis pbade per impossibile sicut in ostensuo. hoc enim videt falsum sic. fillet nullu. e. e. a. ostensue sic o. e. a. est. b. nullu. e. est. b. ergo nullu. e. est. a. h accipit aliqd mediu ab extremis. s. b. deinde ostendat idem per impossibile. sic o. e. a. est. b. quoddam. e. est. a. ergo quoddam. e. est. b. sed hoc est falsum ergo ypothefis falsa ergo zc. in

hoc sillo me^m est hoc ipsum. a. sed. a. est unū extremorum
 pōnis pbāde. nō autē in sillo ducēte ad impossibile cui^o
 oppositū dixit. Et dicēdū qd alius est sillo per impossibi-
 le z sillo ad impossibile. sillo enim ad impossibile est qui
 accepto opposito eius qd pncipalr intēdit ut manifeste
 noto sillogizat impossibile. sillo autē per impossibile est
 qui ex falsitate pōnis cōcludit ypothesim eē falsam: z ita
 ppositū eē uerū. Dicēdū igit qd sillo ad impossibile non
 sumit mediū aliqd ab extremis pōnis pbāde sicut ostē-
 sum est. nec est idem me^m ipse z sillo ostēsiui. sillo autē
 per impossibile accipit idē pro medio qd sillo ostēsiuus
 me^m enim sillo ostēsiui est. b. z sillo per impossibile ad
 b. terminatum sillo ppo^m. Dicēdū igit qd sillo per im-
 possibile accipit terminū aliū ab extremis pōnis pbāde
 s. eūdem quē z sillo ostēsiuus ad quem. s. terminum me-
 diū fit sillogismus mēdaciū. s. sillo ducēs ad impossibile.
 sillo autē ad impossibile cōcludit falsum terminatū ad illū
 terminū qui mediū erat in sillo ostēsiuo. vbi gra in pre-
 dicto ex^o. a. Cōter forte dubitabit de eo qd dixit sil-
 logismū ex ypothesi qui fit hū trāsumptionē terminū fie-
 ri per pncipia dicta. ois enim sillo ex ypothesi est hū trā-
 sumptionē qd videt qd in oi fiat sillo ad pōnē nō pncipa-
 lē. z ab illa ulterius trāsumptio ad pōnē pncipalē. Et que-
 rit et qd intēdit per sillo ex ypothesi factū hū qūitatez in
 sbijs. Adhuc cū due sint pōnes pmi sillo ex ypothesi z fre-
 quētius ad pma illarū fit sillo z nō ad scdam. qre quo ad
 pōnē pma inspiciēdū est hū dicta pncipia z non quo ad
 scdam cui^o oppositū dicit. C Ad pma dicēdū qd trāsum-
 ptio pōt dici coiter ubiqz fit trāsumptio ab vno ad aliud ut
 ad pōnē nō pncipalr intētā ad pōnē pncipalr intētā z sic
 pcedit obiectio. sed sic nō loquitur hic. alr aut accipit trā-
 sumptio ab aliquo magis noto ad minus notū hū qd fit lo-
 cus a trāsumptionē z sic dicitur hic aliqz eē sillo ex ypothe-
 si qui fit per trāsumptionē z est ille solū qui fit per locū
 a trāsumptionē a magis noto ad minus notū. z sic nō
 ois sillo ex ypothesi fit hū trāsumptionē. C Ad aliud di-
 cēdū qd sillo ex ypothesi dicitur eē hū qualitatē in sbijs ubi
 vō sillo hū hūdo uel aliq hū dispō iter extremū pncipalis
 pōnis z pōnē illā a qua tēdimus sup pncipalē pōnē per
 quā dispōnē ex ypothesi cōcludimus pōnē pncipalē ex
 pōne nō pncipali hū sillo. hoc autē accidit in loco a
 sillo ppositione a maiori a minori a casib^o a cōfugatis z
 cōsilib^o. Et tertiu soluit per hoc qd p^o ex ypothesi pōt est
 hū intētionē z ad illam nō inspiciēdū hū dicta pncipia:
 qd nō sillo sed ad reliquā. C Adhuc forte dubitaret ali-
 quis qre nō ostēdit sillo ex falsis z circularē z ostēsiuus:
 z illū qui est ex oppositis fieri per dicta pncipia sicut illū
 qui est ad impossibile. Et dicēdū qd sillo ex falsis quodam
 mō ostēsiuus est si extēdat nomē sillo ostēsiui qd ex dua-
 bus pmissis unū tm cōcludit. circularis ē ostēsiuus est
 quātū ad unūquēqz sillo exiūt in ipso seorsum. pueriū^o
 aut z qui est ex oppositis cōtinētis sub sillo per impossi-
 bile coiter dicitur: z ita sufficiētē pz de oibus hū qd fiant
 per pncipia dicta per ea que ipse determinat. C Alteri^o for-
 te dubitabit de eo qd dicit hūc artē cōem eē ad oem sciē-
 tiā z ad oē ppositū terminādū. dicit enim p^o thopicorum
 qd nō est querēda methodus vltis in oib^o eo qd si aliq ta-
 lis rō eēt iutilis eēt z incerta. Adhuc in p^o elenchorū dicit
 qd qzuis oia vni^o gūis eēt nō tm possibile est oia sub eis
 dē eē pncipia: qre nō erūt eadē pncipia ad oēs sciētias.
 Adhuc si per hūc artē cōtingit iuētre pōnes necessarias
 in demōstratis z pbabiles in dialecticis: ut ipse dicit i li-
 tera. supflūū est docē inuētionē demōstratuarū pōnūz in
 h^o posteriorū uel dia^oz in thop. C Ad p^m dicēdū qd
 per artē hic hitā accipiēdū est mediū sillocū coiter ad ter-
 minādū accūs uel gen^o uel pncipiū uel diffinitionē. p artē
 aut in thopicis hitā accipiēdū est mediū ad terminādū
 accūs ex pncipiis accūs. z me^m ad terminādū gen^o ex ap-
 propatis ipi gūi z sic de alijs. ars aut thop. addit sup ar-

tē istā inspectionē ad ea que approbata sūt vnicuiqz pto-
 z sic loqz. hūc thopics dicit qd nō est qre da methodus
 vltis ad oia pncipia. s. que fit ex approbatis vnicuiqz illoz
 z p pncipia vnicuiqz demōstrans illoz unū qd qz. hic autē vult
 vna eē methodū vltim oib^o que pncipia coia ad
 unū qd qz z nō descēdat ad pncipia z spālē nām vnicuius
 qz. C Ad 2^m dicēdū qd hū qd dicit in elenhis hūc itelligi de
 pncipiis pncipiis demōstratōnū nō aut de coib^o: coia enī pnci-
 pia eadē sūt apud oēs scias. pncipia aut eadē eē est impossi-
 bile sic ostēdit in p^o poste^o. hic aut loqz de pncipiis cois
 simis sillogisticis. C Ad 3^m dicēdū qd p artē istā habet mo-
 dus cois accipiēdi pōnes necias z pbabiles: q manet
 idē in gūali apud dia^o z demōstratua/modus tm spālīs z
 dīfusus hūc ex necitate supaddi accipiēdo pōnes pba-
 biles z demōstratuas z istī modi differētes speciales deter-
 minant in thopicis z posterioribus z ita nō supfluit ars
 inuēta data in posterioribus z in thopicis.

**Secundum autem singulum elige-
 re eorum que sunt ut de bono z di-
 sciplina specialia autēz in vnoquo**

S

**qz sunt plura quia pncipia quidem que
 sunt circa singularia z que experimēti est
 tradere: dico autem ut astrologiam qui-
 dem experientiam astrologice discipline:
 sumptis enim sufficienter apparentibus
 sic sunt astrologice demonstrationes. Si-
 militer autem circa aliaz quamlibet se ha-
 bet z artem z disciplinam. Quare si sumā-
 tur que insunt circa singula: nostrum est
 iam demonstrationes prompte declara-
 re: si enim nihil hūc historiam omittatur:
 eorum que subtiliter z uere insunt rebus
 habebimus de omni cuius quidem est de-
 monstratio hanc inuenire: z demonstra-
 re: cuius autem non nata est demonstra-
 tio hec facere: manifestum vniuersaliter
 ergo quomodo oportet propositiones eli-
 gere: pene dictum est. studiose autem per-
 transuimus in eo negocio quod circa dia-
 lecticam est.**

**Postqz determinauit viā accipiēdi pncipia coia pnter deter-
 minat viā accipiēdi pncipia pncipia breuiter expediēs se. qd in fi-
 ne posteriorū de viā pncipiis cōplete est determinaturus
 z pcedit sic. p^o dicit qd dīfūle sūt pncipia ad pncipia pncipia
 uestigāda circa unū qd qz. z itēdit qd viā in ipsa fit per se-
 sum. hū qd ex multis sensib^o fit vna memoria: z ex memo-
 ria multiplicata fit expmētū: z id dicit qd pncipia pncipia circa
 vnāquāqz sciam expmētū accipiunt z ostēdit inductive
 dicit qd pncipia astro^o iuēta sūt p expmētū in ea que sillo est i
 oi arte z disciplina z hec est. L hūc singulū aut. 1° cōclu-
 dit ex hū qd pncipia iuēta p artē hic traditā ordināda sūt i sillo
 z demōstratōe. p artē enī istā est manifestare utrū mediū i
 uētū cōpetat ad pcludēdū aut nō: z sic per ipsam ordinā-
 dū est me^m cū extremis pōnis pbāde. s. sillo uel demō-
 stratōis z hūc est. L qre si sumant.] Et nō qd in lra accipit hū-
 storia pro narratōe vītatis. dicit et subtilr: qd pncipia pncipia ita
 pncipia sūt rei qd de facili discernunt z dicit uere.] qd ue-
 re z necio rei ista. pnter epilogat dicit qd pene dictū est
 quomodo accipiēde sunt propositiones ad unū qd qz pncipiū
 terminādū vlt z subtilr: expōz ponit et qd pene dicit**

quod distinctius determinata est acceptio pponi ad unum quodammodo ppositum in negotio illo quod est circa dicitur et h est. **L**ult ergo quo. **C**Dubitarer forte aliquis h quomodo pncipia ppria scientiarum per sensum vel expmētum possunt accipi. pncipia enim vltia sunt: sensus aut tñ modo singulariū est sicut habet in posterioribus. **A**dhuc expmētū est opatio singularis circa singularia ad aliqd inueniendū qre cū pncipia sint vltia et nō singularia nō accipiunt per expmētū. **E**t dicēdū q nō itēdū qz. qz pncipia accipiunt p sensus immediate s; qz sensus sit vltia qda remota et occasio ducēs in pncipia. qz ex sentire puenit q nos memoramus et ex multiplicata memoria fit expmētū et per expmētū accipit vltia qd est pncipia scie. et ita sensus est vltia quedā in pncipia valde a remotis et nō accipiunt pncipia per ipz immediate et ita p pncipia. **C**Ad 2^m dicēdū q expmētum pot dicitur sicut opatio circa aliqd sensibile ad aliqd iuentidum vel manifestādū et sic nō accipit hic sed dicitur expmētū h collo facta pncipia rōne multoz pensatoz et memori ter retētoz ut ex eis accipiat aliqd oibus sicut cōe qd qdes cōe vltia est et sic loquitur hic de expmēto. vñ expmētū ut hic dicitur ē id p qd immediate accipit ante vltia. **A**dhuc dubitabit q: dicit q pncipia ppria inueniunt per artē istā scimus inuenta ordinare. qre videt supfluere doctrina posterior qz h tradit ordinatio mediū demonstratiū et et in uento cū nō plus exigit ad demonstratiōe. **E**t dicēdū q nō tradit hic inuentionē mediū demonstratiū neqz pncipium demonstratiū nisi in vltia breuiter trāsēdo et solū tangēdo. In posterioribus aut ista specialr doceri debent et et resolutio specialis demonstratiōis et nūm eius s; oēs eius cōditiones debet ibi doceri que hic non docent. ordinatio vō mediū cū extremitatibus que facit modū et figurā hic tradita est nec de illa loquitur in posteriorib; vñ patet q non supfluit doctrina posteriorum.

Quoniam aut diuisio per genera pua quedā pncipia est dicte methodi facile videre est enim diuisio velut i firmus silis: nā qd opz qd ostendē petit: sillogizat vō semp aliqd superiorum.

CPostq declarauit viā ueniēdi in unū quodammodo ppositū pncipia: hic remouet quādā viā nō necessariā que tñ a quibusdā putabatur necessariā et est viā diuisiōnis. et diuidit in duo. in pma remouet eaz in cōi. in scda in specialr descēdēdo ad mām. ibi 2^a. p^m aut in cōi sic. nā la rōcinatio petēs qd est in pncipio et silans coiter intentio nē est necessaria ad ppositū. viā diuisiōnis est petēs et. ergo viā diuisiōnis nō est necessaria ad ppositū. hui^o rōnis pmo ponit pncipia et h est. **L** qm aut. **J** 2° minorē et h ē **L** est enim diuisio. **E**t nō qz ut dicit diuisio per genera ponebat ab alijs demonstrare diffinitionē qz si aliq diuisio utilis eēt ad unū quodammodo ppositū maxime eēt illa diuisio. s. generis et ideo cū ostēdat illā eē inutile. p3 diuisiōnem inutile eē. dicit aut. **L** pua quedā pncipia. **J** qz non vult penitus excludere diuisiōne gnis ab acceptiōe diffinitionis qz per illā pnt inuestigari pncipia diffinitionis et si non demonstrari vel silari.

CPrimum aut latuit oēs utētes ea et suadē conati sunt: ac si eēt possibile de substantia demonstratiōne fieri: et in eo qd qdest: qre neqz qd ptingit silare: diuidētes intellexerūt: neqz qm sic ptingebat ut diximus: ergo in demonstratiōib; qdē non oportet silare in eē oportet mediū per qd fit: silis semper: minus eē et nō de tota pori extremitate: diuisio aut ecouerso vult: nam vltius su

mit mediū: si enim aial in quo. a. n. ort. le aut in quo. b. imortale aut in quo. c. hō vō cuius terminū opz sumere: in quo. d. oē er go aial sumit aut mortale aut immortale h aut est qd est. a. eē aut. c. aut. b. **R**ursū boiem semp diuiso: ponit aial eē: qre bo minē aut mortales aut immortales opz eē: mortale qdē aut imortale necesse est eē. s; hoc petit. hoc aut erat qd oportebat silare. **R**ursum ponēs. a. qdē aial mortale in quo. b. aut pedes hñs. in quo aut. c. nō pedes hñs: boiem vō. d. Silr sumit. a. qdes aut in. b. aut in. c. eē: oē enim aial mortale aut pedes hñs aut pedes nō hñs est. de. d aut. a. nā boiem aial mortale sumpsit eē: qre hñs pedes aut nō hñs pedes esse aial necesse est boiem: pedes aut habēs nō necesse est: sed sumit hoc aut erat qd oportebat rursū ostēdere: et ad hūc modū semper diuidētibus: vltē qdē accidit eis mediū sumere: de quo aut oportebat ostēdere et differētias extremitates: demuz aut qm h est hō vel qd nā est qd querit. nihil dicunt planū ut necessariū sit: nā et aliā viā faciūt omnem neqz ptingētes idoneitates opinantes inesse.

CConter remouet eā in spali descēdēdo ad mām et diuidit in duas. in pma ostēdit q diuisio gnis inutilis est ad diffinitionē silandā. in 2^a cum dicit. **L** manifestū autem qm neqz. **J** q inutilis est ad silandū alia pncipia. pmo ostēdit sic. nulla rōcinatio accipit mediū cuius maiore extremitate silat vltē affirmatiuā sed diuisio accipit mediū cuius maiore extremitate ergo non silat vltē affirmatiuā qre nō silabit diffinitionē: qz diffinitio est vltē et affirmatiua sicut dicit in p^o posterior. huius rōnis p^o significat pncipia dices q multos latuit in pncipio peccatū circa diuisiōne. conabant enim per diuisiōne silare rei diffinitionē demonstrare ignorātes diuisiōne nō silare ppositū sed magis petere qd est in pncipio. et si silat silatur cuius pposito et h est. **L** pncipia aut hoc. **J** 2° ponit maiores et h est **L** ergo in demratiōibus. **J** 3° ponit et declarat minorē et h est. **L** diuisio aut econtrario. **J** declarādo eā sic pcedit sit ppositū silare de hoie hāc diffinitionē aial mortale pedes hñs. p^o ergo pcedit in grēdo pncipia pncipia sic omne aial aut est mortale aut immortale hō est aial ergo hō mortale aut imortale istō sequit necessario sub diuisiōne. sed nō sequit alterū diuisiōne. s. qz sit hō aial mortale. sed si h inferat petet qd est in pncipio. accipit enim qd intēdit pbari et non pbari et hec est. **L** sic enim aial. **J** 2° pcedit in grēdo scdam pncipia dices q accepto qz hō sit aial mortale silat sic. **O**ē aial mortale aut est hñs pedes aut nō hñs. hō est aial mortale: ergo hō est habēs pedes aut nō hñs illud silatū est: sed si deinde accipiat qz hō sit hñs pedes qd nō est silatū tūc accipit sine pbatōne qd deberet pbari. et ita petit qd est in pncipio et h est **L** et rursū. **J** 3° ostēsa miore po^o eā dices q sic utētib; rōcinatiōne diuisiua accidit accipe mediū cōe maiori extremitati. aial enim qd est mediū cōe est aiali mortali qd est maius extremum et h est. **L** et ad hūc modum. **J**

No. an dicitur qz q sillogizandū oibus dicitur qz silare magis affre ad dicitur dicitur sumere mediū qz sit in pncipia pncipia rursū tunc

z addit qd de aliquo sicut de specie oportebat per diuisio-
ne phabita ostendere differetas tanqz maiores extremi-
tates z ostendere istam pōnem hō est aial mortale pedes
habēs aut aliquā aliā diffinitionē quesitaz sed arguētes
fm dictū modū nihil de pposito cōcludūt necessarium.
ponūt enim vnā eē ulem ad ostēdēdū pposita que nō su-
mūt necessaria neqz neōio pcludēs ppositū: opinant aut
huic vie inē idoneitates que ei nō isunt: nec opinatur
idoneitates dicte: ille qz pdocuit *Agz*. que ei isunt: z h
est. *L* de quo oportebat ostēdere.]

C Manifestū aut qm neqz destrue hac via
est neqz de accēte aliqd neqz de ppo filla-
re: neqz de genē neqz in qb^o ignorat: utrū
hoc mō aut illo se hēant: ut putas ne dia-
meter icōmēsurabilis est uel cōmēsurabi-
lis. Si enim sumat qm oīs lōgitudo ut cō-
mēsurabilis uel icōmēsurabilis: diameter
aut lōgitudo: fillatū est qm cōmēsurabilis
uel icōmēsurabilis diameter. Si aut suma-
tur icōmēsurabilis: qd oportebat fillare
sumet nō ergo est ostēdē: nā via quedam
hec per hāc aut ostēdē non est cōmēsurā-
bile uel icōmēsurabile in quo. a. lōgitudo.
b. diameter. c. manifestus est igit qm neqz
ad oēs p̄siderationē modus p̄gruit: neqz
in qb^o videt maxime p̄uenire in his est uti-
lis. Ex qbus ergo dem̄rationes sūt z quo
modo z ad que p̄spiciēdū fm vnāquāqz
propositionem manifestum ex p̄dictis.

C Conter ostēdit qd via diuisionis nō fillat aliqd alioz p̄-
dit^o. s. neqz genus neqz p̄pū neqz accis z p̄cedit sic.
p^o dicit h^o z h^o est. *L* manifestū aut qm.] 1° declarat dicēs
qd si ostēdēdū sit qd diameter sit assimeter coste z dicat qd
oīs linea aut est simeter aut assimeter. diameter est linea
neōio sequit qd diameter sit simeter uel assimeter sed nō
sequit alterū diuisim. vñ si sumat qd diameter sit assime-
ter sine p̄batione accipit qd p̄bari deberet z h^o est. *L* ut
putas ne qd diameter.] 3° p̄cludit duo correlaria. p^m tale
via p̄dicta est via diuisionis: sed per viā p̄dictā nō osten-
dit p̄positū ergo fm viā diuisionis nō ostēdit p̄positū:
huius correlarij p^o ponit p̄nē: z h^o est. *L* nō ergo est ostē-
dere.] 2° minorē z h^o est. *L* nā via qdem hec.] supple est
diuisionis.] 3° maiorē: z h^o est. *L* per hāc aut.] 4° ponit su-
um ex^m in terminis z p̄: z h^o est. *L* In quo. a. lōgitudo.]
aliud correlariū est qd modus inspiciēdi per diuisionem
nec est utilis ad vnūqdqz p̄positū: nec est utilis ad illa ad
que maxime appet utilis. nā appet utilis ad diffinitionēz
sed ad eā inutilis est ut fillat aut dem̄ et eā: z h^o est. *L* ma-
nifestū est igit.] Conter epilogat breuiter tāgēs oīa que
p̄cesserūt de gnatione filloz per hoc qd dicit. ex qb^o er-
go. z oīa que dixit de iuētione mediū per h^o qd dicit. *L* z
ad que p̄spiciēdū.] **C** Dubitabit forte aliqs circa p̄maz
rōnē quā ponit in lra. vñ eni mīno: falsa qz rōcinatio di-
uisiua est fillis dialetic^o. cū ergo in fillo dialetico nō peti-
tur qd est in p̄n^o. p̄cedit enī ex notiorib^o z pbabiliorib^o
nō erit in rōne diuisiua petitiō. Adhuc si dicat hō ē mor-
tale aut imortale sed nō est imortale q̄ est mortale. utraqz
p̄missaz coior: est pōne sicut p̄z q̄re p̄o: z notio: qz ulius
alio pus est ipso z notius fm *Agz*. in 5° thop. q̄re dicta
rō est ex p̄orib^o z notiorib^o: z ita nō petit qd est in p̄n^o.
Adhuc intētio est per talē rōnē accipe hoīem eē morta-
lē: z h^o idē p̄cludit q̄re nō fillat diuisio qd sup^o intētio sed

ipm intētū cuius oppo^m dicit in illa mīno. **C** Et dicē-
duz ad p^m qd rōcinatio dia^{ca} fm h^o. fillis ex p̄pothēsi est
p̄cludēs affirmationē vnus diuidētū qd p̄ncipale intē-
dit ex negōne alterius tanqz ex p̄pothēsi z sic debet illa
neg^o fillo^o ostēdi tanqz destructio alterius diuidētū ostē-
sa fuerit. p̄cedat ad affirmationē alterius ex ignotiorib^o
qz talis diuisio nec est fillis dialeticus nec p̄cludit intētūz
sine petitiōne eius. qd est in p̄n^o ante qz destructo alteri-
us diuidētū ostēdat a qua fit trāslatio ad p̄structionē al-
terius que p̄ncipalr intēdit. **C** Ad 2^m dicēdū qd in hac
rōne hō est aial mortale aut imortale sed nō est imortale
ergo est mortale. utraqz p̄missaz coior: est pōne h^o p̄maz.
aggregatū aut ex hys ineq̄e erit cū pōne z eque igno-
tū p̄nī ante qz ostēdat assūpta negatiua: z sic adhuc peti-
tur qd est in p̄n^o. sic igit p̄z qd in diuisione nō fillat qd i-
tēdit sed qd ostēdi debet sumit sine ostēsiōne: z h^o inten-
dit *Agz*. qd h^o qd dicit h^o qd itēdit ostēdi petit. **C** Ad 3^m
dicēdū qd in diuisione fillat ex necessitate alterū diuiden-
tū sub diuisione sed neutrū determinate: z tñ intētūz est
alterū determinate qd nō fillat sed sumit sine ostēsiōne.
difiūctū aut ex utroqz diuidētū cois est altero difiūctoz
z ideo uerū est qd dicit qd in orōne diuisiua fillat qd cōi-
us intēto. sed ipm intētū sumit z nō p̄bat. z h^o p̄z si dicat
oē aial aut est mortale aut imortale: oīs hō est aial q̄ oīs
hō est mortalis aut imortalis illud sequitur neōio. si aut su-
mat deinde qd hō est mortalis. qz h^o est intētū. p̄z qd illud
qd intēdit sine p̄batione sumit. sed hoc difiūctū eē mor-
tale aut imortale fillatū est uere. qd qdēz coius est eo qd
est eē mortale. **C** Conter dubitabit de scda rōne quam
ponit. videt enim mīno: falsa que dicit qd in oī rōcinati-
one p̄cludēte ulem affirmatiua opz mediū eē sub maio-
ri extremitate. potissima enim dem̄ratio in terminis cō-
uertibilib^o sit z multe rōnes fillistice. Adhuc videt ma-
ior: falsa que dicit qd in via diuisionis accipit mediū cōi-
us maiori extremitati. hoc enim appet falsuz per ea que
subiūgit. in hac enim rōne oē aial est mortale aut imorta-
le. hō est aial ergo hō est mortalis ul' imortalis nō est me-
diū in plus maiori extremitate. **C** Ad p^m dicēduz qd in
oī fillo p̄cludēte ulem affirmatiua siue sit uera dem̄ratio
siue nō: ipm mediū h^o rōnē ad minus est sub maiori ex-
tremitate cū ut ps eius sit: z q̄uis nō temp sit ps fm rez:
z dico fm rōnē qz sbm in quātū hū^o temp hēt rōnē infe-
rioris respectu p̄dicati: z istud uult *Agz*. hic z intēdit qd
ipm mediū semp fm rōnē inferius sit maiore. **C** Ad 2^m
dicēdū qd in rōne diuisa maior: extremitas nō est totū dif-
iūctū p̄stitutū ex utroqz diuidētū sed alterū tñ hoc enīz
tñ intētū est. vñ cū accipit aial pro medio z p̄cludit sub
difiūctione mortale z imortale non p̄cludit maior: extre-
mitas que intēdebat: qz intētū fuit tñ hoc qd est eē mor-
tale z aial qd est mediū p̄nīs est eo fillr et si sic dicat hō
est mortalis uel imortalis sed nō est imortalis ergo mor-
talis: siue mediū ponat hoc difiūctū eē mortale uel imor-
tale siue h^o negō nō eē imortale utroqz mō coius est me-
diū maiori extremitate.

C A modo aut reducemus in p̄di-
ctas figuras vidēdū est post hec re-
stat enim adhuc hec cōsideratio.
Si enim z gnationē filloz inspiciam^o z iue-
niēdi hēam^o p̄tātē. Ampli^o aut factos re-
ducam^o in p̄dictas figuras finez hēbit qd
est ex p̄ncipio p̄positū. Accidit et pus que
dicta sunt cōfirmari z manifestiora eē qm
sic se hūt per ea que nūc dicunt opz enim
oē qd itez ē ipz sibi p̄setaneū eē oī quāqz.
C Postqz determinauit generationē fillorum z potesta-

Rō. illaz hūm p̄tates uel hēbit

tem faciēdi fillos. in hac parte intēdit de eoz reductione
z diuidit in p̄hemium z tractatū. in p̄hemio sic p̄cedit.
p̄mo dat intētionē z est de reductione oronum sillanda
rum in aliq̄ figurarū triū: z hec est. Quomō autē. Secūdo
dat cām eius duplicē. p̄ma est q̄ habita fillogismo
rum generatione z inuētionē mediū z filloz reductione
sufficiēter habebit qd̄ intēdit in hac forma cōsistit enim
cōplectiōne huius doctrine in hīs tribus: z h̄ est. si enī
z generationē. secūda est q̄ p̄determinata manifestio
ra erūt per hec declarāda. Ois enim ueritas precedenti
um per hec erit manifestio: z h̄ est. accidit autē sil.

C Prīmū ergo oportet tētare duas p̄po-
sitiōnes accipe fillogismi: facilius enim in
maiora diuidere q̄ ex miora: maiora au-
tem cōposita q̄ ex q̄bus cōponunt: dein-
de cōsiderare in toto z ut in parte: z si nō
ambe sumpte sint alterā. Quādoq̄ enīz
uitem p̄ponētes eam que in hac est nō su-
mūt neq̄ scribētes neq̄ it̄rogātes: aut
has q̄dem p̄ponūt quas autē hec p̄cludū
tur omittūt: alia h̄o uana it̄rogāt. Cō-
siderādū ergo si q̄d sup̄fluum sumptuz sit
z si q̄d necessariū omīssum z hoc quidem
ponēdū illud h̄o auferēdum donec ueni-
at ad duas p̄positiōnes sine hīs enim nō
est reducere sic it̄rogatas orationes.

C Consequēter incipit tractatus z diuidit in duo. in p̄mo
determinat reductionē oronum sillandarū in vnam fi-
guram. sc̄do reductionē oronū sillandarū in vna figura
usq̄ in figurā aliā. ibi 2^a quecūq̄ autē in pluribus figu-
ris cōcludunt p̄blemata. p̄ma in duas. in p̄^a determi-
nat reductionē que est circa fillos ostēditos. in secūda cū
dicit amplius ex p̄pothēsi. illa que est circa fillos ex
p̄pothēsi. p̄ma in duas. in p̄ma determinat reductionēz
illoz ut aliq̄d sillatum est in se z imēdiate. in secūda cūz
dicit. Ad diffinitiones oronū. determinat reductio-
nem illoz ut aliq̄d sillatuz est in alio z imē^{te}. p̄ma in du-
as. in p̄ma determinat reductionem que est in fillo vno
p̄ncipali. in sc̄da cum dicit. non lateat autē uos illam.

que est in fillo non simplr vno ut in p̄ncipali fillogismo
cum p̄sillis. p̄ma in duas. in p̄ma docet reducere oronē
sillōgicāda in p̄pōnes. in secūda cum dicit. deinde sic
diuidēdum. docet reducere in terminos. p̄ma in duas
in p̄ma determinat reductionē que est per p̄pōnes. in se-
cūda cūz dicit. in aliq̄bus ergo facile. determinat dif-
ficultatē siue errorem que accidit circa eam. in p̄ma sic p̄-
cedit. p̄mo determinat q̄ orō sillanda reducenda est in
duas p̄pōnes. z p̄mo dat cām huius z est q̄: facilius est
reducere in pauciora z cōpositiora q̄z i plura z simplici-
ora. p̄pōnes autem cōpositiores sunt terminis: z paucio-
res: z ideo p̄us oportet reducere in p̄pōnes q̄z in termi-
nos: z h̄ est. p̄mū ergo oportet. sc̄do docet quomō se-
debet p̄pōnes habere dicēs. q̄ altera ut totum altera ut
pars: z h̄ est. deinde cōsiderare. tertio quādā idonei-
tatem adiūgit dicēs q̄ q̄: sepe dimīnute disputata est ora-
tio. ut quādo maior p̄ponit z minor subintelligit. sepe
etiā multa p̄ter necessaria it̄rogant. ideo oportet si q̄d
notiori omīssum sit apponere. si q̄d autem sup̄fluum in
it̄rogatū auferre. q̄ non sit sillō nisi sumptis duabus p̄-
positiōibus p̄dicto modo se h̄ntibus. z h̄ est. z si non
alie sumpte. z nota q̄ p̄ hoc qd̄ dicit in littera scribētes
intelligi possunt describētes cuiusmodi sunt geometre
uel tractātes cuius sunt p̄st. per h̄ autem qd̄ dicit. In

terrogātes. Intelligi p̄nt dialetici uel coiter disputātes:
C In q̄bus ergo facile est videre qd̄ min⁹
est: aliqui h̄o latent z videntē sillare eo qd̄
necessarium qd̄ accidit ex hīs que posita
sunt: ut si sumat non substātia interempta
substātia non interimi. ex q̄bus autē est
interemptis z qd̄ ex hīs est corruppi his
enim positis necessariū est substātie partē
esse substātia: nō t̄n sillōgizatū est per ea
que sunt sumpta sed desūt p̄pōnes. Rur-
sum h̄o cum est h̄o necesse est aial esse: z
cum est aial substātia: cum est h̄o neces-
se est esse substātia: sed nōdum sillōgizatū
est: non enim se habēt p̄positiōnes ut di-
ximus. Fallimur enim in talibus: eo q̄ ne-
cessariū q̄dem accidit ex positis: qm̄ z sillo-
gismus necessarius est. In pluribus autēz
necessariū q̄z sillōgismus: nam ois sillōgis-
mus necessarius: nō autem omne neces-
sariū sillōgismus: quare si q̄d accidit posi-
tis q̄busdam: non statim tētandū est redu-
cere: sed primū sumēdū est duas p̄pōnes.

C Consequēter declarat difficultatē siue errorem accidentē
circa habitā reductionē. z p̄mo manifestat in terminis
q̄liter fit deceptio p̄pter necessitatē orōnis. ex hoc enīz
q̄ oratio est necessaria: credif q̄ fit sillō cum nō sit ut h̄
non substātia interempta nō interimit substātia. sed par-
tibus rei interēptis ipsas res interimit. ergo partes s̄be
sunt substātie illud ex necessitate seq̄tur sed non est sillo-
gismus desunt enim p̄positiōnes. z h̄ est. In aliquib⁹
ergo. secundo manifestat qualiter fit deceptio ex tran-
sumptione p̄positiōnum dicēs q̄ hec oratio necessaria
est si est h̄o est aial z si est aial est s̄ba ergo si est homo est
s̄ba: z ideo credif q̄ fit sillō cum nō sit. cōmunius enim
est necessariū q̄z sillō. z nō statim tētādum tales orōne s̄
reducere: ante q̄z fiat duarū p̄pōnū acceptio debito mo-
do se habētium z h̄ est. rursum si est h̄o.

C Deinde sic diuidēdū in terminos medi-
um autē ponēdum terminoz qui in utrif
q̄z p̄positiōibus dicif: necesse enīz est me-
dium in utrifq̄z eē oibus figuris. Si ergo
subiciat z p̄dicet medium: aut ipsum qui-
dem p̄dicet: aliud h̄o ab illo abneget: pri-
ma erit figura. Si autē p̄dicet z ab alio ne-
get media erit figura. Si h̄o de illo predi-
cet: illud h̄o abneget postrema: sic enīz se
habuit in postrema figura mediū. Simili-
ter autem z si nō vniuersales sunt p̄posi-
tiōnes: nam eadem determinatio mediū.
Manifestū ergo quoniā in qua orōne nō
dicif idem frequēter nō fit sillōgismus: nō
enim sumptū est medium. Quoniā autēz
habemus que in vnaquaq̄z figura claudi-
tur p̄pō: z in qua ulis: z in qua particula-
ris: manifestum est nō qm̄ ad oēs figuras

pspiciendum: sed in vnaquaq; propõne:
quæcũq; vñ in pluribus concludunt: me
dij positione cognoscimus figuram.

Conter determinat reductione orõnis fillande in ter
minos: et diuidit in duas. in pma docet reductione ip
sam. in scda cum dicit. **L** frequenter ergo falli accidit. **D**e
clarat difficultates incidetes iuxta eam. in pma sic proce
dit. pmo determinat qd postq; oratio fillanda reducta est
in duas ppõnes. Conter resoluendũ est in terminos tres
quoz vnus mediũ est. s. qui accipit in utraq; ppositione
cuius dispõ pma fitũ faciet pma figuram uel secundam uel
tertiam. aliter enim ex duabus ppõnibus fillis nõ erit et
hec est. **L** deinde sic diuidendum. **I**scdo dicit qd in pcedẽ
tibus determinatũ est in qua figura vnaqueq; orõ con
cludit et põt per ipsam ppõnem fillandã ppedi. in qua fi
gura fillari debet. et h intelligit si tm vna figura sillogicef
sic vñ affirmatiua. si aut in plurib; fillis ex ipa põne me
dij p; in q figura pcludi debet et h est. **L** qm aut hẽm.

C frequenter ergo falli accidit circa sillogif
mos ppter necessariũ quẽadmodũ dictũ
est p; Aliquoties aut ppter similitudinem
positionis terminoz: qd nõ oportet latere
nos: ut si. a. de. b. dicit: et. b. de. c. videbitur
enim sic se habẽtibus terminis eẽ fillis. nõ
fit aut neq; necessariũ qcq; neq; sillogif
mus. Sit enim in quo. a. semp esse: in quo
b. intelligibilis aristomenes in quo autẽ. c.
aristomenes: ueruz est aut. a. in eẽ. b. semp
enim intelligibilis aristomenes: sed. b. iest
c. nam aristomenes est intelligibilis aristo
menes. a. aut non inest. c. corruptibilis eni
est aristomenes. nõ enim sillogismus fie
bat sic se habẽtibus terminis. Sed oportet.
a. b. sumi ppõnem: hoc vñ falsum qd
pponebat oẽm intelligibile aristomenes
semp esse cũ aristomenes corruptibilis sit.

Rursum in quo qdẽ. c. michalus est musi
cus michalus: in quo aut. a. corrupe cras:
uerum est ergo. b. de. c. pdicari naz micha
lus est musicus michalus: sed. a. de. b. cor
rupef enim cras michalus musicus. a. au
tem de. c. falsuz hoc aut idem est pori: nõ
enim uerum est vñter musicus michalus
qm corrupef: hoc aut nõ sumpto non erit
fillis. hec aut fallacia fit in eo qd pene tan
q; nihil differẽs dicere hoc huic in eẽ: aut
hoc huic omni in esse concedimus.

Conter determinat difficultates siue errores accidetes
iuxta pdictam reductione et pcedit sic. pmo dat intentio
nem. s. qd multoties fit deceptio eo qd putat eẽ fillus qui
nõ est: et h aliqñ in orõnib; necessarijs. qd eni necessita
tes habet credit qd sint filli. aliqñ aut in orõnibus nõ ne
cessarijs credit enim sepe orõ nõ necessaria eẽ fillis pro
pter fillẽm põnem terminoz ei qui est in fillo: et h mani
festat et h est. **L** frequenter ergo. **I**scdo plegitur et diuidit in
duas. in pma determinat errorẽ qui accidit circa nõ ne
cessarias. in scda cum dicit. **L** frequenter autẽz mẽtiri eue

nit. **L** errorẽ qui puenit circa necessarias. in pma sic pro
cedit. pmo ponit exẽplum tale. aristomenes semp intelli
gibilis est: aristomenes est aristomenes intelligibilis er
go aristomenes semp est: et dicit qd nõ sequit 2º tamẽ vñ
des sequi ppter fillẽm dispõnem terminoz ei qui est in
fillo. sed non est fillis. qd in tali dispõne terminoz oportet
ret maiorem vñem eẽ. nũc aut non est ita. et h est. **L** sic est
in quo. a. **I**scdo addit exẽpluz oino simile tale michalus
corrupef cras. istud nõ legitur neq; est fillis. videt tamen
qd fit eadẽ causa quã p; et h est. **L** Rursum fit in quo qd
dẽ. c. michalus. **I**terto ad manifestadũ deceptionem in
utroq; dicit: qd deceptio fit h in eo qd pene est eadem dẽ
spositio terminoz dispõni que est in fillo: apparet enim
eadẽ filliter illi. Quia enim in terminis discretis idẽz est
hoc huic in eẽ: et h huic omni in eẽ credit qd fuerit fillis qd
uis non fit maior vñis: et h est. **L** h ergo fla. **C** Dubita
bit: forte aliq; pmo de intẽtione huius capli. videt enim
supfluere cum reductio filloz sufficĩter determinata fit
in pcedẽtibus: et h duplr. s. oium filloz secũde et tertie fi
gure in pma figurã: et oium filloz pme figure in vñes p.
p; terea infra reducet oẽs figuras ad inuicẽ. qd est ergo
qd hie determinat de reductione. **E**t dicendum qd redu
ctio filloz est qdruplex. aut enim orõ aliq; est actu fillata
uel potẽtia tm. si potẽtia sic fit reductio quedã orõnis sil
logicef in actu fillata: et h est qm orõ cõfusa et inordina
te disputata est: et postea debet reduci in formã fillisticef
talis autem est reductio que dat hie. si autẽz orõ fit actu
fillata. aut ergo est indifferẽs reductio oium figurarum
ad inuicẽ: et h est quedã resolo: que qdem docet eadem
cõclusionẽ in diuersis figuris sillogicare facta alteratio
ne quadã circa mediũ. et h determinabit infra. aut est re
ductio figurarũ impfectarũ et hoc dupliciter. aut eni re
ducunt filli impfecti in pfectos simplr aut in pmo perfe
ctos sicut in vñes pme: et ista duplex reductio determina
ta est supius. patet igit qd qdruplex est reductio in orõ
nibus: et ideo nulla illarũ supfluit: cum oẽs determinen
tur in hoc libro. **S**ed tũc dubitat potẽtia eni est an actu
qre orõ fillandã p; est qd oratio actu fillata. qre cuz hie
determinet reductione orõnis fillande supius aut deter
minauit reductione orõnis fillate: patet qd nõ bñ proce
dit: debet enim hec reductio pcedere illã que in prece
dẽtibus determinata est. **A**d huc cum fit quedã reductio
mutua figurarũ ad inuicẽ que qdem reductio cõmuni
or; est alijs reductionibus videt qd pmo deberet illã de
terminare. nũc aut ultimo determinat eam. **E**t dicẽ
dum ad pmi qd si orõ que solũ in potẽtia fillata est debe
at in formã fillisticef reducti: necesse est illã formã fillisti
cam p; cognosci sed illa nõ cognoscit nisi per filloruz
gñationem. qre op; p; cognoscere filloruz gñationem si de
beat fieri reductio orõnis inordinate ad fillm: sed gñati
oni filloruz cõnexa est duplex reductio. s. que est altaruz fi
gurarũ in pma: et que est oium filloruz alioz in vñes pme
sicut patet ex pdictis. qre ante istã reductione que fit hie
necesse fuit illã duplicẽ reductione p; determinare. qd
uis ergo p; rem pcedat orõ fillanda orõne fillatã tamẽ
necessitas ipsius artis exigit p; determinare reductio
nem orõnis fillate qd fillande. **C** Ad scdm dicẽdũ qd illa
reductio que est figurarũ ad inuicẽ mutatio non est p
pter filloruz pfectione. sed ut pateat quot modis idẽ fillari
possit per idẽ mediũ alteratũ. Oẽs aut alie tres redu
ctiones per pfectione orõnũ fillicarũ fiũt: et ita patet qd
pncipaliter nõ intẽdit illa mutua reductio: et ideo illam
reductione figurarũ ad inuicẽ ultimo determinat. **C** **L**õ
sequẽter forte dubitabit aliq; de dictis in litterã. et pmo
de hoc qd dicit qd si habeamus filloruz generatione et me
dij inuentione: et filloruz reductione tũc habebimus suffici
enter ppositũ. ex hoc enim videt qd cuz hec tria in pº liº
sufficĩter determinata sint qd scds liber nõ fit de suo ppo
sito: imo supfluat. **E**t p; dicit qd pñ itẽtũ i toto h negocio

In hoc primo habet. In secundo autem determinat de quibusdam modis fillorum qui sunt ex hypothese quorum generatio est de proposito. **A**rg. et si non ita principaliter sit generatio ostensiuorum: et ita uerbum eius non excludit secundum librum a suo proposito intendit enim dicere quod completio totius doctrine in dictis tribus consistit. **C**ontrarius forte dubitatur de suo exemplo ubi dicitur quod non sequitur si propositiones necessarie sunt ut hic non subinterempta non interimitur suba sed partibus rei interemptis interimitur res ergo partes sube sunt sube videtur enim quod sit fillus cum sit oratio in qua quibusdam positus est. **O**ppositu autem videtur ueriter et primo per hoc quod altera premissa negatiua est et conclusio affirmatiua quod non contingit in fillo. **A**d huc quicunque terminus est in ratione operis quod sit in premissis: sed in dicta oratione est aliquis terminus in oratione qui non est in premissis. **A**d huc omnes termini premissarum propter medium debent inueniri in ratione sed sic non est in dicta oratione quare non est fillus: et hoc uerum est. **C**ontra obiectum dicendum quod non est ibi recta dispositio terminorum et propositum et ideo non conuenit ei definitio filli: hanc concludat ex necessitate. **Q**uerit ergo que et quomodo desunt ibi propositiones. **E**t dicitur quod proprie premissa huius rationis partes sube sunt sube. sunt iste quibus interemptis interimitur suba. sunt sube sed partibus sube interemptis interimitur suba ergo partes sube sunt sube. Iste propositus desunt in predicta oratione et hoc quod immediate fillus: sed minor huius filli intelligit in secunda propositione dicte orationis intellectu ueritaliter. per fillum autem fillat sic ex prima propositione posita in littera et maiore subintellecta in secunda propositione per secundam figuram. non suba interempta non interimitur suba. partibus autem sube interemptis interimitur suba ergo partes sube sunt sube. ex hoc autem et quedam assumptio fillat sic: que sunt et non sunt non sube sunt sube: sed partes sunt et non sunt non sube ergo partes sube sunt. si ergo patet quomodo ex fillo fillatur et qualiter desunt propositiones: et quod oratio quam ponit quis sit necessaria non in est fillus. **S**ed tunc forte querit quare non declarat quomodo accidit deceptio superfluitate sicut diminutione. **E**t dicitur uel dici potest quod utriusque in exemplo patet quod ponit si quis inspiciat non solum enim deficientes sunt proprie debite immo superfluit alia indebita uel alie indebite quare cum abundet in premissis terminis respectu rationis ut dictum est: necesse est abundare propositum. additio enim termino addit et propositio. **C**ontra querit de secundo exemplo. si est homo est animal: et si est animal est suba. ergo si est homo est suba. dicit enim quod non est fillus. videtur quod sit tum per definitionem filli. tum per Boetium qui dicit tale esse fillum bonum hypotheticum procedentem super medium. id est a primo ad ultimum. **E**t dicitur quod **A**rg. non loquitur hic de fillo hypothetico sed de causa in ostensiuo: et ideo non reputat talem pro fillo. **A**d huc oportet ad fillum quod fiat debita pro terminorum et propositum sed hec non est debita pro propositum. illa enim que ut pars est primo ponit. que autem ut totum secundo tangit ipsa sub sua parte accipiat et ita est ibi duplex peccatum contra fillum: scilicet quod intendit hic **A**rg. de fillo. si autem transferatur propositiones in predicatos sic. omnis homo est animal. omne animal est suba. tunc non nisi unum peccatum contra fillum. scilicet indebita propositio propositum. **C**ontra dubitat de hoc quod videtur **A**rg. uelle nomen diuiduum addi termino discreto sic. **O**mnis aristomenes intelligibilis est et cetera. videtur enim quod non sit possibile sic tam per nomen nominis diuidui quod a duobus uel pluribus et cetera. quod per nomen termini discreti qui non diuidit per partes subiectiuas. **A**d huc nomen diuiduum solum potest addi termino in quo est accipere unum extra alterum. hoc autem non est in termino discreto. **S**ed dicitur quod termino discreto absolute non potest addi sed per aliquid sibi adiunctum sub quo est accipere unum extra alterum: ut cum dicitur omnis michaelus musicus: et omnis aristomenes intelligibilis. **S**ed contra nomen adiectiuum neque uerbo supponit neque distributioni subiacet proprie sed mediate suba termini substantiuo ad iuncta. sed suba substantiuo singularis non subiacet distributioni.

omni. quare nec adiectiuum per ipsum. quare aggregatum ex nomine discreto et nomine adiectiuo non potest subiaceri distributioni cum neutrum habeat nomen qua distribuatur. **S**ed si dicitur quod ipsum adiectiuum esse est aliquo modo et sic circa ipsum sit contradictio per nomen discretum non in tanta contradictione quin adhuc distribuatur pro accente et ita non subiaceri distributioni per nomen discretum sed magis ex sua constantia. **S**ed contra non habet de se quod supponat uerbo neque subiaceat distributioni. **A**d huc albedo in forte diuidua tur in ipso. quare sicut nec forte distribuatur potest. sic nec albedo in forte: et ita non erit conuenienter dictum omnis forte. albus quia unicum et indiuiduum est suppositum tam forte quam albi. **S**ed dicitur quod quedam accenta ita indiuidua inlunt: quod non iuncti sunt in eadem multiplicatione secundum speciem. sicut album inest forte: et propter additionem talis accente siue adiectiuum non potest addi uel signum termino discreto. **Q**ueda autem ita inlunt quod in eodem sunt multiplicabilia secundum speciem. sicut signum uel unde sic dico. **O**mnis intelligibilis aristomenes semper est omnis intelligibilis est in eo semper. hoc autem falsum est. **S**ed contra in omni dispositione huius debet minor extremitas sumi sub medio distributo et tam dictum est: quod distribuatur intelligibilis uel musica in hoc indiuiduo quare minor sub eo accipi debet si fiat fillus hoc autem manifeste falsum est. neque enim aristomenes cadit in distributione intelligibilis neque michaelus in distributione musici. quare non contingit dicere maiorem esse falsam cum signo distributionis et fillum bonum. **A**d huc intelligibilis est differentia impropria aristomeni respectu eius quod est semper esse siue sumantur cum signo uel siue non. sicut musici est dicta impropria michaelo. in respectu eius quod est corrupti et non erit fillus logismus quod concedendum. unde cum dicitur. **S**ed oportet ueriter. a. b. siue propositum. **I**n non intendit per hoc propositionem debere accipi uel in talibus terminis sed maiorem in tali dispositione debere accipi uel quod est dispositio prime figure. per hoc autem quod dicitur. hoc autem falsum quod ponebat esse intelligibile. **I**n non intendit quod propositio ueriter in talibus terminis sit falsa sed quod falsum sit ipsam posse accipi uel in talibus terminis. sed hoc innuit per hoc quod sequitur. scilicet cum aristomenes sit corruptibilis. **I**per hoc enim signum aristomenem indiuiduum esse et singulare cui non licet addere signum uel. patet igitur quod dicitur est. scilicet quod non debet addi signum uel termino discreto neque proprie neque per adiectiuum additum. **C**ontra tunc querit cuius modi peccatum contra fillum est in dictis exemplis. **E**t dicitur quod maior non est uel cum in sit dispositio prime figure et est fallacia. sed quid a maiori ad propositum.

Requerit autem et metiri euenit eo quod non bene exponuntur secundum propositiones terminum ut si. a. quidem sit sanitas. b. non egritudo. c. autem homo: uerum est dicere quoniam a. nulli. b. contingit inesse: nulli enim egritudini inest sanitas. et rursum quoniam a. b. inest omni. c. omnis enim homo susceptibilis est egritudinis. videbitur igitur accidere nulli homini contingere sanitatem inesse. **H**uius autem causa est: quod non bene exponuntur termini secundum dictionem quam transumptis huius que sunt secundum habitudines non erit fillus: ut si pro sanitate quod ponatur sanum: pro egritudine autem egrum: non enim est uerum dicere quod non contingit egrum sanum esse: hoc autem non sumpto non fit fillus: nisi contingetis: hoc autem non impossibile: contingat enim nulli homini inesse sanitatem. **R**ursum in me

dia figura erit sicut falsum: nam sanitate qui-
de nulli egritudine: hoc vero omni contingit inef-
se: quare nulli homini egritudo. In tertia autem
figura secundum contingere accidit falsum: etenim
et sanitate et egritudine et disciplinam et igno-
rantiam et omnino contraria omni et eadem con-
tingit inesse: sibi vero impossibile iuicere: hoc au-
tem in predictis non est processum: quando enim
eadem plura contingit inesse contingit et sibi inui-
cem. manifestus ergo quoniam in omnibus his fit
fallacia propter terminorum exponez trasum-
ptis enim hijs que sunt secundum habitudines ni-
hil fit falsum. Malum ergo quoniam in huiusmo-
di propositionibus semper quod est secundum habitum pro
habitu sumendum et ponendum terminum.

In parte ista determinat Aristoteles errores et difficultates ac-
cidentes circa reductionem duarum propositionum in terminos
tres. in omnibus in quibus est necessitas et illas remouet
et didit in principale et incidens quod incipit ibi. non oportet
aut arbitrari. Pars principalis in duas. in prima remouet
errores contingentes in hac reductione circa terminos prin-
cipales. in secunda cum dicit. reduplicatum autem ad maiorem
remouet errores contingentes in illa circa aliquid annexum
alicui principali terminorum. prima in duas. in prima remo-
uet errorem siue difficultatem contingentem in hac reductione
circa terminos simplices. in secunda cum dicit. non autem
oportet semper. circa terminos complexos. in prima sic pro-
cedit. primo proponit propositionem inuicem dicens quod sepe fit dece-
ptio quoniam termini accipiuntur nunc secundum tractionem nunc secundum ab-
stractionem ut hic deueniente nulla egritudo est sanitas. si
omnis homo est eger. non sequitur de necessitate ergo nullus ho-
mo est sanus quousque sequi videret et hoc est. ut si. a. quod dicitur.
secundo causam deceptionis exponit et remouet dicens quod de-
ceptio est per acceptioem terminorum abstractorum cuius debe-
rent accipi in concretione. maior enim propositio sumpta est in
abstractis et sumenda erat in concretis terminis et erit tunc
propositio falsa cum modo necessitatis. scilicet de necessitate nullum
egrum est sanum. accepta autem maiori de contingenti erit promissio
sequere et conclusio sequens de contingenti sic contingit nullus
sanus esse egrum sed omnis homo est eger ergo contingit nullus ho-
minem esse sanum et hoc est. huius autem causa est. Et nota quod
terminos abstractos uocat ea que dicitur secundum habitudines.
procretos autem qui ab his sumuntur. Contra ostendit eam in
secunda figura dicens quod similiter accidit hec deceptio propter
prauam suspensionem terminorum. si enim accipiantur primo in ab-
stractione sic de necessitate nulla egritudo est sanitas. omnis
homo est sanus. non sequitur de necessario sumptis autem pro-
missio ueris in terminis concretis et altera de contingenti.
erit deo sequens de contingenti sicut prius et hoc est. rursum in
medio. Contra manifestat eam in tertia figura dicens quod
deo in terminis abstractis erit falsa promissio existentibus ue-
ris de contingenti uel altera de inesse. uerbi gratia omni homi-
ni contingit inesse sanitate: et ita egritudine non tamen contingit
aliquam egritudine esse sanitate. et causa huius est quod con-
tingit eadem inesse contraria: et si non simul non enim unum illoz
inest alteri quousque videat secundum predictos terminos et predi-
ctum modum et hoc est. in tertia autem figura. Contra ex his
concludit propositionem per habitum ostensam dicens manifestum esse
deceptionem fieri per inconuenientem terminorum exponez
et nullum accidit inconueniens si trasmutetur abstracta in co-
creta ex quo concludit quod in reductione talium propositionum
facienda ponendi sunt termini concretis et non abstractis et sic
patet quomodo vitat peccatum accidens circa talem acceptio-

nem et hoc est. manifestum est quomodo in omnibus. **I**n du-
bitaret forte aliquis utrum semper accidat peccatum contra sim-
sumptis terminis non in concretione immo in abstractio-
ne. et videtur quod non. sequitur enim ad minus ex necessitate co-
clusio de inesse sic de necessitate nulla egritudo est sanitas
omnis homo est eger ergo nullus homo est sanus. Adhuc seg-
tur per locum a coniugatis. si de necessitate nulla sanitas est
iustitia ergo nullum sanum est iustum: et tamen commutantur termini
secundum procretum et abstractum. Adhuc in exemplo Aristoteles. maior est
uera de necessario et minor de inesse quare sequitur deo ne-
cessaria per mixtionem necessariam et inesse. quare sequitur de ne-
cessitate nulla egritudo est sanitas sed omnis homo est eger er-
go de necessitate nullus homo est sanus. Adhuc dubitabit
quare magis sequitur deo terminis existentibus concretis quam
abstractis. **A**d hoc dicitur quod ubi dicitur quod fallit habitu-
do sillica per variationem terminorum a concretis in abstra-
ctis uel eorum. **A**d obiectum dicitur quod deo de inesse sequitur non
propter virtutem sillicam per habitudinem localem. depta enim
maiore extremitate sequitur deo per locum ab oppositis. **S**i
militer dicitur ad secundum quod argumentum ualeat tamen secundum habi-
tudinem localem. uel potest ibidem dici quod non sequitur deo nisi acci-
piat per se sicut premissa accipit. aliter enim non est si uera
nullum sanum est iustum. **A**d tertium dicitur quod mixtio ne-
cessaria non ualeat nisi cum minor est essentialiter sub medio
sicut prius habitum est. sic autem non est in exemplo Aristoteles. **A**d
hoc non est necessitas sillogismi nisi in terminis unis formis
ter acceptis sic autem non est in exemplo Aristoteles. et ideo non te-
net sua mixtio. **A**d aliud dicitur quod necessario in ter-
minis concretis neque abstractis sequitur deo necessario quod
non accipit minor sub medio. et adhuc in terminis concre-
tis erit maior falsa de necessario deo autem de contingenti se-
quitur accepta maiori de contingenti in terminis concretis si-
cut dictum est in sententia. **A**lterius forte dubitatur de
eo quod dicitur hac esse falsam in concretis. de necessitate nul-
lum sanum est egrum. videtur enim quod sit uera sic. hec est uera
nullum sanum est egrum et non potest non esse uera ergo est neces-
saria quare dictum eius necessarium. quare nullum sanum esse egrum
est necessarium et sic hec de necessitate nullum sanum est egrum.
Si dicitur quod hoc est multiplex nullum sanum esse egrum est neces-
sarium secundum compositionem et diuisionem et uera in sensu compositionis
scilicet composita proferendo falsa est in sensu diuisionis. scilicet diuisis
proferendo et tamen in sensum diuisionis sequitur ex ea de ne-
cessitate nullum sanum est egrum. Contra nulla differentia est in-
ter ista nisi quod in una cadit modus super dictum in alia autem
super propositionem. Quare videtur quod id quod sequitur ex una in se-
su diuisionis sequatur ex alia in sensu compositionis. quod propositio
et dictum quertunt eodem autem addito conuertibilis et eo-
dem modo se habentibus adhuc erunt quertibilia. Adhuc in
hac propositione nullum sanum est egrum est necessarium secundum quod diuisi-
sa est. modus cadit sub negone sicut patet distinguenti in
hac autem de necessitate nullum sanum est egrum cadit modus
super negonem sed ad negonem modi de necessario non
sequitur affirmatiua modi et negatiua ipsius esse quod non se-
quitur si non necesse est esse necesse est non esse sed econuerso
Quare ad dictam propositionem de sensu diuiso non sequitur ista
necesse est nullum sanum esse egrum. nec ista de necessitate
nullum sanum est egrum. Et dicitur potest quod illud argumentum non
ualeat si propositio est uera et non potest non esse uera ergo est
necessaria nisi fuerit in sebo causa essentialis et inseparabilis
quare predicatum remouet a sebo uel ei inest: sed cum dicitur
nullum sanum est egrum in supposito non est causa essentialis et
inseparabilis remouens predicatum a sebo sed causa accidentalis
et separabilis et ideo propositio non est necessaria immo fal-
sa erit addito modo necessitatis. hoc autem nullus homo est a-
nus cum sit uera et non possit non esse uera est necessaria
quod in sebo est causa essentialis et inseparabilis remotionis pro-
dicati a sebo et ideo si addat modus necessitatis adhuc
erit uera. Ex his patet quomodo hec propositio non est ne-
cessaria nullum sanum est egrum. nec alia conueniens. et quomodo

intelligenda est regula que est si ppo est uera z non pot
 no ee uera q est necessaria. **C** Alterius dubitari pot silr
 circa exeplo positu in scda figura sed patet per dicta. **S**
 querit de eo qd dicit ibi seg in scda figura. sic ptingit n
 lu sanu ee egru/ois ho est eger ergo cotingit nullu hoiez
 esse sanu. illud no sequit qz est mixtio cotingentis z inee
 in scda figura affirmatiua exite de inee cui pdixit supe
 rius. **E**t dicendu q suus sermo cois est ad h q affirmati
 ua sit de inee. z q negatiua est/ z si illa de inee sit affirma
 tiua no sequit q sicut opponit. vñ poneda est negatiua
 de inee/ z tuc sequit sic nullu sanu est egru. cotingit oem
 hoiem ee egru ergo ptingit nullu hoiem ee sanu. **C** Ad
 huc forte dubitaret aliqs de eo qd dicit in exeplo tertie fi
 gure. s. q ex pmissis ueris no sequit q per hoc enim vi
 det tertia figura falsificari/ z q non teneat nisi gra termi
 noz ex quo in abstractis non pot inferre pcretionē. **A**d
 huc videt falsum qd dicit. q mediu in tertia figura pars
 est utriusqz extremitatis quare pmissis exntibz affirma
 tiuis z ueris necesse est concludi uere couententiā extreni
 tati fm parte/ z ita sequit q uera. **C** Ad h dōz q dispo
 sitio tertie figure semp est cu terminis vniformiter sum
 ptis. sed in exeplo **A**lz. no sumunt vniformiter. in pre
 missis enim sit coparatio oppositorz accntuz ad sbm. ex
 qua coparatione extremitates sumunt in concretionē z
 denoiatiue cu dicit cotingit ho inee egritudinem/ z silr
 sanitate que egpollēt istis. cotingit oem hoiem ee sanum
 cotingit oem hoiem ee egru. in pōne aut pdicat accidēs
 de accite ubi no sit denoiatio. est eniz sensus pōnis iste
 cotingit aliquā egritudinē ee sanitate. z ideo non sequit
 q in abstractione. qz no vniformiter accipiunt termini
 s. in pmissis z cōcretionē denoiatiue. In pōne aut in ab
 stractione ex hys patet rñsio ad opposita.

N on oportet autē semp terminos
 querere nemine exponi: sepe enim
 erūt ofones quibus impositu non
 est nome: quare z difficile est reducere hu
 iusmodi sillogismos: aliquoties autē fal
 li accidit ppter huius inquisitionē: ut q un
 mediatorum est silr. Sit. a. duo recti. b.
 triagulus. c. No egcuris ergo ei qd est. c. in
 est. a. per. b. ei No qd est. b. no iam per aliō
 pse enim triagulus habet duos rectos: q
 re no erit mediu eius qd est. a. b. cuz sit de
 monstrabile. **M**anifestu enim qm medius
 no sit semp sumedum ut hoc aliqd sed ali
 qn ofonē qd accidit in predicto.

C In hac pte remouet difficultatē accntem in reductione
 quatū ad terminos cōplexos/ z pcedit sic. pmo pponit
 pponē intētā h dices q in reductione in terminos non
 opz semp couertere terminos simplices/ z h est. **L** no opz
 aut. **1**o manifestat eā duplici cā. pma est qz sepe oportet
 terminos sumere ubi no est nome vnū impositu/ z con
 cludit ibi esse difficile in reducendo/ z h est. **L** sepe enim
 erūt. **2**o causa est qz penes inquisitionē terminoz simpli
 citū accidit sepe in silis decipi/ z h declarat in exemplo.
 qz si dicat triagulus habet duos rectos egcurus est tria
 gulus ergo habet duos rectos. h concludit p mū de uli
 mo per mediu simplex sicut per triagulu. sed si debeat p
 mum ostēdi de medio no cotingit accipe terminuz sim
 plicē pro medio. duo eniz recti pse triagulo insunt/ z no
 per aliud. vñ oportet sumē diffinitionē passionis uel sbi
 pro medio z h est. **L** aliquoties aut. **L** cōnter concludit p
 positionē manifestā quā intēdit dices. q non semp que
 redū est mediu qd sit terminus simplex. sed aliqn opoz

ter sumere diffinitionē siue aliquā ofonē sicut in p dicitō
 exeplo. z ita patet q in reductione no semp sunt queren
 di termini simplices z h est. **L** ma^m ergo qm medius. **L**
 Dubitat forte hic qz videt uelle opposita. pmo enim si
 gnificat hāc ee imedatā. ois angulus habet duos rectos
 per hoc qd dicit. **L** ut qm immediatoz. **I**postea sicut ipaz
 ee mediatā cu dicit. a. b. sit demonstratiuū. **E**t dicēdum qz
 ppo dicit imediata duplr. vno mō ab immedatione
 cāe/ z sic solū pncipia demonstrationis pma imediata sūt
 z sic no est hęc immedata triagulus habet duos rectos
 cu sit qo demonstrationis/ z hoc est qd sūt ultimo ipsam
 mediatā ee. alio mō ab immedatione alicuius terminū
 medij sicut sibi. z hoc mō est cōclusio demonstrationis im
 mediatā. qz inter passionē ppam z eius sbm ppriuz no
 cadit sbm mediu z sic hęc est imediata ois triagulus hēt
 duos rectos/ z h pot sūt per illam lram. **L** ut qm media
 toz. **I**nō tñ oportet q illa litera significaret eius imme
 diationē sed immedationē pncipioz cōcludētium ipsam
 uel aliquā cōsilem. **C** Adhuc dubitat forte qz videt q
 ois ppositio mediatā sit qz si est ppo affirmatiua pdicatū
 inest sbō aliq est ergo cā huius inherētie z illa me^m pot
 ee respectu illius pponis. z silr est de pponē negatiua
 aliq enim est causa qua pdicatū remouet a sbō. **E**t dicē
 dum qz ois ppo cām habet siue ueritatis illa tñ causa no
 in oibus sufficit ad demonstrādū. oportet enim cām que
 demonstrare debet ee porē z notiorē. in pmiss aut pncipi
 is no est talē cām iuentre. z ideo dicunt imediata.

N esse aut p mūz medio z hoc po
 stremo non est sumere uelut que
 semp predicent de se inuicē aut si
 militer p mūz de medio z hoc postremo
 z non inee similiter: sed quoties esse dicit
 z uerū dicere hoc toties opz putare singu
 lare inee: ut qm p riorz eadē est disciplina:
 sit enim. a. vnā ee disciplinā. b. aut p riora si
 bi inuicē. a. ergo inest. b. no qz p riora sint vnā
 ee disciplinā eorūdē: sed qm uerū est dice
 re de ipsis vnā ee eoz sciam. **A**ccidit autē
 qnqz p mū de medio dicit: mediu autē de
 tertio no dicit: ut si sophia est disciplina: bo
 ni aut est sophia: pclusio qm boni est disci
 plina: ergo bonū qdē no est disciplina: so
 phia aut est disciplina. **Q**uāqz aut medius
 de tertio dicit: p mū aut de medio no dicit:
 ut si qlis est disciplina ois aut cōtrarij: bo
 nū aut z p riu z qle: cōclusio qdē qm boni
 est disciplina: no est aut bonum disciplina:
 neqz quale: neqz contrarium.

C In hac pte remouet **A**lz. difficultatē cotingentem in re
 ductione circa terminos obliquos z diuidit in duas. in
 pma qz ignotū est an sillet ex obligs. docet ex eis silare
 in scda cu dicit. **L** simplr enim hic dicimus de oibus. **I**
 quomō sumēdū sunt termini in reductione talū silrorū.
 in pma sic pcedit. pmo pponit pponem uerificādas de
 cēs qz pponēs affirmatiue z negatiue ad silm no semp
 accipiēde sunt fm terminos rectos. sed accipi pnt fz que
 cūqz casum z hoc declarat in vno exeplo ut h oppositorū
 eadē est disciplina/ z h est. **L** Inee aut. **1**o vñficat eā p^o do
 cēs silare ex obligs affirmatiue. **2**o negatiue cu dic. **L** eo
 dē aut mō. **1**z p^o in duas. p^o ut tñ altera ppo ē de aliq. **2**o
 utraqz est de obliq cu dic. **L** est aut neqz p^m. **L** ad h altero

No. ibi qno amo
 ree q ista ppo
 gulo habet duo
 sit imediata

No. hinc uelut p
 ppositioz factis pu
 hobilom.

No. In pte illaz limitatioe illi/ eaque ppo est vera qz ipa no potit no
 ee vera est nec floua. Limitatio sig est q est vera qm Insubstantia
 q limitatioe ita no est nec floua nulluz pany est qz ois ita Insubstante
 qo qd est causa qz p^o qz ibi Insubstante est substantia s substantia
 p^o qm it quibz essentialē qz Insubstante remouit qz Insubstante
 q ad hē qz ibi no est Insubstante substantia s ois h ab hōis pany
 qatez Inq dicit huc arguer no ei conlor essentialē qz Insubstante
 uelū remouit p dicit si ita substantia est Insubstante Insubstante

No. q no semp p medio
 p^o sumunt terminos simplices
 ut p^o ad p^o ois mō de tria
 gulo p^o p^o ois no pany
 ter mō p^o simplices s Insubstante
 mō aut p^o aliud diffinitio p^o

exite de obliquo pmo exemplificat ubi minor est de obliquo sic sophia est disciplina boni est sophia ergo boni est disciplina et hoc est. accidit ergo quandoq. 1° ubi maior est de obliquo sic ois qual' aut prius est discipline. sed bonum est egle aut prius ergo etc. et hoc est. quia autem medium. Et nota quod ille que dicunt in recto dicit principia vel dicit vel predicari. illa vero que in obliquo non dicit neque predicari. propria enim est predicatio et subiectio secundum rectum.

C Est autem neque primus de medio: neque hoc de tertio: primo de tertio quia quod dicitur: quia autem non dicitur: ut si cuius est disciplina huius est genus boni autem est disciplina et cetero quia boni est genus: predicat autem nullum de nullo. Si autem cuius est disciplina genus est hoc boni autem disciplina cetero quia boni est genus: ergo predicat de extremo primus de se autem inuicem non dicuntur.

C Deinde exemplificat ubi utraque est de obliquo. et primo ubi utraque est de obliquo et etiam primo sic. cuius est disciplina eius est genus. sed boni est disciplina ergo boni est genus et hoc est. est autem neque. 1° ubi utraque existente de obliquo est cetero directa sic cuius est disciplina hoc est genus sed boni est disciplina ergo bonum est genus et hoc est. si autem cuius est.

C Eodem autem modo et in non esse sumendum. Non enim significat non non inesse hoc huic non esse hoc hoc: sed aliquid non esse huiusmodi: aut hoc huic: ut quia non est motionis motus: aut generationis generatio: voluptatis autem est: non igitur voluptas generatio: aut rursus: quia risus quod est signum: signum autem non signum: quare non est signum risus: sicut autem et in aliis in quibus interimit problema. eo quod dicitur aliquo modo ad ipsum genus. Rursum quia occasio non est tempus opportunum: deo enim quod est: tempus autem opportunum non est occasio: eo quod nihil deo proficiens est terminos enim ponendum occasio ne et tempus opportunum deum: pro autem sumenda secundum nois casus.

C Contra docet fillare ex obliquo negative et preedit sic. primo dicit quod est accipere propositioem fillicam negativam sicut et affirmativam non solum in recto sed secundum quosque casum et hoc est. eodem autem modo. 1° hoc manifestat et primo accipiendo propositioem de obliquo genitivi. 2° de obliquo dativi ut dicitur. rursum quia estas. de obliquo genitivi duo ponit exempla quorum primus habet utraque propositioem sic. motionis non est motus. neque generatio nis generatio sed voluptatis est generatio et motus ergo voluptas non est generatio neque motus et hoc est. ut quia non est. 1² habet minorem propositioem de recto sic. signi non est signum sed risus non est signi ergo risus non est signum et accipit risus in minori notatione in propositioem genitivi et hoc est. aut risus. et addit quod sicut est in aliis in quibus concludit negativam propositioem eo quod predicatum aliquo modo se habet ad ipsam propositioem. sed ad ipsam se subiectam et hoc est. sicut autem et in aliis. contra exemplificat in obliquo dativi sic ideo non est tempus opportunum et hoc est. rursum quoniam occasio.

C Simpliciter autem hic dicimus de omnibus quia terminos quod semper ponendum secundum declinationes noium: ut homo: aut bonitas aut prius: non

hois aut boni: aut non prius: propositioes autem sumendum secundum uniuscuiusque casus: aut enim quia huic hoc ut egle: aut quia huic dupliciter: aut ut feries vel videtur: aut quia hic: ut quia homo aial aut si quolibet modo aliter cadit nomen secundum propositioem: inesse autem hoc huic et verum esse hoc toties sumendum quoties predicamenta diuisa sunt: et hec aut quo aut simpliciter. Amplius autem te simplicia aut complexa: sicut autem et non esse desiderandum: aut hoc et determinandum melius.

C Contra docet quod sumendi sunt termini in reductione talium et probat sic. primo dicit quod termini propositioem sunt secundum res quibus propositioes accipiende sunt per duas obliquo et hoc est. sicut hoc autem. 1° addit quot modis accipiende sunt propositioes dicens quod propositioes tam affirmative quam negative accipiende sunt tot modis quot modis convenit accipere predicata respectu subiecti siue predicata sint cum determinatione siue simpliciter accepta siue et sint simplicia siue composita et hoc est. Inesse autem hoc huic. In fine autem tanquam pro epilogo dicit respiciens oia predicata de istis erroribus accitibus faciet reductionem melius. quod dicitur secundum predicata documenta considerandum est terminos in reductione et corrigendum est acceptioem si convenienter accipiantur et hec est. Considerandum autem hoc. Substat hic primo an de obliquo fillari possit vel non. videtur enim quod non. eadem enim est materia propositioem et enunciationis quia ipse eadem sunt in subiecto. sed enunciationis principia materialia sunt. scilicet nomen et verbum. quare propositioem sicut. sed nomen solum rectum est et verbum sicut quare ex obliquo non fiet propositioem fillica sicut nec enunciatio. Adhuc propositioem resoluit in terminos qui sunt secundum et predicatum sicut phitum est. sed subiecti vel predicari non potest nisi rectum. quare propositioem resoluit in rectum. constat ergo quod ex his componitur. Adhuc si obliquo sit secundum in propositioem herit aut quia subiecti distributioni et si hoc est sicut dicitur boni est disciplina hoc quod dico boni non est secundum. quia non subiacet distributioni. quare videtur quod secundum in propositioem non erit obliquo. Et dicitur quod fillari potest ex obliquo et accipi propositioem fillicam in eis. et in dendum ad primo quod enunciationis secundum quod huic et propositioem secundum quod propositioem non est necesse eadem esse principia materialia. propositioem enim in ratione propositioem potest habere pro subiecto quod enunciatio secundum quod habet pro determinatione subiecti. sicut patet in hac propositioem oium oppositorum eadem est disciplina. si considerentur principia eius secundum quod propositioem est et secundum quod enunciatio est. potest enim propositioem habere secundum secundum obliquo et secundum rectum sed enunciatio solum secundum rectum et hoc est quod solet dici et hinc quod duplex est secundum fillicam. propositioem et enunciationis. Ad 2° dicitur quod in propositioem aliud subiecti potest quod rectum quibus in enunciatione non. Ad 3° dicitur obliquo esse secundum propositioem non quia subiacet alteri neque subiacet distributioni. sed quia subiacet respectu alterius cuius predicati de eo cum quo in compositioem ad alterum facit habitudinem fillicam. propositioem enim cuius tale secundum est ordinatioem habet in processu fillistico. Sed tunc dubitat si ex obliquo fillit quare modum fillandi in eis non tradit. superius ubi determinavit generationem fillorum et quare determinat ipsi hic. Quare et non determinat mixtam generationem fillorum ex obliquo et rectis. Ad hoc dicitur quod superius cum determinavit fillorum generationem non descendeat ad materiam hinc que quod dicitur fillat modum et formam fillandi. talis autem non est obliquo et rectum et ideo non determinavit superius modum fillandi ex obliquo et rectis diuisim. quia idem est modus simpliciter. hic autem determinat quomodo fillit ex obliquo magis incidet quod principaliter. quia enim habet determinare difficultatem et reductionem talium fillorum ne ignoret qualiter fiant hinc filli. docet hoc nec etiam determinat mixtionem ex obliquo aliter quod ibi: aliquando est una de recto et alia de obliquo quia quia penes talem mixtionem non generat diuisitas in forma et

Et nota quod ille que dicunt in recto dicit principia vel dicit vel predicari.

hoc sumit per quod in fine de sex modis obliquo et in fine de inferentia obliquo

exemplum ad quod dicitur
p. figura sub medio p. p.

16

potentia filii nisi forte fuerit accitialis ualde. **C** Adhuc du
bitaret forte aliqui quod videtur talis filius fallere per diuinitatem
medij que causat deceptionem ut cum omnia oppositorum
eadem est disciplina sanorum et egrorum sunt opposita. Adhuc
dispositio p. fine figure non tenet ubi accipiat minor sub medio
sed si dicat p. b. est disciplina ergo boni est p. b. minor
non videtur esse sub medio. **E**t dicendum ad p. m. quod talis
diuersitas medijs que est sub obliquo et rectum non est nisi
sub accidentalibus modis intelligendi et hec diuersitas non cau
sat diuersitatem in copone essentiali medijs ad extrema et id
talis diuersitas medijs non impeditur. **C** Ad 2^m dicen
dum quod non semper accipit minor sub medio in p. figura sicut
substantes et in linea predicabilis. sed sufficit quod sub ratione acci
piat sub eo ut quod quod modo uere se habeat medijs dicitur de eo et
id satis bene accipit bonum sub p. b. et bonum est filius. **C** Ad
huc forte dubitat de eo quod dicit quod utraq. p. m. sum
pta in obliquo potest esse de recto. ex hoc enim sequitur
quod p. neutri p. m. assimilaret cuius oppositum est uerum
sub p. b. **E**t dicendum quod quibus dissimilis sit p. m. p. m. pe
nes obliquo et rectum et in filijs sunt sub p. b. et p. m. h. q.
utraq. est de se et talis similitudo sufficit ad notandum quod hec
diuinitas malis que est sub obliquo et rectum potest esse idiffe
renter circa p. p. de se et circa p. p. de m. **C** Ad
huc queritur quare non docet fillare ex oibus obliquis quod
non in ablatiuo quare et non per actum et uocatum. **E**t dicen
dum quod greci non habuerunt ablatiuum. sed usi sunt loco eius
genio et dio. per uocatum et non cum de illo fiat p. p. in qua non
est ueritas neque falsitas. et ideo de hys non p. tinguat. **C** Ad
et sciendum quod in terminis quod ponit satis potest exemplificari de
actio si accipiat uerbum in uerbo. **C** Si autem queritur quare non
docet fillare ex obliquis per tres figuras. Sciendum quod
quod t. t. t. est. ex. e. t. t. enim istud motuons ho est mor
t. t. facit fill. s. c. de figure. et uolumus ex. e. t. t. cum dicit quod deo
non est ipus opportunum facit fill. t. t. figure. alia autem
ex. e. t. t. ut per p. m. figuram. et ita docet in omni figura fil
logizare ex obliquis per exempla que ponit.

R Eduplicatum autem in p. p. n. b. ad pri
ma extremitatem ponendum: non ad me
diu dico autem ut si fiat fillus: qm iu
sticia est disciplina in eo quod bonum ad prima
extremitatem ponendum. Sit enim. a. discipli
na qm bonum: in quo. b. bonus. In quo b. o
c. iusticia: ergo. a. uerum est de. b. p. d. c. n. a.
disciplina bonum est qm bonum: sed et. b. de. c.
na iusticia qd bonum sic ergo fit resolutio
si autem ad. b. ponat qm bonum non erit fillus.
na. a. quidem de. b. uerum erit. b. aut de. c. non
erit uerum. Na bonum qm bonus p. d. c. de
iusticia falsum et non intelligibile. Sic autem
et si salubre ostendat qm disciplinatum est in eo
quod bonum/aut hircoceruus in eo quod non exi
stens/aut homo corruptibile in eo quod sen
sibile: in oibus enim sup. p. d. c. ad extre
mu manus reduplicatio est ponenda.

C Postquam mouit difficultates p. tinguentes circa p. n. c. p. a. l. e. s.
terminos in hac pte remouet difficultates p. tinguentes
circa aliqd annexu p. n. c. p. a. l. e. s. terminis et hoc dico in re
ductione duaru p. p. n. b. in terminos tres. diuidit autem
in duas. in p. ma remouet difficultate p. tinguentes circa an
nexu p. d. c. in s. c. a. cu dicit. Non est autem idem neque e. t. t.
remouet difficultate p. tinguente circa aliqd annexu s. b. t. o.
p. m. in. d. in p. ma remouet difficultate p. d. c. t. a. in s. c. a. cu

dicit. op. aut accipe. p. d. e. t. m. n. a. t. q. u. a. d. i. i. d. o. n. e. i. t. a. t. e. z.
circa hoc notandum ergo quod annexu ipsi p. d. c. a. t. o. r. e. d. u. p. l. i. c. a.
tio est de qua intendit determinare quod facienda est redu
ctio in quatuor terminos in fillo ubi accipit reduplicatio et
diuidit in. d. in p. ma docet quod reducendum est ubi fit re
duplicatio medijs. in s. c. a. cu dicit. Non est autem eadem p. o. t. t.
ubi est reduplicatio minoris extremitatis in p. ma sic p. t. p.
mo p. p. n. o. n. i. t. m. t. e. t. a. d. i. c. e. n. s. q. u. o. d. r. e. d. u. p. l. i. c. a. t. i. o. m. e. d. i. j.
debet poni ad maiore extremitate et non ad medium in
reductione facienda et hec est reduplicatum autem. **C** s. c. d. o. e. a.
o. n. d. i. t. z. p. s. i. c. p. m. o. o. n. d. i. t. q. u. o. d. r. e. d. u. p. l. i. c. a. t. i. o. m. e. d. i. j. p. o. n. e. d. a.
est ad maiore extremitate eo quod ipsa sic posita fit fillus p. p. o.
nibus ex. t. t. b. u. e. r. i. s. sic boni est disciplina in quatuor bo
num. iusticia est bonum ergo iusticie est disciplina in qua
tum bonum. Ex quo p. c. l. u. d. i. t. q. u. o. d. f. a. c. t. a. r. e. d. u. p. l. i. c. a. t. i. o. e. m. e. d. i. j.
talis est p. u. e. n. i. e. s. r. e. s. o. l. u. t. o. i. n. t. e. r. m. i. n. o. s. s. u. t. p. m. u. s. t. e. r. m. i. n. u. s.
ponat maior extremitas cu reduplicatio medijs. et s. c. d. s.
minor extremitas. tertiu autem ipm medijs absolute et h. est
L. d. i. c. o. a. u. t. u. t. s. i. f. i. a. t. f. i. l. l. u. s. **C** s. c. d. o. o. n. d. i. t. q. u. o. d. r. e. d. u. p. l. i. c. a. t. i. o. m. e.
d. i. j. n. o. d. e. b. e. t. p. o. n. i. a. d. m. e. d. i. u. m. e. o. q. u. o. d. n. o. e. r. i. t. f. i. l. l. u. s. e. x. u. e. r. i. s.
sic enim dicendo. boni in quatuor bonum est disciplina. iusticia
est bonum in quatuor bonum erit minor p. p. o. f. a. l. s. a. z. n. o. n. i. n.
telligibilis et huius causa patebit p. n. t. e. r. z. h. e. s. t. **C** si autem
ad. b. ponat. **T**ertio redit ad magis declarandum quod sit
fillus reduplicatio medijs posita ad maiore extremitate
et ponit ibi tres p. o. n. e. s. quaru p. m. a. s. i. c. p. c. l. u. d. i. t. o. m. n. e. b. o.
num est disciplinatum in quatuor bonum. salubre est bonum er
go salubre est disciplinatum in quatuor bonum et h. est. **L** fillu au
tem et si salubre. **S**ecunda sic concludit o. e. n. o. e. x. n. s. e. s. t. o. p. i. n. a.
bile in quatuor non ex. n. s. h. i. r. c. o. c. e. r. u. u. s. e. s. t. n. o. n. e. x. n. s. e. r.
go est opinabilis in quatuor non ex. n. s. z. h. e. c. e. s. t. **L** aut h. i. r.
c. o. c. e. r. u. u. s. **T**ertia sic concludit. o. e. s. e. n. s. i. b. i. l. e. e. s. t. c. o. r. r. u. p. t. i. b. i.
le in quatuor sensibile. h. o. e. s. t. s. e. n. s. i. b. i. l. i. s. q. u. o. d. h. o. m. o. e. s. t. c. o. r. r. u.
p. u. i. l. i. s. i. n. q. u. a. t. u. s. s. e. n. s. i. b. i. l. i. s. z. h. e. s. t. **L** aut homo corruptibi
lis. **A**ccipiunt hec tria ex. e. p. l. a. s. i. c. u. l. t. i. o. a. c. c. i. p. i. t. i. n. t. e. r. m. i.
nis essentialibus et alia in accidentalibus ita quod p. m. in hys ubi
inesse simplr. 2^m aut ubi inesse sub quid.

f. ual. de notanda.

C Non est autem eadem positio terminorum qm
simplr qd sillogizatum et qm hoc quid aut
quo aut quomodo. Dico autem ut qm bonum sci
bile onsum fuerit et qm disciplinatum quidem
bonum: sed siquidem disciplinatum onsum est:
mediu ponendum e ens: si autem bonum ens qd.
C In hac pte intendit p. d. e. t. e. r. m. i. n. a. r. e. q. u. o. d. r. e. d. u. c. e. d. u. m. e. s. t.
in terminos ubi fit reduplicatio minoris extremitatis et
diuidit. q. p. n. a. r. r. a. t. s. c. d. o. n. a. r. r. a. t. u. m. m. a. n. i. f. e. s. t. a. t. i. e. x. e. m. p. l. i. s.
ibi s. c. d. a. s. i. t. e. n. i. m. a. q. d. e. i. n. p. r. i. m. a. s. i. c. p. e. e. d. i. t. p. m. o. d. i. c. i. t. i. n.
g. n. a. l. i. q. u. o. d. p. c. l. u. d. e. d. u. m. m. a. i. o. r. e. d. e. m. i. n. o. r. i. c. u. a. l. i. q. u. a. r. e. d. u.
plicatione. aut alia conditione determinatiouis alia et alia
exigitur terminorum dispositio: et intelligit cum dicit.
L. qm hoc. **J**udicacione facta per reduplicacione aliquam
p. h. aut qd dicit **L** aut quod. **J**udicacione ad pte in mo et h. e.
L. non est aut eadem. **S**ecundo magis explanat dices quod alia et
alia erit terminorum dispositio ad ostendendum maiore extremitate
de minori cuius reduplicacione minoris et sumendum
est mediu cu reduplicacione minoris et h. est. **L** dico autem
ut qm bonum. **I**ntelligit per bonum minoris extremitate
cum sit sub p. o. n. t. e. s. p. e. r. h. a. u. t. q. u. o. d. d. i. c. i. t. d. i. s. c. i. p. l. i. n. a. t. u. m. m. a. i. o.
rem extremitate simplr. **L** p. d. i. s. c. i. p. l. i. n. a. t. u. m. i. n. q. u. a. t. u. b. o. n. u. m. **J**
maiore extremitate cu reduplicacione minoris. per h. qd
dicit **L** ens. **J**mediu simplr dicitur. per h. qd dicit. **L** quod
ens. **J**mediu p. c. t. u. m. p. e. r. r. e. d. u. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. m. i. n. o. r. i. s.

C Sit enim. a. quidem disciplina qm qd ens:
in quo aut. b. ens quid et in quo aut bonum:
ueru aut de. b. p. d. c. i. a. r. i. e. r. a. t. e. n. s. z. d. i. s. c. i. p. l. i. n. a.

Non q. In sillogismo reduplicatio est
forte de ma. p. r. e. e. x. t. r. e. m. i. t. a. t. e.

alicuius entis qm̄ qd̄ ens: sed z. b. de. c. nā
 in quo. c. bonū qd̄ quare z. a. de. c. erit: er-
 go disciplina boni qm̄ bonū: erat enim qd̄
 ens pp̄ie substātie signū. Si aut̄ ens me-
 dium sit positū: z ad exēplū ens simplr: z
 nō qd̄ ens dictū sit nō erat fill's. qm̄ discipli-
 na est boni qm̄ bonuz sed qm̄ ens: ut si sit
 in quo. a. disciplina qm̄ ens in quo. b. ens: i
 quo. c. bonū. manifestū ergo qm̄ i p̄ricula-
 rib' fill's sic sumēdi sunt termini.

Conter narrata manifestat in exēplis. z dicit q: p̄mo
 ondit q̄ mō ponēda est reduplicatio minoris cum medio
 ad fillogicandū maiorē extremitatē de minore cū red-
 plicatione minoris. scdo ondit q̄ reduplicatioe minor-
 ris nō posita ad mediū nō fillabit maior extremitas cuz
 reduplicatioe minoris in p̄ma sic p̄. p̄mo imponit ter-
 minos z facit fill's sit enim minor extremitas bonū me-
 dium aut̄ ens inquātū bonū maior aut̄ extremitas z sc̄l
 plinatū inquātū bonū: z erūt sic fill'i entis inquātū bo-
 num est disciplina inquātū bonū sed bonū est ens inq̄-
 tum bonū. ergo bonū est disciplina inquātū bonū. Et
 nō q̄ aliq̄n̄ tagit p̄m terminoz ḡnāliter. s. q̄ maior ex-
 tremitas sit bonū uel aliq̄ spāle ens p̄sile uerūtū semp
 ponēdo p̄m ponit bonū p̄ minore extremitate p̄ h̄ q̄
 dicit. [disciplina qm̄ qd̄ ens.] intelligēdū est maiorē ex-
 tremitatē cū reduplicatioe alicui' spālis entis. s. cuz re-
 duplicatione est enim minor extremitas p̄tentū s̄b ente
 qd̄ qd̄ ens est mediū per h̄ aut̄ qd̄ dicit. [qd̄ ens uel ali-
 qd̄ ens.] intelligēdū est mediū cū reduplicatioe mio-
 ris spe^{ce} mediū z h̄ est. [sit. n. a. qd̄.] scdo ad p̄firman-
 dū p̄ntiā p̄ntis dicit q̄ reduplicatio minoris sup̄ mediū
 sig^m est. [maior extremitas cōueniat minori eēntiā
 z ita cū reduplicatioe minoris h̄ est p̄clusuz z h̄ est.] erat
 enī qd̄ ens.] Conter manifestat q̄ si reduplicatio mi-
 noris nō p̄t ad mediū nō cōcludet̄ maior de minore cū
 reduplicatioe minoris dices q̄ si ens simplr sine red-
 plicatione minoris fuerit mediū z maior extremitas fu-
 erit qd̄cūq; ens nō fillabit maior de minori cū red-
 plicatione minoris sed poterit fill'ari cū reduplicatioe me-
 dij si ip̄a fuerit et apposita ī maiorī p̄p̄ne. vbi gratia. sit
 mediū ens minor extremitas bonū maior extremitas di-
 sciplina qm̄ ens z erit fill's sic entis est disciplina inquā-
 tum ens bonū est ens ergo boni est disciplina inquātū
 ens z h̄ est. [si aut̄ ens mediū.] Et Conter pro epilogo
 cōcludit q̄ in fill's cōtractis z p̄t^{is} per reduplicatioe
 in reductione sic sumēdi sūt termini. s. q̄ cū est red-
 plicatio mediū tunc debet vnus terminoz eē maior extre-
 mitas cū reduplicatioe mediū z alius ip̄m mediū. tertius
 aut̄ minor extremitas qm̄ sit reductio minoris existentis
 tunc debet vnus terminoz poni maior extremitas cum
 reduplicatioe minoris. z ali' mediū cū reduplicatioe
 minoris. z tert' minor extremitas absolute z h̄ est. [ma-
 nifestum ergo qm̄.]

Oporet aut̄ p̄mutare que idem ualeāt
 noia pro noibus: z orōnes pro orōnibus
 z nomen z orōne z semp p̄ orōne nomē
 accipe: facilio: enī est terminoz expositio
 ut si nihil differt dicere suspicabile nō esse
 genus opinabilis aut nō esse idēz q̄ suspi-
 cabile qd̄ opinabile. Nā idem signuz pro
 oratione dicta suspicabile z opinabile ter-
 mini ponendi sunt.

*op. ito uoim b. ab. ut q̄ p̄z h̄ orōne
 p̄t p̄m uoimuz q̄mplex*

Uic determinat quādā idoneitates p̄dictā. z dicit in
 p̄ncipale z incidēs. in p̄ncipali docet q̄ in reductione in
 tres terminos opz accipe terminuz z orōm h̄ mō pro se
 inuicem ut terminus notioz accipiat pro minus noto z
 orō notioz pro minus nota z ulr pro orōne que debet ac-
 cipi terminus accipiēdū eē terminū simplicē z h̄ dico si
 cōtingat qd̄ sup̄ius docuit. [non semp sunt querendi
 termini simplices z addit cām h̄ dices q̄ facilio: fiet re-
 solo fm̄ hūc modū. z exēplificat de h̄ q̄ dicit. [cū idē
 significet hec orō suspicabile nō est genus opinabilis cū
 ista opinabile nō est spēs suspicabilis nō est in reductio-
 ne ponēda tota orō sed pro ip̄a ponēdi sunt termini. s. s̄
 sceptibile z opinabile z h̄ est.] opz aut̄ zc.]

Qm̄ h̄o nō est idem esse uoluptatez bo-
 num z esse uoluptatē qd̄ bonū nō simplr
 in terminos. Sed si est fill's qm̄ uoluptas
 est bonū terminū ponēdū bonū. Si autē
 qm̄ qd̄ bonū qd̄ bonū sitr z in alijs.

Sequit̄ incidēs in quo remouet dubitationē q̄ enī d̄
 rit q̄ pro orōne ponēdus est terminus simplex: ponē-
 dus esset pro maiore cū reduplicatioe minoris z h̄ re-
 mouet dices. [nūq; pro termino sumpto cū red-
 plicatione ponēdus est alius terminus q̄ idē cū red-
 plicatioe nec debet trāsterrī in terminū simplicē z h̄ est.] qm̄
 h̄o nō est idem.] z intelligēdū est per bonū maiorē ex-
 tremitatē simplr. z per qd̄ bonū maiorē extremitatē cuz
 reduplicatioe. [Dubitaret forte aliq; p̄mo cui' p̄p̄e-
 tas siue p̄ditio est reduplicatio utrū. s. s̄bi an p̄dicatū. z v̄
 q̄ s̄bi q̄ reduplicatio d̄c cām ex̄tēz in s̄bto quare p̄di-
 catum ei inest z ideo uidet̄ q̄ circa s̄bm h̄t fieri in q̄ est
 causa quā enūciat. Adhuc distribo q̄ fieri h̄t circa op-
 posita ip̄ius s̄bi d̄: ergo eadē rōne cū reduplicatio sit ip̄
 sius s̄bi p̄p̄etas s̄bi erit. vbi grā. h̄o inquātū homo est
 aial z h̄. Adhuc h̄ dicto fm̄ q̄ ip̄m idē dicit cum red-
 ctione sed ip̄a est p̄ditio s̄bi quare z reduplicatio. p̄bo
 minoris. si dico h̄o est aial fm̄ q̄ ip̄m est. si fm̄ q̄ ip̄sum
 est p̄tum p̄p̄o est falsa q̄ sigt q̄ h̄o sit omne aial si refert
 s̄bm tunc h̄ qd̄ dico fm̄ q̄ ip̄m est. p̄p̄ietas s̄bi. Adhuc
 si reduplicatio sit p̄ditio p̄e¹ tunc erit sic ponēda red-
 plicatio. hoc est aial inquātū aial z sic semp erit p̄p̄o fak-
 sa cū reductione. Ad oppositū sic inherētia est quedā re-
 latio que ad s̄bm terminat z a p̄e^o inchoat sed red-
 plicatio denotat cām hui' inherētie. q̄ reduplicatio deno-
 tat h̄itudinē inchoatā a p̄e^o z terminatā ad s̄bm. q̄re p̄
 p̄ditio est p̄e¹ z circa s̄bm h̄t fieri z h̄ p̄cedenduz est.
 Ad p̄^m obm dicēdū q̄ q̄uis per reduplicatioe de-
 notet causa ex̄tēie in s̄bto h̄ nō est absolute sed inq̄atum
 per illā inest p̄dicatū. vñ denotat causa eē in s̄bto ip̄i in-
 herētie p̄t z ideo magis circa p̄tum nata est p̄nti red-
 plicatio q̄ circa s̄bm. Ad 2^m dicēdū q̄ secus est de
 distributione z reduplicatioe. distributio enim est ip̄i
 us s̄bi in cōpatione ad p̄tum z h̄tudo per distributionē
 ad figtā incipit a s̄bto tendens in p̄tum z ideo addit ad
 s̄bm reduplicatio aut̄ est econuerio: quia sigt cām inbe-
 rētie que qd̄ inherētia incipit a p̄to z terminat ad s̄bm
 z ideo addit p̄to p̄p̄ie. Ad 3^m dicēdū q̄ h̄o determi-
 natio fm̄ q̄ ip̄m est p̄p̄ietas p̄t sicut z reduplicatio. sed
 q̄ nō sit p̄t absolute imo in cōpatione ad s̄bm. sigt h̄rlm
 ip̄m facies reſonē ad s̄bm. Ad 4^m dicēdū q̄ red-
 plicatio nō terminat ip̄m p̄tum q̄uis sit addēda ad p̄tuz s̄
 terminat ip̄m s̄bm sup̄ p̄tum z sic h̄o est aial inquātū h̄o
 nō absolute dispō ip̄i p̄dicatū est sed in cōpatione ad
 s̄bz ut dictū est. Inhabito q̄ reduplicatio sit p̄ditio ad p̄tū
 addēda. querit utrū fiat fill's in aliqua figura cū red-
 plicatione maioris. sicut cū reductioe mediū uel minoris q̄
 de hoc nō facit Aſe. mentionē. Et dicēdū q̄ nō eo q̄ in
 oi figura in p̄one p̄tur maior extremitas q̄ h̄tumeretur.

*no. q̄ nō p̄t fieri h̄llo p̄m
 z ad p̄t h̄t h̄t h̄t h̄t h̄t h̄t*

cū reduplicatiōe reduplicaret p̄tū sup s̄b̄m qd̄ est s̄nās reduplicatiōis. Quia sicut dictū est reduplicatio retinet subm̄ sup p̄tū. Adhuc si fiet in p̄ma figura uel 3ª reduplicatio maioris in minori propōne fieret reduplicatio p̄tū sup subm̄ qd̄ est incōueniēs sicut patet cōsideranti. in sc̄da ēt figura nō pōt maior extremitas s̄b̄ subiciat reduplicari sup mediū in utraq; ppōne eo q̄ subm̄ maioris propōnis z subm̄ minoris oppo^m p̄tū in sc̄da figura. vñ nō erūt p̄missæ ambe uere sicut in reduplicatiōe maioris nullū malū est eligēdū in quātū malū. Omne bonū est eligēdū in quātū bonū patet igif q̄ nunq̄ fillat cum reduplicatiōe maioris exiit̄is z patet post cā. Cōter forte queres cū p̄tingat negatiue fillare cū reduplicatiōne sicut z affirmatiue q̄re nō docet h̄ Ap̄. z q̄ cōtingat palā est in exēplo sic nullū eligēdū est malū in quantum eligēdū. Qd̄ bonū est eligēdū ergo nullū bonū est malū in quātū est eligēdū h̄ iam facta est reduplicatio medij fit ēt reduplicatio minoris. sic nullū corpus in quātū egrū est sanū. in quātū egrū omne egrū est corpus in quātū egrū ergo nullū egrū est sanū in quātū egrū. Ad hoc dicēdū q̄ Ap̄. nō intēdit h̄ docē modos fillandi cū reduplicatiōne sed tñ intendit quō in terminos faciēda est reductio duar; ppōnū ubi sumit reduplicatio z ideo nō determinat quō fillat negatiue cū reductiōe h̄ ens qd̄ intēdit sufficīent̄er patet per fillm̄ affirmatiuum reduplicatiōis. Uteri^o forte queres utrū cū reduplicatiōne medij z minoris q̄ opz figurat fillari. in p̄ma enī pōt sicut docet Ap̄. sed qd̄ est utrū fillr pōt in sc̄da z 3^a. Et dicendū q̄ in sc̄da figura fieri pōt minoris reduplicatio in minore ppōne sed nō pōt fieri ibi reduplicatio medij. tertia figura ecōuerso fit reduplicatio medij sed non minoris. z h̄ patet sic. Si in sc̄da figura fiat reduplicatio medij aut ille ponat ad mediū z erit ēt ppō falsa. Quia mediū p̄tur z tunc fiet reduplicatio p̄tū ad p̄tū. sic nullū malū est eligēdū in quātū eligēdū. aut illa ponat ad maiore extremitatē que subicit medio. Et est inconueniēs ut si dicat nullū malū in quātū eligēdū est eligēdū z patet q̄ h̄ est falsa. Quia s̄ḡt oppositūz ee cam oppositū pōt tñ fieri minoris reduplicatiō in minore ppōne z cōcludi cū reduplicatiōne minoris sic nullū malū est eligēdū sed oē bonū est eligēdū in quātū bonū ergo nullū bonū est malū in quātū bonū. In 3ª aut figura pōt cōcludi aut enī apponere ad maiore extremitatē que p̄tū aut ad subm̄. s̄. ad mediū z utroq; mō ppō erit falsa sicut patet cōsideranti in p̄dictis termis. patet ergo ex his q̄ tñ in p̄ma figura fit utraq; reduplicatio. Sed p̄ fillō sc̄de figure descendit a fillō p̄me p̄uersa minore ergo cū fiat fillō negatiuus in p̄ma cū reduplicatiōne medij p̄uersa maiore que negatiua est erit sc̄da figura cū reduplicatiōne medij. p̄bi ḡra nullū eligēdū est malū in quātū eligēdū Omne bonū est eligēdū ḡ nullū eligēdū zc̄. p̄uersa maiore fiet sc̄da figura. Et dicēdū q̄ non pōt ex tali fillō reduplicatiōe medij in p̄ma descendere fillō sc̄de manēte reduplicatiōne medij. Quia nō p̄uertit maior manēte illa reduplicatiōne sed bñ p̄uertit acceptis terminis p̄ncipalibus sine reduplicatiōne. bñ enī d̄: nullū malū est eligēdū z ecōuerso nullū eligēdū ē malū. S̄illr bñ d̄: nullū malū est eligēdū in quātū malū sed nō ecōuerso nullū eligēdū in quātū malū est malū. Sed p̄ tūc sequit̄ q̄ aliqua uis negatiua nō p̄uertit simplr qd̄ est p̄tra Ap̄. Adhuc in p̄uersione faciēda obsuandū q̄ terminis sicut sub enīdē determinatiōis in p̄uertete z cōuerta z ut si fuerit reduplicatio posita ad p̄tū cōuerta propōne erit eadem reduplicatio ad subm̄ qd̄ p̄us erat ad p̄tū z ita fiet cōuersiō uis negatiue manente reduplicatiōe. Et dicēdū q̄ ois uis negatiua p̄uertit. Sed sciēdū q̄ quedam sunt determinatiōnes que disponūt subm̄ uel p̄tū id̄ qd̄ est tales debēt manere cū termino post p̄uersionē cuius sunt albū nigrū z p̄similia. quedam aut̄ disponūt

subiectum in quātū subiectū: quedā predicatum in quātū predicatum z tales cum terminis in p̄uersione non manēt si ubi ḡra sic dicat; Ois homo est alal. hoc quod dico ois cū disponat subm̄ in quātū subm̄ si de subo fiet p̄tū z auferat ei rō subi nō ampl^o et addit ois. vñ sic cōuertit qd̄ dā alal est h̄. fillr est h̄ nullus h̄ est alin^o q̄ cito enī h̄ definit esse subm̄ delinquit dispōm eius in quātū subm̄ erat z p̄uertit sic nullus afinus est h̄. eodē modo ē de reduplicatiōe ex pte p̄tū reduplicatiō p̄ditio p̄tū est in cōpatione ad subm̄ z in quātū p̄tū; est z ideo de finit ee reduplicatiū q̄cto definit esse p̄tū. vñ si cōuertat fiat p̄tū subm̄. non ampl^o erit reduplicatio cū eo z ideo sic p̄uertit nullū malū est eligēdū in quātū malū ergo nullū eligēdū est malū. uel sic nullū eligēdū est malū in quātū eligēdū ita q̄ semp̄ fiat reduplicatio s̄bi ad p̄tū alr enī erit ppō falsa z aliqn̄ nugatoria. Ex his manifestū est qd̄ fit reduplicatio z cui^o pp̄ueras z p̄ cui^o reduplicatiōne est fillare in oī figura z per cuius reduplicatiōne nō patet ēt per p̄dicta. Quare reduplicatiō medij ponit ad maiore extremitatē. ga reduplicatio debet fieri ipsius subti sup p̄tū z maior p̄tū de medio. z per h̄ etiā patet h̄ ad qd̄dā questū. s̄. q̄re reduplicatiō medij nō ponit ad maiore extremitatē. minor enī nō p̄tur de medio dico in p̄ma figura z ideo ei nō apponit. S̄ tunc dubitat de dictis in lra z p̄mo de h̄ qd̄ dicit q̄ posita reduplicatiōe ad mediū erit minor ppō falsa. cū enī eadē reduplicatiō medij ponat ad mediū in maiori p̄positione sed illa reduplicatiō medij posita cum medio fecit maiore falsam ḡ eadē cā faciet maiore falsam. Et dicēdū q̄ reduplicatiōe alcuī^o termini s̄ḡt tñ. cui^o fit reduplicatiō uir p̄uente alteri. qm̄ ergo i maiori d̄. Omne bonū in quātū bonū est disciplinatū s̄ḡt bonū uir accipi Quare s̄ḡtur ifersus accipi uir sub suo superiori z h̄ incōueniēs nō est z ideo maior uera. uerūm̄ sciēdū q̄ reduplicatiō illa pp̄us ponet cū p̄tū q̄ cū subo. On aut̄ i minori d̄: q̄ iustitia est bonū in quātū bonū s̄ḡt sup^o vñ bilr̄ dicit de ifersiori sub h̄ intellectu iustitia est oē bonus. sed h̄ est falsum qz nō est addendū oē ad p̄tū z sic patet quare minor falsa z nō maior. Et dicēdū ad obm̄ q̄ nō sola additio reduplicatiōis ad mediū eāt falsitate; sed additio ei^o ad mediū exns p̄tū. Uteri^o forte dubitaret aliqs quare minor est nō intelligibilis cū tali p̄positione reduplicatiōis q̄uis enī falsa sit ppō vñ q̄ itel ligi possit cū apud itellectū sic cōpō z diuisio circa quas ueritas z falsitas. Et dicēdū q̄ ppō est nō intelligibilis qz s̄ḡt idez ee sui cam z ee p̄us seip̄o. qz cū d̄: iustitia est bonū in quātū bonū itellect^o est q̄ iustitia est bonus in quātū iustitia est bonū ubi idē s̄ḡtur ee sui cā z illa p̄us se qd̄ nō ēt intelligibile. Ultimo forte dubitabit de exēplo qd̄ ponit cū reduplicatiōe minoris extremitatis ibi enīz ponit ens pro medio cum tñ supius docuerit q̄ nō est accipiēdū pro medio qd̄ ad oia sequit̄ cui^o est ens Et dicendū q̄ h̄ ens absolute non possit ee mediūz ens tñ p̄tur cū reduplicatiōne minoris pōt ee mediū in exēplo Ap̄. Et sciēdū q̄ qdā dicūt Ap̄. ibi intēde [nō est eadē positio terminoz] q̄ facta in maiore reduplicatiōe medij sup maiore extremitatē z in minore reduplicatiōne minoris extremitatis sup mediū pōt fillari maior extremitas de minore id̄ifferēter cū reduplicatiōe minoris uel medij sic. Qd̄ quale est disciplinatū in quātū quale: oē bonū bonū est quale in quātū bonū sed illud non uidet p̄ueniēs intētionē eius tum qz sic fieret fillō ex qui busdā terminis: tum qz in textu semp̄ ponendo p̄om ponit maiore extremitatē cū reduplicatiōe minoris sic bonum est disciplina in quātū bonū z ideo melior est intēctio dicta in lra uel in sententia lre.

On est aut̄ idem neq; esse neq; dicere qm̄ cui. b. inest huic quoz oi

2o tunc bar qz nome x c
12o qd reduplicatio in p̄ma figura z ideo ei nō apponit. S̄ tunc dubitat de dictis in lra z p̄mo de h̄ qd̄ dicit q̄ posita reduplicatiōe ad mediū erit minor ppō falsa. cū enī eadē reduplicatiō medij ponat ad mediū in maiori p̄positione sed illa reduplicatiō medij posita cum medio fecit maiore falsam ḡ eadē cā faciet maiore falsam. Et dicēdū q̄ reduplicatiōe alcuī^o termini s̄ḡt tñ. cui^o fit reduplicatiō uir p̄uente alteri. qm̄ ergo i maiori d̄. Omne bonū in quātū bonū est disciplinatū s̄ḡt bonū uir accipi Quare s̄ḡtur ifersus accipi uir sub suo superiori z h̄ incōueniēs nō est z ideo maior uera. uerūm̄ sciēdū q̄ reduplicatiō illa pp̄us ponet cū p̄tū q̄ cū subo. On aut̄ i minori d̄: q̄ iustitia est bonū in quātū bonū s̄ḡt sup^o vñ bilr̄ dicit de ifersiori sub h̄ intellectu iustitia est oē bonus. sed h̄ est falsum qz nō est addendū oē ad p̄tū z sic patet quare minor falsa z nō maior. Et dicēdū ad obm̄ q̄ nō sola additio reduplicatiōis ad mediū eāt falsitate; sed additio ei^o ad mediū exns p̄tū. Uteri^o forte dubitaret aliqs quare minor est nō intelligibilis cū tali p̄positione reduplicatiōis q̄uis enī falsa sit ppō vñ q̄ itel ligi possit cū apud itellectū sic cōpō z diuisio circa quas ueritas z falsitas. Et dicēdū q̄ ppō est nō intelligibilis qz s̄ḡt idez ee sui cam z ee p̄us seip̄o. qz cū d̄: iustitia est bonū in quātū bonū itellect^o est q̄ iustitia est bonus in quātū iustitia est bonū ubi idē s̄ḡtur ee sui cā z illa p̄us se qd̄ nō ēt intelligibile. Ultimo forte dubitabit de exēplo qd̄ ponit cū reduplicatiōe minoris extremitatis ibi enīz ponit ens pro medio cum tñ supius docuerit q̄ nō est accipiēdū pro medio qd̄ ad oia sequit̄ cui^o est ens Et dicendū q̄ h̄ ens absolute non possit ee mediūz ens tñ p̄tur cū reduplicatiōne minoris pōt ee mediū in exēplo Ap̄. Et sciēdū q̄ qdā dicūt Ap̄. ibi intēde [nō est eadē positio terminoz] q̄ facta in maiore reduplicatiōe medij sup maiore extremitatē z in minore reduplicatiōne minoris extremitatis sup mediū pōt fillari maior extremitas de minore id̄ifferēter cū reduplicatiōe minoris uel medij sic. Qd̄ quale est disciplinatū in quātū quale: oē bonū bonū est quale in quātū bonū sed illud non uidet p̄ueniēs intētionē eius tum qz sic fieret fillō ex qui busdā terminis: tum qz in textu semp̄ ponendo p̄om ponit maiore extremitatē cū reduplicatiōe minoris sic bonum est disciplina in quātū bonū z ideo melior est intēctio dicta in lra uel in sententia lre.

2o q̄ In 2^a figura p̄tū p̄tū in minore reduplicatiōe In 3^a figura p̄tū p̄tū in minore reduplicatiōe medij In 3^a figura p̄tū p̄tū in minore reduplicatiōe medij

a. inest. et dicere cui omni. b. inest huic quo
 quod omni. a. inest: et dicere cui omni. b. inest et
 a. inest omni. nihil enim prohibet. b. inesse. c. non
 omni aut ut si sit. b. quod em pulchrum aliquid au
 tem album. Si igitur alicui albo inest pulchrum:
 sed non omni fortasse. Si ergo. a. inest. b. non
 omni aut de quo. b. neque si omni. c. inest. b. ne
 que si solum inest necesse est. a. inesse. c. non quod
 non omni: sed nec igitur ei quod est. c. si aut de quo
 b. dicitur vere huic omni inest. a. accidit. a. de quo
 omni. b. dicitur: de eo omni dicitur: si aut. a. dicatur
 de omni de quo. b. dicitur nihil prohibet ei quod est
 c. inesse. b. aut non omni aut omnino non igitur.

Contra intendit removere difficultatem contingentem in reductio
 ne per annexum subiecto et hoc est distributio et per se. primo sepa
 rat omnino non reducenda ab omnino reducenda. secundo reducenda
 dam reducitur cum dicitur. In tribus ergo terminis etc. Est
 autem omnino cui. b. inest illi. inest. a. non reducenda quod primo simpliciter
 est tanquam maior: in prima eo quod particularis est. hic autem cui
 omni. b. inest huic omni inest. a. utilis est et facti simpliciter et in pri
 ma figura. et ideo reduci debet. intendit ergo rationem talem ex
 hac cui. b. inest illi omni inest. a. nihil sequitur ex ista cui omni in
 est. b. huic omni inest. a. sequitur aliquid. ergo diverse sunt propo
 sitiones. cui. b. inest etc. cui omni inest. b. etc. huius rationis primo ponit
 primum et hoc est. non est autem idem neque etc. Secundo ostendit pre
 missam et primo prima parte huius. secundo secundam. prima parte sic ostendit.
 primo manifestat quod contingit aliquid indefinite sumi sub. b.
 sicut sicut hoc propositio. cui. b. inest etc. dicitur sit album. b. c. autem pul
 chrum alicui albo inest. et non omni. b. alicui. c. inest et non omni et
 ita poterit aliquid sumi sub. b. indefinite et si non sumat sub
 b. ultra et hoc est. nihil enim prohibet. vel potest dici quod in hac
 littera commutat terminos suos et accipit. b. pro eo quod prius di
 ctum est. a. c. autem pro eo quod dictum est. unde idem est ac si di
 cat nihil prohibet. a. inesse. b. et si non sit ultra omni. b. et hoc
 significatur per hanc rationem cui. b. inest etc. secundo manifestat quod ni
 hil sequitur ex tali propositione quod a. inest. b. non tamen ultra omni. b.
 sicut hoc significat. cui. b. inest etc. nec necesse est primum. In
 ulsem nec particularem sequitur siue minor assumat ultra siue
 particulariter et hoc est. si ergo. a. inest. b. quia litteram sic pro
 si igitur inest etc. neque necesse est. a. si non necesse est. a. supple
 inesse. c. et hoc dico non solum supple quod non necesse est non. c. inesse
 s. a. sed quod nec necesse est. a. inesse. c. simpliciter sed quod quis omni. c.
 inest. b. si quis minor sit universalis. neque solum alicui. c. in
 est. b. si quis minor sit particularis. quod dicitur non solum di
 co non sequitur primum quod non sequitur pro utis sed nec quod parti
 cularis et hoc siue minor sit utis siue particularis. Contra
 sequenter ostendit secundam partem premissae sue rationis dicitur quod si. a.
 inest omni de quocumque. b. dicitur quod sicut per hanc propositionem
 nem omnino cui. b. inest etc. tunc sequitur pro necesse est ita quod
 si universaliter sumat s. b. et a. et iterum ultra. si particulariter
 et a. et iterum particulariter et hoc est. si autem de quocumque. Idem de re
 dit adhuc super aliam propositionem premissam dicens quod si. a. inest alicui
 omnino sub. b. et illi ultra nihil prohibet minore sumi unam
 s. b. inesse. c. sed non sequitur. a. inesse omni. c. nec est omnino in
 esse. et ita nulla sequitur pro et hoc est si autem. a. dicitur sic prostrue
 si. a. dicitur de quibus. b. dicitur. si de aliquo particulari. b. ita quod
 de illo. nihil prohibet etc. Ita ostensa est diversitas inter istas
 propositiones cui. b. inest illi omni inest. a. cui omni. b. inest omni illi inest. a.
 quod ex prima non sequitur aliquid ex secunda aut aliquid sequitur.

Contra in tribus ergo terminis manifestum quod
 de nullo. b. omni dicitur et a. dicitur hoc est de
 quocumque. b. dicitur de omni dicitur. a. et si. b. qui
 dem de omni et a. simpliciter. si autem non de omni non

necesse est. a. de omni.

Contra reducit illam que fillat primum dicens. quod maior est in
 terminis tribus quoniam a. dicitur de omni. b. quod si. b. inest omni. c.
 et a. iterum omni. c. si autem. b. non inest omni. c. sed alicui et a. non iterum
 omni. c. sed alicui et hoc est. In tribus terminis. Dubita
 ret forte aliquis cum. b. propositio cui. b. inest illi omni inest. a. habeat in
 intellectu particularis propositionis. et ipse superius ostendat satis ex
 tali maiore non fillari in prima figura ad quod hoc ostendit hoc. Et
 potest dici quod hoc est propter similitudinem quam habet talis propositio cum
 uti. s. cui omni inest. b. etc. quod cum dicitur cui. b. inest illi omni in
 est. a. sicut aliquid sumi sub. b. et illi omni inesse. a. quod ideo est ac
 si dicat. a. inesse omni. b. hic ergo propositio utilis est reliqua autem
 habet quandam utilitatem. s. respectu omnino sub. b. sed non respectu
 b. et ita similitudinem habet iste propositio quod ad utilitatem qua
 dam et ideo ne putent inde ostendit illam non fillare aliquid que
 particularis est secundum rem. Adhuc dubitabit quare non facit
 mentionem de illa que fillat negative in prima figura sicut
 de illa que fillat affirmative et quare non separat simpliciter a non
 fillabili. possunt enim sic obviare. cui nulli. b. inest illi nul
 li inest. a. et cui. b. non inest huic nulli inest. a. vel sic cui nul
 li inest. b. illi omni inest. a. et illi alicui non inest. b. illi omni inest
 a. vel sic cui omni. b. inest illi nulli inest. a. et cui inest alicui. b.
 illi nulli inest. a. Quare igitur cum predictis non docet que ista
 rum habet intellectum minoris in fillo negatio prime figure.
 Et dicitur quod istarum trium combinationum due prime propositiones
 et due secunde sicut aliquid negative sumi sub. b. et ita sicut dis
 primum prime figure minore exite negativa et ideo ipse iuris
 les sunt ad concludendum in prima figura. duarum autem ultima
 rum propositionum ista cui. b. inest. illi nulli inest. a. non sicut
 nisi quod a. alicui. b. non inest. et ita habet intellectus particularis
 negative que non est maior: in prima figura: reliqua autem. s. cui
 omni. b. inest. illi nulli inest. a. habet intellectum utilis negati
 ve quod sicut idem isti. a. nulli. b. inest. et potest esse maior. in fillo ne
 gatio prime figure. istas autem duas propositiones quod altera fillat
 et reliqua ad invicem non separat nec de eis facit mentionem quod
 non intendit removere simpliciter difficultatem que accidit in re
 ducendo penes distributionem et sufficienter remouet diffi
 cultas que contingit tam penes distributionem affirmativam
 quam negativam per hoc quod dicit affirmativam: nec intendit etiam
 determinare quot modis difficultas hoc contingat in pro
 positionibus sed simpliciter eius remotionem.

Non oportet autem arbitrari propter
 exponem aliquid accidere inconueni
 ens: non enim utimur in eo quod aliquid
 sit: sed quemadmodum geometer pedalem re
 ctam hanc esse sine latitudine dicit: que non
 est: sed non sic utitur ut ex hijs sillogizans:
 omnino enim quod non est ut totum ad partem: et
 aliud ad hoc: ut pars ad totum: ex nullo ta
 lium ostendit demonstrator. Neque enim fit sil
 logismus: exponere autem sic dicimus ut senti
 at qui dicit non enim sic fit ut sine hijs non
 possibile dimittere quemadmodum ex quibus silis.

Concedens autem est cura predeterminedata quod enim aliqui fit redu
 ctio in terminos abstractos cum tamen in fillo oporteat multo
 tius octos. fit enim reductio in terminos cum aliqui oport
 teat sumere propositiones oblique. ex his fit et reductio in tres
 terminos non ultra sumptos cum enim in fillo oporteat ali
 quam sumi ultra ne putet aliquis. Age. uelle quod extremis sic
 sumptis sit fillare remouet hoc dicitur quod fit expone per termi
 nos sic se habentes non ut eis sic se habentibus fiat fillis sed ut ex
 eis qui per hos intelligunt. non enim sit talis expone nisi ut
 cognoscat dicitur de quibus fillandum sit et hoc est sicut et quod acci
 du in geometricis ubi supponit aliqua magnitudo esse

pedalis recta sine latitudine cum non sit. non enim est demost-
stratio de illa magnitudine secundum quod talis est. sed de illa que
per illam intelligitur et habet esse. Non autem oportet non lateat aliquos.

**Non lateat autem nos quoniam in eodem sillo
non omnes conclusiones per unam eadem figuram
sunt: sed habet quodammodo per hanc illam et per aliam.**

Palam est quoniam et resolutiones in hijs faciende.
Quoniam autem non omnes propositiones in omni figura sed in
vnaquaque disposita sunt: manifestum est ex con-
clusionem in qua figura sit querendum.

**Postquam docuit quomodo oportet reducere in sillo vno et principa-
li. habet docet idem circa sillos non simpliciter unum qui colligitur ex
principali sillo et pro sillo et procedit sic. primo dicit quod rationes
eiusdem silli aliquid per diversas figuras silant sicut patet in
secundo modo tertie figure. ubi principalis pro sillo in 3. minor
autem in prima vel in secunda. Sed quoniam sic sunt plures conclusiones
reducenda est quelibet pro seorsum in sua figura secundum artes
tam determinata et habet esse. Non lateat autem nos. secundo con-
cludit quod quoniam in vnaquaque figura sunt proprie conclusiones sil-
lae et non indifferenter omnes in omni. patere potest ex ipsa ratione
in qua figuram reduci debet et habet esse. Quoniam autem non omnes. Oppo-
nitur habet de eo quod dicitur in eodem sillo plures esse rationes cum habet ap-
pareat falsum eo quod pro est medietas propositionum et aliter opponit
in istis modis. super habet et soluit ad omnia habet intellectum licet. quod lo-
que fillo non simpliciter vno sed collecto ex primo fillo et pro sillo.**

**Diffinitiones autem oronum que-
cumque ad unum sunt redarguentes eo-
rum qui sunt in termino ad quid re-
dargutum est terminum ponendum et non totam
orone. minus enim contingit perturbari pro-
longitudinem: ut si aquam ostendit quoniam humidus
potus: potum et aquam terminos ponendum.**

**Postquam docuit quomodo reducendum est in omnibus ubi aliquid
silant in se et immediate habet docet quomodo reducendum est in illis
ubi aliquid silant in alio et mediate dicens. Quod si interim
de sint diffinitiones per aliquam particulam exiit in eis iteri-
meda ut si debeat interim habet diffinitio aque aqua est po-
tus humidus per interreptionem habet particulam potus non est
ponere in reductione totam diffinitionem pro termino vno. sed
aqua et potus ponendi sunt termini et ratio est ut non turbetur pro-
pter terminorum plixitatem et habet esse. ad diffinitiones autem.**

**Amplius autem ex ypothesi sillos non
est tedandum reducere: nam non est ex
his que posita sunt reducere: non enim
per sillos ostensi sunt sed per sensum con-
cessionis: ut si quis ponat quod vna quedam po-
testas non sit priorum neque disciplinam vnam esse.
deinde disputat: quoniam non est vna potestas prio-
rum ut sanatiui et egrotatiui. Simul enim
idem erit sanatiui et egrotatiui: quoniam ergo
non est vna priorum omnium potestas ostensum
est. Sed quoniam non est disciplina vna non ostensum
est quibus profiteri sit necesse at non ex sillo:
sed ex conditione: hoc igitur non est reducere:
quoniam autem nec vna potestas est. Sic enim for-
sitan et fuit sillos. illud autem conditio: sicut autem et
in his que per impossibile concludunt: nam
neque hos resolvere sed ad impossibile qui**

dem deductione: sillo enim monstrat al-
terum non est: sed ex conditione autem concludit.
Differunt autem a predictis quoniam in illis quidem
oportet prius profiteri si debeant accidere: ut
si ostendat vna potestas priorum et disciplinas
eadem esse. hijs autem et non prius professi con-
dunt: eo quod manifestum sit falsum: ut posito
diametro simetro eo quod imparia equalia
sunt paribus.

**Postquam docuit reducere in sillo omnibus habet intendit de re-
ductione in sillo ad impossibile ostendens quod in illis in quantum
ex ypothesi sunt non est ponenda reductio conueniens. sic sillo
ex ypothesi omnes non sunt silant ex premissis sed omnes concessi
ad placitum. sed habet argumentationes non sunt reducende sed
arte habitam in procedentibus ergo sillos ex ypothesi non est
sic reducere. habet rationis primo ponit rationem et habet esse amplius autem.
secundo minore et habet esse. nam non ex his. 3. ostendit minore indu-
ctive et diuidit in. d. in prima inducit in sillo ex ypothesi quod
est secundum similitudinem et qui est per impossibile. in secunda cum di-
cit. plures autem et diuisi. inductionem conplet. prima habet prin-
cipale et incidens. in principali primo habet inductionem in sillo
ex ypothesi qui est secundum similitudinem habet modo. si procedat quod si non
est vna potestas priorum nec vna disciplina erit priorum et postea
silletur quod non est vna potestas omnium priorum sic sanum et egrotum
sunt priora sanum et egrotum non est vna potestas ergo non omnium priorum
est vna potestas. mediu per quod habet conclusio non est vna potestas con-
trario silant est et reduci potest secundum predictam arte. habet autem non
est vna disciplina priorum silant non est. sed ex diuisione ac-
cepta et habet ideo non reducitur ut si quis ponat. secundo inducit in
sillo ex ypothesi qui est per impossibile dicens quod sillos per
impossibile non silant nec reducitur. sillos autem ad impossibile
silant et potest reduci secundum arte prehabita. differunt autem sillo ad im-
possibile et sillo per impossibile patet ex predictis et habet esse. si
milit autem et in alijs. sequitur incidens quod enim ex ista dictis pa-
tet conuenientia iter sillo ex ypothesi qui est secundum similitudinem
et qui est per impossibile ponit iuxta habet eorum dictam dicens:
quod sillos qui est secundum similitudinem non potest ex ypothesi inferre
propter principale prebata nisi fiat precessio quod non sequitur si
non est vna potestas priorum ergo nec vna disciplina nisi facta
precessione quod habet omnino omnibus sit alterum. sillos autem per im-
possibile potest concludere propter principale necio sine preces-
sione. sequitur enim per nam oppositis predictorie: sed habet esse
falsum. manifestum ergo oppositum est verum siue habet conuenientiam
rindens siue non et habet esse. differunt autem a predictis. Et nota quod
non est oppositum inter habet quod habet dicit sillo per impossibile necio
inferre sine precessione. et habet quod dixit superius omnes sillos
ex ypothesi concessos esse ad placitum quod siue fiat preces-
sio siue non sed necio illatio ad propter principale semper ma-
nifestum est quod illa concessa est ad placitum quod non est per sillos habita.**

**Plures autem et alij concluduntur ex conditione
quos perspicere oportet et notare apte. Que
ergo horum differentie et quotiens fiunt qui
sunt ex ypothesi postea dicemus. Nunc
autem tamen sit nobis manifestum quoniam non est sol-
uere in figuram huiusmodi sillogismos:
ob quam causam diximus.**

**Contra conplet inductionem per quam ostendit minore dicens
quod plures sunt modi sillo ex ypothesi quos oportet perspicere
et notare ad habet manifestandum et habet iam in aliquibus eorum ostensum
est. et hoc est. plures autem et alij. addit autem inciden-
ter quod inferri dicitur quot et que sint due sillo ex ypothe-
si: nunc autem tantummodo est intentio quoniam habet sillo in quantum sunt ex
ypothesi non resoluuntur in predictas figuras. et dictum est per**

*Non gossipales dicitur
nonde p. volu. itatig.*

quod est. L. quoniam ergo horum dicitur. C. Illic forte dubitabitur primo de precessione. querit enim cum adcludendum ule per pticulare oporteat uti precessione. Quare sicut ad iterum dicitur ule per pticulare. Et dicitur quod h est quod destruetio pticularis necia destruit ulem sine oi precessione: s; po pticularis no de necitate ponit ule. C. Deinde dubitatur de h q no vult fillos ex ypothesi posse reduci in fillos. Ne enim genus argumetationis in fillm reduci potest et sillogismus ex ypothesi est aliqd genus argumetationis. Adhuc si dicat oppositorum no est vna ptas ergo nec vna disciplina constituit entimema ex tribus terminis quare addita aliqua ppone fiet fillus. Si autem dicat alius q h uerum est sed no debet addi pp ad ppones perntes. Contra dicitur A. in principio h capli. q si desit aliqua pp ad danda est si supfluit auferenda. Adhuc addat maior sic. qru cuq; no est vna ptas nec vna disciplina. Si dicit aliquis q no est fillus eo q minor est negatiua in pma figura. S; contra sumat similitudo affirmatiue. quoru cuq; est idem sensus et eade disciplina. Oppositorum est idem sensus ergo et eade disciplina et sic fit vnus fillus et in fuit ex ypothesi eodem modo est reducere fillos per impossibile per additio nez maioris sicut patet et et p alios. Adhuc dicit q q non sunt filli onsiui no est eos reducere. Sed contra quanto minus fillati sunt cu nulla necessitas sit nisi a fillo tanto magis opz eos reduci in fillm ut appareat eoz necessitas. Et sciendum q fillus duplex est. s. onsiuus et ca'cusus necessitas est per dici de oi et de nullo. uel ypo' cui' necessitas magis est uel a positione uel a destructione ptigētis uel a natura oppōnis uel alia hitudine h' locali. de fillo pmo loquitur h. A. et locutus est per to' p' h'. de scdo aut no. dicitur ergo q filli ex ypothesi pnt reduci in fillm ypothe' sed no in fillm simpliciter et cathe'. C. Et dicitur ad p' q oē genus arg' reducitur in fillm hunc uel illu s; dicitur de sed no in fillm onsiui cathe' de quo lo' h. et p h patet q ad 2' et 3'. appōita enim maiore ppone no est pditionalis sed fillus ypo' inferit per hitudine locale. s. a pōne antis. C. Ad 4' dicitur q no sūt onsi p fillm. s. per vntem filli ostensiu ad pclus. Ideo no reducunt in ipm. et h est qd intedit nihilomin' in illuz fillm possit reduci p vntem cui' pcludit. s. ypothe'. s; ille no reputat h fillus eo q lo' so' de onsiuo. C. Contra dubitabit aliq; ubi A. determinabit modos filloz ex ypothesi sicut dicit se determinaturu ee. Et dicitur q in scdo h' et in thopicio. Sed tunc querit qre no determinat in scdo hui' de oi fillo ex ypothesi ut de illo qui est fm similitudine et q est fm ppositione et a maiori et a minori et a casibus et huiusmodi solū enim de illo qui est per impossibile et quibusdā alijs paucis determinat. Et dicitur q in hac doctrina hēt determinare fillos et modos filloz qui coiter necessitate hnt. et coes sunt ad oem materias. fillus aut ad impossibile et alij de qb' agit in scdo hui' pbatum enim ex necessitate et h in quacūq; ca. sed fillus ex ypothesi qui est fm similitudine et qui est a ppositione et a maiori et h' oēs no sunt ulr se hntes ad oem mām sed ad pbabilitatem tm solū enim pcludit pbabilr et no cum necessitate simplr. vñ talis fillus no est de usu dem'atiuo: s; tm dialencoz et io no debuit de his in hac doctrina determinare sed in thopicio.

q Necūq; aut in pluribus figuris pcluduntur problemata si in altera fillogizatum est: est reducere fillm in alterā: ut eum qui in prima est pnatiuū in secunda figurā. et eum qui est in media in pma: no ois aut sed quosdā erit aut manifestū i sequētib'. Si enim. a. nulli. b. b. aut oi c. a. nulli. c. sit in pma figura. Si aut puer-

taf pnatia media erit: nā. b. a. quidē nulli c. aut oi inerat. sicut aut et si no uis sed particularis sit fillus: ut si. a. quidē nulli. b. b. aut alicui. c. puerfa enim pnatia media erit figura. Hoz aut filloz qui sunt in media figura: duo quidē ules reducunt in primaz figurā: pticulariū aut alius solus: insit enim a. b. quidē nulli. c. aut oi: puerfa enim pnatia pma erit figura: nā. b. qdez nulli. a. a. aut oi. c. inerat. Si aut pdicatiuū sit. a. b. pnatiuū. a. c. p' mus termin' ponendus est. c. hoc enim nulli iest. a. a. No oi. b. quare nulli c. ierit. b. ergo et b. nulli. c. puerfit enim pnatia si aut pticularis sit fillus qn pnatium quidē erat ad maiore extremitate resoluitur in pma figurā ut si. a. nulli. b. inest. alicui aut. c. inest. a. puerfa enim pnatia p' erit fig'. nā. b. qdē nulli. a. a. autē alicui. c. Qn No pdicatiuū no resoluit ut si. a. quidē. b. omni. c. aut omni: no enim suscipit puerfionem. a. b. neq; cu sit erat sillogismus.

C. Postq; docuit reductionē orōnis fillande in figuram h itedit de reductione orōnis fillate in figura vna usq; ad figurā aliā et p. sic. pmo dat intētionēz dices. q ppō que fillari pot in pluribus figuris si fiat ei' fillus in figura vna ipe pot reduci in figurā aliā et exemplificat q mo intedit et patet et h est. L. qm aut. scdo psequit istā reductionēz et diuidit in tres. in pma reducitur pma figurā in secundā et eouerso. in scda pma in tertiā et eouerso. L. rursuz qui in tertiā qdē. L. in tertiā scdam in tertiā eouerso cuz dicit. L. hoz aut. pma in. d. in pma reducitur pma in secundā et h qtu ad 2' modū et 4' pme qui negatiui sunt. qz no pcludit nisi negatiue in scda figura et fit ista reductio i utroq; p puerfionē maioris et h est. L. si enim. a. nulli. b. L. in scda reducitur scdam in pma et pmo modos ules. scdo pticulares. et uisum pmo reducitur pmi modū per couerfionē maioris et h est. L. eoz aut et c. scdo scdm per couerfionē minoris et transpōm et h est. L. si aut ptu. L. pticulariū aut pmo reducitur tertiū modū per puerfionē maioris et h est. L. si aut pticularis. scdo dicit 4' modū no reduci eo q uis affirmatiua no puerfit expedienter ad reductionē factēdā eo q si puerfat erit utraq; pticularis ex qb' no sit fillus et h est. L. qn vo p'um. L.

C. Rursum qui in tertia quidez sunt figura no resoluent oēs in pma. Qui aut in pma no oēs in tertiā. insit enim. a. quidē oi. b. b. aut alicui. c. ergo qz puerfit pticularis pdicatiua inerat et c. alicui. b. a. No omni. b. inerat: quare fit tertia figura: et si pnatius sit fillus. sicut puerfit enim pticularis pdicatiua: quare. a. quidē nulli. b. c. aut alicui inerat. a. hoz aut filloz qui sunt i postrema vnus tm no resoluit in pma qn no ulr ponit pnatia. Alij aut oēs resolunt. p' dicit enim de omni. c. a. et b. ergo puerfit. c. ad utruq; pticulariter: inerat ergo. a. alicui

b. quare erit p̄ma figura. siquidez. a. omni c. c. aut alicui. b. et si. a. quidē oī. c. b. autem alicui. c. sitis est ratio. p̄vertit enim. b. ad. c. Si aut. b. qdē omni. c. a. aut alicui. c. p̄mū terminū ponēdū. b. nā. b. omni. c. c. autē alicui. a. quare. b. alicui. a. qm̄ aut cōvertit p̄ticularis. a. alicui. b. inerit. Et si p̄uat̄ fit fill's utibus terminis. si r̄ sumēdū: in sit enī b. omni. c. a. aut nulli. c. ergo alicui. b. ierit c. a. aut nulli. c. quare erit mediū. c. Simili ter aut et si p̄uatiua quidē sit utis p̄dicatiua aut p̄ticularis. nā. a. quidem nulli. c. c. aut alicui. b. inerit. Si aut p̄ticularis sumat p̄uatiua nō erit resolutio: ut si. b. quidē oī. c. a. aut alicui. c. nō inest: p̄uersa. b. c. utre q̄ erūt p̄tulares. Manifestū aut qm̄ ad resoluēdū in se inuicē figuras que cū minōre extremitate est. p̄pō p̄uertēda: est i utriusq̄ figuris: hac enī p̄uersa cōmutatio fit.

207

Cōnter reducit p̄mā figurā in tertiā et ecōuerso. et p̄. sic p̄mo dicit q̄ nō oēs filli tertie figure reducunt in p̄mā q̄ nō qntus. nec oēs filli p̄me in tertiā. q̄ nō nisi p̄ticularis et h̄ est. l. rursus qui in tertiā. sc̄do reducit et p̄mo p̄tulares fillos p̄me in tertiā per p̄uersionē minoris. et h̄ est. l. in sit enī. a. sc̄do ecōuerso fillos tertie in p̄mā et diuidit in. d. in p̄mā reducit fillos affirmatiuos. in se cūda negatiuos. et affirmatiuos p̄mo reducit p̄mū modū et per p̄uersionē minoris et h̄ est. l. eoz autē. sc̄do quartū modū si r̄ per p̄uersionē minoris et h̄ est l. et si. a. quidē. tertio tertū modū per p̄uersionē maioris et trāspōm et h̄ est. l. si. a. b. sc̄do cōnter reducit fillos negatiuos et p̄mo sc̄dm modū et sextū per p̄uersionē minoris et h̄ est. l. ut sit p̄uatiuus. sc̄do dicit q̄ qntus reduci nō p̄t eo q̄ nō est ibi p̄pō p̄uertibilis nisi utis affirmatiua qua cōuersa ambe erūt p̄tulares et h̄ est. l. si aut p̄ticulariter et addit quiddā notabile supra p̄dicta. s. q̄ p̄ma figura et tertiā inuicē reducunt per p̄uersionem minoris et h̄ est. l. manifestū aut. l. et v̄: eē istātia p̄tra h̄ qd̄ dicit in 3° mō tertie figure ubi sit reductio per p̄uersionē maioris. s̄ di cendū q̄ loquit de his que h̄nt maiorē ulēm. uel dicen dūm q̄ appellat minorem in qua post p̄onem ponitur medium et subicitur minor.

Choruz aut qui in tertia sunt figura alter quidē in tertia resoluit. alter h̄o nō resolu it in tertiā: nam cum est utis p̄uatiua re soluit. Si enim. a. nulli. b. c. aut alicui utra q̄ si r̄ p̄uertunt ad. a. quare. b. quidez nul li. a. c. h̄o alicui. a. mediuz ergo est. a. Quā aut. a. omni. b. c. aut alicui. a. nō inest non est resolutio: neutra enim p̄pōnum ex cō uersione utis. Quā aut ex tertia sunt figura resoluunt in mediā: qm̄ fuerit utis p̄uati ua ut si. a. nulli. c. b. aut alicui. c. aut omni. Nā. c. a. quidē nulli. b. aut alicui inerit. c/ si aut particularis sit p̄uatiua nō resolu it: non enim suscipit p̄uersionē particularis negatiue. manifestū qm̄ idem filli non re

soluunt in h̄is figuris: qui nec in p̄mā in resoluti sunt: et qm̄ in p̄ma figura resolu tis sillogismis isti soli per impossibile clau dunt. Quomō ergo oportet reducere sil logismos: et qm̄ resoluunt figure in se inui cem manifestum ex predictis.

Cōnter reducit sc̄dam figurā in tertiā et ecōuerso. et p̄. mo reducit sc̄dam in tertiā quātū ad modos p̄tulares dicēs. q̄ tertius sc̄de reducit in tertiā p̄uersa utraq̄ p̄o p̄one et h̄ est. l. hoz aut q̄ in medio. sc̄do dicit q̄m̄ mo dū nō reduci in tertiā figurā eadē causa qua p̄us et h̄ est. l. qm̄ aut. a. sc̄do cōnter reducit tertiā in sc̄dam et h̄ q̄ntuz ad modos negatiuos. et p̄mo reducit sc̄dm et sextuz mo dūm per p̄uersionē utriusq̄ et h̄ est. l. qui aut ex 3° sūt. sc̄do dicit q̄ qm̄ nō reduci eadē causa qua p̄us et h̄ est. l. si aut p̄ticularis sit. sc̄do cōnter ex his p̄cludit correla rie q̄ qntus tertie et quart^o sc̄de qui in p̄mā figurā nō re soluunt nec ēt in h̄is figuris inuicem resoluti p̄t et h̄ est. l. manifestuz ergo. l. et in reductione oīum silloz in p̄mā figurā isti duo soli modi per impossibile redu cunt et h̄ est. l. et qm̄ in p̄mā. sc̄do epilogat tangens inuentionē p̄me p̄tis totius capli per h̄ qd̄ dicit. l. qm̄ aut opteat. l. et inuentionē sc̄de p̄tis per h̄ qd̄ dicit. l. et qm̄ resolu unt. l. dubitat h̄ cum in p̄ncipio docuerit reductionē silloz impfectoz in p̄fectos. h̄ aut docet reducere oēs si guras inuicē quare nō docuit hanc reductionē simul in p̄cedētibus cum alia. Et dicēdū q̄ h̄ est. h̄: sup̄ius nō de terminauit nisi reductionē que est ad p̄fectionē. sed p̄ma figura nō p̄ficet per sc̄dam et tertiā sicut econuerso et ideo nō determinat istā reductionē p̄us cū alia et q̄ h̄ v̄ det q̄ p̄fectionē silloz ipfectoz repugnare ad h̄ hec re ductio minus p̄ncipalr̄ iūta est illa et ideo ultimo deter minant. l. Adhuc dubitat quare nō reducat singulos fillos oīum figurarū in alias figuras et resoluat inuicē oēs figuras. Et dicēdū q̄ nō intēdit nisi eadē p̄o q̄ mō p se mediū alteratū per diuersas figuras fillari p̄t et ideo in tota resolute eius manet semp eadē p̄o in utroq̄ sillo sed nō oīs p̄o p̄t in oī figura fillari et ideo nō oēs filli cu iullibet figure in alias figuras oēs resoluunt. Sed tūc dubitat cum p̄ticularis negatiua p̄cludit per quartū se cūde et qntū tertie quare isti duo modi nō resoluunt in alias figuras. Et dicēdū q̄ h̄ est q̄ nō loquit nisi de re ductione per p̄uersionē que fit in ante eadē p̄one. sic aut nō p̄t reduci quart^o sc̄de et qntus tertie sicut patet ex di ctis in lra/ l. Ex his ergo patet q̄re nō oēs modos oīum si gurarū inuicē resoluunt et q̄re h̄ determinat ista reductio postq̄ p̄us et que sit illa reductio quā h̄ intēdit. hec enim reductio fit semp supposita eadē p̄one et per qd̄ mediuz fiat q̄ per p̄uersionē. sed querit cur p̄ma figura reducit in sc̄dam et ecōuerso per p̄uersionē maioris quare ma gis sic q̄ per p̄uersionē minoris. Et dicēdū q̄ h̄ est q̄ p̄ ma figura et sc̄da p̄ueniūt in situ mediū et minoris extremi tatis sed discoueniūt in situ maioris extremitatis et ideo opz in eis maiorē p̄pōm p̄uertere et h̄ causa est q̄ secu da descendit a p̄ma maiore p̄uersa. l. Adhuc querit q̄re p̄ma et tertiā reducunt inuicē minore p̄uersa. Et dicē dūm q̄ h̄ est q̄ discouenit in situ minoris exntis. sed nō in situ maioris. istātia aut que v̄ esse in tertio mō tertie figure ubi p̄uertit maior soluta est p̄us. de sc̄da at figura et tertiā patet quomō ad inuicē resoluunt. Quia enī discoueniūt in situ utriusq̄ extremitatis necesse est utraq̄ p̄pōm p̄uertit. Dubitat adhuc de eo qd̄ dicit solū quar tum sc̄de et qntū tertie reduci per impossibile. Cum oēs filli sic possint reduci. Et dicēdū q̄ alij oēs reduci p̄t p cōuersionē et ēt per impossibile. sed isti duo soli per im possibile et h̄ est qd̄ intēdit. s. q̄ soli isti tū per impossi bile reduci possint. l. Adhuc querit cum sic sit intētio de

207

207

207

207

207

Interdum... impossibile referat... ad p̄mā figurā... sc̄do dicit q̄m̄ mo dū nō reduci in tertiā figurā eadē causa qua p̄us et h̄ est. l. qm̄ aut. a. sc̄do cōnter reducit tertiā in sc̄dam et h̄ q̄ntuz ad modos negatiuos. et p̄mo reducit sc̄dm et sextuz mo dūm per p̄uersionē utriusq̄ et h̄ est. l. qui aut ex 3° sūt. sc̄do dicit q̄ qm̄ nō reduci eadē causa qua p̄us et h̄ est. l. si aut p̄ticularis sit. sc̄do cōnter ex his p̄cludit correla rie q̄ qntus tertie et quart^o sc̄de qui in p̄mā figurā nō re soluunt nec ēt in h̄is figuris inuicem resoluti p̄t et h̄ est. l. manifestuz ergo. l. et in reductione oīum silloz in p̄mā figurā isti duo soli modi per impossibile redu cunt et h̄ est. l. et qm̄ in p̄mā. sc̄do epilogat tangens inuentionē p̄me p̄tis totius capli per h̄ qd̄ dicit. l. qm̄ aut opteat. l. et inuentionē sc̄de p̄tis per h̄ qd̄ dicit. l. et qm̄ resolu unt. l. dubitat h̄ cum in p̄ncipio docuerit reductionē silloz impfectoz in p̄fectos. h̄ aut docet reducere oēs si guras inuicē quare nō docuit hanc reductionē simul in p̄cedētibus cum alia. Et dicēdū q̄ h̄ est. h̄: sup̄ius nō de terminauit nisi reductionē que est ad p̄fectionē. sed p̄ma figura nō p̄ficet per sc̄dam et tertiā sicut econuerso et ideo nō determinat istā reductionē p̄us cū alia et q̄ h̄ v̄ det q̄ p̄fectionē silloz ipfectoz repugnare ad h̄ hec re ductio minus p̄ncipalr̄ iūta est illa et ideo ultimo deter minant. l. Adhuc dubitat quare nō reducat singulos fillos oīum figurarū in alias figuras et resoluat inuicē oēs figuras. Et dicēdū q̄ nō intēdit nisi eadē p̄o q̄ mō p se mediū alteratū per diuersas figuras fillari p̄t et ideo in tota resolute eius manet semp eadē p̄o in utroq̄ sillo sed nō oīs p̄o p̄t in oī figura fillari et ideo nō oēs filli cu iullibet figure in alias figuras oēs resoluunt. Sed tūc dubitat cum p̄ticularis negatiua p̄cludit per quartū se cūde et qntū tertie quare isti duo modi nō resoluunt in alias figuras. Et dicēdū q̄ h̄ est q̄ nō loquit nisi de re ductione per p̄uersionē que fit in ante eadē p̄one. sic aut nō p̄t reduci quart^o sc̄de et qntus tertie sicut patet ex di ctis in lra/ l. Ex his ergo patet q̄re nō oēs modos oīum si gurarū inuicē resoluunt et q̄re h̄ determinat ista reductio postq̄ p̄us et que sit illa reductio quā h̄ intēdit. hec enim reductio fit semp supposita eadē p̄one et per qd̄ mediuz fiat q̄ per p̄uersionē. sed querit cur p̄ma figura reducit in sc̄dam et ecōuerso per p̄uersionē maioris quare ma gis sic q̄ per p̄uersionē minoris. Et dicēdū q̄ h̄ est q̄ p̄ ma figura et sc̄da p̄ueniūt in situ mediū et minoris extremi tatis sed discoueniūt in situ maioris extremitatis et ideo opz in eis maiorē p̄pōm p̄uertere et h̄ causa est q̄ secu da descendit a p̄ma maiore p̄uersa. l. Adhuc querit q̄re p̄ma et tertiā reducunt inuicē minore p̄uersa. Et dicē dūm q̄ h̄ est q̄ discouenit in situ minoris exntis. sed nō in situ maioris. istātia aut que v̄ esse in tertio mō tertie figure ubi p̄uertit maior soluta est p̄us. de sc̄da at figura et tertiā patet quomō ad inuicē resoluunt. Quia enī discoueniūt in situ utriusq̄ extremitatis necesse est utraq̄ p̄pōm p̄uertit. Dubitat adhuc de eo qd̄ dicit solū quar tum sc̄de et qntū tertie reduci per impossibile. Cum oēs filli sic possint reduci. Et dicēdū q̄ alij oēs reduci p̄t p cōuersionē et ēt per impossibile. sed isti duo soli per im possibile et h̄ est qd̄ intēdit. s. q̄ soli isti tū per impossi bile reduci possint. l. Adhuc querit cum sic sit intētio de

reductioe & duplex sit reductio. s. per puerfione & per im
possibile quare no docet h reductione ad impossibile p
reductione sicut puerfione. Et huius ro patet ex dictis. re
ductio eniz per impossibile no ptingit pñem phabita
pus sed h itedit h reductio iteta. adhuc reductio per im
possibile onio argumentationis est tñ q: statim trans
mutat subam rationis. sed conuersio est reductio & argu
mentationis onio.

C Differt aut in costruendo aut destruendo
aliquid opinari aut idem aut diuersus signi
ficare non esse hoc & esse non hoc: ut non ee
albu ei qd est albu non esse: non enim ides si
gnificant: neq enim eius qd est esse albu
ea que est esse non albu sed non esse albu: ro
aut huius hec est. Si enim se habet possi
bile est ambulare ei qd est albus ad est non
albu: & scit bonu ad scit non bonu. nam scit
bonum uel est sciens bonum nihil differt:
neq pot ambulare uel est potens ambu
lare: qre & opposita non pot ambulare &
non est potes ambulare aut non ambulare.
Si igit non est potens ambulare idem figt
& est non potens ambulare simul inerut ei
dem. idem enim pot ambulare & non am
bulare: & idem sciens boni & non boni est:
affirmatio aut & negatio non erut posite si
mul in eode. Quoadmodu ergo non ides
est non scire bonu & scire non bonu: neq ee
non bonu & non esse bonu idem. na si pro
portionaliu altera sit diuersa & altera ne
q esse non equale & non esse equale ides. hu
ic eniz qd est non equale subiacer aliquid &
hoc est inequale: illi ho nihil eo qd equale
quide uel inequale non oe est equale autez
omne aut non equale. Amplius est non al
bum lignu & non est albu lignum non simul
sunt. Si eniz est lignu non albu erat lignu:
qd aut non e albu lignu non necesse est ee li
gnum. Quare manifestu qm non est ei q
est ei qd est est bonu qd est lignu non bonu
negatio. Si ergo de oi vno ut affirmatio
uel negatio uera: sed non est negatio: palaz
qm affirmatio aliquo mo erit: affirmatio
aut ois negatio est huius ergo ei que est non
bonu ea que est non est non bonum.

C In hac pte itedit Ag. remouere quadam dubitatione &
errore. determinatu enim est in pcedentib quomodo diuisi
mode sillat affirmatiua & negatiua. fuit aut quorudam
opinio q affirmatio pti infiniti & negatio pti finiti eade
est sicut patet ex libro py. & ideo putauerut q ista affir
matio & negatio eode mo se heant sillari. qd intedit Ag
h remouere & diuidit in. d. in pma determinat h qd pn
cipalr itedit. in scda cu dicit. sicut aut qm. Queda ad p
cedentiu euidetia inducit. pma in. d. in pma coparat ad
iuce affirmatiue p dicitu infiniti & negatiue pti finiti.
in scda cu dicit. Qm aut pala q aliud. determinat diu

suu modu sillandi utraq. pma in. d. in pma coparat eas
terminis sumptis no ult. in scda cu dicit. & in plurib
terminis sumptis ult. pma in. d. in pma coparat eas fm
ditam. in scda cu dicit. hnt aut ordine. pma puentetiaz
& patet ordo q: pncipalr de dita intedit. in pma ondit q
no est eade affirmatio pti infiniti ad negatiue pti finiti
per quatuor rones. quaru pma est talis h affirmatiue esse
albu nego no est esse no albu sed ista no esse albus. ergo
no sunt idem no esse albu & esse no albu. & h ronis pmo
ponit pñem & h est. differt aut in costruendo. scdo ans. &
h est. neq est nego. tertio ipm ondit sic. iste due esse
albu & ee no albu sicut se hnt sicut possibile est ambulare
possibile est non ambulare. & sicut iste scit bonu scit non bo
nu. Sed iste non opponunt possibile est ambulare possi
bile est non ambulare. Quare nec iste est albu est non al
bum opponunt. h ronis pmo ponit maior & declarat.
scdo ondit minor. ponit ergo maior & h est. ro autez
h. h declarat que ubi dicit. na scit bonu. & patet qd
dicit. conter ondit minor sic. si h possibile est non ambu
lare esset nego. h possibile est ambulare tunc idem esset
isti. non possibile est ambulare. Que est eius nego & si h
tunc ista duo copossibilia essent. impossibile ambulare
& possibile non ambulare. q: quicqd est copossibile vni
couertibiliu & alteri: sed h est impossibile cu sint opposi
te affirmatio & negatio. possibile est ambulare non possi
bile est ambulare relinquit ergo q non opponant. possi
bile est ambulare. possibile est non ambulare & h est. si
igit non est patens. patet igit q h ee no albu non est ne
gatio eius qd est ee albu ex quo relinquit q h sit eius ne
gatio. s. non esse albu & ita patet ancedes pncipalis ronis.
C Conter inter pncipale cōclonē dices q sicut non sit
ide non scire bonu & scire non bonu ut patet ex p dicitu sic
non sunt idem esse non albu & non esse albu siue bonu & h
patet per pponez & h est. quoadmodu ergo. scda ro ad
ide est h. affirmatio de pto infinito aliquid ponit. negatio
de p dicitu finiti nihil ponit ergo non sunt ides. h ronis
pmo ponit pñem in terminis & h est. neq esse neq
equale. scdo ans dices. q esse non equale ponit aliquid. s.
iegle. s. non ee egle nihil ponit & h est. huic eni q est. &
tertio ipm ondens. qd alteru istoz esse egle non esse egle
le di de quolibet. sed non di de quolibet alteru istoz esse
equale ee non equale & h est q: terminus infinitus aliquid
ponit sed terminus negatiuus nihil & h est eo qd equale
quide. & ratio est talis ex affirmatiua de p dicitu infini
to aliquid sequit: ex negatiua aut de p dicitu finiti sequit
nihil. quare non sunt idem. huius ronis pmo ponit pñem &
h est. Ampli no e albu. scdo declarat ans in terminis
& patet & h est. si eni e lignu. & 3o cōcludit corre ex pre
habitis sic cum iam onsum sit. q non sunt idem esse non
bonu & non esse bonu & q non esse bonu est negatio h ee
bonu cōcludit q ista ee non bonu non est eius negatio &
h quare mediū est. & q non est negatio & ois ois pfecta
est affirmatio uel negatio pcludit qd h ee non bonu est
qdāmodo affirmatio & dicit qdāmodo ppter affinitate
termini infiniti ad negatiue & hec est. Et ergo de oi.
Et q: cuiuslibet affirmationis est aliqua negatio deter
minat q sit ei nego. s. non ee non albu & h est. affirmatiue

C Habet aut ordinē hunc ad inuicē: si esse
quidē bonū in quo. a. non ee aut bonum in
quo. b. ee aut non bonū in quo. c. sub. b. non
ee non bonū in quo. d. sub. a. Omni ergo
ierat aut. a. aut. b. & nulli eidē: & aut. c. aut
d. & nulli eidem & cui. c. necesse est. b. om
ni iesse. Si eni uerū est dicere qm est non al
bum: & qm non est albu. impossibile est eni
esse album & esse non album: aut ee lignu

No

No

et est p...
p...
p...

in h...
p...
p...

in h...
p...
p...

in h...
p...
p...

in h...
p...
p...

album: et esse lignum non album: quare si non affirmatio negatio inerit ei autem quod est. b. non semper. c. quod enim omnino non est lignum: neque lignum erit non album: e converso autem cui inest. a. d. omni: aut enim. c. d. Quonia autem non potest simul esse non album et esse album hoc inerit. nam de eo quod est album: verum est dicere quonia est non album: de. d. autem non omnino. a. Itaque de eo quod omnino non est lignum: non verum est dicere quoniam est lignum album. d. verum. a. non verum: quoniam est lignum album.

Postquam determinavit differentiam affirmationis de predicato infinito ad negationem de predicato finito. hic intendit determinare convenientiam eorum et dividitur in principale et incidentes quod ibi incipit. ¶ In prima sic procedit. primo instituit terminos ad ostendendum quod intendit appellans. a. esse album. b. autem eius negationem. s. non esse album. c. esse non album. d. eius negationem. s. non esse album. Quod autem dicit. c. esse sub b. intelligi potest de ordine accidentali quem retinet in descriptione figure vel de ordine essentiali qui est a suis sibi suo genere. Similiter hic quod dicit sub. a. exponit potest quod si. a. teneat ablativum tunc intelligi oportet de ordine accidentali: si negativum de essentiali. a. enim se habet ad. d. sicut se habet ante ad genus et hec est. ¶ habent autem ordinem. ¶ Et sequenter in predicatis ostendit prius intentas et dividit in duas. In prima determinat quomodo se habet ad invicem affirmatio predicati infiniti: et negatio predicati finiti secundum prius am. In secunda quomodo se habent eorum opposita cum dicit: ¶ Et aut. c. ¶ In prima sic procedit. primo ostendit quod ad affirmationem de predicato infinito sequitur negatio de predicato finito. secundo non est primo ostendit sic. Alterum istorum duorum esse bonum non esse bonum omni inest et non ambe simul. sed esse bonum repugnat ei quod esse non bonum: quare non est bonum eidem inest. huius rationis primo ponit maiorem et hec est. ¶ omni ergo inerit. ¶ secundo ponit et h est. ¶ et cui ¶ tertio minorem et hec est. ¶ Impossibile est enim. ¶ quarta affirmat prius et hec est. ¶ quare si affirmatio. ¶ Et sequenter ostendit quod non sequitur est manifestans in terminis quod hec negatio non esse album potest esse vera sine ista affirmatione esse non album. et primo ponit prius et hec est. ¶ et autem quod est. b. ¶ secundo ante et hec est. ¶ quod autem omnia enim. ¶ Et sequenter ostendit quomodo se habet eorum opposita secundum prius et primo dicit quod ad affirmationem de predicato finito sequitur negatio de predicato infinito. secundo ostendit quod non convertitur In prima sic procedit. primo ponit prius et hec est. ¶ Et autem. ¶ ostendit sic alterum istorum esse non album non est non album ex necessitate cuiuslibet inest sed non ambe simul sed ei quod est esse album repugnat esse non album quare eidem inest non est non album et ita sequitur. Si est album non est non album. huius rationis primo ponit maiorem et hec est. ¶ omni enim est. ¶ secundo minorem et hec est. ¶ quoniam autem non prius. ¶ 3° infert prius et hec est. ¶ idem inerit. ¶ Et sequenter ostendit quod non convertitur et h manifestando in terminis quomodo hec negatio non est non album potest esse vera sine hac affirmatione est non album. De lapide enim verum est dicere non sit lignum non album sed non est verum de eo quod sit lignum album. et h est. ¶ de. d. si omnino.

¶ In aliam autem quonia et. a. c. nulli eidem insunt. b. et. d. continget alicui eidem inesse. Similiter autem et se habet et privationes ad predicamenta hac positione: equale in quo

est. a. non equale in quo. b. inaequale in quo c. non inaequale in quo. d.

¶ Sequitur incidens in quo primo concludit duo correlata. s. quod affirmationes de predicato finito et infinito. s. esse album et esse non album incomp^o sunt eidem inesse. sed negationes prius. s. quod non est album non esse non album incomp^o sunt eidem inesse simul et h est. ¶ In aliam quoniam. ¶ 1° compat terminos privativos ad infinitos in compatitione ad terminos finitos dicens quod termini privati similiter se habent secundum prius ad terminos finitos sicut termini infiniti ex quo patent. v. prius. s. ad affirmativam predicati privati sequitur negatio predicati finiti et non e converso: sicut est inaequale ergo non est equale et non est. ¶ Et est ad affirmativam de predicato finito sequitur negatio de predicato privativo et non est. sic est equale ergo non est inaequale et non est. et quod affirmationes que antecedunt sunt incomp^o et quod negationes sunt comp^o Omnes enim iste quatuor prius manifeste sunt de terminis finitis et infinitis et hec est. ¶ sicut autem ad hunc.

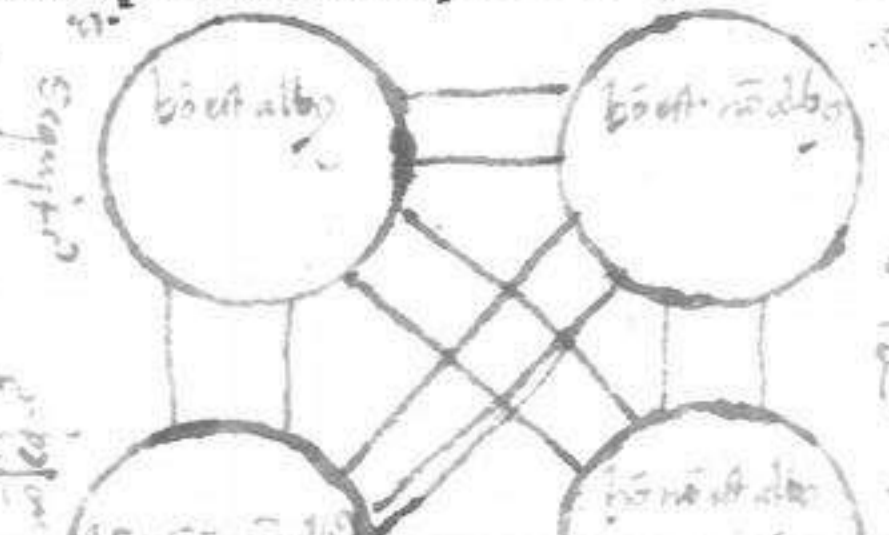
¶ In pluribus autem quorum is quidem inest aliis non inest idem: negatio quidem similiter vera erit quonia non sunt alba omnia vel quoniam non album unumquodque. Quod autem est non album unumquodque aut quonia sunt omnia non alba falsum similiter autem et eius que est omne animal album: non hoc quidem est: est non album omne animal negatio ambe enim false sed non est omne animal album.

¶ Postquam comparavit ad invicem affirmativas de predicato infinito et negativam de finito terminis sumptis non univ^o versaliter. hic compat terminis sumptis univ^o et h primo in numero plurali. secundo in singulari. In plurali sic negatio de predicato finito sicut vera in plurali sicut in singulari terminis sumptis univ^o. sic non sunt omnia animalia alba non est omne animal album affirmativa tamen de predicato infinito falsa est sicut affirmativa de predicato finito ut omnia animalia sunt non alba vel animalia sunt alba quare patet quod differenter affirmatio de predicato et negatio de predicato finito cuius una sit vera alia falsa. ¶ Et nota quod Aristoteles dicit hac differentiam esse in verbis ubi predicata quibusdam supposita sunt et quibusdam non et non dicit simpliciter in verbis quod hec differentia est tamen apud materiam contingentem: materia enim necessaria vel impossibili non est ita. si enim dicat omnis homo est non asinus vel nullus homo est asinus. similiter sunt vera si in predicamentis accidentalibus plana est differentia et hec est in pluribus. i. in verbis: deinde ponit differentiam in singulari. d. quod huic affirmationi omne animal est album non opponit illa que est omne animal est non album. quod simul false sunt: sed ei opponit non omne animal est album. per igitur quod iste enunciat differentia: quia una est vera alia falsa et una opponit affirmationi de predicato finito et alia non et hec est. ¶ Similiter autem et eius.

¶ Quonia autem palam quod aliud significat est non album et non est album: et hec quod affirmatio: illa non negatio: manifestum quoniam non idem est modus demonstrandi utrumque: ut quoniam quicquid est animal non est album non contingit esse album: et quonia est verum dicere non album: idem enim est non album: sed eius quod est verum est dicere album siue non album idem modo

Handwritten marginal notes in the right margin, including phrases like 'Nobis' and 'Abi'.

De bono ad bonum...

...dus: affirmatiue enim ambe per primam figuram ostendunt. nam ueruz & est simili- liter opponunt: nam eius qd est uerum di- cere album: non hic qdem uerum est dice- re non album negatio sed non uerū dice- re album. Si autem uerū est dicere quic- quid est homo musicum esse aut non mu- sicum esse: quicqd animal sumēdum esse musicum aut non musicum esse ostensuz est: non esse autem musicum: quicquid est homo negatiue monstrat fm dictos mo- dos tres.

C Postq̄ comparauit ad inuicē affirmationē de predicato infinito & negationē de finito & manifestauit earū diuer- sitatē. Hic determinat diuersuz modū demonstrādi utrū- q; & hec est. *sim^r h̄ intētū.* *sz p. sic. p̄mo cōcludit q̄ cuz diuerse sint affirmatio talis & negatio sicut ostēsus est di- uersus erit modus demonstrādi eas ut diuersus est mo- dus demonstrādi istam negationē. quicqd est aial nō est album uel p̄tingit eē album & hāc affirmationē q̄qd est aial uerū est dicere esse nō album que est idem istī q̄qd est aial est nō album & hec est.* *q̄m aut palam.* *secūdo determinat diuersitatē huius & p̄mo manifestat moduz sillogicādi affirmatiuā secūdo negatiuā. circa affirmati- uam sic p̄cedit. p̄mo dicit in uli q̄ idē est modus demon- strādi has duas uerū est dicere hoc eē album: uerū est di- cere hoc nō esse albū. utraq; enim affirmatiua est & si fue- rit uiliter sumptā ostēdet per p̄mū p̄me & q̄ h̄ non sit ne- gatiua. uerū est dicere eē nō album manifestat q̄: h̄ ip̄m uerum q̄ est ibi modus non negat nec etiā p̄positio est negatiua h̄. uerū est dicere eē album sicut patet ex p̄di- ctis & hec est. sed uerū qdem.* *sc̄do magis spectatur di- cēs q̄ si demonstrari debeat q̄qd est homo est musicum uel est non musicū debet sillogicari in p̄mo p̄me: & h̄ pa- tet si sumat pro maiori quicqd est aial est musicū uel nō musicuz q̄: ois homo est aial. & hoc est. si aut uerum est dicē.* *Deinde ostēdit quomō fillari debet negatiua. d. q̄ si sumpta fuerit uniuersaliter fillatur per sc̄dū p̄me uel per p̄mū. uel sc̄dū secūde & h̄ est. nō eē aut musicū.* **C** Sed forte dubitat de eo qd dicit alterū istoz esse eq̄- le: esse nō equale: nō omni inest. si enim accipiat aliqua magnitudo non est accipe aliqd qd nō sit equale ei uel nō equale quoniā uel alia magnitudo etiam tāta uel est minus ipsa uel excedēs. sed siue sic siue sic semp illd est nō equale q̄re equale: uel uidef q̄ de aliquo dicat alterz esse equale eē non equale. *Et dicēdū q̄ cuz dicit qd nō omni est equale uel nō equale distribuit ibi esse sicut fit distributio cum dicit de quolibet affirmatio uel negatio sed in h̄ ip̄sum quolibet distribuit pro entibus & nō entī bus. unde h̄: nihil ens fit cui nō cōueniat esse equale uel esse nō equale tamē aliqd nō est cui neutrum cōuenit. unde uult dicere q̄ utruq; istoz equale uel non equale alicui ante se supponit & non dicunt sub disunctione de quolibet ente uel non ente sicut p̄tradicōria.* **C** Conter dubitat quare hic determinat p̄nam propōm de termi- nis finitis & infinitis. hic enim uidef sup̄uere q̄ idem docuit in libro peryer^o. *Et dicēdū q̄ ibi nō determi- nat de ea nisi incidētaliter ualde iuxta oppōm quā intē- dit ibi p̄ncipalr ibi etiā transeundo in dimiute tetigit na- turam eoz & ideo nō sup̄luit hic enim cōplete determi- nare.* **C** Adhuc forte aliqs dubitabit cum dicit *Agē. se- qui est nō bonū ergo nō est bonum utrum intēdat de p- positionibus uniuersalibus istam p̄nam uel nō ulibus: si de ulibus ar^m peccat q̄: nō sequit si est non bonus er- go nō est h̄o bonus. si de nō ulibus tūc uidef sua p̄batio*

...nulla. si entz intēdat hāc p̄ntiam h̄o est non bonus ergo h̄o nō est bonus. tūc cum assumit alterā istarū hoīem eē bonū hoīem nō esse bonū cuiuslibet inesse falsum dicit q̄ iste nō cōtradicūt. *Et dicēdū q̄ Agē. facit in littera p̄n- tiam suā in terminis p̄dictis. p̄t coiter cōparari p̄nt ad s̄bam uiliter sumptā uel non uiliter dum tū fiat ad idem s̄bm in antecedēte & p̄ntē. unde sequit in ulibus si utrobz q̄ sumat sig^m sic. Dis homo est non bonus uel ois ho- mo nō est bonus. sicut etiā sequit in nō ulibus sicut pa- tet.* **C** Ad id qd opponit sua p̄batio est nulla: dicēdū q̄ inmo compat eni ista predicata p̄tradicōria eē bonū nō esse bonū indifferēter ad unūquodq; s̄bm. & patet q̄ alterum istoz ex necessitate omni inest: siue sumat s̄bm uiliter siue non uiliter & pro eodē. *Adhuc uidef in termi- nis deficere p̄na a p̄dicato infinito ad p̄dicatū negatum sic. uideo non hoīem ergo nō uideo hoīem.* *Et dicēdū q̄ p̄na in eis cum uerbo substātiuo intelligēda est & nō cum adiectiua.* **C** Sed cōtra for. fuit nō iustus ergo nō fuit iustus. *sz erit nō albus ergo nō erit albus.* *Et dicē- dum q̄ p̄na illa intelligēda est cum uerbo substātiuo de p̄nti & nō cum eodē de p̄terito uel futuro.* **C** Sed con- tra nō sequit est nō duplū ergo nō est duplum. est non equale ergo nō est equale. *Et dicēdū q̄ p̄na in illis non tenet nisi accipiant termini dicētes formas absolutas cu- tus sunt albū nigrum & cōsimilia. sit aut dicta instātia in relatiuis tenend ergo firmiter q̄ adhuc qd ex termino ī- finito sequit terminus negatiuus oportet q̄ fiat p̄na cuz uerbo substātiuo & h̄ de p̄nti & h̄ in terminis absolutis & non respectiuis siue relatiuis.* **C** Uterius autem dubi- taret forte aliqs de eo qd dicit istas duas negationes nō esse bonū nō esse nō bonū alicui eidē in eē. hoc enim nō uidef q̄ a quocūq; remouet unum oppositoz cōtradi- ctorie eidem inest reliquū. *Et dicēdū q̄ eidē entī nō insunt sed eidem nō entī. nō enim est aliqd ens cui nō cōueniat nō esse iustū uel non esse nō iustū & nō ambo simul non entī tamē simul cōueniūt. unde tamē iste due non eē lignū album: non esse lignū non album eidem in eē possunt existēti sicut lapidī.* **C** Consequēter dubita- bit cum determinat p̄nam terminoz finitorū & infinito- rum: finitorū etiam p̄uatoz & non determinat infinito- rum: p̄uatorum que sit habitudo eorum. *Et dicēdū q̄ nō cōuertunt terminus p̄uatiuus & infinitiuis sed sequit terminus infinitus ad p̄uatiuū. terminus enim p̄uatiu- ponit potētias ad formā siue aptitudinē: sed p̄uat formā. terminus autē infinitus neutrum ponit & ideo sequitur si est iniustum ergo est nō iustum: sed non cōuertit. plus enim tollit per terminū infinitū q̄ per p̄uationē.* **C** De terminis autem finitis & p̄uatiuis q̄: tāgit hic *Agē. imo- randū est ut discutiat eorum natura. p̄ncipalr autem de infinitis differēdum est de q̄bus p̄mo querit an ali- quis terminus possit infinitari uel non. & uidef q̄ nō sic p̄empta rei p̄fectione perimit ipsa res. sed significatio p̄- fectio dictionis est ergo ipsa p̄empta interempta & di- ctio. sed cōstat q̄ si infinitat terminus perimit eius signi- ficatio. q̄re uidef q̄ non possit infinitari: nam sic & ip̄a di- ctio perimet & non manēt significatiua. Adhuc q̄ non possit infinitari uidef. nomen enim p̄mo significat for- mam secūdario aggregatuz sicut uult *Agē. in metha^o. sed p̄empta forma perimit aggregatuz culus forma erat pars: quare si interimeret forma significata per nomen perimit tota nois significatio cum plus possit causa pri- maria q̄ secūdaria: quare si perimat illa non erit nomē significatiuum: sed cōstat q̄ infinitatio formam illam pe- rimit si infinitet nomē: quare uidef q̄ non infinitat nisi cōrumpat & desinat esse nomē. Adhuc omne nomen si- gnificat substātiām cum qualitate q̄re altera interempta illarū uel utraq; non erit nomē sed infinitatio si fiat p̄mit alterā uel utraq; ergo zc. Adhuc q̄ uerbum manēs uer- bum non infinitet uidef uerbum configt esse siue agere**

100
100
Re
100
100
100
100
100

*No. ubi q̄ aduēta manē de p̄dicato
Infinito sicut negatio ad p̄ntē finito
uoluit uerbo substātiuo nō in mediante
uoluit adiectiua unde nō uult uideo nō
h̄o q̄ in uideo h̄o q̄*

*No. p̄o intelligit aristonē
q̄ ista h̄o nō dicit sicut
q̄o iustus nō est nō iustus possunt
eidez fuisse q̄ nō illi q̄ dicit q̄
iste q̄ q̄o nō est iustus alioz
nō cōp̄nt nō alioz p̄ntiam ad
nō alioz q̄ ista est dicit q̄ ista
nō est alioz q̄ nō est nō alioz p̄ntiam*

*ad est unum nō dicit q̄ aduēta manē de p̄dicato
Infinito sicut negatio ad p̄ntē finito
uoluit uerbo substātiuo nō in mediante
uoluit adiectiua unde nō uult uideo nō
h̄o q̄ in uideo h̄o q̄*

inclinatam ad substantiam. sed si adueniat infinitatio de/
 struit illud esse uel agere quare cum adueniat negatio
 infinitas non manet uerbu. si ergo neq; nome: neq; uer/
 buz possit infinitari multo fortius neq; alia pars z sic vi/
 det qd non pot alia dicitio infinitari. Ad oppositum
 sic dicit Boecius in paruo 2° sup libru peryer^o. qd ois
 terminus circumscripse significationis pot fieri incircun/
 scribe significationis ut h est: q: omnis terminus finite
 significationis pot fieri significationis infinite: quare cu
 multe sint significationes dictionis finite significationis
 z multe fieri possunt significationis infinite: z ita patet qd
 aliqua dicitio pot esse infinita. Adhuc infinitatio nihil ad/
 dit nisi destructio coponis que est in significatione vni/
 us dictionis sed hoc pot fieri adueniente negatione ad no/
 men uel ad uerbu ergo tam nomen qz uerbuz infinitari
 pot. Adhuc Ag. testat tam hic qz in libro peryer^o qd di/
 ctio aliqua infinita est quare videt qd hoc ueruz sit sic qd
 concedendum est. Ad obiectum dicendum ad pre/
 mu: sic qd perempta significatione dictionis perimit di/
 ctio que prius erat sed nihil phibet per illam interempti/
 onem noua significationem generari z nouam fieri di/
 ctionem significationis: sic autem est in termino infinito. coz/
 rumpe enim terminus finitus z eius significatione z ge/
 nerat terminus infinitus z eius significatione. Simili/
 ter dicendum ad secundum qd pempta forma que est in si/
 gnificatione dictionis pempta est tota significatione nois
 qd prius erat. s. nois finiti. sed noua qualitas z nouuz ag/
 gregatum generat z nouum nome. Similiter dicen/
 dum ad tertiu qd perempta substantia uel qualitate nomi/
 nis perimit nomen finitu sed generat nomen infinituz
 substantiam z qualitate significationis. Sed tuc est questio
 quid sit qualitas z qd substantia apud nomen infinitum.
 Et dicendum qd puatio qualitatis est ei pro qualitate. ens
 autem put comuniter se habet ad ens fm naturam z ad
 ens fm rōnem siue dictionē z opinionem est ei pro sub/
 stantia siue aggregatu ex tali ente z puuatione qualita/
 tis in noie finito. Ad quartum autem patet responsio
 per pdicta: qd cum infinitat uerbu perimit agere uel esse
 prius significatu z ita perimitur uerbum finitum. gene/
 rat autem uerbu infinitu. Adhuc est hic questio cum
 omne uerbu significet agere uel pati: quomodo uerbuz
 infinitu ps significet. Et dicendum qd actus iste qui est p/
 uare agere uel esse est ei in significatione tanqz agere. p/
 uare enim aliquo mo est agere. Hoc habito pns est
 questio utrum vnica negatio simul z semel plures termi/
 nos infinitare possit ut cum dicitur sic: no album lignum.
 z videt qd sic hac rōne cum negatio vnica possit ad inter/
 rimēdum maius compositu multo fortius ad interimen/
 dum minus compositum. sed vnica negatio pot interime/
 re maius compositum sicut ppom ergo z minus compositum
 sicut illud compositu qd ex duobus noibus uel duo/
 bus uerbis uel aliqd tale. Adhuc compositio entis dupli/
 citer est. vno modo ex pncipijs eēntialibus sicut ex ma/
 teria z forma: alio modo ex accidētalibus aliquo z sbo ut
 cum dicitur homo albus. Cuz igit pma compositio per vnā
 negationē infinit^{cm} perimat videt qd eadem ratione z
 secūda z ita vnica negatio ad duos terminos referat ad i/
 finitadum. Adhuc est alia compositio ipsius esse sicut com/
 positio uerbi. alia autem ipsius entis sicut iam supradic/
 tum est in significatione vnus nois uel adiectiui cum
 substantiuo. sed negatio vnica negas compom vnā ipsi/
 us eē ex pnti negare pot z aliam z ita duas hēt nō eque
 pmo ut cum dicitur non hō qui currit mouet ergo cuz in
 significatione nois adiectiui negatio pmo cadens supra
 sbo infinitas ipsum ex pnti cadere potest sup eius adie/
 ctium infinitas ipsum: quare vnica negatio duas dicitio/
 nes infinitare pot qzuis non eque pmo. Ad oppo/
 situm sic. vnus compom vnica est diuisio z ita compo/
 sitionis que est in significatione vnus dictionis vnā de

bet esse negatio infinitas qre pluribus h^o compomibus
 plures debent negationes. Adhuc dicit Ag. hic qd seq/
 tur si est non albu lignum ergo est albu: sed si negatio in/
 finitaret tam lignu qz album non sequeretur ergo ut vide/
 tur fm Ag. non infinitat negatio simul nisi tm vnum.
 Ad obiecta dicendum ad p^mum sic qd omnis negatio
 alicuius coponis interempta est z nō sit compo vnā ipsi/
 us esse que est predicati ad subm z alia ipsius entis que
 est adiectiui ad substantiuum utraqz pot negatione vnā
 interimit: ex hoc tm non sequit qd negatio vnā simul plu/
 res terminos infinitet qz infinitatio est negatio illius com/
 positionis que est in significatione vnus dictionis z nō
 dictionum ad inuicē z hec est quedā compositio entis.
 Ad aliud dicendum qd duplex est compo entis. vnā ex
 partibus eēntialibus sicut ex materia z forma z hec est p/
 ma z non subiacet ei aliq alia compositio z h infinitari po/
 test. alia est ex compone alicuius accidētis ad sbo sic est
 in compone adiectiui cum substantiuo z hac componem p/
 cedūt due pores in ipse compositis. huius aut secūde co/
 positionis pot eē negatio sed non infinitatio: infinitatio/
 nis enim particula semp cedit in eadem partem cum eo/
 qd infinitat. Ad tertium dicendum qd nō est simile de ne/
 gatione ipsius esse z ipsius entis: qd cum negat compositio
 ipsius esse cum compositis negatio cum uerbo in eadem
 partes z ideo pot ulterius tēdere ex pnti negado aliud.
 sed cum negat compositio entis per infinitationē parti/
 cula negationis cum ipso compositis in parte eadez z ideo
 non transit ulterius. Adhuc cum negatio pma negat co/
 positionē vnā uerbi z pnter aliam. secūda est pars ex/
 tremittatis alicuius compom pme z tanqz determina/
 tio eius ut cum dicitur nō omne qd currit mouet signifi/
 catio autem adiectiui non est ita determinatio vnus ex/
 tremittatis illius compom que est in sbo sed totius ag/
 gregati. z ideo qzuis negatio infinitas neget componem
 illam que est in sbo nō oportet negare pnter illam que
 est in significatione adiectiui. Hys habitis pns est
 questio que pars orōnis infinitari pot. z videt qd nō par/
 tes indeclinabiles. nihil enim infinitat nisi qd finitu est
 sed partes indeclinabiles sunt indefinite in sua signifi/
 catione. Adhuc in significatione partis infinitade debet es/
 se aliqua compositio circa quam sistat particula negationis
 sed sic nō est in significatione indeclinabiliū. Adhuc qd
 perse simpliciter non habet finitatem sine alterius adiu/
 ctione nec habebit negationē nisi per adiuctum: huius
 autem sunt dictiones indeclinabiles qd cōcedendum: re/
 linquit igit qd solum partes indeclinabiles infinitetur.
 Sed partes declinabiles dupliciter sunt: aut enim casua/
 les aut non casuales cuius est uerbu. pmo ergo inquiri/
 tur de diffinitione casualium z querit pmo quot modis
 pars casualis possit infinitari. Et videt qd non p nomen
 hac rōne in cuius significatione nulla cadit compositio il/
 lud non infinitat sed in pronois significatione nulla ca/
 dit compositio cuz significat substantiam terminatā ergo ip/
 sum nō infinitat. Adhuc dicit comuniter qd si alia pars
 infinitet priuat signo speciali z ponitur eius comune z
 formale. si ergo infinitat pronome ponet aliqd superius
 ad significationem eius qd est ei formale z si h ergo in si/
 gnificatione pronomis ante aduetum negationis siue
 forma qz omne superius est de significatione inferioris: q/
 re nomen nō solam substantiam significat sed qualitates
 z formam. hoc aut est falsum ergo z p^mum. Ad op/
 positum sic. Ag. in libro peryer^o ubi loquit de nomiy
 ne comprehendit sub nomine pronome quare cum ibi po/
 nat nomen infinitari non sepando nomen a pronomi/
 ne videtur pronomen infinitari. Adhuc hic z alias ubi
 loquitur de infinitis ostendit non hoc pro termino in/
 finito quare videtur qd fm ipsum infinitetur pronomen
 Adhuc omne quod est circumscripse significationis fie/
 ri potest incircumscripse fm Boecium. z ita si pronomen

Boecius dicitur qd si quis dicitur esse albus
 p dicitur esse albus nō pot esse albus
 in pmo s. in hys
 hec dicitur qd si quis dicitur esse albus
 in pmo s. in hys
 hec dicitur qd si quis dicitur esse albus
 in pmo s. in hys

Boecius
 Boecius dicitur qd si quis dicitur esse albus
 in pmo s. in hys

questio
 questio
 questio

Ag. h b ?

fit circūscripte significatiōis poterit infinitari. Adhuc
 p̄nomen ex demonstratiōe z relatione trahit finitam
 qualitatem sed qualitatis finite est infinitatio: ergo videt q̄
 p̄nomen infinitet. Et dicendum q̄ p̄nomen p̄rie nō infi-
 nitat ex p̄habitis rōnibus. ¶ Ad p̄mum obiectorum di-
 cendum q̄ h̄z. non separet p̄nomen. s̄a noie in libro
 p̄yer^o. non tamē sequitur q̄ utriq̄z infinitari p̄t si nomē
 infinitet. nam qd̄ infinitat est nomē p̄rie accipiēdo no-
 men sicut patebit p̄ter. ¶ Ad secūdu dīcēdu q̄ p̄no-
 mē significat substantiam eōem omni nomini z ideo quā-
 do loquitur de infinitis in cōmuni dicit non hoc ad intelli-
 gēdu id qd̄ ulr est cōmune nomini infinitio z nō intē-
 dit per hoc p̄nomenē infinitari. ¶ Ad tertiu dīcēdu q̄
 p̄nomen de vntuoclo merā significat substantiā que au-
 te aduētum qualitatis in ea infinita. z ita p̄nomen non est
 circūscripte significatiōis z hoc est s̄m magis incircun-
 scripte. ¶ Ad quartū dīcēdu q̄ infinitatio non est cu-
 iuscūq̄ qualitatis: sed qualitatis siḡte per terminū. q̄litas
 aut̄ quam cōtrahit p̄nomen ex demonstratiōe z relatio-
 ne non est de significatiōe p̄nois z ideo gr̄a illius in-
 finitari nō p̄t. ¶ H̄is habitis ulterius forte dubitaret
 aliqs de infinitatiōe nois. z p̄mo an omne nomen infi-
 nitari possit. z videt q̄ sic: eo q̄ omne nomē significat s̄-
 stantiam cum qualitate. sed cōtra cōpōnem qualitatis euz
 substantia p̄t fieri negatio infinitatis ut videt. Adhuc oē
 nomē aut est substantiuū aut adiectiuū: sed substantiuū
 infinitari p̄t z qua rōne vniū est quodlibet cum omniū
 substantiuū sit eadē natura in quātuz substantiua sunt. Si-
 militer adiectiuū infinitari p̄t z qua rōne vniū z quodli-
 bet q̄a oium adiectiuū in quātuz huiusmodi est eadem
 natura: z ita cum omne nomē sit substantiuū uel adiecti-
 uum omne nomē infinitari p̄t. ¶ Ad oppositū sic. No-
 men infinituz ut dicit cōmuniter p̄ntat aliqd̄ sup̄ius ad
 terminū infini^{em} sed ente nihil est sup̄ius. ergo si dicat
 non ens nihil poni p̄t z si hoc ens infinitari nō pote-
 rit ut videt z loquit de ente s̄m q̄ nomē est ipsam ens.
 Adhuc ois infinitatio est alicuius cōpōnis p̄emptio:
 Ergo noia circa que in quātū siḡnt non est cōpō nec cir-
 ca illa erit infinitatio. Hec aut̄ sunt sicut deus: materia: for-
 ma: z quedam noia accidētū ut albedo z cōsimilia. q̄re
 huiusmodi noia nō p̄t infinitari. Adhuc qd̄ infinituz
 est nō eget infinitatiōe nec infinitari p̄t p̄rie: s̄z que-
 dam sunt noia infinita ut quis qualis quātuz z consilia.
 ergo h̄ p̄rie infinitari nō deberet. Adhuc infinitatio
 non est nisi eius qd̄ prius finitū erat sed signa vniuersa-
 lia ut ois nullus z alia que dicūt dispōnem s̄bi in quātū
 h̄i neq̄ siḡnt qualitatem finite neq̄ substantiā finite quasi
 nihil in eoz significatiōe infinitādum est z ita nec infi-
 nitari debēt. Adhuc p̄rietat̄ infinitatiōis est inuenire
 formā z ipsam p̄uare z dare intelligere forme p̄uatiōez
 sicut patet in isto infinito nō homo. sed quedā sunt noia
 p̄uatiōem significātia ut nemo nihil z cōsimilia q̄bus
 si adueniat negatio interimet negatiōem reptam z nō fa-
 ciet intelligi forme p̄uatiōem sed magis p̄m z dabit
 aliqd̄ infinite intelligere. est cōtra naturā termini infini-
 ti. quare videt q̄ huiusmodi noibus negatiōez signifi-
 cātibus nō fit addēda negatio infinitas. Ex h̄is ergo vi-
 det q̄ non oia noia infinitari p̄t qd̄ cōcedendū est. Et
 dicendum q̄ adhuc q̄ nomē infinitet duo exigunt. vnus
 est q̄ significet s̄bi qualitatem finitam z nō oportet eam sub-
 stantari per qualitatem infinitā. Aliud est q̄ nō sit nomen
 negatiuū sed positionem significās per p̄mam conditio-
 nem est q̄ noia infinita nō infinitant nec etiā signa vni-
 uersalia. per secūdam v̄o huiusmodi dictiones nō infini-
 tant nemo nihil zc. Dia autez alia ab h̄is infinitari p̄t
 ex quo patet q̄ noia p̄uatiua nō p̄t infinitari. ¶ Ad ob-
 secta ergo dicendum ad p̄mū q̄ nō ois cōpō qualitatis
 cū s̄ba p̄t esse s̄m infinitatiōis. oportet enī q̄ sit quali-
 tas finita p̄uata siue substantialis siue accidētalis. ¶ Ad

secundum q̄ nomē adiectiuū qd̄ nō infinitat p̄pter hoc
 q̄ adiectiuum est nō infinitat. nec substantiuū infinitat
 p̄pter hoc q̄ substantiuum est: sed p̄pter naturam substā-
 tialē. s̄. p̄pter qualitatem finitam siḡtam in s̄ba: z ideo non
 omne adiectiuū nec omne substantiuū infinitat. Adhuc
 autem qd̄ opponit h̄ nomē ens non posse infinitari. dy-
 cendū q̄ p̄t z nō est necesse omne nomē infinitū aliqd̄
 ponere s̄m rem sed s̄m rōnem. vnde cum infinitat ens
 qd̄ simpliciter est delinquit ens qd̄ est cōmune enti s̄m
 rem z s̄m rōnem sicut patebit in sequēti questione. Ad-
 huc aut̄ qd̄ opponit in noibus simplicis significatiōis.
 Dicendū q̄ nullum nomē accidētis significat rem ita sim-
 pliciter qn̄ sit in ea cōpositio ut res huius nois albedo cō-
 positionem habet ex luce z diaphonitate. s̄līter nomen
 materie aut forme est sine quadā cōpōne: q̄ hoc nomē
 materia non dicit solam s̄bam materie sed ipsam cū alia
 posita annexa. s̄līter hoc nomē forma non solū s̄bam
 forme dicit sed s̄bam eius cum alia posita. s̄līter hoc no-
 meo deus. non enim est nomē diuine eētie sed alicui^o
 p̄rietatis per quā ipsum intelligimus. significat enim
 idē hebraice q̄ timor latine ut dicit. s̄līter z de alijs no-
 minibus p̄me cause attributis. nullū enim illoz diuinas
 eētiā purā significat: sed per aliquā p̄rietatē dat eaz
 intelligere z ita in omni tali noie aliqua est cōpositio ad
 quam referri p̄t infinitatio. Ex h̄is ergo manifestū est
 que noia infinitari p̄t z que non. ¶ H̄is habitis forte
 dubitaret ulterius aliqs de noie infinito. utriū aliqd̄ po-
 nat uel nō. z q̄ sic videt per dictū Auḡ. in hoc cap̄lo ubi
 dicit q̄ ei qd̄ est non equale subiacet. s̄. ineq̄le. Adhuc
 s̄m ipsum eadē est p̄ntia terminoz finitoz z p̄uatorum
 que est finitoz z infinitorum: sed ad terminū p̄uatiuum
 sequitur terminū pure negatus z nō eōuerso z hoc p̄pter
 id qd̄ ponit per terminū p̄uatiuum: quare euz s̄līter
 ad terminū infinitū sequat terminus negatus z nō eō-
 uerso hoc erit q̄ terminus infinitus aliqd̄ ponit. Adhuc
 si terminus infinitus nihil ponit hoc est per negatiōez
 z si hoc nō differt a pure negatiuo qd̄ manifeste falsū est
 Adhuc si terminus infinitus nihil ponat ergo ubi cūq̄
 subicit terminus infinitus erit negatiua p̄pō. sic enim
 est in oibus q̄ ubi cūq̄ ponit ad s̄m negatio simplici-
 ter negās ita q̄ nihil ponit manet p̄positio negatiua: sed
 manifeste falsum est oēm p̄pōnem negatiuā in qua sub-
 icit terminus infinitus ergo talis terminus aliqd̄ po-
 nit. Adhuc in omni p̄pōne affirmatiua s̄m aliqd̄ ponit
 qd̄ est ens uel modus entis. sed p̄positio in qua subicit
 terminus infinitus est affirmatiua nisi adsit alia negatio
 ergo per s̄m aliqd̄ ponit qd̄ est ens uel aliqd̄ per mo-
 dum entis se habēs: ergo videt q̄ per nomē infinitū ali-
 quid ponit. ¶ Ad oppositū sic dicit Auḡ. q̄ ab eadez
 forma imponit h̄o z nō homo si h̄o per positionez illius
 forme nō homo nec per eiusdē p̄uatiōez: q̄re sicut hoc
 nomē homo significatiuū est forme hois sic hoc nomen
 non homo significatiuū est p̄uatiōis illius forme. cum
 ergo sola p̄uatio nullius rei sit positiua hoc nomen non
 homo nullā rem ponit z s̄līter intelligit de omni tali.
 Adhuc dicit Boetius in paruo cōmēto sup̄ libruz per-
 yer^o. q̄ qui dicit homo rem cōstituit. qui dicit non ho-
 mo rem qdem tulit: sed nihil addidit quare nō videt ta-
 le nomē aliqd̄ ponere sed p̄uare soluz. Adhuc in noie
 substantiuo substantia z qualitas non differūt eēntialiter s̄z
 sicut qd̄ est in quo est: qualitas enim forma est: substantia
 aut̄ cōpositum: q̄re videt q̄ si infinitet tale nomen z p̄-
 uet q̄litas p̄uat z substantia. sed utraq̄ p̄uatiua nihil ma-
 net qd̄ sit de significatiōe nois. q̄re videt per talē termi-
 num solā p̄uatiōem significari z nullius rei rōnem. Ad-
 huc si ois homo est aial omne nō aial est nō homo. s̄z la-
 pis est non aial ergo lapis est nō h̄o: z si h̄o ergo lapis est
 q̄re a p̄mo. si ois h̄o est aial lapis est istud non sequitur.
 Sed non videt argumētum suscipe impedimētum ubi

per hoc qd terminus infinitus nihil ponit. videt igit qd oportet dici ipsum nihil ponere. Adhuc ens infinitat z non pot poni aliqd per eius infinitatione cum ipsum sit comunissimu quare no est necesse nomen infinitu aliqd ponere. Et dicet qd ens infinitari non pot. **C** Si cotra omne aial est ens. hoc sm Boecium couertit per cotraponem quare dicet omne non ens est no animal: z ita oportet ens infinitari. Adhuc nomen non dicit aliqd ponere nisi qd per ipsum significat. sed per nome infinitum ut cum dico no homo no significat res aliqua si enim significaret intellectus dicens illa rem apprehenderet determinate qd manifeste falsum est. nihil eni apprehendit intellectus nisi rei puuationem quare tale nomen non ponit aliquam rem. Adhuc dicit Boecius qd nomen infinitum similiter dicit de quolibet qd est z qd non est: sed enti z no enti nulla res comunis est que per nomen infinitu nulla res ponit. Ad hoc soluendum distinguendum est nomen per substantiuu z adiectiuu. in noie autem substantiuo sba z qualitas non differunt per essentiam sed tm fm rōnem sicut qd est z quo est. qualitas enim ipsa forma est per quam sig eius intellectu apprehendit. substantia autem cum ipsa forma tota essentia aggregati est uel pars dignior: z ideo ipsa puuata puuat tota significatio talis noie. Unde si infinitet nome substantiuu tota significatio eius negat z nihil ponit. z dico nihil fm rem. s. qd sit in rerum natura sed solum aliqd fm rōnem uel imaginatione sicut puuatio rei uel aliqd fm dictionem. Et hoc dico qd per huiusmodi nomina loquitur tanqz res ueras significaret. Dicendum qd non homo est qualitas uel est h in cuius uel aliqd h: h: autem nomen derelinquit aliqd z sibi compatit qd cum sit non homo cotingit qd sit aliqd fm naturam sicut lignu uel lapis uel huiusmodi. sed hoc necesse non est immo pot omnino nihil esse z ideo hi infinita nota dicuntur nihil ponere. Si autem querat exposito. dico qd exponitur sic. Non homo ens qd no est homo. sed hoc qd dico ens in hac expositione non dicit aliqd ens fm naturam sed accipit comuniter ad ens fm naturam z fm rōnem uel intellectum z sic ponedo ens no ponit aliqd simpliciter sicut iam patebit. ergo manifestum est qd nome substantiuu infinitu nihil rei ponit. si autem infinitet adiectiuum aut significat formam eentialem sicut quedam nomina differetiarum ut rationale z animatu z h: z est de his eadez ratio que est de substantiuu: ut significat formam accidētalem sicut album: iustu: bonum z cofimilia. in talibus autem qualitas z sba differunt fm eentiam significat sibi qualitas finita accidētales. substantia autem infinita de cuius eentia no est ipsa qualitas accidētales z ideo in talibus ponit aliqd. puata enim qualitate ponit infinita substantia sic non album aliqua res que non est alba. Ex hys ergo patet solutio ad duo pma obiecta. loquitur enim hic **A**z. tm modo de noibus infinitis adiectiuis accidētales. talia autem ponit ut dicitur est. **C** Ad tertium dicendum qd nomen infinitum substantiuum differt a nomine pure negato hoc qd nome pure negatu nihil ponit fm rem neq; fm rōnem neq; aliqd derelinquit nec secum compatit quatum de se: eius nomen autem substantiuu infinitu qz us rem nulla ponit tamen aliqd fm rōnem ponit sicut puuatione z aliqd derelinquit aut secum compatit qd est uere res sed non ponit illud. bene enim possibile est cu sit no homo qd sit lignu uel lapis uel aliquod tale hoc tamē per terminu infinitu non ponit qd circa qd nihil fm rem sic qd est non homo **C** Ad quartu dicendum qd nomen infinitu substantiuu qz us nihil ponit non tamē si subiecta facit propositionem negatiuam. ponit enim puuatione que se habet sicut sba z tanqz ens prout nos dicimus chimera significare ens puuationes etiam z negationes aliqd esse: nihil tamen fm rem ponit: z est simile de eo qd dicimus qd videte tenebras nihil video. sic enim intelligedo non hoim nihil intelligo nec qd significat non hoim aliqd simpliciter significat. **C** Sed tuc obiicit aliquis si significans no hoim nihil significat ergo est uox no significatiua sicut buba. Et dicendu qd non. hoc enim qd dico buba intellectu nullo modo constituit. hoc autem qd dico no homo aliquo modo constituit ipsum. facit enim intelligere qd homo non significat. nullam tamē rem intellectu constituit quatum de se est sed solam rei puuationem. Unde sic videdo tenebras aspicio ut videam aliqd: no tamē aliqd video. Similiter intelligo tm infinitum circumspicio intellectu ut rem aliquam apprehēdat sed no apprehendit nisi puuationem rei z illud dico de substantiuo infinitis. **C** Ad quintu patet solutio qd cum subicit nomen infinitum ponit rei puuatio talis aliqd ens z h est ratione sibi: sed non ponit res aliqua fm naturam. **C** Rationes autē posite ad secundam partem questionis concedēde sunt. ostendūt enim qd nomen substantiuum infinitum nihil ponit z qd ens infinitet qd concedendu est: nec est necesse qd ponat aliqd sed puuationem rei qd nihil est nisi fm rōnem uel imaginationem: uel fm dictionem: z h notadum est qd non debet proprie infinitari ens nisi fm qd dicit simpliciter ens fm naturā z fm ueritate z tunc puuat simpliciter ens z derelinquit ens fm rationem uel fm opinionem: istud tamē non ponit per ipm: si autem accipiat ens z est enti simpliciter z enti fm animam siue fm opinionem z addat ei negatio puto qd sola negatio erit qd nihil derelinquit illa puuatio cum puuat ens tam fm rōnem qz ens fm rem. sic enim omnino puuat ens sonat idem qd nullo modo ens: ens autem in tali comunitate acceptum no est alicuius finite significatiōis z ideo in tali acceptione non infinitat z hoc est qd pms diximus tale nome non infinitari cuius non est aliqua finita significatio qualitatis. Et nota qd hoc totum intelligedu est de noie infinito in se considerato qd ex coparatione eius ad alterum in orone aliqd videt poni ut non homo curru. Ex hys ergo manifestum est qd nomen est infinitet. z qd non: z qd infinitum ponat aliqd z qd non. **C** Sed iuxta hec incidūt questiucule. vna est in quo differunt nomen infinitum apud gramaticum z nome infinitum apud logicum. Et dicendu qd nome infinitum apud gramaticum tam substantiam qz qualitatez significat z per pom sed infinite. Nomen autem infinitum apud logicum significat cu puuatione z non significat qualitate ueram nec substantiam ueram sed puuationem forme pro qualitate: z ens comune fm rem z fm rationem pro substantia enim copositum ex tali ente z puuatione qualitatis. **C** Alia questio est quare negatio aliquado in copositione cum noie facti tm pure negatiuū ut nemo. aliquado autem infinitat ut no homo. Et dicendum qd hoc est qd cum dicit nemo negatio in compone illa negat omnia supposita respectu pdicati z ideo pura negationem facit. terminus autē infinitus ponit puuationem qualitatis cum ente comuni cum ens fm naturaz z fm rem z ideo puram dat negatione. **C** Solet autem queri per quam naturā nomini coniungunt negatio in compone ad infinitadum quid etiam significati in nomine infinito tanqz qualitas z quid tanqz substantia: sed hec patent ex predictis. Ex hys ergo manifestu est de infinitatione nominis quomodo se habet in se.

¶ Tunc autem restat querere de nomine puuatio. z pmo quis terminus puuari possit. z videtur qd omne nomen aliquoz habitum sigit cuiuslibet habitus est aliqua puuatio quare significationem cuiuslibet nominis puuare contingit. Adhuc omne nomen significatiuum per pom negatiue singulare potest. sed omne nomen per impositum aliqd per pom significat uel semper uel frequeti qd nome uel semp uel ut frequeti

Egi^o b 3

No. In qua differunt terym...

no homo

ens hab... ad hunc...

No. In qua differunt...

tunc ad qd ad s

priuari poterit. ¶ Ad oppositum sic nomen p̄uatiuum
 dicit p̄uationem forme cū potētia ad eādem uel aptitu/
 dine z talis est maxime forma accīdētalis que cum p̄uuef
 habet potētiam uel aptitudinē ut iterum insit q̄re nomē
 p̄uatiuum in accīdētālīb⁹ p̄p̄ie inuenit z hoc cōcedēdū est.
 de talibus enim p̄uatiuis loquitur hic *Ag.* ¶ Ad oba di/
 cēdū q̄ oīs habitus est aliq̄ p̄uatio sicut negatio. vnde si
 gnificationē cuiuslibet noīs p̄tingit p̄imere per negōnē
 nō tñ quodlibet nomē p̄t fieri p̄uatiuum s̄m q̄ loquitur
Ag. de p̄uatiuis. ¶ Sed obicit aliq̄s de huiusmodi
 noīb⁹ irrōnale inaiatū z cōsīlibus que p̄uatiua sunt z
 tñ nō dñt aptitudinē s̄ue potētia ad formā. Et dicēdum
 q̄ dupl̄r p̄uatio dicit. vno mō s̄m totū. s. qñ p̄uuef forma
 z potētia s̄ue aptitudo ad formā z de talibus p̄uatiuis nō
 loquitur hic *Ag.* Alio mō s̄m partē. s. qñ p̄uuef forma sed
 ponit potētia s̄ue aptitudo ad formā z sic est in huiusmo/
 di p̄uatiuis insitū ineq̄le z cōsīlibus de q̄bus loquitur
 hic *Ag.* Patet igit q̄ non loquitur hic *Ag.* de terminis
 p̄uatiuis ubi nō p̄uuef forma accīdētalis. z hoc notādū q̄
 multa plura possent eē hī⁹ q̄ sunt sed essent impo/
 sibilem habitū. ¶ Cōns est questio que sit differētia inter
 nomē p̄uatiuum z infinitū z pure negatiuum. Et dicēdū q̄
 oīs cōueniūt in hoc q̄ formā signit per terminū p̄uatiuum
 differūt aut in hoc q̄ terminus negatiuus quātum de se
 est oīno negat nihil ponēdo nec s̄m rem nec s̄m rōnez.
 terminus aut p̄uatiuus z infinitus aliqd ponit s̄m rez z
 rōnem sed differēter. Terminus enim p̄uatiuus p̄uuef
 formā sed ponit rem aliquā sicut aptitudinē ad formā.
 terminus aut infinitus si fuerit substantiuū uel adiectiuū
 significās dīam s̄be p̄uuef formā z potētiam ad formā po/
 nēdo aliqd s̄m rōnem sed nihil s̄m rem. Si autēz fuerit
 adiectiuū p̄uuef tam qualitatē finitā q̄ aptitudinē ad eas.
 Si aliqd s̄m rem ponit sicut substantiā infinitā z eandēz
 enim substantiā ponit terminus infinitus. ¶ Adhuc notā/
 dum q̄ nomē negatiuum quātūz de se est nihil derelinqt
 neq̄ secum cōpatit: nomē aut infinitū z p̄uatum id faci/
 unt. ¶ Adhuc nomē infinitum inuenit tam in substantiis
 q̄ in accīdētālībus terminis. nomē autem p̄uatiuum in
 accīdētālībus tñ. Ex hīs manifestū est quomō infinitā
 tur casualia z quomō nomē p̄uuef z que sit diffinitio no/
 minis negatiui infinitiui z p̄uatiui. ¶ De participijs au/
 tem sciēdum q̄ infinitant z est similis natura eius parti/
 cipioz z infinitoꝝ z adiectiuoꝝ infinitoz significatiū
 formas accīdētales. ¶ Et q̄ ulterius forte dubitaret ali/
 quis de infinitatione non casualis sicut uerbi. querit p̄/
 mo utrum omne uerbu infinitari possit uel non. z videt
 q̄ non omne hac rōne q̄ uerbu infinitiui speciale age/
 re p̄uuef z cōmune s̄ue supius ponit sed non est supius
 in uerbis q̄ hoc ipsum est q̄re si dicat non est nō poterit
 ponit aliqd supius z si hoc nō p̄t hoc uerbu est infinita/
 ri. ¶ Adhuc q̄d similiter est in quolibet q̄d est z q̄d non
 est nō est infinitū. sed *Ag.* in libro p̄yer⁹ vult q̄ ista v/
 ba opinat solet cōtingit z huiusmodi sic se habēt ergo in/
 finita sunt z si hec infinitari nō p̄t coia infinita sunt. Ad/
 huc p̄uationis nō est p̄uatio sed hoc uerbu p̄uuef z nega/
 re p̄uationem dicit q̄re sup ipsum non cadet alia p̄uatio
 infinitās. Adhuc uerbu excepte actionis semp diffinit su
 per determinatū suppositum quare addita ei negatione
 negat res uerbi a supposito determinato z actuali qua/
 re erit pure negatiuum z non infinitū z in uerbis excepte
 actionis semp infinitari non p̄t sed negari. ¶ Ad op/
 positū sic filiter est de ente q̄d est nomē quātum ad infi/
 nitationē sicut de eē q̄d est uerbu: sed ens q̄d est nomen
 infinitari p̄t q̄re z eē q̄d est uerbu z ita hoc uerbum est
 poterit infinitari. Adhuc omne uerbu significās quam/
 cūq̄ actionē determinatū per modū pōnis z non habi/
 to respectu ad actuale suppositum z determinatū p̄t ad/
 mittere negōnem que infinitet illam. hoc enim solū re/
 quirit in uerbis ad hoc q̄ infinitari possit: sed omne uer

bum sic signit nisi forte uerba excepte actionis. etiā hec v/
 ba negare p̄uuef annihilare z huiusmodi q̄re hec z alia i/
 finitari p̄t z hoc est cōcedēdū. sufficit enim uerbo ad
 hoc q̄ infinitet ut aliqd determinatū per p̄m signit s̄ue
 per modū pōnis z non respiciēdo suppositū determina/
 tū. ¶ Ad obiecta dicēdum ad p̄m sic q̄ nō est necesse
 uerbu infinitū aliqd supius ponere imo nihil ponit s̄m
 rem sed solum s̄m rōnē sicut de aliquo noie infinito di/
 ctum est: attēdēdum tñ hic est q̄ si hoc uerbu est dicat eē
 s̄m rem si p̄uuef z infinitat relinqt esse s̄m rōnem z si nō
 ponat ipsum. Si autem hoc uerbu est dicat esse cōmune
 ad eē s̄m rem z s̄m rōnem sic nō signit aliqd esse determi/
 natū neq̄ infinite z ideo addita ei negatione erit infini/
 tatio immo magis pura negatio cum p̄uuef eē oīno z nul/
 lum eē derelinquat. oīum enim infinitoꝝ est hec p̄p̄etas
 s. ut aliqd derelinquat z aliqd compatiant q̄uis nō po/
 nant aliqd. ¶ Ad secūdum dicēdū q̄ ista uerba opinat
 solet cōtingit z huiusmodi similiter sunt in quolibet q̄d
 est z q̄d non est differēter tanq̄ uerba infinita. vba enim
 infinita sic se habēt per particulā negationis additam z
 per naturā p̄uationis in eis. Alia aut uerba ex sua signi/
 ficatione q̄ per p̄m signit sic se habēt z ideo non sequit
 q̄ infinita sunt. ¶ Ad tertiū dicēdum q̄ hī⁹ uerba p̄/
 uuef negare z huiusmodi significēt actum p̄uuef z negā/
 di non tñ per modū negationis aut p̄uationis sed p mo/
 dum pōnis z ideo infinitari possunt: sic autem nō fuit in
 oīb⁹ q̄d si dicam nemo non solū signit negatio sed z per
 modum negationis z ideo non infinitat. ¶ Quarta ra/
 tio p̄cedit hinc q̄ omne uerbu infinitari possit p̄ter il/
 lud q̄d est excepte actionis. ¶ Deinde querit utruq̄ uer/
 bum in omni differētia p̄sone indifferēter infinitari pos/
 sit ita q̄ differat a uerbo pure negato. videt q̄ non. Di/
 cit enim Boecius in paruo cōmēto sup libru p̄yer⁹.
 q̄ uerbu infinitū cum ponit in orōne non differt a uer/
 bo pure negato sed p̄ma z secūda p̄sone uerbi intelle/
 cta plene orōnis habet eo q̄ in eis diffinit intelligat.
 quare si addat eis negatio pura erit negatio z non infi/
 nitatio. Adhuc quādo actualiter remouet predicatūz ab
 actuali supposito est oratio negatiua: sed sic est in additi/
 one negationis ad p̄mas z secūdas p̄sonas uerboꝝ
 sicut patet intuēti q̄re negatio addita p̄me uel secūde p̄/
 sone uerbi non facit uerbum infinitū sed pure negatum
 z hoc est cōcedēdum. Et notādū q̄ similis p̄t esse ra/
 tio de uerbo excepte actionis z de uerbo in tertia p̄so/
 na quādo ei addit negatio ad infinitand. pure enī negati/
 uum tenebit z non erit p̄p̄ie infinitatio. Notādum ta/
 men est q̄ si aliq̄s uelit dicere q̄ uerbu infinitū est om/
 nis dictio cōposita ex negatione z uerbo sic cōtingit in/
 finitare uerbu excepte actiōis z uerbu p̄me z secūde p̄/
 sone si componat cum illis negatio. sed nō est realis dif/
 ferētia talis uerbi ad uerbum pure negatū ut dictū est.
 ¶ Alterius querit de uerbo tertiē p̄sone infinito utruq̄
 cum sit extra orōnem aliqd differat a uerbo pure negati/
 uo uel non. z videt q̄ nō. sic hoc uerbum nō currit cum
 sit infinitū exponibile est. aut ergo sic exponit est nō cur/
 rens uel non est currens. si p̄mo modo tunc magis infini/
 tat participiū q̄ uerbu. si secūdo modo pure negatiuum
 est z isto modo exponi oportet: uel erit infinitatio parti/
 cipij quare videt q̄ uerbu infinitū nihil ponat. Adhuc
 ipsum similiter in quolibet q̄d est z q̄d non est sicut di/
 cit *Ag.* in p̄yer⁹. sed entī z non entī nihil cōmune est:
 quare uerbu infinitū nihil cōmune ponit z ita pure est
 negatiuus. sed dicet aliq̄s q̄ est actio vniuersalis z speci/
 alis. specialis autem actio p̄uuef per uerbum infinitūz.
 generalis aut ponit. uerbi gratia non currit idem est q̄d
 agere aliqd q̄d currere. Sed istud inueniri nō p̄t in hī
 uerbo est q̄re illud dictum ḡiale non est. Adhuc istud
 videt falsum q̄ non ponit per terminū nisi q̄ per ipsūz
 deprehēdit ab intellectu: sed per ipm vbum infinitū nō

apprehendit magis ens q̄ nō ens q̄ ip̄m nō ponit ens. sicut etiā necesse est eadē rōne. **C** Ad oppositū sic cum similitur se habēt noia ad infinitationez sicut uerba z eoz^o quedā noia infinita aliqd ponant z quedam uerba infinita aliqd ponēt. Adhuc oē qd est nota dicēdi vñ de altero aliqd dic̄ z ponit alteri scē. sed uerbū infinitū est tale sicut patet per **Az.** in li^o p̄yer^o. q̄re uerbū infinitū aliqd ponit z dicit alteri in eē z ita videt q̄ uerbū infinitū aliqd ponat. Et dicēdū est sicut dicitū est de noie infiniti to substantiuo q̄ uerbū infinitūz nihil ponit s̄m rē. s. q̄ sit in reruz natura aliqd in ponit s̄m rōnē sicut puationem actionis cōpatit etiā secū q̄ actionē sed nō ponit eā immo derelinqt. sicut enim pōt eē q̄ nō currit z q̄ sedeat sed hic nō ponit per currere p̄tingit qd nullaz penitus agit actionē. vñ ponit eē qd est cōe ad eē in re z ad eē in rōne uerbū aut pure negatū quātū de se est nihil ponit s̄m rē nec s̄m rōnē nec aliqd derelinqt uel cōpatit s̄m q̄ tale.

C Ad obiecta dicēdū ad p̄mum sic nō currit sic expontur non est currēs nō tñ est uerbū pure negatū z rō eius p̄ius dicta est. **C** Ad scdm dicendū q̄ s̄m rem nihil cōe est ei qd est z qd non est ideo nihil s̄m rem ponit q̄ nihil s̄m rem cōe est ad p̄dictoria. aliqd tamē ponit s̄m rōnem cōmune eis. s. actionis puationē alia aut opposita cōcedēda sunt. **C** Ad ea aut que opponunt ad scdam partē questiois dicēdū ad p̄mū sic. q̄ noia infinita diuersarū sunt naturarū respectu infinitationis. sed sic nō est de uerbis: z ideo q̄uis aliqd nomē infinitū aliquid ponat nō oportet q̄ aliqd uerbū infinitū aliqd ponat z dico aliqd qd sit in rerū natura z sicut ens. **C** Ad scdm dicēdū q̄ uerbū infinitū rōne ponit aliqd simplr negatum z ita nō ponit aliqd sed magis priuat. **C** Hoc habito cōsequēter querit utrum uerbū infinitū in orōne differat a uerbo pure negato. z videt q̄ nō q̄ uerbum figt esse aliquātū ad ens q̄re si ponit illud ens in orōne statim adueniēte negatione remouet ab eo res uerbi: sed cum ita sit sit pura negatio quare videt q̄ uerbū infinitū respiciēs actuale suppositū pure negatiuū est. **C** Adhuc si actuali cōpōni inter extrema actualiter entia supuenerit negatio: negat vñū extremū ab alio faciēs negationem purā z sic est cum uerbuz infinitū in orōne ponit q̄re ibi ponat negatio est. z h̄ cōcedēdū est z hoc plane dicit **Boetius** in 2° p̄yer^o. **C** Hoc tñ notādūz q̄ cum uerbū infinitū in orōne pure negatū sit h̄ non habet de se sed h̄ cōtrahit ex terminis quoz alterū necessario ab altero remouet quādo actualiter exprimit. uerbuz aut pure negatū ex se habet q̄ actualiter neget aliqd ab aliquo z de se habet q̄ orōnem faciat negatiuā cum uerbuz infinitū a suis extremis habeat h̄. z sic patet quomōse habēt ad inuicē uerbū infinitū z uerbū pure negatū. Ex p̄dictis igif manifestū est que sit natura terminorū infinitoz in generali z in speciali tam casualiū q̄ nō casualium: que sit etiā natura noiaz puatiuoz z quomōdo se habeant ad noia infinita.

Similiter aut quādo sic se habent z a. z. b. ut simul qdem eidez nō contingāt omni aut ex necessitate alteruz: z rursus. c. d. similr: sequat ad qd est a. c. z non cōuertat: z id qd est. b. sequit. d. e. z nō cōuertit z. a. qdem z. d. p̄tingāt eide. b. aut z. c. non contingent.

In hac parte que est de bñ esse huius capli quedam in troducitur ad predictoz euidētiam z diuidit in duas. in p̄mo ponit quādā p̄ntiam uerificādā cuius p̄ns quadruplex est. in secūda ipsam ostēdit cum dicit. p̄mum ergo. p̄ntia uerificādā talis est si aliqd sequat ad aliqd z nō ecōuerso. s. si ad oppositū p̄ntis sequit oppositum an

cedētis z nō ecōuerso. s. non ad oppositū antecedētis sequitur oppositū cōsequētis z cōpo^o sunt p̄sequēs z oppositum autis. similr: cōpossibilia sunt autēs z oppositū cōsequētis z intelligēduz est de oppositis cōtradictorie. p. c. p. b. oppositum p̄tingētis z h̄ est. [Similr aut q̄n.]

C P̄mum ergo qm̄ ei qd est. b. sequit. d. huic manifestū est qm̄ enim eoz que sunt c. d. alterum ex necessitate omni inest: cui aut. c. nō cōtingit. b. eo q̄ simul infert. a. a aut z. b. nō contingūt eidez. Manifestum quoniā. d. sequit ad. b. rursus ei qd est. a. non cōuertit qd est. c. omni. a. uel. c. uel. d. inest: p̄tingit aut. a. z. d. eidē in eē. b. aut z. d. eidem nō cōtingit: eo q̄ consequit. a. ei qd est. c. si hoc cōtingat: accidit enim qd impossibile. Manifestus igif qm̄ neqz. b. ei qd est d. cōuertit: eo q̄ cōtingit simul. a. z. d. in eē accidit aut aliquoties z huiusmodi terminoz ordine falli eo q̄ opposita nō sumantur recte: quoz necesse est omni alterū inesse: ut si. a. z. b. nō cōtingūt simul eidē necesse est aut in eē cui non alterū alterum: z rursus. c. z. d. Similiter cui aut. c. omni sequitur. a. accidet eniz cui. d. z. b. in eē ex necessitate qd falsum est. Sumat enim negatio eoz que sunt. a. z. b. ut ea que in qb^o. f. rursus eoz que sunt. c. z. d. in qbus. g. necesse est ergo omni in eē uel. a. uel. f. aut enim affirmationē aut negationē: z rursus aut c. aut. g. affirmatio eniz z negatio z cui. c. omni. a. positū est: q̄re cui. f. omni: hoc qd est. g. Rursus quoniā eoz que sunt. f. b. oī alterum: z eoz que sunt. g. d. similr: sequatur aut. g. ei qd est. f. z. b. ei qd est. d. sequat hoc enim scimus. Si ergo. a. ei qd est. c. z ei qd. d. sequit. b. h̄ aut falsum: e contrario enim erat in his que sic se habēt cōsequētia: non enim necessariū fortasse omni inesse: aut. a. aut. f. neqz. f. aut. b. non eniz est negatio eius qd est. a. hec que est. f. naz boni nō bonū negatio non est aut idem hoc qm̄ est neqz bonū neqz non bonū. Similiter aut z in. c. d. nam negationes que sunt due sunt sumpte.

Conter uerificat eam z p̄mo ostendit p̄mā p̄ntiam sic cuiqz repugnās antecedēs eidem inest oppositū antecedētis qd alterū illoz de quolibet z non ambo de eodem: sed antecedēs repugnat opposito p̄ntis q̄ ubiqz repugnat p̄ns eidem repugnat antecedēs. ergo oppositū antecedētis p̄ns est ei. s. opposito p̄ntis z ita patet si aliqd sequat ad aliud qd ad oppositū autis sequat oppositūz p̄ntis z h̄ est. [p̄mū ergo qm̄.] 2° uerificat tertiā p̄ntiā sic cuiqz nō inest autis eidez inest eius oppositū: sed p̄nti nō necessario inest autis q̄ nō p̄uertunt ergo ei pōt in eē oppositūz autis q̄re cōpo^o sunt p̄ns z oppo^o autis z h̄

hoc est iusto
bonū nō est
oppositū
sequens

regula hoc est illa est bona sequētia sicut ad oppositū sequens sequit
regula ad oppositū antecedēs nō sequit ad oppositū sequens
aut amū oppositū sequens nō est in p̄ntia
regula sequens amū oppositū sequens nō est impossibile

est. Rursum quoniam est. Tertio ostendit quod tam contrarietas sic deducens ad impossibile sed compossibilia sunt ante et oppositum contrarietas: et quod est compossibile autem est compossibile consequenti. ergo oppositum contrarietas est compossibile et ita contradictoria simul stabunt quod est impossibile. relinquunt igitur quod incompossibilia sunt ante et oppositum contrarietas et hoc est. b. autem etc. Quarto ostendit secundam contrarietatem et hoc facit ultimo quia circa hoc magis imorandum est. et procedit sic. primo ostendit contrarietatem sic si ad oppositum antecedentis sequatur oppositum contrarietas et quod est compossibile antecedenti est compossibile contrarietas cum contrarietas sit compossibile oppositum autem ut primo ostensum est et ipse erit compossibile oppositum contrarietas: et ita simul contradictorie quod est impossibile. relinquunt ergo quod ad oppositum autem non sequatur oppositum contrarietas non contrarietas est. Et hoc meum est igitur. 1. contra ea opponit sophisticam et soluit et dividit in duas. In prima opponit. in 2. soluit cum dicit. hoc autem falsum in opponendo. sic p. primo parat ad oppositum dicens quod si. a. z. b. dicitur. z. c. z. d. dicitur et ex. c. sequitur. a. videbitur ex. d. sequitur. b. z. ita ad oppositum autem sequitur oppositum contrarietas et hoc est. accidit autem aliquoties. 1. opponit oppositum sic. sit. b. negatio eorum que sunt. a. b. sic. h. negatio eorum que sunt. a. b. sic. h. negatio eorum que sunt. c. d. erit g. f. negatio ipsius. a. z. adhuc ipsius. b. sicut h. erit negatio ipsius. c. z. sicut ipsius. d. arguunt ergo sic. si ad c. sequitur. a. cum oppositum ipsius. b. sit. f. z. b. oppositum ipsius. c. tunc per contrarietas eorum nupentim sicut ad. f. sequitur. h. sed oppositum ipsius. f. est. b. z. oppositum. h. est. d. quod cum ad. f. sequatur h. per contrarietas eorum ad. a. sequitur. b. z. ita ad oppositum autem sequatur oppositum contrarietas ut videtur et hec est sicut negatio. Contra soluit et procedit sic. primo interimit hanc ultimam contrarietatem et hoc est. hoc autem falsum. 1. rident ad rationem que videtur eam probare dicens quod non sunt contradictoria. f. z. a. uel. f. z. b. f. enim non est negatio ipsius. a. nec ipsius. b. sed sunt due negationes ut si. a. sit bonum z. b. non bonum. f. erit neque bonum neque non bonum. sed istud non est negatio ipsius. a. cum enim non sit idem et quod est. b. non enim sunt idem non bonum z. non bonum in non bonum. sicut autem dicitur de. b. in eorum que sunt. c. d. z. ita patet quoniam ridentur est opponere sophisticam et hoc est. non enim fortasse.

C In quot ergo figuris et per quales et quot propositiones et quoniam et quo fit silis. Amplius autem ad que prospiciendum destruendi et destruenti: et quomodo oporteat querere de proposito secundum unamquamque artem. Amplius autem per quam summamus vias que in singulis sunt principia iam pertransuimus.

C Contra epilogat determinata in primo libro. et primo epilogat de determinata de generatione filiorum dicens determinatum esse in quod figuris sunt filii et hoc dicit quantum ad numerum figurarum. et quoniam et hoc dicit quantum ad substantiam figurarum. et per quales et quot propositiones et hoc dicit numerum propositionum filioz. et quomodo et hoc dicit quantum ad modos figurarum et hoc est. In quot ergo. 1. epilogat determinata de inventionem medij. et primo quantum ad acceptationem principiorum propter quod de quibus ibidem dicta est via accipit ubi dicitur secundum singularum eorum. et hoc est. amplius autem per quam via. Et nota quod non epilogat determinata de reductione eo quod epilogat fit per silium memorie. determinata autem de reductione nupentim in primo autem illud capitulo differt autem non parum et ideo non oportuit ea hoc epilogare. aliter tamen exponunt alij illud ultimum. amplius autem per quam determinat ibi epilogat determinata de reductione.

C Dubitabit forte hoc de pertinencia partis huius videtur enim superfluum in precedentibus enim in eodem capitulo ostendat ea que hoc dicit. quod ad oppositum contrarietas sequatur oppositum autem et non eorum. et quod antecedentia sunt compossibilia contrarietas vero compossibilia. Et dicitur quod superius ostensa sunt hoc in materia ipsa. in terminis finitis et infinitis. hoc autem ostendit eadem in uli

conterfusione que fit in omni materia et hoc facit ad predeterminedatorum evidentiam et ita non superfluum hoc pars. **C** Altero forte dubitaret aliquis utrum affirmationis et negationis possit esse negatio. aut dicit quod non: videtur tamen quod sic. Dis enim propositio siue causa siue propositio potest vna negatione negari fiat ergo copulatio falsa ex contradictorijs et neget illa vna negatione sic for. erit et for. non erit. igitur propositio vna negatione erit affirmationis et negationis. Et dicitur quod propositio preteritis componitur ex affirmatione et negatione si supervenerit negatione distinguendum est aut enim referenda est negatione ad actum exercitum aut ad actus significatum. et dico actum exercitum qui intelligitur per officium dictionis copulatiue que signi simul esse. dico autem actum significatum qui exprimitur per sermonem in altera parte copulatiue. si autem referatur negatione ad actum exercitum tunc negat copulatiua secundum quod copulatiua et nulla suarum partium videtur negata est enim sensus negatiue ista non sunt simul vera: fortea currunt for. non currunt et ita non negat affirmatio et negatione ex quibus fiebat copulatiua. si autem negatio referatur ad actum signi non transit ultra primam partem copulatiue quod vni affirmationis est vna negatione. vni sensus est for. non currunt et for. non currunt. et sic patet quod negatio apposita ad affirmationem et negationem non est utriusque negatio eadem manens. copulatiua enim in quantum huius vna negatione negari potest illa negatio non neget affirmationem et negationem. **C** Iuxta hoc queritur utrum negationis sit negatione. et videtur quod sic quod hoc dicitur esse duas negationes ex hoc enim sequitur quod negationis sit negatione. Adhuc omnis affirmationis est alia negatione. sed propositio negatiua quedam affirmatio est quod omnis propositio eius affirmatiua sui dicitur quod ipsa negari potest. Adhuc negatione superueniens negationem destruit negationem inuenit illa hoc non est nisi negatione quod negatione negari potest. **C** Sed contra si negatione negari potest neget post negatione secunda iter negari potest eadem negatione. et tertia adhuc et sic deinceps quoniam erit processus in negationibus in infinitum hoc autem est inconueniens. Adhuc negatione preteritis affirmationis est quod si aliquid neget autem aduentum negationis affirmatum erit: sed negatione non est affirmatio quod negationis non est negatione. Et dicitur quod negatio negari potest et ita negationis est negatione. hoc tamen secunda negatio secundum rem affirmatio est secundum quod tamen et uocem negatio: negatio enim adueniens negationem destruit illam et illa destructa ponit affirmationem secundum quod igitur est negatio ea que est negationis negatio et secundum uocem et ita negari potest negatio sicut ostendunt prime rationes. Ipsa tamen secundum rem affirmatio est. unde si super illam adueniat tertia negatio ipsa secundum rem non est negatio negationis sed affirmationis et ita non est infinitas in negationibus. in uocis autem appone particule negationis bene potest esse quedam infinitas et hoc ostendunt rationes ad secundam partem iducte. **C** Sed tunc restat dubitatio de hoc quod dicitur est negationem perimere aliam negationem que fit causa huius cum simile non sic natus ad destructionem nec filis ad sui corruptionem. Et dicitur quod causa eius est quod de quolibet affirmatio et negatio. unde si alicui negationem supervenerit negatio de hac secunda negatione uera erit affirmatio uel negatio sed negatio non potest sicut patet quod de ea uera erit affirmatio. **C** Ad obiectum dicitur quod non qualiter est in rebus nature et in rebus rationis. In rebus nature simile non perimit suum simile nec idem seipsum. In rebus autem rationis potest hoc contingere propter necessitatem huius principij de quolibet affirmatio uel negatio.

C Explicit liber primus Dialecticorum.

Non quodammodo
Insuper etiam sunt
mores. Si independent
sunt.

C Incipit secundus liber Priorum Analyticorum Aristotelis:
cum Commentarijs Egidij Romani.

Quoniam autem alij

**quidem sunt vniuersales alij
vero particulares. Vniuersa-
les quidem oēs semp̄ plura sillo-
gizant: particulariū autē pdicatiui quidem plu-
ra: negatiui vero p̄clusionē solā: nā alie qui-
dem pp̄ones p̄uertunt: priuatiua vero non
p̄uertit. P̄clusio vero aliquid de aliquo est
quare alij qdē sillogismi plura sillogizant
ut si. a. oñsum sit omni aut alicui inesse. b.
et b. alicui. a. necessarius inesse: et a. si nulli
b. a. et b. nulli. a. hoc autē aliud a priore.
Si autē alicui. b. nō inest. a. nō necesse est
et b. alicui. a. nō inesse: cōtingit enī omni in-
esse: h̄ ergo cōmunis omniū causa et vni-
uersaliū et particulariū.**

C Postq̄ in p̄mo libro determinauit Ape. de sillo oñsum in
h̄ sc̄do itēdit de sillo ex ypothēsi ut soluat p̄missum in ca-
pitulo de reductione ubi dixit. que ergo horū dicit. Jul-
fic in p̄mo determinauit de sillo h̄m eius esse et fieri. In
hoc sc̄do determinat de sillo h̄m eius posse. Diuisio autē et
sufficiētia huius secūdi libri h̄m h̄mū modū sic accipitur
diuidit autē lib̄ iste secūdos in duas ptes. In p̄mo determi-
nat de modis silloz ex ypothēsi. in sc̄da cuz dicit. in p̄n-
cipio autē petere. De quibusdā obliquitatib⁹ incidētib⁹
iuxta quosdā illoz. p̄ma in. d. in p̄ma determinat de sillo
ex ypothēsi in quo supponit aliqua pp̄o. in sc̄da cum di-
cit. est ergo sic se h̄ere. De illo in quo supponit pp̄ietas
alia termini uel pp̄onis. p̄ma in. d. in p̄ma determi-
nat sillo ex ypothēsi in quo supponit pp̄o coicans cum
p̄ncipali sillo in utroq; extremoz. in sc̄da cuz dicit. est
autē de ulibus. De illo in quo supponit pp̄o coicans cuz
p̄ncipali sillo in altero extremoz ibi autē. est ergo sic se
h̄ere. Determinat de sillo ex ypothēsi in quo supponit
alia pp̄ietas termini uel pp̄onis et diuidit qz primo de
terminat de illo in quo supponit pp̄ietas absoluta sicut
falsitas et est sillo ex falsis. in sc̄da cum dicit. circulo au-
tem et. De illo in quo supponit pp̄ietas relata et diui-
dit in. d. in p̄ma de sillo in qua suppo^r pp̄ietas relata
termini cuiusmodi est cōuertibilitatis et dicit circularis. in
sc̄da cum dicit. p̄uere autē est. De illo in quo suppo-
nit aliqua pp̄ietas relata que est pp̄onis cuiusmodi est
oppo. et diuidit qz aut antēdef pp̄o ex pte p̄onis aut p̄n-
cipioz. et p̄mo determinat de illo in quo antēdef oppo ex
pte p̄onis. sc̄da cuz dicit. in qua autē figura est. De illo
in quo antēdef oppo ex pte p̄missarum et iste dicit sillo ex
oppositis. p̄ma enim in. d. in p̄mo determinat p̄uersiū
sillo in quo antēdef oppo ex parte p̄onis actu p̄cluse. se-
cūdo de sillo per impossibile in quo supponit oppositio
ex pte p̄onis p̄cludēde et incipit ibi. per impossibile autē
sillo. Sic ergo patet diuisio et sufficiētia silloz istoz h̄m
qz ex ypothēsi sunt. patet etiaz solutio ad h̄ qz solet queri
quare iste sc̄dos dicit esse de sillo ex ypothēsi h̄ enim est qz
in oibus sillo in h̄ sc̄do determinatis supponit pp̄o uel
pp̄ietas alia termini uel pp̄onis sicut ex p̄dicta diuisio-
ne patet. Sc̄dos modus diuidēdi h̄m qz intēdit h̄ de p̄tate
sillo ḡnati et p̄stituti inesse et p̄sequitur in declarando h̄c
s̄niam sic iste sc̄dos diuiditur in. d. in p̄ma determinat de
p̄tate sillo ḡnati. in sc̄da cum dicit. in p̄ncipio autē pete-
re. Iquasdā obliquitates incidētes iuxta eam determi-
nat. p̄ma in. d. in p̄ma determinat p̄tatem sillo qui est ex-

cōpossibilib⁹. in sc̄da cum dicit. in qua autē figura. Ip̄o
testatē sillo qui est ex incōpossibilib⁹ siue ex oppositis. p̄
ma in. d. in p̄ma determinat p̄tatem sillo penes p̄missas
in sc̄da cum dicit. circulo autē et ex se et. P̄tatem eius pe-
nes p̄onem. p̄ma in. d. in p̄ma determinat p̄tatem sillo pe-
nes formā p̄missaz. in sc̄da cum dicit. est ergo sic se ha-
bere. Penes mām eoz. et h̄ dico qz sillo ex falsis nō p̄t
in p̄onem uerā gra forme sed gra mae terminoz sicut
patebit ibidē. in p̄ma autē antēdef qz sillo per dispōnem et
formā p̄missarum p̄t in plures p̄ones et diuidit in. d. in
p̄mo antēdef qui sillo p̄t in plures p̄ones coicans in utro-
qz termino. in sc̄da cum dicit. est autē de ulibus. qz sillo
p̄t in plures p̄ones coicans tñ in altero termino. in
p̄ma pte oñdit duas p̄ones quarū p̄ma est qz ois sillo
ulib⁹ et ois sillo p̄ticularis affirmatiuus cōcludit p̄onem
et eius cōuersam et ita plures p̄ones quā oñdit sic. Dis-
sillo cuius p̄o p̄uertit p̄cludit p̄onem et eius p̄uersam. s̄z
oēs sillo cōcludētes p̄onem ulem uel p̄ticularē affirma-
tiua p̄o cōuertit. ergo ois sillo talis cōcludit p̄onem et ei⁹
p̄uersam quā oñdit sic. nullus sillo cuius p̄o nō cōuertit
cōcludit p̄onem et eius cōuersam. sed sillo cōcludētis p̄t-
icularē negatiua p̄o nō cōuertit ergo talis sillo nō cōclu-
dit p̄onē et eius cōuersam. istas rōnes simul siḡt p̄mo po-
nēdo p̄ones et h̄ est. qm̄ alij aut. sc̄do mediaz et h̄ est.
nā alie quidē et. 3° qz dicit aliquis qz pp̄o cōuertit
et nō p̄o remouet h̄ dices et p̄o siḡt aliqd de aliquo sicut et
pp̄o et ideo conuertitur sicut illa et ex hoc isunt quasi p̄o
et h̄ est. p̄o vero aliqd. 4° manifestat me^a argumētōz
p̄mo dices qz nō cōuertunt affirmatiue p̄ones et hec est.
ut si. a. oñsum. sc̄do de negatiuis dicit qz ulis cōuer-
tit. si nulli. b. et qz p̄ticularis negatiua nō cōuertitur
et h̄ est. si autē alicui. b. C^o hic dubitaret forte aliqs de
modis indirecte cōcludētibus sed de illis sufficiēter di-
ctū est in p̄mo h̄ ubi dat duos modos indirectos quos
ponit h̄o^o ultimo in prima figura. Sed v̄ qz instantia
sit circa h̄ qd dicit. qz oēs ules p̄ones p̄uertunt sed instā-
tia est de uli negatiua de cōtingēti nō necessario. Et di-
cendū qz Ape. intēdit ulem p̄onem p̄uertit ut frequēt^o
p̄ticularē negatiua ut frequētius nō cōuertit. uel qz lo-
quit de omni mā in coi et nō in sp̄ali. in omni enim mā
f. de inesse et de necio et de p̄tingēti est ulis negatiua cō-
uertibilis et p̄ticularis nō cōuertibilis quare h̄o ū qz in
aliquo sp̄ali cōtingēti est instātia sed nō in cōtingēti ab-
solute loquēdo. C^o Adhuc dubitaret qz hic dicit pp̄onē
cōuersam diuersam esse a p̄uertente. sed inferius in ca-
pitulo de circulari sillo dicit ipsas easdem esse sub h̄is
uerbis. nā eadez est pp̄o. b. nulli. a. c. et a. nulli. b. c. Et di-
cendū qz cōuertēs et conuersa eadem pp̄o est h̄m h̄m et
h̄m terminos et hoc intēdit inferius sed diuersa pp̄o est
h̄m p̄m terminoz et situm et h̄ intēdit h̄. qz diuersa est
p̄o ipa pp̄o p̄uertēs et ei⁹ p̄uersa et ita nō dicit opposita.

St autē de ulibus aliter dicē: que cū

**qz enim sub medio aut sub conclu-
sione sunt oium idem erit sillogis-
mus: si hec qdē in medio: illa vero in cōclu-
sione ponant: ut si. a. b. cōclusio per. c. que
cūqz sub. b. aut sub c. sunt necesse est de oi-
bus dici. a. nāz si. d. in toto. b. et b. in. a. et e.
inerit. a. silr et si p̄uatiuus sit sillogismus.**

C In ista parte intēdit determinare qui sillo possūt in plu-
res p̄ones coicans in altero termino tñ et diuidit i. d.
in p̄ma determinat p̄tatem illā in sillo ulibus. in secun-
da cum dicit. in p̄ticularib⁹ aut. in sillo p̄ticularibus
p̄ma in. d. in p̄ma determinat istam potestatem in sillo
ulibus p̄me figure. in sc̄da cum dicit. in sc̄da autē figu-
ra. in ulibus sc̄de figure in p̄ma sic p̄cedit. p̄mo dicit

ergo h̄is h̄as sillogis-
m̄ p̄o p̄uertēs et alius
inductas.

ultra filios concludere plura puta pones et conuersas eius. contingit enim fillare maiore extremitate de hijs que continent sub medio: et de hijs que continent sub minori extremitate. sed illa que sunt sub medio subiciantur medio et illa que sunt sub minori extremitate. uel sic. si h. i. medium et minor extremitas ponantur in media et illa. i. accepta sub medio et sub minori ponantur minores extremitates et h. intellige in uerbis fillis pme figure et h. est autem et de uerbis. Et non quod non dicitur alia causa concludit plura esse in uerbis: quod uelit eandem causam concludere a fillis particularibus sed quia primo subiungit de fillis uerbis: uel quod in particularibus non contingit fillare maiore nisi de hijs que sunt sub medio cuius in uerbis h. contingat tam de hijs que sub medio sunt. tam de hijs que sunt sub minori. scilicet proponemur ista dicitur determinat primo in affirmatiuo fillo dicens quod si fillogicef. a. de. b. per. c. mediu et accipit. d. sub. b. fillabit maior extremitas de. d. sicut o. e. b. est. a. o. e. d. est. b. g. omne. d. est. a. et maior h. filli fuit 2o filli principalis. b. si accipiat. e. sub. c. medio fillabit de ipso. a. sicut o. e. c. est. a. o. e. est. a. et h. est. ut si. a. b. scilicet dicitur filli esse in negatiuo fillo et h. est. similiter autem est si.

In secunda autem figura quod sub conclusionem erit solum fillogizare ut si. a. insit nulli. b. et omni. c. conclusio quoniam nulli. b. inest. x. sigdez d. sub. c. est manifestum quoniam non inest ei. b. his autem que sub. a. quoniam. b. non inest. Non palam est per fillum et si non inest ei quod est. e. si est. e. et sub. a. sed inesse quidem nulli. c. per fillum omnium est non inesse. No. a. hoc quod est. b. in demonstratum sumptum est: quare non per fillum accidit. b. non inesse. a.

Contra determinat istam potestatem in fillo uel scilicet figure et pcedit sic. primo dicitur quod in fillo uel scilicet figure est fillare maiore extremitate de hijs que sunt sub minori termino. et si de hijs que sunt sub medio sic fillogicef. sic nullum. b. est. a. ergo nullum. c. est. b. si sub. c. accipiat. d. deinde fillabitur b. in pone dicitur fillogismi accepta pro maiore sic. nullum. b. est. b. o. e. d. est. x. ergo nullum. d. est. b. et hec est. in secunda autem figura. scilicet dicitur quod non est maius per fillum. b. maiore extremitate remoueri ab hijs que continent sub medio quous in ueritate ab eis remouet et dicitur quod principalis 2o. i. nullum. c. est. b. onsa est per fillum sed maior propter accipit indeterminata et ideo non sequitur per fillum plus factus uel implicitum in altera pmissa remotio maioris extremitatis a contentis sub medio: istud autem euidenter erit in quonibus et h. est. hijs autem que sunt. a.

In particularibus autem in his quidem que sub conclusionem non erit necessarius: non enim fit fillis quoniam ea sumpta fuerit particulariter. Eorum autem que sunt sub medio erit in omnibus uerum non per fillum: ut si. a. omni. b. et. b. ali cui. c. nam eius quod est sub. c. positum non erit fillogismus: eius No. quod sub. b. est erit. sed non propter eum qui est prius factus est. Similiter autem et in alijs figuris: nam eius quidem quod sub conclusionem est non erit: alterius No. erit uerum non per fillogismum: eo quod et in uerbis ex in demonstrata proponere: que sunt sub medio ondebant quare si nec ibi erit: aut et in his.

Contra determinat istam potestatem in fillis particularibus. et

primo in prima figura. scilicet in alijs figuris. In prima dicitur quod in particularibus fillis ibi non potest fillari maior extremitas de contentis cum minore exite eo quod sicut particularis 2o maior in prima figura et potest fillari maior de hijs que sunt sub medio et non per fillum plus dictum sed per fillum implicitum in maiori proponere et patet h. inspicere ex et h. est. in particularibus autem. Deinde determinat idem in fillis particularibus aliarum figurarum dicens quod similiter est in illis sicut in fillis particularibus pme figure quod ibi fillabit maior extremitas de hijs que sunt sub medio et non de hijs que sunt sub minori. de hijs autem que sunt sub medio non fillabit maior extremitas per fillum plus factum sed ex proponere indeterminata sicut fuit in fillis uerbis in illis enim ondebant maior de hijs que sunt sub medio ex idem rata proponere et h. est. si similiter autem et in alijs. **Substatet forte aliquis quare dicitur maiore fillari de hijs que sunt sub medio et de hijs que sunt sub minori extremitate et non dicitur ea que sunt super maiorem extremitate posse fillari de medio uel de minori. sicut enim contingit addere noia penes minorem et penes medium sic et penes maiorem extremitate sic patet in terminis si enim fillogicef aial de risibilitate mediante hoie contingit de hoie uel de risibili fillare corpore mediante aial. Et dicitur dum quod in omni uel siue affirmatiua siue negatiua implicat fillus. sensus enim h. ois ho est aial. est iste ois id est est aial: quod est ho et signatur maior propter hoc quod dico omne id est aial. et minor per implicationem que est quod est ho. sicut est si dicitur nullus ho est lapis. est enim sensus nihil est lapis quod est ho. patet ergo per uirtute filli impliciti in maiore proponere quod maior fillatur de oibus contentis sub medio et ita de contentis sub medio et de minore et de contentis sub ea quod oia h. sub medio continent. sed uirtute illius non fillat aliquid contentum super maiorem de medio uel de minori quod ergo oes conclusiones quas intendit inferri debet uirtute filli impliciti in maiori: sed ille non facit mentionem de hijs que sunt super maiorem: sed de hijs que sunt sub medio in minore. id non dicitur. Aliter. aliquid superius ad maiorem extremitate fillari de medio uel de minori quous h. contingat h. ueritate h. so. dicitur maiore fillari de hijs que sunt sub medio et minore. **Adhuc uel falsum quod dicitur maiore extremitate de oibus illis fillari eodem fillo quod diuersi sunt filli in quibus diuise sunt propones et pones. sic autem est in fillis illis quarum alter concludit maiore de minore et alijs contentis sub minore et ad h. alius de contentis sub medio. Et dicitur quod filli isti expliciti diuersi sunt sicut omnium est. sed Aliter. intendit quod sunt idem filli radicaliter. oes enim exeunt a fillo implicito in maiori proponere sicut patet intuitu et ita oes sunt idem filli in radice. uel potest b. dicitur quod sunt idem filli h. forma et non h. materia. Deinde forte dubitaret aliquis de hijs que dicitur circa secundam figuram. ibi enim dicitur quod non est fillogicef. re maiore de contentis sub medio sed 2o. nullus lapis est aiatum ois aial est aiatum ergo nullum aial est lapis. accipitur aial sub aiatum quod est medium et ab eo remouebit maior extremitas per eundem modum scilicet figure sic nullus lapis est aiatum ergo nullus aialus est lapis. Et dicitur quod Aliter. dicitur non esse maius per fillum maiore remoueri ab hijs que sunt sub medio quous in ut uel remoueat ab eis quod neque per fillum plus factum neque per fillum implicitum in aliqua pmissa est hoc maius. non per fillum plus factum quod maior proponere non onsa que tamen deberet esse maior ad remouendum maiores extremitate de contentis sub medio. nec per fillum implicitum quod per maiore scilicet figure medium remoueri de. a. contentis sub maiori extremitate et non econuerso. quod patet si dicitur nullum. b. est. a. b. est maior extremitas et. a. medium et signatur a. remoueri a contentis sub. b. in uerba autem maioris implicitat filli uirtute eius maior extremitas remouet a contentis sub medio. h. enim nullum. a. est. b. signatur remoueri a contentis sub. a. et ita signatur maiore extremitate remoueri a contentis sub medio. Constat autem quod in minori proponere non implicat filli uirtute cuius remouet maior a contentis sub medio et****

*maior filli
sub minori*

o. e. est. a.

2o.

Handwritten notes at the bottom right of the page.

ita patet qd nō remouetur maior a ptētis sub medio per
 fillm pū factū neq; per fillm implicitum in alia pmissa
 rum. sed per sillogismuz implicitum in pueria maioris.
C Aliter forte dubitabit de hoc qd dicit pnter maio
 rem per fillm nō remoueri a ptētis sub medio q; accipi
 tur maior: indemfata. eadē enim rōne nō filletur maior:
 de hys que sunt sub medio in pma figura q; ibi accipit
 maior: indemfata & nō per fillm cuz d: omne. c. est. h. q. oē
 b. est. a. & postea sub. c. accipiat. e. ad fillm de. a. de ipso.
 Et dicēduz q; in pma accipit maior: indemfata ppō ad
 fillandū maiorē extremitatē de cōtētis sub medio in se
 cūda: dicit tñ h in scda figura & nō in pma: q; ppō maior:
 in pma ppinquitus se hēt ad pconem talē q; maior: in
 scda: maior: enim in pma de se pōt in pōnem sine puer
 sione. maior: autē in scda nō nisi per puerfionē & ita euidē
 tiuz & imediatius fillatur maior: extremitas de hys que
 sūt sub medio p maiorē pme q; p maiorē scde: & iō dicit
 in scda figura, q; ibi accipit ppō maior: indemfata & nō
 dicit hoc in pma. **C** Adhuc forte dubitabit qre non do
 cet fillare de ptētis sub medio uel minore in scda figura
 maiorē exīte affirmatiua sicut ipa exīte negatiua. Et di
 cendū q; fillis est modus in utroq; mō fillandi maiores
 de ptētis sub pōne q; semp ibi ondit ppōnem pconfas
 sed cuz est affirmatiua nō est aliqd accipe sub medio de
 quo dicat maior: extremitas nisi accipiat utraq; affirma
 tiua in scda figura. sed bñ ptingat accipe aliquid sub me
 dio p mō dispōnem scde figure ubi maior: est negatiua. &
 hac rōne nō docet istā partē maiorē exīte affirmatiua si
 cut ipa exīte negatiua. **C** Ultimo quere de hoc q; di
 cit in particularib; pme maiorē cōcludi de ptētis sub me
 dio nō tñ per fillm. h. entz apparet falsum eo q; in maio
 ri ppōne intelligit filla vīte cui; hoc sequit. Et pōt di
 ci q; intēdit maiorē nō fillari de ptētis sub medio nō tñ
 per fillm. h. enim apparet falsuz eo q; in maio ri ppōne
 intelligit filla vīte cui; h. sequit & pōt dicit q; intēdit
 maiorē nō fillari de ptētis sub medio per fillm pū fa
 ctū sed per fillm implicitū in maiorē & h. pntēdit in lra di
 cens. Sed nō per eū qui pū fact; est. De particulari
 bus autē scde q; sic ad acceptionē sub medio id dicendū.
 qd & de fillis vītib; scde dictū est q; accipiūt ppōnem
 maiorē indeterminata sed nō per acceptionē pōnis que
 demfata fillant. Et qd est de fillis tertie ubi maior: aliqñ
 particularis est in pma figura. Et dicēdum q; qñ maior:
 est in tertia particularis nō pōt ibi fillari maior: extremitas
 de cōtētis sub medio causa p dīca: sed non pōt qñ maior:
 est vīlis. Adhuc maiorē exīte particulari in tertia cōuenit
 sillogizare maiorē extremitatē de ptētis sub medio: sed
 in oībus accipit ppō maior: indemfata & nō pcludit p
 pōnem per fillm pū factū sicut fuit fillis in vītib; ad
 ea que sunt sub medio ex indemfata ppōne & nō p fill;
 pū factū. Et nō q; in sillo particulari nullo cuiusq; figu
 re cōcludit pō maior: extremitas de ptētis sub minore &
 in oībus est eadē causa. l. q; maior: nō pōt eē particularis in
 pma figura. **C** Notandū autē q; quīdā dicit hīc Ag. uti
 onfuo fillo strictissime & fillo ex ypotheti cōmunissime
 uocās solū illū fillm onfuiū cuius pmissē per fillm ostē
 se sunt & oēm illuz intellexit ex ypotheti ubi pmissē non
 ondukt: & hoc mō fillis ille onfuius est qui assumpto alī
 quo sub pōne filli cōcludit de illis maiorē extremitatē
 per pōnem positā pro maiorē: pcedit enim ex demfata
 ppōne ille vō qui assumit sub medio ad cōcludendum
 de illo maiorē pexntis filli q; demfata est & ideo est ex
 ypotheti & hoc est qd toties dicit Ag. in lra. s. q; talis fillis
 cōcludit ex demfata ppōne. Scdm autē sic dicētes sunt
 filloz profilli cōtinue usq; ad pñ pma: & si alicubi sit sta
 tus i profillis anteq; pueniat ad pncipia pma fillis ubi
 sit status est ex ypotheti & indemfata ppōne et ad prin
 pma. adhuc erit ex ypotheti fillis donec pncipia fuerunt
 explanata. Et si querat quare tūc Ag. dicit magis fillm

fieri in scda figura ad ptēta sub medio ex idemfata pro
 pōne q; in pma. dicēdu hī eos q; hī dicit q; in maiorē p
 me figure nihil deest nisi eius onfio. in maiorē autē secu
 de onfio ei; & puerfio ad hī q; fiat fillis onfuius & ita vult
 tñ hī figure istū fillm magis eē ex ypotheti in scda figura q;
 in pma. qñ ergo dicit Ag. nō fieri fillm nisi accipiat in
 demfata ppō solū intēdit q; nō fit fillis onfuius eo q; p
 cedat ex ppōne nō onfa. sic q; Ag. fill; illū hīc eē ex ypo
 theti q; tū ad hoc. istud autē sūtilr dictū est & forte ueritatē
 hēt q; multū cōsonat līe. **C** Adhuc restat qd de duobus
 modis filloz p determinatis potētib; in plures pōnes
 quid utilitatis hnt & ad usum cui; artis hī determinatur.
 Et dicēdu q; ad usum tam dīaletice q; sophistice multū
 pferūt ppter exercitationē. s. ut ex duab; pmissis habitis
 plures ptractent pōnes. utilis est et ad demfationē pro
 pte q; tū ad acceptionē sub minori extremitate eo q; au
 gent demfationes in post assumendo.

St ergo sic se hēre ut uere sint pro
 positiones ex quib; est fillis est aut
 ut false: est autē ut hec quidē uera:
 illa at falsa: conclusio aut aut uera aut falsa
 ex necessitate: ex ueris ergo nō est falsum
 sillogizare. Ex falsis aut est ueruz: uerūta
 mē nō ppterq; sed qa; nā eius qd est pro
 pterquid non est ex falsis sillogismus: ob
 quā aut cām in sequentibus dicetur.

Determinata ptate filli penes formā pmissarū hīc intē
 dit de eius ptate penes mām earū intēdēs q; contingat
 fillare uerū ex falsis & hī nō est nisi hī mām earū sicut pa
 tebit & pcedit sic. pmo dicit q; aliqñ ptiq; pmissas pro
 pōnes esse ueras aliqñ aut falsas & aliqñ alterā ueram &
 aliqñ alterā falsam. pōnem aut qñ q; uerā qñ q; falsam &
 hī est. Est ergo sic se hēre. Scdo psequit ea que intēdit
 in hoc cap; & diuidit in. d. in pma pponit duas pōnes
 intētas in hoc caplo. in scdo ipas ondit cum dicit. p m
 ergo. pma pōnum est q; ex ueris nō fillatur falsum &
 hī est. Ex ueris ergo. Scda est q; ex falsis fillat uerum
 sed nō ppterquid sed qa; hī est nō q; pmissē false sint cau
 sa ueri sed sic. s. q; vna extremitas alijs inest & hī est. Ex
 falsis autem est uerum.

Primū ergo qm ex ueris non possibile
 est falsum sillogizare hinc manifestuz. Si
 enim cum est. a. necesse est esse. b. & cuz. b.
 nō est: necesse est. a. nō esse. Si ergo ueruz
 est. a. necesse est. b. uerū esse aut accidet idē
 simul eē & nō esse: hoc aut impossibile: nō
 aut qm positū est. a. vnus terminus: acci
 pīat ptingere vno aliquo exīte ex necessi
 tate aliqd accidere nō enim pot: nā qd cō
 tingit ex necessitate aliqd accidere conclusio
 est: per que aut hec fit ad minus erūt tres
 termini: duo aut interualla & ppōnes. Si
 ergo uerū est cui inest. b. & a. omni uel ali
 cui cui aut. c. & b. & cui. c. necesse est. a. in eē
 & nō post hoc falsum esse simul enim idē
 erit & nō erit ergo. a. ut positū est: due pro
 pōnes siml sumpte: similitur se habet in p
 uatiuis: nō enī est ueris falsum onde est.

Conter ondit eas & primo primā scdo scdam cum dicit.

hāc autem dicitur
 isto modo
 ppter q; nō pot sillogiz
 re nisi si sit
 ppter q; hīc
 ut nō hīc q; falsuz
 est manifestuz.

in
 vī
 and
 or
 q;

[Handwritten marginal notes and corrections in a cursive script.]

Lex falsis aut. Circa pma sic pcedit. pmo ondit eaz sic si est ams necesse est ee pns. z si no est pns nece est no ee ams. illud onsum est in fine pmi h° quare si ams est ueru pns aut no est uel est falsum qd est idem. idem ams erit qd e impossibile z h est p m ergo. Juxta h remouet du bitatione pmo dicit z qzvs. a. terminus vnus accipiatur in hac onfione pro ante no tn intelligedu q ex vno seq tur aliqd sed opz ad minus accipe tres terminos z duas ppones ut si dicat oē. b. est. a. oē. c. est. b. ergo. oē. c. est. a. z cum pmissis sint uere neccio z p° erit uera. uel alr idem ams simul erit z no erit z no est hie tn intelligedu i fillis affirmatiuis sed etiā in negatiuis: nusqz enim ex ueris est ondere falsum z h est. L si ergo ueru. C Dubitat h cum quadruplex sit cōparatio ueri z falsi. est enim cōpa rare uerū ad falsum quare tm Aq. ondit falsuz ex uero no sequi z uerū ex falso z no ondit uerū sequi ex uero z falsum ex falso. Et dicēdu q h est qz cōtra h no est diffi cultas: notū est eni utruqz sed alta duo de se no sūt mani festa. no eni est manifestū utru uez ex falsis seq possit ul e p°. z tō h duo determinat alta duo omittēs. C Adh° du de eo q ondit falsum no sequi ex ueris. h enim apparet falsuz sic pcludat p° falsa ex duab° in toto falsis in pmo scde postea accipiunt opposite pmissarum que erūt sim plr uere ex eis fillari pōt eadē p° falsa in scdo scde z ita ex ueris sequat falsum ut uidet. Et dicēdu q pmissis exntibus in toto falsis in pmo scde necesse est extrema disperata esse z ita vnū ab altero uere poterit remoueri ulr. quare sic se hntibus pmissis necesse est pōnez ueras esse z ita supponit falsum cum dicit q falsum pōt ibi fil logicari ex utrisqz in toto falsis. z h ondit Aq. in poster riorib° capto de fillis ignorātie.

E falsis aut est uerum sillogizare z utrisqz pponib° falsis z vna. hac aut no utralibet: sed scda si tota su mat falsa: no tota aut sumpta ptingit utra libet insit enim. a. omni. b. c. eoz autē que sunt. b. nulli neqz. b. insit. c. accidit aut hoc ut nulli lapidi aial: z lapis nulli homi. Si ergo sumat. a. omni. b. z. b. omni. c. a. om ni. c. inerit. Quare ex utrisqz falsis uera cō clusio: ois enim homo aial: sitr aut z in p uatiuis. insit enim. c. nulli neqz. a. neqz. b. a. aut. b. omni: ut si eisdē terminis sumptis medium ponat homo: lapidi tm neqz hō neqz aial: nulli inest: homini aut omni in est aial: quare siqdē omni inest nulli suma tur inesse cui nō non inest oi inesse ex fal sis utrisqz uera erit pclusio: sitr aut onsum erit z si in aliquo falso utraqz sumatur.

In hac pte ondit scdam pōnem pus positā. s. q ex falsis est fillare uerū nō m. ppter qd sed qa. z diuidit in. d. in p ma ondit pma pte in scda cū dicit. L Adm ergo qm si sit p°. Jondit partē scdam. pma in tres sm qd ondit qualr fillatur uerū ex falsis in trib° figuris. in pma ondit quo mō sit hec in pma figura z h pmo in fillis ulibus. scdo in ptticularib° cū dicit. L in ptticularib° aut fillis. In pma sic pcedit. p° ponit regulas uerificādas in fillis ulib° dicēs q ptingit fillare uez ex falsis utraqz exnte falsa in toto si ue in pte z altera tm exnte falsa z qzūqz mō h fiat no erit fillare uerū nisi maior sit i toto fta z h est. ex falsis aut. J scdo ondit illud z p° ostēdit quō fillat uerū ex utraqz fal sa. 2° quomō ex altera tm falsa cū dicit. L si aut altera pro

ponat. J p° in. d. in p° ostēdit quomō fillat uerū ex utris qz in toto falsis. 2° qualr ex utrisqz in pte falsis. In p° sic p. p° dicit q ex utrisqz totis falsis fillari pōt ueruz in p° pme si sumat mediū exneum ipfis extremis z extrema subalterna sicut ita q minus sb maiori sic. Dis lapis est aial ois hō est lapis q ois hō est aial. Insit eni. a. J 2° on dit illud fieri in 2° mō si minor: extremitas sit exneū alijs terminis z sb maiore sic. Nullus hō est aial ois lapis est hō z nullus lapis est aial. z h est. L sitr aut z priuatiuū. J Cōnter dicit similt esse si utraqz accipiat falsa in pte z h patet si accipiat pro medio terminus accūtalit sic oē al bum est aial ois hō est albus z ois hō est aial. adhuc nul luz albu est aial ois lapis est alb° z nullus lapis est aial. z h est. L sitr aut ondef. J Et nō q h omittit Aq. duas ob uiationes cū maior: est tota falsa z minor: in parte falsa z cum sit e p°. de quibus consequēter patebit.

Si aut altera ponat falsa pma quidē to ta: falsa ut. a. b. no erit pclusio uera. b. c. au tem erit. dico aut totā falsam esse pria ue re ut si quod nulli iest sumptū est omni in esse: aut si quod nulli inesse sumptū est: in sit enim. a. nulli. b. b. aut omni. c. si ergo. b. c. ppōnez sumo uerā. a. b. aut totā falsaz: z omni. b. inesse. a. impossibile. a. c. pclusio nem uerā esse: nulli enim. a. inerit eorum que sunt. c. siquidez cui inest. b. nulli ei iest a. b. autē oi. c. Sitr aut neqz si. a. omni. b. inest: z. b. omni. c. sumpta sit aut. b. c. qdez uera ppō. a. b. falsa tota z nulli cui. b. iest a. cōclusio falsa erit omni enim. c. inerit. a. siqdē cui. b. omni: z. a. b. aut omni. c. Adm nifestum igit qm pma tota falsa siue puati ue siue affirmatiue sumpta: altera autē ue ra non fit uera conclusio.

Cōnter ondit quō est fillare uez ex altera tm falsa. z p° quō ex maiore falsa. 2° quō ex minore falsa cū dicit. L si aut. a. b. ppositio. J p° in. d. in p° ondit q maiore exnte tota falsa z minore tota uera no fillant uerū. 2° q fillare uerū maiore exnte in pte falsa cū dicit. L no tota aut sum pta. J in p° sic p. p° dicit. q si maior: sit in toto falsa z mi nor in toto uera no erit p° uera. z exponit qdest ppōnē eē in toto falsam dicēs. q ulis est in toto falsa. cuius pria est uera. si enim vnū pdictoriū sit uerū z reliquū non sit in toto falsuz accidit pria simul eē uera z h est. L si aut al tera. J 2° hoc manifestat p° in p° modo dicēs q si maior: ulis affirmatiua sit in toto falsa z minor: uera tūc ex pria maioris que uera est iest minore pria pōntis uera quare p° nō poterit eē uera in p° mō maiore exnte tota falsa z miore tota uera z h est. L insit eni aut. J 2° manifestat idē in 2° mō dicēs q hec maior: ulis neqz sit in toto falsa z mi nor: uera ex pria maioris z maiore exntib° ueris sequat opposita pōntis uera qre sic se hntibus terminis no erit p° uera z h est. L similtter aut neqz. J

Nō tota aut sumpta falsa erit. Nam si. a. c. quidē omni inest. b. aut alicui. a. b. antez omni. c. ut aial quidē cigno omni: si suma tur. a. omni. b. z. b. oi. c. z. a. oi. c. erit uera: ois eni cignus aial. Sitr aut z si puatia sit a. b. possibile est enim. a. b. alicui quidē in esse. c. nō nulli. b. aut omni. c. ut aial alicui

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including phrases like 'Nō bāc', 'In hac pte ondit scdam pōnem pus positā', and 'In pma ondit pma pte in scda cū dicit'.

Handwritten marginal notes on the bottom right side of the page, including phrases like 'p. ex. dicitur oē albus est malus' and 'ois nō est albus'.

albo: niui &o nulli: album autē omni niui. Si ergo sumat. a. quidē nulli. b. b. aut om ni. c. a. nulli. c. inerit.

Conter ondit qd ex maiore in pte falsa z miore uera se quit 2° uera. z h ponēdo terminos. p^o in p^o mō z h est. L nō tota at sūpta. 2° i 2° mō z h ē. L sūtr at z si puatia. J

Si aut. a. b. ppō tota sumat uera. b. c. au tem tota falsa: erit silis uerus: nihil enī p hibet. a. z. b. z. c. omni inesse. b. aut nulli. c. ut quecūq; eiusdē generis sunt spēs non subalterne. nā aial z hoī z equo iest: equ^o aut nulli hoī. Si ergo sumat. a. oī. b. b. aut oī. c. zclusio uera erit tota falsa. b. c. ppō ne. Sitr aut z si puatiua. a. b. ppō: cōtingit enī. a. neq; b. neq; c. nulli inesse z. b. nul li. c. ut ex alio genē spēbus genus: nā aial neq; musice neq; medicine iest: neq; mu sica medicina: sūpta ergo qdē. a. nulli. b. b. aut oī. c. uera erit zclusio: z si nō tota falsa sit. b. c. sed in aliquo: z sic erit zclusio uera: nihil enī phibet. a. z. b. z. c. oī iesse. b. autē alicui. c. ut genus speciei z differētie: nam aial oī hoī: z oī gressibili: hō at alicui gres sibili z nō oī. Si g. a. oī. b. z. b. oī. c. sumat a. oī. c. inerit qd erit uerū / sitr aut z cuz pri uatiua est. a. b. ppō: cōtingit enim neq; a. neq; b. neq; c. nulli inesse. b. &o alicui. c. ut genus ex alio genē speciei z differētie. Nā aial neq; prudētie nulli iesse neq; cō tēplationi: prudētia &o alicui z tēplationi i est. Si ergo. a. sumat nulli. b. b. aut oī. c. c. nulli. a. hoc aut erat uerum.

Conter ondit quō fillat uerū ex minore falsa. z p^o quō ex minore tota falsa. 2° quomō ex miore pti falsa: ex ma iore uera z minore tota falsa fillatur uerū in p^o mō. si ac cipiāf genus pro maiori extremitate z due species posi te sū eo altera pro medio z altera pro minore extremita te sicut patet in lra z h est. L si aut. b. Jdem aut fiet in 2° mō si accipiāf spēs opposite altera pro medio z altera pro minori sumpto pro maiori extremitate aliquo genē eis eāneo ut lapis equ^o z hec est. L sitr aut z cū puatia. J deinde manifestat quō fillatur uerū ex minore in parte falsa z maiore uera. z patet qd dicit per predicta z p^o h in p^o mō z hec est. L si non tota falsa. Jscda in scdo modo z hec est. L similiter aut z cuz puatiua. J

In pticularib^o aut silis ptingit z pma p pōne tota falsa altera aut uera ueram eē zclonē. Et in aliquo falsa pma: altera aut uera: z maiori qdē uera: pticulari aut fal sa z utriq; falsis.

Indic ondit quō fillat uez ex falsis i pticularib^o silis pme figure z pcedit sic. p^o ponit regulas uerificādas dicens qd utraq; exūte falsa ul altera tū z h siue maiore siue mi nore siue ēt in toto siue in pte est fillare ueruz in pticulari bus silis prime figure z h est. L in pticularibus. J

Nihil enim phibet. a. b. nulli qdē inēē. c.

aut alicui z. b. alicui. c. ut aial nulli niui: al bo aut alicui inest: z nix albo alicui. Si er go mediū ponat nix: p^omum aut aial: z su mat. a. qdez oī. b. inesse. b. aut alicui. c. a. b. quidē tota falsa. b. c. aut uera z zclusio ue ra. Sitr z cū puatiua est. a. b. ppō: cōtingit enim. a. b. toti inesse. c. aut alicui nō iesse. b &o alicui. c. inesse: ut aial quidē oī inest ho mini: albū aut quoddā nō seqt: hō &o ali cui albo inest: quare si medio posito hoie sumatur. a. nulli. b. inesse z. b. alicui. c. uera erit zclusio cuz sit tota falsa. a. b. ppō: z si in aliquo sit falsa. a. b. ppō erit zclusio ue ra. Nihil enim phibet. a. z. b. z. c. alicui in esse. b. aut alicui. c. ut aial alicui pulchro z alicui magno: z pulchrū alicui magno in ē. Si ergo sumat. a. oī. b. z. b. c. alicui: z. a. b. qdē ppō: in aliquo falsa erit. b. c. aut ue ra z zclusio uera. Sitr aut z cū puatia est a. b. ppō: nā idem erūt z termini: z similis posita ad demonstrationē.

Scdo uerificat eas primo ondens qd ex altera tm̄ falsa fillat uerū. 2° qd ex utraq; cū dicit. L z utriq; quoq; fal sis. Jaltera aut exūte falsa. p^o ondit quō fillat uerū ex ma iori falsa. 2° quō ex minori cum dicit. L rursus si. a. b. J maiore aut exūte falsa. p^o ondit quō fillatur uerū ex ma iore tota falsa z minore uera. z h p^o in 3° mō z h est. L ni hil enim phibet. J2^o in 4° mō z h est. sitr aut z cum pua tiua. postea ondit quō fillatur uerū ex maiore p^oim falsa z minore uera. z h p^o in 3° mō z h est. L z si in aliquo sit falsa. J2^o in 4° mō z h est. L sitr aut z c.

Rursus si. a. b. qdē uera. b. c. aut falsa ue ra erit zclusio nihil enim phibet. a. b. qdē toti inesse. c. autē alicui: z. b. nulli. c. inesse: ut aial qdē cigno omni: nigro aut alicui: ci gnus &o nulli nigro: quare si sumat. a. oī b. z. b. c. alicui uera erit zclusio cum sit fal sa. b. c. sitr aut z puatiua sumpta. a. b. pro positibe: ptingit enim. a. b. qdē nulli. c. aut alicui nō inēē z. b. nulli. c. ut genus ex alio genē speciei z accidēti eius spēbus: nā aial numero qdē nulli inest albo aut alicui: nu merus aut nulli albo. Si ergo mediū po nat numerus z sumatur. a. quidem nulli. b. b. autem alicui. c. a. quidem alicui. c. nō inerit quod fuit iterum: z. a. z. b. qdē ppō uera. b. c. autem falsa: z si in aliquo sit fal sa. a. b. falsa aut: z. b. c. uera erit zclusio: ni hil enim phibet. a. alicui. b. z alicui. c. iesse b. aut nulli. c. ut si. b. sit p^oriū. c. z ambo ac cidētia eidem generi: nā aial alicui albo: z alicui nigro inest: albū aut nulli nigro. Si ergo sumat. a. oī. b. z. b. alicui. c. uera erit

Handwritten marginal notes in the top right corner.

Handwritten marginal notes in the middle right margin.

Handwritten marginal notes in the middle right margin.

Handwritten marginal notes in the middle right margin.

Handwritten marginal notes in the middle right margin.

Large handwritten notes at the bottom left of the page.

conclusio p̄uatiue sumpta. a. b. pp̄ones si-
militer: nā idem termini ⁊ similiter ponū-
tur ad eandem demonstrationem.

Conter postq̄ ondit quō fillatur uerū ex maiori falsa.
ondit 2° quō ex minori falsa cuz dicit. [rursūm si. a. b.]
⁊ nō cadit hic diuisio penes minorē quātū ad falsitatez
in toto ⁊ in pte qz minor p̄ticularis est. p̄mo ergo ondit
h̄ in 3° mō ⁊ h̄ est. [rursūm si. a. b.] 2° in 4° ⁊ h̄c est. [si
militer ⁊ p̄uatiua.]

Et utrisqz quoz falsis erit conclusio uera
possibile est enim. a. b. quidē nulli. c. autēz
alicui inesse. b. nō nulli. c. ut genus ex alio
genē speciei ⁊ accidēti sp̄ibus ei⁹: aial enī
numero quidez nulli alicui aut albo inest:
⁊ numerus nulli albo. Si ergo sumat. a.
omni. b. ⁊. b. alicui. c. ⁊ conclusio qdez uera:
pp̄ones aut ambe false. Si r̄ aut ⁊ cū p̄-
uatiua est. a. b. nihil enim p̄hibet. a. b. qdē
toti inesse. c. aut alicui nō inesse ⁊. b. nulli. c.
ut aial qdem cigno omni: cigno aut alicui
nō inest: cignus nō nulli nigro. Quare si
sumat. a. b. nulli. b. b. aut alicui. c. a. alicui. c
non inest: ergo conclusio quidem uera p̄-
positiones autem false.

Conter ondit quō uerū fillatur ex utrisqz falsis. ⁊ p̄mo
maiore ex nte p̄im falsa tā in 3° mō qz in 4° ⁊ h̄ est. ⁊ si
in aliquo sit falsa. [scda maiore ex nte tota falsa ⁊ h̄ est
[in utrisqz falsis.] Inia in h̄is oib⁹ patet p̄se qz. A. p̄.
nit terminos in oibus.] Subitaret forte aliqs quō cō-
tingit uerū sequi ex falsis. v: enī qz h̄ sit falsum hac rōne
causa ⁊ effect⁹ vni⁹ nāe sunt p̄m A. p̄. sed uerū ⁊ falsū nō
sunt vnus nāe ergo neutrū illoz est effect⁹ alterius sed
2° est effect⁹ p̄ncipioz quare uerū nō erit 2° respectu fal-
soz filloz ex p̄missarū. Adhuc cuiuslibet entis est aliqd
ens cā sed uerū est ens p̄uertent enīz uerū ⁊ ens ⁊ vni
p̄m Boe. ergo est aliqd ens cā sed falsum est nō ens
ergo falsum non poterit esse cā uerū. ⁊ sic idem qz p̄ius.
Adhuc vni⁹ oppositoz nō est causa alterius uerū ⁊ falsū
sunt opposita ergo vni⁹ nō est causa alteri⁹ quare neutrū
ex altero sequit. Adhuc si uerū sequit ex falsis aut ergo
illa falsa sunt causa rei illate ⁊ nō pōt eē p̄pter incōueni-
entia p̄dicta aut illationis. ⁊ si h̄ aut ergo sunt cā illatiois
quātū ad formā uel quātū ad mām tunc cū illud qd seq-
tur tñ grā mae nō seqtur simplr sed ut nūc nec uerū ex
falsis sequit simplr sed ⁊ ut nūc. si qzū ad formā contra
manēte eadē forma ⁊ alijs terminis acceptis erit ex fal-
sis fillare falsum. qz si dico ois lapis est aial: ois h̄o est la-
pis ergo ois h̄o est aial. ambe p̄misse sunt in toto false.
2° uera. si aut sic dicat. Ois lapis est aial oē lignū est la-
pis ergo oē lignū est aial: erunt p̄misse in toto false. ⁊ 2°
uera. ⁊ tñ utrisqz manet forma eadez. patet ergo qz grā
forme p̄missarū nō inferant ex falsis uerū cuz nec et alr
possit ut v: ex p̄dictis quare nullo mō v: falsa inferre ue-
rū. Et dicendū qz p̄misse p̄nt eē causa rei p̄cluse uel illa-
tionis. si rei p̄cluse sic falsa nō cānt uerū. si illationis hoc
pōt eē duplr. s. aut p̄se aut per acc̄ns. si p̄se sic falsa nō sūt
causa illationis uerū. nō enīm in quātū falsa cānt uerū. si
per acc̄ns sic sunt cā etus. s. ex parte mae. sicut enīm duo
nūi impares faciūt nūm parē nō in quātū impares sunt
sed p̄m qz h̄nt in se medietates duas nūi paris sic due p̄-
misse false nō in quātū tales sunt inferunt uerū sed in qz
tum in se h̄nt terminos duos que sunt medietates uere

conclonis. Ad p̄m igit dicit qz p̄misse false ⁊ 2° uera sūt
vnus nāe in qzūz 2° uera efficit ab eis ex p̄tate mae. s.
terminoz ⁊ h̄. s. terminoz extremoz quoz alteruz alteri
cōuenit ⁊ in h̄is terminis coicāt tam 2° qz p̄misse false.
Ad 2m dicit qz falsum nō est cā uerū ex pte illa qua
falsuz est sed ex eo qz aliqd h̄t in se qz efficit uerū ⁊ h̄ est
per acc̄ns qzū ad p̄missas falsas. Ad 3m patet solo p̄
hoc idem. Ad 4m dicit qz p̄misse false sunt causa il-
lationis uerū nō p̄se sed per acc̄ns nō qzū ad formā ⁊ di-
sp̄onem p̄missarū sed qzū ad mām eoz ⁊ terminos sicut
p̄dictū est. Et ad h̄ qz oppōit qz tūc nō seqt uera 2° sim-
plr sed ut nūc dico qz hoc uerū est ⁊ hoc magis patebit p̄
cōtinētia. Ad dictoz euidētia p̄ns est qd utruz fillis
ex falsis sit fillis uel nō. ⁊ h̄ est utrū inferat ex necessitate.
⁊ p̄ma v: qz nō sic fillo cū sit quoddā cōpositū debet cō-
positio a mām ⁊ forma. quarū si deficiat altera fillis nō erit
si ergo peccat in mām filli nō erit fillis sed dicit qz fillis ex fal-
sis peccat i mām ⁊ hoc est uerū quare nō est fillis. Adhuc
nō p̄uenit ei diffinitio filli. quare nō est fillis. nō enīm in
sunt ex necessitate p̄bo. ois rōciatio p̄cludēs ex necessita-
te cōcludit ex necitate disp̄onis formalis ⁊ nō ex potesta-
te mālī terminoz. sed fillis ex falsis nō cōcludit uerū per
ptatem forme ⁊ disp̄onis formalis sed per ptatem termi-
noz sicut patet ex p̄dictis quare fillis ex falsis nō conclu-
dit uerū ex necitate. Adhuc ubi cōtingit inuenire termi-
nos oī inesse ⁊ nulli tñē manēte eadē disp̄one ⁊ nō se-
quit ex necitate: sed in fillis ex falsis manēte eadē termi-
noz disp̄one erit oī inesse sicut aial lapis h̄o nulli inesse
sicut aial lapis lignū quare nō sequit ex necessitate uerū
ex falsis. Adhuc ondit A. p̄. in fine h̄ capli qz v: qz fillis
ex falsis nō inferat ex necitate ⁊ ita nō ē fillis. Ad oppo-
situm sic qzūqz due pp̄ones disponunt p̄m modū ⁊ fi-
gurā necesse est ex eis aliqd sequi: sed in fillo ex falsis di-
sponunt due pp̄ones p̄m modū ⁊ figurā quare necesse
est eis aliqd sequi. s. siue uerū siue falsum. Adhuc cum
Aristoteles hic determinet modos diuersos filloz ⁊ hic
determinet de fillis ex falsis apparet qz fillis ex falsis ue-
re sit fillis ⁊ inferat p̄clonem ex necitate. Et ita dicit qz
fillis ex falsis duplex est. vno mō put respicit quacūqz
p̄clonē siue uerā siue falsā ⁊ sic ex necitate p̄cludit ⁊ ue-
re fillis est. alio mō put respicit p̄clonē uerā tñ illatāz ex
falso uel ex falsis ⁊ sic nō sūt ex necitate neqz uere fillis
est sed p̄m qd tñ. quare qzū ad mām ⁊ tales terminos
sicut p̄misse est. ⁊ adhuc qd obicit ⁊ cū hic determinet
de ipso respectu uere p̄clonis ⁊ hic itēdit de h̄is qui sūt
uere filli v: qz sit uere fillis respectu uere p̄clonis. Ad
cēdū qz docet hic fillare uerū ex falsis nō qz sit ex necitate
uerū cōcludat. h̄ enī falsuz est sicut ondit est in fine capli
sed qz ex falsis possit fillare tam uerū qz falsum ⁊ nō du-
bitat qm ex eis accidat falsum ut nō ignoret uerū ex eis
accidē ⁊ quot modis uerū ex eis accidat vñ nō intendit
qz fillis p̄cludēs uerū ex falsis sit uere sp̄es filli. s. p̄m qd
tñ ⁊ qz ad mām. Adhuc in hoc scdo h̄t fillare modos
filloz p̄m qd ⁊ ideo nō est incōueniēs fillm ex falsis de
quo hic determinat esse fillm p̄m qd. Ad p̄m aut obo-
rum dicit qz fillo simplr sunt p̄m mālia que sunt due
pp̄ones ⁊ si h̄ sit defect⁹ nō erit fillis. filli aut onsiui sunt
due pp̄ones uere qzuis ergo fillis ex falsis deficiat i mā
nō deficiat in mā filli simplr sed in mā filli onsiui ⁊ ideo
qzuis ex falsis sit nō tñ sequit qz nō sit fillis: sed qz nō on-
siui simplr. oia alia opposita p̄cedēda sunt. Ex his pa-
tet solo qōnis que solet queri quomō fillis ex falsis dicat
qz respectu p̄clonis uere ⁊ nō p̄pter qd qz cuz demōstra-
tio qz aut sit per effectū p̄p̄inquū aut remotū aut p̄cām
remotā dubitatio est quo istoz modoz fillis ex falsis di-
cat qz respectu p̄clonis. Et dicit qz dicit qz penes causā
acc̄ntalem ⁊ remotā causa entis eēntialis ⁊ p̄ma neces-
sarie p̄onis ē p̄missarū debita dispo formalis ⁊ acc̄ntalis
⁊ ualde remota potestas mālis siue terminoz p̄m p̄maz

non est minus
alibi alibi
alibi alibi

non est minus
alibi alibi
alibi alibi

No. da.

adicitur iute
adicitur iute
adicitur iute

R.

istaru no ifert fillis ex falsis. scdm aut scdam ifert. **C**U
 teri^o forte dubitaret aliquis que sit utilitas filli ex falsis z
 ad usum cui^o no ptineat. fillis enim ex positis est non so
 lum. s. que disponunt sed que ab aia ponunt z quib^o as
 sentit anima sed falsis fm q^o hi^o no p^osentit quare aia no
 p^osentit hys fm que pcedit fillis ex falsis quare penitus
 inutil^o est ad faciendu cognitione uel fide. **C** Adhuc diale
 ticus argumetat ex pbabilibus sophistica ex apparenti
 bus. demostrator ex ueris z nullus eoz ex falsis. fm q^o
 hi^o qre manifestu est q^o fillis ex falsis ad nullu disputatoe
 pteat z ita h frustra determinat. **C** Et dicendu q^o fillis ex
 falsis het utilitate ta ad usum dialethicoy qz ad usuz sophi
 sticoy. z sciendu ad p^o q^o h^o figura s; q^o hi^o no ponunt ab
 aia nec eis p^osentiat aia m^o consentit eis multotiens fm q^o
 accipiunt sup apparentia uel pbabilitate. **C** Ad 2° dice
 duz q^o dialecticus sepe argumetat ex falsis fm q^o pbabi
 litate hnt qd patet ex 8° thop. ubi vult exp^ose q^o dialectic^o
 debet fillare ex falsis qz falsa sunt aliqui pbabilia quib^o
 busda ueris. sophistica aut arguit ex falsis in qtu in appa
 rentia sumit ab aliquo loco sophistico. **C** Sed tuc ulte
 ri^o forte dubitabit aliqs quare hic determinant de fillo
 ex falsis no tm in thop. Et dicendu q^o hic determinat de
 spo coiter put est in potetia falsuz ad pbabilitate z ad ap
 parentia. sic enim ptinet fillis ex falsis ad p^osidationem
 artificis hoz. in 8° aut thop. determinat de modis fal
 se ofonis ut resoluat usqz ad pbabilitatem in illa ofone
 falsa que fillata est ex falsis sicut patet ex ibide dictis. vñ
 ibi determinat de fillo ex falsis in illo caplo. qm autez
 hemus. in qtu tm illa falsa hnt apparetia per locum so
 phisticu hoc mo ptinet et^o p^osidatio ad sophistica. Ex
 hys igif manifestu est q^o fillis ex falsis ptinet tam ad usuz
 dia^o qz ad usuz sophisticz z qz differeter ptineat ad illoz
 determinatione hui^o libri thopicoy z helencoy. **C** Ul
 terius aut dubitaret aliqs de hys que sunt in lra. snt eni
 in ulibus. 8. p^ougones. aut enim est utraqz falsa aut alte
 ra tm. si utraqz aut ergo in toto aut in pte aut maior in to
 to z minor in pte aut ecouerso. si altera tm aut maior z h
 dubitat. s. in toto uel in pte. s. si minor aut in toto uel in
 parte z sex illaru manifestat in lra. duas aut omittit qru
 altera het maiorē totā falsam z minorē in pte falsam reli
 qua vo ecouerso. qre g has duas omittit. Et dicendu q^o
 dat eas itelligē per illas duas ubi altera est in toto falsa
 z altera uera z hec fillr faciet in alijs figuris. **C** Sed tuc
 dubitabit utru ille due cobinationes quas omittit utiles
 sint respectu p^onsis uere. Et dicendu q^o illa que het ma
 iorē falsam in pte z minorē falsam in toto pot in p^ones
 uera. vbi gra in pmo mo sic. **O**e album est aial ois coz
 uus est alb^o z ois coruus est aial. In scdo mo sic. Nullu
 nigrū est aial ois nix est nigra z nulla nix ē aial. Illa au
 tem p^oug que het maiorē totā falsam z minorē in parte
 falsaz no pot in p^ones uera. opz enim p^odictoria p^onsis
 ueram ēē quia ex p^oria maioris que uera est z sbalterna
 minoris que fillr uera est sequit p^odictoria p^onsis z ideo
 no pot p^o esse uera sic se hntub^o p^omissis. s. q^o maior sit to
 ta falsa z minor in pte falsa. Et dubitat tunc qre maiorē
 in toto falsa no pot p^o ēē uera. minus enim de falsitate est
 qm tm maior est in toto falsa qz qm utraqz z ita magis po
 terit in p^ones uera. Et dicendu q^o hec rō aliquomō co
 geret si p^omissis talis filli diceret ppter qd respectu p^onsis
 uere. nūc aut no ē ita qz ergo utraqz exite tota falsa pot
 maior extremitas ptinē minorē uel ēē dispata ab ea ideo
 pot vna affirmari de alia uel ab ea remoueri q^oputē tm
 maiore exite falsa in toto. opz maiorē extremitate ptinē
 minorē fm totū uel fm pte. si eni minor est uera cōtinet
 eā fm totū dico in affirmatiuo fillo. si aut i pte ptinet eā
 fm pte in negatiuo aut fillo est maior extremitas dispa
 ta a minore fm totū uel fm pte tm: z tō no pot maior ex
 tremitas uere affirmari uel negari de tota minori exite:
 tō no erit ibi p^o uera. **C** Sz tuc qrit qre minore tota fal

sa sequit uerū z no maiore tota falsa. qre et maiore i pte
 falsa z no in toto sequit uerū. Et dicendu q^o si minor est
 falsa tota. tuc mediu z minor extremitas dispata sunt z ni
 hil phibet vnu z idē dispatis inēē qd figtur in fillo affir
 matiuo ut aial iest hoi z equo: uel vnu z idē neuter dispa
 toz inēē ut lapis nec hoi nec equo z tō in minore tota fal
 sa pot p^o ēē uera. Si aut maior fuerit in toto falsa: aut g i
 fillo affirmatio aut negatiuo. Si in affirmatio aut g mi
 nor est uera z tuc repugnat maior extremitas minori sic z
 medio: aut minor est in pte falsa z tuc maior pro pte repu
 gnat minori z neutro istoz modoruz affirmari pot uere
 maior extremitas de minori uel si fuerit in fillo negatio:
 aut g minor est uera z tuc maior extremitas ptinet sb se
 minorē. aut in pte falsa: z tuc in pte ptinet maior minorē
 z tō neutro mo poterit remoueri uere maior extremitas
 a minori uel z ita maiore exite tota falsa quocūqz se ha
 beat minor no poterit p^o ēē uera. minore aut exite tota
 falsa bn poterit adh^o maiore exite in pte falsa p^ogit ma
 iore extremitate in tota minore uel remoueri a tota mi
 nore z tō bn poterit p^o ēē uera z h patet itueti. **C** Adhuc
 dubitari posset de eo q^o dicitur in qbusda exēplis cuz
 tm oppositu dicat in 6° thop. cui^o p^orius locus ibidez est
 z ibide determinari het z no hic. **C** De modis aut pticu
 larib^o notadu q^o qnque sunt cobinationes quas oēs po
 nit. aut enim utraqz est falsa aut altera. si utraqz aut ergo
 maior est tota falsa aut p^otz z sic due. si altera aut ergo mi
 nor z tā sunt tres: aut maior ut h aut in toto aut in parte z
 sic sūt qnque. **D**ubitat aut cū modi pticulares ab ulib^o
 ueniat z de modis ulibus maiore tota falsa no sequitur
 uerū. quō in pticularib^o fillis maiore tota falsa sequatur
 uerū. Et dicendu q^o cū maior est in toto falsa. maior extre
 mitas est dispata a minori fm parte qz minor pticularis
 est uel ptinet minorē fm parte z no fm totū quātum est
 de vtute minoris z ideo pot maior extremitas inesse mi
 nori fm parte uel ab ea remoueri fm parte. aliter autez
 est in modis ulibus nec in p^one debet maior affirmari
 de tota minore uel remoueri a tota minore sicut ex p^odi
 ctis palā est. **C** Et ad rōne dicendu q^o in descēsu pticula
 riū ab ulibus ablata est causa quare p^o pot esse uera ulis
 z ideo in particularibus nihil prohibet p^ones ueraz ēē
 qzuis maior sit in toto falsa.

In media aut figura rursus contin
 git per falsa ueruz fillare: z utrisqz
 p^oponibus totis falsis sumptis: et
 in aliquo utraqz z hac qdē uera: illa autez
 tota falsa utralibet falsa posita: z si utreqz
 in aliquo false: z si hoc qdez sumpt^o sit ue
 ra: illa aut in aliquo falsa: z si hec qdez sit
 tota falsa: illa autē in aliquo uera: z in utri
 bus z in pticularibus fillis. Si eniz. a. b. q
 dem nulli inest. c. aut omni: ut aial lapidi
 qdē nulli: equo aut oi. Si p^orie ponant p^o
 positiones: z sumat. a. b. qdē oi. c. aut nul
 li. Ex falsis totis p^oponibus erit cōctio ue
 ra. Sillr aut z si. a. inest. b. qdē oi. c. autem
 nulli: nam idem sillogismus.

C hic ondit quō est fillare uerū ex falsis in scda figura. z
 p^o sic. pmo ponit regulas uerificadas in hac figura dicēs
 q^o utraqz exite falsa z altera tm siue in toto siue in pte z
 quacūqz istaru ptingit alterā uel utraqz falsam esse ptin
 git in 2° figura ex falsis uerū fillare z h est i media at. I
 scdo uerificat eas z pmo in ulibus scdo in pticularibus
 cū dicit. Manifestu aut z in pticularib^o. I p^o in tres. in

scda

ut sit de alioz q^o al
 ois uerū est alioz
 q^o aia uerū est alioz
 q^o p^o p^o est alioz
 q^o multotiens est alioz

ut ois mig^o est alioz
 q^o p^o p^o est alioz
 q^o quodā alioz est alioz

ut p^o p^o est alioz
 q^o p^o p^o est alioz
 q^o p^o p^o est alioz
 q^o p^o p^o est alioz

Intra illud illa at/ sic dispata fillare
 de aial est lapis de alioz est aial
 alioz est lapis / immo sic nulluz aial
 p^o alioz est alioz est aial. q^o aliquod
 alioz no est lapis q^o est p^o p^o est alioz
 p^o p^o est alioz q^o p^o p^o est alioz

conclusio priuatiue sumpta. a. b. ppōnes si-
militer: nā idem termini & similiter ponū-
tur ad eandem demonstrationem.

Conter postq̄ ondit quō fillatur uerū ex maiori falsa.
ondit 2° quō ex minori falsa cuz dicit. L. rursus si. a. b.]
& nō cadit hic diuisio penes minorē quātū ad falsitatez
in toto & in pte qz minor pticularis est. pmo ergo ondit
h in 3° mō & h est. L. rursus si. a. b.] 2° in 4° & hēc est. L. si
militer & priuatiua.]

Et utrisqz quoqz falsis erit conclusio uera
possibile est enim. a. b. quidē nulli. c. autēz
alicui inesse. b. No nulli. c. ut genus ex alio
genē speciei & accidēti spēbus ei: aial enī
numero quidez nulli alicui aut albo inest:
& numerus nulli albo. Si ergo sumat. a.
omni. b. & b. alicui. c. & conclusio qdez uera:
ppōnes aut ambe false. Sitr aut & cū p-
riatiua est. a. b. nihil enim phibet. a. b. qdē
toti inesse. c. aut alicui nō iesse & b. nulli. c.
ut aial qdem cigno omni: cigno aut alicui
nō inest: cignus No nulli nigro. Quare si
sumat. a. b. nulli. b. b. aut alicui. c. a. alicui. c.
non inest: ergo conclusio quidem uera p-
positiones autem false.

Conter ondit quō uerū fillatur ex utrisqz falsis. & pmo
maiore ex nte p̄im falsa tā in 3° mō qz in 4° & h est. L. & si
in aliquo sit falsa.] scda maiore existēte tota falsa & h est
L. in utrisqz falsis.] nta in hys oib⁹ patet p̄se qz hēc. po-
nit terminos in oibus.] Subitaret forte aliqs quō cō-
tingit uerū sequit ex falsis. v: enī qz h sit falsum hac rōne
causa & effect⁹ vni nāe sunt h̄m hēc. sed uerū & falsū nō
sunt vnus nāe ergo neutru illoz est effect⁹ alterius sed
2° est effect⁹ p̄ncipioz quare uerū nō erit 2° respectu fal-
soz filloz ex p̄missarū. Adhuc cuiuslibet entis est aliqd
ens cā sed uerū est ens p̄uertent enīz uerū & ens & vni
h̄m h̄m. ergo est aliqd ens cā sed falsum est nō ens
ergo falsum non poterit esse cā ueri. & sic idem qz prius.
Adhuc vni oppositoz nō est causa alterius uerū & falsū
sunt opposita ergo vni nō est causa alteri⁹ quare neutru
ex altero sequit. Adhuc si uerū sequit ex falsis aut ergo
illa falsa sunt causa rei illate & nō pōt eē p̄pter incōueni-
entia p̄dicta aut illationis. & si h̄ aut ergo sunt cā illatiōis
quātū ad formā uel quātū ad mām tunc cū illud qd seg-
tur tñ grā mae nō seqtur simplr sed ut nūc nec uerū ex
falsis sequit simplr sed & ut nūc. si q̄tū ad formā contra
manēte eadē forma & alijs terminis acceptis erit ex fal-
sis fillare falsum. qz si dico ois lapis est aial: ois hō est la-
pis: ergo ois hō est aial. ambe p̄misse sunt in toto false:
2° uera. si aut sic dicat. Ois lapis est aial oē lignū est la-
pis ergo oē lignū est aial: erunt p̄misse in toto false. & 2°
uera. & tñ utriusqz manet forma eadez. patet ergo qz grā
forme p̄missarū nō inferant ex falsis uerū cuz nec et alr
possit ut v: ex p̄dictis quare nullo mō v: falsa inferre ue-
rū. Et dicendū qz p̄misse p̄nt eē causa rei p̄cluse uel illa-
tionis. si rei p̄cluse sic falsa nō cānt uerū. si illationis hoc
pōt eē duplr. s. aut p̄se aut per acc̄ns. si p̄se sic falsa nō sūt
causa illationis ueri. nō enim inquātū falsa cānt uerū. si
per acc̄ns sic sunt cā etus. s. ex parte mae. sicut enim duo
nūi impares faciūt nūm parē nō inquātū impares sunt
sed h̄m qz h̄nt in se medietates duas nūi paris sic due p̄-
misse false nō inquātū tales sunt inferunt uerū sed in qz
tum in se h̄nt terminos duos que sunt medietates uere

consonis. Ad p̄m̄ igif dicē qz p̄misse false & 2° uera sūt
vnus nāe in q̄tūz 2° uera efficit ab eis ex p̄tate mae. s.
terminoz & h. s. terminoz extremoz quoz alteruz alteri
cōuenit & in hys terminis coicāt tam 2° qz p̄misse false.
Ad 2°m dicēdū qz falsum nō est cā ueri ex pte illa qua
falsuz est sed ex eo qz aliqd hēt in se qz efficit uerū & h est
per acc̄ns q̄tū ad p̄missas falsas. Ad 3°m patet solo p
hoc idem. Ad 4°m dicēdū qz p̄misse false sunt causa il-
lationis ueri nō p̄se sed per acc̄ns nō q̄tū ad formā & dī-
spōnem p̄missarū sed q̄tū ad mām eoz & terminos sicut
p̄dictū est. Et ad h̄ qz oppōit qz tūc nō seqt uera 2° sim-
plr sed ut nūc dico qz hoc uerū est & hoc magis patebit p
cōtinētia. Ad dictoz euidentia p̄ns est qd utruz fillis
ex falsis sit fillis uel nō. & h est utrū inferat ex necessitate.
& p̄m̄ v: qz nō sic fillo cū sit quoddā cōpositū debet cō-
positio a mā & forma. quarū si deficiat altera fillis nō erit
si ergo peccat in mā filli nō erit fillis sed dī qz fillis ex fal-
sis peccat i mā & hoc est uerū quare nō est fillis. Adhuc
nō p̄uenit ei diffinitio filli. quare nō est fillis. nō enim in
sunt ex necessitate p̄bo. ois rōciatio p̄cludēs ex necessita-
te cōcludit ex necitate dispōnis formalis & nō ex potesta-
te māli terminoz. sed fillis ex falsis nō cōcludit uerū per
ptātem forme & dispōnis formalis sed per ptātem termi-
noz sicut patet ex p̄dictis quare fillis ex falsis nō conclu-
dit uerū ex necitate. Adhuc ubi cōtingit inuenire termi-
nos oī inesse & nulli inēe manēte eadē dispōne & nō se-
quit ex necitate: sed in fillis ex falsis manēte eadē termi-
noz dispōne erit oī inesse sicut aial lapis hō nulli inesse
sicut aial lapis lignū quare nō sequit ex necessitate uerū
ex falsis. Adhuc ondit hēc. in fine h⁹ capli qz v: qz fillis
ex falsis nō inferat ex necitate & ita nō ē fillis. Ad oppo-
situm sic q̄ncūqz due ppōnes disponunt h̄m modū & fi-
gurā necesse est ex eis aliqd sequi: sed in fillo ex falsis dī-
sponunt due ppōnes h̄m modū & figurā quare necesse
est eis aliqd sequi. s. siue uerū siue falsum. Adhuc cum
Aristoteles hic determinet modos diuersos filloz & hic
determinet de fillis ex falsis apparet qz fillis ex falsis ue-
re sit fillis & inferat p̄clonem ex necitate. Et ita dicēdū qz
fillis ex falsis duplex est. vno mō put respicit quācūqz
p̄clonē siue uera siue falsā & sic ex necitate p̄cludit & ue-
re fillis est. alio mō put respicit p̄clonē uerā tñ illatāz ex
falso uel ex falsis & sic nō sūt ex necitate neqz uere fillis
est sed h̄m qd tñ. quare q̄tū ad mām & tales terminos
sicut positum est. & adhuc qd obicit & cū hic determinet
de ipso respectu uere p̄clonis & hic itēdit de hys qui sūt
uere filli v: qz sit uere fillis respectu uere p̄clonis. Di-
cēdū qz docet hic fillare uerū ex falsis nō qz sit ex necitate
uerū cōcludat. h̄ enī falsuz est sicut onduz est in fine capli
sed qz ex falsis possit fillare tam uerū qz falsum & nō du-
bitat qm̄ ex eis accidat falsum ut nō ignoret uerū ex eis
accidē & quot modis uerū ex eis accidat vñ nō intendit
qz fillis p̄cludēs uerū ex falsis sit uere spēs filli. s. h̄m qd
tñ & qd mām. Adhuc in hoc scdo hēt fillare modos
filloz h̄m qd & ideo nō est incōueniēs fillm̄ ex falsis de
quo hic determinat esse fillm̄ h̄m qd. Ad p̄m̄ aut obo-
rum dicēdū qz fillo simplr sunt p̄n̄ mālia que sunt due
ppōnes & si h̄ sit defect⁹ nō erit fillis. filli aut onsiui sunt
due ppōnes uere q̄uis ergo fillis ex falsis deficiat i mā
nō deficit in mā filli simplr sed in mā filli onsiui & ideo
q̄uis ex falsis sit nō tñ sequit qz nō sit fillis: sed qz nō on-
siui simplr. oia alia opposita p̄cedēda sunt. Ex hys pa-
tet solo q̄onis que solet queri quomō fillis ex falsis dicat
qz respectu p̄clonis nere & nō p̄pter qd qz cuz demōstra-
tio qz aut sit per effectū p̄p̄inquū aut remotū aut p̄cām
remotā dubitatio est quo istoz modoz fillis ex falsis dī-
cat qz respectu p̄clonis. Et dicit qz dicit qz penes causā
acc̄ntalem & remotā causa enīz eēntialis & p̄ma neces-
sarie p̄onis ē p̄missarū debita dīspo formalis cā acc̄ntalis
& ualde remota potestas mālis siue terminoz h̄m p̄m̄z

non est...
aliquid...
aliquid...

non est...
aliquid...
aliquid...

No. da.

Adicitur...
a est...
a est...
a est...

R.

istaru nō ifert fillis ex falsis. scdm aut scdm ifert. **C**U
 teri^o forte dubitaret aliquis que sit utilitas filli ex falsis z
 ad usum cui^o nō ptineat. fillis enim ex positis est non so
 lum. s. que disponunt sed que ab aia ponunt z quib^o as
 sentit anima sed falsis fm q^o h^o nō p^osentit quare aia nō
 p^osentit hys fm que pcedit fillis ex falsis quare penitus
 inutil^o est ad faciēdū cognitōne uel fidē. **C** Adhuc diale
 ticus argumētat ex pbabilibus sophistica ex apparenti
 bus. demōstrator ex ueris z nullus eoz ex falsis. fm q^o
 h^o qre manifestū est q^o fillis ex falsis ad nullū disputatōe
 ptieat z ita h frustra determinat. **C** Et dicēdū q^o fillis ex
 falsis hēt utilitatē tā ad usum dialethicōz qz ad usū sophi
 sticōz. z sciēdū ad p^o q^o h^o figura h^o q^o h^o nō ponunt ab
 aia nec eis p^osentit aia tñ cōsentit eis multotiens fm q^o
 accipiūt sup apparentiā uel pbabilitatē. **C** Ad 2° dice
 dū q^o dialeiticus sepe argumētat ex falsis fm q^o pbabi
 litatē hēt qd patet ex 8° thop. ubi vult ex pte q^o dialeitic^o
 debet fillare ex falsis qz falsa sunt aliqui pbabilia quā
 busdā ueris. sophistica aut arguit ex falsis in qtu in appa
 rentiā sumūt ab aliquo loco sophistico. **C** Sed tūc ulte
 ri^o forte dubitabit aliqis quare hic determinat de fillo
 ex falsis nō tñ in thop. Et dicēdū q^o hic determinat de
 ipō coiter put est in potētia falsū ad pbabilitatē z ad ap
 parentiā. sic enim ptinet fillis ex falsis ad p^osidationem
 artificis p^oz. in 8° autē thop. determinat de modis fal
 se ofonis ut resoluat usqz ad pbabilitatem in illa ofone
 falsa que fillata est ex falsis sicut patet ex ibidē dictis. vñ
 ibi determinat de fillo ex falsis in illo caplo. qm autes
 hēmus. In qtu tñ illa falsa hēt apparētiā per locum so
 phisticū hoc mō ptinet et^o p^osidatio ad sophisticā. Ex
 hys igit manifestū est q^o fillis ex falsis ptinet tam ad usū
 dia^o qz ad usū sophisticē z qz differēter ptineat ad illoz
 determinatōne hui^o libri thopicōz z helencōz. **C** U
 terius aut dubitaret aliqis de hys que sunt in lra. sūt eni
 in uisibus. 8. p^ougōnes. aut enim est utraqz falsa aut alte
 ra tñ. si utraqz aut ergo in toto aut in pte aut maior in to
 to z minor in pte aut ecōuerso. si altera tñ aut maior z h
 dubitat. s. in toto uel in pte. s. si minor aut in toto uel in
 parte z sex illarū manifestat in lra. duas aut omittit qru
 altera hēt maiorē totā falsam z minorē in pte falsam reli
 qua vō ecōuerso. qre g has duas omittit. Et dicēdū q^o
 dat eas itelligē per illas duas ubi altera est in toto falsa
 z altera uera z hec sifr faciet in alijs figuris. **C** Sed tūc
 dubitabit utrū ille due cōbinatiōes quas omittit utiles
 sint respectu pōnis uere. Et dicēdū q^o illa que hēt ma
 iorē falsam in pte z minorē falsam in toto pōt in pōnes
 uerā. vbi grā in pmo mō sic. **O**e album est aial ois coz
 uis est alb^o z ois coruus est aial. In scdo mō sic. Nullū
 nigrū est aial ois nix est nigra z nulla nix ē aial. Illa au
 tem p^oug que hēt maiorē totā falsam z minorē in parte
 falsaz nō pōt in pōnem uerā. opz enim p^odictoriā pōnis
 ueram eē quia ex p^oria maioris que uera est z sbalterna
 minoris que sifr uera est sequit p^odictoria pōnis z ideo
 nō pōt p^o esse uera sic se hñub^o p^omissis. s. q^o maior sit to
 ta falsa z minor in pte falsa. Et dubitat tūc qre maiorē
 in toto falsa nō pōt p^o eē uera. minus enim de falsitate est
 qm tñ maior est in toto falsa qz qm utraqz z ita magis po
 terit in pōnem uerā. Et dicēdū q^o hec rō aliquomō co
 geret si p^omissa talis filli diceret ppter qd respectu pōnis
 uere: nūc aut nō ē ita qz ergo utraqz exite tota falsa pōt
 maior extremitas p^otinē minorē uel eē dispata ab ea ideo
 pōt vna affirmari de alia uel ab ea remoueri q^o autē tñ
 maiorē exite falsa in toto. opz maiorē extremitatē p^otinē
 minorē fm totū uel fm pte. si eni minor est uera cōtinēt
 eā fm totū dico in affirmatiuo fillo. si autē pte p^otinēt eā
 fm pte in negatiuo aut fillo est maior extremitas dispa
 ta a minore fm totū uel fm pte tñ: z tō nō pōt maior ex
 tremitas uere affirmari uel negari de tota minori exite:
 tō nō erit ibi p^o uera. **C** Sz tūc qrit qre minore tota fal

sa sequit uerū z nō maiore tota falsa. qre ēt maiore i pte
 falsa z nō in toto sequit uerū. **E**t dicēdū q^o si minor est
 falsa tota. tūc mediū z minor extremitas dispata sunt z nū
 hil phibet vnū z idē dispatis in eē qd sifitur in fillo affir
 matiuo ut aial est hoi z equo: uel vnū z idē neuter dispa
 toz in eē ut lapis nec hoi nec equo z tō in minore tota fal
 sa pōt p^o eē uera. Si aut maior fuerit in toto falsa: aut g i
 fillo affirmatio aut negatiuo. Si in affirmatio aut g mi
 nor est uera z tūc repugnat maior extremitas minori sic z
 mediū: aut minor est in pte falsa z tūc maior pro pte repu
 gnat minori z neutro istoz modoz affirmari pōt uere
 maior extremitas de minori uel si fuerit in fillo negatio.
 aut g minor est uera z tūc maior extremitas p^otinēt sō se
 minorē. aut in pte falsa: z tūc in pte p^otinēt maior minorē
 z tō neutro mō poterit remoueri uere maior extremitas
 a minori uel z ita maiore exite tota falsa quocūqz se ha
 beat minor: nō poterit p^o eē uera. minore aut exite tota
 falsa bñ poterit adh^o maiore exite in pte falsa p^otinēt ma
 iorē extremitatē in tota minore uel remoueri a tota mi
 noze z tō bñ poterit p^o eē uera z h patet itueti. **C** Adhuc
 dubitari posset de eo q^o dicitur in qbusdā exēplis cuz
 tñ oppositū dicat in 6° thop. cui^o p^oppius locus ibidē est
 z ibidē determinari hēt z nō hic. **C** De modis aut pticu
 larib^o notādū q^o gnque sunt cōbinatiōes quas oēs po
 nit. aut enim utraqz est falsa aut altera. si utraqz aut ergo
 maior est tota falsa aut p^otz z sic due. si altera aut ergo mi
 nor: z iā sunt tres: aut maior ut h aut in toto aut in parte z
 sic sūt gnque. **D**ubitat aut cū modi pticulares ab uisib^o
 ueniāt z de modis uisibus maiore tota falsa nō sequitur
 uerū. quō in pticularib^o fillis maiore tota falsa sequatur
 uerū. Et dicēdū q^o cū maior est in toto falsa. maior extre
 mitas est dispata a minori fm partē qz minor: pticularis
 est uel p^otinēt minorē fm partē z nō fm totū quātum est
 de vtute minoris z ideo pōt maior extremitas inesse mi
 nori fm partē uel ab ea remoueri fm partē. aliter autes
 est in modis uisibus nec in pōne debet maior affirmari
 de tota minore uel remoueri a tota minore sicut ex p^odi
 ctis palā est. **C** Et ad rōne dicēdū q^o in descēsu pticula
 riū ab uisibus ablata est causa quare p^o pōt esse uera uis
 z ideo in particularibus nihil phibet pōnem ueraz eē
 qzuis maior sit in toto falsa.

In media aut figura rursus contin
 git per falsa uerū fillare: z utrisqz
 p^oponibus totis falsis sumptis: et
 in aliquo utraqz z hac qdē uera: illa autes
 tota falsa utralibet falsa posita: z si utreqz
 in aliquo false: z si hoc qdez sumpt^o sit ue
 ra: illa aut in aliquo falsa: z si hec qdez sit
 tota falsa: illa autē in aliquo uera: z in utri
 bus z in pticularibus fillis. Si enim. a. b. q
 dem nulli inest. c. aut omni: ut aial lapidi
 qdē nulli: equo aut oi. Si p^orie ponant p^o
 positiones: z sumat. a. b. qdē oi. c. aut nul
 li. Ex falsis totis p^oponibus erit cōcō ue
 ra. Sifr aut z si. a. inest. b. qdē oi. c. autem
 nulli: nam idem sillogismus.

C hic ondit quō est fillare uerū ex falsis in scda figura. z
 p^o sic. pmo ponit regulas uerificadas in hac figura dicēs
 q^o utraqz exite falsa z altera tñ siue in toto siue in pte z
 quacūqz istarū p^otingit alterā uel utraqz falsam esse p^otin
 git in 2° figura ex falsis uerū fillare z h est i media at. I
 scdo uerificat eas z pmo in uisibus scdo in pticularibus
 cū dicit. **A**d manifestū aut z in pticularib^o. I p^o in tres. in

falsa

ut sit de alio...
 et non est...
 et non est...
 et non est...
 et non est...

bona dubia

ut non inest...
 et non est...
 et non est...

g

ut non inest...
 et non est...
 et non est...
 et non est...
 et non est...

Intra illud illa at...
 de aial est lapis...
 album est lapis...
 p^o aliq...
 album nō est lapis...
 p^o false...
 p^o sumptis...
 p^o negatiuis

et p^o quod maiore tota falsa minore uera: erit p^o uera. cuius dicitur. *si utraqz. 1° quod eoduerso cu dicitur. *si aut.**

Rursum hac quidem tota uera: illa vero in aliquo falsa: possibile enim. b. quidem omni. c. i. esse. a. aut alicui. c. non: et a. alicui. b. ut bipes quidem omni homini: pulchrum vero non omni et pulchrum alicui bipedi inest. Si ergo sumat. a. et b. toti. c. inesse. b. c. quidem tota uera. a. c. aut in aliquo falsa: conclusio aut uera similiter aut. a. c. quidem uera. b. c. aut sumpta: transpositis enim eisdem terminis erit demonstratio: et cum hec quidem est priuatiua: illa vero affirmatiua: quoniam enim euenit. b. quidem toti. c. inesse. a. aut alicui. c. et quoniam sic se habent non omni. b. inest. a. Si ergo sumat. b. omni. c. inesse. a. aut nulli priuatiua quidem in aliquo falsa: altera aut tota uera et conclusio. Rursum quod cum ostensus est. a. quidem nulli. c. inesse et b. alicui euenit. a. alicui. b. non inesse. Manifestum quoniam et cum. a. c. tota uera. b. c. aut in aliquo falsa contingit conclusionem esse ueram. Si enim sumat. a. quidem nulli. c. b. aut omni. a. c. quidem tota uera. b. c. aut in aliquo falsa.

Conter manifestat quod altera exite falsa in parte et altera uera erit p^o uera et h^o p^o in primo modo. secundo in secundo modo. in primo manifestat prius quod p^o erit uera maiore exite in parte falsa et minore uera cum dicitur. *si aut.* *si aut.* in secundo modo manifestat prius quod p^o potest esse uera maiori falsa in parte et minori uera per hoc quod quintus modus tertie figure inferi. unde ex maiori particulari uera que sit uera particulariter sumpta si transposita in ulem propositionem erit in parte falsa. Et modus secundus inferi uerum ex maiori particulari falsa et minori uera cum dicitur. *si aut.* *si aut.* quod est priuatiua. *si aut.* manifestat quod p^o potest esse uera maiore exite in parte falsa et minore uera per hoc quod in sexto modo concludit uerum minore particulari esse exite in parte uera et prius falsa. Si enim illa minor particulariter sumpta est uera et si transposita in ulem erit minor prius uera et prius falsa et erit prius modus et h^o est quod dicitur. *si aut.* *si aut.*

Manifestum autem et in particularibus sillis quoniam omne per falsa euenit uerum: nam idem termini sumendi: et quoniam ueritas fuerit propositiones: in categoricis quidem categorici. in priuatiuis aut priuatiui. Nihil enim dicitur cuius nulli inest omni sumere inesse: et si alicui ueritas inerat alicui ueritas sumere ad terminorum positionem: similiter autem et in priuatiuis.

Conter determinat filios particulares concludentes uerum ex falsis dicens quod omni modo facta combinatione erit fallare uerum per falsa in particularibus sillis et h^o patet per eosdem terminos qui prius accepti sunt in ueribus tam affirmatiuis quam negatiuis. idem enim modus est accipiendo propositiones in toto ueras et in toto falsas affirmatiuas et negatiuas hic et in ueribus sillis et hec est. *si aut.* *si aut.* in particularibus. *si aut.* combinationes igitur ueritas sunt octo utiles. aut enim utraqz falsa aut tamen altera. si utraqz aut in toto aut in parte aut ma-

iori in toto falsa: et minori in parte aut econuerso. si tamen altera: aut maius. aut minus. si maius. aut enim in toto aut in parte. si minus: si aut in toto aut in parte et ita octo sunt combinationes ueritas. Sed quoniam quere omittit duas habites altera in toto falsas et altera in parte et t^o h^o est quod satis per illas intelligunt que habent altera in toto falsas. **S**ed tunc querit ueritas utraqz possit in rationem uera et patet per h^o *si aut.* quoniam imo quocumque modo se habent propositiones poterit uera esse p^o. Sed opponitur sic prima figura per uersionem facit tertia quare maius. p^o me figure manet adhuc in tertia. sed una tota falsa non erit ergo uera. in prima figura maiori exite uera et partim falsa quere nec in tertia. Sed dicendum quod ar^m non ualet tria enim fuerunt in causa in prima figura quare non erat p^o uera. una est falsitas minoris per totum. aliud est acceptio rationis ueritas. 3^m est talis situs medij ad extrema quod minor sub medio accipit et cetera. unde quocumque illorum deficiente poterit uera esse p^o. unde in sillis particularibus p^o me sic se habent. propositionibus potest esse uera p^o in ueribus et scilicet figure et in sillis tertie. De sillis aut particularibus quoniam que sunt coniugationes et omnes utiles. aut enim utraqz falsa et h^o dupl^r. scilicet ueritas in toto falsa uel in parte. aut altera tamen et h^o aut ueritas aut particulari et hoc dupl^r. aut in toto aut in parte. **N**otandum igitur quod in omnibus figuris apud ueritas sillis sunt octo coniugationes apud particulares quin que et omnes generaliter prius in rationem uera exceptis duabus coniugationibus p^o me figure ubi altera est maior in toto falsa et altera. l. m. in parte falsa. **S**olet autem opponi in omnibus hys figuris sic falsitas est priuatio ueritatis sicut negatio affirmationis sed ex minor. negatiua non fit sillis in prima et in tertia figura. nec in aliqua ex utraqz negatiua: ergo nec ex minor. falsa fiet sillis in p^o et in 3^a nec in aliqua figurarum ex utraqz falsa. **E**t dicendum quod ad sillis p^o me et scilicet figure sufficit minore dicitur esse per positiones ita quod affirmatiua sit per sermonem et si non sit sic in re sicut ponit per sermonem. *si aut.* *si aut.* est de omnibus figuris quod non exigit similiter altera proposita per h^o h^o h^o sufficit quod sit proposita per rem.

Manifestum igitur quod si sit conclusio falsa necesse est eam ex quibus est oratio falsa esse: aut omnia aut aliqua.

Quoniam autem uera non necesse est uera esse neque quid neque omnia: sed est cum nullum sit uerum eorum que sunt in sillogismis conclusio nem similiter esse uera non tamen ex necessitate. **C**ausa autem quoniam dico sic se habet ad iucem: ut cum sit alterum ex necessitate esse alterum hoc cum non sit quidem: neque alterum erit: cum aut sit non necesse est esse alterum.

In isto capitulo est intentio auctoris ostendere duas partes unius rationis ut predictum est. quarum prima est quod ex falsis sequitur uerum. 2° quod non propter quid sit sed quare: ideo ostensa est pars h^o rationis. scilicet quod ex falsis est fallare uerum per tres figuras. **N**unc intendit secundam partem h^o. scilicet quod non sequitur uerum ex falsis propter quid sed quare. diuidit in. d. in prima manifestat rationes postulas cum causis istorum. in secunda cum dicitur. *si aut.* *si aut.* cum sit et non sit. *si aut.* *si aut.* intendit ostendere. et nota quod facit epilogationem ut prius postula in rationem ostensas quare iterferit in epilogo. in prima sic procedit. primo dicit quod ex ueris non sequitur nisi uerum et h^o postulat est in h^o capitulo et quod ex falsis potest sequi uerum et ex altera falsa et h^o est secundo ostensum et addit quod non sequitur uerum ex falsis ex necessitate et h^o intendit hic ostendere et hec est idem quod dixit tale sillis non dicitur propter quod de ratione sed tamen quare. non enim sunt causa rationis simpliciter sed per quod et accitatur sicut predictum determinatum est. et h^o est. **M**anifestum ergo. *si aut.* *si aut.* ponit causam postulas dicens quod quoniam aliquid sequitur ad aliud cum non sit ratio necesse est aliud non esse et hec in causa primo ostensum est et h^o est. *si aut.* *si aut.*

Idem aut cum sit et non sit impossibile est ex necessitate idem esse. dico aut ut cum sit a. album. b. ex necessitate esse. Quod si enim cum hoc sit. a. album illud de necessitate est. b. esse magnum. Cum aut sit. b. magnum. c. non album. necesse est si. a. sit album. c. non esse album. Et quoniam duobus existentibus terminis: cum alterum sit necesse est alterum esse: hoc cum non sit necesse est non esse. a. Cum ergo. b. non sit magnum. a. non potest album esse. cum vero. a. non sit album: necesse est b. magnum esse: accidit ex necessitate: cum b. magnum non sit idem. b. esse magnum: hoc aut impossibile. Nam si. b. non est magnum. a. non erit album ex necessitate. Si igitur cum non sit hoc album. b. erit magnum accidit si. b. non est magnum. b. esse magnum ut per tria.

Contra ostendit rationem intentionem quam nuper posuit. scilicet quod verum non sequitur ex falso ex necessitate sic ad idem esse et non esse non sequitur aliquid de necessitate. sed ad aliud esse vel esse verum quod idem est sequitur ex necessitate quod non esse vel esse verum. ergo ad aliud non esse vel esse falsum quod idem est non sequitur ex necessitate quod non esse vel esse verum. Huius rationis minor est postposita et primo repetita cum sua causa. primo autem in prima parte posita est. et ideo solum maiorem ponit. primo ergo ponit maiorem et exponit et hoc est. idem autem cum sit. sic exponit dicens quod cum ex necessitate sequitur si. a. est album. b. est magnum non sequitur ex necessitate si. a. non est album. b. est magnum et hoc est. dico autem. primo ostendit eam sic. si ad esse album. a. sequitur de necessitate b. esse magnum ergo a destructioe prout si. b. non est magnum. a. non est album. sed sequitur ex hypothese. si. a. non est album. b. est magnum ergo a primo ad ultimum sequitur si. b. non est magnum. b. est magnum si aut impossibile quod impossibile est ad idem esse et non esse ex necessitate aliquid sequitur hanc rationem sic procedit. primo ne fiat cavillatio de hoc quod arguit a primo ad ultimum in duobus terminis ponit argumentationem in tribus terminis. scilicet a. b. c. et patet quod dicitur et hoc est. quoniam enim cum sit album. secundo facit suam rationem a primo ad ultimum ad similitudinem precedentis rationis facte in tribus terminis dicens quod adeo bene sequitur a primo ad ultimum in duobus terminis sicut in tribus et patet sua ratio quod ponit eam plane cum dicitur. et quoniam duobus. et iterum manifestius resumit eam cum dicitur. nam si. b. non est. Contra dubitaret forte aliquis de maiore propone sue rationis. videlicet enim ad idem esse vel non esse sequi idem quod si tu sedes deus est et si tu non sedes deus est quod necius sequitur ex quolibet adhuc si tu sedes alterum istorum est verum te sedere te non sedere et si tu non sedes alterum istorum est verum. Adhuc disiunctiva sequitur ad utraque sui parte et hoc naturali prout quare sequitur si tu sedes tu sedes vel non sedes et ita naturali prout sequitur idem ad idem esse vel non esse et ita ex necessitate. Ad hoc dicendum quod duplex est prout. scilicet essentialis vel naturalis. scilicet quoniam prout intelligitur in ante. et est prout accidentaliter primo quam dicimus necius sequitur ad quodlibet et de tali non est intelligendum primo. Ad hoc dicendum quod idem potest sequi dupliciter. aut gratia eiusdem in ipso et sic non potest sequi idem ad idem affirmativum et negativum et sic intelligitur hic. aut gratia diversorum in ipso et sic potest sequi idem ad idem affirmativum et negativum et sic non intelligitur hic. et sic procedit oppositum per hoc et soluit tertium quod disiunctiva sequitur ad utraque partes sui non gratia eiusdem in ea sed gratia diversorum. intelligitur ergo hic quod ad idem esse et non esse non sequitur ex necessitate aliquid naturali prout et gratia eiusdem. Deinde forte dubitabit de hoc quod

cludit illud pro inconuenientia si. b. non est magnum. b. est magnum sed enim non videtur inconueniens cum vno oppositorum bene possit sequi ex alio sic. Si tu es asinus tu non es asinus quod ex impossibili sequitur quodlibet et necessarium sequitur ad quodlibet. Et dicitur quod prout duplex est. scilicet posita siue accidentaliter. et ibi non est inconueniens vno oppositorum sequi ex altero sicut ostensum est. et est prout naturalis siue essentialis et ibi non sequitur vno oppositorum ex alio et sic intelligitur hic. Alter autem dicitur quod ex impossibili sequitur ad quodlibet propter suum oppositum. et necium sequitur ad quodlibet propter suum oppositum de quo dubitat prout et videtur hoc esse verum per hanc rationem nihil ponit et prout idem. si autem ponit suum prout ergo non perimit ipsum sed vno oppositorum perimit suum oppositum ergo antecedit ad ipsum quod neutrum oppositorum sequitur ad reliquum. Adhuc prout est de actuali intellectu auctoris: sed vno oppositorum non est de intellectu alteri quod est. Contra sic. si ad impossibile sequitur quodlibet non repugnans huic te esse asinum non repugnat a te currere: sequitur si tu es asinus tu curris et si necius sequitur ad quodlibet tibi non repugnans et te currere non repugnat ei quod est te non esse asinum sequitur si tu curris tu non es asinus. quare a primo ad ultimum si tu es asinus tu non es asinus et ita in talibus sequitur vno oppositorum sequitur ad aliud et istud concedendum est primo Augustinus qui dicit. Si veritas non est veritas est. Concedendum ergo quod ex impossibili sequitur suum oppositum: et quod necium sequitur ad suum oppositum. Ad hoc obicitur dici posset quod vno oppositum simpliciter interimit sub conditione tamen ponit ipsum: et ita sub conditione sequitur ad ipsum sed illud non sufficit. quare sicut sub conditione ponit ipsum sub conditione interimit quod sicut ad esse vno oppositorum sequitur non esse alteri. Et hoc dicitur quod vno oppositorum alterum interimit et non ponit quod autem in talibus sequitur vno oppositorum sequitur ad alterum non est quod vno ponit alterum sed ipsum prout per necessitatem sui ponit et non per suum auctorem. In sequentibus ergo naturalibus auctoris ponit suum prout. In sequentibus autem accidentalibus non est hoc necesse. per hoc patet quod ad alterum solum in sequentibus naturalibus. oportet prout actualiter intelligi in antecedente et non oportet hoc in sequentibus accidentalibus.

Circulo autem et ex se inuicem ostendere est per conclusionem et e converso predicationem alteram lumentem propositionem concludere reliquam quam sumpturam in altero sillogismo. ut si oportuit ostendere quoniam a. inest omni. c. ostendat autem per. b. et rursus si monstrat quoniam a. inest. b. summes. a. quidem inesse. c. c. autem. b. et a. inest. b. prout autem e converso sumpturam. b. inesse. c. aut si quoniam b. inest. c. oportet ostendere si summas. a. de c. que fuit conclusio. b. autem de. a. esse. prout autem sumpturam est e converso. a. de. b. alter vero non est ex se inuicem ostendere: siue enim aliud medium summas non circulo nihil enim sumitur eorum deus: siue horum quidem necesse est alterum solum: nam si ambo eadem erit conclusio. at oportet esse diuersam.

Consequenter determinavit de parte illi quod ad sua principia siue premissas hic intendit de eius parte penes rationem et dicitur in. d. in prima determinat eius partem quod ad rationem in seipsa. in secunda quantum ad rationem in suo opposito cum dicitur. pertere autem etc. prima est de sillogismo circulari ubi ostendit partem rationis super premissas et dicitur in. d. in prima manifestat quod sit circulo ostendere. in secunda cum dicitur. in hijs ergo que non pervertunt. de circulari ostensione determinat in prima parte sic procedit. primo dat definitionem siue descri-

Eg. 1 2

si forte est hoc forte est aut si forte non est aut forte non est hoc forte non est aut forte non est

pitonē circularis oñsionis dicitur q̄ circularis oñsio est que est p̄one z p̄uersa aliqua p̄missarū p̄cludit reliquas p̄missarū z hec est. circulo autē z ex se. sc̄do manifestat diffinitionē z p̄cedit sic. p̄mo oñdit quō ex p̄one z p̄uersa minore fillatur ma. z sit p̄ncipalis fillis. omne. b. est a. oē. c. est. b. ergo oē. c. est. a. circulariter ḡ arguit sic oē. c. est. a. oē. b. est. c. ergo oē. b. est. a. z h̄ est. ut si oporteat. sc̄do manifestat q̄ ex p̄one z p̄uersa maioris fillatur mī. sic oē. a. est. b. que est p̄uersa maioris oē. c. est. a. que fuit cōc̄to. ergo oē. c. est. b. z h̄ est. z si qm̄. 3° addit ad maiorem declarationē q̄ impossibile est aliter fieri oñsiones circularēz. si enim acciperet terminus ex tres terminos p̄ncipalis filli ut cū p̄one sumeret alia p̄missarū nō esset oñsio circularis z ita terminaret dem̄stratio in eodē a quo exiit. Si autē accipit vna p̄missarū cū sua cōuersa non cum p̄one sed cū reliqua p̄missarū tunc accideret eadez p̄clo que in p̄ncipali fillo fuit. neq̄ ergo sine p̄one fit oñsio neq̄ per aliā simplr̄ a p̄eritib̄z ideo necesse est accipere p̄onē cū altera p̄missarū alterata in suā p̄uersā z h̄ dictū est in descriptione z h̄ est. alter vō nō est.

In his ergo que nō cōuertuntur ex indēstrata altera p̄positioe fit sillogismus: non enī est demonstrare per hos terminos: qm̄ medio iest tertiū aut p̄mo mediū.

Cōsequēter determinat de fillo circulari z diuidit i. d. in p̄o oñdit in q̄b̄ terminis fiat. in sc̄da cuz dicit. In hīs vō que p̄uertunt. Joñdit quō fiat. z p̄ma ps ad mām et p̄tinet sc̄da ad formā. in p̄ma oñdit q̄ fillis circularis fit tantūmō in terminis p̄uertibilib̄z: sic in fillo circulari debet oñdi quelibet p̄pō per p̄clonē s̄ hoc nō p̄uenit si sumātur termini nō p̄uertibiles. q̄re in fillo circulari opz terminos eē p̄uertibiles. Hui^o rōnis ponit mediū z explanat: ponit z hoc est. in hīs ergo que nō. Explanat dicens q̄ si termini accipiunt nō cōuertibiles altera p̄pōm ul' ei^o cōuersa manebit idēmfata z ita nō quelibet p̄pō oñdet z hec est. nō enī est. z per hoc q̄ dicit tertiū eē in medio pōt intelligi minor p̄pō quare tertiū est in medio sic s̄bm in p̄to uel iferius in sup̄iori. uel pōt intelligi cōuersa minoris in qua significat terminus eē in medio sicut p̄dicatū in s̄bto eodē mō intelligi pōt de hoc q̄ dicit mediū eē in p̄mo maior p̄pō.

In his vō que cōuertuntur est oīa mōstrare per se inuicē: ut si. a. z. b. z. c. cōuertuntur sibi inuicē: ostēdat enim. a. c. per mediū b. z rursus. a. b. per p̄clonē z p. b. c. p̄usas. p̄pōnez. Similiter autē z. b. c. per conclusionem z per. a. b. conclusionē p̄uersam. Oportet autē. b. c. z. b. a. p̄positione demōstrare: nam his indēstratis usi sumus solum. Si ergo sumatur. b. omni. c. inesse z. c. omni. a. fillis erit ei^o qd̄ est. b. ad. d. rursus si sumatur. c. omni. a. z. a. omni. b. necesse est inesse omni. b. In utrisq̄ ergo sillogismis. a. c. p̄positio sumpta est indēstrata: nā alie p̄bate erant. Quare si hanc ostēderimus oēs erunt approbate per se inuicem. Si ergo sumatur. c. omni. b. z. b. oī. a. inesse z utreq̄ p̄pōnes demonstrate sumentur: z. c. necesse est inesse. a. Adānifestuz qm̄ in solis hīs que cōuertuntur

circulo z pro se inuicēz cōtingit fieri demōstrationes. In alijs vō quēadmodū p̄us diximus. Accidit autē z in hīs eodez sumpto qd̄ monstrat uti ad demōstrationē: nā. c. de. b. z. b. de. a. monstrat sumpto. c. de. a. dici. c. aut de. a. per has ostendit p̄positiones: quare conclusionē utimur ad demōstrationem.

Cōter determinat quō fit circularis fillis z diuidit in. d. in p̄ma determinat p̄ncipale itētū. in sc̄da cū dicit. manifestū ergo qm̄. In p̄ma cōcludit quēdā correlaria. p̄ma diuidit in tres p̄m nūm z ordinē triū figurarū. in p̄ma determinat quō fit circularis fillis in p̄o figura z h̄ p̄o in modis ulib̄. sc̄do i p̄ncipalib̄ cū dicit. In p̄ncipalib̄ autē fillis. p̄ma in. d. in p̄ma oñdit quō in mō uli affirmatiuo. in sc̄da quō in mō uli negatiuo cū dicit. In p̄ncipalib̄ autē fillis. p̄ma in. d. in p̄ma docet fillare p̄ncipales p̄onem ex p̄missis p̄ncipalibus z ecōuerso per p̄onem utranq̄ p̄missarū: z q̄ prius hoc plane manifestauit breuiter tangit quomō faciendū sit z patet z hec est. In hīs vō que cōuertuntur. In sc̄da docet sillogizare conuersas omniū earum z p̄cedit sic. p̄mo docet sillogizare cōuersas sic cōuersa ma. sillogizat ex cōuersa p̄clusionis z minore sic. Omne. c. est. b. omne. a. in. c. ergo omne. a. est. b. cōuersa autē minoris sillogizat ex cōuersa p̄onis z ma. sic. omne. a. est. c. omne. b. est. a. ergo omne. b. est. c. cōuersa autē p̄onis sillogizat ex cōuersa utriusq̄ p̄missarū. sic omne. b. est. c. omne. a. est. b. ergo omne. a. est. c. patet igit̄ cum ostēse sint p̄missis p̄ncipales z p̄o earum z oēs earum conuersae. oēs p̄positiones iste ostēse sex sunt z nulla accipit indēstrata z h̄ est. Oportet autē z. c. b. sc̄do cōcludit cor^m. s. q̄ aliter nō fit circularis sillogismus nisi in terminis conuertibilib̄z z causa q̄ in eis fiat est q̄re terminis existētib̄z cōuertibilib̄z ex cōuersis p̄missarū sillogizatur cōuersa p̄onis z econuerso ex cōuersa p̄onis cōuersa p̄missarū z hec est. manifestum ergo qm̄.

In p̄ncipalibus autē sillogismis sic mōstratur ex se inuicēz. Sit. b. quidez omni. c. inesse. a. autē nulli. b. cōclusio qm̄. a. nulli. c. Si ergo rursus oporteat p̄cludere: qm̄. a. nulli. b. qd̄ prius sumptuz erat: erit. a. quidez nulli. c. c. autē omni. b. sit enī ecōuerso p̄positio. Si autē qm̄. b. omni inesse. c. oportet concludere iam non similiter conuertendū. a. b. Nam eadem p̄positio. b. nulli. a. z. a. nulli. b. inesse sed sumendum cui a. nulli inesse huic. b. omni inesse: z sit. a. nulli. c. inesse qd̄ fuit conclusio. Cui autē. a. nulli. b. sumatur omni inesse. Necesse est igitur. b. omni. c. inesse. Quare cū sint tria vnūquodq̄ conclusio est facta z circulo demōstrare: hoc autē conclusionē sumētem z ecōuerso alterā p̄positionē reliquā sillogizare.

Cōsequēter ostēdit quomō fit sillogismus circularis in modo negatiuo uli z p̄cedit sic. p̄mo ponit p̄ncipales sillogismū sic nullum. b. est. a. omne. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. z hoc est. In p̄ncipalibus autē. sc̄do ex cōuersa minoris z p̄one sillogizat maiorē sic nullum. c. est. a. omne. b.

est. c. ergo nullum. b. est. a. z hoc est. L si ergo rursus. J³
 dicit qd sillogizando minorē que affirmatiua est non est
 sumere cōuersam maioris in se qz est negatiua sicut ma-
 ior est affirmatiua nō sequit ex negatiua z ideo oportet
 puertere in affirmatiua sic Cui nulli inest. a. huic omni
 inest. b. ex hac aut z pōne sequit maior sic Cui nulli iest
 a. illi enim oi inest. b. c. nulli inest. a. ergo. c. omni iest. b.
 z hec est. L si aut qm. b. De hijs pcludit qd cū tres sunt
 ppōnes cōnumerando pōnem patet qd oēs ostēse sunt.
 qz ex pōne z puerfa vnus pmissarū ostēdit altera z hec
 est. L quare cum sint tres. J

C In particularibus autē sillogismis vni-
 uersalem quidem propositionem non est
 monstrare: per aliam autem particularem
 est: quoniam autem non demonstrare vni-
 uersalem manifestum: nam vniuersalis
 monstratur per vniuersalem: cōclusio au-
 tem non est vniuersalis: oportet autē ex
 conclusione ostendere z altera propositi-
 one. Amplius omnino non fit sillogism⁹
 conuersa propositione: nam particulares
 sūt utreque pōnes: particularem autē
 est. Ostēditur enim. a. de aliquo. c. per. b.
 si ergo sumatur. b. omni. a. z cōclusio ma-
 net. b. alicui. c. inest. Fit enim prima figu-
 ra z. a. medium. Si ergo sit priuatius sil-
 logismus: vniuersalem quidem proposi-
 tionem non est ostendendus: ppter hoc
 qd dictum est prius: particularem autē est
 si similiter conuertat. a. b. quēadmodum
 in vniuersalibus: ut cui. a. alicui non inest:
 huic. b. alicui inest: nam aliter non fit sillo-
 gismus eo qd negatiua est propositio par-
 ticularis.

C Hic dicit quomodo fit sillogismus circularis in parti-
 cularibus pme figure. z primo in modo affirmatiuo. se-
 cūdo in modo negatiuo. in affirmatiuo pmo ponit duas
 pōnes quarū vna est qd nō sillogizat vltis ppositio. scdo
 qd particularis sillogizat z hec est. L in particularibus autē. J
 scdo ostēdit eas z pmo primā duplici rōne sic qz ad ostē-
 sionē ppōnis pmissē accipiēda est p. s. illa que est parti-
 cularis z ideo ex illa nō sequit vltis: qz oportet accipere
 cōuersam vnus pmissē euz pōne sed illa cōuersa est pti-
 cularis quare si assumere sic ofo nō ēē sillogismus eo
 qd ex particularibus nihil sequit z hec est. L qm aut non
 est. J scdo ostēdit scdam cōclusionē cōcludens minorē
 ex pōne z puerfa ma. sic si sillogizatur qd aliquod. c. sit. a
 per h qd omne. b. est. a. z aliquod. c. est. b. cōuersa maio-
 re z pōne sillogizat mi. sic Omne. a. est. b. aliquod. c. est
 a. ergo aliquod. c. est. b. z hec est. L particularē autē. J Cō-
 sequēter determinat circularē sillogismū circa modū necessa-
 rium particularē z pcedit sic. primo dicit qd nō est sillogiza-
 re ppositionē vltis ppter cām prius dictā primo z h est
 L si aut fit priuatio. J scdo dicit qd particularis sillogizari pōt sillo-
 gizari si cōuertat ma. in affirmatiua eo modo qd dictum
 est in sillogismis vltibus sic. Cui alicui nō inest. a. illi ali-
 cui inest. b. z est sillogizatio. Cui alicui non inest. a. illi ali-
 cui inest. b. c. alicui non inest. b. a. ergo. c. alicui inest. b.
 quomō aut fieri debeat principalis sillogismus patet: z
 hoc est L particularē autē. J Cōdubitarēt forte aliquis h. p.
 mo de circulari sillogismo in cōmuni. z primo videt qd

non sit possibilis apud artem qz impossibile est apud ar-
 tem idē esse prius z posterius seipso. sed si pcludatur alē-
 quid circulariter erit idē prius z posterius seipso z no-
 tius z ignotius quare non possibile apud artem circulo
 ostēdere. probatio mi. Jd qd est ostendens est prius z no-
 tius. z id qd est ostensum est posterius z ignotius. sed in
 sillogismo circulari ponit idē ostendens z ostensum
 respectu sui ipsius quare si. a. erit. b. z. b. erit. a. z sic. a. pri-
 us z notius erit seipso h^o est processus circularis. Et di-
 cendū qd idē esse prius z posterius notius z ignotius
 seipso h^m rōnem eandem impossibile est: idē tñ s^b di-
 uersis rōnibus bñ pōt. z sic ostendens prius est qz ostē-
 sa z ostensa postero: est h^m rōnem hanc z h^o patebit ci-
 to post. Cōter forte dubitabit aliquis utrum sit sillo-
 gismus nec ne. z videtur qd non est cū sillogismus fit de
 cursus ab vli ad particulare in circulari ostēsiōe a part
 ipar qz cum uertant in oia. Et dicēdum ad h qd sicut p-
 positio cōstitui pōt ex cōuertibilibus. z tñ s^b in rō-
 ne pns: pti in rōne superioris uel totius sic sillogismus
 ex oibus cōuertibilibus fieri pōt nihilominus in p^o est
 in rōne particularis: maior aut in rōne vltis. Cō ad rōnes
 dicendū est qd nō est necesse in sillo procedi h^m rem ab
 vli ad particulare: sed h^m rem uel rōnem. Cōterius
 forte dubitaret aliquis que sit utilitas talis sillogismi z
 cuius artis sit instrumentum. videtur enim qd careat uti-
 litate sic bono z fine carebit. nam omnis sillogismus cō-
 petit ad usum sillogizandi uel dialettici uel demonstrato-
 ris. sed circularis ad nullum istorum pertinet neqz so-
 phi^o. quia sillogismus suus deficit in forma aut in mate-
 ria aut in utroqz. circularis autem in sillogismo non est
 deficiens nec in materia ergo ad ipsuz non pertinet. qd
 autem non ad demonstratorem videtur per h qd ostēdit
 in libro posteriorum qd non est circulo demonstrare z sic
 ut videtur ad ipsum non pertinet. Itē in demonstratio-
 ne non petitur principium h^m rem neqz h^m rationem
 sed in circulari sillogismo petitur idē h^m rem: quare
 non pertinet ad demonstratorem. probatio minoris in
 ferius ostēdetur qd petitio principij est h^m rem: quādo
 ma. est eque dubia pōni z terminū alterius propositionis
 conuertunt z dicitur qd h^o est quia ex conclusione z con-
 uersa alterius pmissarum contingit cōcludere reliquā
 sicut econuerso. sed illud contingit in sillogismo circula-
 ri sicut patet perse quare videtur qd in sillogismo circula-
 ri sit peccatū qd est petitio h^m rem z ita nō pertinebit ad
 demonstratorem. Qz autem non pertineret ad dialeti-
 cum videtur quia s^b est petitio principij qd est peccatuz
 in dialettica sic patet qd ad dialetticum non pertinet. Cō ad
 oppositum sic causa immediata z effectus ipsius euz ip-
 sa conuertitur: sed demonstrator concludit effectuz per
 causam immediatam z econuerso per effectum imme-
 diatum causam immediatam sicut ostēdit in postero-
 ribus. ergo cum in tali processu sit ostensio circularis vi-
 detur qd ostensio circularis ad demonstratorem pti-
 net. Adhuc videtur qd pertinet ad dialetticum quia dialeti-
 cus sillogizat diffinitionem per diffinitum z econuerso
 z talis ostensio est circularis quare videtur qd pertineat
 tam ad dialetticum qz ad demonstratorem qd conceden-
 dum est. Sciendum tamen qd primo z precipue ad de-
 monstratorem pertinet z propter hoc hic determinatur
 de sillogismo particulari minus autem proprie pertinet
 ad dialetticum. Cō ad primum dicendum qd h^o in po-
 sterioribus non intendit simpliciter destruere demon-
 strationem circulaarem sed quidam poluerant qd contin-
 git omnia scire z oia ex se inuicem demonstrare z h^o per
 causam z eodem modo demonstradi z h^o remouet h^o
 ibi z non intendit quin fiat circularis demonstratio ita
 qd causa demonstret effectum z econuerso. sed non est
 idem modus demonstradi. vna enim demonstratio est
 propter quid alia est quia. Cō ad secundum dicendum

Liber Secundus

q̄ petitiō principij s̄m ueritatem est sicut infra determi-
natur quando q̄d non est natum ostēdi perse ostendit
perse. Si ergo in sillogismo circulari accipiatur proposi-
tio perse nota z que est perse nata ostēdi que sibi fides
facit sicut uult **Az.** z Boecius in multis locis q̄ ipsa est
propositio immediata z principium de ipsa non fiet pe-
titiō principij. ut si. a. natum sit perse ostēdi z per ipsuz
ostendatur proprius effectus eius. s. b. z deinde per. b.
ostendatur. a. z e conuerso z ostendatur. a. per. a. h̄ nō fa-
cit petitiōem principij cum. a. sit natum perse ostēdi.
Si autē accipiatur propositio mediata z non perse no-
ta nec perse nata ostēdi erit petitiō s̄m ueritatem: ut si
a. nata sit ostēdi per. a. ex ipsa. a. ostenditur. b. z e con-
uerso. sequitur q̄. a. demonstrat. a. z est petitiō eius q̄ est in
principio. Dicendum igitur q̄ petitiō principij s̄m ueri-
tatem est quando petitur propositio non perse nata. pa-
tet ergo q̄ i sillogismo circulari quādoq̄ peti q̄ est in
principio s̄m ueritatem z est quando petitur propositio
eque dubia conclusionis z termini inter se conuertuntur.
h̄ autem non contingit quando petitur propositio perse
nota. patet ergo q̄ in sillogismo circulari quādoq̄ pe-
titur q̄ est in principio s̄m ueritatem sic non pertinet ad
demonstratorem. **C** Ad tertium dicendū q̄ petitiō eius
q̄ dicitur in principio duplex est. s. s̄m ueritatem z s̄m
opinionem. s̄m ueritatem quando perse natum osten-
di ostenditur perse. s̄m opinionem quando petitur ali-
quid dubium uel aliquid q̄ probari deberet s̄m opinio-
nem eius cum quo disputatur q̄uis non sit ita s̄m ueri-
tatem. primus modus peccandi consideratur a demon-
stratore tanq̄ fugiendus. sc̄dm autem a dialetico. unde
q̄uis in argumento petatur principium s̄m ueritate co-
tingit tamen esse dialecticū bonuz. Si ergo per premis-
sas ostendatur conclusio z e conuerso per cōclusionē pre-
missa. dūmodo sub diuersis rationibus premissa sit no-
tio: p̄one z p̄o notio: premissa apud illum tamen p̄o di-
sputatur uel s̄m apud diuersos q̄uis s̄m ueritatem sit
eque dubia utraq̄ ostensio bona est dialetico uel alterū
nō erit dialetice sillogizare diffinitionē per diffinituz z
e conuerso. ergo q̄ in sillogismo circulari peti pōt q̄ est in
p̄ncipio s̄m opinionē z sic nō pertinet ad dialecticū. uel
potest non peti z sic pertinet ad ipsuz non tamen s̄m q̄
pertinet ad ipsuz petitur id q̄ est in principio s̄m uerita-
tem. **C** Ad ultimum patet q̄ quia circularis sillogismus
dialetico competit sed non est sic ex notioribus dialetico
simpliciter sed ex notioribus ei q̄uis s̄m ueritate eque
ignota. ex h̄is apparet q̄ sillogismus circularis utilitatē
habet tam ad usum dialetici q̄ demonstratoris z q̄ di-
uersimode sit petitiō principij apud dialecticuz z apud de-
monstratorem z q̄ sepe sit petitiō s̄m demonstratorem
ubi non sit sc̄dm dialecticū quia dialecticus cōmuniter
z s̄m opinionem considerat: demonstrator s̄m ueritatē
magis inspicit. **C** Adhuc autē dubitaret forte aliquis
que sit differentia sillogismi circularis hic determinati
ad demonstrationem circulare quaz docet **Az.** in se-
cūdo posteriorū in capitulo de causis. Et dicendū q̄ hic
determinatur s̄m q̄ abstrahit a terminis causalib⁹ z nō
causalibus. ut patet ex iam dictis. Ibi v̄o s̄m q̄ sit in ter-
minis causalibus t̄m ut nubes est causa pluuie z pluuia
uaporis iteruz uapor causa pluuie z sic deinceps s̄m cir-
culum. **C** Alterius queritur de his que dicit in littera
de diffinitione circularis sillogismi. uidetur enim esse
ostensio diminuta quia aliqua circularis ostensio sit per
conuersam conclusionis z per alteram propositionē ad
sillogizandum conuersam alterius propositionis. diffini-
tio dicit tantūmodo q̄ accipit t̄m conclusionem z cōuer-
sam alterius propositionis ad sillogizandum reliquam:
nunc autem contingit sic z aliter quare sua diffinitio nō
omni ostensioni circulari conuenit. **C** Queritur etiam
quare magis dicit ipsam fieri ex conuersa alterius p̄mis-

se q̄z per conclusionem z alteram premissam uel per cō-
uersionem utriusq̄. **C** Ad primum dicendum q̄ in pri-
mo modo prime figure sunt due ostensiones circulares.
vna est que per principales premissas ostendit conclusi-
onem z e conuerso per conclusionem premissas z hec p̄-
culdubio sumit conclusionem cum conuersa alterius p̄-
missarum s̄m q̄ significat diffinitio. Alia est que per cō-
uersas premissarum principalium concludit conuersas
principales conclusionis: z e conuerso per eius conuer-
sam conuersas premissarum principalium. In hac autē cir-
culatiōe secūda ē tanq̄ p̄ncipiū s̄m q̄ cludit p̄sas p̄lo-
nis p̄ncipalis ex p̄sis p̄missaz p̄ncipaliū: z h̄o con-
clusio cum conuersa vnius premissarum eius accipitur in
sillogismo reflexo circulariter. est enim h̄uc sillogismo
conclusio conuersa p̄ncipalis conclusionis z premissa
conuersa p̄ncipalis premissa z conuersa premissa eius
est p̄ncipalis premissa. **D**atet ergo q̄ sicut in prima cir-
culatione sillogizatur vna propositio ex cōclusionē z cō-
uersa alterius propositionis sic z in circulatione secūda.
z sic respiciendo ad vnāquāq̄ circulem ostensiones
s̄m se conuenit cuilibet diffinitio predicta. z q̄ dicit in
diffinitione q̄ ex conclusione z conuersa vnius premissa
se sillogizare reliquam non solum referenduz est ad p̄-
ncipalem sillogizandum sed vniuersaliter ad omnē in quo
sit circulatio. **C** Ad secundum dicendum q̄ conclusio
cum vna premissarum uel conuersa utriusq̄ facit dispo-
sitionem secunde figure aut tertie sicut patet intuitu. s̄
tertia non concludit vniuersalem: secūda v̄o non con-
cludit vniuersalem affirmatiuaz z ideo necesse est in sil-
logismo circulari ad ostendendaz vniuersalem affirma-
tiuaz precipue accipere premissas in dispositione prime
figure. sic autem se habent conclusio z conuersa vnius p̄-
missarum z ideo magis dicit circulem ostensiones fie-
ri ex conclusione z conuersa vnius premissarum uel ex
utraq̄ conuersa. Ex iam dictis patet solutio eius q̄ solet
queri: scilicet cur talis sillogismus sit circularis an vnus
quisq̄ sillogismorum factorum sit circularis: an scilicet
omnes sillogismi insimul sint vnus circulus siue faciunt
vnum circulem sillogizandum. uidetur q̄ neq̄ sic neq̄
sic quia non sit exitus ab aliquo eodem in ratione. Et di-
cendum q̄ h̄ uerum est q̄ sex sillogismi iuxta primum
modum duos faciunt circulos s̄m q̄ prius ostensuz est.
C Consequenter queritur de sillogismo circulari nega-
tiu. z primo queritur quare non cōtingit fieri sex com-
binatiōes sicut iuxta sillogizandum affirmatiuum. sillogi-
cat eni p̄missas z cōclonē sed cōuersas eorum nō sillogi-
cat. Et dicendum quia non sit ibi nisi vna circulatio cur
tamen iuxta primum modum fierent due: ex conuersis
enim premissarum non ostenditur conuersa conclusio-
nis: nec ex conuersa conclusionis z minore ostenditur
cōuersa maioris eo q̄ utrobq̄ accipitur minore negati-
ua in prima figura: nec ex conuersa conclusionis z ma-
sillogizatur conuersa minoris quia utraq̄ negatiua est
ex quibus non sillogizatur. **C** Sed queret aliquis qua-
re non transponit illas negatiuas in affirmatiuis z sic
doceat sillogizare conuersas sicut non facit ad sillogiza-
dum principale conclusionem. Dicendum q̄ trāspōsi-
tio talis in illis conuersis frustra esset z non ad proposi-
tum: quod patet sic sit sillogismus p̄ncipalis. Nullum
b. est. a. omne. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. si debeat ostē-
di conuersa conclusionis. s. nullum. a. est. c. per conuer-
sas premissaruz accipiatur conuersa mi. s. omne. b. est. c.
z deinde conuersa minoris transponatur in affirmatiuā
sic cui nulli inest. a. omni illi inest. b. z patet q̄ h̄ nihil ad
propositum. ex h̄is omne. b. est. c. cui nulli inest. a. illi oi-
i est. b. q̄ nunq̄ sillogizatur q̄. c. nulli. a. isit. similiter au-
tem est z in alijs conuersis concludendis quidam tamē
non prospicientes ueritatem interiorem concedunt q̄
conuerse predictae sillogizari possint per transpositiones

negatiue in affirmatiuam sed hoc nihil est. **C** Alterius forte dubitaret aliquis de conuersione quam facit negatiue in affirmatiuam videtur enim nulla talis esse nisi in contingenti materia. Item si esset conuersione inter conuersiones in primo deberet poni non autem posita fuit ibi ergo non est conuersione. Adhuc conuersa qua accipit videtur esse falsa quare videtur peccare in conuersione. si enim dicam nullus homo est asinus et conuertam sic. Cui nulli inest asinus: illi omni inest homo hec est falsa: quia ligno nulli inest asinus nec tamen omni ligno inest homo. **C** Ad primum dicendum quod non est proprie conuersione qua facit sed est translatio conuertendo maiorem affirmatiuam. unde primo conuersa est maior: et deinde transfumenda est h. nullum. a. est. b. conuertitur in hanc cui nulli inest. a. illi omni inest. b. et quia conuersione non est sed magis quedam hypo^{ca} translatio propo^m ideo non numeratur in primo inter conuersiones. **C** Ad secundum dicendum quod sicut in affirmatiua propositione termini conuertibiles sunt in negatiua debent termini in quantum possunt accedere ad conuertibilem s^m quod sunt contradicentes in genere et immediate ita quod necesse sit alterum inesse necessario: ut cum dicitur nullum inaequale est e^qle. sed si debeat talis intelligi de conuertibilitate. circa maiorem patet quod affirmatiua in qua transmutatur uera sit cui nulli inest inaequale illi omni inest equale. uel potest dici melius non coartando minorem ad terminos scilicet quod per hoc quod dicitur cui intelligendum particulare aliquod a quo uniuersaliter remouetur. a. et cui inest. b. cum illud oportet necessario esse. c. quia sicut dictum est in principio capituli fere non debet in circulari ostensione sumi terminus nouus extra preceptas. sic enim non erit circularis ostensio quare per hoc ipsum per virtutem ostensionis circularis oportet intelligere. c. et sic est propositio uera: scilicet alicui sicut. c. cui nulli inest. a. omni inest. b. **C** Consequenter forte dubitabitur de fillogismo que facit: scilicet cui nulli inest. a. illi omni inest. b. c. nulli inest. a. ergo. c. omni inest. b. videtur enim quod non fit fillogism^o tum quia maior est particularis cum hoc ipsum cui supponat pro. c. tum quia minor est negatiua et in utroque illorum peccatur contra fillogismum prime figure. **C** Etiam queritur in quo modo fiat et non est assignare ut videtur sed aliquis dicit quod fillogismus fit in tertia figura propter quosdam quod dicitur **A**z. in fine huius capituli sed hoc nihil est. si enim esset contingeret conclusionem conuertere sicut maiorem quia contradicit hic **A**z. dicens quod fillogizatur ex conclusione et una premissarum ad h in tertia figura non fillogizatur uniuersalis sed per illum fillogismum fillogizatur uniuersalis. Et dicendum quod fillogismus ille fit in prima figura non tamen in aliquo modo quia non insunt per virtutem quod est dici de omni et de nullo: sed per virtutem maioris propositionis in qua implicatur talis causa ut vno remoto ab alio eidem inest reliquum. et habet illa maior quasi virtutem conditionalis. unde totus fillogismus hypo^{ca} est inferens a positione antecedentis. **D**atet igitur solutio ad omnia obiecta fit enim fillogismus per primam figuram sed non per aliquem modum eius quia fillogismus hypo^{ca} non est nec procedit per dici de omni aut de nullo. maior etiam non est particularis respectu conclusionis sed magis inaeque ei eo quod ipsum cui pro. c. supponit quod quid. c. in conclusione subicit nec est etiam inconueniens inferre per fillogismum hypo^{ca} a pone antecedentis ex minori negatiua: quia negatio non cadit super totum medium. immo quasi et^o ps est nec etiam est inconueniens sic inferre affirmatiuam ex negatiua. **C** Tertius forte queritur de particularibus et primo queritur quare in quarto modo non fillogizatur maior nec conuersa maioris nec conuersa minoris aut conclusionis. nam nullum istorum ostendere docet. Et dicendum quod maior non fillogizatur propter causam

quam ponit in littera. propter enim similem causam non fillogizatur sua conuersa quia ex conclusione que est particularis conuersa minoris que particularis est nihil fillogizatur conuersa etiam minoris aut conclusionis non fillogizatur eo quod accipitur maior particularis in prima figura. s. aut conuersa mi. aut conclusionis quarum utraq^q particularis est. fillogismus autem est quomodo circa modum particularem negatiuum. Ex his ergo patet quod non est completa circulatio in his modis sicut in uniuersalibus nec etiam in modo negatiuo uniuersali adeo completa sicut in affirmatiuo modo. In modo enim affirmatiuo duo sunt circuli. in negatiuo vero vnus est circulus t^m in particularibus a minore circulus. **C** Consequenter dubitabit aliquis de modo particulari negatiuo. videtur enim non facere fillogismum quia ex particularibus fillogizatur sic cui alicui non inest. a. illi alicui inest. b. c. alicui non inest. b. c. alicui non inest. a. ergo. c. alicui inest. b. adhuc conuersa maiore quam sumit videtur falsa quia si dicam sic nullus homo est asinus et deinde conuertatur sic cui alicui non inest asinus illi alicui inest homo erit propositio falsa quia ligno alicui non inest asinus nec tamen ligno alicui inest homo. **D**icendum quod fillogismus cath^{co} est qui procedit per virtutem eius quod est dici de omni et de nullo. sed in dicto fillogismo maior propositio hypo^{ca} est virtualiter. unde in maiori impli^a est tota virtus inferendi et insunt aperte antecedentis et sic patet primum. **C** Si autem queratur quare aliter hic transumpta est ma. in affirmatiuam quod in fillogismis uniuersalibus quod ibi transumpta est in terminis sumptis uniuersaliter. hic autem in terminis sumptos particulariter. **D**icendum quod fillogismus talis hypo^{ca} est inferens s^m dispositionem preassignatam in maiori. unde quia in uniuersalibus inferenda uniuersalis conclusio et in particularibus particularis debet in uniuersalibus transponi uniuersaliter. in particularibus debet sumi in terminis non uniuersaliter. **C** Ad tertium dicendum quod in affirmatiua transposita est conuersa ma. h ipsum cui supponit pro. c. quia ex necessitate fillogismi circularis est quod nullus terminus extra sumitur. si enim sumeretur non esset circularis ostensio sicut dicitur in littera et ita illa propositio est intelligenda sub hoc sensu cui alicui sicut. c. non inest. a. illi alicui inest. b. sed. c. alicui non inest. a. g. c. alicui inest. b. **C** Querit ultimo quomodo iste fillogismus qui fit iuxta s^m modum: et ille qui fit iuxta quatuor modum possit reduci in fillogismum simplicem et categoricum. Et dicit quod ille modus qui fit iuxta modum reducitur sic. Omne. c. non ens. a. est. b. omne. c. est. c. non ens. a. ergo omne. c. est. b. qui fit iuxta ultimum modum sic. Omne. c. non ens. a. est. b. quoddam. c. non ens. a. est. c. ergo quoddam. c. est. b. quia cum conclusio affirmatiua sit oportet tam conuersam maioris quod conclusionem transponere in affirmatiuam quia utraq^q est affirmatiua et oportet maiorem simul esse uniuersalem propter formam prime figure.

A secunda autem figura affirmatiua quidem non est ostendere hoc modo: priuatiuam autem est: ergo predicatiua quidem non ostendit: eo quod non utraq^q ppones sint affirmatiue: nam conclusio priuatiua est: predicatiua autem ex utrisque ostendatur affirmatiuis: priuatiua vero sic ostenditur. Insit enim. a. omni. b. nulli aut. c. conclusio: quoniam. b. nulli. c. Si ergo sumatur. b. omni. a. inesse: et nulli. c. necesse est. a. nulli. c. inesse: fit enim secunda figura et medium. b. si autem. a. b. priuatiua sit: altera vero pre-

dicare prima erit figura: nam. c. quidem
omni. a. b. autem nulli. c. quare. b. nulli. a.
ergo neq. a. b. ergo per conclusionem z
vna. ppositione no fit sillogismus: assum
pta aut altera erit.

Chic docet quomodo fit circularis sillogismus in secunda figura. z p^o
ponit duas pones hic onfas. s. q. affirmatiua pp^o no sil
logizat in scda figura circulariter z q. negatiua fillari pot
z hec est. In scda aut. scdo eas ondit z pmo primaz di
cens q. in onfione circulari debet accipi p^o pro premissa
sed p^o h similr negatiua: sed affirmatiua pp^o sillogizari
no pot nisi ex duab^o affirmatiuis z ideo no pot hic circu
lo ondi affirmatiua pp^o z h est. In p^o predicatiua zc. scdo
ondit secundam z h pmo in vlibus fillis. scdo in pticula
ribus cu dicit. si aut no vles. In vlibus pmo docet sil
logizare pp^o nem negatiua in scdo scde ex pone z con
uerfa maioris ut si fit fillis pncipalis omne. b. est. a. nullu
c. est. a. ergo nullu. c. est. b. minor: assumpta pone cuz co
uerfa maioris sic. o. e. a. est. b. nullu. c. est. b. ergo nullu. c.
est. a. z fit fillis in eodem mo z h est. In priuatiua sic osten
dit. scdo docet fillare negatiua primi modi ut si fit fillis
pncipalis nullu. b. est. a. omne. c. est. a. ergo nullu. c. est
b. ex couerfa minoris z pone fillatur per pma figuram co
uerfa maioris sic nullu. c. est. b. omne. a. est. c. ergo nul
lum. a. est. b. ex hac sequitur ma. per conuersionem: sed
non contingit sillogismus ad maiorem: z ideo conclu
dit q. non fit hic circulus tm ex conclusione z couerfa mi
noris sed ex hys conuerfa maio. z hec est. Si autem
a. b.]

CSi autem non vniuersalis fit sillogismus
que in toto quide est propositio no osten
ditur propter eandem causam qua prius di
ximus. Que aut in parte ostenditur: qua
do vniuersalis est predicatiua. insit enim
a. omni. b. c. aut non omni: co. c. b. c. si er
go sumatur. b. omni. a. c. aut non omni. a.
alicui. c. no inesse: mediu. b. Si aut est vni
uersalis z priuatiua non ostenditur. a. c. p
positio puerfa. a. b. accidit enim aut utraf
q. aut altera ppositione fieri negatiua.
Quare non erit sillogismus sed similiter
ostendetur que admodu in vniuersalib^o:
si sumatur cui. b. alicui non inest hec ali
cui. a. inesse.

Conter docet quomodo fit in fillis pticularib^o z p^o in 4° mo
dices q. vlis no fillat circulo sicut nec vlis in pticularib^o
pme figure sed pticularis fillatur ut fit pncipalis fillis. o. e.
b. est. a. aliqd. c. non est. a. ergo aliqd. c. no est. b. ex pone
tm puerfa maioris fillat mio: in eodem mo sic. O. e. a. est. b.
aliqd. c. non est. b. ergo aliqd. c. no est. a. z h est. si aut
no vlis. scdo docet quomodo ondit in 3° mo dices q. non sil
logizat minor: circulariter ex puerfa maioris z pone. ibi
enim accipit aut utraq. pp^o aut altera negatiua tam p^o
q. puerfa maioris negatiua est cum tm minor: que conclu
deda est fit affirmatiua z addit q. ptingit minorem filla
re sicut determinatu est in pma figura si transponat ma.
in affirmatiua sicut cui alicui no inest. b. illi alicui no in
est. a. c. alicui no inest. b. ergo. c. alicui inest. a. z h est. si
aut e vlis. In Dubitaret forte aliq. h de h q. pmo dicit
hic affirmatiua pp^o nez no posse fillari circulo. z in fine
partis docet fillare affirmatiua tertij modi. sic eni vide
tur dicere repugnata. adhuc p^o causa qua assignat falsa

esse. dicit eni Al. q. no fillatur hic affirmatiua q. p^o ne
gatiua est quare opz accipe pmissam ad sillogizandu af
firmatiua h no fillatur nisi ex utraq. affirmatiua. sed co
tra eadem rone no fillatur affirmatiua in modis nega
tiuis pme figure qd est manifeste falsuz. Adhuc videt fal
sum ee q. dicit q. in pmo mo fillatur vlis affirmatiua ex
maiori negatiua transposita in affirmatiua z pone. Cui
nulli inest. b. illi oi inest. a. c. nulli inest. b. ergo. c. oi inest
a. fillr in scdo mo fillatur affirmatiua ex couerfa pone z
miore trasposita sic Cui nulli inest. c. illi oi inest. a. b. nul
li inest. c. ergo. b. nulli inest. c. a. z ita videt q. fillat affir
mativa sicut negatiua hm circulu. Et dicendum ad p
mum q. no dicit repugnata q. no fit circularis ostensio
nisi ubi accipit p^o puerfa vnius pmissaru sicut patet per
diffinitione eius data prius. sic aut no fillatur affirmatiua
hm circulu z h dicit in pncipio huius ptis. si enim assu
meret puerfa pmissa negatiue trasposita in affirmatiua
cum pone ad fillanduz pp^o nem affirmatiua illa esset pe
nitus imptines ad hoc facienduz sicut patet p considerati. In
tertio aut modo fillatur affirmatiua no ex pone z couer
fa maioris transposita in affirmatiuas sed ex ipsa maio
ris fit transposita. sed sic fillare no est circulo ostendere
sicut patet per diffinitione circularis onfionis. Per hoc
etiam patet q. ad vltimuz q. h fillatur affirmatiua sillo
rum vltim no tm per circulu eo q. non sumit ibi p^o cu
couerfa vnius pmissaru ad fillanduz eam q. sic sumere
tur illa puerfa transposita in affirmatiua z no esset ad p
positum sumat ppositio transposita cum pone uel puer
fa pone. Ad tertium di q. aliud est de negatiuis pri
me figure z de negatiuis scde. In pma eni figura ex co
clusionem z puerfa pmissa fillent reliqua pmissa sed in se
cunda non sunt ad ppositum p^o z couerfa negatiue z hoc
respicit Al. quando dicit q. ex pone negatiua non sillo
gizatur affirmatiua. hec igitur causa quia hic non sillogi
zatur affirmatiua est quia non fit circularis ostensio nisi
cum conclusione z altera ppositione conuerfa: sed ex
conclusionem z conuerfa alterius non fit hic sillogismus
ad ppositu. similis solutio est z oppositio circa causam
illam quam assignat in tertio modo quare non sillogiza
tur pticularis affirmatiua. Consequenter forte quere
quare negatiua ppositio secundij modi sillogizatur cir
culariter per figuram eandem z no sic negatiua primi mo
di sed per figuram primam. Et scienduz q. h est quia ex
conclusionem z conuerfa maioris secunde figure similr de
sponitur secunda sicut patet ituenti. ex conuerfa autem
secunde similiter figura prima disponitur: quia igitur in
secundo modo ostenditur negatiua ppositio ex conclu
sione z conuerfa maio. ubi fit ita circulus per secundam
figuram: z quia in primo modo ostenditur negatiua ex
conclusionem z conuerfa minoris ideo fit ibi circulatio p
primam figuram. De tertio autem modo opponi posset
de transpositione negatiue in affirmatiuam sicut oppo
nitur de quarto prime z eodem modo soluitur z pertra
seundum est.

In tertia autem figura. Quando
utraq. quidem propositiones vni
uersaliter sumuntur non contigit
ostendere per ad inuicem: nam vniuersa
lis quide ostenditur per vniuersalia: que
autem in hac conclusio est semper est par
ticularis. Quare manifestum quonia om
nino non contingit ostendere per hanc fi
guram vniuersalem ppositione. Si autem
hec qd vniuersalis fit: illa autem particula
ris: quicquid quidem erit quando aut non erit:

quā utreque affirmatiue sumunt: et ule sit ad
 minorē extremitatē erit: quā aut ad alteras
 nō erit. Infit enim. a. oī. c. b. aut alicui con-
 clusio aut. a. b. Si ergo sumat. c. oī. a. in eē
 b. aut alicui. a. c. qdem ostēsa est alicui. b. in
 eē. b. aut alicui. c. nō est ostēsa quāuis si ne-
 cesse est. si. c. alicui. b. et. b. alicui. c. in eē: sed
 nō idē est hoc huic: et illud illi in eē: sed assu-
 mēdū si hoc alicui illi: et alterū alicui huic:
 hoc aut sumpto nō iā fit ex pōne: et alte-
 ra pōne filis. Si aut. b. oī. c. a. autē alicui
 c. erit ostēdere. a. c. quā sumit. c. qdez omni
 b. inesse. a. a. aut. b. nā si. c. oī. b. a. aut alicui
 b. necesse est. a. alicui. c. in eē: medium. b.

**Hic docet quomō fit circularis fillis in tertia figura. et p-
 mo ostēdit qd in uilibus fillis huius figure nō ostēdit ali-
 qua pōm circulariter eo qd pōnes ules nō sunt et vni-
 uersalis nō cōcludit nisi ex uilibus. 2° aut que assumen-
 da est pro pmissa est particularis et h est. In tertia autē fi-
 gura. 1° ostēdit quō fit in particularib⁹ sic pcedēs. 2° di-
 cit qd altera pō est uilis et altera particularis. qnqz enim
 ostēdit h m circulū pō particularis qnqz nō. qn enim m.
 est uilis ostēdit. qn aut ma. est uilis nō ostēdit et hoc dicit
 qd nō fit ibi circulus completus in se ad ostēdēdum par-
 ticularē pōnem nisi aliquo mō trāsumpto sicut patebit
 statim et hec est. Si aut h quidē rē. 3° hōc mani-
 festat et pmo ostēdit qd nō fit cōpletus circulus ad osten-
 dēdū particularē pōnem iuxta quartū modū. fit enim
 pncipalis fillis. Omne. c. est. a. aliqd. c. est. b. ergo aliqd
 b. est. a. ex pōne et cōuersa ma. fillat per pnam figuram
 cōuersa m. sed nō minor sic. Omne. a. est. c. aliqd. b. est
 a. ergo aliqd. b. est. c. ex hac aut per cōuersionez minoris
 sequitur aliqd. c. est. b. sed fillis sic factus nō attingit ad hoc
 et ideo nō est cōpletus circulus per fillim et h est. Infit
 enim. a. omni. 1° hōc manifestat qd circulo ostēdi pōt p-
 positio particularis in tertio mō ubi minor est particularis
 aliqd. c. est. a. omne. c. est. b. ergo. b. est. a. ex cōuersa mi-
 noris et pōne fillat ma. in quarto mō sic. Aliqd. b. est. a.
 oī. b. est. c. ergo aliqd. c. est. a. et h est. Si aut a. b. oī. c.**

**Et cū fuit hec qdē p̄dicatiua illa et p̄ua-
 tiua: uilis aut p̄dicatiua ostēdet altera. In-
 fit enī. b. omni. c. a. aut alicui nō infit: p̄clu-
 sio quā. a. alicui. b. nō inest. Si ergo sumat
 c. oī. b. in eē ierat aut et. a. nō omni. b. neces-
 se est. a. alicui. c. nō iēē mediū. b. Cū autē p̄-
 uatiua fit uilis non ostēdit altera nisi sint in
 p̄oribus. Si sumat cui hoc alicui nō inest:
 alterū alicui inest: ut si. a. qdē nulli. c. b. aut
 alicui p̄clusio quoniam. a. alicui. b. nō iest.
 Si ḡ sumat cui alicui. a. non inest. c. alicui
 inesse necesse est. c. alicui. b. inesse alicui au-
 tem non est conuertētem vniuersalem p̄-
 positionem ostēdere alteram: nullo enim
 modo erit sillogismus.**

**Conter ostēdit quomō circulo ostēdit particularis in mo-
 dis negatiuis et pmo in qnto mō fit sic pncipalis fillis ali-
 qd. c. nō est. a. omne. c. est. b. ergo aliqd. b. nō ē. a. ex pō-
 ne et cōuersa m. sillogizat ma. in eodem. sic aliqd. b. nō**

est. a. omne. b. est. c. ergo aliqd. c. nō est. a. et h est. et cū
 fiunt hec quidem. 1° dicit qd in eodē modo particula-
 ris sillogizari non pōt nisi p̄us fiat trāspō negatiue in af-
 firmatiua. sic enim fit fillis pncipalis. Nullus. c. est. a. ali-
 qd. c. est. b. ergo aliqd. b. non est. a. ex conuersa maioris
 trāspōsita in affirmatiua et pōne sillogizat p̄uersa minor-
 ris sed non attingit fillis ad minorem sic. Cui alicui nō in-
 est. a. illi alicui inest. c. sed. b. alicui nō inest. a. ergo. b. ali-
 cui non inest. c. Ex qua sequit per cōuersionez aliqd. b.
 c. esse. b. qd erat minor et ita nō est fillis cōpletus circular-
 ris et h est. Cum autē p̄uatiua uilis. **¶** Dubitabit hic
 forte de eo qd dicit in uilibus modis non posse ostēdi
 circulariter. hoc enim uidet falsum tum qd ex p̄uertib⁹
 libus cōtingit fillare pōnem ulem in tertia figura. tum qd
 ppter p̄uertibilitatem terminoz pōt 2° que est particu-
 laris trāspōni in ulem ex qua et p̄uersa cum altera p̄mis-
 sarum sequitur reliqua p̄missarū et dicit qd particularis nō
 pōt nec debet p̄uerti in ulem: cuius oppositum uidet ea-
 dem rōne qua cōuertit uilis affirmatiua in terminis sim-
 pliciter ppter terminoz cōuertibilitatem pōt particularis
 p̄uerti in ulem. Dcēdū adhuc qd h termini uilis p̄pōnis
 p̄uerti biles sint nō tñ pticulares et ideo poterit uti tali trā-
 pōne pticularis in ulem. Nōt dicit forte melius qd fillis
 circularis formam filli nō seruat. vñ cum de forma filli sit
 qd uilis non p̄cludit nisi ex uilibus. et de forma filli tertia
 figura sit qd possit in pōnem pticularē nō debet fillis cir-
 cularis alteram p̄cludere ulem ex altera pticulari nec in
 tertia figura ulem. nihil enim supponi debet in fillo cir-
 culari oppositū forme sillogizice: supponi tñ pōt aliquid
 qd est extra formā filli. et talis est p̄uersio simplex uilis af-
 firmatiue et ita quāuis termini cōuertant non tñ debet cō-
 cludere ulez in tertia figura. Sed tūc dicit qd pōt suppo-
 nere p̄uersionē pticularis in affirmatiua sicut supponit
 p̄uersionē simplr. Dcēdū qd ad hoc qd fiat suppo alicui⁹
 p̄uersionis opz qd tñ dicat per p̄mā qz per tertiā. ut am-
 plius. h aut in omni p̄uersione seruādū ut tñ ponat per
 p̄uertibilitatē qz per p̄uersam. uel amplius sic aut est in
 uili affirmatiua p̄uersa simplr tātū enim pōt p̄uertes quā-
 tū pōt cōuersa. sed sic non eēt si trāspōnent pticularis in
 ulem. plus enim ponit per ulem qz per pticularē et ideo
 quāuis utraqz istarū trāspōnat extra formā filli sic tñ alte-
 rā licet supponere. s. trāspōnez uilis in ulem affirmatiua
 per cōuersionē. alterā aut nō licet supponere. s. trāspōnē
 pticularis in ulem. Sed opponit qd rōne hac nō debe-
 at ab hōc. supponere illā trāspōnez que est negatiue in
 affirmatiua qd plus ponit per tertiā qz per p̄mā. Et dicē-
 dum qd nō plus ponit per scdam qz per p̄mā. h enim ue-
 re de se simplr p̄statiā terminoz nō regradit. put est in
 fillo circulari regradit quādā p̄statiā terminoz. coicat enī
 cū affirmatiua p̄pōne cuius termini hnt p̄statiā in alte-
 ro termino. vñ idē debet per istū. Nullū. a. est. b. et p̄ istā
 Cui nulli iest. a. oī. b. h m qd in circulo accipit. Alio autē
 mō dicit per vnā et per aliā. De alijs autē posset opponi
 sed satis patet per ea que dicta sunt circa p̄mā figuraz et
 per ea que dicta sunt in expōne textus.

**Manifestum igitur quoniam in p̄ma
 quidem figura per se inuicem ostē-
 sio et per tertiam et per primam fit
 figuram. nam cum predicatiua quidez est
 conclusio per primam: cum autem p̄ua-
 tiua per tertiam: sumit enim cum hoc nul-
 li alteruz omni inesse. In media autem fi-
 gura cum vniuersalis est sillogismus: et p̄
 ipsam figuram et per primam: cum autēz
 particularis et per ipsam et postremaz. In**

tertia $\forall$ o per ipsam omnes. Manifestum
 et quoniam et in tertia et in media qui non
 per ipsos ostenduntur sillogismi: aut non
 sunt $\forall$ m eam que circuli est ostensionem:
 aut imperfecti.

Postquam determinauit quomodo fit ostensio circularis
 per omnes figuras. hic concludit quedam correlaria ex
 determinatis manifesta et diuiditur in duas. In prima
 concludit quoddam sigillatim figuras respiciendo. In secundo
 cum dicit. **L** manifestum et quoniam. **I** concludit quod
 dam pertinens simul ad secundam et tertiam figuram. in
 prima sic procedit. primo concludit quoddam pertinens
 ad figuram primam dicens. $\forall$ o circularis in prima fi
 gura aut fit per primam figuram aut per tertiam. In mo
 dis autem affirmatiuis fit per primam figuram. In
 modis negatiuis ad concludendum propositionem ne
 gatiuam fit per primam. ad concludendum autem affir
 matiuam propositionem in modis negatiuis fit circular
 ris sillogismus per tertiam figuram: et hoc est. **L** Manifeste
 stum est igitur. **I** secundo concludit quod pertinens ad se
 cundam figuram dicens quod in modis vniuersalibus se
 cunde figure: aliquando fit per primam: aliquando per
 secundam: aliquando per tertiam quod sic intelligendum
 est. per primam figuram fit ostensio ad concludendum p
 positionem negatiuam in primo modo. per secundam ad
 concludendum negatiuam propositionem iuxta secun
 dum modum. per tertiam ad concludendum affirmati
 uam propositionem iuxta utrumque modum. In modis au
 tem secunde figure particularibus fit per secundam aut
 per tertiam figuram. per secundam ad concludendum par
 ticularem propositionem quarti modi. per tertiam ad co
 cludendum particularem propositionem tertij modi: et
 hoc est. **L** In media autem figura. **I** Consequenter autem
 concludit quoddam pertinens ad tertiam figuram. scilicet quod qua
 do fit circulatio in secunda et in tertia figura et non per fi
 guram eandem aut non erit tunc ostensio circularis: aut
 si sic illa erit imperfecta illa circulatio et hoc est. **L** Manifeste
 stus est. **I** Dubitabit de hoc quod dicit sillogismum circu
 larem in secunda primo ad concludendum vniuersalem
 propositionem esse per tertiam figuram. hoc enim vide
 tur falsum eo quod ibi concludit vniuersalis que non po
 test concludi in tertia figura. Dicendum quod non ostendit
 hoc. cum conclusio illa concludit et in tertia figura sed quod
 ostensio eius rationis fit per virtutem tertie ostendit enim
 quasi $\forall$ po per virtutem dispositionis implicite in ma
 iori propositione in qua quidem fit dispositio tertie figu
 re: quod cum dicitur Cui nulli inest. a. illi omni inest. b. signifi
 cat in hac propositione dispositio tertie figure et virtute il
 lius dispositionis fit ostensio quasi a positione antecede
 tis et hoc est quod hic subiungit in littera pro causa dicti sumit hoc
 cui nulli alterum omni inesse. **I** Similis autem est op
 positio de omnibus prehabitis dispositionibus ubi fit tra
 nslatio negatiue in affirmatiua. **C** Sed dubitat de eo quod
 ibi dicit omnes circulationes factas in tertia figura fieri per
 eandem figuram. hoc enim apparet factum per quartum
 modum ubi concludit propositio circulariter per primam
 figuram. Et dicendum quod ille sillogismus simpliciter cir
 cularis non est sed incomplete concludit enim conuer
 sam propositionis quam concludere debet. Intentio au
 tem hoc est quod ostensiones circulares complete etiam fi
 unt in tertia per eandem figuram: talem ostensionem vo
 cat circulem. **C** Deinde forte dubitabit que sunt ostē
 siones in secunda et in tertia figura non concludentes in
 figura propria que circulares non sunt: et que sunt ille que
 circulares sunt sed incomplete. Et dicendum quod ille que
 non sunt $\forall$ m dispositionem ostensiuam circularis ex rati
 one et conuersa vnius premissarum non sunt circulares.

quod non contingit eis disto circularis. hoc enim sunt om
 nes ostensiones secunde figure concludentes propositio
 nes affirmatiuas ut breuiter patet ex predictis et sunt om
 nes per tertiam figuram $\forall$ m quod nuper dictum est. ille au
 tem ostensiones que ex ratione et conuersa vnius premiss
 arum possunt solum in conuersam propositionis ostendere
 et non in ipsam propositionem ostendendam nisi per con
 uersionem circulares sunt aliquo modo sed incomplete
 quod non de se attingunt in redeundo ad idem a quo fie
 bat exitus. hoc autem ostensiones facte in quarto modo
 et sexto tertie et in primo secunde ad concludendum nega
 tiuam et sic patet intentio per ultimum conclusum.

Qnuertere autem est transponen
 tem conclusionem facere sillogis
 mum: quoniam uel primū medio
 non inerit: uel hoc postremo: necesse enī
 conclusionē conuersa et altera manēte p
 positione interim reliquam: nam si erit et
 conclusio erit: differt autem oppositē aut
 contrarie conuertere conclusionem: non
 enim sit idē sillogismus utroque modo cō
 uersa. palam autem hoc erit per cōsequē
 tia. Dico autem opponi contrarie omni nul
 li: alicui et non alicui inesse. et oppositē qui
 dem omni inesse non omni inesse: et alicui
 et nulli.

Postquam determinauit potestatem sillogismi quantum
 ad rationem in seipsa. hic intendit de eius potestate quan
 tum ad oppositum rationis et diuidit in duas. in prima de
 terminat de potestate eius quantum ad oppositum rati
 onis sillogice. secundo cum dicit. **L** Per impossibile autem sil
 logismus. **I** de potestate eius quantum ad oppositum rati
 onis non sillogice. In prima parte determinat de sillogismo
 conuersiuo in quo supponendo sillogismum perfectum ex
 opposito rationis et vna premissarum in terminis sillogica
 tur et diuidit in duas. in prima manifestat quid sit conuer
 siue sillogizare ex quo patet definitio sillogismi conuer
 siui. in secunda cum dicit. **L** Sit enim ostensum. **I** determi
 nat quomodo fit sillogismus conuersiuus. In prima sic procedit. p
 mo describit $\forall$ siue fillare dicens quod hoc est ex opposito rati
 onis et altera premissarum reliqua interimere et hoc est. **L** Cō
 uertere autem. **I** 2o descriptione declarat et pmo quod uerificat
 eam dicens quod ex opposito rationis cum altera premissarum
 sequitur oppositum alterius premissae: quod ex vna premissa
 ordinata cum alia sequitur 2o et est virtus huius maxime
 ab illa maxima destructo consequente destruit antecedes
 et hoc est. **L** Non enim. **I** Secundo ne putet quod similiter eo
 dem modo accipiendum sit oppositum rationis dicit quod non
 multum enim differunt accipere contrarium eius et contra
 dictoriam accipere: non enim ubique sit sillogismus inte
 rimendum premissas quocumque accipiendo oppositum quod ma
 nifestabit in sequentibus et gratia huius oppositiones di
 stinguit dicens oppositas esse affirmatiuam et negatiua
 et vniuersalem et particularem et sunt oppositum per con
 tradictionem in qua pmo et maxime inuenit oppositio
 contrarias autem dicit vniuersalem affirmatiuam et ne
 gatiuam uel particularem affirmatiuam uel particularem
 affirmationem et negationem unde extendit hoc nomen con
 trarietatis ad uere contraria et subcontraria et hoc est. **L** Dif
 ferunt autem oppositum.

Sit enim ostensum. a. de. c. per medium
 b. Si igitur. a. sumatur nulli. c. inesse omni
 autem. b. nulli. c. inerit. b. Et si. a. quidem

nulli. c. b. autem omni. c. a. non omni. b. et non omnino nulli: non enim ostendebatur vniuersale per postremam. Omnino autem eam que est ad maiorem extremitatem propositione non est destruere vniuersale per conuersionem. Semper enim interimitur per tertiam figuram: necesse est enim ad postremam extremitatem utraque sumere propositiones et si priuatius sit sillogismus similiter. Si enim ostensus sit. a. nulli. c. inesse per. b. medium: ergo si sumatur. a. omni. c. inesse nulli autem. b. nulli. c. inerit. b. et si. a. et. b. omni. c. a. alicui. b. b. nulli inerit.

Consequenter determinat quomodo fiat sillogismus conuersiuis et diuiditur in duas. In prima ostendit intentum per omnes figuras. In secunda cum dicit. Manifestum ergo ex hijs. quedam correlata ex predictis manifesta concludit. prima in tres secundum tres figuras. In prima earum docet sillogizare in prima figura et in modis vniuersalibus secundo in particularibus cum dicit. In particularibus autem sillogismus. Adhuc vniuersalibus primo supponendo contrariam propositionem. secundo contradictoriam cum dicit. Si autem opposite. Adhuc supponendo contrariam primo docet sillogizare conuersiue iuxta primum modum. secundo iuxta secundum. Iuxta primum sic fit sillogismus principalis factus. omne. b. est. a. et omne. c. est. b. ergo omne. c. est. a. accepta ergo contraria propositionis cum maiore sillogizatur per secundam figuram contraria minoris sic. Omne. b. est. a. nullum. c. est. a. ergo nullum. c. est. b. Iterum accepta contraria propositionis cum minore potest sillogizari per tertiam. contraria maioris sic. nullum. c. est. a. omne. b. est. c. ergo aliquod. b. non est. a. et hoc est. Sit enim ostensum. Iuxta secundum modum sillogizatur conuersiue ut si perfecto illo sillogismo nullus. b. est. a. omne. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. accipiat contraria conuersi cuius maiore ad sillogizandum contraria minoris per secundam figuram sic nullum. b. est. a. omne. c. est. a. ergo nullum. c. est. b. uel accipiat eadem cum minore ad sillogizandum per tertiam figuram contradictoriam maioris sic. omne. c. est. a. omne. c. est. b. ergo aliquod. b. est. a. et hec est. Et si in priuatiuis. Nota igitur quod non interimitur huius maioris propositio nisi per contradictoriam suam de quo solet queri causa sed frustra. quia dicitur exprimit tamen in littera maiorem enim vniuersalis est et interimitur sicut per tertiam figuram in qua nunquam concluditur nisi particularis et ideo non concluditur in conuersiua contraria maioris sed contradictoria.

Si autem opposite conuertatur conclusio sillogismi oppositi et non vniuersales erunt: fit enim altera propositio particularis: quare et conclusio erit particularis. Sit enim predicatiuus sillogismus: et conuertatur sic: ergo si. a. non omni. c. b. autem omni. b. non omni. c. et si. a. quidem non omni. c. b. autem omni. c. a. non omni. b. Similiter autem et si priuatius sit sillogismus nam si. a. alicui. c. inest. b. autem nulli. b. alicui. c. non inerit non simpliciter nulli et si a. quidem alicui. c. b. autem omni. quem

admodum in principio sumptus est. a. alicui. b. inerit.

Consequenter docet conuersiue fillare supponendo contradictoriam conclusionis in modis vniuersalibus. et primo in primo modo. secundo in secundo. In primo sic accepta contradictione cum maiore sillogizatur contradictoria minoris per secundam figuram sic. omne. b. est. a. aliquod. c. non est. a. ergo aliquod. c. non est. b. Adhuc eadem accepta cum minore sillogizatur contradictoria maioris per tertiam figuram sic. aliquod. c. non est. a. omne. c. est. b. ergo aliquod. b. non est. a. et hoc est. Si autem opposite conuertantur. Deinde docet idem in secundo modo accepta enim contradictoria propositionis cum maiore sillogizatur contradictoria minoris per secundam figuram sic. Nullus. b. est. a. aliquid. c. est. a. ergo aliquod. c. non est. b. Adhuc eadem accepta cum minore sillogizatur contradictio maioris per tertiam figuram sic quoddam. c. est. a. omne. c. est. b. ergo quod omne. b. non est. a. et hoc est. Similiter autem et priuatiuis. Nota igitur quod in sillogismis vniuersalibus conuersiuis neutra premissarum interimitur nisi per contradictoriam suam si accipitur conclusio contradictoria de quo solet queri causa sed frustra quia assignat eam dicitur in littera. quia enim utraque premissarum vniuersalis contradictoria propositionis est particularis et vniuersalis non sequitur nisi ex vniuersalibus ideo ex contradictione propositionis que particularis non sillogizatur contraria alicuius premissae que est utilis sed solum contradictoria que est particularis.

In particularibus autem sillogismis quando opposite conuertitur conclusio: interimuntur utraque propositiones: quando contrarie neutra: non enim iam accidit quemadmodum in vniuersalibus sillogismis interimere deficiente conclusione secundum conuersionem: sed nec omnino interimere. Sit enim ostensum. a. de aliquo. c. ergo si sumatur. a. nulli. c. inesse. b. autem alicui. a. alicui. b. non inerit. Et si. a. nulli. c. b. autem omni nulli. c. inerit. b. Quare interimuntur utraque. Si autem contrarie conuertitur neutra. Nam si. a. alicui. c. non inest. b. autem omni. b. alicui. c. non inerit. sed nondum interimitur quod ex principio: contingit enim alicui inesse et alicui non inesse. vniuersaliter autem. a. b. omnino non fit sillogismus. Si enim. a. quidem alicui. c. non inest. b. autem alicui inest neutra propositionum vniuersalis. Similiter autem et si priuatius sit sillogismus. Si enim sumatur. a. omni. c. inesse interimuntur utraque. Si autem alicui neutra: demonstratio autem eadem.

Hic docet sillogizare conuersiue iuxta particulares sillogismos prime figure et procedit sic. primo ponit duas conclusiones quasi regulas. quarum prima est quod in particularibus sillogismis accepta contradictoria propositionis interimitur utraque premissarum: secunda est accepta contraria eius neutra interimitur et hoc est. In particularibus. Secundo ostendit eas primo in tertio premissae. et dicit sicut esse in quarto. In tertio modo premissae verificat primam regulam.

secūdo secūdam. p̄mam uerificat sic perfecto sillogismo sic. omne. b. est. a. aliqd. c. est. b. ergo aliqd. c. ē. a. si sumat cōtradictoria p̄ntis cum maiore sillogizaf. In secūda figura cōtradictoria minoris sic. Omne. b. est. a. nullus. c. est. a. ergo nullum. c. est. b. accepta autem eadem cuz minore sillogizaf in tertio cōtradictoria maioris sic Nullū c. est. a. aliqd. c. est. b. ergo aliqd. b. nō est. a. Ostēdat enī a. deinde uerificat secūdam regulaz dicēs q̄ accepta p̄ntis cōtraria cum maiore fit fillis sed nō interimit minorem qd̄ p̄cludit sub p̄traria minoris z h̄ pse p̄. Si autē cōtraria p̄ntis accipiat cum minore omnino nō erit fillis: quia utraq; particularis est z ita accepta cōtraria p̄ntis neutra p̄missarū interimit z h̄ est. **[Si autē p̄trarie.]** Cōsequēter dicit siliter eē in quarto mō. s. q̄ accepta cōtradictoria p̄ntis interimit utraq; p̄missarū. accepta vō p̄traria neutra interimit z h̄ est. **[Si autē z si p̄uatu.]** Nota ergo q̄ ḡnialiter in p̄ma figura p̄uersiue sillogizaf do interimit ma. per tertā figurā. mī. aut per sc̄daz. z sic accipit oppositū p̄ntis loco p̄ntis interimede. z hoc dicit **Az.** in fine capli z ibi dicit eius causa. Notādum ergo q̄ duodecim sunt hīc filli cōuersiui qui sic sumunt ad sillogizafū cōuersiue iuxta p̄mam figurā. aut accipit tur cōtraria p̄ntis aut cōtradictoria eius. si cōtraria aut ergo fillis p̄fectus est ulis aut p̄ticularis. si p̄ticularis sic non interimit aliq̄ p̄missarū cuius causa solet queri sed frustra q̄ **Az.** assignat causam in littera si sit ulis aut p̄mus modus aut secūdus. Si p̄mus sic sunt duo sillogizaf mī cōuersiui. vnus ad interimēdū maiorē z alius ad interimēdū minorē. si sit modus secūdus siliter sunt duo qua accepta p̄traria p̄ntis quatuor sunt cōuersiui filli. si aut supponat p̄tradictoria aut ergo fillis p̄fectus fillis est ulis aut p̄ticularis. Si ulis aut p̄mus modus aut secūdus. si p̄mus modus sic sunt duo filli p̄uersiui. si secūdus sic iterū duo. si fillis p̄fectus fuerit p̄ticularis aut ergo tertius modus iuxta ipsum sunt iteruz duo z ita octo sunt cōuersiui filli supposita cōtradictione p̄ntis: z supposita cōtraria sunt quatuor z ita vniuerse sunt duodecim. **[Dubitaret hīc forte aliqs de sillo cōuersiui utrum possit esse instrumentū ad artē p̄ntis qd̄ nō videt. arguit imitat nām p̄m **Az.** in 2° p̄hicoz. sed natura nihil agit ut idem interimat: ergo neq; ars: sed fillis cōuersiuius conclusionē cōstituit deinde interimit eadē per oppositum eius suppositū. cōstituit etiā p̄missam z ipsam p̄mit per eius oppositū cōcludēs. ergo fillis cōuersiuius nō videt instrumentū ad artē p̄ntis. Et dicēdū q̄ fillis cōuersiuius neq; est cōtra modū artis neq; cōtra modū nature. sic enim est in natura q̄ posito antecedēte ponit consequēs z destructo cōsequēte destruit antecedēs. sicut etiam est in arte z hec supponēdo. put sillogizaf cōuersiuius. fillis ergo talis nō supponit oppositū p̄me p̄ntis ut stet in p̄emptione illius: nec p̄cludit oppositū p̄missē ut stet in p̄emptione illius: sed ut q̄ destructo p̄nte destruitur antecedēs ostēdat p̄ntia esse necessaria p̄ntis ad antecedēs z h̄ est. Cōns ad p̄missas. **[Dubitabit forte aliqs cōsequēter de eius differētia ad fillm̄ ex falsis. videt enim sillogizari sub eo q̄ accipit pro p̄missa oppositū p̄ntis uere p̄tōcluse. Et dicēdū q̄ non cōtinet sub sillo ex falsis. fillis enim ex falsis semp accipit falsum uel falsa. sed sic nō facit cōuersiuius. p̄tigit enim fillm̄ p̄fectū cōcludere falsum. z tūc fillis p̄uersiuius supponēs ei^o oppositū: supponit uerum z p̄cedit ex ueris. **[Alterius dubitabit forte ad quem p̄tineat sillogizaf cōuersiuius z que sit eius utilitas. Et dicēdum q̄ eius utilitas est si neget aliqua ratio ostēdere ipsam esse necessariā. si enī ostēdat q̄ ex opposito p̄ntis sequitur oppositū antecedentis ostēsum est p̄sequēs sequi ad antecedēs necessariō z hoc sillogismo usus est **Az.** in p̄mo libro ad p̄bandū necessitatē filloz: p̄tinet autē ad sophistā z dialeticū z ad demonstratorē. ad sophistam nō quocūq; modo sed p̄******

ut utif sillogismo peccate in materia z non in forma. p̄missis autem cōcessis pōt ostēdere ex necessitate sequi p̄ sillogismū cōuersiuium eo q̄ sillogizaf cōuersiuius ante se supponit sillogizaf. s. uō q̄ sophista utitur sillogismo apparente qui peccat in forma inutilis est et sillogizaf cōuersiuius. non est enim sillogizaf perfectus sed apparēs tñ. ad demonstratorē vō non p̄tinet semper. disputādo enim cum discipulo ad ipsum nō p̄tinet quare oportet discētem credere nec oportet discētem demonstrare sed suppone disputādo tamē cauillatorie qui resistit tam p̄positioni q̄ p̄nti oportet illum uti sillogismo cōuersiui. Ad dialeticū autem maxime p̄tinet z q̄ dialetica obuiatua z exercitativa est ut figt **Az.** uersus finē thop. ubi dicit q̄ oportet dialeticū excitatum esse in conuersiuis p̄ntibus ad meditationem z exercitationē. ibi enim diffinit sillogismū. **[Sed tunc querit si ibi diffinit z hīc quomodo differēt z que sit differētia daturū p̄ntis hīc z ibi. z quare ibi non determinat de sillogismo cōuersiui cum maxime ad dialeticū p̄tinet. Dicēdum q̄ hīc diffinit sillogizaf cōuersiuius p̄m q̄ cōmuniter se habet ad oēm materiā. s. probabilem z necessariam qd̄ patet per diffinitionem que est. Cōuersio est sillogizaf interimēs p̄mum idem medio uel mediuz postremo. hoc enim est quātum ad oēm p̄ntiam z materiā. In fine autem thop. diffinit p̄m q̄ cōtrahit ad materiā probabilem qd̄ patet per diffinitionē ibi datam que est q̄ cōuertere est transponere p̄ntem cum reliqs interrogationibus interimere vnum eoz que data sunt. Interrogationes enim proprie in dialeticis sunt z in materia p̄babili. ibidē enī oportet dari p̄missas z respicit ad earum dationē non aut ita est in disciplinis. Patet igit differētia diffinitionū hīc date de sillogismo cōuersiui z ibi date. patet etiam quare ibi de eo determinat potius q̄ alibi. In hoc enim libro determinari habēt rationes cōmunes dialetico z demonstratori z sic determinat hīc sillogizaf cōuersiuius. **[Cōsequēter dubitabit aliqs de diffinitione hīc posita. z p̄mo querit quare diffinit cōuertere z non sillogismū cōuersiuium cum conuertere actus eius sit. Ad qd̄ dicēdum q̄ sillogizaf cōuersiuius non differt in eēntia a sillogismo p̄fecto ostēsiui. hūc enī in eisdem terminis sed plane differt quo ad hūc actum qui est cōuersio siue cōuertere q̄ qd̄ cōcludit per ostensiuum supponit non esse in cōuertēdo z ideo magis diffinit conuertere q̄ sillogizaf cōuersiuium q̄ per hoc magis patet differētia cōuersiui z ostēsiui perfecti. sed ex diffinitione eius qd̄ est cōuertere reliqt diffinitiones cōuersiui sillogizaf manifestam. Eadē enim oppositio posset esse circularis ostētionis z eadē est solutio. **[Ad huc dubitabit q̄ videt diffinitio diminuta eo q̄ non extendit se nisi ad cōuersionem factam in p̄ma figura. dicit enim q̄ tūc est cōuertere quādo per oppositū p̄ntis interimit p̄mum in eē medio uel mediuz postremo. sic autem cōuertere non est nisi in p̄ma. In secūda enim interimit medium in eē p̄mo uel postremo. In 3° autē p̄mum uel postremū medio. Adhuc hec diffinitio nō cōtingit nisi cōuersioni facte circa sillogizaf affirmatiuū ad interimēdum enim maiorē sillogizaf negatiuū oportet ostēdere p̄mum in eē medio. in affirmatiua aut oportet ostēdere p̄mū et nō in eē. **[Adhuc dicēdū q̄ si aliqua p̄prietates debeat diffiniri debet diffiniri p̄m illū modum quo cōtingit ei cui p̄mo inest. ibi enim est eē eius excellentissimum z p̄mum sic enim in oibus alijs rebus diffinendis q̄ in statu suo nobilissimo debent diffiniri sed cōuersio p̄mo z excellentissime inuenit in p̄ma figura z in modis affirmatiuis z ideo hīc diffinit p̄m ei^o talem statum. **[Per illam autem diffinitionē datur satis intelligi cōuersio in alijs figuris z modis. **[Cōsequēter queri potest de oppositionibus quas ipse enumerat sed alibi habet locum p̄p̄iū. unde solum notādū est q̄************

Sub contrarietatem comprehendit sub ipsa contrarietate. unde tres sunt oppositiones quas enumerat hic et sumuntur sic. ois oppositio aut est affirmatio ad negationem: aut e converso. aut ergo in utraque accipit sibi uniuersaliter et est contrarietas. aut particulariter et sic est subcontrarietas. aut in altera uliter et in reliqua particulariter et sic est contradictio. Ultimo forte dubitabit de eo quod docet sillogizare per contraria ponis sicut supponedo contradictoria eius. videt enim non debere sillogizare et supponedo contraria quibus enim negetur precedens sillogismus non est accipienda eius contraria put uera quia non sequitur si una contraria est falsa quod reliqua sit uera. Dicendum quod sillogismus conuersiuus solum innuit probare pernam et ideo ibi ad ipsum de ueritate ponis uel falsitate siue enim sit uera siue sit falsa. Si oppositio ponis interimat primam ex aliqua premissa sequitur quod et si siue oppositum contrarium sit siue contradictoria quia neque contraria neque contradictoria simul stant cum eodem. de alijs autem que queri possent circa litteram reddit adhuc causam in littera sicut patet in scientia.

In secunda autem figura eadem quidem que est ad maiorem extremitatem. proponem: non est interimere contrarie quolibet modo conuersione facta: semper enim conclusio in tertia figura: utilis aut non fuit in hac syllogismo. Alteram autem similiter interimemus conuersioni: dico autem similiter si contrarie conuertit contrarie. Si autem opposite opposite. Infit enim. a. omni. b. c. aut nulli: conclusio. b. c. Si ergo sumat. b. omni. c. inest et. a. b. maneat. a. omni. c. inerat: fit enim prima figura. Si autem. b. omni. c. a. aut nulli. c. a. non omni. b. figura postrema. Si autem opposite conuertat. b. c. a. b. quidem. Similiter ostendit. a. c. aut opposite. Nam si. b. alicui. c. a. aut nulli. c. a. alicui. b. non inerat. Rursum si. b. alicui. c. a. aut omni. b. a. alicui. c. que oppositus fit syllogismo. Similiter autem ostendit et si e converso se habeant propones.

Hic docet quod fit syllogismus conuersiuus in secunda figura. et primo ponit duas regulas obseruandas in hac conuersione. secundo ostendit eas determinando syllogismum in hac figura. prima istarum est h. per conuersiuum syllogismum. Juxta secundam figuram non concludit prima maioris quocumque modo oppositum ponis sumat cuius causa est ut dicitur quod maior interimat figuram in qua non concludit utilis: prima autem maioris in secunda figura utilis est et h est. In secunda autem figura. Secunda regula hec est si supponatur predicatio ponis concludit contradictio minoris. si contraria contraria quod eodem modo interimat minor quod supponit oppositum ponis et h est. Alter autem sicut. Et nota quod iste regule sunt tam in prima quam in secunda figura. Inter ostendit eas determinando syllogismum conuersiuum in secunda figura. et primo in modis uerbis. secundo in particularibus cum dicit. Si autem in parte. Adhuc in uerbis primo in secundo modo. Secundo dicit sicut e in primo modo. prima in duas. i. prima docet uertit sillogismo. in secundo modo supponedo contraria ponis. in 2o supponedo predicatio. Dicit igitur quod supponedo contraria ponis cum maiore concludit per primam figuram contraria minoris ut prefato syllogismo. o. b. e. a. nulli. c. est. a. g. nulli. c. est. b. per contraria ponis et maiorem sicut contraria minoris. sic o. b. est. a. o. c. est. b. g. o. c. est. a. eadem sumpta cum minore sicut contraria maioris per tertiam figuram sic nulli. c. est. a. o. c. est. b. g. quoddam. b. non est

a. et h est. Infit enim. a. o. b. Conter docet quod siue fallat in eodem modo contradicatio ponis accepta. si enim accipiat contradictio ponis cum maiore sicut per primam figuram contradicatio minoris sic. o. b. est. a. aliquid. c. est. b. g. aliquid. c. est. a. eadem autem cum minore sicut in tertia figura contradictoria maioris sic. Nulli. c. est. a. aliquid. c. est. b. g. aliquid. b. non est. a. et h est. Si autem opposite. Conter docet sicut e circa modum primum secunde et h est. Sicut ostendit.

Si autem in parte est sillogismus quod contrarie conuersa conclusione neutra propositionum interimat: que admodum in prima figura: opposite autem utree. ponat enim. a. b. quidem nulli inest. c. autem alicui conclusio. b. c. si ergo ponat. b. alicui. c. inest. et. a. b. maneat conclusio erit quoniam. a. alicui non inest: sed non interimat quod ex principio: attingit enim alicui inest et non inest: rursum si. b. alicui. c. et. a. alicui. c. non inerat syllogismo. Neutrum enim uniuersale eorum que sumpta sunt: quasi non interimat. a. b. Si autem opposite conuertat interimunt utree: nam si. b. omni. c. a. autem nulli. b. nulli. c. a. autem inerat alicui. Rursum si. b. o. c. a. autem alicui. c. alicui. b. a. Eadem autem demonstratio et si utilis sit predicatio.

Conter docet fallare conuersiuus in particularibus modis. et primo ponit duas regulas uerificandas quarum una est quod accepta contraria ponis neutra premissarum interimat. Alia est quod accepta contradictoria eius interimat utraque et h est. Si autem in parte. 1o ostendit eas primo in 3o modo. 2o dicit sicut e in 4o. Adhuc in quarto. 1o uerificat primam. 2o secundam. prima sic. perfecto isto syllogismo nulli. b. est. a. aliquid. c. est. a. g. aliquid. c. non est. b. Si autem accipiat contraria ponis cum maiore fiet syllogismus sed ille non interimat minorem. si autem accipit cum minore utraque erit particularis que oino non erit syllogismus et hec est. Infit enim. a. Secunda ostendit sic. Si autem accipit contradictoria ponis cum maiore sicut per primam contradicatio minoris. si autem accipit cum minore sicut per tertiam figuram contradicatio maioris et per hanc et h est. Si autem opposite. Conter dicit sicut e circa quartum modum et est ideo modus manifestandi utraque regulam iuxta ipsum et iuxta modum precedentem et h est. Eadem autem demonstratio est. Nota ergo quod h simpliciter interimat maior proponedo per tertiam figuram minor simpliciter per primam. et ubique ponedo oppositum ponis pro minore. Non est quod hic sunt duodecim syllogismi conuersiuus qui sic accipiuntur aut sumuntur contraria ponis aut contradictoria. si contraria aut ergo syllogismus perfectus est et utilis: aut particularis. si particularis in utraque premissarum interimat et causa huius assignat in littera. Si utilis autem modus sic sunt duo. si secundus modus alij duo et ita sumpta contraria ponis quatuor sunt conuersiuus syllogismi. si supplet contradictoria. aut ergo syllogismus perfectus est utilis aut particularis. si utilis aut primus modus et sic sunt duo modi. aut secundus et sic sunt alij duo. Si particularis aut tertius modus et sic sunt duo: aut quartus et sic sunt alij duo et ita supponedo contradictoria erunt hic quatuor syllogismi conuersiuus et ita in uniuerso sunt h duodecim sicut in prima figura.

In tertia autem figura quando contrarie quidem conuertit conclusio neutra propositionum interimat sibi nullus syllogismus. Quando autem opposite utree et in omnibus.

Hic docet quod fit syllogismus conuersiuus in tertia figura. et primo

ponit duas regulas ostēdēdas: quarū p̄ma est accepta p̄ r̄ia p̄ōnis cū vna p̄missarū in tertia figura nuncq̄ interm̄it altera p̄missarū. Sc̄da est accepta p̄dic̄a ei⁹ erit fill⁹ ad interimēdū utraq̄ p̄missarū z h̄ est. [In 3^a aut̄ fig^o.]

C Sit enim ostēsum. a. alicui. b. mediū autem sumptuz sit. c. z sint ulēs ppōnes. Si ergo sumat. a. alicui. b. nō inēē. b. autē omni. c. nō fit fill⁹ eius qd̄ est. a. z. c. neq̄ si. a. b. qdem alicui nō inest. c. aut̄ omni: nō erit eius qd̄ est. b. z. c. fill⁹. Similiter aut̄ ostēdet̄ z si nō ulēs sint ppōnes: aut enim utraq̄ necesse est particulares eē: per p̄uersionē aut̄ vniuersalē ad minorē extremitatē fieri: sic autem nō fuit sillogismus: neq̄ in p̄ma neq̄ in media.

C Sc̄do eas ostēdit in modis affirmatiuis p̄^o. 2° in negatiuis cū dicit. [Sitr̄ aut̄ z si p̄uatiu^o.] Adhuc in affirmatiuis p̄^o ostēdit regulā p̄mā. 2° sc̄dam cū dicit. [Si autēz op^o p̄mā regulam.] p̄^o manifestat in uli affirmatiuo dices q̄ facto isto fillo. oē. c. est. a. oē. c. est. b. igit̄ aliqd̄. b. est a. ex p̄ria p̄ōnis cū minore erit dispō p̄me figure maiorē particulari. z ita nō sic iterim̄it maior. Si aut̄ accipit̄ p̄ria p̄ōnis cū maiore aut illa erit ma. z fit 2^a figura maiorē particulari aut minor z sic erit fill⁹ sed nō iterimet minorē h̄ ei⁹ p̄sam sic enīz p̄cludet̄ oē. c. est. a. aliqd̄. b. nō est a. igit̄ aliqd̄. b. nō est. c. que nō est opposita minori h̄ p̄se ei⁹ z hec est. [Sit enim ostēsum.] 2° manifestat eadē regulā in particularib⁹ modis affirmatiuis. Sic in 3° mō accipit̄ p̄ria p̄ōnis cū maiore ambe erūt particulares si cū minore erit p̄^o figura z maior particularis. Si accipiat̄ in 4° mō p̄ria p̄ōnis cū minore erūt ambe particulares. si autē cū maiore aut igit̄ p̄ria p̄ōnis fiet maior z sic erit 2^a si maiore particulari. aut fiet minor z erit fill⁹ nō iterim̄it minorē z ita in fillis particularib⁹ affirmatiuis nuncq̄ iterim̄it aliq̄ p̄missarūz p̄ p̄ria p̄ōnis z h̄ est. [Sitr̄ aut̄ ostēdet̄.]

C Si aut̄ oppositē cōuertant̄ ppōnes interm̄unt utreq̄. nā si. a. nulli. b. b. aut̄ omni. c. a. nulli. c. Rursum si. a. b. qdē nulli. c. autē oī. b. nulli. c. z si altera nō sit ulis siliter. Si enim. a. nulli. b. b. aut̄ alicui. c. a. alicui. c. nō inerat. Si aut̄. a. b. qdē nulli. c. autē omni nulli. c. b.

C Conter ostēdit sc̄daz regulā in modis affirmatiuis z p̄^o in mō uli dices q̄ accepta p̄dictoria p̄ōnis cū maiore sillogizat̄ oppo^m maioris p̄ 2^a figurā p̄supposito h̄ fillo. Dē. c. est. a. oē. c. est. b. ḡ aliqd̄. b. est. a. fiet p̄sui⁹ fill⁹ sic nullū. b. est. a. oē. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. que est p̄ria minoris. Si aut̄ accipit̄ p̄dic̄a p̄ōnis cū minore p̄cludet̄ p̄ria maioris per p̄mā figurā sic. Nullū. b. est. a. oē. c. est. b. ḡ nullū. c. ē. a. z h̄ est. [Si aut̄ oppositē.] 1° manifestat eadē regulā in mō particulari affirmatiuo. In 4° p̄supposito enī h̄ fillo oē. c. est. a. aliqd̄. c. est. b. ḡ aliqd̄. b. est. d. ex p̄dic̄a p̄ōnis z maiore fillat̄ p̄dic̄a minoris per 2^a figurā. sic nullū. b. est. a. oē. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. ex p̄dictione vō p̄ōnis z minore fillat̄ per p̄mā figurā p̄dic̄a maioris sic nullū. b. est. a. aliqd̄. c. est. b. ḡ aliqd̄. c. nō est. a. z intelligit̄ q̄ silr̄ est de 3° mō. h̄ t̄n tacet q̄ per se p̄z z hec est [Et si altera.]

C Sitr̄ z si p̄uatiuus sit fill⁹ sit enim ostēsum. a. alicui. b. nō inēē: sit aut̄. b. c. p̄dictoria. a. c. aut̄ negatiua. sic enim fiebat fill⁹.

Quī ergo p̄riū sumit̄ cōclusioni nō erit sillogismus: Nā si. a. alicui. b. b. aut̄ omni. c. non fit fill⁹ eius qd̄ est. a. z. c. neq̄ si. a. alicui. b. nulli aut̄. c. nō fuit eius qd̄ est. c. z. b. fill⁹: q̄re nō interimunt̄ ppōnes: Quī vō oppositū interimunt̄: Nā si. a. oī. b. z. b. c. a. oī. c. sed. a. nulli. c. inerat. Rursum si. a. oī b. nulli aut̄. c. b. nulli. c. sed. b. oī. c. inerat.

C Conter r̄las p̄missas ostēdit in modis negatiuis. z p̄^o in uli. 2^m in particulari cū dicit. [Sitr̄ mōstrat̄.] In mō uli p̄^o ostēdit p̄mā regulā dices q̄ p̄supposito isto fillo nullū. c. est. a. oē. c. est. b. ḡ aliqd̄. b. nō est. a. z accepta p̄ria p̄ōnis cū maiore si illa fiet maior erit 2^a si^a. z maior particularis si fiat minor erit fill⁹ sed nō ad interimēdū minorē sed eius p̄sam. Si aut̄ accipit̄ cū minore utraq̄ particularis erit z h̄ est. [Sitr̄ aut̄ z si p̄uatiu^o.] Et sic p̄z q̄ nō erit ibi fill⁹ ad destruedū aliquā p̄missarū ex p̄ria p̄ōnis. 2° manifestat regulā sc̄dam in mō eodē dices q̄ accepta p̄dictoria p̄ōnis cū minore fillat̄ per p̄mā figurā p̄ria maioris sic. Dē. b. est. a. oē. c. est. b. ḡ nullū. c. est. a. ipsa vō accepta cū maiore fillat̄ per sc̄daz p̄ria minoris sic. oē. b. est. a. nullū. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. z h̄ est. [q̄ vō oppo^m.]

C Similiter aut̄ mōstrat̄ z si nō ulēs sint ppōsitiones. sit enim. a. c. ulis z p̄uatiua: altera aut̄ particularis z p̄uatiua: ergo figdez omni. b. b. aut̄ alicui. c. a. vō alicui. c. accidit. sed. a. nulli. c. inerat. Rursum si. a. omni. b. nulli aut̄. c. b. nulli. c. Si autē. a. alicui b. z. b. alicui. c. si sit nō fit fill⁹ neq̄ si. a. alicui. b. z. nulli. c. nec sic: quare illo qdez modo interimunt̄. sic autem non interimuntur propositiones.

C Conter ostēdit p̄dictas r̄las in mō particulari. In sexto. silr̄ dās intelligē de. v. z p̄^o manifestat sc̄daz regulā. 2° p̄^o dicit igit̄ q̄ p̄supposito illo fillo nullū. c. est. a. aliqd̄. c. est b. ergo aliqd̄. b. nō est. a. ex p̄dictione p̄ōnis z minore sillogizat̄ per p̄mam figurā p̄dictio maioris sic. oē. b. est. a. aliqd̄. c. est. b. ḡ aliqd̄. c. est. a. Ex eadē aut̄ p̄dictione cū minore fillat̄ p̄dic̄a maioris per sc̄dam figurā sic. Dē. b. est a. nullū. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. z h̄ est. [Sitr̄ aut̄.] Deinde dicit q̄ si accipit̄ p̄ria p̄ōnis nō interimit̄ aliq̄ p̄missarū que fuit p̄ma regula. Si enim accipit̄ p̄ria p̄ōnis cū minore utraq̄ erit particularis. si cū maiore aut illa p̄ria erit maior aut minor. si maior erit sc̄da figura z maior particularis. si minor erit fill⁹. sed nō iterimeret minorē z ita p̄z in oib⁹ q̄ accepta p̄ria p̄ōnis nuncq̄ interimit̄ aliq̄ p̄missarū. sed accepta p̄dic̄a ubiq̄ interimit̄ utraq̄ z cā tota p̄z in l̄ra z h̄ est. [Si aut̄ alicui. b.] Nota igit̄ q̄ in hac figura silr̄ interimit̄ maior per p̄mā figurā z minor per sc̄dam z oppo^m p̄ōnis silr̄ ponit̄ pro maiore. Nō ē q̄ h̄ sunt. xij. filli sicut in sc̄da z p̄ma figura quoz sufficientia sic accipit̄ aut supponit̄ p̄ria p̄ōnis z sic nuncq̄ erit fill⁹ p̄uersiuus cū cā dicta est aut p̄dic̄a: z si sic aut p̄ōnis affirmatiue aut negatiue aut ulis modi: z sic sunt duo sillogismi cōuersiui facti iuxta p̄mū modū: aut particularis modi z h̄ dicit q̄ aut p̄dic̄a particularis affirmatiue z cōcluse per tertium modū z sic sunt duo. aut particularis affirmatiue cōcluse per quartū modū z sic iterū duo z sic iuxta affirmatiuas sunt sex. Si autem sumatur contradictoria conclusionis negatiue aut vniuersalis aut particularis modi si modi ulis sic sunt duo iuxta secundū modū: si modi particularis aut gnti aut sexti z utrobq̄ sunt duo

z sic iuxta modos sunt sex conuersiui filli in oi figura.

C Manifestū igit ex his que dicta sunt quo modo cōuerſa cōclufione in vnaquaq; figura fit fill's: z qñ cōtrarius ppōni: z quādo oppositus. z qñ in p̄ma figura per mediā z postremā fiūt filli: z que qdē ad minōrē extremitatē semp per mediā interi-
mif. Que v̄o ad maiore per postremam in ſecūda aut per p̄mā z postremā. Que qdē ad minōrē extremitatē semp per p̄mā figurā: que v̄o ad maiore per po-
stremā: i tertia v̄o p̄ p̄mā z per mediā. Et que qdem ad maiore extremitatē per p̄mā semp: que v̄o ad minōrē per mediā. Quid ergo est conuertere z quomodo in vnaquaq; figura z quis fit sillogif-
mus manifestum.

C Hic p̄cludit tria notabilia manifesta s̄m singulas figu-
ras. quoz p̄mū ptinet ad p̄uerſiūz iux p̄mā figurā z est q̄ ex dictis patet q̄ fit fill's p̄uerſiūz ad iterimēdū maio-
rē in p̄ma figura per tertiā figurā. ad iterimēdū v̄o mino-
rem per ſcdam. Hic tñ p̄ponit qdā p̄tines ad oēs figu-
ras s̄m q̄ mediū est qñ fit fill's p̄uerſiūz in oi figura ad
iterimēdū aliqua ppōm z qñ ppō interimif per suam
p̄riā z qñ per suā p̄dictoriā z hec est.] māifestū ergo.]
2^m notabile ptinet ad fillm p̄uerſiūz iuxta ſcdam figurā
z h̄ est q̄ ibi fit fill's p̄uerſiūz ad iterimēdū minōrē per
p̄mā figurā. ad iterimēdū aut maiore per tertiā z h̄ est.
] qd ergo est p̄uertē.] Sed h̄ forte querif causa quare
in p̄ma destruit maior per tertiā figurā z minor per ſe-
cūdā. z dicēdū q̄ hoc est q̄ oppositū p̄onis z minor coic-
cant in ſcto cui coicatio tanq; termini mediū facit tertiā
figurā. Oppositū aut p̄onis z maior coicant in p̄to qua-
lis coicatio facit ſcdam figurā.] **U**teri^o querif quare
in ſcdā p̄ interimif maior per tertiā figurā z minor per p̄-
mā.] Et dicēdū q̄ hec est q̄ minor p̄positū p̄t facit
p̄pōne p̄me figure sicut patet ite.] Querif et qua-
re in tertiā interimif per p̄mā z minor per ſcdam. Et
dicēdū q̄ hoc est q̄ oppositū p̄onis z minor faciunt di-
spōnez p̄me figure. Oppositū aut p̄onis z maior in p̄to
coicant z iō faciūt figurā ſcdam.] Querif forte adhuc
q̄re oppositū in p̄ma figura sumit in fill'o p̄uerſiūz loco
ppōnis iterimēde. in ſcdā v̄o similr loco minōris. in 3^a
v̄o similr loco maioris. Et dicēdū q̄ h̄ est q̄ si aliter or-
dinaret aut nō fieret fill's aut fieret ppō p̄cludēda ad in-
terimēdū p̄missam nō coicaret cuz illa p̄missa in utroq;
termino ad eundē ordinē sed ad ordinē p̄uertif z ita ista
conclusa non esset opposita p̄positioni interimēde qd
non esset inconueniens.

P Er impossibile aut fill's ostēdit qui-
dem qñ p̄dictio ponit conclonis: z
assumit alia p̄positio: fit aut in om-
nibus figuris. Simile enim est cōuerſioni
uerū differt tñ qñ cōuertit qdē facto sillo-
gismo: z sumptis utriq; ppōnibus. De-
ducit aut ad impossibile non p̄cōcello op-
posito p̄us qd positū est p̄us: sed manife-
sto qñ uerū. Termini silr se h̄nt in utriq;
z eadē sumptio utrorūq; ut si. a. inest om-

ni. b. mediū aut. c. si supponat uel nō om-
ni uel nulli. b. in eē. c. v̄o omni qd fuit uerū
necesse est. c. b. aut nulli aut nō omni in eē.
hoc aut impossibile: q̄re falsum qd suppo-
sitū est: uerū ergo oppositū. Siliter autē z
in alijs figuris: quecūq; enim cōuerſionē
suscipiūt z per impossibile sillogismum.

C Postq; aut determinauit ptatem filli ponēs oppositūz
p̄onis sillogicāde sic innuit de ei^o ptate ponēs oppositū
p̄onis nō fillate que qdē p̄as p̄sistit apd nām filli per im-
possibile z iō hic determinat de fill'o per ipossibile z di-
uidit in ptes duas. in p̄ma determinat de fill'o per ipossibi-
le s̄m se. in ſcdā cū dicit.] differt aut que ad ipossibile]
in cōparatōe ad fillm oñsiūz. p̄ma in. d. in p̄ma oñdit qd
fit fill's per ipossibile z gra h^o manifestat quō se h̄at ad
fillm p̄uerſiūz. in ſcdā cuz dicit.] ergo alie qdē ppōnes
oēs.] determinat quō fit h^o fill's. In p̄ma sic p̄cedit. p̄mo
determinat qd fit h^o fill'o dādo quādā diffinitionē dicēs
q̄ tūc fit fill's per ipossibile qñ supponit p̄dictoria p̄onis
z assumit alia ppō ad fillandū z h̄ fit in oi figura. q; si
millis est iste fill's p̄siūo fill'o z h̄ ē.] per ipossibile aut.]
ſcdō gra h^o cōparat fillm per ipossibile ad p̄uerſiūz. z p̄-
mo s̄m dicit dicēs q̄ in hoc differunt q̄ fill's p̄siū^o h̄
p̄sillogicāto opposito p̄onis z sumit utraq; ppōnem da-
tā a r̄ndente. fill's aut per ipossibile fit nō p̄silato opposi-
to ypothesis nec sumpta utraq; ppōne data a r̄ndēte sed
altera sumpta a r̄ndēte z altera extrisecus manifeste ue-
ra z h̄ est.] uerū differt.] ſcdō cōparat eos s̄m p̄uenien-
tiā dicēs. q̄ termini silr dispositi sunt in utroq; z silr su-
mit in utroq; oppositū p̄onis ut si fillato in p̄^a figura. oē
b. est. a. per. c. mediū supponit opposito p̄onis p̄rie ul' p̄-
dictorie cū maiore ppōne que uera ē fillat p̄ria minoris
ul' p̄dictoria p̄ ſcdam figurā: que cū fit manifeste falsa p̄-
ypothesim eē m̄sa z ita p̄positū eē uerū z illud exēpluz
deseruit tā fill'o p̄siūo qz fill'o per ipossibile ostēdēs eo-
rū p̄uentiā. eodē aut mō z in alijs figuris. In quacūq;
enim figura fillat p̄siue z per ipossibile dem̄rat z h̄ est.
] termini v̄o similiter.]

C Ergo alie qdem ppōnes oēs ostēdunt
per impossibile in omnib⁹ figuris: utis au-
tē p̄dicatiua in media z in tertia mōstrat.
in p̄ma aut nō mōstrat. Supponat enim
a. nō omni. b. aut nulli in eē z assumat alia
p̄positio v̄ndecūq; siue omni. a. in eē. c. si
ue. b. omni. d. Sic eniz erit p̄ma figura. si
ergo positū fit nō omni. b. in eē. a. nō fit sil-
logism⁹ quolibet mō ppōne sumpta. Si
aut. a. nulli cū. b. qdē assumat: fill's qdem
erit falsi: nō aut ostēdit p̄positū: nā si. a. b.
nulli. b. b. aut omni. d. a. nulli. d. hoc autē
fit impossibile. falsum est igit nulli. b. in eē
a. sed nō si nulli falsum omni uerū. Si au-
tem. c. a. assumat nō fit fill's: nec qñ suppo-
nit nō omni. b. in eē. a. q̄re manifestū quo-
niam omni inesse nō ostēdit in p̄ma figu-
ra per impossibile.

C Contra determinat quō dem̄rat per ipol^o z p̄cedit sic. p̄-
mo ponit intētū dicēs q̄ in p̄ma figura ostēdunt per im-
pol^o alie p̄ones ab uli affirmatiua s; nō ipsa. In alijs aut

Handwritten notes in the right margin, partially obscured and difficult to read.

Handwritten notes at the bottom of the page, including phrases like "In quibus... non est..."

figuris oēs z h est. Ergo oēs alie. 1° hoc declarat p^o i p^oma figura. 2° in scda. 3° in 3^a. p^o in duas. p^o ostendit q^o nō dem^ofat ulis affirmatiua in p^o figura per ipole. in 2^a cū dicit. L alicui aut z nulli. Jostendit quō dem^ofat alie In p^o innuit talē rōnē si ostēdat ulis affirmatiua in p^o ma figura per ipole. oportet aut accipe ppōnē alteram sub ypothesi uel sup^o eā sed quocūq; mō accipit uel sup^o ypothesi aut sub ypothesi aut nō erit fill's aut nō ad propositū. q^o nō ostendit ulis affirmatiua per ipole. Nam dī cēdo oē. b. est. a. aut supponit pro ypothesi eius aut p^oria. aut p^odictoria. si p^odictoria nō erit fill's oīno. aut enim acci pit altera ppō sup^o p^odi^m ypothesi: aut sub sbo eius. si p^o mō aut sumit ppō ulis aut p^oicularis affirmatiua ul' ne gatiua. sed nullo mō erit fill's eo q^o ypothesis minor erit sed ipsa negatiua est z in p^oma figura nō d^o minor eē ne gatiua. Si aut sub sbo hoc cōtingit quatuor modis s^z semp erit ypothesis que p^oicularis est maior que repugnat p^o me figure z ita nō erit fill's si pro ypothesi supponit p^odi ctio p^ontis intēte z h est. L Supponit enim. a. L Si autē supponit ei^o p^oria aut accipit altera ppō sub sbo ypothe sis aut sup^o p^odicatū ei^o. si sub sbo aut accipitur negatiua ppō z tūc nō erit fill's q^o minor: nō est negatiua in p^oma figura aut affirmatiua ulis aut p^oicularis z poterit tūc eē fill's in 2° uel in q^orto mō ad p^ocludēdū falsum sed nō pp hoc ostēdit p^opositū q^ouis enim ostēdit ypothesis nō se quif p^opositū eē uerū: q^o q^ouis vnū p^orior sit falsum non op^o reliquū eē uerū q^o p^oria p^ont eē fil' falsa. Si aut accipi tur altera ppō sup^o p^oriū ypothesis h^o p^oit q^odrupl' sed nō erit fill's q^o ypothesis que ponit eē minor est negatiua z h est. L si aut. a. nulli. L Sic q^o ma^m est q^o quocūq; accipit altera ppō ad ypothesim nō fiet fill's ad p^ostituēdū ul' em affirmatiua per impossibile in p^oma figura z h est minor rōnis. deinde infert p^ontem z h est. L q^ore manifestum. L

C Alicui aut z nulli z nō oī ostendit. Supponat enim. a. nulli. b. in eē. b. aut sumptū sit omni aut alicui. c. ergo necesse ē. a. nul li: aut nō oī i eē. c. hoc aut impossibile. Sit enim uerū z manifestū q^om omni. c. inest. a q^ore si hoc falsum necesse est. a. alicui. b. in eē. Si aut ad. a. sumat altera ppō non erit fill's: neq; q^om p^oriū cōcl'oni supponit: ut ali cui nō in eē: manifestū ergo q^om opposituz supponēduz. Rursum supponat. a. alicui b. i eē. sit aut sumptū. c. omni. a. necesse est ergo. c. alicui. b. in eē: hoc aut impossibile: q^ore falsum q^od suppositū est. Si aut sic ue rū est. a. nulli. b. in eē. s^z aut z si p^ouatiua sit sumpta. a. c. Si aut ad. b. sumpta sit ppō non erit fill's. Si ergo p^oriū q^odē supponat fill's q^odē erit z impossibile: nō t^om ostendit q^od est p^opositū. Supponat enim. a. oī. b. z. c. sumptū sit omni. a. ergo necesse est. c. om ni. b. in eē. a. sed nōdū necessariū si nō om ni nulli in eē. S^z aut z si ad. b. sumat ppō altera: nā fill's q^odē erit nō t^om iterimif ypo thesis: q^ore oppositū sumēdū. Ad ostēdē dū aut nō omni. b. in eē. a. supponēdū om ni in eē. nā si. a. omni. b. z. c. oī. a. z. c. omni b. q^ore si hoc impossibile: falsum q^od suppo

sitū est. S^z aut si ad. b. sumat altera ppō z si p^ouatiua sit. a. c. s^z aut z sic fit fill's. Si aut ad. b. sit p^ouatiua nihil ostēdet. Si autē nō omni sed alicui supponat in eē nō ostē det q^om nō omni sed q^om nulli. Si enim. a. alicui. b. c. aut omni. a. b. in eē. c. Si ergo hoc impossibile falsum est alicui. b. in eē. a. q^ore uerū nulli: hoc aut ostēso cointerimif uerū. Nam. a. alicui. b. q^odē inerat: alicui nō nō inerat. Amplius nō per ypothesim ac cidit impossibile: falsa enim erit si q^odem ex ueris nō est falsum s^z aut est ue ra. Inest enim. a. alicui. b. q^ore nō supponē dū alicui in eē sed omni. S^z aut z si alicui b. nō inest. a. ostēderimus. Si enim idem est alicui non in eē z nō omni in eē eadem utrisq; demonstratio.

C Conter determinat quō alie p^ontes ostēdunt in hac fi gura per impole. s. p^oicularis affirmatiua z ulis z p^oicu laris negatiue z p^ocedit sic. p^omo dicit q^o ostēdi p^ont per alt que terminū extra acceptū cuiusmodi est. c. z h est. L ali cui aut z nulli. 1° h declarat z diuidit in tres s^z q^o sunt tres p^ontes ostēdēde. in p^oma ostēdit quō ostēdit p^oicula ris affirmatiua z p^ocedit sic. p^omo dicit q^o assūpta ei^o p^odi ctione. s. nullū. b. est. a. z altera ppōne accepta sub sbo af firmatiue siue ul' siue p^oiculariter erit fill's ad p^oposituz. s. si sumat ulis affirmatiua per scdm modū. si p^oicularis per tertiū. z h^o patet per se. s^z itellige q^o accipit negati ua sub ypothesi nō erit fill's tunc q^o utraq; eēt negatiua: tūc q^o minor in p^oma figura z hoc est. L Supponit. a. nul li. b. 1° docet q^o nō erit fill's si accipit altera ppō sup^o p^o dicatū ypothesis cuius cā est: q^o illa ypothesis nō p^ont eē maior q^o p^oicularis est neq; minor q^o negatiua. adhuc il la cōpossibilis est p^onti intēte z h est. L Si autē ad. a. 1° infert q^o est supponēda p^odictio p^oicularis affirmatiue ad ostēdēdū eā per impossibile z h est. L Ad manifestū ergo. L Conter ostēdit quō ostēdit ulis negatiua per impossibile. z p^o manifestat ostēdi supponēdo p^odictoria. 2° ipsam nō ostēdi supponēdo eius p^oria. In p^o sic p^ocedit. p^omo dicit q^o supposita p^odictione huius nullū. b. est. a. z accepta ali qua ppōne sup^o p^odicatū ypothesis siue affirmatiua siue negatiua dūmō ulis sic erit fill's ad p^opositū z erit in 3° ul' in 4° mō. sed si sup^o eā accipit p^oicularis nō erit fill's. tuz q^o utraq; erit sic p^oicularis: tum q^o maior p^oicularis est z h est. L Rursum si ponat. 1° dicit q^o accepta altera p^oo positione sub sbo ypothesis nō erit fill's cui^o cā est q^o sic erit maior p^oicularis z h est. L Si aut ad. b. L Et itellige per. b. s^z m ypothesis. per. a. vō ei^o p^odicatū. Conter ma nifestat q^o nō ostēdit ulis negatiua supponēdo eius p^ori am dices q^o siue accipit ppō sup^o p^odicatū ypothesis siue ppō affirmatiua sub sbo eius poterit eē fill's cōcludens manifeste falsum. sed pp h nō ostēdit p^opositū q^o nō seq tur si vnū p^orior est falsum q^o reliquū sit uerū z p^o q^od dī cū z h est. L Si aut p^oriū. L Conter manifestat quō osten dit in hac figura per impossibile p^oicularis negatiua. z p^o mo declarat q^o ipsa ostēdit supponēdo p^odictoria. scdo q^o ipsa nō ostēdit p^oueniēter supponēdo eius p^oria. dīc igit q^o ad ostēdū aliqd. b. nō ē. a. si supponit p^odic^o. s. oē. b. ē a. z accipit sup^o ypothesim. altera ppō ulis siue affirmati ua siue negatiua uel accipit sub ypothesi ppō affirmati ua ulis uel p^oicularis erit fill's ad p^opositū z h tū per p^omi tū per scdm tū per 3^m. Si aut accipit sup^o ypothesim p^o positio p^oicularis uel sub ypothesi negatiua nō erit fill's:

q: in p̄ma figura nec maior est particularis nec minor: ne-
gatiua ⁊ h̄ est. [Ad ostendendum autem.] Consequen-
ter dicit q: per subcontrariam eius non ostendit conuenien-
ter ppositum ⁊ h̄ est per duas rōnes quarum p̄ma talis
est. Ois silis demonstratiuus per impossibile iterimit fal-
sum. sed fillogismus in quo supponit subcontraria parti-
cularis negatiue iterimit uerum ergo talis non est p-
prie demonstrabilis per impossibile. huius rōnis p̄mo
declarat minorem in littera dicens q: si supponit perypo-
thesim aliqd. b. est. a. que est subcontraria huius aliqd. b.
non eē. a. accipit altera ppositio ex qbus fillogisat falsū
⁊ iterimit h̄ hypothesi aliquod. b. esse. a. ⁊ ostendit nul-
lum. b. esse. a. que iterimit uera est cum p̄ncipali pōne
aliquod. b. nō est. a. simul enim stāt subcontrarie ⁊ h̄ est.
[Si autem non.] Secūda regula talis est in fillogismo
ad impossibile debet falsum accidere ppter hypothesim
falsā h̄ sic nō accidit si supponit subcontraria hypothesi parti-
cularis negatiue ergo ex tali suppone nō fiet fillogismus
ad impossibile. huius etiam rōnis minorem declarat di-
cens q: hypothesi uera est cum p̄ncipali pōne q: sunt cō-
possibiles inter se subcontrarie ⁊ ideo ex ipsa non accidit
falsum sed magis ex eo assumpto oportet enī ipsam fal-
sam esse si ex ea accidat falsum ⁊ h̄ est. [Amplius autem
non.] Deinde ex hīs cōcludit q: oportet supponere cō-
tradictoriam eius ⁊ h̄ est. [quare non supponendum.]
Addit etiam q: similis est modus demonstrandi particu-
larem negatiuā acceptam cum signo particulari sequen-
te negatione ⁊ cum signo uniuersali precedēte negatio-
ne. Idem enim est dicere non omni inesse ⁊ alicui non
inesse ⁊ h̄ est. [Similiter autem.]

**Manifestum ergo quoniam non cōtra-
rium sed oppositum ponendum in omni-
bus fillogismis. Sic enim necessariū erit
axioma probabile. nam si de omni affir-
matio uel negatio ostenso quoniam non
negatio: necesse est affirmationem ueram
esse. Rursum si non ponit ueram esse af-
firmationem probabile est putare negati-
onem: contrarium. No neutro modo con-
tingit probare: neq: enim necessarium si
nulli falsum omni uerum neq: probabile
ut si alterum falsum alterum uerum. Ma-
nifestum ergo quoniam in prima figura
alie quidem propositiones omnes osten-
duntur per impossibile: uniuersalis autem
affirmatiua non ostenditur.**

**In fine cōcludit duo correlata ex dictis manifesta quo-
rum p̄mum est q: uniuersalis ostendit per impossibile
per cōtradictorium pōnis ⁊ non per cōtrariū cuius cau-
sam assignat dicens. q: fillogismus per impossibile tenet
per hāc maximā de quolibet affirmatiuo uel negatiuo
que non est uera de cōtrariis sed de cōtradictoriis tñ ⁊
hec est. [Manifestū ergo quoniam.] Nota igit q: fillo-
gismus ad impossibile ad demonstrandum aliquid per im-
possibile in p̄ma figura semp accipit alteram ppositionē
sub hypothesi aut supra hypothesi. ⁊ causa huius est q: ali-
ter non fit dispositio p̄me figure. semp enim exigit ipsa
ut una p̄ponum sit ut pars alterius. Nota etiam q: octo
sunt hī fillogismi. in p̄ma figura duo ad demonstrandum
particularem affirmatiuam. duo ad demonstrandum uni-
uersalem negatiuā. ⁊ quatuor ad particularem negatiuam
quoz sufficiētia sic potest sumi si per p̄mam figurā ostē-
di debeat per impossibile. aut ergo 2° affirmatiua aut ne-**

gatiua. si affirmatiua aut particularis aut uniuersalis. si
affirmatiua uniuersalis aut penitus non erit fillogism^o:
aut si sic non erit ad ppositū cuius causa expressa est in
littere expositione. Si autē particularis affirmatiua sup-
ponēda est eius contradictoria. s. uniuersalis negatiua ⁊
tūc reliqua ppositio aut accipit supra hypothesim aut sub
ea. si supra eaz aut uniuersalis aut particularis ⁊ h̄ aut af-
firmatiua aut negatiua sed nullo modo erit fillogismus.
q: hypothesi cum sit negatiua non poterit eē minor. Si
autem accipit uere ppositio sub hypothesi aut uniuersa-
lis aut particularis. si uniuersalis affirmatiua fillogism^o
erit ad ppositum in secūdo p̄me. si negatiua nō erit fillo-
gismus sicut patet si sumat particularis sub ea aut affir-
matiua ⁊ erit fillogismus ad ppositū in quarto p̄me: aut
negatiua ⁊ non erit fillogismus ⁊ ita octo sunt ibi com-
binationes sed tñ due utiles ad cōstruendum particularem
affirmatiuam per primā figurā. si autem 2° ostendēda
sit negatiua aut uelis aut particularis. Si uniuersalis sup-
ponēda est. s. cōtradictio. s. particularis affirmatiua sub
qua si accipit alia ppositio siue uniuersalis siue particu-
laris siue affirmatiua siue negatiua nullo mō erit fillogis-
mus q: maior est particularis. si autem supra eam accipi-
tur: aut ergo uniuersalis aut particularis. si uniuersalis
aut affirmatiua aut negatiua ⁊ utroq: modo erit fillogis-
mus ad ppositum in tertio ⁊ in quarto modo. Si parti-
cularis aut affirmatiua aut negatiua sed non erit fillogis-
mus: q: ex particularibus nihil sequit. hīc sunt octo com-
binationes sed tñ due utiles. Si aut ostendēda sit parti-
cularis negatiua eius cōtradictio supponēda erit uniuersa-
lis affirmatiua supra quā si accipit aut accipit uniuersa-
lis aut particularis. Si uniuersalis aut affirmatiua ⁊ tūc
erit fillogismus in p̄mo modo. aut negatiua ⁊ tūc erit in
secūdo modo. si particularis tūc non erit fillogismus si-
cut patet q: maior erit particularis. Si aut accipitur sub
hypothesi aut particularis aut uniuersalis. Si uniuersalis
⁊ affirmatiua erit fillogismus per primum modum. Si
uniuersalis ⁊ negatiua non erit fillogismus. Si particu-
laris ⁊ affirmatiua erit per tertium modum fillogismus.
Si particularis ⁊ negatiua non erit fillogismus: ⁊ sic sunt
ibi octo combinationes sed tñ quatuor: utiles. sic igitur
manifestū est q: supponēdo cōtradictionē erit p̄ugatio-
nes in p̄ma figura tertia ⁊ scda ⁊ sic sunt combinationes
⁊ sunt octo utiles ad demonstrandum in p̄ma figura per im-
possibile. due. i. ad demonstrandum particularem affirmatiuam
⁊ due ad demonstrandum negatiuā ulem ⁊. 4. in particu-
larem negatiuā. [Dubitaret forte aliq: p̄mo ad quez p-
tineat silis per impossibile q: non ad sophistam patet q:
non ad dialecticum uidef qd dicit in 2° thop. q: nihil dif-
fert quo ad demonstratorem fillo uti ad impossibile ⁊ fillo-
gismo ostensiuo quo ad dialecticum multum differt:
q: non debet uti nisi ostensiuo quo ad demonstratorem
non uidef q: ipse pcedit ex ueris ⁊ immediatis. sed fillo-
gismus ad impossibile ex falsis est. [Sed cōtra dialecti-
cus obuiator est alteri ⁊ tunc nitit ducere locum suū p-
teruū ad aliqd incōueniens. hoc aut maxime fit per fillo-
gismum ducētem ad impossibile quare h̄m q: obuiatiū^o
est utet ipso. Adhuc demonstrator: utit omni differentia
demonstrationis: sed demonstratio per impossibile est una
eius differentia quare demonstrator: utetur eo. Adhuc de-
monstrator: alij disputat cum cauillatione qui forte nega-
ret manifesta p̄ncipia: sed illa non potest demonstra-
tor: ex causis ⁊ prioribus probare quare probabit ea ex
posterioribus ⁊ ab effectu: hoc autem erit deducēdo ad
impossibile quare demonstrator: utetur fillogismo ad im-
possibile ad minus propter p̄ncipiorum uerificationē.
Adhuc sicut uult Ag. omnis philosophus utit hoc p̄n-
cipio de quolibet affirmatio uel negatio. sed demonstra-
tio per impossibile decurrit per hoc p̄ncipium sicut ha-
betur in primo posteriorum. ergo philosophus utetur

tali fillogismo. et non solum demonstrato: sed et dialecti-
cus quod concedendum est. Sciendum tamen quod pertinet
ad demonstratorem propter sua principia ostendenda sicut
dictum est et propter effectus demonstrados quorum cau-
sa difficilis est ad videndum et non nota: quia enim ita est
oportet ex hypothesis ad inconueniens deducere inter aut
et minus excellenter puenit usui dialectici ad obuiandum.
Ad primum obiectum dicendum quod Aristoteles in 8° thop. non se-
parat nisi per talem ab usu dia^l. sed quoniam per ipsum non de-
ducit ad manifestum inconueniens et causa huius est sicut ibi dicit
quod falsum ad interimendum hypothesis. scilicet ubi fuerit ma-
nifeste falsum resistet obuiato: annuens illud esse uerum
et ita contingit dialecticum impediri ubi deducatur ad ualde ma-
nifeste falsum. quoniam ergo deducit ad manifeste falsum utit
eo dialecticus. Ad secundum dicendum quod demonstratio potissi-
ma tamen ex ueris est: demonstratio autem per impossibile non
est potissima et ideo potest ex falsis pcedere. uel potest dici quod
ex parte illa qua demonstrat intentum ex ueris pcedit sicut
patet quo ad secundam rationem. Uterius autem dubitaret
forte aliquis quare non diffinit hic actum filii per impossibile
sed ipsum filium cum in pcedentibus non diffinit filium cir-
cularem et uersiuum sed actum illoz. Dicendum quod tunc fillogis-
mus circularis quod conuersiuus habet filium pfectum ad quem
habet diuisionem que non est adeo manifesta ex suba eorum
ex quibus est circularis et conuersiuus filii sicut ex actibus
ipsorum: quare ergo per diffinitiones eorum patere debent eorum
differetia ad pfectos filios ideo diffinit sub suis actibus
et non in se. Filii autem per impossibile non requirit pfectum
filium ad quem notanda sit eius differetia et ideo in se diffi-
nit et non diffinit eius actus. Sed tunc ulterius dubi-
tabit de eius diffinitione quare cum 2° in filio ostendat et non
filii incompetenter dicit quod filii ostendit. Adhuc cum qua-
do denotet tempus quod quidem non est de essentia fillogismi ut
des male diffinitio dari per quando. Adhuc 2° non est an-
tequam concludit: sed ante filium per impossibile nihil conclu-
dit quare an ipsum non est 2°. quare non bene dicit quod acci-
pienda est opposita rationis. Adhuc ppositio ois est de alio
fillogismo: sed ad hoc non est filii quando incipit ostendi per
impossibile: quare nondum est ppositio que male dicit quod
accipienda est altera ppositio. Adhuc non sufficit unam p-
positionem accipere sed oportet eas esse notas. Adhuc oportet
quod coicet cum hypothesis in uno terminorum quare aliter ex eis
non erit filii et sic diminuta est eius diffinitio. Ad primum
dicendum quod cum dicit quod filii per impossibile ostendit
sensus est talis per filium per impossibile fit ostensio et ita
non est inconueniens quod dicit. Ad secundum quod tempus est
propria mensura motus et actionis et ideo competenter dicit quod
filii per impossibile fit quoniam supponit contradictio et. unde
hoc quod dicit quoniam specificatio eius est quod dicit ostendit. non
ergo ponit quando tanquam signum aliquid de essentia filii per
impossibile sed modo pdicto. Ad tertium dicendum quod
conclusio est actualiter concludenda uel habitualiter: oppositum
autem pcedit de ratione actu conclusa: sed in fillogismo per im-
possibile supponit contradictionis habitualiter conclusa
se et principaliter intente. Ad quartum dicendum quod est de-
cere proponem que tam sumpta est in filio uel que sum-
pta est in seipsa. Hanc autem sumit altera ppositio non fillogis-
mi pcedentis sed altera ppositio secundum seipsam. Ad quintum
dicendum quod per hoc quod dicit assumit satis intelligit p-
positionem assumi debere ueram quare nisi manifeste uera est
non contingeret eam uere sumere sine impedimento: quare si
assumi debet ex se sine dono respondetis oportet quod man-
feste uera sit. Ad ultimum patet ratio per idem quod assu-
ptio est ppositio alteri copulata secundum medium ad sustinendum.
et ideo dicit assumit secundum quod signum ppositiones copulatas esse
ad medium unum. Adhuc forte dubitaret ulterius aliquis
que sit differetia filii per impossibile et conuersiuum cum in
oibus figuris similes sint. Et dicendum quod differetia multu-
plex est. prima est quare filii conuersiuus sit pfallato opposito

hypothesis. filii autem per impossibile non pfallato op-
posito rationis ex quo patet quod conuersiuus pro hypothesis ac-
cipit oppositum conclusum: et filii per impossibile oppositum co-
cludendi. Alia est differetia quod conuersiuus fit in suppo-
nendo contrariam quod contradictoriam. filii autem per impossi-
bile fit in supponendo contradictoriam. Tertia est quod filii
conuersiuus ostendit rationem: sed filii per impossibile osten-
dit ppositum. Quarta est quod illud idem supponit in fillo-
gismo conuersiuo cuius oppositum concludit in fillo ad im-
possibile et 2°. illud supponit in fillo ad impossibile cui-
us oppositum concludit in fillogismo conuersiuo. Quinta
est quod fillogismus conuersiuus supponit et concludit uerum
uel falsum indifferenter. filii autem ad impossibile suppo-
nit et concludit solum falsum et hoc est patens inspicenti.
Sed tunc querit cum iste filii sit similis conuersiuo ut
dicit in littera que non pcedit supponendo contrariam sed
tamen contradictoriam cum conuersiuus supponat utramque. Et
dicendum quod conuersiuus ostendit rationem decurrendo secundum hanc
maximam sic destructo ratione destruit antecedens ergo posi-
to ante ponit et 2°. unde autem ratio destruit tamen per supposi-
tionem sui contrarium quod per supponem sui contradictorium neque
simul stant contraria in ueritate neque contradictoria ideo fil-
logismus conuersiuus pcedit supponendo tam contrariam
quod contradictoriam. demonstratio autem per impossibile de-
currit secundum hoc principium de quolibet affirmatio uel ne-
gatio sicut dicit in posterioribus et sicut hic dicit in tex-
tu. sed hoc principium non est uerum nisi de affirmatione et
negatione que sibi contradicunt et ideo non sufficit suppo-
nere contradictoriam. quare ergo similis fit iste fillogismus
conuersiuo fillogismo in hoc quod quodammodo conuersiuus pro-
cedit: non tamen debet supponere contrariam ppositi pro
hypothesis sicut conuersiuus. Sed opponit hic sicut dicit
tur in littera sumpta contraria ppositionis uniuersalis fit
fillogismus concludens impossibile: quare cum impossi-
bile non sequat nisi ex impossibili erit hypothesis impos-
sibilis: sed sequit si una contraria est impossibilis et altera
necessaria est quare in naturali materia neque pnt contraria si-
mul esse uera neque simul falsa sicut nec contradictoria. que-
re uidet quod cum fiat fillogismus concludens impossibile
supponendo contrariam quod contingit supponendo contrariam
demonstrare per impossibile sicut et contingit fillogizare co-
uersiuus supponendo contrariam. Dicendum quod cum dicit Aristoteles.
concludi impossibile cum supponit contraria non est intel-
ligendum quod semp concludit impossibile sed per impossi-
bile intellectum falsum notum et manifestum et ita non potest
per illud concludi hypothesis esse impossibilis sed solum
falsa et ideo non ostendit ppositum uerum esse. uel si di-
cat aliquis quod similis debet concludi tale falsum quod fit im-
possibile quod non est uerum: tunc oportet dicere quod semp secundum
rem ostendit oppositum cum sumit contraria uniuersalis: sed
forma arguendi non ualet si unum contrariorum est falsum
et reliquum est uerum: quare hoc principium de quolibet af-
firmatio uel negatio secundum quod determinat fillogismus p-
impossibile non est necessarium nisi in oppositis contradi-
ctorie. Et consequenter forte dubitabit aliquis circa fillo-
gismum conuersiuum cum pcessit determinando ipsum secundum
modos diuersos figurarum per ordinem quare non sic
procedit circa fillogismum ad impossibile sed procedit secundum
ordinem rationum in figuris. Et dicendum quod hanc ratio est:
quare fillogismus conuersiuus respicit fillogismum pfectum
unde secundum ordinem fillogismorum pfectorum prius in mo-
dis diuersis pcedit determinando fillogismum conuersi-
uum quare iuxta modos pfectos fit fillogismus conuersi-
uus. demonstratio autem per impossibile non recipit fillo-
gismum pfectum sed solum rationem demonstrando et ideo
determinat de ipso procedendo secundum ordinem conclusio-
num et non secundum ordinem modorum in figuris. Uterius
dubitabit quare uniuersalis affirmatio non osten-
ditur per impossibile in prima figura sed in alijs. Et enim

videt falsum cum ulla affirmatiua nō cludit in secūda figura nec in tertia sed solū in p̄ma. Idem etiā videt per hoc q̄ sillogismus cōuersiuus ad affirmatiuā ulem ostē dēdam sit in p̄ma figura / z demonstratio per impossibile similis est cōuersiuo sillogismo ut dicit. Et dicendum q̄ ulla affirmatiua nō demrat per impossibile in p̄ma figura q̄ supponēda est eius opposita. sic aut nō oīno erit sillogismus. **C** Ad p̄mū obz dicēdū q̄ 2° demratia per impossibile nō demrat uel fillat. ulla ergo affirmatiua demrata per impossibile nō est fillata sed ex opposito sillogizat falsuz ali quod mediāte quo habet p̄positum in secūda z tertia. Si autem ip̄sa vniuersalis cōcludit fillat solum in p̄ma figura. nam in secūda aut tertia nō cōcluderet. **C** Ad secūdam dicēdū q̄ si demōstret vniuersalis affirmatiua per p̄mam figurā z deinde fiat cōuersio sillogismus cōuersiuus erit per aliam figurā q̄z per p̄mam figurā: z similiter est in demonstratiōe per impossibile ad ostēdēdū vniuersalem affirmatiuā q̄ fillat cōcludens falsum sit in alia figura a p̄. vnde similes sunt in hoc. sicut tamen ubi sillogizat t̄m affirmatiua ulla sit sillogismus per p̄mā figuram. **C** Cōsequēter forte dubitabit de intellectu quorūdam dictoz in littera. z p̄mo de eo qd dicit q̄ fillat ad impossibile procedit non p̄fillato opposito p̄thesis sed ip̄so existēte manifeste uero. Si enim 2° intēta manifeste uera z eius opposita est manifeste falsa sed oppositum p̄onis secūde q̄ figs dederit non oportet ip̄sum ad maius incōueniēs ducere z ita nō oportet ibi sillogizare aliqd incōueniēs. Adhuc dicūt aliqui q̄ nō est intētio p̄onēz p̄ncipalem eē manifeste falsam sed oppositum false p̄onis sed h̄ non p̄cedit littera immo oppo^m. **C** Solutio dicit p̄t q̄ 2° intēta sit manifeste uera ex natura rei tamē quo ad nos p̄t eē immanifesta z ideo sepe negari potest z eius oppositū cōcedi z tūc necesse est ducere ad tale falsum qd sit mediū: q̄z aliter non cōcederet p̄thesis esse falsam z illud planū est ex dictis. dictum est enim q̄ sillogismus per impossibile p̄mo cōpetit demōstratori p̄pter suoz p̄ncipioz ostētionem si forte negent: sed talia p̄ncipia quātum ad naturā rei manifesta sunt z uera: possunt tamē alicui ignorātī significatione ignota esse z ab eo negari. uel forte cauillator uolēs oīno renitere negabit aliquādo p̄ncipia q̄z uis in uitate sint nota. **C** Deinde queret forte de eo qd dicit ubi ostēdit vniuersales negatiuam nō demōstrari per impossibile supposita ei^o cōtraria si interim p̄thesis qd est manifeste falsuz cū ex p̄thesi sequat oppositā falsam esse. Et dicendū q̄ hoc uerum est sed intētio est q̄ non interim p̄thesis ex cōtraria ita q̄ per eius interemptionē ostēdat oppositum. **C** Item dubitat de hoc qd dicit particularē negatiuam non posse per impossibile demōstrari sumpta eius subcōtraria. Hoc enim videt falsum eo q̄ sumpta eius opposita particulari affirmatiua ostendet nullum. b. eē a. sic omne. a. est. c. aliqd. b. est. a. ergo aliqd. b. est. c. sed hoc est falsum ergo p̄thesis falsa: quare eius oppositū uerum nullū. b. est. a. sed sequit si nullū. b. est. a. aliquod. b. nō est. a. quare ostēdet per impossibile particularis negatiua supposita pro p̄thesi eius subcōtraria. **D**icēdum q̄ **A**z. non p̄hibet qn possit sic demōstrari particularis negatiua sed q̄ non cōueniēter quare nō seruatur in tali demōstratiōe p̄ditiones demōstratiōis per impossibile: non enim supponit falsuz z incōpossibile p̄posito sed uerū z ei cōpossibile: nec cōcludit falsum p̄pter p̄thesim quorum tamen utroq̄z extigit ad demōstratiōem per impossibile.

A media autēz figura z postrema z hoc ostendit ponatur enīz. a. nō omni. b. inesse. Sumptum sit autēz omni. c. inēz. a. igit si. b. quidē non omni. c.

autē omni. a. non omni. b. inerit. c. hoc autem impossibile. Sit enim manifestū quoniā omni. b. inest. c. quare falsum est quod est suppositum. uerū ergo omni inesse. Si autē contrariū supponat sillogismus quidem erit: z impossibile: non tamē ostendit qd positum est. Si enim. a. nulli. b. a. autēz omni. c. nulli. b. c. hoc autē impossibile: quare falsum est nulli inesse: sed non si hoc falsum: omni uerū. Quādo autē alicui. b. inest. a. ponat. a. nulli. b. inesse. c. autē omni inest: necesse est ergo. c. nulli. b. inēz: quare si hoc impossibile necesse est. a. alicui. b. inesse. Si aut supponat alicui non inēz eadē erunt que in prima figura.

C Hic determinat quomodo demōstrat in secūda figura per impossibile z diuidit in duas. In prima ostēdit quomodo demōstrant p̄ones affirmatiue. in secūda cum dicit. **L** Rursum ponat. **L** quomō demōstrat negatiue. affirmatiuarum p̄mo docet demōstrare vniuersalem affirmatiuam per impossibile in secūda figura supponendo eius cōtradiatoriā z accipiēdo vnum extrinsecū sub p̄dicato p̄thesis z fiet sillogismus ad impossibile in q̄rto secūde. **L** Terbi gra si debet demōstrari omne. b. esse. a. supponit aliqd. b. non esse. a. z assumat uerum sic. Omne. c. est. a. z fillat sic. Omne. c. est. a. aliquod. b. nō est. a. ergo. b. aliquod nō est. c. sed hoc est falsum ergo p̄thesis falsa. quare oppositū uerum. i. omne. b. est. a. z hoc est **L** In media autēz z postrema. **L** Ideo manifestat q̄ supponēdo cōtrariā pro p̄thesi fiet sillogismus ducens ad manifeste falsum sed non p̄pter hoc ostēdit p̄positum si cut z fuit in prima figura. z h̄ qd dicit facit sillogismū ad impossibile in secūdo secūde z h̄ est. **L** Si autē p̄trariū. **C** Cōsequēter docet quomō demōstrat per impossibile in secūda figura particularis affirmatiua z p̄cedit sic. p̄mo supponēdo eius cōtradiatoriā ostēdit eam sic. supponat nullum. b. eē. a. z accipiat extrinsecus uerum omne. c. esse. a. z fiat sillogismus ad impossibile in secūdo secūde z patet p̄cessus z hec est. **L** quoniā autem aliter. **L** secūdo dicit q̄ supponēdo eius cōtrariā non ostēdit p̄positum cōpetēter. p̄tingit enim idem qd dictū est in p̄ma figura in suppone vniuersalis p̄thesis. i. q̄ nō supponit falsum. Item impossibile p̄posito nec accidit falsū p̄pter p̄thesim z hoc patet intueti z per p̄dicta circa figuram p̄mam z h̄ est. **L** Si aut ponat. **L**

C Rursum supponat. a. alicui. b. inēz. c. autem nulli inest necesse est ergo. c. alicui. b. non inēz sed omni inerat quare falsuz qd suppositū est nulli ergo. b. inerit. a. autem nō omni. b. inest. a. ponat enim inēz. c. autēz nulli necesse est igit. c. nulli. b. inēz: hoc autem impossibile: quare uerum est non omni inesse. **A** Manifestum ergo quoniā oēs sillogismi fiūt per mediā figuram.

C Cōter docet demōstrare per impossibile p̄ones negatiuas z p̄mo ulem per supponē p̄ditionis sic supponat aliqd. b. eē. a. z sumat extrinsecus nullū. c. eē. a. z fillat in tertio modo. sic null. c. est. a. aliqd. b. est. a. ergo aliqd. b. non est. c. sed h̄ est falsum zē. z hoc est. **L** Rursum ponatur. **L** Secūdo docet demōstrare particularē negatiuā suppo-

nendo eius cōtradictoria z assumēdo uerū extrinsecus negatiuū ex q̄b^o sillogicat. In p̄mo secūde sic nullus. c. est. a. omne. b. est. a. ergo nullum. b. est. c. z hoc est falsus z c. z h est. Quoniam autē nō. In fine autem ex hys cōcludit q̄ ois 2° demonstratiua per impossibile in secūda figura z h est. manifestū ergo. ¶ Dubitaret forte aliquis hic quare demonstrādo per impossibile in secūda figura semp accipit extrinsecus vnus sub s̄bo ypothesis Et dicēdum q̄ h est q̄ p̄positiones dispositae p̄m figurā p̄miam coicant in p̄di^o z sic se debēt habere ypothesis z uerū assumptū z ideo in p̄to coicāt z ideo opz assumi s̄b p̄to ypothesis. ¶ Tertius dubitaret q̄re docet p̄trarias negatiuarū p̄onum demōstrandarū sicut affirmatiuarū. Et dicēdū q̄ hoc est: q̄ eadē est rō de sup̄pōne p̄rij ad ostendendū negatiuas p̄ones que est ad ostendendū affirmatiuas z h satis per p̄dicta patet z iō h omisit. ¶ Notādūz autē q̄ octo p̄nt h fieri filli per impossibile q̄d p̄z sic si demōstrat 2° per impossibile in scda figura aut ergo affirmatiua aut negatiua 2°. si affirmatiua aut uis aut p̄ticularis. si uis supponit eius p̄dictoria que est p̄ticularis negatiua sub cuius p̄dicato opz uerū assumē sicut p̄dictum est Sed tūc aliā cōtingit accipere ulem aut p̄ticularē. si p̄ticularē aut ergo affirmatiuā aut negatiuā z aut fiet maior aut minor: sed nullo mō fiet fillis eo q̄ ex p̄ticularib^o nihil sequit. si ulem aut affirmatiuā aut negatiuā. si negatiuā siue illa fiat ma. aut mi. nō erit fillis q̄: ex negatiuis nihil seq̄. Si affirmatiuā aut illa fiet mi. z ypothesis ma. z sic nō erit fillis q̄: ma. debet eē uis in scda figura. Si autē uis affirmatiua fiat ma. z ypothesis minor erit fillus in q̄rto mō. ergo octo sunt hic cōbinationes sed vnica utilis est ad demonstrādū ulem affirmatiuā. Si autē debeat demonstrari p̄ticularis affirmatiua 2° supponit uis negatiua p̄dictoria z accipiet alia uis uel p̄ticulariter. si uis uel negatiue sunt due cōbinationes inutiles q̄a ex negatiuis nihil. Si autē uis z affirmatiue aut ergo ypothesis erit ma. z reliq̄ p̄pō mi. z erit fillis ad p̄positū in p̄mo scde: aut e 2° z erit fillis ad p̄positū in scdo scde. Si autem illa alia accipit p̄ticularis z negatiua erūt due cōbinationes inutiles sicut p̄us. Si p̄ticularis affirmatiua aut ergo ypothesis erit minor: z p̄ticularis affirmatiua ma. z nō erit fillis q̄: ma. p̄ticularis. aut e 2° z erit fillis ad p̄positū in 3° secūde. Igitur octo sunt cōbinationes h s̄z tm̄ tres ad p̄positum. Si autē 2° demonstrāda sit negatiua aut uis aut p̄ticularis. si uis supponit p̄tictoria. s. p̄ticularis affirmatiua z assumet alia p̄pō uis aut p̄ticularis. si p̄ticularis nullo mō erit fillis. Si uis affirmatiua non erit fillis q̄: ex ambabus affirmatiuis nihil sequitur in secūda figura. Si uis negatiua erit fillis si ipsa sit ma. z ypothesis mi. z erit tertius modus z ita erūt octo hic cōbinationes sed oēs inutiles p̄ter vnā. Si autē debeat demonstrari p̄ticularis negatiua supponit uniuersalis affirmatiua z assumet alia p̄positio uis aut p̄ticularis. si uis z affirmatiua sunt due cōbinationes inutiles. Si negatiua sunt due utiles similiter iuxta p̄mum z scdm modū. si assumat p̄ticularis z affirmatiua sunt due inutiles. si negatiua erit utilis maiore existēte uniuersali z non aliter z ita sunt hic octo cōbinationes sed tm̄ tres utiles. Sic ergo in summa sunt. 32. cōbinationes oēs inutiles p̄ter octo quaz vna demōstrat uniuersalē affirmatiuam z tres p̄ticularē affirmatiuā. vna etiā ulem negatiuam z tres p̄ticularē negatiuam.

Similiter autem z per ultimā ponatur enim. a. alicui. b. non in eē. c. autem omni: ergo. a. alicui. c. nō in eē Si ergo hoc impossibile: falsum alicui nō in eē: quare uerū omni in eē. Si nō supponat nulli in eē: erit quidē sillogismus non

tamē ostēdit q̄d p̄positum est. Si enim cōtrariū supponat eadē erūt que in p̄orib^o.

¶ Hic docet per impossibile demonstrare in tertia figura. z p̄mo p̄ones affirmatiuas. secūdo negatiuas. z affirmatiuarum p̄mo ulem. scdo p̄ticularē cum dicit. Sed ad ostendendū. Iuxta sic p̄cedit. p̄mo docet demonstrare eā supponēdo cōtradictoria z assumēdo aliqd supra s̄bm ei^o ut si demonstrari debeat oē. b. eē. a. supponit aliqd. b. nō esse. a. z assumat omne. b. eē. c. z fiet fillis in q̄nto tertie. sic aliquod. b. non est. a. omne. b. est. c. ergo aliquod c. nō est. a. sed hoc est falsum z c. z h est. Similiter autem. ¶ Scdo dicit q̄ si supponit eius cōtraria erit sillogismus ad falsum cōcludendū sed non ostendit p̄positum q̄: non sequitur si vnum contrariorum sit falsum q̄ reliquum sit uerum: sicut p̄ius habitum est z h est. Si uo supponitur.

¶ Sed ad ostendendū alicui in eē hec sumēda ypothesis. nam si. a. nulli. b. c. autēz alicui. b. a. nō omni. c. si ergo hoc falsum: uerum est. a. alicui. b. in eē. Quā autē nulli b. in eē. a. supponat alicui. b. in eē. Sūptū sit autē z. c. omni. b. in eē: ergo necesse est a. alicui. c. in eē: sed nulli in eē: q̄re falsus est alicui. b. in eē. a. Si nō supponat omni b. in eē. a. nō ostēdit p̄positum. Sed ad a. b. non omni in eē: hec est sumēda ypothesis: nam si. a. omni. b. z. c. omni. b. a. in eē alicui. c. hoc autēz non fuit: q̄re falsum est omni in eē: si autem sit uerū est nō omni. Si autē supponat alicui in eē eadem erit que est in hys que dicta sunt p̄us. ¶ Manifestum ergo quoniam in oib^o per impossibile fillis oppositū supponēdū. ¶ In prima autem z quoniam in media figura ostēditur quodāmodo affirmatiua z uniuersalis z in postrema.

¶ Consequenter docet ostēdere per impossibile in tertia figura p̄ticularē affirmatiuā supponēdo cōtradictoriaz eius. s. nullū. b. eē. a. z assumēdo vnā p̄ticularē. s. aliqd b. esse. c. z fit fillis ad impossibile iuxta sextū modum. h est. Sed ad ostēdendū. ¶ Et nota q̄ assumpta p̄tictoria ypothesis eius subcōtraria non accidit falsum p̄pter ypothesim q̄: ypothesis est incōpossibilis p̄ncipali intento sed hoc nō dicitur. ¶ Et q̄ relinq̄ notū ex sepe dictis. ¶ Consequenter docet ostēdere per impossibile in tertia figura p̄ones ueras z p̄mo ulem: scdo p̄ticularē. Circa uniuersalem sic p̄cedit. p̄mo supposita cōtradictione ostēdit eā sic supponit aliqd. b. eē. a. z sumat uerū extrinsecus oē. b. est. c. z sillogicat in tertio modo z patet processus z hoc est. Quoniam autem uis. ¶ Scdo dicit q̄ sumpta eius cōtradictoria nō ostendit p̄positum sicut sepe dictū est z h est. Si autē supponit. ¶ Consequenter docet ostēdere p̄ticularē negatiuā z p̄cedit sic. p̄mo ostēdit eam supponēdo cōtradictoria sic sup^r omne. b. eē. a. z assumatur omne. b. esse. c. z ostēdat p̄positū in p̄imo tertie sillogicādo z h est. Si autē non oi. ¶ Scdo dicit q̄ si supponit eius subcōtraria idē eēt q̄d p̄ius. s. q̄ nō demonstrabit p̄positum p̄pter falsitātē ypothesis cum nō oportet ypothesim falsam esse p̄posito existēte uero z h est. Si autem sup^r. ¶ In fine autēz duo correlaria p̄cludit p̄us hita quoz p̄mum est q̄ ad demonstrādū per impossibile

ubiq; & filiter supplenda est p̄dictoria ypothesis & h̄ est.
 [Manifestum ergo.] sc̄dm est q̄ ulis affirmatiua que
 non demonstrat in prima quodammodo in secunda & tertia
 figura demonstrat. & dicit quodammodo q̄ ulis affirmatiua
 non cōcludit per fillogismū secunde uel tertie figure sed
 mediante fillogismo ad impossibile ibi facto puenit ad
 vniuersalem affirmatiuā & h̄ est. [Malam autem t̄c.]
 Dubitaret forte aliquis hic quare similiter assumitur in
 tertia figura ueruz extrinsec⁹ & supra s̄m ypothesis. Et
 dicendum q̄ est q̄ p̄positiones cōstituētes tertiam figu-
 ram debēt cōuenire in s̄bo & ideo oportet idēz subici in
 ypothesi & in uero extrinsecus sumpto. [Alia etiā que
 ri possent que patēt per p̄determinata. Notandū q̄ hic
 sunt. xij. fillogismi q̄ sic patet si debet demonstrari 2° vni-
 uersalis affirmatiua supponit cōtradictoria que est par-
 ticularis negatiua: & cum illa sumet uerū extrinsecus aut
 vniuersale aut particulare. si particulare hoc cōtingit q̄/
 tuor modis sed nullo modo erit fillogismus. si vniuersa-
 le & negatiuū duobus modis cōtingit sed nō est fillogis-
 mus. Si vniuersale & affirmatiuū erit fillogismus ad p̄-
 positū. Si minor sit affirmatiua & nō aliter & ita vnicus ē
 fillogismus ad demonstrandum vniuersalē affirmatiuāz.
 Si debet demonstrari particularis affirmatiua supponet
 contradictoria que est vniuersalis negatiua. p̄positio
 aut̄ assumpta uel erit vniuersalis uel particularis. si vni-
 uersalis & negatiua sic sunt inutiles cōbinationes. si af-
 firmatiua erit utilis. si minor sit affirmatiua & non aliter.
 Si assumat particularis oīno filiter erit. unde hic sūt duo
 fillogismi. Similiter autem debet demonstrari vniuersalis
 negatiua supponet particularis affirmatiua cum qua si
 sumat particularis nullo modo erit fillogismus. Si vni-
 uersalis aut affirmatiua aut negatiua. si affirmatiua aut
 maior & sic erit quartus modus. aut minor & erit tertius.
 & ambo ad p̄positū. Si assumat vniuersalis negatiua &
 erit fillogismus ad p̄positū minore existēte affirmatiua
 & ita sunt hic tres fillogismi. Si debet demonstrari parti-
 cularis negatiua supponet vniuersalis affirmatiua & oī-
 bus modis erit fillogismus ad p̄positum nisi duobus. s.
 quādo minor est negatiua vniuersalis aut particularis si
 cut patet intuenti & ita sunt hic. 6. utiles cōbinationes. pa-
 tet igit. 3. 2. sint cōbinationes sed t̄m. 12. utiles. s. vna ad de-
 monstrādū vniuersalem affirmatiuā: & due ad demonstrā-
 dum particulare affirmatiuā. & tres ad ulem negatiuam
 & sex ad particularem negatiuam.

d Differt autem que ad impossibile de-
monstratio ab ostensiva: in eo qd
ponat qd vult interimere deducēs
ad cōcessum falsum: ostensiva autem inci-
pit a p̄cessis ueris p̄positionibus. Sumūt
ergo utreq; p̄positiones duas & cōcessa:
sed hec quidē ex quibus est fillogismus: il-
la nō hāc quidē harum alterū nō contra-
dictionem cōclusionis & huic quidem nō
necesse est notam eē cōclusionem: nec pri-
us opinari quoniā est aut nō est. Illic nō
necesse est quoniā non est.

[Postq̄ determinauit de demonstratione per impossibi-
 le in se. hic determinat de ea in cōparatione ad ostensio-
 nem & diuidit in duas. In prima compat fillogismus ad
 impossibile & ostensiuum s̄m differētiā. In secunda cuz di-
 cit. [Differt aut̄ nihil.] compat demonstrationē per im-
 possibile & fillogismū ostensiuum s̄m cōueniētiā. In p̄-
 ma ponit duas differētiās quarū p̄ma sumit ex parte p̄-
 p̄m: alia v̄o ex parte p̄m. Et cō p̄mā sic p̄cedit. primo

dat eam dicēs q̄ fillogismus ad impossibile & ostensiuus
 differūt in hoc q̄ fillogism⁹ ad impossibile supponit ad
 interimēdum & p̄cludit manifeste falsum. Ostensiuus au-
 tem cōstat ex duabus p̄positionibus notis ueris & h̄ est.
 [Differt autem.] sc̄do ex hoc concludit q̄ uterq; illorū
 sumit duas p̄pōnes idubitabiles & notas: sed ostensiu⁹ su-
 mit istas notas ex q̄bus fit fillogismus cōcludēs p̄po-
 situm. fillogismus aut̄ ad impossibile sumit alterā illarūz
 que est manifeste uera & oppositum p̄ōnis uere que est
 manifeste falsa & h̄ est. [Sumūt ergo.] Deinde ponit
 differētiām eoz ex parte p̄ōnuz dicēs in fillogismo ostē-
 siuo non oportet opinari p̄ōnem esse uerā uel falsam an-
 teq̄ fillogicet. In fillogismo autem ad impossibile sem-
 per oportet opinari p̄ōnem esse falsam & anteq̄ filletur
 & h̄ est. [huic autem.]

[Differt aut̄ nihil affirmatiuam uel nega-
 tiuam esse cōclusionē. Sed similiter se ha-
 bet in utrisq;: omne autem qd ostensiuē cō-
 cludit & per impossibile monstrat: & quod
 per impossibile ostensiuē per eoz de z termi-
 nos. Nam quādo per impossibile fit fillo-
 gismus in p̄ma figura qd uerum est in me-
 dia erit aut postrema: p̄uatiuam quide in
 media: predicatiuāz autem in postrema.
 Quādo autem in media fit fillogismus:
 qd uerum est in prima erit in oibus p̄ble-
 matibus. Quādo nō in postrema est fillo-
 gismus quod uerum est erit in prima & in
 media. affirmatiua quidē in prima. p̄uati-
 ua autē in media.]

[Cōsequenter compat demonstrationem per impossibi-
 le ad fillogismū ostensiuum s̄m cōueniētiā & p̄cedit sic.
 p̄mo dicit q̄ tam affirmatiua q̄ negatiua 2° demonstrat
 per impossibile & fillogicet ostensiuē: q̄ omne qd demō-
 strat per impossibile fillogicari p̄t ostensiuē & 2° in eis-
 dem terminis & h̄ est. [Differt autem vniuersalis.] se-
 cūdo h̄ ostēdit sic. Omne demonstratum per impossibile
 in p̄ma figura fillogicet ostensiuē per secūdam aut tertiāz
 Et omne demonstratum per impossibile in secūda fillo-
 gicet ostensiuē per p̄mam. Et omne demonstratū per im-
 possibile in figura tertia fillogicet ostensiuē per primā uel
 secūdam ergo omne demonstratū per impossibile in ali-
 qua figura fillogicet in alia figura ostensiuē & supponit q̄
 similiter fit 2°. qd patet ex h̄is. ponit autem p̄mo p̄e-
 missam huius rōnis. secundo eius ostensionem ibi. [sit
 enim ostensiuum.] tertio cōcludit p̄ōnem ibi. [manifestuz
 ergo quoniā per eosdem.] [Demissa aut̄ cōstat ex trib⁹
 p̄positionibus. & p̄mo ponit primā dicēs q̄ demonstratū
 per impossibile in prima fillogicet ostensiuē per secūdas
 & tertiā figuram ita q̄ affirmatiua 2° fillogicet ostensi-
 uē per tertiāz: negatiua v̄o per secūdam & h̄ est. [Nam
 quādo per impossibile.] secūdo ponit secūdas & patet: &
 h̄ est. [quādo autem in media.] tertio ponit tertiā di-
 cens q̄ demonstratuz per impossibile in figura tertia ostē-
 siue fillogicet per primā uel secūdam ita q̄ affirmatiua
 2° per primā: negatiua per secūdam & h̄ est. [quando
 nō in postrema.]

[Sit enim ostensiuum. a. nulli aut non omni
 b. per primam figurā: ergo ypothesis qui-
 dem erat alicui. b. in eē. a. c. autem sumeba-
 tur. a. quidē in esse omni. b. aut nulli: sic eni
 fiebat fillogismus: & per impossibile: hoc

*Res. q̄ differētiā h̄c in p̄ma ostēdit
 nō in p̄ma. & h̄m. 2. ad p̄cipit uel
 ad modū s̄m. ab eoz q̄ ad impossibile
 h̄m. 2.*

autem in media figura. Si. c. a. qdem omni. b. autem nulli inest: manifestum est quoniam nulli. b. inest. a. Similiter autem et si. a. non omni. b. ostensum sit inesse. nam hypothesis quidem est omni inesse. c. assumebat. a. qdem omni. b. Non non omni: et si priuatiua sit sumpta. a. c. similiter: et sic fit media figura.

Consequenter illas propositiones ostendit et primo primam secundo secundam cum dicit. Rursum in media. Tertio tertiam cum dicit. Rursum in 3^a. Circa primam sic procedit. primo ostendit primam eius partem. scilicet quod negatiua per impossibile demonstrata in prima figura ostensue fillogizat per secundam. 2° ostendit eius partem secundam. scilicet quod affirmatiua per impossibile demonstrata in prima ostensue fillogizat per tertiam cum dicit. Rursum sit ostensum. In prima primo ostendit intentum de uerbo negatiua. secundo de particulari negatiua. In primis igitur manifestat quod negatiua uerbo per impossibile demonstrata in prima figura ostensue fillogizatur per secundam. ex hypothesis enim et uero assumpto supra ipsam fit sillabus ad impossibile in tertio prime sic. Omne. a. est c. aliquid. b. est. a. ergo aliquid. b. est. c. sed hoc falsum quare oppositum hypothesis uerum. scilicet nullum. b. est. a. deinde ex opposito false conclusionis et uero prius sumpto fillogizat ostensue positum in primo prime sic. Omne. a. est. c. ergo nullum. b. est. a. et hoc est. sic enim ostensum. Et nota hic ad euidentiam littere quod fillogismus ad impossibile fit ex hypothesis et uero assumpto et concludit falsum. sillabus autem ostensius ad eadem conclusionem fit ex eodem uero assumpto et opposito false conclusionis et ita tres propositiones sunt materia horum duorum fillogismorum quas tamen in littera ponit absque conclusione. et hoc ordine primo ponit hypothesis falsam. secundo uerum assumptum. tertio oppositum false conclusionis que sequitur ad illam ad demonstrandum quod fillogismus ad impossibile fit ex prima et secunda. fillogismus autem ostensius ex 3^a et 3^a et illud prompte teneat ad totam exponere sequentis littere. Conter manifestat quod particularis negatiua demonstrata per impossibile in prima sillabat ostensue per secundam. supponit enim hypothesis contradictionis et accepto uero extrinsecus supra eam affirmatiue fiet fillogismus ad impossibile per primam prime sic. Omne. a. est. c. omne. b. est. a. ergo omne. b. est. c. quod est manifeste falsum. deinde exponendo sic et uero assumpto ostendit propositum in quarto 2° sic Omne. a. est. c. quoddam. b. non est. c. ergo quoddam. b. non est. a. si autem uerum extrinsecus supra hypothesis accipiat negatiua fiet sillabus ad impossibile in primo prime et sillabus ostensius in 3° prime ad eadem conclusionem. et hoc est. Similiter autem et si modi.

Rursum sit ostensum alicui. b. inesse. a. ergo hypothesis quidem nulli inesse. b. autem summebat. c. omni inesse et. a. omni uel alicui. c. sic enim erit impossibile: hoc autem in postrema figura: si. a. et. b. omni. c. Et manifestum est ex hijs quoniam necesse est. a. alicui. b. inesse. Similiter autem et si sumat alicui. c. inesse. a. uel. b.

Consequenter ostendit quod affirmatiua demonstrata per impossibile in prima ostensue fillogizat in tertiam. scilicet particularis affirmatiua quod uerbo non demonstrat. in prima supponit enim contradictoriam et assumpto uero extra ex hypothesis si affirmatiue et uerbo erit fillogismus ad impossibile in secundo prime. scilicet nullum. b. est. a. omne. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. sed hoc falsum. ex opposito autem false conclusionis et eodem uero fillogizat propositum ostensue in tertio tertie sic Aliquod. c. est. a. omne. c. est. b. ergo aliquid. b. est. a. Si autem

uerum acceptum sub hypothesis sit particulare et affirmatiuum erit fillogismus ad impossibile in quarto prime et ostensiuus in quarto tertie sicut patet per se. sicut enim si tam. a. quod. b. inest. c. uniuersaliter sequitur per primam tertie quod. a. inest alicui. b. similiter et si alterum inest uniuersaliter ei et reliquum particulariter sequetur idem per tertium uel quartum eiusdem et hoc est. Rursum sit ostensum.

Rursum in media figura ostensum sit. a. omni. b. inesse: ergo hypothesis quidem fuit non omni. b. inesse. a. sumptum est autem. a. omni. c. et. c. omni. b. sic enim erit impossibile: hoc autem in prima figura: si. a. omni. c. et. c. omni. b. Similiter autem et si alicui ostensum sit inesse: nam hypothesis quidem fuit nulli. b. inesse. a. sumptum est autem. a. omni. c. et. c. alicui. b. Si autem priuatius sit fillogismus: hypothesis quidem. a. alicui. b. sumptum est autem. a. nulli. c. et. c. omni. b. quare fit prima figura: et si non uniuersalis sit fillogismus. Sed. a. alicui. b. ostensum sit non inesse similiter. Nam hypothesis omni. b. inest. a. sumptum est autem. a. nulli. c. et. c. alicui. b. sit enim prima figura.

Consequenter ostendit propositionem secundam prius positam: et primo ostendit eam quo ad affirmatiuas conclusiones. secundo quo ad negatiuas et quo ad affirmatiuas. primo ostendit intentum quo ad uniuersalem. secundo quo ad particularem. Primo ergo ostendit quod uniuersalis affirmatiua demonstrata per impossibile in secunda in quarto modo ostensue fillogizat in primo prime et intelligitur idem processus quod in predictis et hoc est. Rursum in media. Secundo ostendit quod particularis demonstrata per impossibile in tertiam ostensue sillabat in prima ex hypothesis et uero assumpto si hypothesis sit minor erit fillogismus ad impossibile in primo prime. ex opposito autem false conclusionis et eodem uero erit fillogismus ostensius in tertio prime et hoc per se patet et hoc est. Similiter autem si alicui. Consequenter ostendit idem de conclusionibus negatiuis et prius de uerbo negatiua quia ex opposito eius et uero negatiuo assumpto pro maiore sillabat falsum in tertiam secunde. ex opposito autem conclusionis et eodem uero fillogizat propositum in primo prime et patet et hoc est. Si autem priuatius. Secundo idem ostendit de particulari negatiua quod ex hypothesis que est eius oppositum et ex uero negatiuo facto manifesto fillogizat falsum per primam prime. ex opposito autem illius falsi et eodem uero fillogizat ostensue propositum in quarto prime et hoc patet: et hoc est. Et si non uniuersalis.

Rursum in tertia figura ostensum sit. a. omni inesse. b. ergo hypothesis quidem non omni. b. inest. a. sumptum est autem. c. omni. b. et. a. omni. c. sic enim erit impossibile. hec autem prima figura. Similiter autem et si in aliquo sit demonstratio: nam hypothesis quidem nulli. b. inesse. a. sumptum est autem. c. alicui. b. et. a. omni. c. Si autem priuatius sit fillogismus hypothesis quidem. a. alicui. b. inesse sumptum est autem. c. quidem nulli. a. b. autem omni: hec autem media figura. Similiter autem et si non uniuersaliter sit demon-

stratio. nam ypothesis quidē erit omni. b. inesse. a. sumptū est autem. c. a. quidē nulli. b. autē alicui. hec autem media figura.

Consequēter ostēdit tertiā ppōnem supius positā z p̄mo p̄mā. s. q̄ affirmatiua demonstratiua per impossibile in tertiā figura ostēsiue fillat per p̄mā partē. sc̄do secūda s. q̄. d. negatiua demonstrata per impossibile in tertiā oñ siue sillogicat per sc̄dam. In p̄ma parte p̄mo ostēdit propositū de uli affirmatiua. sc̄do de pticulari affirmatiua. p̄mo igit ostēdit q̄ ulis affirmatiua demonstrata per impossibile in tertiā ostēsiue sillogicat per p̄mā. In prima parte p̄mo ostendit q̄ ex ypothesi q̄¹ v̄o assumpto sup̄ s̄bm ypothesis fillat falsum in q̄nto tertiē. ex opposito autem p̄onis false z eodē v̄o ostēsiue fillat p̄positum in p̄mo p̄ime z h̄ est. **R**ursum in tertiā. **D**einde ostēdit idē de pticulari affirmatiua q̄ ex eius opposito z v̄o assumpto cōcludit falsum in 6° tertiē. ex opposito autē illius falsi z eodē v̄o ostēdit p̄positū in tertiā p̄me z h̄ est. **S**imiliter z si in aliquo. **E**t nota q̄ hucusq̄ in p̄nēdo tres propositiones que sunt p̄missē duoz fillorum finit̄r posuerat p̄mo ypothesim z 2° uerū assumptū z 3° oppositū p̄onis false: decetero autē mutabit ordinē q̄ p̄mo ponet ypothesim 2° oppositū false p̄onis z 3° uerū assumptū. **C**onter ostēdit q̄ negatiua dem̄strata per ip̄o¹ in p̄ma ostēsiue fillat in p̄^a z p̄^o ostēdit h̄ de uli negatiua. sc̄do de pticulari negatiua. **I**nnotū igit q̄ supposita p̄di ctiōe ulis negatiue cum v̄o extrinsecus facto ma¹ z erit filli in 4° 3° sic. **O**e. b. est. c. aliqd. b. est. a. ḡ aliqd. a. est. c. sed h̄ falsū. **E**x opposito autē p̄onis false z uere eadē oñ siue fillat p̄pōnū in p̄^o p̄^o sic nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. z h̄ est. **S**i autē p̄uatiū. **D**einde ostēdit idē de pticulari negatiua q̄ ex ypothesi z v̄o assumpto fillat falsum in 3° 3° sic. **A**liqd. b. est. c. oē. b. est. a. ergo aliqd. a. est. c. qd̄ est falsum. **D**einde ex opposito p̄onis false z eadē v̄o ostēsiue fillat p̄positū in 3° 3° sic nullū. a. est. c. aliquod. b. est. c. ergo. b. non est. a. z h̄ est. **S**imiliter autem z si non vniuersaliter. **J**

CManifestū ergo quoniā per eosdem terminos z per impossibile z ostēsiue est demōstrare vnamquāq̄ ppōnem. Similiter autem erit z cum ostēsiui sint filli z ad impossibile deducere. In sumptis terminis quādo opposita p̄positio conclusioni sumpta est. **N**am sūt sillogismi idē qui sunt per cōuersionem: quare statim habemus figuras per quas vniūquodq̄ erit. **V**aliam ergo quoniā ois p̄positio ostendit per utroq̄ modos per impossibile z ostēsiue: z non cōtingit separi alterum.

Cŷā ostēte sunt tres ppōnes supius posite que sunt p̄missa rōnis eius. **C**onter cōcludit rōnē suam. s. q̄ oē demōstratū per impossibile ostēsiue fillat in eadē terminis z e². s. oē ostēsiue fillatū per impossibile dem̄strari pōt si supponat p̄dictio p̄onis. z addit ad h̄i¹ cōfirmationē q̄ h̄i¹ filli filli sunt cōuersiuis z h̄ est. **M**a¹ ergo qm̄ per eosdē. **I**n fine autē ex qua p̄one correlarie cōcludit q̄ ois p̄pō dem̄strari pōt utroq̄ mō. s. ostēsiue z per ip̄o¹ z h̄ est. **V**alā ergo. **I**llū forte dubitaret aliqs q̄re nō pus cōparauit fillm circularē z cōuersiuū ad ostēsiuū sic h̄ic facit de fillo per impossibile cū tñ q̄libet illoz sit ex ypothesi z filli ex ypothesi opponit ostēsiuo. **E**t dicit pōt q̄ ex diffinitione p̄sionis z circulationis p̄z d̄ita filli ostēsiui ad circularē z ad ostēsiuū sicut ex p̄determinatis p̄z. s. ex dif

initione dem̄strationis per impossibile supius data nō patet et^o d̄ita aut hitudo quā h̄et ad ostēsiuū z iō magis cōparat ip̄m ad ostēsiuū q̄ ad alios. **S**ed nūc querit q̄ re compat fillm per impossibile ad ostēsiuū s̄m d̄itam nō aut h̄z p̄ueniētā: dem̄rationē aut per impossibile compat ad ostēsiuū s̄m cōueniētā z nō s̄m d̄itam. **E**t dicēdū q̄ in arte ponēdū est eoz d̄ita que multū p̄ueniūt z nō cōueniētā. sed p̄ueni^o ponēda est eoz que multū differūt z h̄ dicit **A**l̄. in fine p̄mi thop. q̄: igit filli ad impossibile z filli ostēsiuus multū p̄ueniūt eo q̄ uterq̄ fillat suā p̄nē nō oportuit eoz ponē cōueniētā sed d̄itam q̄: et demōstratio per impossibile multū differt ab ostēsiuo q̄ ostēsiuus p̄nē fillat. dem̄ratio aut per impossibile suā p̄nēz nō fillat sed sūt ex ypothesi ideo nō oportuit eoz ponēre d̄itam sed cōueniētā. **D**emū dubitabit de hoc qd̄ dicit ostēsiuū fillm sumere ppōnes ueras z indubitabiles. cōtingit enim ut videt ostēsiue fillare ex ueris ppōnibus z si nō idubitabiles in v̄itate. **A**d qd̄ dicit pōt q̄ filli ostēsiuus nō est nisi p̄missē p̄nē notificet alr̄ enim non ostēdit h̄z p̄nē nō notificat nisi fuerint note z notiores p̄nē. qd̄ ergo dicit p̄nē ostēdi ex ueris idubitabilibus hoc est ex ueris notiorib^o p̄nē. **C**et pōt melius dicit q̄ diffinit h̄ic ostēsiuū fillm in eē et^o p̄mo z potissimo z sic cadit in usu dem̄ratoris. sicut enim filli per impossibile p̄ncipalr̄ spectat ad dem̄ratorē ut dicitū est ita ei opponit^o. s. hic compat eos sic cōsideratos z sic p̄z q̄ hic diffinit ostēsiuū ut cōpetit demōstratori sed sic cōstat ex ueris indubitabilibus. **C**onter forte queret aliqs q̄re demōstratum per impossibile in vna figura nō pōt per eosdē terminos in eadē figura ostēsiue fillari sed in alia sicut patet in littera. **E**t dicēdū q̄ est q̄ filli ostēsiuus filli sit ex opposito p̄onis filli ad impossibile z vna p̄missarum sed sicut pus determinatū est ex opposito p̄onis z vna p̄missarū in aliq̄ figura non pōt fieri eadē figura z ideo sillogismus per impossibile z ostēsiuus ad eadē p̄nē sunt in eisdē terminis z nō sūt in eadē figura. **S**i enim filli ad impossibile fiat in p̄ma ostēsiuus fiet ex opposito p̄onis eius z vna p̄missarū. sed 2° cū minore facit tertiam figurā cū maiore v̄o sc̄daz filli facto fillo ad ypothesim. in sc̄da ex opposito p̄onis eius z minore fiet figura tertiā. ex eodē autē z maiore fiet figura p̄ma. filli facto fillo ad impossibile in tertiā ex opposito p̄onis z minore fiet p̄ma. ex opposito autē p̄onis cū maiore sc̄da z sic patet ad dubiū. **A**lterius forte dubitaret aliqs utrū negatiua demōstrata per impossibile in p̄ma figura nō possit aliter sillogicari ostēsiue q̄ in p̄ma. **E**t dicēdū q̄ ulis negatiua demōstrata per impossibile in p̄ma per sc̄dam ostēsiue fillat. pticularis autē negatiua cū per sc̄dam demōstrat per impossibile fillat ostēsiue per tertiā cuius duplex causa est. vna q̄ ulis nō cōcludit per tertiā sed particularis. alia autē z p̄p̄ngoz est inspiciēdo ad ypothesim in demōstrādo quācūq̄ p̄nē. si enim ostēdat per impossibile ulis in p̄ma ypothesis erit pticularis z ita uerū assumptū erit maior p̄pō ex qua z opposito p̄onis fit filli ter secūda figura. **S**i autē ostēdat pticularis negatiua per impossibile ypothesis erit tā maior q̄ minor: z filli uerū assumptū z ideo oppositū p̄onis cū illo uere aliqñ cōstituit sc̄dam aliqñ tertiā. **A**lterius forte queret etiā de pticulari affirmatiua demōstrata per impossibile i p̄ma an aliter q̄ in tertiā possit fillari ostēsiue in eisdē terminis. **E**t dicēdū q̄ nō tum q̄ per p̄mā non cōcludit affirmatiua. tuz q̄ ad ostēdēdū pticularē affirmatiuā ypothesis est ulis negatiua que solū maior erit in p̄ma z ita vniū assumptū erit filli ter ibi minor ex qua p̄one solū tertiā figura cōstituit. **Q**ueret etiā forte q̄re pus ostendit intētum in p̄onibus negatiuis demōstratis in prima figura q̄ in affirmatiuis cum econuerso faciat in illis que demōstrat per tertiam figuram z secundā. **E**t dicit potest q̄ h̄ est: q̄ vniuersalis negatiua demōstrat per

impossibile in prima si non uis affirmatiua: unde quod uis est aut particulare plus ostendit intentionem in ueruali negatiua deinde in particulari negatiua propter affinitatem eorum ultimo autem in affirmatiua particulari e contrario autem procedit in alijs figuris quod ibi ostendit etiam uis affirmatiua per impossibile ad hoc negatiue demstrate per impossibile in prima ostensue fillari in 2^a particularis affirmatiua in prima demstrate per impossibile ostendit in tertia. scilicet scda figura procedit tertia et hac ratione potest sic procedere. **Adhuc** queret aliquis utrum per prima tamen ostensue fillant rationes demstrate per impossibile in 2^a. Et dicendum quod uis demstrate per impossibile in prima tamen in prima fillat ostensue in eisdem terminis. particularis autem potest in 3^a et in 3^a et hoc per intuitionem secundam predictas duas causas. scilicet quia tamen particularis fillat per 3^m. et quod oppositum particularis rationis uis est qua potest esse tam maior quam minor in scda oppositum autem rationis uis est particularis que non est nisi minor in scda figura. **Adhuc** forte queret idem de rationibus per impossibile demstrate in 3^a. scilicet utrum affirmatiue tamen per prima ostensue fillat et negatiue tamen per scdas. Et dicendum quod affirmatiua demstrate per impossibile in 3^a solum in prima ostensue fillat quod per intuitionem secundam modum determinatum. scilicet negatiua demstrate per impossibile in 3^a potest ostensue fillari tam in prima quam in scda sic per intuitionem. **Adhuc** queret utrum idem sit demstrate per impossibile plus ostensue fillat et minus fillare. et uideat quod sic eo quod fillat ad impossibile accipit oppositum rationis filli ostensue cum una particulari et ad iterum regulam et sicut fit in fillo uersiuo. **Oppositum** autem uis: quod fillat minus ostensue est ratione una. demstrate uero ad impossibile plures habet rationes et ad hoc conuersiuo accipit pro hypothesis tamen uerum tamen falsum sed demstrate per impossibile tamen falsum. **Adhuc** conuersiuo aliquando interimit uerum et aliquando falsum. sed fillat per impossibile tamen falsum. Et procedendum est. differt enim et in plus uersiuo fillare quam demstrate per impossibile plus ostensue fillat. sequit enim ad ipsum et non conuertit sicut per ex predictis in opponendo. **Ad** oppositum autem per ratio tam quod se habet sicut superius et inferius.

In qua autem figura est ex oppositis propositionibus sillogizare et in qua non est sic erit manifestum. **Dico** autem oppositas esse propositiones secundum locutionem quidem quatuor: ut omni nulli omni et non omni et alicui nulli et alicui et non alicui inesse: secundum ueritatem autem tres. nam alicui et non alicui secundum locutionem opponunt solum. **Harum** autem contrarias quidem ueruales ut omni nulli inesse: ut omnem disciplinam esse studiosam et quid est nullam esse studiosam. **Alias** non oppositas.

Postquam determinauit partem filli qui est ex compossibilitibus hic determinat partem eius qui est ex icompossibilitibus. et dicit iste fillus ex oppositis de quo determinat in parti parte. Et didit per intuitionem principalem et correlatiua que incipit ibi. **pa** la est. **In** principali in duas. in prima determinat de fillo ex oppositis secundum se. in 2^a cum dicit. **ma** etiam quod ex falsis. **In** compatione ad fillum ex falsis. per in duas. in prima determinat quod et in qua figura fiat fillus ex oppositis et in qua non. in 2^a cum dicit. **S**unt autem ueruales quod terminis. **quedam** notabilia iuxta generationem huius filli assignat. per diuidit in phemiu et tractatu. in phemio sic procedit. per dat intentionem dicens se esse dicturum in qua figura fillat ex propositionibus oppositis et in qua non et hoc est. **In** qua autem. **1^a** autem gra hoc distinguit quot modis sint opposites et quot modis propositiones opposite dices quod propositiones secundum modum enuciandi per affirmationem et negationem quatuor modis opposite sunt. uno modo sic. **1°** inesse: nulli inesse. **2°** modo omni inesse non omni inesse. **3°**

modo alicui inesse nulli inesse. **4°** modo alicui inesse alicui non inesse. sed secundum ueritatem ultime propositiones non opponunt sed per modum loquendi tamen. alijs autem tribus modis uere opposite sunt per propositiones sed in illis tamen due sunt opposites ueruales. scilicet affirmatiua et negatiua proprie sunt. uis autem et particularis predictorie et hoc est. **Dico** autem oppositas.

Ergo in prima quidem figura non est ex oppositis sillogismus nec affirmatiuus nec negatiuus. **Affirmatiuus** quidem quoniam utraque oportet esse propositiones: opposite autem affirmatio et negatio. **Pratiuus** autem quoniam opposite quidem idem de eodem predicat et denegat. **In** prima autem medium non dicit de utraque sed de alio aliquid quidem negat: idem autem de alio predicat he autem non opponuntur.

Contra persequit quod intendit et diuidit in tres. **In** prima ostendit fillum ex oppositis non fieri in prima figura. in 2^a quod fiat in scda ibi 2^a. **In** media autem figura. **In** 3^a quod fiat in 3^a figura. ibi 3^a. **In** 3^a autem figura. **In** prima parte sic procedit. per ponit rationem intentionem dices quod fillus ex oppositis non fit in prima figura in affirmatiuis neque in negatiuis et hoc est. **Ergo** in prima figura fit ex propositionibus ambabus affirmatiuis sed in oppositis non sunt ambe propositiones affirmatiue ergo ex oppositis non fit in ea fillus affirmatiuus et hoc est. **Affirmatiuus** quidem. **1°** scdam parte sic ostendit in oppositis idem affirmat et negat de eodem sed in fillo prime figure non idem affirmat et negat de eodem sicut per: ergo non fit negatiuus fillus ex oppositis in prima figura et hoc est. **Pratiuus** autem.

In media autem figura et ex oppositis et ex contrarijs contingit fieri sillogismus. **Sic** enim bonum in quo. a. disciplina autem in quo. b. et c. Si ergo omnem disciplinam studiosam sumpsit et nullam. a. inest omni. b. et nulli. e. quare. b. nulli. c. nulla ergo disciplina disciplina est. **Similiter** autem et si omnem disciplinam sumes studiosam medicinam non studiosam sumpserit. **Itaque**. a. b. quidem omni. c. autem nulli quare quedam disciplina non est disciplina. **Et** si. a. c. quidem omni. b. autem nulli. est autem. b. quidem disciplina. c. autem medicina. a. **Non** opinio: nullam non disciplinam opinionem sumes sumpsit quaedam disciplinam opinionem esse: differt autem a priori in eo quod in terminis conuertit: nam plus quidem ad. b. nunc autem ad. c. affirmatiua: et si sit non uerualis altera propositio. **Sed** per enim similiter medium est: quod de altero quidem affirmatiue: de altero non dicit negatiue: quare contingit per opposita concludi non tamen semper nec oino. **Sed** que si sic se habeant: que sunt sub medio: ut eadem sint uel totum ad partem: aliter autem impossibile: non enim erunt propositiones ullo modo neque contrarie neque opposite.

Conter ostendit quod fit fillis ex oppositis in scda figura. z pmo in ulibus. scdo in particularib⁹. z in ulibus pmo iux secundu modu. deinde iux pmo modu z ad h in scdo mo primo in p^{ri}is p^{se} sic. Ois disciplina est studiosa nulla disciplina est studiosa: ergo nulla disciplina est studiosa. z h est. **L** in media aut. **L** scdo in p^{ri}is per acc^{ns} sic. Ois disciplina est studiosa nulla medicina est studiosa ergo nulla medicina est studiosa. ex hoc sequit per 4^m p^{me} cum aliqua disciplina erit medicina q^o aliqua medicina no sit medicina z h est. **L** filr z si o^{es}. **C**onter docet fillare ex oppositis in pmo secunde z h in p^{tr}arijs per accidens sic nulla disciplina est opinio ois medicina est opinio ergo nulla medicina est disciplina. ex hoc sequit cu aliqua disciplina sit medicina q^o aliqua disciplina no sit disciplina z h est. **L** z si. a. c. qd^e. **A**ddit etiā d^{ist}az p^{ri} ad pcedentē d^{ic}es q^o differt in h q^o p^{ri}or: modus h^{et} maior rem affirmatiua ille aut ultio d^{ic}tus maiorē negatiua z hec ē. **L** differt autē a pmo. **C**onter docet qualr fiet iste fillis in modis particularib⁹ scde figure d^{ic}es q^o eodez mo quo in p^{dic}tis z patet p^{se} vñ p^{tingit} per opposita sillogizare in particularib⁹ sicut in ulibus sed no oimodo se hñibus p^{pon}ibus: sed si sic se h^{ent} extremitates ut eadem sint uel m^{ino}r: extremitas sit sub maiori extremitate aliter aut no erūt opposite p^{pon}es. z primo mo erunt p^{se} opposite. scdo aut mo per acc^{ns} sicut patet ex p^{det}erminatis z h est. **L** Et si sit no ul^{is} altera.

Conter in tertia aut figura affirmatiua qd^e fillis nullo mo erit ex oppositis p^{pon}ibus propter dictā causam z in p^{ma} figura. **N**egatiuus aut erit ex ulibus terminis z no ulibus extrinsecis. Sit enim disciplina in quo b. z. c. medicina in quo. a. si igitur sumatur oem disciplinā medicinā: z nullā medicinā z disciplinā. b. aut omni. a. sumpsit z. c. nulli. a. q^{re} erit quedā disciplina non disciplina. **S**itr aut z si no ulr sumpta sit. a. b. p^{po}. nā si est quedam medicina z rursus nulla medicina disciplina: accidit disciplinam quādā non esse disciplinam.

Conter ostendit quod fit fillis ex oppositis in tertia figura z pcedit sic. pmo dicit q^o no est in ea fillis affirmatiuus ex oppositis eadē de cā qua no fiebat in p^{ma} q^o in oppositis no est utraq^o p^{po} affirmatiua z h est. **L** in tertia vo. **L** scudo manifestat quod fit fillis negatiuus. z pmo in modo uli sic. **N**ulla medicina est disciplina ois medicina est disciplina ergo alq^o disciplina no est disciplina z h est. **L** negatiuus autē. **L** scdo in mo particulari. s. in tertio z quarto idē dās intelligere de mo hoc z g^o sic. nulla medicina est disciplina z aliqua medicina est disciplina q^o aliqua disciplina no est disciplina z hec est. **L** filr aut z si no.

Conter sunt aut ulibus quidē terminis sumptis p^{ri}e p^{pon}es: si aut particularis sit altera p^{po}positio opposite. oportet aut scire qm constringit opposita sumere ut diximus qm omnem disciplinā studiosam eē: z rursus nullam aut aliquā eē studiosam: qd non solet latere. Est aut z per alias interrogaciones sillogizare alterū aut quēadmodū dictuz est i thopicis sumē. **Q**m aut affirmationū oppōnes sūt tres spēs: sexies accidit opposita sumē aut oi aut nulli: aut oi z no oi: aut

alicui z nulli: z hoc p^{uertit} terminis ut. a. oi b. z nulli. c. aut omni. c. z nulli. b. aut huic quidē oi illi vo no oi: z rursus h cōuerti p terminos: filr aut z in tertia figura. **Q**uare manifestū est quotiēs z in quibus figuris p^{tingit} p^{po}positas p^{pon}es fieri fillis.

Conter determinat quedā notabilia iux g^{ntationē} p^{di}ctā ob^{su}ada z sunt trā. p^{mu} tale in tota g^{ntationē} filli ex oppositis fiunt ul^{es} filli ex cōtrarijs. p^{ticulares} aut ex p^{dic}torijs z h est. **L** sunt aut ulibus qdē terminis. **L** scudo dicit h^m quot modos oppōm fiat fillis ex oppositis q^o h^m duos. s. h^m p^{rietatem} z h^m p^{ditionē} ita q^o concessio vno oppositoz ex qbus sillogizari debet accipiatur reliquū per fillm. Et ē per p^{pon}es p^{ter} ne^{ces}itas eo modo q^o determinatū est in thopicis. z h est. **L** opz aut scire. **L** 3^m notabile ad multiplicationē z sufficiētā filloz ex oppositis p^{tinet} z est q^o trib⁹ modis sint p^{pon}es opposite. s. oi nulli. oi no omni. alicui nulli. z sex modis p^{nter} cōbinare p^{pon}es ad p^{stituendū} fillm ex oppositis z h tam in p^{ma} q^o tertia figura q^o cum opposite p^{pon}es sint affirmatiue z negatiue. aut affirmatio erit maior z negatio m^{io}r: aut e^o. z ita quodcūq^o sint opposite p^{pon}es due sūt cōbinaciones z h est. **L** qm autem affirmationū. **L** cōsequenter epilogat z h est. **L** quare manifestum.

Conter manifestū ēt qm ex falsis quidē est uerū sillogizare quēadmodū dictuz est p^{us}: ex oppositis aut no est. **S**emp enim fillis cōtrarius est rei: ut si est bonū no eē bonum: ut si est aial non eē aial: eo q^o ex p^{tradi}ctione est fillis z subiecti termini: aut idē sunt: aut hic quidē totū: ille aut pars.

Conter compat fillm ex oppositis ad fillm ex falsis. z q^o p^{uentunt} multū eo q^o uterq^o falsuz sumit ideo tñ dat eorum d^{iam}. In fillis ex falsis p^{tingit} uerū ex falsis sillogizare: sed in fillo ex oppositis no p^{tingit} uerū fillare ex assumptis ergo differūt. **H**ui⁹ rōnis pmo ponit maiorē z hec est. **L** manifestū ēt. **L** scdo minorem z h est. **L** ex oppositis aut. **L** tertio declarat minorem sic. In fillo ex oppositis se h^{et} 2° p^{rie} ipsi rei. ibi enim similr remouet vna extremitas ab alia sed extremitates ita se hñt q^o sunt idē aut m^{ino}r extremitas p^{te}ta sub maiori z utroq^o mo erit p^{po} negatiua falsa z hec est. **L** semp enim fillis.

Conter palā ēt in paralogismis qm p^{tingit} ypotheseos fieri p^{ditionez}: ut si est impar no eē impar: nā ex oppositis p^{pon}ibus p^{ri}is rei fit fillis. Si ergo sumpserit huiusmodi erit ypotheseos p^{dictio}. **O**portet aut p^{si}derare qm sic quidē no est p^{ria} p^{cludē} ex fillo vno ut vna sit p^{clusio}. **Q**m quidem no est bonū: bonū aut aliū qd tale nisi statim huiusmodi p^{po} sumat: ut oē aial esse albū z ut no albū: hoiem aut aial sed assumere oportet z p^{ditionē}: ut qm ois disciplina opinio z non opinio. **D**einde sumē qm medicina disciplina quidē est: nulla autem opinio quēadmoduz elenchi sūt aut ex duob⁹ sillogismis. **Q**uare eē quidēz cōtraria h^m ueritatē que sumpta sunt no est alio mo q^o hec quēadmodū dictū est p^{us}.

C Sequit pars correlata totū capli z pcedit sic. p^o corrlm cōcludit. scdo incidēter quidē adiūgit corrlm tale qz de sillo ex oppositis determinatū est in quo accipiunt oppo sita z posset videri aliqd nō eē manifestū incōueniēs cō cessioe oppositorū z ita posset videri qz nō eēt ulterius ex eis cōclud. cōcludit ma^m eē qz in sillo ex oppositis nihil p hibet fieri silm ypothesis. q. d. cuz tbi supponant oppo sita nihil phibet interimē illā supponē. qñcūqz entm cō cludif manifestū incōueniēs ypothesi per ipm est interi mere ypothesim: sed negatio eiusdē a se manifestius icō ueniēs qz acceptio oppositorū z ita in sillo ex oppositis ex incōuenienti maior cōcluso ptingit ypothesim interi mere z h est. [palā ē.] Et nota qz i hoc corrlm sigt uti/ litatē hui^o silli. s. cuz pcessa sint opposita siue implicite si ue explicitē ex illis ptingit cōcludē remotionē eiusdēz a se qd est manifestissimū icōueniēs z exinde interimere ypothesim. Et nota qz hic uocat silm ex oppositis palo/ gismū qz in eo accipiūt opposita sicut ptingit aliqñ in so/ phisticis. Sed meli^o dici pōt qz iste sils maxime ptinget ad demitatorē cuz disputat cū caullatore. Cū sit iste sils pmo in disciplinis z ex pprijs: sed sils qui est ex pprijs cōcludēs falsus z ex falso uel falsis dī palogismus disci pline quare sils ex oppositis cū sit hī^o palogismus disci pline est z ideo uocat eū palogismū.

C Porteret autē p̄siderare qm̄ sic qdē nō est cōtraria cōcludē ex sillo vno ut vna sit cō clusio. Qm̄ quidē nō est bonū: bonuz aut aliud quid tale. nisi statim huiusmodi pro positio sumat: ut omne aial eē albus z ut nō albus: boiem aut aial sed assumē oportet z p̄dictionē. ut qm̄ ois disciplina opio z nō opinio. Deinde sumere qm̄ medici na disciplina quidem est: nulla aut opinio quēadmodū elenchi fiunt: aut ex duobus sillogismis quare esse quidē p̄ria s̄m ueri tatē que sumpta sūt nō est alio mō qz hec quēadmodum dictum est prius.

C Conter qz dixerat qz est accipe opposita ex qbus est sil/ logicare per silm determinat quot modis opposita pnt sumi per silm z pcedit sic. pmo dicit qz per silm vnum nō cōtingit accipe opposita nisi ita qz vnuz oppositorū sit alteri copulatus in maiori extremitate sic. De aial est al/ bus z nō albus ois hō est aial. ergo ois hō est albus z nō albus z h est. [Opz aut p̄siderare.] scdo dicit qz si non accipiunt opposita per silm vnu aut opz sumere illa ita qz vnu supponat z falsus silletur ut si supposito qz ois di/ disciplina sit opinio sillicaret per p̄mū: tertie qz aliqua di/ disciplina non sit opinio sic nulla medicina est opinio. ois medicina est disciplina ergo aliq̄ disciplina nō est opinio. aut opz ea sumē per d̄uersos sillos ita qz vnu oppositorū sillet per silm vnu z aliud per aliū sicut sūt redargutio/ nes z h est. [sed assumē opz z p̄dictionē.] in fine aut cō cludit qz plurib^o modis nō ptingit opposita per silm su mi z h est [qre eē qdē p̄ria.] **C** Dubitat p^o de sillo ex oppositis an sit sils. z videt qz nō qz sils est ex positio s̄z opposita nō est simul ponē. aia enim nō p̄sentit oppo/ sita simul nec ponit ea. Adhuc sils est ex trib^o terminis s̄z hic sunt tm̄ duo. Sed dicit qz hic sunt tm̄ duo s̄m sbam z tres s̄m rōnem. Sed p̄tra eadē rōne qua vnus termi/ nus est duo qz bis subicit z reliqu^o erit duo qz bis p̄tur. z ita uel erūt h tm̄ duo termini s̄m rōnem z s̄m sbaz. uel quatuor sunt termini s̄m rōnez z ita adhuc nō erit sils. Adhuc si ex duob^o terminis fieret sils qz vnus illorum multiplicat^o est s̄m rōnem tūc ex vnico termino sic mul

tiplicato fieret sils sic nullus hō est hō ois hō est hō ergo nullus hō est hō. sed hoc nō est uerū. **C** Ad p̄mum dicit pōt qz ad hoc qz sit sils nō opz qz termini p̄se supponant ab aia s̄m p̄sentis sed qz disponant s̄m figurā z modūz z h intēdit dist^o qñ dicit qz silus est ex positio. uel pōt de ci qz p̄misse ponunt ab aia s̄z h p̄tingit dup^o. aut absolu/ te p̄siderādo eos aut in cōparatiōe ad aliqd. tertiu eliciē dum ex eis. pmo mō nō ponunt opposita in sillo ex ypo/ thesi. Sed ponit aia opposita simul p̄ manifestū incō/ ueniēs p̄sequendū z h dicit de oino oppositis. opposita aut aia simul opinat sed hoc est tm̄ qñ decepta est z non p̄cipit eē opposita. **C** Ad secūdū r̄ndet sicut dictum est z ad obm̄ p̄n^o qz sicut p̄ctus p̄tinuās duas lineas est vnus duo d̄iūsa manēs tm̄ vnus s̄m sbam z rōnez z nō multiplicat^o. sic terminus medī^o qui nō igredit rōnē est vnus nō multiplicat^o neqz s̄m sbam neqz s̄m rōnē vni/ ens extrema diuersa. alle aut terminus qui est loco extre mitatū multiplicat s̄m rōnem s̄z nō s̄m sbam z ita nō se/ quit qz sint q̄tuor: nisi s̄m rōnem. **C** Ad ultimū dicitur qz ex vno termino nō sit sils q̄uis fiat ex duob^o eo qz in sillo opz rōnem eē alterā ab utraqz p̄missariū qz opz aliō accidē eo qz h sunt. sed hic si nō p̄tingit si tm̄ vnus sumat terminus sicut etiā in duob^o. **C** Alteri^o forte queret de cut^o p̄sideratione sit z ad quē p̄tineat sic instrumētū z vi qz ad nullū z ita erit inutilis. nō enim vi p̄tinē ad diale/ ticum cū per ipm nō fiat fides. neqz ad demōstratorē cū per ipz nō fiat scia. neqz ad sophistā cū cōcludat ex neces/ sitate. Et dicitur qz aliqd p̄tinet ad usum alicui^o dupl^o. s. aut directe aut indirecē. pmo aut mō non p̄tinet ad ali/ quem sils ex oppositis sicut onsum est. aliquo aut mō fa cit/ dialecticus aut cū obut^o disputat cū p̄teruo hēt ex da tis reducē r̄ndentē ad manifestum incōueniēs ut per h redeat r̄ndens ad statū debitū disputādī. h aut maxie po test si opposita implicite p̄tingat dari z tūc utet dia^o sil logismo ex oppositis ad cōcludēdū negōnem eiusdē a se qd est incōueniēs manifestissimū. Silr aut p̄tinet ad de/ mitatorē cū enim disputat cū caullatore p̄tingit ipm ca ullatorē ignoratē dare implicite opposita ul dare oppo situm uerū z tūc oportet sillogicare illud uerū: z deinde ex illis sillicare incōueniēs manifestissimū ut p̄us ut ita re moueat ignoratā caullatoris. sic ergo p̄tinet taz ad dia/ leticū qz ad demōstratorē nō directe qz faciat p̄se fidē ul sciam sicut p̄us dicitū est. h tm̄ sciēdū qz maxime z p^o p̄tinet ad demitatorē z sic hic de ip̄o traditur cognitio z h si ḡuit **Abz**. in textu in corrlm uersus finē capli sicut patet in expōne l̄re. **C** Conter querit de dictis in l̄ra z p̄mo quare cū alijs oppōtib^o nō cōnūaut in l̄ra oppōm p̄ua tiuā z relatiuā. Sed h patet. s. de cōplexis z de oppōne foali cōplexoz que querit est penes affirmationē z ne gationē. sed oppō p̄uatiuoz z relatiuoz est in incōplexis z si fuerit trāslata ad orones: ut hic for. vidēs for. cec^o est nō erit ita opposita fo: malr sed māliter tm̄ quia s̄m ter/ minos. **C** Deinde querit quō vnū sit qz dicit tres oppō nes eē s̄m ueritatē cum nō sint nisi due. s. p̄rietas z p̄tra dictio. Et dicitur qz est p̄siderare oppōm dup^o. s. in se nō p̄trahendo ad mām ut ad p̄pōnes oppositas z sic est tm̄ duplex oppō. s. p̄trartetis z p̄dictio. z p̄hendo ad mām z sic sunt tres oppōnes qz tripl̄r sūt p̄pōnes opposite vno mō p̄rie z duob^o modis p̄dicatorie. **C** Alteri^o forte dubi/ tabit aliqs de hoc qz dicit nō fieri silz negatiuū ex oppo sitis in p̄ma figura. z vī qz sic cū sils pmo z p̄ncipalr sit i p̄ma figura i. quā reducit sils aliarū figuraz cū fiat sils ex oppositis in p̄ma z in tertia videt fieri in p̄ma. Adh^o facto sillo ex oppositis in p̄ma p̄me p̄uerla maiore erit i p̄mo p̄me z erūt opposite p̄misse qz sic dicitū nullum risi bile est hō z nullus hō est risibilis ergo nullus hō est hō erūt p̄misse icōpossibiles z opposite. Si at̄ dicat cū **Abz** qz in tali sillo non affirmat idē de eodē in p̄missis qz in opz ad oppositū p̄trarijs oppositis p̄trarte s̄m accūs nō

*Res. q. generalitas p̄uatiua z relatiua
est in huiusmodi p̄pōnes qz huiusmodi p̄pōnes
nō sūt in huiusmodi p̄pōnes s̄m rōnem*

affirmat ides de eodē ut si dicā ois disciplina est opinto
 nulla medicina est opinto quia nō subicit idem utriqz.
 Et in Al. docet ex sic oppositis fillare qre vī qz possit sil
 logicari ex oppositis in pma figura. Et dicēdū qz oppo
 sitio pōt accipi coiter ut cōprehendat incoposibilitatem
 z repugnātiā z sic accipiēdo nō pōt ex oppositis fillari
 in pma figura. sic nō loquit Al. de oppositis h^o. uel pōt
 accipi ppte ul sic opponunt nisi idē subicit z p̄tur in af
 firmatiua z negatiua sed hoc p̄tigit dupliciter. vno modo
 ut idem utrobiz subicitur h̄m rem z uoces: idem utro
 biz p̄dicet h̄m rem z uocem z sic sunt opposite perse.
 alio mō ut idem h̄m rem z uocē subiciat utrobiz z ides
 h̄m rem diuisum h̄m rōnem p̄dicet sicut iteri^o z superius
 se h̄nt z e^o: z sic sunt opposita per accēs z sic erit fill^o ex
 oppositis in. p. f. Deicēdū igit ad p̄mūz qz h̄ fill^o p̄mo
 fiat in pma figura z p̄nter i alijs nihil p̄hibet sillogismū
 ex oppositis fieri in alijs figuris z nō in pma. Ad se
 cūdū patet p̄^o per p̄dicta. silr ad 3^m patet qz cōtraria aut
 opposite h̄m accēs nō faciūt dispōnem p̄me figure sicut
 sc̄de uel tertie ut patet ex p̄dictis z ideo ex oppositis nō
 sillogizat in prima sed tm̄ ex repugnantib^o. Conter
 querit de dispōne sillogismi ex p̄missis: qz cum idem
 subiciat utrobiz erit sillogismus in tertia figura. Ad
 huc cum p̄dicetur utrobiz erit sillogismus in secūda
 z ita ois sillogismus ex oppositis idifferēter spectat ad
 secūda z tertiā figurā qd est icōueniēs ut vī. Querit
 ergo quō cognoscē sic qn̄ sit iste sillogismus in sc̄da z qn̄
 in tertia z q̄liter. Et dicēdū qz p̄siderādo p̄missas an̄ p̄o
 nis p̄tractationē est mā sillogismi sc̄de figure uel tertie i
 differēter: sed pro uolūtate p̄tractantis est ut cōcludat
 in pma uel in tertia p̄clusio aut tā patet ubi sit sillogism^o
 qz si p̄cludat s̄bm de s̄bo sit sillogismus in sc̄da figura. si
 p̄tuz de p̄to figure tertie erit sillogismus eo qz silr cō
 cludit extremitas de extremitate z mediū nō ingreditur
 p̄ones. Conter forte qref de tertia nobilitate quā po
 nit de multiplicatioe sillogismi ex oppositis. dicit enī qz
 sex sunt cōbinationes ex oppositis in sc̄da figura z sex i
 tertia qd videt falsum qz nō sit sillogismus in pma maio
 re ex̄te p̄ticulari nec in tertia minore ex̄te negatiua. Et
 dicēdū qz sex sunt utrobiz cōbinationes sed nō tot sillo
 gismi. sunt enī quedā cōbinationes utiles quedā inuti
 les. Sed tunc querit n̄is z sufficiētia utiliū. z dicēdū qz
 oi inesse z nulli inesse faciunt duas. aut enim est maior
 affirmatiua z minor negatiua. z ita est secūdus modus se
 cūde figure aut ecōuerso z est p̄mus modus eiusdē. Ad
 huc oi inesse nō oi inesse faciunt duas. aut enī est maior
 ulis z minor p̄ticularis z tūc est quart^o sc̄de aut ecōuer
 so. z est inutilis in pma figura. Adhuc nulli inesse z ali
 cui inesse faciūt duas quaz illa facit 3^m sc̄de que h̄t maio
 re ulēm z minore p̄ticularē. illa at que ecōuerso inutilis
 est z ita est in p^a figura sunt quoz sillogismi ex oppositis
 in 3^a aut figura sunt sex cōbinationes sed tm̄ tres utiles. s.
 que h̄nt m̄iore affirmatiua. sicut patet itwēti. z ita in vni
 uerso nō sunt nisi septē filli ex oppositis. Deide que
 rit de cōparatiōe filli ex oppositis ad fillm̄ ex falsis. vide
 tur enim p̄tineri sub eo z ita deberet ut videt supius de
 terminari de sillo ex falsis. Et dicēdū qz accipiēdo fillm̄
 ex falsis put pōt in p̄onem uerā z falsam coiter cōprehē
 dit sub eo fillm̄ ex oppositis: sed sic nō determinabat su
 per^o fill^o ex falsis z iō ibi nō determinabat fillus ex op
 positio accipiēdo aut fillm̄ ex falsis ut tm̄ p̄cludit uerū sic
 nō cōprehēdit fillm̄ ex oppositis sicut hic dicit. Sed sic
 accipiebāt fill^o supius ex falsis. Deinde q̄rit de h̄ qz
 dicit opposita posse cōcludi per vñū fillm̄ hoc enī videt
 falsū. si enim copulent opposita in p̄to vni^o p̄pōnis illa
 p̄pō erit plures qz h̄t plura p̄ta ex qb^o nō fit vñū. ut cuz
 d: aial est albū z nō albū. sed ex talib^o p̄pōnib^o nō fillat
 quare non sillogizat opposita per fillm̄ vñū sicut ip̄e
 dicit. Et dicēdū qz nō ois pluralitas ipedit fillm̄ accepta

aut p̄pōne que plures sit per copulationē fieri pōt fill^o
 nō in uere vñū sed talis fill^o in duos resoluibilis est eo
 mō quo p̄pō accepta in tres p̄pōnes sic eo mō quo p̄pō
 est vna z fill^o est vñū.

In principio aut petere z accipere
 est qdes ut in gne est sume in eo qz
 est nō demonstrare p̄positū.

Postqz Al. determinauit modos silloz ex p̄pōthēsi si
 ue potestate sillogismi. hic intendit de qbusdā obliqui
 tatib^o siue errorib^o circa p̄dicta incidētib^o z sunt tres. q.
 rum p̄mus est petitio etus qd est in p̄ncipio que incidit
 circa sillogismū circularē. alius est falsūz nō p̄ p̄pōthē
 sim accidē qui incidit iuxta sillogismū per ip̄ossible. ter
 ti^o est fallacia cōpōnis qui incidit iuxta sillogismū ex op
 positio. De hys trib^o ergo in pte ista determinat p̄^o de p̄
 mo. 2° de 2° cum dicit. L nō p̄ hoc aut. 3° de 3° cuz dī
 cit. L accidit aut. p̄ma in duas. in pma determinat qd
 sit petē qd est in p̄ncipio z quot modis z quō fiat. in sc̄da
 cum dicit. L est aut. In p̄ncipio determinat quō hic de
 terminat petitio ei^o qd est in p̄ncipio. pma in. d. in pma
 determinat qd sit z quot modis. in sc̄da cū dicit. L si ergo
 alijs. Quō fiat. pma in. d. in pma ostendit qd sit. in secūda
 cum dicit. L h̄ aut accidit. Quot modis sit. in pma inquī
 rit diffinitionē petitionis z p̄cedit sic. p̄mo supponit ge
 nus ei^o dicēs qz petē qd est in p̄ncipio ut in gne dicatur
 est nō demonstrare p̄positū z h̄ est. In p̄ncipio aut. L

Hoc aut accidit m̄trip̄r. nā z si oino nō
 sillogizat z si per ignotiora aut silr ignota
 z si per posteriora qd pus est. Demōstra
 tio enī ex p̄iorib^o z notiorib^o est: hoz er
 go nullum est petē qd ex p̄ncipio est. Sed
 qz hec quidem p̄se nata sunt cognoscilla
 ho per alia nā p̄ncipia quidē p̄se que aut
 sunt sub p̄ncipijs per alia: qn̄ nō ple notū
 est p̄se alijs conat on̄dē tūc petit qd ex p̄n
 cipio hoc aut est quidē sic facē ut statim p
 bet qd p̄positū est. Cōtingit aut z trāsserē
 tes in alia que nata sunt per illud on̄di per
 hec demonstrare qd ex p̄ncipio ut si. a. ostē
 dat per. b. z. b. per. c. c. aut natū sit ostendi
 per. a. accidit enim idem. a. mōstrare eos
 p̄se qui sic sillogizat qd faciūt qui pararel
 las arbitranē scribē latent enī idem seip
 sos talia sumētes que nō ualeāt demon
 strare cuz nō sint pararelle. Quare sic ac
 cidit sillogizatib^o singulū eē dicē si est sin
 gulū. sic aut on̄s erit p̄se notū qd est ip̄ose.

Inuestigat d̄tam cōpletā diffinitionis z diuidit qre p̄^o
 diuidit genus acceptū per tres d̄tas quarū nulla est ad
 p̄positū dicēs qz nō dem̄rare p̄positū tripl̄r est. vñ omō
 si oino nō sillogizat. alio mō si sillogizat per ignorātiā
 aut per eque ignota. tertio modo si qd pus sillogizetur
 per posteriora si nullqz istoz modoz petit qd est in p̄nci
 pio z h̄ est. L h̄ aut accidit m̄. Secūdo ponit d̄ionē aliā
 a qua sumit d̄ia cōplens diffinitionē z p̄cludit diffini
 tionē sic. quedā nata sunt p̄se cognosci ut p̄n^o p̄ma. que
 dā aut per alia ut p̄ones per p̄n^o. qn̄ igit nō p̄se natū co
 gnosci ul alijs p̄se on̄dere petit qd est in p̄n^o. petē ergo
 id qd est in p̄n^o est nō dem̄rare p̄positū eo qz nō p̄se no
 tum p̄se conat alijs on̄dere z h̄ est diffinitio ei^o z h̄ est.

Handwritten notes:
 p̄ncipio aut petere z accipere
 est qdes ut in gne est sume in eo qz
 est nō demonstrare p̄positū.

Handwritten note:
 nō

Handwritten notes:
 p̄ncipio hoc aut est quidē sic facē ut statim p
 bet qd p̄positū est.

Handwritten note:
 p̄ncipio

¶ sed q; h; qdē. ¶ Conter determinat quot sint in genera
li dans duos modos eius. quoz p̄mus est qm̄ idēz noie
z re ad sui p̄bōm accipit qd̄ nō est natū p̄se z patet p̄se z
ideo nō exemplificat z h̄ est. ¶ hoc aut̄ est. ¶ 2° est qm̄ alī
quid on̄di debet z fit disgressio ad aliqd̄ aliud qd̄ est na
tum on̄di per ip̄m z assumit tūc aliqd̄ qd̄ natū est ostēdi
per p̄positū ad on̄dendū p̄positum z p̄cedit sic. p̄mo po
nit situm modū z h̄ est. ¶ p̄tingit aut̄. ¶ 2° explanat eum
per exēplū. z p̄mo ponit trāscēdens exēplū tale. c. natum
fit on̄di per. a. z dem̄ref. a. p. b. z. b. per. c. sic enī on̄dit. a.
per. c. c. natū est on̄di per. a. q̄re. a. per seip̄m on̄dit quia
cum. c. on̄dat per. a. z. a. per. c. a. on̄dit per. a. z sic petitio
eius qd̄ est in p̄ncipio si. a. nō sit p̄se natum on̄di z h̄ est.
¶ ubi si. a. on̄dat. ¶ p̄mo ponit exēplū sp̄ale mathemati
cuz dices cū lineas nō cōcurrere sic pp̄ h̄ q; sunt eque di
stātes z nō ecōverso. p̄stat q; lineas nō cōcurrere natuz
est on̄di per h̄ q; eque distātes z nō ecōverso. quare si ecō
verso on̄dant linee eque distātes esse per h̄ q; nō cōcur
rūt petit̄ qd̄ est in p̄ncipio. on̄det enīz idem sic circulari
ter per seip̄m qd̄ nō est natū p̄se cognosci z ita sic demō
strātes nō dem̄rant z h̄ est. ¶ qd̄ faciūt qui pararellas.

¶ Si ergo aliq; in manifesto exite qm̄. a. i.
est. c. sitr aut̄ qm̄ z. b. petit. a. inesse. b. non
duz manifestū si qd̄ est in p̄ncipio petat: s; qm̄
qd̄ nō demonstrat manifestū. Nō enīz est
p̄ncipiū demonstrationis qd̄ sitr est incer
tuz. si aut̄. b. ad. c. sic se habet ut idēz sit: aut
si videlz palā qm̄ p̄uertunt: aut inesse alterz
alteri qd̄ in p̄ncipio est petit: nā z qm̄. a. in
est. b. per illa mōstrabit si p̄uertant: nūc au
tez hoc p̄hibet sed nō modus. si autē facit
hoc qd̄ dictum est utiq; faciet z conuertet
per tres terminos.

¶ Conter on̄dit quō fiat petitio eius qd̄ est in p̄ncipio in
sp̄alibus modis z figuris z diuidit in. d. in p̄ma on̄dit q
mō fiat in modis affirmatiuis. in sc̄da cū dicit. ¶ qm̄ autē
negatiue. ¶ quō fiat in modis negatiuis. p̄ma in. d. In p̄
ma on̄dit quō fiat in p̄ma figura. i. sc̄da cū dicit. ¶ si ergo
est ex p̄n^o. ¶ on̄dit q; sitr sit in alijs figuris. p̄ma in. d. in p̄
ma on̄dit quō sit petitio in maiori p̄pone. in sc̄da dicit.
¶ sitr aut̄ z. si. b. ¶ quō in minori. In p̄ma sic p̄cedit. p̄mo
dicit q; si hec 2° omne. c. est. a. sit dubia. z h̄ maior oē. b.
est. a. sitr z fillat sic oē. b. est. a. oē. c. est. b. ergo oē. c. est. a.
nōdū manifestū ē an petat qd̄ est i p̄n^o. Sed manifestū
est q; nō dem̄rat p̄positū q; p̄pō eque incerta p̄oni nō
est p̄n^m dem̄ratōis z h̄ est. ¶ si ergo aliq;. ¶ sc̄do q; si ter
mini minoris p̄uertant z maior sit eque dubia 2° erit pe
titio ei^o q; est in p̄n^o z h̄ est. ¶ si aut̄. b. ad. c. ¶ tertio dat rō
nem h̄^o z est q; maior p̄t on̄di per p̄onem z p̄uersā; mi
noris eq̄liter sit 2° per p̄missas z ita sequet̄ idem ostēdi
per seip̄m qd̄ nō est p̄se notū. patet igit̄ q; p̄uertibilitas
terminoz minoris p̄hibet petitōne ei^o qd̄ est in p̄n^o. s; nō
p̄dicit̄ modus sumēdi maiore eque dubia p̄om z ter
minos minoris p̄uertibiles q; si sic fiat petere qd̄ est i p̄n
cipio z erit p̄uertere ostētionē in eisdē terminis z h̄ est.
¶ nam z qm̄. a. ¶

¶ Sitr aut̄ z si. b. sumpserit inesse. c. cuz sitr
sit incertuz z si. a. ipsi. c. nōdū qd̄ ex p̄nci
pio sed nō demonstrat. Si aut̄ idē sit. a. z. b.
aut in eo qd̄ cōuertunt: aut in eo qd̄ sequit̄
ei qd̄ est. b. qd̄ est ex p̄ncipio petit p̄pter eā
dez causas. Nā ualet qd̄ ex p̄ncipio dictuz

est nobis qm̄ p̄se monstratur quod non est
manifestuz p̄se.

¶ Conter docet quō sit petitio ei^o qd̄ est i p̄n^o in miore di
cēs q; si h̄ minor oē. c. est. b. sit eque dubia h̄usc p̄oni oē
c. est. a. z sumat ad ei^o p̄bationē nōdū erit petitio s; ma
nifestū ē q; nō demonstrat. si aut̄ miore sit dubia z termini
maioris p̄uertant erit petitio q; ex p̄one z p̄uersa maio
ris sillogizabit̄ minor z ita idem on̄det seip̄m cum non
sit natū on̄di z h̄ est. ¶ z similiter aut̄ z si. b. ¶

¶ Si ergo est in p̄ncipio petere p̄se mon
strare qd̄ non p̄se manifestū. Hoc aut̄ est
nō on̄dere qm̄ sitr dubia sunt qd̄ monstra
tur z per qd̄ monstrat: uel in eo qd̄ eadez
eidē uel in eo qd̄ eidē idēz inesse sumitur:
In media qd̄ figura z tertia utroq; mo
do p̄tinget q; est ex p̄ncipio petere: in pre
dicatio aut̄ sillogizimo z in tertia z in p̄
ma figura.

¶ Conter on̄dit q; petitio ei^o qd̄ est in p̄n^o sitr p̄t fieri in
2° z tertia figura sic. petitio est qm̄ nō p̄se notū p̄se osten
dit qm̄ vna p̄pōm est eque dubia p̄oni z termini alteri^o
conuertunt: sed sic se h̄ere p̄pones p̄tingit tam in 2° q̄
in tertia figura. ergo petitio sit tā in p̄ma q̄ i tertia. h̄u
rōnis p̄mo ponit maiore z h̄ est. ¶ si ergo ex p̄ncipio. ¶
2° p̄cludet p̄om z h̄ est. ¶ in media autem figura. ¶ 3° re
mouet dubitationē q; nō manifestauit in p̄n^o quō sit pe
titio in affirmatiuis modis p̄ime figure. z p̄nter p̄robat
eadez fieri in alijs figuris ne pp̄ h̄ putet aliq; ip̄m uelle
affirmatiuū fieri sillogizimū i p̄^o figura cū petitōe remo
uet h̄ dices q; petitio eius qd̄ est in p̄n^o sit in sillo affirma
tiuo in p̄ma figura z tertia z nō in sc̄da z h̄ est. ¶ in p̄di
ctio aut̄ sillo. ¶ Ad intellectū maioris notādū q;
per h̄ q; dicit. ¶ uel in eo q; eadē zc̄. ¶ intelligit terminos
alteri^o p̄ponis p̄uert. per h̄ enīm q; dicit. ¶ eadē siue iēē
eidē. ¶ intelligit terminos maiores p̄uertibiles eē. In p̄
enīm figura sumit̄ tam maior extremitas q̄ mediū iesse
minorī exnti que si sint eadē termini maioris p̄uertūt
maior enīm sit ex medio z maiore exntē. per h̄ aut̄ q; di
cit. ¶ idem siue inesse eidē. ¶ intelligit terminos minoris
cōuert. in p̄ma enīm figura sumit̄ maior inesse medio
z postremo que si sint eadē termini minoris p̄uertūt
sit enīz minor p̄pō ex medio z postremo qd̄ ē nō dictū
est in p̄^o figura cōe est ad secūdā z ad tertiā si sumat iēē
coiter ad modū quo p̄tum inest s̄bo z quo s̄bm iest p̄to
sicut patet itūētī vñ nihil aliud intelligi debet p̄ illū p̄mo
nē q̄ q; termini maioris p̄uertunt uel termini minoris.

¶ Quā aut̄ negatiue qm̄ eadē ab eodē: z nō
sitr utroq; p̄pones: sitr aut̄ z in media eo
q; nō p̄tunt termini p̄m negatiuos sillos.

¶ Conter on̄dit quō petit̄ qd̄ est in p̄n^o i modis negatiuis
breuiter expediēs se. z primo dicit q; in modis negatiuis
petit̄ qd̄ est i p̄n^o qm̄ eadē remouent̄ ab eodē z per h̄ co
intellige p̄uersam h̄^o. s. petitōne fieri qm̄ eidē remouet̄
ab eidē z hic intelligit petitōne que sit in petēdo negati
uā cū termini affirmatiue p̄ponis p̄uertant. per h̄ ergo
q; dicit eadē remouet̄ ab eodē intelligit petitio que sit in
mō negatiuo ubi maior est affirmatiua z termini eiusdē
p̄uertibiles sicut in 2° z 4°. 2° per hoc autē q; cointelli
git. s. idem remouet̄ ab eidē intelligit petitio que sit in
mō negatiuo ubi minor est affirmatiua z termini ei^o cō
uertibiles sicut in p̄mo p̄me z in p̄mo sc̄de q; eadem re
mouet̄ ab eodē p̄tigit in p̄ma figura ubi maior est affir
matiua si termini maioris p̄uertant. sibi enīm remouet̄
tam mediū q̄ maior extremitas a minori extremitate

que si uertant uertunt termini maioris. Idem autem remoueri ab eisde ptingit ubi maior est negatiua si termini maioris uertant. ibi enim remouet p m u ta a medio q a minori extremitate q: si putant termini minoris putant z h est. qn aut negatiue. Conter dicit q no si militer petif utra vis ppō in sillo negatiuo. ppō eniz negatiua pot ibi peti si termini affirmatiue uertant z est euidēs petifio sed no silr nec ita euidēter petif affirmatiua q: termini negatiue non uertunt sicut termini affirmatiue. hnt enim oppōm termini negatiue ppōnis z h est. L z no silr utreq. 13^a. q. remouet dubitationē q: eni pdixit petitionē fieri in sillo affirmatio solū in pma figura z tertia z statim subiūxit quō sit petifio in mō negatiue ne putef q petifio in mō negatiuo tñ fiat in eisde termini dicit q imo silr sit petifio in mō negatiuo in media figura sicut in alijs z h est. L silr aut z in media. Et no q lra subsequēs eo q no uertit inter p hēda est cū pcedente. s. no sunt utreq ppōnes.

Est aut in principio petere in demonstrationibus que s m ueritatē sic se hnt. In dialecticis aut que s m opinionem.

Deinde in fine manifestat quō hic demfauit de petitione z quō alias dices q petifio s m ueritatē que sic se hnt ut nūc dictū est ptingit in demfatis. petifio aut s m opinionem de qua determinat in 8° thop. cōtingit in dialecticis z h est. Est aut. **Conter forte dubitaret alijs ad qd hic determinat de petitione cū alias determinet de ea sic in thopicis z elēchis. Et dicēdū q diūsimode determinat in hys locis. In elēchis eni determinat petifio ei^o qd est in p^o sicut p^m ill^o doctrine. hic aut z in thopicis tanqz vltū: z qd cauēdū est sed differunt. Hic eniz determinat de petitione s m ueritatē que cadit in demfatiuis. In thopicis aut s m opinionē q: sic accidit in dialecticis. z sic pz q nunqz supfluit ei^o determinatio. **Sed tunc querit que sit dīa petitionis que est s m ueritatē z que est s m opinionē. Adhuc cū petifio que est s m ueritatē sit in demfatiuis sicut petifio s m opinionē in dialecticis determinet uidef q petifio s m ueritatē determinari debeat in posteriorib^o. Adhuc cū in thopicis determinet de petitione s m opinionē z h de petitione s m ueritatē queritur ubi determinet de petitione s m coitate ad utraqz. q: sicut determinat in hoc libro sils in coi sic uidef q debeat determinari petifio in coi. **Ad primū patet p^o per pdicta de circulari sillo q: petifio s m ueritatē est qn no pse notū pse oñdit. petifio aut s m opinionē qn assu mif ppō in gñe siue aliqd qd pbari debet s m opinionē ei^o cum quo disputat qzuis no ita sit s m ueritatē. **Ad scdm dicēdū q circularis sils est modus decipiens p mo ptinēs ad demfatorē z in hac scia determinari hnt modi arguēdi ptinētes ad demfatorē z ad dialecticū z ideo in hac scia hnt determinari sils circularis: sed petifio s m ueritatē cadit in sillo circulari z id in hoc libro determinat de petitione s m ueritatē z no in posterioribus. **Ad obm igit patet p^o. q: lz petifio s m opinionē in dialecticis determinet no tñ debet petifio s m ueritatē in posteriorib^o determinari sed in hoc libro. **Ad 3^m dicēdū q cū cognitio tradit hic z in thopicis de duplici petitione que imediate diuidit ipam no opz de ipa in coi determinari q: ipa nihil est nisi in suis differētis nisi s m intētionē z no est simile de sillo z de petitione q: silsus est res alia formāl^r pstituta z diuisa. deinde per suas dīas sed petifio ei^o qd est in p^o indiuiduū quoddā est iuxta dīas illas repertas. Igit ex hys ma^m est quō hic determinat de petitione z quō no. Sed dicūt aliqui q hic determinat de petitione in coi s m q coiter se hnt ad petitionē s m opinionē z s m ueritatē qd no uidef: tñ pp hoc q dicit in ultimo vbo dixisse in analeticis de petitione s m ueritatē: z pstat q no alibi qz hic tñ q: si hic determinaret************

petifio in coi z in thopicis s m opinionē opz adhuc z in posteriorib^o determinare de petitione s m ueritatē: sed hoc no facit quare uidef q sit meli^o dicē primo mō. **Alte rius forte queret de hys que dicit in lra. z pmo de h qd dicit q in petitione no demoftrat ppositū qd uidef falsū cum ex necessitate pcludit in petitione. Et dicēdū q no semp demoftrat ppositū qn ex necessitate sequit p^o. sed opz q hat oñio pōnis z notificatio: z adhuc exigit ut pmissē sint nate oñdere pōnem z notificare. h aut deficit qn sit petifio. **Idic p^o supponit q accipiat demofstratio communiter pro oñsione notificante. pot autem dici q h accipit demofstratio ppe qd patet per diuisionē que subsequit. z manifestū est q ptra illā peccat petifio eius qd est in pncipio. **Conter dubitat de eo q dicit non demoftrari ppositū eo q id qd p prius est per posteriora oñdit. h enim uidef falsū cū ptingit demofstrare cām per effectū. Et dicēdū q ptingit demofstrare simplr ul^o al^o cui. cā aut no demoftrat simplr per effectū. z sic intēdit h de demoftratiōe uera z nobili qui ē ex p^orib^o simplr. al^o cui aut demoftrari pot cā per effectū: sicut illi cui notior est effect^o qz causa. **Adhuc dubitat pnter q no sit petifio qn per ignota arguit ad eque igitā oñdit ei^o oppositum ut uidef in 8° thop. z ex hys dicitis qn enim idem oñdit se qd no est notū pse tunc sit petifio: s tūc oñditur per eque ignotū. Et dicēdū q ipse intēdit hic de petitione s m ueritatē z h ita perse eque intelligat s m ei^o. qn eni no pse notū pse ostēdit p eque notū no tñ dī: petifio pncipū s m ueritatē pp hoc q eque ignotū uidef magis ignotū ostēdit petifio ei^o s m opinionem ē illud ignotum pse loquēdo. intēdit igit q petifio s m ueritatē no est pse ex h q per eque ignotū oñdit sicut patet. sed no excludit qn sic fuerit petifio s m opinionē. **Conter forte dubitat de hoc p^o esse nota pse. h enim uidef falsum q: ipa cognoscimus inquātū terminos cognoscim^o z ita cognoscunt per alia simpliciora: tum q: iductio est sils imediate ppōnis sicut dicit i ferus z ita prin^m ostēdit per aliud. Adhuc si prin^m oñdit seipm erit seipo pus z posterius z notius z ignoti^o q: oñdens est pus z noti^o oñso s m q hi^o. Et dicēdū q prin^m s m se cognita sunt qz per suā cām male cognita. i. per terminos. dicit eni **Alte** in 5° metha^o q tot modis dī: pse quot modis dī: z causa vñ lz cognoscant p^o terminis cognitū no tñ ostēdunt per alia sed pse z sic patet solo prin^m. **Ad secūdū dicēdū q iductio est z prin^m lz h no est alia ab iductiōe in sensu per quā figtiones terminoz note sūt. vñ cognitio terminoz pncipioz per terminos z per iductiōe non est alia z alia z id lz adhuc cognoscat iductiōe perse nota sunt z no per aliud. vel pot dici q p^o de se nota sunt no egētia exteriori discursu z io lute disposito s m itellectū no debet ea oñdere q: pse sūt nota ei: alteri aut ignota idiget oñsione alia z no demofstratione sed iductiōe. prin^m ergo quātū de se sunt in compatiōe ad bñ dispositos pse nota sunt no egētia iductiōe. apd aut male dispositos s m itellectu egent iductiōe. **Ad 3^m dicēdū q idem ee seipo prius z posterio^o noti^o z ignoti^o sub diuersis rōnib^o no est incoueniēs z sic prin^m in suis ptib^o māllibus p^o siderata: z no seipsis inēē cōplēto figtis q: per sua prin^m māllia cognoscunt. vel pot dici q prin^m cognoscuntur pse no q: ipa oñdant sese z pbent pse sed q: in se habēt illud quo statū in itellectu cōcipiunt. **Alter^o aut forte dubitaret alijs de diffinitione petitionis. v: enim q frustra apponit qd dicit no pse notū. sufficit eniz dicē q aliqd pse oñdit ad h q petat ut v: z dicēdū q h apponit ad excludēdū prin^m pse no eniz est petifio si sumatur prin^m ad sui oñsionē sed si ppō mediatā sumat ad sillo oñsionē: erit petifio q: talis ppō no est pse nota nec pse nata oñdi. **Deinde forte querit de scdo mō petitionis q: dicit q tūc petif qn ad oñdendū pponem assumetur aliqd eoz que sunt nata oñdi per ipm. sicut eniz v: q in******************

demonstratio potissima erit petitio quod demonstrat effectum per causam et eadem causa per eundem effectum nata est demonstrari. Et dicitur quod non est ibi nata eadem causa demonstrari per effectum sed e converso. Et hoc soluit per iterationem. **C** Deinde queritur de modo petendi quod est in principio. videlicet quod in omni fillo circulari petit quod est in principio quod ibi sic se habet termini et propositiones: quod una est eque dubia rationi et causa alteri ratione sed sic sit petitio sicut dicitur. Et dicitur quod si in fillo circulari sumatur propositio immediata et propositio nota ad ostendendum effectum et convertatur erit circularis ostensio sed non erit petitio: tunc quod accipit propositio eque dubia per veritatem: tunc quod ostenderet se quod est notum propositio. patet igitur quod non ubique in circulari demonstratione erit petitio sed quod sicut se habet quod non per se notum ostendit propositio. **C** Contra forte queritur cum sint tres figure et vnaqueque fillo generalis et sint fillo utresque et particulares adhuc affirmatiui et negatiui. utrum in omnibus contingit indifferenter petere quod est in principio. Et dicitur quod in omni figura est petere quod est in principio et tamen in fillo logismis ubique contingit in particularibus: et tamen in affirmatiuis quod in negatiuis non quocumque modo sed differenter. Et ad hoc sciendum notandum quod in omnibus modis quod contingit circulariter fillogizare in omni figura contingit petere quod est in principio si ostendat propositio quod non ibi notum propositio. Sed dicitur **A**lex. in 3° circa finem quod non sicut petunt utraque propositiones in fillo negatiuo petendo negatiuum si termini affirmatiue convertantur et quod non est et hoc procedit aliter. **C** Sed opponitur sic. in omni fillo circulari ostendit aliquid per seipsum et ostendit illud non esse propositio notum. sed quando idem ostendit seipsum quod non est per se notum petens quod est in principio. ergo quot modis circulariter ostendit et quod est in principio petit: et sic patet quod in fillo negatiuo petit quod est in principio. In affirmatiuo ergo idem quod est in principio petit: et sic patet quod in fillo negatiuo petit quod est in principio. in affirmatiuo hoc termini negatiui non convertantur quod puto esse verum. **C** Ad oppositum dicitur quod sic circularis fillo fit evidenter et non evidenter sicut petitio: sit autem ostensio circularis evidens quod ex diversa rationis et altera premissarum absque aliquo modo fillat diversa reliqua premissarum. non evidens autem est quod indiget alio modo sicut transpositione negatiue in affirmatiua: et eo modo quod sic fit circularis duplax: et duplax fit petitio. scilicet evidens et non evidens. Quod igitur dicitur **A**lex. quod in negatiuo fillo non sicut petit utraque propositio non enim sic intelligendum quod altera petat et reliqua non. sed quod negatiua petit evidenter si termini affirmatiue convertantur. scilicet affirmatiua minus evidenter quod ad versus fillandum ibidem oportet negatiua transponi in affirmatiua. sic igitur patet quod petit quod est in principio in omni figura et modo quod eo modo quod et circulariter fillat. **C** Sed tunc queritur quot modis in omni figura petit quod est in principio. Et dicitur quod in prima figura et primo modo duplax petit. et hoc evidenter. quod iam ma. quod mi. in secundo modo simplax petit bis. scilicet ma. petit evidenter mi. aut non evidenter hoc quod predictum est. in 3° aut semel tamen. ibi enim petit mi. si termini ma. convertantur sicut et in 4° modo semel petit: sed evidenter. scilicet in mi. propositio. sic igitur in prima figura sexties fit petitio: sed quatuor modis evidenter et duobus inevidenter sicut ibidem fiebat circulo. In secunda autem figura triplax fit petitio sicut et circulo. scilicet in secundo et 4° modo evidenter. in primo autem modo inevidenter. In tertia autem figura fit quadruplax et in tertio et in quarto evidenter. in quarto autem et quinto evidenter: et hoc semper ponendo particulares propositio. ex his manifestum est quod tot modis petit quod est in principio quot modis circulariter ostendit. patet et quod in modis ubique negatiuis fit aliquid petitio in utraque propositio sicut et in ubique affirmatiuis. patet et quod in modis particularibus fit petitio petendo propositio nem ullem sed petendo particularem. cuius causa est quod ubique non fillatur ex particularibus propositio. patet etiam quod in ubique modis tertie non petitur quod est in principio. sed nec circulariter ostendit.

Quoniam pro hoc autem accidere falsum quod semper in disputationibus solemus dicere. primum quidem est in ad impossi-

bile fillogismis quod ad contradictionem sit habitus quod demonstrat ea que est ad impossibile. **N**am neque qui non contradicit dicit non propter hoc est. sed quoniam falsum aliquid positum est eorum que prius.

C In hac parte determinat peccatum incidens iuxta demonstrationem per impossibile et est falsum non accidere pro hypothese et dividit in parte principalis et incidentalis ibi. **L** falsa autem oratio. **I** prima in. d. In prima determinat materiam et quod que est non pro hoc accidere falsum. in secunda cum dicitur. **L** sed oportet ad eos. **I** gratia hoc determinavit quod pro hypothese accidit falsum. prima in. d. In prima ostendit quod sit falsum pro hoc accidere. in secunda cum dicitur. **L** ergo manifestum. **I** quot modis fiat. pro autem prima pertinet ad definitionem et quod. secunda ad divisionem. et quod: multum confert ad cognoscendum quid sit scire in quo modo arguendi contingit et in quo non. hoc in prima parte determinat et pro hoc ostendit in. d. in prima manifestat in quo modo arguendi accidit hoc peccatum et in quo modo non. in secunda cum dicitur. **L** manifestum ergo. **I**cludit definitionem et quod quod est non pro hoc accidere falsum. prima in. d. in prima ostendit quod hoc peccatum accidit in fillis ad impossibile. in secunda cum dicitur. **L** neque in ea que ostendit in ostensio. **I** pro modo ostendit sic falsum non pro hoc accidere contingit in fillis ubi falsum dicitur sequi pro aliqua determinata hypothese determinanda. determinata ergo solum in illis contingit falsum non pro hoc accidere. hoc rationis primo ponit rationes et hoc est. **L** non pro hoc autem. **I** secundo inuit maioris cum dicitur. **L** quod ad contradictionem. **I** et affirmat sic. quod ea oratio sic. scilicet que ad impossibile ad contradictionem et hoc quod demonstrat. scilicet ad interemptionem hypothese assignate et demonstrate. **3°** ostendit medium sic. qui intendit dicitur alicui hypothese determinate non oportet ut falsum accidere pro aliquid determinatum sed indeterminate pro aliqua premissa: ergo ad destructionem rationis que dicit falsum accidere pro aliquid determinatum intendit iterum aliquid suppositum determinatum et hoc contingit in fillo ad impossibile. hoc rationis primo ponit materia. et tota tractationem omittit et hoc est. **L** nam neque qui dicitur. **I** intendit dicitur alicui hypothese determinate. et intellige quod superfluit ibi vna negatio cum dicitur. **L** neque dicit pro hoc. **I** et intellige per hoc verum hoc est hypothese determinata.

C Neque in ea que ostendit non enim ponit quod dicitur. **A**mplius quod interim aliquid ostensio ne per. a. b. c. non est dicere quod non propter hoc quod positum est factus est fillogismus: nam non propter hoc fieri tunc dicimus quod interepte hoc nihil minus concludit fillogismus quod non est in ostensio. interepta enim positione neque ad hanc erit fillogismus.

C Contra ostendit pro hoc falsum accidere non accidit in fillis. ostendens per duas rationes. prima talis in fillo ostensio non supponit interim ergo falsum non pro hypothese accidere non contingit in fillo ostensio. **2°** rationis primo ponit rationem et hoc ibi. **L** neque in ea. **I** secundo materia et hoc est non reponit. secunda ratio talis falsum non accidit in fillis ostensio eo quod in fillis ostensio non dicitur falsum accidere non pro hypothese. hoc rationis primo ponit rationem et hoc est. **L** amplius quod. **I** secundo materia. nam non pro hoc. **2°** materia. cum sua ostensio et hoc est. **L** quod non est et c.

C Manifestum igitur quod in his que ad impossibile sunt dicitur non propter hoc: et quod sic se habet ad impossibile que ex principio est hypothesis ut et cum sit et cum non sit hoc nihil minus accidit impossibile.

C Contra infert eius definitionem et hoc est falsum. **L** non pro

ypothese[m] accide[re]. Manifestu[m] est q[uo]d accidit ip[s]m in sillogismo ad impossibile q[ua]n[do] i post sic se habet ad ypothe[s]im q[uo]d ip[s]a dempta z ipsa posita nihilominus accidit im[possibile] z h[ab]et est. L manifestum ergo.

Ergo manifestissimus quide[m] modus no[n] p[ro]pter positione[m] esse falsus q[ua]n[do] ad ypothe[s]im inc[on]suetus est a medijs ad impossibi[le] sillogism[us] q[uo]d dictu[m] est z in thopicis. Q[uo]d eniz causa no[n] est ut causas ponere hoc est si uolens o[m]n[is]dere q[ua]m assimeter est diame[ter] conet zenonis r[ati]one q[ua]m non est moueri z ad hoc indicat impossibile: nullo eniz modo nunq[ua]m p[er]tinuus est falsus locutioni que ex p[ri]ncipio est.

Determinat quot modis no[n] p[ro]pter ypothe[s]im accidit falsum. z diuidit in. d. in p[ri]ma ponit m[od]u[m] magis manifestu[m]. scdo modos min[us] manifestos cu[m] dicit. L alios aut. L In p[ri]ma sic p[re]cedit qui modus eius manifestissim[us] ibi q[ua]n[do] sillogismus ad impossibile no[n] co[m]municat in aliquo termino cu[m] ypothe[s]i ut d[icitu]r in elenchis. manifestu[m] e[st] de hoc peccato q[uo]d est idem cum eo q[uo]d est no[n] cam ut cam ponere z hoc est. L ergo manifestissim[us]. L scdo ex[em]plificat. dicit q[uo]d h[ab]et co[n]tingit si debeat o[m]n[is]di q[uo]d diameter sit inc[on]me[n]surabilis coste z sup[er]p[er]i eius oppositu[m] z deinde ducit ad impossibile per r[ati]one[m] zenonis sic no[n] co[n]tingit p[er]transire infinita in quolibet spatio sunt infinita ergo manifestus sp[ati]u[m] co[n]tingit p[er]transire. iste enim sil[log]is concludit in post[er]i[or]e h[ab]et ponit ic[on]iunct[us] est ypothe[s]i z h[ab]et est. L ut uoles o[m]n[is]de.

Alius autem modus si continuum quidem sit impossibile ypothe[s]i: non tamen p[ro]pter illam accidit impossibile: hoc enim possibile est fieri z in sup[er]ius z inferi[us] sume[n]ti p[er]tinuu[m] ut si. a. ponat inesse. b. b. aut. c. c. No[n]. d. hoc aut sit falsus. b. inesse. d. nam si ablato. a. nihil minus in sit. b. c. z. c. d. non erit falsus p[ro]pter p[re]ore. a. b. ypothe[s]is. Aut rursum si q[uo]d in sup[er]iori sumat p[er]tinuus ut si a. quide[m]. b. e. aut. a. f. No[n]. e. falsum sit aut. f. inesse. a. na[m] z sic nihil minus ip[s]osibile erit intere[re]pta que ex p[ri]ncipio. a. b. ypothe[s]i.

Conter determinat modos minus manifestos z procedit sic. primo dicit q[uo]d alius est modus a p[re]dicto quo accidit falsum no[n] p[ro]pter ypothe[s]im. s. q[ua]n[do] in post coicat terminu[m] ad que[m] e[st] ypothe[s]im. z h[ab]et p[er]tigit dupl[ic]i. vno mo[do] accipie[n]do terminu[m] p[er]t[er] sup[er] p[re]u ypothe[s]is z aliud mo[do] accipie[n]do p[er]t[er] sub s[ub]o eius z h[ab]et est. L alius aut modus. L scdo declarat z p[ri]mo accipie[n]do terminu[m] sub s[ub]o sic sit ypothe[s]is. omne b. esse. a. deide sub. b. sumat. c. a. z fillatur sic omne. c. est b. omne. d. est. h. sicut h[ab]et impossibile sed h[ab]et no[n] accidit p[ro]pter ypothe[s]im q[uo]d ipsa posita uel ipsa remota nihilominus accidit impossibile z hoc est. L si. a. ponat. L scdo manifestat h[ab]et accipie[n]do terminu[m] co[m]em sup[er]a p[re]dicatum ypothe[s]is sicut sup[er]a. a. sumat. f. z fillatur sic. Omne. e. est. f. omne. a. est. e. ergo omne. a. est. f. sit h[ab]et in post sed no[n] accidit p[ro]pter ypothe[s]im q[uo]d ipsa posita uel ipsa remota nihilominus impossibile accidit z h[ab]et est. L Aut rursum.

Ed oportet ad eos qui ex p[ri]ncipio sunt terminos copulare impossibi[le] sic erit p[ro]pter ypothe[s]im ut inferiori quide[m] sume[n]ti p[er]tinuu[m] ad p[re]dicatu[m] ter[mi]n[us]

minu[m]. na[m] si impossibile est. a. inesse. b. iter[er]e p[ro]to. a. no[n] amplius erit falsum. In sup[er]iori aut de quo p[re]dicat na[m] si. f. no[n] possibile est i esse. b. intere[re]pto. b. no[n] amplius erit ip[s]osibile: sitr aut z cum p[er]uatiui sint sillogismi: Manifestus ergo q[ua]m cum impossibile no[n] ad eos qui sunt ex p[ri]ncipio terminos est no[n] p[ro]pter positionem accidit falsus.

Postq[ua]m determinauit nam eius q[uo]d est falsus no[n] p[ro]pter hoc accidere. hic determinat gra[du] eius q[uo]d est quom[od]o q[ua]m falsus accidit p[ro]pter ypothe[s]im z diuidit in. d. in p[ri]ma o[m]n[is]dit int[er]tum. in scda cum dicit. L aut nec sic semp. L ponit contra h[ab]et oppo[n]em sophisticā z solum in p[ri]ma p[ar]te sic p[re]cedit. h[ab]et mo dicit q[uo]d ad hoc falsum accidit p[ro]pter ypothe[s]im op[er]e ip[s]osibile copulare ad terminos ypothe[s]is sic aut necesse est accidere p[ro]pter ypothe[s]im z h[ab]et est. L sed op[er]e. L scdo hic declarat z p[ri]mo pone[n]do terminos inferius sub s[ub]o sic. s[ub]o. b. s[ub]o sumit. c. z similt[er]. c. d. z p[er]cludit om[n]i[us] impossibile o[m]n[is] d. est. a. sicut omne. c. est. b. omne. d. est. c. ergo omne. d. est. b. sic omne. d. est. b. z omne. b. est. a. omne. d. est. a. z h[ab]et est falsum. q[uo]d dem[on]strat ypothe[s]is no[n] accidere ip[s]osibile z h[ab]et est. L ut etiam inferiori. L scdo declarat h[ab]et pone[n]do terminos superius supra p[re]dicatum ypothe[s]is sic sup[er] sumetur eni supra. e. f. z co[n]cludit omne. a. est. f. sic omne e. est. f. omne. a. est. e. ergo omne. a. est. f. z si h[ab]et. omne. b. e[st] a. ergo omne. b. est. f. q[uo]d est impossibile z h[ab]et accidit p[ro]pter ypothe[s]im ergo ipsa dempta no[n] accidit impossibile z h[ab]et est. L sup[er]iori aut. L Deinde ex hoc co[n]cludit cuz post no[n] copulatur ad terminos ypothe[s]is no[n] accidit p[ro]pter ypothe[s]im z q[uo]d solum ex[em]plificat in affirmatiuis dicit similt[er] ter esse in negatiuis z h[ab]et est. L manifestu[m] igitur.

Aut nec si semp[er] p[ro]pter ypothe[s]im accidit falsus: eteniz si no[n] inest ei q[uo]d est. b. h. r. positum est iesse. a. r. aut. c. z hoc. d. z si sic erat impossibile z sic manet ip[s]osibile. Similiter z si in sursum sume[n]ti terminos: q[ua]re q[ua]m cu[m] est z cu[m] no[n] est hoc accidit impossibile no[n] erit p[ro]pter positione[m]: aut cuz no[n] est b[is] nihil minus fieri falsus: no[n] sic sume[n]du[m] ut aliquo posito accidat ip[s]osibile: sed quando ablato hoc per reliquas p[ro]p[er]ones idez claudit ip[s]osibile eo q[uo]d ide[m] falsus accidere per plures ypothe[s]es nihil fortasse inconueniens ut pararellas p[er]cidere: z si maior est qui exterius eo qui interius: z si triagulus habet plures rectos duobus.

Conter circa p[re]dicta ponit op[er]ationez sophisticā z soluit op[er]atio talis est cu[m] ypothe[s]is sit omne. b. est. a. sumat. omne. r. est. a. z sub. b. sumatur. c. sub quo. d. z co[n]cluditur o[m]n[is] d. e. a. q[uo]d est impossibile sed no[n] sequit[ur] p[ro]pter ypothe[s]im ipsa enim posita z ipsa remota nihilominus accidit ip[s]osibile q[uo]d no[n] accidit hanc omne. b. est. a. sicut perse patet z ita patet q[ua]n[do] in post copulet ad terminos ypothe[s]is no[n] in accidit p[ro]pter ypothe[s]is z h[ab]et est. L aut nec si semp[er]. L Deinde soluit. d. q[uo]d o[m]n[is]ditur falsus no[n] p[ro]pter ypothe[s]im accidere no[n] dicit sed q[uo]d ypothe[s]i dempta z alia loco eius posita no[n] accidit impossibile q[uo]d nihil p[ro]hibet ide[m] incoueniens sequit[ur] ex diuersis ypothe[s]is: imo h[ab]et d[icit] q[uo]d de p[ro]p[er]a ypothe[s]i z nullo alio posito loco eius accidit ip[s]osibile ex residue p[ro]p[er]onibus. q[uo]d aut idem inconueniens

8

3. de b. a. 3. et 6.

f. de b. a. 3. et 6.

accidē possit ex diuersis ypothesib⁹ ostēdit. d. q^o paralellas
 cūtre sequit ex h^o q^o ponit angulus intrinsecus ma. esse
 angulū extrinsecū oppositū. z adh^o ex h^o q^o ponit triangu-
 lus intrinsecus ma. eē angulū extrinsecū oppositū. z ad
 h^o ex h^o q^o ponit triāgulus hēre plures q̄ tres rectos z h^o
 est. L aut cū nō est h^o. Ad intelligētā exēpli p̄trahatur
 due linee eque distātes z cadat sup illas faciēs angulos
 cum eis figura angulus est ma. angulo extrinsecū oppo-
 sito cum angulus extrinsecus cū angulo p̄iuncto sibi in
 3° ualet duos rectos. z si h^o anguli intrinseci ex alia parte
 ualeāt minus q̄ duos rectos q^o omnes quatuor: cā nō
 ualēt nisi quatuor: rectos q^o necesse est lineas illas in pte
 illa p̄iunctim ire per quartā petitionem in p̄n^o euclidis
 q̄re si angulus extrinsecus est minor intrinsecū angulo op-
 posito patet q^o linee cucurrant. Adhuc si plures anguli
 sint q̄ duo recti p̄trahat basis angulorū faciāt angulū: s^o
 angulus extrinsecus cū intrinsecū sibi p̄iuncto ualet. deinde
 duos rectos quare angulus extrinsecus minor est duo-
 bus oppositis intrinsecis. deinde ab angulo extrinsecū
 ducaſ linea eque distans opposita lateri trianguli diui-
 dens angulū extrinsecū in duas. hec aut linea facit vnū
 angulū cum latere trianguli ad basim p̄tinuum p̄trahat
 qui de necessitate equalis erit angulo cōstituto in sumi-
 tate trianguli coalterni eiusdeſ lineae cadētis supra line-
 as eque distātes. ex h^o sequit angulū extrinsecū cōsti-
 tutū extra dictā lineā z basim trianguli p̄acticā minorē
 angulo trianguli extrinsecus posito: sed isti duo anguli
 sunt anguli itra z extra positi suz lineas eque distātes q^o
 basis triāguli est linea recta cadēs sup lineas distātes ad
 quā cōstituunt isti duo anguli q̄ patet q^o angulus intrin-
 secus cōstitutus est ma. angulo extrinsecū sibi opposito
 z ex h^o ulterius sequit sicut prius lineas eque distātes cō-
 currere quare sequit si triangulus hēat plus q̄ duos re-
 ctos paralellas cōcurrāt z sic potest patere ex^m auctoris.
C Dubitabit forte de p̄tinetia h^o partis z aliarū dictarū
 in hac. quare enim cū harū determinet peccata p̄iuncta
 suz circularē z p̄ ip̄o^o. z ex oppositis q̄ nō sequit sicut ut
 determinet peccata iuxta alios modos filloz in hac sc̄da
 determinator. Et dici pot^o q^o h^o est q^o alia peccata insunt
 iuxta illos nisi peccata filloz apparētū z sophisticorū de
 quibus in elenchis determinat. sed iuxta tres fillos p̄di-
 ctos sūt sp̄ alia peccata que hic determinant. **C** Adhuc
 dubitat de peritia h^o p̄tis cum plures sint loci sophistici
 q̄ petitione eius q^o erit in p̄ncipio z nō causa ut causa qua-
 re isti duo nō determinant hic z nō alij. Et rō h^o p̄tino
 est q^o isti duo nō peccāt cōtra fillm sicut loci alij sed pec-
 cant eo q^o nō ostēdunt p̄positū sicut dicit **A**z. in elenchis
 de nō causa ut causa. **C** Adhuc dubitat cur hic determi-
 net de petitione z de nō causa ut causa z in elenchis sicut
 quare in thop. solum de petitione z de nō causa. Et dicē-
 dum q^o h^o est q^o fillis per impossibile nō p̄tinet ad dialēti-
 cum nisi per accūs sed nō q̄ impossibile p̄clusum est ma-
 nifeste falsuz demonstratori p̄se p̄tinet: sed nō causa ut cā
 est peccatū cadens in fillogismo ad impossibile: z ideo
 hic determinat z nō in thop. in elenchis aut determinatur
 eo q^o p̄tino illius artis est. **C** Beide forte queret an sit
 dialēti inter nō cām ut cām z falsuz z nō p̄pter ypothesim
 accidere q^o hic nō noiat cām non cām ut cām nisi in de-
 mstratione ergo videt q^o sint idem per hoc q^o dicit in tex-
 tu h^o peccatū esse in demōstratione quare idem est cum
 nō causa ut causa. Deinde q^o sunt idem sicut supius z in
 ferius q^o falsum nō p̄pter ypothesim accidere est in plus
 q̄ nō causa. est enim idem q^o nō causa cum enim falsum
 accidat nō p̄pter ypothesim illa ypothesis est non causa
 falsi sed nō o^o q^o sit nō causa. **C** Conter forte adhuc que-
 rit quare magis p̄bat falsum nō p̄pter ypothesim acci-
 dere in fillogismo per impossibile q̄ ostēdit per petitionē
 accidere i fillis oñsiuis. eadē rōne debuit hic ostēdere de
 petitione quā ostēdit de eo q^o est falsum nō p̄pter ypothe-

sim accidere. Et pot^o dici q^o h^o est planum ex diffinitione
 petitionis que dicit q^o petitiō est q̄ nō p̄se notum perse
 ostēditur sic cū signū solum accidere petitionē in fillo oñ-
 siuo z ideo nō oportuit hic p̄bare. **C** Conter adhuc que-
 rit utrum dictū peccatū in fillis oñsiuis z videt q^o sic cū
 ibi cōtingat p̄missas nō esse cām p̄onis sicut patet si fiat
 aliquis fillis apparēs. Et dicēdum q^o aliqd pot^o esse non
 causa duplr. vno mō q^o nō isert de necessitate p̄ntiam si-
 cut aut sunt p̄missas nō causa p̄onis in omni fillo apparē-
 te sed de tali nō causa nō loquitur hic **A**z. talis aut sit iuxta
 fillm oñsiuum. alio mō dicit nō causa p̄pō que apparēt
 esse causa p̄onis z nō est causa ex residuis enim p̄pōni-
 bus de necessitate sequit 2° z sic intēdit h^o de nō causa z
 sic nō cadit in oñsiuo fillo cuius causa duplex est. vna q^o
 illud nō intēditur interim per h^o q^o ex eo sequit falsum
 illud q^o fillis oñsiuis p̄stat ex tribus terminis tm̄ z dua-
 bus p̄pōnibus inter quas nō cōtingit aliqd accidere q^o
 sit nō causa p̄onis nisi statim appareat esse non causam.
C Conter querit de modis eius q^o est nō p̄pter hoc ac-
 cidere falsum. querit eniz quare nō determinat ip̄e p̄m
 figuras diuersas z modos diuersos s^o tm̄ in mō affirma-
 tiuo prime figure. d. similr esse in mō negatiuo est tm̄ de-
 terminat de modis diuersis z figuris de petitione. Et di-
 ci pot^o q^o nō determinat modū petēdi q̄ est in p̄n^o totū
 nisi in mō affirmatiuo prime figure. d. similr esse in alijs
 similr facit h^o de eo nō p̄pter ypothesim accidere falsum
 z h^o sufficit q^o sicut a fillo p̄mo descēdit fillis in alios fillos
 ules ut statim patet quō cōtingat in alijs. Adhuc cur hic
 determinet modos eius q^o est nō cā z nō cā dicat quorū
 modis sicut z causa videt q^o quatuor: modi nō cause de-
 bent esse. Et dicēdū q^o causa eo mō quo hic sumit. cū dē
 p̄missa esse causa p̄onis nō est nisi solū duobus modis
 s. in ḡne cause m̄alis z in ḡne cause efficientis. z duobus
 modis accipit hic causa. vno mō q^o nō est causa p̄onis in
 ḡne cause efficientis q^o ex ea nō sequit 2° lz appareat seq
 z sic sunt alij nō modi ut cause z sic patet q^o nō debet de
 quatuor: modis nō p̄pter h^o accidere falsuz sed tm̄ q^o qua-
 tuor: modis dē causa in coi z totius: deinde in modis nō
 causa in coi. **C** Adhuc forte dubitabit alijs quō accipi-
 untur termini quos determinat. Et dicēdū q^o si accidat
 impossibile aut ip̄m aliquē terminū cū ypothesi aut nul-
 lū/ si nullū sic est p̄m^o modus/ si aliquē aut utraq^o aut tm̄
 alterū utrūq^o coicat aut cum utroq^o copulatū est z cū ne-
 cesse est falsuz accidere p̄pter ypothesim. si aut coicat tm̄
 impossibile. deinde cū vno termino ypothesis aut ergo
 in subiecto ypothesis z sic est secundus modus: aut in p̄-
 dicato z sic est tertius.

Alsa aut oratio fit p̄pter primū fal-
 sum: aut enim ex duabus p̄pōnib⁹
 aut ex pluribus est ois fillis ergo si
 ex duab⁹ quidē harū necesse est eē alterā
 aut eē utraq^o eē falsas: nā ex ueris nō erit
 fillis falsus. Si vō ex pluribus: ut. c. qdē p
 a. b. h aut p. d. e. f. g. hoz erit aliqd supioz
 falsuz: z pp h oīo. nā z. a. z. b. p illas p̄clu-
 dunt: q̄re pp illoz aliqd accit p̄cto z falsū.
C Nonis ps incidētalis circa p̄dicta z diuidit q^o p̄^o remo-
 uet quādā dubitationē iuxta p̄mā p̄te capli in qua deter-
 minat de eo q^o est falsuz nō pp ypothesim accidē. 2° cum
 dicit. L ut aut nō fillis. Iux sc̄dam p̄te z determinat quō
 falsuz accidit pp ypothesim. In p̄^o p̄te remouet dubitatio-
 nē que sic icidit/ q^o determinat q^o falsuz aliqn accidit nō
 p̄pter ypothesim: aliqn cū ypothesi: aut nō frequentius
 uerū ad fillandū posset aliqs putare falsuz sequi ex ueris
 q̄ remouet. d. q^o falsum nō sequit nisi pp aliqd falsuz p̄-
 ceptū z h^o ostēdit sic. Dis fillis aut tm̄ ē ex duab⁹ p̄pōnib⁹

aut ex pluribus. si ex duabus tñ sit fill's simplr vnus in quo si fuit 2° falsa necesse est utraq; uel alteraz eē fallam pmissam sicut patet ex pdeterminatis ex plurib^o autē qz duabus est fill's pstitutus ex pncipali fill'o z profill's in quo cum aliq pmissarū sit falsa necesse est aliq pmissarū pfilli eē fallam z ita patet qz nunqz sequitur falsum nisi p assumat aliqd falsum z h est. [falsa aut oratio.]

C At aut non sillogizet obseruādū quādo sine pclusionibus interrogat oronē ne detur bis idē in ppōnibus eo qd scimus: qm sine medio fill's non fit: mediū aut qd plures dicimus. Quomō autem oportet ad vnāquāq; cōclusionē obseruare mediū: manifestū ex hoc qd scit quale in vnaqua q; figura ostēdit: h autē nos nō latebit eo qz vidimus quomō habemus oronē.

C Cōsequēter determinat quedā incidētē ppter pte illaz in qua manifestat quō falsum accidit ppter ypothesim. qz enim manifestat qz falsum ppter ypothesim aliqñ. pns aut semp habet interimē ut pp etus ypothesim nō accidat falsum aut p dicitio ideo ppter hoc intēdit docere rñdētē quō cauebit ne fiat ei falsū / uel elēch^o pp ypothesim. z dicitur in duas. in pma docet vitare ne fiat falsus ppter ypothesim. in scda ne fiat pp eā elēch^o. ibi qm aut hēmus qñ. [Prima in pncipale z incidēs qd ibi sci pit.] **O**portet aut custodire. [In pma dat duo documenta quoz p mū instruit rñdētē qñ ignorat pōnez oppositis. 2° instruit eū qñ illa 2° est ei nota. p mū tale ut mō subito fill'at falsum ex ypothesi data cauedū est: non nota est 2° intēta ne det pns duas ppōnes vno termino cōicantes nō enim sit fill's ex talibus duab^o que nō cōicant in aliquo termino z h est qñ nō tota fill'at. 2^m documentum est si fiat nota rñdētē 2° oppo^{tis} cauedum ne det fill'tales duas ppōnes ex qb^o sequitur illa 2°. ex qbus aut ppōnibus ipa sequitur manifestat per ea que determinata sunt. s. que ppōnes z quō se hntes in quā pnt pōnem ut. s. 2° sit intēta ab oppo^{tis} ut sit vltis affirmatiua. z vitādum est rñdētē ne det duas ppōnes vltis affirmatiuas medio cōmunicātes. alias aut ppōnes simul cōcedere pōt siue p incōtingētē z h est [quomodo autem oz.]

C Oportet aut custodire qz annunciemus rñdentes eosdē conātes latere: h autem erit p mū qdem si cōclusiones nō prius sillogizēt sed sumptis necessarijs non manifeste sint. Amplius si non ppinqua iter rogēt: sed quoniā maxime lōge media: ut si oportunū cōcludē. a. de. f. media. b. c. d. e. nō oportet ergo ingreere si. a. b. z rursum si. b. c. Sed si. d. e. z deinde si. b. c. z sic reliqua: z si per vnū mediū sit sillogismus a. b. medio incipere: maxime enim sic latebit respondentem.

C Sequit incidēs qz enim instruit rñdētē ideo breuiter hic intēdit instruere opponētē. d. qz opponēs v3 obuare pria rñdētē latēter ut possit ad ppositū subito puenire: sed h faciet duplr. vno mō celādo pōnes ostēdēdas alio mō cum nō celat: sed tūc aut sunt pōnis multa media aut vnum tñ. si aut multa incipiendū est a remotissimoz z descēdēdū ad ppingora qusq; tādem pueniatur in pōnem: si vnū tñ incipiēduz est a minore ppōne z nō a ma. hōis enim modis maxime latebit opponēs

z h est. [Oportet autem custodire.]

C Quoniā autē habemus qñ z quomō se hntibus terminis sit fill's: manifestū z qñ erit z quādo nō erit elenchus. Nam oib^o pcessis uel cōmutatim positis rñsionibus ut hec qdez negatiua: illa vō affirmatiua ptingit fieri elenchū: erit enim fill's sic z illo modo se hntibus terminis: qre si id qd positū est sit cōtrariū pclusioni necesse est fieri elenchū: nā elenchus cōtradictionis fill's. Si vō nihil sit cōcessum affirmatiue impossibile est fieri elenchū: non enim erit fill's cum oēs termini erūt puatiui: qre nec elenchus: nā si elenchus: necesse est fill'm esse: cum aut est sillogismus nō necesse est elenchū esse. Simitr z si nihil positū sit p rñsionem vniuersaliter: nā eadē erit determinatio sillogismi z elenchi.

C Cōter docet vitare ne pp ypothesim fiat elench^o. Et pcedit sic. pmo dicit qz in pcedētibz hēmus quō z ex qbus sit fill's. hēmus fill' de elēcho. quō ois elēch^o est fill's z sicut fill's habet utraq; ppōnem affirmatiuā uel alterā affirmatiuā z alterā negatiuā sic etiā elēch^o. z h est. [qñ am aut hēmus.] scdo ponit documētū dicens qz si nō admittat ppō affirmatiua nō est pō^{le} elēchū fieri. qre nec sillogismū. fill' si etiā nō admittat vltis ppō nec elēch^o nec sillogism^o fieri pōt qz nō est sine affirmatiua ppōne z vltis z hec est. [Si vō nihil sit cōcessum.] **C** hōc querit forte quō h determinat de orone cum de illa determinatū sit in pncipio scdi huius. fill' etiam z in octauo thop. aut enim alicubi supfluit aut opz assignare modū diuersum sue determinationis in hys locis. Et dēdū qz in pncipio scdi huius determinat de falsa ostēsiōne que cōcludit uerū ex falsis. h aut de illa que cōcludit falsum ex falsis z h idē qd h dicit ibidē ostēdit: sed ibi determinat in pncipali intēsiōne hōc aut ex incidētē. Adhuc in octauo thop. determinat de falsa orone cōlus qz hōc qz hōc dicit ostēsiō falsa que fill'at falsum ex falso ibi aut siue fill'at siue nō. z si sic siue ad ppositū siue nō z h siue ex ueris siue ex falsis coib^o ptra ppria. Adhuc videt qz ex ueris sequit falsum qz ex duob^o possibilibus que aliqñ sunt uere sequitur impossibile qd nunqz erit uerū. Ex istis enim ois hō est albus nullus hō est albus sequitur qz nullus hō est hō z tñ pmissa sunt possibilis z 2° impossibilis. Et dicit dū qz intelligēdus est pmo Ag. de duobus cōpossibilibus ueris qzuis enim utraq; in se sit possibilis ex earum incōpossibilitate sequitur impossibile: h nunqz sequit falsum ex ueris z cōpossibilib^o. **C** Cōter forte queret qz re docet hic instrue opponētēz cum hoc sufficiēter faciat in 8° thop. Et dēdū qz ibi determinat ars opponēdi z rñdētē plene z ex intēsiōne pncipali. h aut breuiter z icidētē. Et nota qz cuz hec sit scia cois nō est incōueniens modū opponēdi z cōcludēdi in cōl in hac scia determinare. **C** Adhuc forte queret de elēcho ad quē ptiēt. Et dēdū qz tā ad dialeticū qz ad demratorē sed differenter qz ad dialeticū obuiatiuū ptiēt z h fm qz est fill's cōtradictionis. ad demratorē aut ptiēt cū disputat cū cauillatore dato eniz aliquo falso cōl eis oppōm demrare z utitur solū z fm qz est vnus fill's cū p dictione pōnis qz sicut dicit Ag. in pmo posterior. demrator: vō fill'at opposita z cā huius est qz pcedit ex necessarijs que nō ordinatur ad opposita. **C** Deinde adhuc forte dubitabit alijs qre nō determinat alibi in h libro de elēcho cū tñ sit cōe istr m

dialectico et demoftrati. Et pot dicit qd h est qz ex hys et ex
determinatis et in li^o p^{er}er^o: manifestu est quod fiat elench^o.
qz h ostensum est quod sit ois fillis. in li^o aut p^{er}er^o quod su
meda est h^oia ex hys coplet elench^o. ul pot dicit qz in h li^o
determinat de elench^o. determinat entz de fillo istatuo
q est idē fm re cū elench^o. differēter aut fm modū solū qd
elench^o dī in competitione ad opponētē. qn aut opponēs
fillat oppm p^{er}illatū uel cōcessū a p^{er}te ent elench^o. qn autē
et rñdēs fillat oppm fillatū uel p^{er}positū ab opponētē instā/
tia est. ¶ Alteri^o aut forte queret an sit dīa filli et elench^o.
dī enim qz eoz eadē est differētia: qre vident eē eadem.
Sed cōtra cōs et p^{er}icularis nō est eadē diffinitio: s; filli
p^{er} et color est ad eln. qre nō hnt eadē diffinitioē. Ad/
huc de oi fillo pot fieri elench^o p^{er} sup^{er}ōnē oppositē p^{er}ōnis
qre hīc accidit filli qre elench^o dī qdē aggregatū ex fillo et
accīte eius quē est p^{er}dictio p^{er}ōnis sed nō est eadē diffini/
tio sibi p^{er} et sibi sup^{er} cū accīte qre filli et elench^o nō erit ea/
dē diffinitio. Scēdū qz cōsiderādo s^{er}uam utriusq; idem
sūt elench^o et filli: et sic eoz eadē diffinitio sicut dicit p^{er}side/
rādo tñ accēs p^{er}gregatū ad fillm in combinatiōe elench^o. sic
differūt et hnt rōnes diuersas ut postēsum est.

a Accidit aut qnqz quēadmodum in
positione terminoz fallebamur et
fm opinionē fieri fallaciā: ut si con
tingit idē pncipaliter pluribus in eē: et hoc
qdem latere aliquē et putare nulli inesse il
lud autē scire: in sit. a. b. c. p^{er} et h omni. d.
Similr ergo si. b. qdem omni putat. a. in
esse: et hoc. d. c. aut nulli. a. et hoc omni. d.
eiusdē fm idem hēbit disciplinā et ignorā
tiaz. Rursum si qz fallat circa ea que sunt
ex eadē p^{er}ugatione: ut si. a. inest. b. hoc au
tem. c. et c. d. opinet aut. a. inesse omni. b. et
rursuz nulli. c. Simul enim sciet et nō opi
nabit in eē: ergo nihil aliud putat ex his qz
qd scit h non opinari: scit enim aliquo mō
qm. a. inest. c. per. b. uelut in nli h qd est p^{er}
culare: qre qd aliquo mō scit h oino pbat
non opinari qd est impossibile.

C In hac pte intēdit de falsa ofone oppōnis que dicit cō/
trarie deceptionis que est p^{er}tm incidēs iuxta fillm ex op/
positis. i fillo aut ex oppositis supponunt opposita et ali/
quādo opinant. sed opinari opposita aliquo mō est que
nēs et aliquo mō nō. et ideo hoc intēdit p^{er}er. determina
re. et diuidit in duas. in p^{er}ma determinat de oppōne con/
trariōz que sunt h^oia fm fo: mā et p^{er}. In scda cum dicit.
[qui aut opinant.] de oppōne h^oriōz que sunt h^oia fm
nām et per accēs. p^{er} in duas. in p^{er}ma ostēdit qz p^{er}tingit falli in
opinādo h^oia p^{er} et fm fo: mā. In scda cū dicit. [in eo au/
tē qd p^{er}us est dicitū.] ostēdit quod cōtingit opinari p^{er}traria
huius sine incōueniētī et quod nō. In p^{er}ma sic p^{er}cedit. In
p^{er}ma ponit intētū. d. qz cōtingit falli in opinatiōe termino/
rū et h pot intelligi duplr. vno mō sicut quēadmodū cō/
tingit falli in fillo per impossibile eo qz p^{er} hoc accidit fal/
sum sibi erit fallaciā. ex hoc entz qz termini sunt recte ad/
interimēdū p^{er}pothesim qz nō videt iterimere eam: alio
mō sic quēadmodū p^{er}tingit falli in petitione eius qd est
in p^{er}ncipio. qz ibi nō recte ponunt termini cū idē ponat
ad sui ostēsiōnē et h est. [Accidit aut.] 1° hoc ostēdit et p^{er}
mo in medijs s^{er}ualternis siue que nō sunt ex eadē p^{er}one
qd idē est. 2° in medijs nō subalternis que sunt ex eadē
p^{er}one. Dicit ergo qz si. a. in sit. b. et c. et h ita qz neuter me/
diāte reliquo et. b. et c. in sit. d. si opinet. b. esse. a. ut oē. d.
est. b. Adhuc nullū. c. est. d. et oē. d. eē. c. eius fm idē hēbit
sciam et ignorātia et opinabit h^oia. s. oē. d. eē. a. et nullū. d.
eē. a. sicut p^{er}se patet per exēplū in terminis s^{er}uilibus. pot
eē qz corpus inest aiali et sensibili quorū neutru est s^{er}u al/
tero s; cōuertunt. sed tā aial qz sensibile hoi inest. Si er/
go opinet oē aial eē corpus et nullū sensibile eē corpus et
oem hoiem eē aial et oē sensibile simul opinabit oem ho/
minē eē corpus et nullū hoiem eē corpus. exēplū autē in
terminis accītalibus patet qz color inest tā albo qz aiali
et utruq; cigno. si ergo opinet nullū cignū coloratū et oē
aial eē coloratū et filr oē cignū eē albū et aial simul opinā/
tur h^oia qd est incōueniēs et h est. [ut si cōtingit.] Secū/
do docet idē in medijs que ex eadē p^{er}ugatione dices qz
si. b. in sit sub. a. et c. sub. b. et d. sub. c. et a. c. opinet oē. b. eē
d. et nullū. c. eē. a. siml idē sciet aliq mō et ignorabit sim/
pliciter qd est incōueniēs qz cū opinat oē. b. eē. a. opina/
tur in uli oē. c. eē. a. qre q aliquo mō scit simplr ignorat
uel opinat non eē et h est incōueniēs et h est. [Rursum
si quis fallatur.]

C In eo aut qd dicitū est p^{er}us si nō ex eadez
p^{er}ugatione sit mediuz fm utraqz qdē ter/
minoz medioz ambas p^{er}ōnes nō p^{er}tin/
git opinari ut. a. b. qdez oi. c. aut nulli: hec
aut utraqz oi. d. accidit enī aut simplr aut
in aliquo tñ h^oia sumere p^{er}ōnes p^{er}nam.
Si enim cui. b. inest oi. a. opinat in eē. b. au/
tē oi. d. nouit: et qm. a. d. nouit: qre si sursum
cui. c. nulli putat. a. inesse cui. b. alicui inest
huic non putat. a. in eē: qz autem omni pu/
tat cui. b. Rursum alicui non putare cui. b
aut simpliciter aut in aliquo p^{er}trariū est. sic
ergo non contingit opinari.

C Cōter determinat quod cōtingit opinari h^oia sine incō/
ueniētī et quod nō et h ut videt tñ in hys que sunt ex diu/
sa p^{er}one et diuidit in duas. in p^{er}ma ostēdit quod nō cōtin/
git opinari sine incōueniētī. in scda cū dicit. [fm utruq;
qdē.] quod cōtingit opinari sine incōueniētī. In p^{er}ma sic
p^{er}cedit. p^{er}mo ponit p^{er}ōm intētū. s. in hys que sunt ex di/
uersa p^{er}one nō cōtingit opinari cōueniētēter oēs qtuor: p^{er}/
p^{er}ōnes simul. s. oē. b. est. a. et oē. d. est. b. Iterū nullū. c. esse
a. et oē. d. eē. c. et h est. [In eo aut qd p^{er}us.] scdo ostēdit
eā dicens qz si oēs qtuor: oppositē sint opinet simul cū m/
p^{er}ōne p^{er}ma eius h^oia uel p^{er}dictoria eius. si enim opinet
oē. b. eē. a. et oē. d. eē. b. opinabit oē. d. eē. a. Adhuc si opi/
net nullū. c. eē. a. et oē. d. eē. c. opinabit nullū. d. eē. a. sed
ex p^{er}one et m. filli p^{er}oris sequit p^{er}radictio p^{er} per 2° sic
nullū. d. est. a. oē. d. est. b. ergo aliqd. b. non est. a. et ita fill
accidit opinari p^{er}ma p^{er}ōnē. s. oē. b. eē. a. et eius p^{er}dictoria
si aut. b. et d. cōuertant et cū opinabit cōtraria ei^o sic nul/
lū. d. eē. a. oē. b. est. d. ergo nullū. d. est. a. sic igit manife/
stū est qz nō cōtingit simul opinari oēs quatuor: p^{er}ōnes
que sunt ex diuersa p^{er}one sine incōueniētī. accidit autēz
opinari simul h^oia aut p^{er}dictoria quod est incōueniēs et
h est [accidit autem simplr.]

C Scdm utruqz autem vnā aut fm alte/
rum utraqz nihil p^{er}hibet: ut. a. omni. b. et
b. d. et rursuz. a. nulli. c. nam sitis huiusmo/
di fallaciā: et ut fallamur circa p^{er}iculares:
ut si. a. omni. b. b. aut omni. c. a. omni. c. in
erit. Si ergo aliqs nouit qm. a. cui. b. inest
omni: nouit et quoniā. c. Sed nihil p^{er}hibet

ignorare. c. quoniam est: ut si. a. qdem duo
 recti in quo. a. b. triangulus: in quo autem. c.
 sensibilis triangulus: opinabit enim aliquis
 a. non in e. c. scies: quoniam omnis triangu-
 lus habet tres angulos duobus rectis: q
 re simul sciet et ignorabit idem. Nam sci-
 re oem triangulum quoniam duobus non sim-
 plex est. Et in hoc qdem in eo q vniuersa-
 lem habet disciplinam: illud vero in eo q sin-
 gulare. Sic ergo vniuersaliter nouit. c. qm
 duobus rectis: singulariter autem non nouit:
 quare non habebit contrarias.

Consequenter ostendit quomodo contingit opinari in pre-
 dictis sine inconuenienti et procedit sic. primo ponit ppositio-
 nem intentam dicens q contingit simul opinari per utrumque
 modum vna ppositio aut ma. utriusque absque minoribus: aut per
 vnum medium utramque ppositio. s. ma. et mi. et h est. per
 utrumque autem. Secundo ostendit eam et diuidit in duas.
 in prima ostendit eam. in secunda cuius dicit. que manifestum
 quoniam. Concludit eam ostensam et subiugit incidens. per
 ma in duas. in prima ostendit primam partem ppositionis
 intente. in secunda cuius dicit. Nec que per utrumque. ostendit
 secundam partem ppositionis intente. primam sic ostendit.
 deceptio que fit opinando per utrumque medium vna ppositio
 aut maiore utriusque sine mi. fit sciendo aliquid in vniuer-
 sali et ignorando in particulari. sed hoc est possibile et non in-
 conueniens ergo etc. huius rationis primo ostendit ma. et h
 est. nam sicut huiusmodi. Secundo ostendit mi. et h primo
 in exemplo. secundo in simili cum dicit. Similiter autem et
 que. et in exemplo primo in exemplo transcendenti dicens q
 si. a. inest omni. b. et b. omni. c. necesse est. a. inesse. c. si er-
 go aliquid nouit. a. inesse omni. b. nouit in vniuersali. a. in-
 esse. c. sed nihil prohibet ipsum ignorare. c. esse. a. quare in
 particulari ignorabit. a. inesse. c. sed hoc non est inconueni-
 ens et h est. ut si. a. omni. b. Secundo ostendit idem in ex-
 emplo speciali dicens q omnis triangulus habet tres an-
 gulos equales duobus rectis et in triangulus est trian-
 gulus in habet tres: et cum nihil prohibet tunc aliquid q
 omnis triangulus habet tres ignorare in triangulum
 habere tres: que idem sciet et ignorabit et cum sciet in vni-
 uersali et ignorabit in particulari quare dupl. contingit sci-
 re de in triangulo q habet tres. s. in vniuersali et particu-
 lari: sed non est inconueniens sic scire et ignorare idem ut sci-
 et in vniuersali et ignorabit in particulari et h est. ut si. a. q-
 dem duo recti. sic ergo manifesta est mi. per exemplum:
 q non est inconueniens scire aliquid in vniuersali et ignora-
 re idem in particulari.

Similiter autem et que in menone est ora-
 tio: quoniam disciplina rememoratio: nun-
 quam enim accidit prescire quod singulare sed si-
 mul cum inductione sumere particularium
 disciplinam uelut recognoscetes. nam que
 dam statim scimus: ut quoniam duobus re-
 ctis si scimus quoniam triangulus: similiter au-
 tem et in alijs: ergo vniuersali quod scientia
 particularia speculamur: sed ea que ppa
 est non scimus: quare contingit falli circa ea
 uerum non contrarie: sed habere quod vniuer-
 sale: decipi autem in ea que particularis est.

Consequenter ostendit eam in simili et diuidit in duas. in

ponit simile. in secunda. cuius dicit. Sic ergo aut in predi-
 ctis. adaptat simile ad ppositum. In prima parte sic proce-
 dit. primo dicit q sillogismus est deceptio iaz dicta in ora-
 tione menonis. i. Platonis in libro intitulato sub nomi-
 ne menonis. argutus est enim ibi q scientia nihil est nisi
 reminiscencia: q: cum addiscit quod prius sciebat reminiscit
 sed omne quod addiscit addiscit quod prius sciebat. s. sicut ip-
 se probat per h q aliter apprehendendo ab intellectu non
 apprehendit quod nullo modo notus est quare omne quod ad-
 discit reminiscit. Sed solutio huius rationis est q illud quod
 addiscit prius sciebat in vniuersali sed in particulari non
 et similiter singulariter nusquam simpliciter scit ante inducti-
 onem eius in sensum prius enim cognoscit in suo vni-
 uersali aliquo modo: postea vero simpl. cognoscit et postea q
 si iterum cognoscit in se cum inducit in sensum scientes
 enim vniuersaliter omnem triangulum habere tres sci-
 mus in triangulum habere tres quoniam in triangulus
 est et similiter in alijs sensibilibus et h est. nam quedam
 statim. Secundo ex hoc concludit q speculamur singula-
 ria sepe in suo vlt. et ignoramus ea ppa disciplina qua
 re contingit falli circa particularia: q: contingit ea scire et
 ignorare sed non contrarie: q: scientia est in vniuersali igno-
 ranta est in particulari quod non est inconueniens et h est. er-
 go vniuersali quod scientia.

Similiter autem et in predictis. non enim est co-
 traria que est per medium fallacia ei que est
 per sillogismum discipline.

Posito simili consequenter adaptat ad ppositum dicens:
 q sicut est in hijs de quibus erat dubitatio menonis simi-
 liter est in predictis. s. ex hijs que non sunt eadem coniugati-
 one siue in hijs que sciunt in vniuersali uel in particu-
 lari q: ignorantia alicuius in particulari non est contraria scien-
 tie que in vniuersali et h est. Similiter ergo in predictis.
 Et nota q per fallaciam que est per medium intellectus
 intelligendum est ignorantia particularis siue alicuius in
 particulari que contingit ex hoc q singulare non ostendi-
 tur sine sensu per medium falsum: et per disciplinam que
 est per sillogismum intelligendum in vlt. q: vltis ppositio totam
 virtutem sillogismi continet.

Nec que per utrumque medioz est opinio.
 Nihil enim prohibet scientem quoniam. a. toti
 b. inesse: et rursus hoc. c. putare non in e.
 a. c. ut quoniam ois mula sterilis et hec mu-
 la: putare in utero habere hanc: non enim scit
 qm. a. c. non sit consideras quod est per utrumque.

Consequenter ostendit q contingit opinari simul per vnum
 medium duas ppositiones in hijs que non sunt ex eadem po-
 ne. secunda pars ppositio intente et procedit sic. primo dicit q
 ignorantia que est per alterum medioz non est contraria
 scientie per idem medium hoc modo: q: nihil prohibet aliquem
 scire omne. b. esse. a. et c. esse. b. non putare tamen. c. esse. a. et
 h est. nec que per utrumque. Secundo specificat exemplum
 dicens q nihil prohibet aliquem scire oem mulam esse sterilem
 scire etiam hanc esse mulam non putare tamen hanc esse steri-
 lem: non enim sciet hanc esse sterilem nisi tractet ma. et mi.
 ad actum considerando rationem dico non sciet in actuali con-
 firmatione et h est. qm ois mula. Sic igitur patet q co-
 tingit scire per vnum medium ambas ppositiones et tunc sci-
 tur aliquo modo. contingit tamen ignorare rationem in eo
 q actu considerat. sic etiam scire et ignorare idem non est
 inconueniens: q: hec scientia illi ignorantie non contrariatur. vn-
 de ex hijs iam ostensa est ppositio posita in principio huius p-
 ptis.

Quare manifestum quoniam et si hoc qui-
 des nouit: illud vero non nouit fallit q ha-
 buit vniuersales ad particulares discipli-

nas. Nullum enim sensibilibus cum extra sensum sit scimus: nec si sentientes fuerimus nisi in uli et in eo quod habet propriam disciplinam: sed non ut in eo quod agit.

Consequenter concludit eam ostensam et adiungit incidens et secundum huius diuiditur ista pars in duas. In prima concludit eam. In secunda adiungit incidens cuius dicitur. Nam scire dicitur tripliciter. In prima sic procedit concludit primam partem eius dicens manifestum est quod si aliquis nouit maius et ignorauit minus. sicut si nouit omnem mulam sterilem esse ignorauit hanc esse mulam fallere in eo qui fallit scies aliquid in uli ignorans idem in particulari sic enim ignorabit aliquid in particulari quia nullam finem simpliciter cum extra finem. Et haec est. Quare manifestum est. In secundo adiungit partem secundam. d. quod quibus sciamus omnes mulas esse sterilem et hanc esse mulam semper nos tamen non scimus hanc esse sterilem nisi in uli et particulari: sed non scimus eam in eo quod actu consideramus quia haec est. nec si scies.

Nam scire dicitur tripliciter: aut ut in uniuersali: aut ut propria: aut ut agere: quare et decipi dicitur totidem modis: nihil ergo prohibet et scire et deceptum esse circa eadem: uerum non contrarie sicut accidit et ei qui utraque scit propositionem et non pertractauit prius. nam opinans in utero habere mulam non habet secundum actum disciplinam neque propter opinionem contrariam fallaciam discipline. Sillogismus enim fallacia contraria uniuersali.

Contra gratia huius determinat quot modis contingit scire et ignorare: et manifestat quomodo scire aliquid et ignorare idem opponuntur et quomodo non. d. quod est scire tripliciter et totidem modis ignorare est scire in uniuersali et scire in particulari et in quo qui actu considerat cum pertractatione. scire autem et ignorare idem non est inconueniens nisi hoc fiat modo contrario: quia quibus sciat quod omnis mula sit sterilis et quod haec sit mula: non tamen inconueniens est hanc non esse sterilem opinari: sic enim in uniuersali et particulari sed ignorat in eo quod non actu considerat sed haec scientia non est illi ignorantie contraria: sed scire in uniuersali est contrarium ignorare in uniuersali. et similiter intelligere scientiam in particulari esse contrariam ignorantie in particulari. et scientia in eo qui actu considerat est contraria ignorantie in eo qui actu non considerat et haec est. Nam scire tripliciter est. Ultimum uerbum sic construe fallacia. scilicet. ignorantia in uniuersali que dicitur esse per simpliciter sicut predictum est. est autem contraria uniuersali supple scie.

Qui autem opinatur bonum et malum esse idem opinabitur quod bonum est et malum esse. Sit enim bonum quidem in quo. a. malum autem in quo. b. rursum bonum in quo. c. quoniam ergo idem opinatur. b. et c. et esse. c. b. opinabitur et rursum. b. esse. a. similiter quare et c. a. Nam et quemadmodum si sit uerum de quo. c. b. et de quo. b. a. et de. c. a. uerum erit sic opinari. similiter autem in eo quod est esse: nam cum idem sit. c. et b. et rursum sit b. et a. et c. et a. idem: quare et opinari sicut.

Hic intendit de opinione contrariorum que sunt contraria secundum materiam et secundum accidens ut secundum terminos et non secundum opinionem aut

firmatiuam et negatiuam et diuisiua. quia primo determinat quod contingit secundum contraria opinari. secundo quomodo hoc contingit sine inconuenienti et quomodo non. ubi scilicet ergo hoc quidem necessarium. In primo sic procedit. primo dicitur quod si aliquis opinatur bonum et non bonum quia malum ipse opinatur aliquid idem esse bonum et idem esse malum et sic opinabitur bonum esse bonum et bonum esse malum simul que sunt contraria et haec est. Qui autem opinatur. Secundo haec ostendit dicens quod si aliquis opinetur idem esse bonum et malum si militer bonum. a. malum. b. adhuc bonum. c. cum idem opinatur circa. b. quod a. et a. quod b. quia opinatur idem esse bonum quod malum et malum quod bonum. patet per primam figuram cum opinio opinatur. b. esse. a. et c. esse. b. quod opinatur. c. esse. a. quare cum in primis opinatur bonum esse malum in ordine opinatur bonum esse bonum et ita simul opinantur contraria. primo ergo ponit hanc ostensionem et haec est. Sit enim bonum. Secundo eam confirmat sic. quemadmodum sequitur si uerum est. a. de. b. et b. de. c. uerum est. a. de. c. et eodem modo si. b. est. a. et c. est. b. ergo. c. est. a. sic sequitur in opinione si opinatur. b. esse. a. et c. esse. b. opinatur. c. esse. a. et haec est. quemadmodum si sit.

Ergo haec quidem necessarium si quis det primum: sed fortasse illud falsum opinari quod malum est bonum esse nisi secundum accidens. multipliciter enim possibile est hoc opinari per inspicendum ergo hoc melius.

Consequenter determinat quomodo contingit opinari si sine inconuenienti simul ista contraria et quomodo non dicens qui de necessitate opinabitur quod bonum esse bonum si deest primum. scilicet idem esse bonum et malum sed inconueniens est opinari haec perse bonum in quantum bonum est malum: et idem in quantum bonum est bonum. opinari autem perse accidens non est inconueniens. opinari enim bonum esse bonum et simul cum haec opinari idem quod est bonum esse malum et hoc secundum tempus uel secundum locum uel aliquo tali modo non est inconueniens. et dicitur quod contingit opinari perse uel per accidens quia multipliciter contingit opinari et hoc ualde perspicendum est. sic igitur intendit Aristoteles. quod haec contraria secundum accidens non est inconueniens opinari. perse autem est inconueniens et haec est. Ergo haec quidem necessarium. Dubitabit hic aliquis quomodo peccatum haec determinatum cadit iuxta sillogismum ex oppositis. Et dicendum quod non ex parte bonis sed ex parte principiorum quia ibi supponuntur opposita et aliquando opposita sunt et opinari opposita uno modo est inconueniens et alio modo non sicut in hoc capitulo determinatum est. et propterea fuit introductum hoc capitulum sicut prius dictum est. Deinde queritur quare hoc peccatum noietur fallacia opinionis. si enim sit fallacia aut erit in dictione aut extra dictionem. et si haec in elenchis debet determinari. Item queritur quare magis noietur fallacia opinionis quam sensus et intellectus cuius tamen in intellectu fiat haec fallacia in opponendo aliquod falsum. Ad primum dicitur quod haec fallacia non est in dictione nec extra dictionem istam: tamen bene potest procedere fallaciam in dictione uel tanquam a qua causatur credulitas falsi. Ad aliud dicendum quod deceptio ista contingit iter incorporea: sed sola corporea a sensu percipiuntur et ita non est fallacia proprie sensus. Adhuc non dicitur fallacia intellectus sed opinionis: eo quod opinionis hitus incertus est et inuariabilis. similiter cum opposita sint contraria est habitus iste non potest esse certus sed incertus et inuariabilis et ita uere actus attribuitur haec deceptio opinionum. Deinde forte dubitabit aliquis de hijs que dicitur in littera. et primo de hoc quod dicitur quod si aliquis opinetur omnes quatuor propositiones que sunt ex diuersa coniugatione idem et secundum idem sciet et ignorabit. hoc enim uidetur falsum tamen quia non contingit se scire et ignorare: tum quia diuersa media sciet et ignorabit et ita non secundum idem. Et dicitur

dum qd ibi accipit scire comuniter pro scire z opinari. z
 similiter ubiqz in hoc caplo. similiter idem contingit opi
 nari z ignorare. ¶ Ad secundum cum dicit qd idem ha
 bebunt scientiam z ignorantiam intelligit qd idem predicatus
 fm idem sbm sciet z ignorabit z non fm idem medius
 in specie. s. z h non fm idem in numero: tamen melius di
 ces sicut prius. ¶ Consequenter dubitabit de hys que
 sunt ex diuersa coniugatione utrum. s. contingit opinari si
 mul ibi oēs quatuor: propositiones. videt eniz qd sic per
 hoc qd est in principio capituli supponit aliqua simul om
 nes quatuor: ppositiones opinari z ex hoc infert fm idē
 sciet z ignorabit. ¶ Adhuc sicut dicit inferius in isto ca
 pitulo contingit scire pmissas non tamen scire pōnem qua
 re contingit scire omne. b. esse. a. z. d. esse. b. non tamen sci
 re oē. d. esse. a. ¶ Adhuc contingit simul opinari nulluz
 c. esse. a. z omne. d. esse. c. non tamen opinari qd ex eis seq
 tur. quare fm ipsum contingit opinari oēs quatuor: pposi
 tiones preter pōnes couerentes ex eis sed hoc nō est in
 conueniens: quare videt qd contingit opinari incōueniens
 fm utruqz medium. ¶ Sed cōtra si contingit qd oēs qua
 tuor: sunt opposite tūc opposite erūt cōtrarie pōnes z ad
 huc cōtraria uel cōtradictoria pōne ppositionis ut dicit
 in littera. sed incōueniens simul opinari oppō quare in
 cōueniens est simul opinari omnes ppositiones sicut p
 us ostēsum est z sicut supponit Ag. sed h non erit sine i
 cōueniēti. ¶ Sed tunc dubitabit utrum sit uerū uel nō
 videt enim qd sine incōueniēti contingit omnes quatuor
 propositiones opinari. est enim opinari omne. b. esse. a.
 z omne. d. c. b. non opinādo pōne sicut patet per ea que
 ostēdit in littera quare contingit simul opinari pmissas
 oēs non opinādo pōnem. z si h non erit inconueniens q
 re omnes quatuor: contingit simul opinari sine incōueni
 entī. ¶ Juxta hoc forte querit de quadam cōtrarietate
 que apparet in littera eius. dicit enim qd si omne. b. esse
 a. opinat z omne. d. eē. b. necessario opinat omne. d. eē
 a. sed postea dicit qd contingit opinari omne. b. eē. a. z. c.
 esse. b. z tamen non opinari omne. c. a. ista apparet oppō.
 ¶ Ad pimum dicendum qd omnes quatuor: ppositiones
 opinari sine additione eēt incōueniens qz oppositis pre
 missis oportet opinari pōnem. ¶ Ad secundum dicēdū
 qd si aliqs opinet pmissas opinat necessario pōnem si si
 at tractatio pmissarum ad pōnem actu interimēdum z
 h est qd pmo dicit. si autem opinat pmissas sed non p
 tractationem pmissarum ad pōnem nihil phibet nō opi
 nari pōnem z h intēdit postea. ¶ Deinde forte queret
 utrum contingit simul opinari omne. d. eē. a. z nullum. d.
 esse. a. quare iam suppositū est: qz nō videt: qz sicut ptingit
 opinari ut dicit omne. b. eē. a. z omne. c. eē. b. z tamen
 opinari. c. non eē. a. sed cum opinabit omne. b. eē. a. opi
 nabit in vniuersali. c. esse. a. quare eadem rōne simul cō
 tingit opinari omne. d. esse. a. nullum. d. eē. a. Adhuc di
 cit Ag. in littera qd contingit opinari omne. b. eē. a. igno
 rādo tamen. c. eē. a. qz contingit aliquid scire in vniuersali:
 z ignorare in particulari z ita scire omne. c. esse. a. z opi
 nabit nullum. c. esse. a. z sequitur tūc eadem rōne qd simul
 opinat omne. d. esse. a. z nullum. d. esse. a. z ita non erit
 inconueniens simul opinari eas. ¶ Ad pimum dicen
 dum qd si idem eodem modo opinatum sit z ignotum z
 hoc est incōueniens quare h opinat in vniuersali oē. c.
 eē. a. z ignorat in particulari qd. c. esse. a. nō est incōueni
 ens s. omne. d. eē. a. z nullum. d. eē. a. est incōueniens si
 mul opinari qz eodem mō simul opiate sunt. ¶ Ut pōt di
 ci forte melius qd quādo Ag. dicit qd ptingit opinari oē
 b. eē. a. z. c. esse. b. non dicit qd contingit simul opinari. c.
 non eē. a. qd est oppositum pōnis. sed nō ptingit opina
 ri. c. eē. a. sed nō sequitur si non putet. c. eē. a. ergo putat. c.
 nō esse. a. z ideo nō dand. adhuc qd simul opinat. c. eē. a.
 z nullum. c. eē. a. ¶ Ad secundum dicendum qd quādo di
 cit Ag. qd contingit scire in vniuersali z in particulari. ut

si sciat omne. b. eē. a. scif. c. esse. a. in vniuersali accipit. c.
 sb. b. z non eodem modo opinabit omne. d. eē. a. z nul
 lum. d. eē. a. z hoc est incōueniens. ¶ Alterius forte du
 bitaret aliqs utrum contingat vnam pōnem opinari hz
 utruqz medium sicut maiores. Si nullum. c. eē. a. z om
 ne. b. esse. a. z h dico sine incōueniēti. z videt qd non: qz
 sciēdo omne. b. eē. a. sciet z omne. d. eē. a. dico in vniuer
 sali. z sciēdo nullum. c. eē. a. sciet nullum. d. eē. a. dico in
 vniuersali. quare ideo z eodē modo sciet z ignorabit qd
 est incōueniens sicut dicit uersus finem capli. si eniz op
 posita sunt cōtraria z cōtrarie qz in vniuersali. Et dicit po
 test qz possunt opinari ptraria ut cōtraria z sic est incon
 ueniēs z h est qd dicit uersus finem capli. aliter aut con
 tingit opinari cōtraria ita. s. qd opinatis non pnt sine ad
 ditione ulterius ptractari incōueniens z sic opinari nō
 est incōueniens. si autē opinat ptraria in suis ulibus q
 re opposite sunt maiores duoz medioz sine mī. z sic nō
 habet incōueniēs. z ideo ex oppositis non ptractat incō
 ueniens sine additione numeroz. Aliter aut dicit pōt qz
 pōnes iste. s. nullum. d. eē. a. z omne. d. eē. a. quāuis in uli
 opposite sunt tūc ignote sunt in particulari unde sciunt qui
 dem simplr z ignorant sed magis vnūquodqz denoia
 ri ab eo qd simplr est in eo qz ab eo qd est hz quid dicte
 pōnes magis debet dici simplr ignorare qz scire. vñ nō
 uere dicere qd ibi sciant opposita sed magis ignoratur:
 z ita nō accidit incōueniens ex oppōne duoz medioruz
 simul. ¶ Adhuc forte queret quomō pōt simul opinari
 duas pōnes fm idem medium nō tūc opinādo pōnes
 si enim opposita sit causa ma. qz mī. opposita est pō in vni
 uersali z particulari sicut dicit in hoc caplo. quare scitis p
 missis simplr pō scif. Adhuc dicit pōt qd si scif in vniuer
 sali scif in particulari cum ptractatione ma. ad mī. simpli
 citer scit z hoc est qd est pus dictuz in caplo pnti si tū sci
 atur in vniuersali z particulari sed sine ptractatione nō
 debet in eo qui est actu pferare sed h qd postea dicit.
 vel pōt dici qd scire in particulari est duplr. vno mō app
 hendēdo particulare eē sub vniuersali z h habitualit ap
 prehēsiō passionis de illo particulari z sic scire cōtin
 git in particulari ignorando pōnem in eo qd est in actu
 cōsiderare. alio modo apphendēdo particulare hz actua
 lem inherētiā passionis in particulari z sic est ignora
 re in particulari z hoc facit simplr cognitionem z sic scif
 in vniuersali z in particulari est simplr scitu z nō pmo mo
 do. ¶ Alterius aut forte dubitabit aliqs de triplici mo
 do sciēdi quem assignat quoniam triplr est. Et dicendū
 qd ut scif in vniuersali passio uel in particulari: in vniuersali
 scif per ma. pōm quādo scif de sbo vniuersali ad sbm
 aut scif per pōnem z h est scire per pōnem in eo qd actu
 cōsiderat z sic est scire tripliciter z totidem modis p op
 pōm ignorare. ¶ Deinde querit quid scire cui ignora
 re opponit. Et dicendum qd scire in vniuersali z ignorare in vni
 uersali opponunt. Adhuc scire in particulari z ignorare
 in particulari oppō. Adhuc scire in eo qd actu pferat
 z ignorare in eo qd actu nō cōsiderat. Adhuc qz scire in
 particulari supponit ante se scire in vniuersali z scire in
 eo qd actu cōsiderat supponit an se utruqz illoz z aliquid
 addit z ideo opposita sunt incōpossibilia scire in particu
 lari z ignorare in vniuersali. similr scire i eo qd actu cōsi
 derat z ignorare in vniuersali z particulari. cōpossibilia
 sunt autem scire in uli z ignorare in particulari. similr sci
 re in vniuersali z particulari z ignorare in eo qd actu pfi
 derat z utruqz istoz ostēditur in littera. Ex hys ergo
 patet quomō ptingit opinari sine incōueniēti z quomō
 nō in hys que sunt nō ex eadem coniugatione. ¶ Cōse
 quēter forte queret quomō contingit in hys opinari qz si
 vnuz medium possibile sit ambas pōnes simul opina
 ri querit an contingit vnam opinari fm utruqz medium
 ut manifeste ma. z mī. an. s. contingit sine incōueniēti opi
 nari omne. b. esse. a. z nullum. c. eē. a. cum. c. sit sub. b. Et

*Nota qd dicitur scire in vniuersali ut dicitur in principio est
 ex pō pōna pōna qd pōna dicit qd pōna
 qd oēs multa ut scire qd hō est multa pōna
 hūm opōmari iuncte colla multa hōzē multa
 Et hōzē qd hōzē hōzē pōna pōna pōna pōna
 ut dicitur in principio.*

Et dicitur pōna

*no
no
quod*

dicunt quidam quod sic: pro quibus potest talis ratio induci. **A**rg. in hoc capitulo dicitur quod contingit opinari omne. b. esse. a. et omne. c. esse. b. et tamen opinari. c. non esse. a. quod est oppositum positionis. Cum ergo secundum **A**rg. contingit opinari ambas premissas et simul cum hijs oppositum positionis ergo multo fortius cum ma. propositione contingit opinari oppositum positionis. quare sequitur si omne. b. est. a. et omne. c. est. b. ergo omne. c. est. a. simul opinari contingit omne. b. esse. a. et nullum. c. esse. a. **A**d oppositum in principio capituli ubi auctor exemplificat in hijs que sunt ex ratione eadem dicit quod qui simul opinantur omne. b. esse. a. et nullum. c. esse. a. nihil aliud opinatur quam quod aliquo modo omni modo ignorare. hoc autem est inconueniens et impossibile sicut dicitur idem quare videtur quod secundum **A**rg. non contingit simul opinari eos sine inconuenienti. **A**d hoc qui opinatur omne. b. esse. a. cum. c. sub. b. sit nouit in vniuersali. c. non esse. a. sed eo modo quo scitur omne. c. esse. a. scilicet in vniuersali et nullum. c. esse. a. et ignoscit in vniuersali. sed idem scit in particulari ex hypothese quod si et opinantur omne. b. esse. a. et nullum. c. esse. a. quare sequitur quod idem scit in particulari et ignoscit in vniuersali quod est inconueniens sicut patet ex predictis. **E**x hijs igitur videtur quod in hijs que sunt ex eadem ratione sine inconuenienti non contingit per utrumque medium opinari vnam propositionem quod concedi potest. **A**d obiectum dicendum quod non dicitur **A**rg. quod contingit scire omne. b. esse. a. et. c. esse. b. et tamen scire uel opinari. c. non esse. a. sed simul cum premissis contingit non putare positionem et non sequitur. si pro non opinatur ergo pro putatur non esse sed pro. sed quomodo hoc sit uerum patet per litteram eius si quis inspiciat et ita non simul contingit simpliciter opinari ma. et oppositum positionis sine inconuenienti. **D**einde dubitabit adhuc forte aliquis cum aliter se habeat oppositio in hijs que sunt ex eadem coniugatione quam in hijs que non sunt ex eadem coniugatione quare non determinauit. **E**t potest dici quod hoc est per modum opinandi conuenientem in hijs que non sunt ex eadem ratione et quare causa patet: quod opinatur omne. c. esse. a. et nullum. c. esse. a. quod est inconueniens. **E**odem autem modo quo opinabitur ma. utriusque medij. **S**ed dicitur aliquis quod non est inconueniens opinari omne. c. esse. a. et nullum. c. esse. a. quod omne. c. est. a. opinatur in vniuersali et ignoscit in particulari in eo quod est nullum. c. **E**t dicendum quod scire pro opinari in vniuersali et ignoscere in particulari nullum. c. esse. a. est inconueniens et hoc est quod pre determinatum est. **A**ltimo forte dubitabit aliquis de modo ostendendi quod contingit simul opinari bonum esse malum et malum esse bonum. videtur enim quod sua ostensio sit sine vniuersali propositione cum dicitur si. b. est. a. et. c. est. b. ergo. c. est. a. et si opinatur malum esse et similiter bonum esse malum oppositum bonum esse bonum. sed dicendum quod in propositionibus prole ueris aut falsis non differunt secundum rem vltis et indefinita propositio et particularis et quod in dicto exemplo accipiantur propositiones prole. **S**ed contra acceptis premissis per accidens sicut premissis contingentes sequitur pro sic. si opinatur hoc quod est malum esse bonum et hoc est bonum esse malum opinatur bonum esse bonum. **E**t dicendum quod non sequitur ex necessitate sine vniuersali propositione sicut patet intuitu sed exemplum earum commune est et transcendens potens intelligi cum vniuersali uel sine.

Quando autem conuertuntur extremitates necesse est et medium ad utramque conuertitur: ut si. a. de. c. per. b. est. Si conuertitur et inest alicui. a. omni. c. et. b. a. conuertitur: et inest cui. a. omni. b. per medium. c. et. c. b. per medium conuertitur. a. et non inest similiter: ut si. b. inest. c. a. **N**on inest neque. a. inest. c. Si ergo. b. conuertitur. a. et. c. ad a. conuertitur. sit enim. b. quidem nulli inesse. a.

ergo neque. c. a. omni enim. c. inerat. b. et si b. conuertitur. c. et. a. conuertitur. c. nam de quo omni. b. et. c. et si. c. ad. a. conuertitur et. b. conuertetur ad. a. cui. b. inest. c. cui autem. c. a. non inest: et solum hoc. a. ratione incepit: alia vero non similiter: ut in predicatio fillogismo.

Dostque **A**rg. determinauit de fillogismo hic determinat de quibusdam fillogismo annexis et in fillogismo reducibilibus. et diuidit in duas. In prima determinat quedam antecedentia ad reductionem eorum in fillogismo. in secunda cum dicitur. **Q**uoniam autem non solum etc. determinat de eis et de reductione eorum. prima in duas. In prima determinat. v. regulas siue conuenientias pertinentes ad terminorum conuersionem. In secunda incidenter adiungit sextam de electione et fuga contrariorum cum dicitur. **Q**uando autem duo fuerint. **D**ars prima continet. v. regulas siue conuenientias quarum prima talis est quando extremitates conuertuntur necesse est medium ostendi per se ad utramque extremitatem. primo ergo ponit eam et hoc est. **Q**uando conuertuntur. **S**ecundo eas declarat et primo in modo affirmatiuo. secundo in modo negatiuo. In affirmatiuo sic procedit. primo ex peruersione positionis ostendit medium conuertuum ad ma. extremitatem sic si in principio quod fillogismus sit omne. b. est. a. omne. c. est. b. ergo omne. c. est. a. ex conuersa positionis et mi. sequitur conuersa ma. sic omne. c. est. b. omne. a. est. c. et hoc est. **S**i enim. a. de. c. **S**ecundo innuit similiter ostendi conuersam mi. ex conuersa positionis et ma. sic omne. a. est. c. omne. b. est a. ergo omne. b. est. c. et hoc est. **B**. c. conuertuntur. **C**onsequenter ostendit idem in fillogismo negatiuo et diuidit in duas. in prima ostendit quod si medium conuertatur cum extremis et extrema. in secunda huius conuersam. In prima sic procedit. primo disponit fillogismum negatiuum in secundo pro me sic nullum. b. est. a. omne. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. et hoc est. **N**on in eius. **S**ecundo ex conuersa ma. et mi. scilicet conuersam positionis in secundo secunde sic omne. c. est. b. nullum. a. est. b. ergo nullum. a. est. c. quare cum. b. et. c. conuertantur a quocumque remouet vnum et reliquum et hoc est **S**i. b. conuertatur. **E**x hijs patet quod si medij conuertatur cum extremis et extrema conuertuntur. **C**onter ostendit huius conuersam. s. quod si extrema conuertantur et medium perteret cum extremis et ostendit tamen ex conuersa positionis et mi. sequitur peruersa ma. in secundo secunde sic omne. b. est. c. nullum. a. est. c. ergo nullum. a. est. b. et hoc est. **E**t sic ad. a. **E**t quod in fillogismo affirmatiuo tamen ostendit quod si extrema conuertantur et medium cum extremis conuertatur: ergo cum extrema conuertantur ideo adiungit quod solus vltima ratio facta iuxta fillogismum negatiuum incepit a ratione et terminabitur ad premissas sic fuit in fillogismo affirmatiuo si alie rationes facit iuxta ipsum non similiter processerunt et hoc est **E**t solum hec a ratione.

Rursum si. a. et. b. conuertuntur: et. c. et. d. similiter: omni autem necesse est. a. aut. c. in esse: et. b. et. d. sic se habebunt ut omni alterum inest: quoniam enim cui. a. b. et cui. c. d. omni autem. a. aut. c. et non simul: manifestum quoniam: et. b. aut. d. omni et non simul ut si genitum corruptibile incorruptibile i genitum necesse est quod factus est corruptibile et corruptibile factum esse: duo enim fillogismi constituti sunt.

Secunda regula siue conuenientia quam ostendit est ista **S**i. a. et. b. conuertantur et. c. et. d. conuertantur et. a. uel. d. de quo libet et non ambo de eodem. primo ergo ponit eam et hec

20

est. **R**ursus si. a. scdo resumit eam sub vrbis euidētib⁹
 z addit exempluz z patet z h est. **Q**uoniam enim cui. **3**^o sigt
 ostēsiōne eius dicit q^o duo filli cōstituti sunt ad hęc z h
 sic itellige q^o p^o p^ona ostēdit vno fillo sic oē qd est. a. uel. c.
 est. b. uel. d. sed oē qd est. a. uel. c. sed nihil idē est. a. uel. c.
 ergo nihil idē est. c. uel. d. p^ontisse eoz patet qz sumunt ex
 ypothēsi z ita p^ontia tota ostēsa est z h est. **L** duo enī filli. **J**

Rursus si oī qdez. a. uel. b. z. c. uel. d. sit
 autē nō insunt. Si cōuertit. a. z. c. z. b. z. d.
 p^ouertet. nam si alicui nō inē. b. cui. d. palā
 qm. a. inest. Si aut. a. z. c. cōuertunt enim:
 quare simul z. c. z. d. hoc aut impossibile.

Tertia regula siue p^ouentiā talis est z q^osi p^ouersa p^oce
 dentis si. a. uel. qbus inest. c. siue ambo eidē filr. c. uel. d.
 cuilibet sed ēi nō ambo filr z. a. z. c. p^ouertant necesse est
 b. z. a. p^ouertit. p^o ponit eā z h est. **R**ursus si oī. **S**cdo
 ostēdit eam per impossibile sic si. b. z. d. nō p^ouertunt ergo
 alterū est in plus reliquo sit ergo. d. in plus. dicit ergo. d.
 de aliquo de quo nō dicit. b. sed si de illo nō dicit. b. tūc
 dicit de illo. a. ex ypothēsi z si. a. z. c. qz cōuertunt qre. c.
 dicit de aliquo de quo. d. qd est p^otra ypothēsim z h est.
L nam si alicui. **J**

Quoniam aut. a. oī iest. b. z. c. z. a. de nullo sub
 iecto alio p^odicat. inest aut z. b. oī. c. necesse
 est. a. z. b. cōuertit. **Q**uoniam enim de solis. b. c.
 dicit. a. p^odicat aut z. b. z. idem de se z de. c.
 manifestum quoniam de qbus. a. z. b. di
 cetur de omnibus.

Quarta regula talis est. Si. a. p^odicat de. a. z. de. b. z. c.
 sbis z solū de hys z vnū sbtoz de altero dicit ulr sicut
 b. z. c. necesse est p^odicatū cōuertit euz illo ut. a. cū eo qd
 est. b. p^omo ergo ponit istā z h est. **Q**uoniam aut. a. **2**^o ostēdit
 sic. a. dicit de solo. b. z. c. si. b. de ipso constat z ēt de. c. per
 ypothēsim z solū de hys sicut patet qz si. b. de alijs demō
 straf z. a. filr qm. a. dicit de oī. b. qre pz qz de eisdē demō
 straf. a. z. b. cū cōuertunt z h est. **Q**uoniam enim de solis. **J**

Rursus qm. a. z. b. toti. c. inest conuertit
 autem. c. b. necesse est. a. omni. b. inē: quo
 niam enim omni. c. inest. a. c. autem. b. eo
 qz cōuertunt: z. a. omni. b. inē.

Quinta regula talis est. Si. a. z. b. dicunt p^odicata ulr de
 sbo. c. z vnū p^odictoz cū sbo cōuertat sicut. b. cū eo qui
 est. c. necesse reliquū p^odictoz de eadē dicit ulr sicut. a. de
 c. z h ostendit per sillogismum factū in p^omo p^ome sic. om
 ne. c. est. a. z omne. b. est. c. qz cōuertunt quare omne. b.
 est. a. z h est. **R**ursus quando. a. **J**

Quando aut cū duo fuerint opposi
 ta: ut. a. eligēdum magis qz. b. z. d.

**z. c. sicut si magis eligēda sunt. a.
 c. qz. b. d. a. magis eligēdū qz. d. similr enī
 sequēdū. a. z fugiēdū. b. opposita enim: z
 c. ei qd est. d. nā hec opponunt. Si ergo. a
 ei qd est. d. filr eligēdū: z ei qd est. c. b. simi
 liter fugiēdū. utrūqz enim utriqz filr fugiē
 dum z sequēdū: quare z h ambo. a. c. z. b
 d. **Q**uoniam aut magis nō possibile est filr. nā z
 b. d. filr erāt. Si aut. d. magis eligēdūz qz
 a. z. b. qz. c. minus fugiēdūz. nā qd minus
 est minori opponet. magis aut eligēdum**

est maius bonū: z. b. minus malū qz. a. mi
 nus bonū: z. c. maius malū: vniuersuz er
 go. b. d. magis eligēdum qz. a. c. nūc autē
 nō est: ergo. a. magis eligēdū qz. d. z. c. er
 go minus fugiēdum qz. b.

Sexta regula est sup^o p^oria q^osi icidētalr addita de eligen
 do z fugiēdo z est talis. s. a. z. b. sint opposita z. a. sit eligē
 dū z. b. fugiēdū. Et adhuc. c. d. sint opposita z. d. sit eligē
 dū z. c. fugiēdū. z adhuc magis sit eligēdū. a. c. aggregata
 qz. b. d. z tūc magis est eligēdū. a. qz. d. p^o ergo ponit eaz
 z h est. **L** qm duo fuerint. **S**cdo eā ostēdit z diuidit qz p^o
 mo ostēdit eā per rōnē. 2° per exēplū cū dicit. **S**i ergo
 eligat. **J**per rōnē aut ostēdit eā ducēdo ad impossibile inu
 ens oppo^m p^onis sic si. a. nō est magis eligēdū qz. d. s. cū
 h p^ot eē uera duplici de cā. s. uel qz. a. z. d. sunt eque eli
 gēda uel qz. a. sit minus eligēdū qz. d. p^o ducit ad oppo^m
 ypothēsis supponēdo sensum p^oriū. scdo scdm. de p^oma
 pte supponit qz. a. z. d. sint eque eligēda z assumit istam
 eqliter eligēdo opponit eqliter fugiēdū. **E**x qbus sequit
 tur qz. b. z. c. similr fugiēda sunt qre aggregatum ex. a. c.
 erit filr eligēdū sicut aggregatū ex. b. d. Cuius opposituz
 suppositū est qz aggregatū ex. a. c. sit magis eligēdum qz
 aggregatū ex. b. d. z h est. **S**ilr enim sequēdū. **L** Cōse
 quēter supponit alterū sensum z ducit ad incōueniēs si
 cut p^ous sic. **S**i. a. sit min⁹ eligēdū qz. d. cū minus eligen
 do opponat minus fugiēdū: sequit qz cū. a. sit minus eli
 gēdū. b. erit minus fugiēdū. sed magis eligēdum est ag
 gregatū ex magis eligēdo z minus fugiēdo qz aggrega
 tū ex minus eligēdo z magis fugiēdo. h per se notū est q
 re aggregatū ex. b. z. d. magis eligēdū est qz aggregatuz
 ex. a. z. c. z h est cōtra ypothēsim z hec est. **S**i autem. d
 magis. **L** Cōnter infert p^oncipalē p^one qz cū. a. nō est ma
 gis eligēdū qz. d. z h est. **L** ergo. a. magis. **J** **E**x hoc infert
 incidētalr qz. b. est fugiēdū magis qz. c. z h est. **L** z. c. g. **J**

Si ergo eligat oīs amās s^om amorem. a
 sic se habere: ut cōcedere z nō cōcedere:
 in quo. c. aut cōcedere in quo. d. z nō talez
 eē: ut cōcedere: in quo. b. **M**anifestuz qm
 a. huiusmodi eē magis eligēdū est qz con
 cedere: ergo diligere magis qz coitus: eli
 gendū s^om amorē magis: ergo amo: dile
 ctionis est qz eius qd est coeūdi. **S**i autem
 huius maxime z finis qd est coire aut non
 est oīno: aut grā diligēdi. nā z alie cōcupi
 scētie z alie virtutes sic sūt. **Q**uō ergo se
 hnt termini s^oz p^ouersionē: z in eo qz magis
 eligēdi uel magis fugiēdi manifestū est.

Cōnter ostēdit dicitā p^ontiā in exēplo. z p^o ponit exēpluz
 2° ex illo p^ocludit cor^m. exēplū tale sit uelle p^ocedē. b. nol
 le cōcedere. c. z intelligitur per cōcedē agere simplr in
 bonis z honestis. s. ergo magis est eligēdū ab amico ut
 amicus uellet agere z si nō agat qz nolle agere euz tamē
 agat. pz qz magis est eligēda bona uolūtas sine actiōe qz
 actiō sine illa uolūate. z ita magis eligēdū est simplr z p
 se nolle agere qz agē z h est. **S**i ergo eligat. **L** Cōnter
 ex hoc infert cor^m sic. si bona uolūtas est magis eligēda
 qz actiō corpalis dilectiō aut sit s^om bonā uolūatē z coi
 tus s^om actū corpālē ergo magis eligēda est dilectiō s^om
 amorē qz coitus. z ex hoc infert qz dilectiō est magis s^o
 nis amoris qz coitus z h est. **L** ergo diligē. **J** **E**t ex hūc
 infert qz amo: nō est oīno pp coitū sed pp dilectionem.
 aut si sit magis in z p^oncipue pp dilectionē p^ocupiscibilis z

Liber Secundus

ideo h̄ est optimū pp hoc q̄ est finis e^o z h̄ est. [Si autē maxime coire.] Et nota q̄ dita est iter amorē z dilecti onē. Amor enim est cū accipit aliqd z amat pp se z in se cū sint sine collatione ad alterū respectu cuius eligit z h̄ dicit nois iter p̄tatio est enim idē qd̄ diuersoz electio. est igit̄ amor pp dilectionē. pp h̄ enim tollit aliqd ut p̄ferat ad alterū respectu cuius sit eligētia si melius sit. Cōn/ ter epilogat. d. q̄ manifestū est quō termini se habēt fm̄ cōuersiones z h̄ dicit quātū ad. v. regulas p̄mas. z vltiter manifestū est quō se hēt fm̄ eligēdū z fugiēdū z h̄ dicit quātū ad vltimā z h̄ est. [quō ergo se hēt.] Cōdubitat in p̄ncipio ad qd̄ introducunt h̄ iste regule z pro qua ne/ cessitate z quō lumunf. Et dicēdū q̄ q̄ intēdit h̄ic redv/ cere q̄sdā rōnes in potētia ad fillm. p̄pterea ad euidentia reductionis eoz p̄determinat q̄sdā regulas p̄tinētes ad eoz reductionē. q̄: reductio nō est sine cōuersione ideo q̄sdā regulas ad terminoz cōuersionē p̄tinētes determī nat. s. v. p̄ores: sex vō q̄si incidēter introducunt ut dicitur est. Si enim sunt. v. p̄. regule utiles. s. tres pp terminoz cōuersionē ad reductionē ofonū simplr. due aut vltime ad reductionē ofonū q̄rūdā spālū. Adhuc p̄marū triuz p̄ma determinat p̄pter reductionē vnius ofonis fillate in aliā ofonē sillogicatā. scda vō z tertia pp euidentia ofo nis nō fillate sed sillogicatā. sed ofo sillogicatā uel affir matua uel negatiua. scda regula determinat pp p̄uersio nē terminoz p̄uertibiliū. sic ergo p̄z quō z ad qd̄ sint tres p̄ores p̄. q̄ta z q̄ta ponunt pp q̄sdā ofones reducē das q̄s in sequētib^o determinabit. Quarta est pp enthī mema z pp ordinē signi z p̄digij in fillo. Quinta aut pp iductionē z eius reductionē in fillz. sic igit̄ patet utilitas z acceptio dicitur. v. regularū. C Sed dicit aliq̄ q̄ d̄z eē alia regula docēs reductionē exēpli z deductionis z i stāte. Et dicēdū q̄ instātia z deductio vere fillate sunt: z ideo vere nō indigēt reductionē in fillm sicut enthī me ma z iductio. Exēplū aut nō est reducibile in fillm quia cōstat ex q̄tuor terminis nec ēt fillz de se necessari^o: sicut patebit infra z ideo nō determinauit regulas docētes re/ ductionē exēpli deductionis z instātie sicut inductionis z enthīmematis. Ex h̄is ergo manifestū est q̄ solet que ri de inductione p̄me p̄ntie. videt enim q̄ supfluat cum in p̄cedētib^o circa fillm circularē appeat idē determina ri z p̄z tā q̄ nō inducet supflue. p̄z ēt cā inductionis z ex emplū ex p̄dictis. C Adhuc forte dubitabit de p̄. p̄uent entia qd̄ intēdit per hoc q̄ dicit p̄uert. aut enī intēdit cō uersionē aut cōuertibilitatē. si intēdit cōuersionē p̄ ḡ par ticularis affirmatiua cōuersionē nō habet z nō cōtingit in fillo ubi cōcludit p̄ticularis affirmatiua ostēdere me dū cōverti ad utrāq̄ extremitatē per cōuersionē extre moz. C Adhuc vltis affirmatiua nō hēt p̄uersionē i vni uersalē ppōnē sed ipse utq̄ in ostēsiōne sua tali cōuersio ne q̄re nō videt q̄ intēdit log de cōuersione quā in p̄n/ cipio huius libri determinauit. Si aut intēdat de cōuer/ tibilitate p̄tra ois h̄o est asinus. oē r̄sibile est h̄o ergo oē r̄sibile est asinus. h̄ic cōuertunt extrema z t̄m mediū nō p̄uertit cū extremis. C Adhuc ipse oñdit regulā e^o in fillo negatiua ubi extrema eius cōuertunt nō h̄nt p̄uer tibilitatē q̄re nō intēdit log de cōuertibilitate terminoz Et dicēdū q̄ intēdit de cōuersione simplicī in terminis ita. s. q̄ p̄dicatū fiat fm̄ z e^o ma^o semp eadē quātitate z ideo vltē in vltimā. Adhuc nō extēdit se eius regula ad modos p̄ticularēs sed t̄m ad vltēs quātū ad hoc qd̄ dicit mediū cōverti ad utrāq̄ extremitatē. h̄ enim nō contin/ git in modis p̄ticularibus q̄ extrema cōuertunt. per h̄ patet r̄nsio ad obiecta. C Adhuc querit q̄re magis ostē dit in fillo negatiua q̄ si mediū p̄uertat cū extremis q̄ extrema p̄uertant q̄ in fillo affirmatiua. Et dicit p̄t q̄ i fillo affirmatiua nō indiget ista ostēsiōne. si enī mediū in fillz affirmatiua p̄uertat cū extremis cū quocūq̄ vni z eidē p̄uertunt sibi iulcē p̄uertunt. patet q̄ extrema cō/

uertant. sic aut nō est in fillo negatiua q̄ sibi h̄nt aliq̄ ter/ mini oppositū: q̄ igit̄ manifestū erat in fillo affirmatiua z nō sic in negatiua ideo ostēdit in fillo negatiua z non in affirmatiua. C Adhuc forte dubitat de eo q̄ dicit i sil logismo negatiua ex cōuersa mi. z ma. cōcludi p̄uersam p̄onis. si enim sic fiat erit dispō tertie figure mi. exīte ne gatiua z p̄one vlt. quoz utrūq̄ est incōueniēs. Si autē accipiat cū cōuersa ma. cū conuersa mi. fiet p̄ma figura z mi. negatiua z hoc est incōueniēs. h̄ aut p̄z si fiat fillz in scdo p̄me. Et deinde ordinent ad inuicē conuersa mi. z ma. aut cōuersa ma. z mi. C Adhuc dicēdū q̄ sequit cō uersa p̄onis siue accipiat ma. siue eius cōuersa nō t̄m per formā sillogisticā sed virtute terminoz cōuertibiliuz mi. q̄ cū. b. z. c. p̄uertant q̄cqd̄ remouet ab vno remouetur ab altero a quo remouet vñ z reliquuz. C Adhuc forte dubitabit aliq̄ de eo qd̄ vult ostēdere p̄ntia ma. p̄ p̄ntiaz p̄onis z mi. mi. negatiua in p̄ma figura sic oē. c. est. b. nul lum. a. est. c. Ad qd̄ dicit aliq̄ q̄ opz itelligere negatiuas in terminis imediate oppositis aliquo ḡne sicut par z i/ par opponunt circa nūz z rectū: z curuū circa lineam z opz tūc cōuersam p̄onis in affirmatiua trāspōnē. sic om ne. c. est. b. oē nō ens. a. est. b. q̄re nullū. a. est. a. z erit p̄ positio vera z affirmatiua inquātū trāspōnit negatiua si cut iste sunt vere nullū par in nūo impar. oē nō ens par nūz est impar z hoc est p̄pter cōuertibilitatē z imediatī onē terminoz. Vel p̄t melius dicit sicut q̄ p̄tēdit l̄ra q̄ debet sumi cōuersa p̄onis z cōuersa mi. ad cōcludendū cōuersam ma. in scdo scde z hoc patet in expōne l̄re. Et dicit qd̄ q̄ tam p̄ q̄ ma. z eadē cōuersa negatiue sunt ex q̄bus nō affirmatiua z cōuersa mi. affirmatiua sed re gula quā ostēdit hec est. qm̄ cōuertunt extremitates ne/ cesse est mediū cōverti ad utrāq̄ extremitatē. z si h̄ tunc debet cōverti mi. extremitas q̄re uel regula est falsa uel opz q̄ possit ostēdi cōuersa mi. Sed dicit q̄ regula non extēdit se fm̄ totū ad fillos negatiuos sed solū ad vltēs af firmatiuos. Sed p̄ cōuersa p̄onis trāspōnit in affirmati ua z mi. fillr fm̄ qd̄ factuz est in fillo circulari ostēdit mi. sic cui oi inest. a. ei nulli test. c. b. nulli in est. a. ergo. b. oē inest. c. z ita oē. b. est. c. P̄t aut idē cōcedi. s. q̄ sic cōtin/ git ostēdere cōuersam mi. q̄ ex p̄determinatis patet s̄o subituit. h̄ic est incōueniēs modus ostēsiōnis. uel p̄t de ci sicut p̄us dicitū est q̄ nō tota regula eius extendit se ad fillos negatiuos z ita nō p̄t h̄ic oñdi p̄uersa mi. C Ad obm dicēdū q̄ nō licet h̄ic uti h̄i^o trāspōne fuit pp nām circularis ostēsiōnis in qua nō accipit terminus aliquis extra z ideo manet affirmatiua i qua fit sicut z negatiua trāspōnita. h̄ic aut nō licet uti trāspōne q̄ non h̄ aliqd re/ spiciēdo ad nām circulariū nisi per accēs nō causa ostē dit cōuersa p̄missē per p̄uersam p̄onis q̄ debebat ostē sio circulariū ei qd̄ d̄z ostēdit terminoz cōuersio. C Ad huc forte dubitabit aliq̄ de vltima regula quā ostēdit. videt enim q̄ nō debeat determinari cū p̄tineat ad mo ralē mām pp̄te. h̄ic aut nō intēdit de aliq̄ mā spālīter cō siderata. Et dicēdū q̄ cū hec sciētia sit ḡnālī z rectificati ua in materijs spālībus nō est incōueniēs q̄ in vlti deter minet alia regula respiciēs magis mām moralē q̄. alia. sed tūc querit cū sit sciētia moralis rōnalis z nālī z ipse determinat h̄ic regulas p̄tinētes ad mām rōnalē z alias p̄ticularē. ad mām moralē q̄re nō determinat aliquā p̄ticularē ad nālem. Et dicit p̄t q̄ cū in sciētia nālī intēdit/ mus rōnē absolute sine compatione ad aliud nō opz alī as spālēs regulas dare de mō inuestigādī uel sciēdi in nālībus q̄ que dant in rōnalisibus. in moralib^o aut opz aliqd addere ut nouā rōnē determinare p̄ticularē per compationē aliud qd̄ est eligēdū uel fugiēdū. C Alter/ us forte dubitabit aliq̄ de h̄ qd̄ supponit in l̄ra. s. q̄ ma gis eligēdū magis fugiēdū opponunt z mīn^o eligēdū z mīnus fugiēdo z eque eligēdū z eque fugiēdo. videtur enim instātia q̄ bñ viuere magis eligēdum q̄ viuere. z

in nō bñ vivere nō est magis fugiendum q̄ nō vñe imo minus. Adhuc oē pfectū bonū magis est eligendū q̄ eē bonū: et tñ eē impfectū bonum est minus fugiendū q̄ eē bonū. Et dicendum q̄ ppō Ape. intelligēda est in talib⁹ ubi vnū eligēdoz nō est in altero uel pars alterius. uerbi grā virtus et sciētia. virtus enim magis eligēda q̄ sciētia ergo vitū est magis fugiendū q̄ ignorātia. ¶ Ultimo forte dubitabit aliq̄s de ex^o eius utrū. s. hec ppositio generalr vera est uelle agere magis eligēdū est q̄ ipsuz agere. et videt q̄ uera: q̄ uelle agere sine actione aliquādo meritorū est cum tñ actio sine illa uolūtate non esset meritoria. ¶ Sed ptra in aliqb⁹ est aliqñ meritorū uelle agere q̄uis nō agat cum tñ agere sine sua uolūtate sit demeritorū: et ita aliqñ est minus eligēdū uelle agē q̄ agere. Et dicendū q̄ hoc uerū est ppō tñ tñ habet virtutem in hīs que appetunt s̄m rōnem quoz apud quosdam est uelle et apud quosdā nolle: et hoc dico ppter oppositū que fieri possit: q̄ uelle scire est magis eligēdū q̄ scire cum tñ scia sit appetibilis ppter rōnem. dicēdū enī q̄ est scire nō est tale cuius apud alios sit uelle et apud alios nolle. q̄ hī uelle apud oēs hoies est eo q̄ oēs hoīnes natura scire desiderāt sicut patet.

¶ Quoniam autem nō solum dialectici et demonstratiui sillogismi per predictas figuras fiunt. sed etiam rhetorici: et simpliciter quecuq̄ fides est et s̄m vnā quāq̄ artem tñ erit dicēdū: oia enī credimus aut per sillogismū aut ex inductione: ergo inductio q̄dem est: et ex inductione sillogismus per alteram extremitatem alteram de medio sillogizare: ut si eorum que sunt. a. c. sit mediū. b. per. c. ostendit. a. in eē. b. sic enim facimus inductiones ut sit a. lōgenū: in quo autem. b. coleram nō habere: in quo. c. singulare longenū ut homo: equus et mulus: ergo toti. b. iest. a. omne enim q̄ sine colera est lōgenū est. Sed et. b. non habere coleram omni iest c. Si ergo cōuertat. c. ei q̄ est. b. et nō transeadat medium necesse est. a. in eē. b. ostensum est enim p̄us q̄ si duo aliqua insunt eidem et ad alterum eoz p̄uertat extremū. Quoniam cōuertenti et alterum inerit p̄dicatorū oportet autem intelligere. c. ex omnibus singularibus composituz: nam inductio per omnia.

¶ In hac parte intēdit de quibusdā rōnibus incōpletis in sillogismū reducētis. Et diuidit pars ista in duas. In p̄ma de terminat de inductione et grā eius de quibusdā alijs. in secūda cum dicit. ¶ P̄cos aut est signū. ¶ Intendit de enthymemate. et q̄ inductio est modus arguēdi p̄ncipalis nō aut enthymema: ideo sic ordinant p̄tes. p̄ma in duas. in p̄ma determinat de inductione et exēplo q̄d annexū est in secūda cum dicit. ¶ Deductio aut est q̄n. ¶ De quibusdam oppōnibus inductioni et exēplo. p̄ma in duas. in p̄ma determinat de inductione. In secūda de exēplo cum dicit. ¶ Exēplū aut est. ¶ In p̄ma sic p̄cedit. p̄mo dat intentio nem totius ptis cum sua causa sic in hoc libro intēdimus de modis arguēdi p̄fectis ppter dictas figuras. per illas aut fiūt nō solū dialectici et demonstratiui sillogismi sed etiā r̄he-

torici et oīs modus argumētationis factēs fidē. p̄pterea opz cum determinatū est de sillogismis per p̄dictas figuras de terminare nūc de alijs et ideo h̄ cōfirmat. d. q̄ oē q̄d credimus aut per sillogismū aut per inductionē credimus et sub hīs cōprehēdit tam exēplū q̄d enthymema et h̄ est. ¶ Oia enim credimus. ¶ Sc̄do p̄sequitur de inductione et diuidit in duas. in p̄ma determinat de inductione s̄m se. sc̄da in compatione cum dicit. ¶ est aut hī. ¶ In p̄ma pte intendit istā p̄nē q̄ oīs inductio in sillogismū reducitur et p̄cedit sic. p̄mo diffinit inductionē. d. q̄ inductio est per alteraz extremitatē de medio sillogizare reliquaz et h̄ est. ¶ Inductio. ¶ Sc̄do explanat diffinitionē et p̄mo per exēplū trāscēdēs sic h̄ sit p̄mū. a. c. ultimū siue tertū et. b. mediū erit inductio siue sillogismus si ostēdat. a. de. b. per. c. tertū et h̄ est. ¶ ut si eoz. ¶ Sc̄do per exēplū sp̄ale in quo p̄mo istū it terminos et docet sillogizare p̄mū de medio in quo patet reductio eius in sillogismū sic sit p̄mū lōgenū mediū nō habēs colerā tñ singularia nō h̄ntia colerā: cum ergo oē nō habēs colerā cōuertat cū singularibus nō h̄ntibus coleraz patet q̄ lōgenū dicit de nō h̄ntibus colerā et sit tñ ita sillogismus q̄ oē q̄d equus est uel mulus est et sic de singularibus est lōgenū. sed oē nō h̄nt colerā est equus uel mulus et sic de singularibus: ergo oē nō h̄nt colerā est lōgenū et h̄ est ¶ ut si. a. lōgenū. ¶ Sc̄do ostēdit istā reductionē necessariā per quādā p̄pōnem siue regulā determinatā in p̄cedētī caplo. d. q̄ si tam p̄mū q̄d mediū dicit de tertio et mediū et tertū cōuertat necesse est p̄mū de medio cōverti vn̄uersalr q̄d ostēdit. q̄ si duo p̄dicata dicant de eodē s̄bo: et vnū p̄dicatoz cum illo cōuertat tñ reliquuz dicit ulr de p̄dicato q̄ cum s̄bo cōuertit et h̄ est. ¶ ostēdēs enī. ¶ et addit q̄ intelligēdū est eē tertū. d. q̄ tertū est ex oibus singularibus ipsius mediū aggregatū et h̄ est. ¶ opz autē intelligere. ¶ Ex hīs patet quid sit inductio et quomodo in falsum reducitur.

¶ Est autem huiusmodi sillogismus p̄me et immediate p̄positionis. Quaruq̄ enim medium est per medium est sillogismus: quaruq̄ nō est per inductionē: et quodāmodo opponit inductio sillogismo. nā hoc q̄dem per medium extremum tertio ostēdit: illa autem per tertium extremum medio: ergo natura prior et euidentior sillogismus per medium: nobis autem manifestior qui per inductionem.

¶ Cōnter determinat de ipsa compatione ad sillogismū penes duas d̄tas. q̄rū p̄ma est quo ad p̄ones q̄ inductio p̄positionis immediate et h̄ est. ¶ Est aut hī. ¶ Sc̄da differētia est quātū ad p̄missas. s. q̄ inductio ostēdit p̄mū de medio per tertū. sed sillogismus ostēdit p̄mū de tertio per mediū ergo p̄mo ponit d̄tam eoz et h̄ est. ¶ et quodāmodo. ¶ Sc̄do ex ista cōcludit aliā corēlarie et est q̄ sillogismus est prior et euidentior: ex p̄oribus et notiorib⁹ simplicr q̄ ostēdit per mediū: sed sillogismus inductōis est ex nobis notiorib⁹ et p̄orib⁹ et h̄ est. ¶ ergo nā et c. ¶ Primo dubitat ad q̄d determinatur hīc de inductione cū in thopicis de illa determinet. Et p̄t dicit q̄ ibi determinat s̄m q̄ cōpetit dialectico tñ. hīc aut s̄m q̄ cōpetit demonstratori uel p̄t cōiter se h̄t ad dialecticū et demonstratorē et ideo nō est incōueniens q̄ utrobq̄ determinet. Adhuc cū p̄me sp̄es sint oppositē sicut sillogismus et inductio q̄re nō determinat inductio in sciētia sepata a sciētia sillogismi ita q̄ vna eēt doctrina de sillogismo et alia de inductione. Et dicēdū q̄ h̄ est q̄ inductio nō h̄t aliquā necessitatē nisi a sillo et ideo opz q̄ in eadē doctrina determinet cū sillo. ¶ Sed tñ forte queret q̄re nō determinat sic artē faciēdi inductionē sicut sup̄ius dedit

artem faciendi sillogismum. Ad hoc potest dici qd ex diffinitione eius qd assignat cum eius declaratione patet sufficienter modus faciendi inductionem et ideo non oportet tradere artem. **C** Consequenter forte queret aliquis quomodo inductio in sillogismum reducitur cum ad invicem opponantur. **A**dhuc dicendum dupliciter scilicet qd dupliciter exponenda est diffinitio sillogismi. vno modo excludit inductio a diffinitione sillogismi simpliciter et alio modo non. si autem excludatur tunc inductio habet oppositum ad sillogismum dico scilicet formam. unde dicendum qd inductio reducitur in sillogismum materialiter non qd forma inductionis transmutatur in formam sillogismi. Sed qd manet extra sub forma inductionis reducitur ad acceptiones forme sillogismi. si autem non excludatur inductio a diffinitione generali ipsius sillogismi. Et dicendum qd sillogismus dicitur dupliciter. scilicet communiter dicitur et proprie. sillogismus autem communiter dicitur non opponitur inductio. in quo sic sumendo sillogismum verum est dicere qd inductio est sillogismus. sillogismo autem proprie dicitur opponitur. sillogismus autem proprie dicitur ubi salvatur vera natura sillogismi. scilicet qd probat primum de tertio per medium et huic opponitur inductio. Cum ergo vno modo opponatur inductio sillogismo et alio modo non: inductio non reducitur in sillogismum ad quem habet oppositum: sed in sillogismum communiter dicitur. **C** Sed contra hoc opponitur. Inductio enim reducitur in sillogismum primum prime figure: sed talis simpliciter et propriissime est sillogismus quod reducitur inductio in sillogismum propriissime dicitur. **A**d hoc dicitur **A**g. qd inductio est sillogismus propositio nis immediate quare videtur qd verus sillogismus sit et in verum reducitur et proprie dicitur. **C** Ad primum dicendum qd sillogismus primus prime figure perficitur et est nobilissimus quantum ad modum: non tamen in eo tempore salvatur natura sillogismi proprie dicitur sicut patet ex predictis: et ideo cum reducitur inductio in ipsum modum reducitur in sillogismum talem in quo non salvatur propria natura nisi secundum modum sed non secundum qd est ostendere primum de tertio per medium. **C** Ad aliud dicendum qd non sequitur si sit sillogismus immediate propositio nis qd sit simpliciter sillogismus et proprie: sed magis sequitur oppositum quia omnis sillogismus proprie dicitur est immediate propositio nis quod ostendit per medium cui in dubio ostendat per extremum. **C** Consequenter queritur quomodo sumenda sunt singula in ratione unius termini in hac reductione aut sub copulatione aut sub disiunctione. si sub copulatione contra eodem modo debent singularia sumi sub termino vno quomodo ipsa adunantur in medio: sed ibi adunata sunt sub disiunctione quare et invicem sub disiunctione sumi debent. **A**dhuc eodem modo dicuntur facere terminum quomodo terminus est unus quod super se potest recipere distributionem et talis terminus sub disiunctione stat pro multis quare sub disiunctione dicitur intelligi singula. **A**dhuc collectum ex omnibus singularibus debet predicari in int. propositio nis quare illud collectum debet eodem modo vnum esse sub disiunctione multorum quare etc. Et hoc concedendum est aut enim singularia sub disiunctione aggregari sic omne quod est iste vel ille et sic de singulis est animal. si omnis homo est iste homo vel ille etc. ergo omnis homo est animal. et eodem modo intellige de inductione negativa. **C** Deinde forte queret aliquis de inductione utrum inductio reducatur in sillogismum cuiuscumque figure. Et dicendum qd in tertia figura non reducuntur quia ibi concluduntur sola particularia nec potest reduci in secundam. sed omnis inductio affirmativa in sillogismum primum prime figure reducitur: et omnis inductio negativa prime reducitur in secundum sillogismum prime: deinde potest transferri ad figuram secundam per conversionem maiorem. sed non fit in primo. **C** Consequenter dubitabit de his que dicitur philosophus in littera et primo de

hoc quod dicit aliquos modos arguendi a sillogismo fieri per predictas figuras: quod si ita esset non oporteret ita reduci in figuras predictas. Et dicendum qd virtualiter et radicaliter sunt omnes per predictas figuras quare non habent necessitatem nisi ab eis et ita se habent ad illas ut radicantur in eas non autem sunt actualiter per figuras primo et perse sed ex reductione. **C** Deinde queritur de inductionis diffinitione. quod enim vntus res vna sit diffinitio. si enim est vnica essentia et diffinitur inductio et in thopico similiter altera diffinitionum frustrari videtur. Et dicendum qd in thopico diffinitio inductio non figurata vel mediata quare dicitur processus a particularibus etc. si autem diffinitio secundum qd figurata est et mediata quod patet: quod ponitur in diffinitione actus sillogizandi. et forte secundum qd non figurata et sic pertinet ad dialecticum secundum qd figurata ad demonstratores. Boetius in thopico suis dicit. qd sit sumptio multorum collecta unde aliquid particulare ostendit: et dicit tunc esse inductionem. sed diffinitio hic data non vult qd inductio ostendat particulare quare videtur frustrari dicitur **A**g. uel Boetij. Et dicendum qd Boetius distinguit inductionem completam et diminutam. d. completam ubi omnia singularia ostendunt uniuersalem: diminutam ubi multa particularia concludunt vnum particulare. De prima inductione loquitur **A**g. sermo. Sermo autem Boetij de diminuta inductione ita non est oppositum. **A**dhuc illud de quo ostendit qd est tunc in argone et illud per quod medium. quare si inductio primum ostendat de medio per terminum in inductione tunc erit medium et etc. **A**d quod dicendum qd medium dupliciter dicitur. vno modo quando illud quod est medium secundum dispositionem sermonis ad illud inferendum et sic per medium ostendit inductio. alio modo quod secundum rem et naturam est medium et sic non ostendit per medium. quando ergo dicitur qd **A**g. inductio ostendit primum de tertio intelligendum est medium per rem et naturam et terminum similiter secundum rem et naturam. quod de eo qd secundum rem et naturam in tertia est et ostendit primum medium per id quod in veritate est et illud est medium secundum dispositionem sermonis. **C** Deinde queritur de hoc quod dicit qd omnia singularia aggregantur in tertia. si enim non apparet quod tamen quod infinita sunt. tamen quod dicitur in primo thopico qd medium sit in aliquibus singularibus de modo non appareat in alijs instantia inferendum. est uniuersale. Et dicendum qd cum vnum solum debet probari sufficit enim ex aliquibus inferre sicut opponitur: sed incompleta est tunc inductio et non loquitur hic **A**g. de tali. Si autem debet esse necessaria oportet qd omnia simul aggregantur cum tamen ita qd sigillatim ostendantur sic ita qd colligantur in vna summa breuiter dicendo sic de singulis uel sic de alijs uel huiusmodi. **C** Deinde queri posset de eo quod ipse dicit inductionem sillogismum esse propositio nis immediatarum. si enim non videtur cum propositio nes immediate perse note sunt. Sed de hoc dictum est superius in capitulo de petitione eius quod est in principio. Si autem queratur ad quem pertineat inductio satis patet ex predictis.

E xemplum autem est quando medio extremum inesse ostendit per id quod est simile tertio. oportet enim medium tertio et primum simili evidentius inesse: ut sit. a. malum. b. autem contra confines inferre bellum: in quo autem c. athenienses contra thebanos: in quo autem d. thebanos contra focenses. Si ergo volumus ostendere quoniam thebanis pugnare est malum: sumendum quoniam niam contra confines pugnare est malum

huiusmodi autem fides ex similibus: ut quoniam thebanos contra focenses: quoniam ergo contra confines pugnare malum contra thebanos autem contra confines est manifestum: quoniam contra thebanos pugnare malum. Quoniam ergo b. c. z. d. inest manifestum utrumque enim est contra confines inferre bellum: et quoniam a. d. thebanis enim non contulit inferre contra focenses bellum quoniam autem a. inest b. per. d. ostendit: eodem autem modo et si per plura similia fides sit medij ad extremum.

C Hic intendit de exemplo quod est annexus inductioni. et primo determinat de eo in se. in secunda in compactione cuius dicitur. Manifestum ergo quoniam. In prima primo dat diffinitionem. secundo explanat eam in danda diffinitione. primo dicit quod exemplum est cum ostendit primum de medio per simile tertio et hoc est. Quomodo autem. Ideo complet diffinitionem. d. quod oportet inesse medium 3° et primum simile 3° evidetius quam ipsi 3°. et per hoc ostendit quod primum ostendat de 3° per medium sicut de medio per simile 3° et hoc est. Oportet autem. Consequenter explanat diffinitionem et procedit sic. primo ponit terminos. d. sic. primum malum medij affines pugnare contra affines. 3^m athenienses pugnare contra thebanos simile 3° thebanos contra focenses et hoc est. si a. malum. Secundo docet ex^m facere in hijs terminis in hoc primo generali. d. quod si volumus ostendere primum de 3° ostendi per medium et primum de medio per simile 3° ostendimus et hoc est. Si ergo volumus. Secundo in speciali et procedit sic. primo ostendit primum de 3° per medium sic confines pugnare contra confines est malum: sed athe^o pugnare contra thebanos est affines pugnare contra affines: ergo athe^o pugnare contra thebanos est malum et hoc est. Quoniam autem contra affines. Secundo ostendit primum de medio per similem 3° sic thebanos pugnare contra focenses est malum sed the. pugnare contra focenses est confines pugnare contra confines ergo confines pugnare contra confines est malum: et oportet primum evidetius inesse simile tertio quantum ipsi 3° quod ad ostendendum primum de medio supponit primum inesse 3° simili similiter et hoc est. Quoniam ergo. b. c. d. et addit quod eodem modo erit si primum de medio ostendat per plura similia 3°. tamen si ostendatur per non oia et hoc est. Eodem autem modo.

C Manifestum est autem quoniam exemplum est: neque ut pars ad totum: neque ut totum ad partem: sed ut pars ad partem quoniam ambo quidem insunt sub eodem: evidetius autem alterum. Et differt ab inductione: quoniam hoc quidem ex oibus individuis extremum ostendebat inesse medio: et ad extremum non copulabat sillogismum: hoc autem et copulatur et non ex omnibus ostendit.

C Consequenter autem de ex^o determinat in compactione et primo ponit differentiam eius ad sillogismum. d. quod ex^m non se habet sicut pars ad totum neque sicut totum ad partem quare prima propositio particularis est et ultimo conclusio similis et in hoc differt a sillo quod non se habet sicut totum ad partem et hoc est. Manifestum ergo quoniam. 1° ponit eius differentiam ad inductionem et est quod inductio ostendit primum de medio per oia particularia medij et non concludit primum de postremo. Ex^m autem concludit primum de 3° per medium et non per oia particularia sed per aliquod vel alia et hoc est. Et differt inductione. Dubitat hic primo de dif-

initione ex^o. dicit enim ex^m esse quando primum de medio ostenditur per similem 3°. sed contra ex^m secundum Boetium in 2° thop. est quando particulare per particulare ostendit: sed particulare non est medium et ita patet quod falsus ostendat de particulari non ostendit de medio. quod autem particulare non sit medium patet in principio capiti de invectione medij. Adhuc simile 3° se habet ad medium sicut particulare ad univiale quare si ex^m ostendit primum de medio per 3^m ex^m erit sicut pars ad totum. sed dixit Boetius in hoc caplo quod esse primum est sicut pars ad partem quare non erit ex^m quando primum de medio per simile 3° ostendit. Et dicendum quod non copulet in h^o diffinitio ex^o quod primum ostendit medio per similem 3°: sed medium oportet inesse tertio evidetius quam primo. unde dicendum quod ex^m proprie consistit in compactione prime premissae ad conclusionem ultimam et hoc est quod dicit Boetius in thop. et quod dicit Boetius. ex^m est sicut pars ad partem. prima enim premissa est particularis et ultima 3° similis particularis. unde precesiones precesse runt dia^o arg^o ex diffinitione ex^o. Conter forte queritur de reductione eius in sillogismum. si enim omnis ar^o completa in sillogismum reducitur oportet in ipsum reduci ex^m sed non reducitur probatio. ro ostendens primum de medio per simile 3° est sicut pars ad totum sed ex^m est sicut pars ad partem quare ostendens primum de medio per simile 3° non est ex^m. Adhuc non ostendens primum de 3° per medium non est ex^m quod est sicut totum ad partem quare neutrum ex^m et ita videtur ex^m reduci in sillogismum. Adhuc ex duobus terminis non fit sillogismus unus cum sint ibi quatuor termini ut patet. cum ergo omne ex^m completum sit ex quatuor terminis nullum ex^m completum in sillogismum potest reduci et hoc concedendum est. reducitur enim in duos fillos quorum unus est principalis ostendens primum de 3° per medium. sicut confines pugnare contra confines est malum. sed athe. pugnare contra the. est confines pugnare contra confines. ergo athe. pugnare contra the. est malum. alius autem sicut profillus ma. ostendens primum de medio per simile 3° sic et the. pugnare contra focenses. est malum: sed the. pug. contra focenses. est confines. pugnare contra confines. ergo confines. pugnare contra confines. est malum. et est ex^m in se ex compactione similis 3° ad 3^m sic. the. pugnare contra focenses. est malum. ergo athe. pugre contra the. est malum et est notum primum inesse simili 3° quam 3°. Sed tunc dubitabit de reductione illorum in duos fillos quare utrum primum concludit de medio uliter sumpto uel infinito. si univerialiter erit primum in primo ar^o. i. ubi ostendit primum de medio per simile 3° quia ex particulari non sequitur univiale sed infinito: tunc 2^m ar^m non tenet cum sit sine uli propositione sicut patet quomodo est. Et dicendum quod ostendit de medio uliter sumpto per simile 3° sed non sequitur ex necessitate nisi pro compactione ut. i. concedat esse similem in uno et in omnibus ut the. pugnare contra focenses. est malum et oes confines. pugnare contra confines. est malum et ita cum reducitur in duos fillos. secundus de se necessarius est primum autem qui est profillus est probabilis non tamen ex se sed ex precessionem. Consequenter queritur de reductione ex^o inductione quomodo fiat. quod non videtur. ex^m enim semper concludit conclusionem particularem inductio de necessitate absque hypothesis ex^m non quare etc. Et dicendum quod multa ex^o unam faciunt inductionem concludunt enim multa particularia ex quibus aggregatis fit unus univiale quod est conclusum in inductione. supponit enim multa particularia ex quibus si simul advenit facit inductionem. et hoc modo intelligendum est quod dicitur quod ex^m reducitur ad inductionem multa ex^o faciunt unam inductionem secundum predictum modum sed non reducitur unum ex^m in inductionem sed in fillos duos sicut dictum est. Sed tunc opponet aliquis si multa ex^o reducuntur in unam inductionem: et inductio una in sillogismum unum. ergo multa ex^o in sillogismum unum. quare multo fortius ex^m unum in sillogismum unum reducitur.

de medio

Et dicendum quod unum exemplum eodem modo quo in sillogismo reducitur quatuor: habet terminos et ideo non reducitur in sillogismum unum. eo autem modo quo multa exempla reducuntur in inductionem auferuntur medium in eis quod omnia similia tertio simili accepta et pollent medio cum sint particularia eius: et ideo remanent tres termini. scilicet primum et tertium et simile tertio. multa autem in unum aggregantur. et similiter multa similia tertio et ideo multa exempla eo modo quo unam inductionem faciunt mediate inductione in sillogismum unde reducitur possunt immediate. tamen et terminis quatuor malibus non potest in sillogismum unum reducitur. hinc patet si quis conferat ad invicem multa exempla eiusdem generis ad faciendum unam inductionem. Consequenter queritur forte ad quem pertineat exemplum. et videtur quod neque ad dialecticum neque ad demonstratorum cum non pertinet ex necessitate quantum de se est. Et dicendum quod primo pertinet ad rhetoricum tamen exemplum quod enthymema sic dicitur Aristoteles. expressit in primo postea. exemplum tamen ponit tanquam aditum quod per concessionem quadam habet necessitatem sed non ex se.

d Eductio autem est quando medio primum palam est in eo: postremo autem medium dubium quidem. similiter autem credibile aut magis conclusionem. Amplius autem si pauciora sint media postremo et medio: omnino enim propinquius esse scientie accidit.

Hic incipit de quibusdam modis argumenti qui quidem quadam habent oppositionem ad exemplum et ad inductionem et gratia illius oppositionis hinc introducuntur et non alibi. habet autem deductio quandam oppositionem ad inductionem. quod in inductione medium est posterius secundum naturam et remotius a scientia quam id quod ostendit in deductione autem est medium prius secundum naturam et propinquius scientie quam id quod ostendit et ideo hic determinat de deductione instantia siue sillogismi in scientiis quadam habet oppositionem ad exemplum. exemplum enim constat ex quatuor terminis quorum quilibet est simile tertio. in instantiis vero sillogismi sunt quatuor termini ad minus secundum rationem quorum quatuor et tres habent oppositionem rationem. unum enim sub affirmativo sumitur alterum vero sub negativo. sunt tamen idem tantum et quantum circumscribendo affirmationem et negationem hinc patet per coia. Intendit hic igitur primo de deductione. secundo de instantiis et per tres ordines. prima in duas. In prima dat duos modos deductionis in secula eum dicitur. ut si. a. Explicat eos. in prima primo dat unum modum. d. quod si maius fuerit parte nota et minor dubia si eque credibilis aut magis ratione tunc fit deductio et hinc est. Deductio. Secundo dat alium modum. d. quod si minor fuerit minus nota ratione adhuc erit deductio et hinc est. Amplius. Tertio assignat causam quare deductio ducitur. d. quod sic se habentibus terminis accidit medium propinquius esse scientie quam conclusum et ideo facit deductionem quadam ad sciam quibus non sciam completam et hinc est. Dico autem.

Ut sit. a. docile in quo. b. disciplina. c. iustitia: ergo disciplina quoniam docibilis manifestum: virtus autem disciplina dubius. Si ergo similiter aut magis credibile: sit b. c. quidem. a. c. deductione propinquius enim scientie eo quod assumpserint. a. c. disciplinam prius non habentes. Aut rursus si pauciora sint media. b. c. namque et sic propinquius est scientie: ut si. d. sit quadrilaterum: in quo autem. e. recta figura: in quo autem. f. circulus. Si ergo eius quod est. e. f. unum so-

lum sit medium lunaribus figuris equaliter fieri recte figure circulum propinquius est scientie. Quando autem neque credibilis est b. c. quam a. c. neque pauca media non dico deductionem: nec quando immediata est. b. c. disciplina enim quod huiusmodi est.

Consequenter explanat istos modos et primo primum per hoc exemplum. Omnis disciplina est docibilis virtus est disciplina ergo virtus est docibilis. Prima ergo propositio per se nota est. minor autem dubia que si fuerit eque credibilis rationi aut magis esset deductio. medium enim est propinquius scientie quam conclusum. facit enim cognitionem rationis nescire prius quibus non faciat plenam scientiam et hoc est. ut si. a. Secundo explanat istos modos per hoc exemplum. Omne equaliter recte linee potest quadrari. omnis circulus est equaliter recte linee ergo omnis circulus quadrari potest. Si ergo minor propositio unum habeat medium ut si ostendat per proportionem lineares circumstantie que sunt equeles rectis lineis circulum esse equele recte linee est cuius quod plura habeat media erit deductio: quod minor est propinquius scientie quam primo et hinc est. Aut rursus si pauciora. In maius autem exemplum huius ostendit minor. quam innuit procedit ex suppositione ista. scilicet quod linea curva equaliter sit recte linee quam enim omnis recta linea quadrari possit patet per antepenultimam primam quare si recta linea et curva supponant equeles sequitur quod omnis recta linea quadrari possit. et per eadem suppositionem patet quod omnis circulus est equaliter recte linee. proportionem et lineares sunt rectis lineis equeles sunt. in fine autem addit quod si neutrum predictorum modorum fiat non erit deductio. si maius sit parte nota et minor non sit equaliter credibilis rationi aut magis aut cum sit dubia neque et si minus manifeste eadem ratione si sit immediata non erit deductio sed magis demonstratio quod ex immediate et notis et hinc est. quod autem valet. Hic forte dubitabit aliquis de introductione deductionis quod cuius sit unum sillogismi completus videtur quod supius in hoc libro determinari habeat. Sed ad hec patet ratio propter dicta introducitur enim hic et non alibi propter oppositionem eius ad inductionem. Adhuc dubitabit quod videtur in inductione sit petitio eius quod est in principio cum minor sit dubia. Et dicendum quod non erit petitio si minor sit dubia nisi sit ignota respectu rationis: hinc autem est eque credibilis rationi vel magis et propinquius scientie et ideo non est petitio principii. Adhuc cum minor dubia oportet terminos maius converti. sic sit vere petitio. sic autem non est hic Adhuc queritur ad quem pertineat deductio. Et dicendum quod tamen ad dialecticum quam ad demonstratorum. est tamen ratio eius dialectica valde excellens demonstrativa aut dialectica cuius ratio patet intuitu naturam deductionis. Adhuc forte queritur an fieri possit in alijs figuris deductio a primo. solum enim docet ea Aristoteles. in prima sicut parte nota rhetorica aut dubia: vel minus media ratione sicut determinata est deductio in prima figura. Adhuc queritur quare non diffinit deductionem sicut dividit. Et dici potest quod hinc est: quod diffinitio siue notificatio potest sufficenter colligi ex modis quos ponit. Sed tunc dubitabit circa modos et primo et primo quare non est deductio vel arguatur aliquid hinc maius dubia et minor parte nota sicut et primo. Adhuc videtur secundus modus tradicere vere deductionem sic. si enim pauciora sunt media minor est certitudo minor. quam ratio nis ex quo cogitur et certitudo sit per medium manifestum est quod minor erit minus nota et incertior ratione quod est contra naturam deductionis. Ad primum dicendum quod maior propositio totam vim sillogismi obtinet et eius pars est primo. unde ipsa ex parte ignota necesse est rationem ignota esse quod continet totam rationem et amplius et ideo non est alius modus argumenti ubi maius sit dubia et minor manifesta. Ad secundum dicendum per interemptionem non enim sequitur quibus sit certitudo per medium quod quod pauciora sunt media tanto incertior est propositio. potest enim certitudo fieri per medium et sine medio. principiorum enim

nō est mediū est tamē eoz certissima cognitio: vñ quanto pauciora sunt media tato magis accedit ad immediata
tiones: et ideo quanto pauciora sunt media tato magis accedunt ad cognitionem et certitudinem.

Istantia autem est propositio pro
positioni contraria. Differt autem a
ppositione quonia instatiam contin
git eē in parte: ppositio aut oīno nō contin
git: aut nō in vniuersalibus sillogismis.

Chic inēdit de instatia siue de instatiuo sillo pp oppōm
eius quā habet ad exēplū sicut pdeterminatū est et diui
dit in duas. In pma determinat de instatia in suo eē. in
scda cum dicit. pspicendū est aut. p̄m extrāsumptio
nē nois. p̄ma diuidit in duas. in p̄ma diffinit instatias et
dat eius dīam ad propōm. in scda cum dicit. Fert aut
instatia. p̄m determinat quō fiat et in qbus figuris. In p̄
ma sic p̄cedit. p̄mo diffinit instatia dīcēs q̄ est p̄pō pro
positioni p̄ria. et intellige per p̄ria et dīctoria et p̄trariam
pp̄rie dīctā et h̄ est. Est aut p̄pō. p̄mo ad h̄ euidē
tiam dīctam eius dat ad propōm. d. q̄ instatia p̄t eē ulis
uel p̄ticularis. p̄pō aut cōtra quā fit instatia aut oīno nō
fit p̄ticularis aut minus in silis ulibus nō est p̄ticularis
et h̄ est. differt autem a p̄one.

Certū autem instatia duob⁹ modis et per
duas figuras duobus qdem modis: quo
niam aut vniuersalis aut particularis oīs
instatia. Ex duabus autē figuris qm oppo
sita ferunt ppositioni opposita aut in p̄
ma et tertia figura cōcludunt solum: quā
do enim p̄bāt omni inesse: instamus quo
niā nulli aut qm̄ alicui nō inesse: hoz autē
nulli qdem ex p̄ma figura: alicui autē non
ex postrema. ut sit. a. vnam eē disciplinam
in quo. b. p̄traria p̄ponēte: ergo vnam eē
cōtrarioz disciplinā: aut qm̄ oīno non ea
dem est oppositoz instat: p̄traria autē op
posita q̄re fit p̄ma figura: aut qm̄ noti uel
ignoti nō vna: h̄ aut tertia. nam p̄m̄ tertiā
notū et ignotū cōtraria qdem esse: uerum
vnam aut eoz disciplinā esse falsū. Rur
sum in p̄uatiua ppositione silr. p̄bātē enī
cōtrarioz nō eē vnam disciplinā: aut quo
niam oīum oppositoz: aut qm̄ aliquoruz
p̄trarioz est eadem disciplina dicimus: ut
egrotatiui et sanatiui: ergo oīum qdem ex
p̄ma aliquoz nō ex tertia.

Conter determinat quō fit instatia et in qbus figuris. et
diuidit in p̄ncipale et incidēs qd̄ incipit. Mā ex qb⁹ est
fillare. p̄m̄ in duas. in p̄ma determinat quō et in quib⁹
figuris fiat instatia. in secūda cū dicit. Simplr enim in
oibus. Jartē ḡnalē instadi assignat. In p̄ma sic p̄cedit. p̄
mo determinat quot modis fit instatia q̄: duplr. s. ulr et p̄
ticulariter et etiā per duas figuras et h̄ est. Fert aut mo
dus. p̄mo determinat in qbus figuris et quō fiat et di
uidit in duas. q̄ p̄mo ostēdit q̄ solū fit instatia in p̄ma
et tertia figura. scdo quō fiat in illis. p̄m̄ ostēdit sic. Oīs
instatia fert oppōite p̄pōnī: sed oppō p̄pōnum in qbus
fit instatia sufficiētē solū cōcludit per p̄mā et tertiā figu
ram q̄re instatia fert per has figuras solū. Deius rōnis

p̄mo ponit p̄onem et h̄ est. Ex duabus aut. scdo ma.
et h̄ est. qm̄ opposita. p̄m̄ ostēdit mī. et h̄ est. opposita
aut. p̄m̄ declarat mī. d. q̄ p̄tra ulēs affirmatiuas instare
cōtingit per ulēm negatiuā. Sed ulis negatiua per p̄
mā figurā cōcludit. p̄ticularis aut per tertiā et h̄ est. qm̄
enim omni inēe et c̄. Conter ostēdit quō p̄tingit insta
re. p̄pōm ulēm affirmatiuā. scdo quō cōtingit negatiuā
dicit ergo q̄ p̄posito oīum oppositoz eadē sit disciplina
instari p̄t per ulēm negatiuā et p̄cludi in p̄ma figura sic
nulloz oppositoz eadē est disciplina. oīa p̄ria sunt oppo
sita: ergo nulloz p̄rioz eadē est disciplina. Adhuc instari
p̄t per p̄ticularē negatiuā p̄clusaz in tertia figura sic no
ti et ignoti nō est eadē disciplina. notū et ignotū sunt con
traria ergo aliquoz p̄trarioz non est eadē disciplina et h̄
est. ut si. a. Conter docet quō fit instatia p̄tra ulēm ne
gatiuā. d. q̄ cōtingit instare per ulēm affirmatiuā cōclu
sam in p̄ma figura ut p̄tra istā nulloz p̄rioz est eadē di
sciplina si fit instatia oīum oppositoz eadē est disciplina
oīa cōtraria sunt opposita ergo oīum p̄trarioz eadē est
disciplina. et eodē mō instare cōtingit per p̄ticularē affir
matiua p̄clusaz in tertia sic. Sani et egrī eadē est discipli
na. sanū et egrū sunt cōtraria ergo cōtrarioz aliquoz est
eadem disciplina et h̄ est. Rursum in p̄ma.

C Simplr enim in oibus uliter qdez instā
tibus necesse est p̄cedēti ad vniuersalia p
posito et cōtradictionē dicere: ut si non eā
dem p̄hibet cōtrarioz oīum dicere oppo
sitoz vnam. Sic aut necesse est p̄mam eē
figurā: mediū enim fit vniuersale ad h̄ qd̄
ex p̄ncipio. particulariter autē ad h̄ cui est
vniuersale de quo dicit ppositio: ut noti et
ignoti nō eādē: nam cōtraria vniuersa
liter ad h̄ et fit tertia figura. Mediū enī p̄
ticulariter sumptū: ut notū et ignotum.

Cōsequēter dat generalē artē euidēter instadi. d. q̄ qui
vult instare uliter debet sumere mediū ad sillogicadum
supra s̄bm̄ p̄pōnīs circa quaz faciēda est instatia sub p̄to
eius et tūc fit sillo in p̄ma. uerbi grā. qui vult ulr instare
p̄tra istā oīum cōtrarioz et c̄. debet sumere opposita pro
medio que qdē opposita cōtinēt cōtraria s̄m̄ q̄ p̄ in exē
plis p̄habitis. qui aut vult instare p̄ticulariter debet su
mere mediū ad fillandū sub s̄bo p̄pōnīs circa quā fact
enda est instatia et fiet sillo in tertia figura. uerbi grā. qui
vult instare ad istam oīum cōtrarioz et c̄. debet sumere
pro medio notū et ignotū que sunt p̄ticularia p̄traria et h̄
est. Simplr autem in oibus.

C Nam ex qbus est sillogizare cōtrarium
ex his et instatias conamur dicere: quare
et in his solis figuris ferimus: nam et in his
solum sillogismi oppositi: per mediā enī
non fuit affirmatē. Amplius autem et si
ofone indigeat plurima que est per medi
am figurā ut si non cōcedat. a. inesse. b. eo
q̄ non sequit huic. c. hec enim per alias p
positiones manifestū. non oportet autem
instatias ad alia conuerti: sed statim ma
nifestam habere alteram propositionē:
quapropter et signum ex sola hac figura
non est.

C Deinde sequit pars incidēs. q̄: enim iam determina

ult q̄ instātia fit per p̄mam figurā z tertiā cum posset ali
quis dubitare an fiat per sc̄dam. Intēdit hāc dubitatio
nem remouere z p̄cedit sic. p̄mo resumit rōnē p̄us posi
tā ad ostēdēdū q̄ solū fit instātia per p̄mā z tertiā figurā.
sc̄do r̄ndet ad dubitationē factā de sc̄do. 3° p̄cludit cor^m
p̄mo ergo arguit sic per illas figuras fit instātia per q̄s
cōtingit sufficiēter cōcludere opposita pp̄nū uliuz in q̄
bus fit instātia. s. h̄ p̄tingit solū per p̄mam z tertiā figurā
In secūda aut̄ figura nō cōcludit oppo^m negatiue pp̄nū
nis p̄m affirmatiue t̄m q̄re per solā p̄mā z tertiā ferunt
instātie. In uis rōnis p̄mo ponit ma. z h̄ est. L nā ex qui
bus. 1° p̄nē z h̄ est. L q̄re z in h̄is. 2° m̄. cū sua rōe
z hec est. L nā z in h̄is solū. L Cōnter tāgit dubiū de se
cūda figura z remouet. diceret enim aliqs q̄ per sc̄dam
figurā cōtingit instāre circa affirmatiuā ut circa istāz oē
b. est. a. sic nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. z
fit fillis per sc̄dam figurā h̄ remouet. d. q̄ h̄ sic fiat instātia
t̄m ipsa idiget cōuersione ma. ma. enim nō opponit̄ eu/
dēter pp̄m cōtra quā fit instātia sed eius cōuersa s̄ opz
instātia siue pp̄m euidēter p̄dicētē pp̄nū p̄posite acci
pe z hec est intētio p̄p̄. q̄ fit instātia sed nō euidēs z h̄
est. L amplius aut̄. L Cōnter ex hoc q̄ dicit per sc̄dam fi
gurā nō fillari affirmatiue cōcludit cor^m q̄ argumētum
a signo per hāc sc̄dam figurā nunq̄ fit per argumētū a si
gno affirmatiue p̄cludit z nō ostēdit affirmatiue per se
cūda figurā z h̄ est. L quare z signum. L

¶ Perpiciēdū aut̄ z de alijs instantijs ut
de his que sunt ex cōtrario: z sibi p̄m opini
onē: z si particularē ex p̄ma ul̄ p̄uatiua ex
media possibile est sumere.

¶ Hucusq̄ determinauit p̄p̄. de euidēt̄ z positua istā
tia. hic intēdit de instātia p̄m extrāsumptionē. q̄ nō solum
docuit instāre per fillm ostēsiuū z h̄ in p̄ma figura ul̄ z
in tertia p̄ticulariter z nō in sc̄da figura: tā dicit p̄p̄cien
dū eē utrū fiat instātia per fillm ex p̄pothēsi uel per locuz
ab oppositis uel per locū a filli z ab auctoritate: z utrū p̄t
icularis instātia fiat per p̄mā figurā z negatiua per sc̄daz
z intēdit de oibus h̄is modis ex q̄bus fit instātia nō eu
dēter sicut p̄us z h̄ est. L p̄piciēdū aut̄ est ad ea. L Et no
ta q̄ per locū ab oppositis fit instātia ut siqs dicat q̄ om
ne gaudiū est bonuz: z que facit ex hoc q̄ oīs tristitia est
mala q̄d est manifeste falsum q̄re z p̄mū per locū a filli z
ita fit instātia ut si dicā q̄ p̄ctus est p̄s linee. sic instat̄ si
cut se h̄t p̄ctus ad lineā sic se h̄t lineā ad sup̄ficiē sed li
nea nō est p̄s sup̄ficiē q̄re nec p̄ctus linee ex oppōne
sic dico q̄ aia fit mortalis. Dicēdū q̄ p̄bi dicit q̄ est im
mortalis q̄ ipsa nō est mortalis z fit per instātia per p̄/
mā figurā. sic dico q̄ oīuz p̄rtarior sit eadē disciplina di
cat q̄ nullox oppozitor eadē est disciplina quedā p̄rtior
sunt opposita ergo quorūdā p̄rtior non est eadē discipli
na. q̄liter aut̄ fiat instātia negatiua per sc̄dam figurā patet
ex p̄dictis. C̄ Dubitat̄ hic a q̄busdā pp̄ hoc q̄ h̄ iā deter
minat de instātia. sed rō huius patet ex p̄dictis. determi
nat enim hic de ea pp̄ oppōm quā h̄t ad exēplū sicut p̄z
per p̄dicta ad exēplū. C̄ Sed queri p̄t cū elench^o p̄tin
gū p̄dictionē p̄nōis z instātia filli quō differūt. Et dicen
dū q̄ nō differūt s̄bo sed solū rōne. h̄ enim idē est. q̄ eni
respectu r̄ndētis est instātia respectu opponētis inquan
tū opponēs fillat oppo^m fillati uel p̄cessi a r̄ndente est
elēch^o q̄re ad r̄ndēs fillat oppōm p̄positi ab opponente
instātia est. C̄ Deinde dubitabit forte aliqs ad que p̄t
neat instātia. Et dicēdū q̄ p̄tinet tam ad dialēticū q̄ ad
demonstratorē. sed differēt̄ p̄tinet instātia ul̄is ad demon
stratorē t̄m sicut habet in p̄n^o poste^r. Ad dialēticū autēz
tam ul̄is q̄ p̄ticularis sed intellige q̄ cū demonstrator p̄ce
dit ex necessarijs solū pot̄ instāre cauillate ponētū falsū
aliq̄d. C̄ Cōnter querit q̄re magis diffinit̄ instātia q̄ in

stātiuū fillm z q̄re dicit q̄ instātia est pp̄o cum t̄m p̄nter
docet facere fillm per instātia. Et p̄t dicit q̄ instātia di
cif duplr. vno mō pp̄o instās absolute considerata. alio
mō rō ipsa instātia ut diffinitio ergo sua cois fit instantie
utroq̄z mō dicte nō diffinitū instātiuū filli: s̄ i instātia q̄ est
utroq̄z mō cois. Adhuc cum dicit̄ instātia est pp̄o non
est intelligēdū q̄ fit pp̄o absolute cōsiderata sed etiaz q̄
fit pp̄o cōclusa p̄m eius ordinē ad sua p̄n^o ita q̄ nomen
pp̄onis importet quodā mō totā s̄bam pp̄onis rōnis in
stātie z ita p̄z q̄ b̄n diffinit̄ sub hoc noie instātia z q̄ b̄n
dicit̄ pp̄o sic eam cōprehēdit instātia utroq̄z mō dictam
p̄m q̄ est eius intētio. C̄ Deinde forte adhuc dubitabit
aliqs de hoc q̄ dicit̄ instātia eē p̄ticularē. dicit̄ eniz p̄p̄.
in libro p̄p̄ q̄ eadē est pp̄o z instātia siue ex eisdē est fil
logismus z ita sequitur q̄ filli sicut dicit̄ ibi est ex ul̄ib^o so
lum. Adhuc p̄positio est ul̄is oīo cum quedā sit p̄ticular
ris. Et dicēdū ad p̄mū q̄ loquit̄ p̄p̄. ibi t̄m de instātia
que cadit in demonstratiuis z h̄ solu ul̄is est. p̄positiones
enim oēs ul̄es sunt p̄m rē z in demonstratiuis z ideo in
stātia est p̄positio. C̄ Ad aliud q̄d dicit̄ pp̄nē ul̄em est
intētio eius de pp̄one cui fit instātia que sola ul̄is est. z
p̄t dicit̄ q̄ loquit̄ de pp̄one anthōmaticē uocādo solā
pp̄onem ul̄em q̄ pro alio ponit. p̄t etiā aliud inferre z
ideo dicit̄ q̄ oīo est pp̄o ul̄is. s. anthōmaticē dicta. z
addit̄ z pp̄o ul̄is in fillo ul̄is est. C̄ Deinde forte quere
tur de hoc q̄d dicit̄ q̄ oppō cōcludunt̄ per sc̄dam figurā
z tertiā. hoc enim uidet̄ falsum. t̄m q̄ in tertia figura non
p̄cludunt̄ oppō. t̄m q̄ in secūda fig^a cōcludunt̄ affirmati
ue pp̄ones z ita per sc̄dam figurā est instāre. C̄ Adhuc
dicēdū q̄ p̄p̄. loquit̄ de mō instādi euidēter qui nō per
sc̄dam figurā sed solū per tertiā z p̄mā. Adhuc nō sumit
oppō pro pp̄onibus oppositis ad inuicē cum dicit̄ q̄ op
posita cōcludunt̄ per p̄mā z tertiā figurā sub pp̄onibus
que opponunt̄ eis q̄bus p̄t fieri instātia h̄ est per oppo
sita ul̄ium pp̄nū. Sed sicut p̄t opposita cōcludi p̄ terti
am dico opposita p̄ticulariter ibi enim cōcludit̄ tā oppo
situm pp̄onis ul̄is affirmatiue q̄ negatiue nō t̄m ul̄ sed
p̄ticulariter. C̄ Sed querit̄ q̄re nō est instātia euidēs in
sc̄da figura. Et dicēdū q̄ hoc soluit̄ p̄p̄. dicit̄ enim q̄ in
euidēt̄ instātia oī sumi pp̄m que euidēter repugnat p̄
positioni cui fit instātia. sed in secūda figura nō est ita cō
uersa enim pp̄onis assumpte euidēter p̄dicēt̄ pp̄nū cui
fit instātia sed nō p̄pter ipsam assumpta. C̄ Verbi grā h̄ oē
b. est. a. cōtingit instāre per sc̄dam figurā sic nulluz. a. est
c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. sed p̄ma nō euidēter re
pugnat h̄ oē. b. est. a. sed eius cōuersa. s. nulluz. c. est. a. in
hac enim z reliqua idē affirmat̄ z negat̄. sed in hac nul
lum. a. est. c. nō idem negat̄ in p̄dicato z affirmat̄ in p̄di
cato h̄ oē. b. est. a. sed sicut cōuersim se habet nulluz. a. est
c. z ideo nō est euidēs in sc̄da figura. nō enim est mani
festa termino per eius cōuersam.

¶ Hos aut̄ z signū nō est idē: ychos
qdē pp̄o est pbabilis. Nō eniz ut
in pluribus sciūt sic factū uel nō fa
ctū: aut eē aut nō eē: hoc est ychos: ut odi
re inuidētes uel diligere amātes. Signuz
aut̄ uult eē pp̄o demonstratiua uel necessa
ria uel pbabilis. nā quo exite uel quo fa
cto p̄us uel posteri^o in futuro est res: signū
est uel fuisse uel eē uel quoniam erit.

¶ Postq̄z p̄hs determinauit de inductione z de alijs grā
eius in hac parte intēdit de entit^e z diuiditur in duas. in
p̄^a pte determinat de ea p̄m s̄bam eius. in sc̄da cum dicit̄.
L Naturas autem. Ideterminat̄ inuētiōez signi q̄d est
medium in entit^e. prima in duas. in p̄ma determinat de
entit^e p̄m se. in secūda in comparatione cuz dicit̄. L ergo

Ms. gōlir ychos z signuz

si vna zc. p̄ma in duas. in p̄ma determinat qd̄ sit. in se-
cūda quot modis sit cum dicit. Accipit aut̄ signum. In
p̄ma primo p̄mittit quedam p̄ambula ad diffinitionem
enti¹⁰. sc̄do diffinitionem p̄cludit cum dicit. Enthimema
ergo. In p̄ma sic p̄cedit. p̄mo dicit q̄ nō est idem
signum qd̄ ycos: q̄ hec duo int̄d̄t diffinire p̄pter diffi-
nitionem enthimematis habēdam. ideo hic ostēdit diffi-
niēdo utrūq; z ponēdo ycotem z signum. Ycotem autē
siue ycon sic diffinit. Ycos est p̄positio p̄babilis z h̄ est.
Sed ycos. sc̄do ostēdit hec per diffinitionem pro-
babilis sic q̄ in pluribus sc̄tur sic eē factum uel non fa-
ctum eē est p̄babile. sed ycos est p̄positio que sc̄it sic eē
factum zc. ergo ycos est p̄positio p̄babilis: t̄m̄ ponit me-
diū huius rōnis z exēplificat z h̄ est. qd̄ enim in plu-
ribus. Et nota q̄ ycos idem est qd̄ imago assimilatur
rei ex incertiori figura q̄uis non rēp̄sentet ipsam s̄m si-
guram interiorem sed p̄babilem rēp̄sentet ipsam s̄m si-
guram exteriorem. Cōsequēter diffinit signū sic. Si-
gnum est p̄positio demonstratiua necessaria uel p̄babilis
z p̄cedit sic. p̄mo ponit cām z h̄ est. Signum autem.
Secūdo ostēdit eam sic. illud quo existēte existit z quo
facto factum est aliud z quo finito finit aliud est p̄posi-
tio necessaria uel p̄babilis: sed signū est huiusmodi quo
existēte existit ex necessitate aliud. z ergo signum est p̄-
positio necessaria demonstratiua uel p̄babilis. huius rō-
nis ponit solum mediū z h̄ est. Nam quo ex̄te.

**Enthimema ergo est sillogismus ex yco-
ribus aut signis.**

Data significatione ycotis z signi ex eis cōcludit diffi-
nitionem enti¹⁰: sic cum enthimema sit ex p̄pōnibus p̄-
babilibus uel necessariis. z patet per diffinitionem yco-
tis z signi q̄ sunt ex p̄pōnibus p̄babilibus uel neces-
sariis sequit̄ q̄ enthimema est sillogismus ex ycotibus z
a signis z hoc est. Enthimema ergo est.

Accipit autem signuz tripliciter: quotiēs
mediū in figuris aut enim ut in prima: aut
ut in media: aut ut in tertia: ut ostēdere q̄-
dem p̄p̄tētem eo q̄ lac habeat ex p̄ma fi-
gura: mediū enim lac habere in quo. a.
parere. b. lac habere/mulier in quo. c. illō
autem qd̄ sapiētes studiosi. naz p̄st̄bacus
studiosus per postremaz in quo. a. studio-
sum: in quo. b. sapiēs: in quo. c. p̄st̄bacus.
uerum ergo z. a. z. b. de. c. p̄dicari: sed hoc
qdem non dicūt eo qd̄ palam sit: illud v̄o
sumūt: pepisse autem quoniaz palida per
mediam figuram vult in eē. Quoniā enīz
sequit̄ pariēs palor. Sequitur autem z h̄ac
ostēsum esse arbitramur qm̄ pepit palor: i
quo. a. parere in quo. b. mulier in quo. c.

Consequēter determinat quot modis fiat enthimema.
z p̄cedit sic. d. q̄ mediū in enti¹⁰ tripl̄ sumit̄ z in trib^o
figuris. z per h̄ intellige enthimema fieri in tribus figu-
ris z h̄ est. Accipit enim signuz. sc̄do h̄ manifestat
per exēplum z p̄mo quomō sit in p̄ma figura ubi medi-
um siue signum est conuertibile sic. Ois mulier h̄ns lac
pepit: hec mulier habet lac ergo hec mulier pepit z h̄ est
Aux enim nō in p̄ma. sc̄do qm̄ sit signum in tertia fi-
gura per qd̄ est in minus sic p̄st̄bacus est studiosus p̄-
st̄bacus est sapiēs ergo sapiēs sunt studiosi. z intellige q̄
cum in enthimemate arguūt in h̄is nō exp̄mūt sed cām
subiicēt q̄ ma¹⁰ est z h̄ est. qm̄ autem. sc̄do ostēdit quo

modo sit per signum sumptum in secūda figura qd̄ qui-
dem est in plus sic quecūq; pepit palida est h̄ est palida
ergo pepit hec. z dicit q̄ illud vult eē per figuram secun-
dam q̄ cōcedit sillogisimum secūde figure appenter sed
nō est sic cū sit ex affirmatiuis z h̄ est. pepisse aut̄ qm̄.

Ergo si vna qdem dicat p̄positio signū
fit tm̄. Si autem z altera assumat sillogis-
mus: ut quoniaz p̄st̄bacus liberalis. nam
ambitosi liberales p̄st̄bacus autem am-
bitiosus: aut rursus quoniā sapiētes bo-
ni: p̄st̄bacus autem bonus: sed z sapiens.
Sic ergo sūt sillogisimi: uerum qui per p̄-
mam qdem figuram insolubilis. si ueri sit
vniuersalis enim est. Qui autem per po-
stremam est solubilis: z si uera sit conclu-
sio eo q̄ non est vniuersalis. In tertia au-
tem q̄ non est vniuersalis neq; ad rem sil-
logismus: nō enim si p̄st̄bacus studiosus
p̄pter h̄ alios necesse est eē sapiētes. Qui
v̄o per mediam figurā semp̄ z oino solu-
bilis. nunq̄ enim fit sillogismus sic se ha-
bentibus terminis: nō enim si qua peperit
palida: palida autem z hic parere necesse
est z h̄ac: ergo uerum qdem in omnibus
erit figuris. differētias aut̄ iā dictas habēt
aut sic ergo diuidēdum signum: horū au-
tem mediū p̄digium dicēdum. nam p̄-
digium dicūt esse qd̄ scire facit. Tale autēz
maxime mediū: aut que qdem ex extre-
mitatibus signa dicēdum. Qd̄ aut̄ ex me-
dio enim: p̄babilissimū aut̄ z maxime ue-
rum est qd̄ est per primam figuram.

Deinde determinat de enthimemate in compatiōe. z p̄-
compat enthimema ad silm. sc̄do vnum enthimema
ad aliud. tertio vnum signum ad aliud qd̄ signuz est me-
diū in enti¹⁰. dat ergo p̄mo differētiam enti¹⁰ ad sillo-
gismum. d. q̄ si exp̄mat t̄m̄ altera p̄positio enthimema
est si uterq; silis z h̄ explanat per exēplum tam in prima
q̄ in tertia figura z h̄ est. ergo z si vna. Deinde com-
parat vnum enthimema ad aliud dicens q̄ enthimema
per signum in p̄ma figura si fuerit ex ueris necessitatem
habet q̄ p̄cedit ex uli propōne. enthimema autē per si-
gnum in tertia figura q̄uis cōcludit vnum solum t̄m̄ est
q̄ nō accipit ulis propō sicut patet. z etiam q̄ nō est sillo-
gismus ad rem. i. p̄cludēs vnam extremitatem. de alia
ergo assumptis p̄missis singulariter concludit q̄ p̄r z
h̄ patet cum dicit. p̄st̄bacus est studiosus p̄st̄bacus est sa-
piēs ergo sapiēs sunt studiosi. nō enim sequit̄ alios sapi-
entes a p̄st̄baco eē studiosos. Enthimema autem per si-
gnum in sc̄da figura neq; necessitatem h̄t neq; p̄babili-
tatem sed solum appentiam. semp̄ enim fallit q̄ ex affir-
matiuis est z ex h̄is cōcludit q̄ v̄m̄ in omni figura con-
cludi p̄t de enti¹⁰ sed indifferēter s̄m tam dictuz modū
z h̄ est. uerum qui per p̄mam figuram. Deinde com-
parat signa ad inuicem. d. q̄ illud signum qd̄ habet rati-
onem mediū. i. signum in p̄ma figura dicit̄ p̄digium q̄
facit scire. est enim p̄digium quasi p̄digitus ostendēs
signa v̄o que habent rationem mediū: sed experimen-
tam. i. signum in secūda z tertia figura. si similiter signa

dicunt sed nō pdigia z hec est. Sic diuidit signum.]
Dubitabit hic aliq̄s de p̄t̄ huius partis q̄ cum en-
 thimema sit ratio cōtracta ad mām p̄tinet enim ad rhe-
 toricum s̄m **A**z. in posterioribus. non debet hic deter-
 minari nisi determinet de sillogismo simplr z in cōmu-
 ni z est h̄. querit cui p̄tineat enthimema. Et dicēdum q̄
 enthimema p̄tinet medium qd̄ est signum quādo subit̄
 ces vna p̄positio manifesta sicut intēdit hic **A**z. de en-
 thimemate. sed signum est duplr. q̄ aut absolute dictum
 sicut in secūda z tertia figura videt̄ signum qd̄ est prod̄-
 gium. Signū aut̄ p̄mo modo dictum p̄tinet ad rhetori-
 cam p̄mo z enthimema s̄m ipsum z h̄ intēdit in p̄mo
 posterior. sig^m aut̄ secūdo modo dictū z enthimema s̄z
 ipsuz ad dialecticum p̄tinet z ad demonstratorem z ita en-
 thimema est cōmune genus arg^o p̄tines ad dialecticū
 z demonstratorem z rhetoricum z ideo hic determinat z
 sic patet quesita. **D**einde forte queret̄ de reductione
 enthimematis in sillogismū. i. que sit ars generalis reducēdi
 quodlibet enthimema cuiuslibet figure in sillogismum.
 Et dicēdum q̄ cum enthimema tm̄ exprimat vnam pro-
 positionem cum p̄one z sit ex tribus terminis tm̄ aut cō-
 municabit̄ p̄pō z p̄ in p̄dicato aut in s̄bo: aut subicit̄
 in vna z predicat̄ in reliqua. si autem cōmunicat in p̄di-
 cato illud enthimema uel sit in p̄ma figura uel in tertia
 ex ma. z p̄one quare addita mī. erit sillogismus. vtrum
 autem reduci debeat in sillogismum p̄me uel tertiē figu-
 re patet ex positione terminoz s̄m q̄ p̄t̄ facere mī. ue-
 ram. si autem cōmunicat̄ in s̄bo erit enthimema p̄me si-
 gure uel secūde ex mī. z p̄one z fiat sillogismus per addi-
 tionem ma. que statim patet quomō addi debet s̄m pos-
 sibilitatem terminorum z inherētiam. si autem subicit̄
 tur in vna z predicat̄ in altera: aut ergo qd̄ subicit̄ in p̄-
 missa predicat̄ in p̄one aut ecōuerso. si p̄mo modo erit
 enthimema in secūda figura ex ma. z p̄one z fiet sillogis-
 mus addēdo ma. si secūdo modo erit enthimema in ter-
 tia figura ex mī. z p̄one z erit sillogismus addēdo ma.
Deinde adhuc forte dubitabit aliq̄s que sit differen-
 tia p̄cotis z signi. z similr̄ hic querit̄ de diffinitione signi
 dicit enim q̄ signum est p̄positio demonstratiua necessa-
 ria uel p̄babilis cum tamē p̄babile non p̄tineat ad de-
 monstratorem. Et p̄t̄ duplr̄ assignari eoruz differentia.
 Aut enim diffinit̄ signum in tota sua coitate uel signuz
 antho^o dictum. i. pdigium. Si p̄mo modo tūc differūt
 signum z p̄cos sicut cōmune z particulare. signuz in om-
 ni figura est p̄cos aut in secūda uel tertia tm̄. z accipien-
 dum est p̄babile in diffinitione p̄cotis pro eo q̄ est ue-
 re p̄babile. z pro eo q̄ apparet esse tale tūc aut intelligē-
 da est diffinitio signi sic. Signuz est p̄positio necessaria
 pro signo qd̄ est in p̄ma figura. i. pdigio. ul̄ pro eo signo
 qd̄ est p̄cos. z q̄ neutro istorum modoz est uera propo-
 sitio demonstratiua. dicit q̄ signo vult esse zc. q. d. preten-
 dit demonstrare q̄uis non faciat z accipit̄ in demonstra-
 tiua. **C**ōsequēter pro eo qd̄ est ostēsiuum signum aut
 non semp̄ ostēdit q̄uis videt̄ ostēdere. Si autem diffi-
 nitie antho^o dictum. tūc signum solum dicitur pdigiu
 z p̄cos sicut p̄us signum in secūda z tertia figura z accipi-
 atur cōmuniter demonstrata in diffinitione signum ut di-
 ctum est. Sed q̄ cadit in sillogismo demonstratiuo cū in
 differētia est qd̄ est necessaria uel p̄babilis. vnde hic est
 sensus diffinitionis. signum est p̄positio ostēsa alicuius
 de aliquo in p̄ma figura accepta in sillogismo demonstra-
 tiuo uel dialectico. ex h̄is patet quesita. **D**einde que-
 ret̄ forte de diffinitione enthimematis s̄m q̄ dicit̄ ee sil-
 logismus. qd̄ non videt̄ cum sint modi diuersi arguēdi:
 z sillogismus exprimat duas p̄positiones enthimema au-
 tem vnam. Et dicēdum q̄ s̄baliter idem est sillogismus
 z enthimema q̄uis nō sit in enthimemate expressus sen-
 sus utriusq̄ p̄pōnis intelligit̄ ex enthimemate vna: vn-
 de s̄m rem z decursum ipsius rōnis due sunt p̄pōnes

sibi sicut in sillogismo. z h̄ est modo nō sunt oppositi mo-
 di ar^o sed vnum in alterū reducibile. **C** Adhuc si enth-
 mema sit ex p̄cotibus z signis tunc in vniuersalibus exi-
 gun̄ plura signa z plures p̄cotes. S̄z circa omne enth-
 mema p̄t̄ fieri ex vno signo uel p̄cote. Et dicēdum q̄ nō
 accipit̄ enthimema pro aliquo particulari enthimema-
 te sed pro enthimemate s̄m sp̄m. sic enim habet diffini-
 tionē z h̄ sit aliquādo ex p̄cote aliquādo ex signo z ideo
 dicit̄ q̄ sic ex p̄cotibus zc. **C** Hic cōsequēter queri p̄t̄:
 an ex vno possit sequi aliqd̄ ex necessitate. sed sup̄ius di-
 ctum est. alia etiam possunt queri circa litteram que p̄-
 tent per eius expositionem.

Aturas autem rerum cognoscere
 possibile est siq̄s cōcedat simul trās-
 mutare corpus z animaz quecūq̄
 naturales sunt passiones. **D**icēs enim ali-
 quis fortasse musicam trāsmutauit s̄m qd̄
 aiām sed non eorum que naturā nobis
 h̄ est passio: sed ut ire z cōcupiscentie z na-
 turalium motuum. si igit̄ z hoc det z vnū
 vnus speciei signum ee: z poterimus su-
 mere p̄p̄iā vnus cuiusq̄ generis passio-
 nē: z signū poterimus naturā cognoscē.

C Hic docet inuenire signum qd̄ est mediuz in enthime-
 mate. h̄ dico tm̄ de signo qd̄ est pdigium. Et diuidit̄ in
 duas. q̄ p̄mo docet ipsum inuenire. secūdo intēdit or-
 dinare ad demonstrandum passionem de s̄bo per ipsum
 cum dicit̄. **E**st ergo. **P**rima in duas. in p̄ma ponit du-
 as sup̄pōnes sup̄ quas fundat̄ sua ars. In secūda dat ar-
 tem suam cum dicit̄. **S**i enim est specialiter. **P**rima
 sup̄pōm est q̄ passio naturalis uel signum habet esse in
 s̄bo cuius est. secūda q̄ vnus passionis sit vnus signū.
C Circa p̄mā sic p̄cedit. p̄mo ponit eam dicēs q̄ si con-
 cedamus naturales passiones transire simul corpus z
 animam. i. signuz z uestigium suum in cōposito possibi-
 le est nos per illud signum naturales passiones cogno-
 scere z hoc totum nō est aliud q̄ q̄ cōcedēda est passio-
 nem naturalem habere signum in s̄ba z h̄ est. **N**aturas
 autem. **S**ecūdo explanat eam per exemplum. z p̄mo
 per exēplum in opposito. d. q̄ qui adiscit̄ musicam s̄m
 quid trāsmutat q̄ s̄m animam non s̄m totuz coicet z h̄
 est. **D**icens enim. **S**ecūdo ponit exemplum in propo-
 sito. d. q̄ ira z concupiscentia sunt passiones naturales q̄-
 tenus coniuncti sunt z h̄ est. **S**ed ut tre. **C**ōsequēter
 ponit secūdam sup̄pōm. i. q̄ vnus passionis vnus est si-
 gnum z h̄ est. **S**i igit̄ z hoc det.

Si enim est specialiter alicui generi indi-
 uiduo existēs passio: ut leonibus fortitudo
 necesse est z signum ee aliqd̄: cōpati enim
 sibi inuicēz positum est: z hoc sit magnas
 sumitates habere qd̄ z in alijs nō totis ge-
 neribus non cōtingit. Nam signum sic p̄-
 p̄rium est quoniā totius generis passio est
 p̄p̄ia z non solius p̄p̄rium sicut solemus
 proprium dicere erit ergo z in alio gene-
 re hoc z erit fortis homo z ad aliquod ani-
 mal: habebit ergo signum: vnus enim
 vnus fuit. Si ergo sunt hec z poterimus
 talia signa colligere in his animalib⁹ que
 tātuz vnam passionem habent aliquam

priam. vnumquodq; autē habet signum quoniam vnum habere necesse est: et poterimus naturas cognoscere.

Contrariis supponibus ponit artē suā ad signum inueniendū et diuidit in duas. In p^a docet inuenire signū ubi vnica est passio. in 2^a ubi plures cum dicitur Si vno duo. In p^a prima intēdit talem artē. Si aliq; passio inest s^o alicui totaliter et alicui non totaliter ad inueniendū signū eius in s^o cui totaliter inest. verbi grā fortitudo inest leoni vniuersaliter homini autē et equo particulariter. ad inueniendū ergo signum fortitudinis in leone cōsiderādum qd cōsequitur fortitudinem in alijs animalibus fortibus et si h^o sit habere magnas extremitates tūc erit signum fortitudinis in leone in dādo habere artē. Sic pcedit p^omo dicit qd si aliqua p^opria passio inest alicui s^o speciali ut leoni fortitudo necesse est aliq; eius eē signum in s^o: hoc autē dictum est in suppone p^a et h^o est. Si enim est specialiter. Scdo adiūgit qd hoc pōt esse magnas extremitates habere qd qdem inest alijs oibus animalibus a leone qzuis non vtr^o et ad remouendū cauillationem dicit qd signū sic p^orium dicit et similiter eius passio put solet dicit p^orium put cōuenit alicui vltiter sed nō soli et h^o est. Et si h^oec. 3° ex hoc cōcludit qd h^oec passio fortitudo alijs inest a leone sicut homini alicui et equo et h^obit ibi signum cum sit passio vna et cum ita sit poterimus passionem de s^o cognoscere et h^o est. Erat ergo.

C Si vno duo habet propria totum genus ut leo forte et cōmunicatiuum quomodo cognoscemus utrum verius signū sit eorum signorum que specialiter sequuntur. An si alicui non toti alijs ambo: et in quibus non totis utrūq; quādo hoc quidem habet: illud autem non. si enim fortis quidem liberalis autem non. Habet autē hoc palam quoniam et duorum in leone fuit hoc signum fortitudinis.

Contrariis docet inuenire signū passionis ubi plures sūt passiones et pcedit sic. p^omo querit cū aliq; genus s^o h^oeat duas passiones naturales sicut homo h^oet fortitudinem et liberalitatem et h^oet eoz signa duo quomodo cognoscimus qd signum huius passionis sit et hoc est. Si vno duo habeat. Scdo sic soluit si duo sint et duo sint signa cōsiderādum est in quo s^o vna passio sepat ab altera ita qd eius inest vna passio et nō altera et vide qd signoz cōmunicat eque in illo s^o et illud habet poni pro eius s^o p^omo cui ambe passiones insunt. vbi grā inest fortitudo et liberalitas signum vnum est h^oere magnas extremitates reliquum aut non noiat h^oic. cōsiderādum ergo ad hominem et ad equum et ad huiusmodi. in equo inuenit fortitudo sed non liberalitas et vident similiter habere magnas extremitates cum cōter ibi in fortitudine que si sit in leone dicēdum est magnas extremitates habere esse signū fortitudinis et h^o est. Si alicui sit cōmune. Insi sit alicui alijs. i. a proprio s^o. nō toti ambo. i. non ambo vltiter insunt. d. enim negatio cadere sup utrūq;. i. sup totū et sup ambo et hoc exponit. d. et p. i. ubi utrūq;. i. utraq; passio. i. diuisim inest quibusdam. i. alijs. non totis. i. nō vtrūq;. i. qn fillm habet h^o. i. vnam passionū. illud aut non. i. nō re. nam ambo sic fortis liberalis aut non habet h^o aut h^o. i. signum habere magnas extremitates de numero signorum et h^o est. palam quoniam et c.

C Est ergo naturas cognoscere in prima quidem figura medium prime extremita

ti conuerti. Tertiam autem transcendere et non conuerti: ut fortitudo sit. a. sumitates magnas in quo. b. c. autem leo: ergo cui. b. c. omni. Sed et in alijs cui autem. b. a. omni et non pluribus: sed conuertitur. Si autem non conuertitur non erit verus vnum vnus signum.

Consequenter docet ostēdere passionem de s^o per signū inueniendū in p^ama figura. d. qd medium et p^orium cōuertitur: sed medium est plus in minori extremitate qd patet qd forte et magnam extremitatem habere p^ouertunt. i. habere magnam extremitatē cōmunitus est leone. Si autē alijs dicat qd medium et p^orium non cōuertent tūc non erit verum esse vnum signum vnus passionis qd est cōtra p^osupposita et patet h^o p^ontia per minorem cōuersam de terminatam supius in illo ca^o qn cōuertunt. Si autē a. dicat de solo. b. et b. de omni. a. tūc. a. et b. cōuertunt. et per. a. intellige forte et per. b. magnas extremitatē. Extremitates per. c. leonē et sic patet inueniendū mediū in p^ama figura et eius cōuertibilitas cum passione p^opter dictam p^ontiam et h^o est. Est ergo nās. **C**ontrariis forte dubitaret alijs cum h^oec doceat inuenire mediū fillm: et etiaz mediū fillm enthimematis qre nō docet inuenire mediū in inductione et exēplo. videt enim qd qz cum oēs quatuor sunt modi argnis. Et dicēdum qd tam exēplum qz inductione inferūt per illud qd est p^oticulare et vltimuz per naturam h^o. aut nō est medium simplr sicut patet in ca^o de inuentione mediū immo magis h^o sunt nota ad sensum et ideo circa inductionem nō est ars neq; difficultas. mediū aut fillm et enthimematis est vere medium et cōe et cō circa h^o est ars. Adhuc cum doceat inuenire signū qd est mediū in enthimemate: qre nō docet inuenire oēs signū s^o solum p^odigium. Et dicēdum qd hoc est qd tale signū necessitates habet et facti scire. **C**ontrariis forte dubitabit ad quem pertineat huius signi inuentione vel ad dialecticum vel ad demonstratorē vel ad logicum simplr. Si ad demonstratorem vel dialecticum dicēdum in thopicis vel in posterioribus determinari. si ad logicum fillm. **C**ontrariis logicus cōsiderat inuentionem reruz et non ipsas naturas neq; res nāles: sed hoc debet cōsiderari in rebus nālibus. Et dicit pōt qd ad logicum p^oinet simplr qz aliqñ utiq; eo demonstrator et aliqñ dialecticus. **C**ontrariis ad obm dicēdū qd logicus sub intētionem cōmuni pōt cōsiderare res nāles non tñ cōsiderat eas s^o vras nās earum nec nālia s^o qd h^o. sic enim cōsiderat h^o in rōne cōi de passionibus naturalibus et non s^o qd nāles sunt siue exntes a pncipijs nālib^o. **C**ontrariis tūc accidit dubitatio. Cū enim h^o ars ad logicum p^oineat videt qd h^oec sufficientia debeat h^o determinari. est enim passio duplr. i. cōuertibilis cum s^o vtrūq; non cōuertibilis. sed alijs p^oticulariter p^oueniēs et utrūq; signum habet. querit ergo qre non docet inuenire signū passionis p^omo mō dicte. Adh^o est passio nālis et rōnalis et moralis et vniuersaliusq; est aliq; signum: nō tñ docet sumere signum nisi passionis nālis. Adh^o passio nālis p^onter dicta vel est me^o vel ma^o. nālis p^ope dicta p^ose aut docet inuenire signum passionis nālis p^ope dicte. Adhuc passio nālis p^ope dicta aut est alicuius animati aut inanimati. p^ope autem solum docet inuenire signū passionis nālis in rebus animatis sicut patet ex arte sua. igit vides ars sua diminuta eē de inuentione signoz et p^odigioz. Et dicit pōt qd nō est logici cōsiderare signū inuentionem h^o in rōne cōi et ideo forte nō p^otebit huius cōsiderare siue determinare inuentionem signi cuiuslibet passionis specialiter et ideo quāda; artē cōem assignat que forte applicabilis est ad inueniendū mediū cuiuslibet passionis siue signū et alr nō debuit h^oic de inuentione signi determinare.

Liber Secundus

Uterius forte dubitabit aliquis de hoc quod supponit naturales passiones transmutare animam hoc falsum est cum enim anima impassibilis sit et immaterialis. Et dicendum quod anima transmutatur secundum esse siue per accidens sed non secundum substantiam. per passiones enim naturales coniuncti transmutantes se aliquando corpus peius et aliquando melius. et anima secundum corpus accipit aliquam dispositionem anima tamen in substantia sua non transmutatur. **A**d huc dubitabit cum debeat ostendere habitum magnarum extremitatum signum esse fortitudinis hic supponit. Et dicendum quod illud ostendit esse signum fortitudinis in aliquo aliter cui non inest fortitudo vniuersaliter. sed tunc dubitat quod videtur quod eadem ratione posset ostendi habitus magnarum extremitatum signum esse fortitudinis in leone qua ratione conuerso modo ostendi potest. Et dicendum quod in leone vniuersaliter inest tam fortitudo quam habitus magnarum extremitatum homini autem non omni inest. et ideo per differentiam eorum qui habent magnas extremitates ad illos qui non habent in eodem genere. argui potest in leone illud esse signum fortitudinis sicut aliud non se habet eorum. Adhuc videtur quod sua ars nulla sit. ostendit enim ut videtur idem per seipsum. Et dicendum quod ostendit signum per passionem et e conuerso: sed non in eodem genere nec in eodem modo et ideo non est inconueniens. ostendit enim signum per passionem in sebo in proprio. **A**d huc diuersimode fit hec ostensio quare signum ostendit per assignationem per viam sensus. passio autem per signum per viam filii. et ita in diuersis et diuersis mode: sed hec ostensio et illa non est inconueniens.

Laus Deo.

Commentarij perutilis domini Egidij
Romani in libros Priorum Analecti-
corum Aristotelis: ac eiusdem Aristo-
telis textus expliciunt: Venetijs im-
pressi (impensis domini Andree Tor-
resani de Asula) per Simonem
de Luere. xxvij. Septembris.
AD. ccccxcix.

Eum gratia.

Registrum.

a b c d e f g h i k l

Duennus a Quinternus l Ceteri quaterni.

gn. 8. c. 3.